

Giới thiệu Hải Tặc Chi Yasuo Convert

Hà Nặc đời này ghét nhất liền là chọn tướng lúc giây tuyến Yasuo hồn đạ, thậm chí làm bạn gay nói ra câu kia "Mở đen à, ta chơi Yasuo, người chơi Malphite" lúc, dứt khoát một bàn tay quăng qua đó, ân đoạn nghĩa tuyệt. Nhưng mà hấn nhưng lại chưa bao giờ muốn qua, bản thân sẽ có kẻ thừa Yasuo truyền thừa hệ thống một ngày, cũng không hiểu xuyên qua đến hải tặc thế giới, từ đó, Yasuo tên, bắt đầu vang vọng này âm âm sóng dậy đại hải tặc thời đại!

Nếu các bạn thấy truyện hay có thể đề cử Nguyệt Phiếu, Kim Đậu để ủng hộ cvt và khi đề cử np và kim đậu sẽ bạo chương

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mới bước lên trận! Hương Chanh Trán xiên cá thiếu niên

Đồng Hải, Ann Derek đảo, Hương Chanh Trán.

Hoàng hôn mê ly, ánh nắng chiều vẫy xuống trên mặt biển, như đều là nó bao trùm lên một tầng kim sa, sấn bờ biển hết thấy đều tựa như ảo mộng.

Ở thời điểm này, tiểu đảo phía trên người cũng kết thúc một ngày bận rộn làm việc, lục tục ngo ngoe về tới nhà của mỗi người.

Này là một chỗ không lớn tiểu trấn, tổng cộng cũng liền hơn trăm gia đình, mặc dù thỉnh thoảng sẽ có khúc nhạc dạo ngắn phát sinh, nhưng tại phần lớn thời gian, nơi này đều là an bình mà tường hòa, mà sinh hoạt, liền tại này bình bình đạm đạm thời kỳ, chậm rãi trải qua.

Ann Derek đảo bắc cao nam thấp, nhất bắc bộ là một mảnh thanh tịnh thấy đáy hình bán nguyệt hồ nước, chung quanh rừng rậm vờn quanh, thấp thoáng ở giữa, có chút thanh u, một dòng suối nhỏ liền là này trong rừng uốn lượn mà xuống, từ bắc cùng nam, xuyên qua đảo nhỏ, cuối cùng trào lên vào biển.

...

Dòng suối nhỏ đầu nam một chỗ, hai bên bờ phong quang tú lệ, dòng suối róc rách mà qua.

Hoàng hôn mặc dù càng phát ra thâm hậu, nhưng y nguyên đó có thể thấy được, có mấy cái thân ảnh nho nhỏ vẫy tay tại bên bờ, tựa hồ cũng là bảy tám tuổi choai choai hải tử, chính khom người, một mặt vẻ tò mò mà nhìn xem trước mặt nước.

Trải qua thêm vài phút đồng hồ, ngoại trừ bên tai rõ ràng tiếng nước, trên giong suối nhỏ vẫn không có bất luận cái gì còn lại động tĩnh.

Đến lúc này, trong đó một cái mặt mũi tràn đầy tàn nhang tóc nâu nam hài hít hít nước mũi, rốt cục nhịn không được mở miệng nói: "Uy, ta nói, tên kia đều ẩn vào đã lâu như vậy, còn chưa có đi ra, sẽ không phải là chết đuối?"

"La Y, chớ có nói hươu nói vượn."

Một cái thân mặc đai đeo quần gầy yếu nam hài nghe vậy, đẩy một cái trên sống mũi kính đen, bình tĩnh nói: "Hà Nặc đại ca kỹ năng bơi người còn không biết à, liền điểm ấy thời gian mà thôi, đối đại ca tới nói, đáng là gì."

Hắn tên là Anderson, là trấn trên trưởng trấn nhà con trai độc nhất, tại hải tử cùng lửa bên trong luôn luôn là người dẫn đầu, uy vọng cực cao, nghe hấn như thế một trận quát lớn, tàn nhang nam hài ngừng lại thì không dám nói thêm gì nữa, bữu môi cúi đầu.

"Liền là chính là, đừng nói Hà Nặc đại ca, coi như là ta, đều có thể ẩn ức lâu như vậy đó a." Mặt khác một cái béo ị tiểu nam hài gật gật đầu phụ họa một tiếng, xem xét mặt dòng suối chỗ sâu ẩn ẩn có thể thấy được một đạo hắc ảnh, cười nói:

"Lại nói, La Y, này nhưng chỉ là một dòng suối nhỏ mà thôi, người còn tưởng là là biển cả đâu, nào có người sẽ ngốc đến ở chỗ này chết đuối đó a."

"Nói cũng là."

Tên là La Y tàn nhang nam hài có chút buồn bực gãi gãi cái ót, sau đó lại như là nhớ tới cái gì, hứ một ngụm nói: "Bất quá Hà Nặc cái này hỗn đản, lần trước thế mà bởi vì ta trộm hấn cá nướng, liền đem ta đánh ba ngày đi không được đường, hừ, loại này bạo lực cuồng, ta xem còn không bằng chìm chết ở chỗ này."

"Cát, còn không phải là bởi vì người cái tên này quá đàn, sau khi ăn xong thế mà chính ở nhà hấn bên trong ngủ thiếp đi, bằng không, lấy Hà Nặc đại ca

tính tình, mới lười nhác quần người."

Tiểu mập mập có chút khinh bỉ nhìn hán một cái, sau đó vỗ bụng của mình, cười hi hi nói: "Bất quá, ai bảo Hạ Nặc đại ca cá nường thực tại là ăn quá ngon, cũng tỷ như ta, kỳ thật cũng ăn vụng trải qua mấy lần, ăn xong liền chạy, cũng chưa từng thấy qua Hạ Nặc đại ca tìm ta tính qua sổ sách."

"A. . . Nói đến, hương vị hoàn toàn chính xác là không tệ. . ." Ngoài ý liệu, luôn luôn lão thành vững Anderson, lúc này cũng là giờ lên lồng mây nói một câu, trên mặt còn lộ ra một tia dư vị chỉ ý.

"A a a? Liền Anderson người cũng vụng trộm. . ." Tiểu mập mập quả nhiên kinh ngạc, khoe miệng một rút, vừa mở miệng chuẩn bị đậu đen rau muống cái gì, lại bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, quay đầu, liền có chút mong đợi nhìn về phía La Y gương mặt, muốn từ phía trên tìm tòi thật buồn bực biểu lộ đến để cho mình cười trên nỗi đau của người khác một phen.

Vậy mà, vừa mới giương mắt, liền chỉ thấy La Y hai mắt trừng đến Lão đại, một mặt hoảng sợ chỉ vào phía sau mình, miệng run rẩy, tựa hồ muốn nói cái gì đáng sợ, nhưng nửa ngày cũng không thể phun ra một chữ mà đi ra.

"La Y, người thế nào?"

Tiểu mập mập một mặt không hiểu nhìn xem hán, chính lòng tràn đầy nghi hoặc ở giữa,

Lại bỗng nhiên nhìn thấy bên cạnh Anderson cũng là khê di một tiếng, hô một tiếng đứng lên, đồng dạng lộ ra một mặt vẻ không thể tin.

"Phù. . . Nổi lên. . ."

La Y lấp bắp rốt cục nói là ra mấy chữ, tiểu mập mập ngẩn người, rốt cục tỉnh ngộ lại, thông suốt quay đầu xem, lại là vừa hay nhìn thấy sóng gợn lăn tăn dưới mặt nước, một đạo hắc ảnh trở nên càng ngày càng gần, cũng lấy mất thường khả biện tốc độ, dần dần nổi lên.

Cuối cùng, một cái trần trụi phần lưng nổi lên mặt nước, cứ như vậy cứng ngắc bất động xuất hiện ở mấy cái nam hài trước mặt.

"Hạ Nặc đại ca?"

"Này. . . Gạt người!"

"Sao. . . Làm sao lại. . ."

. . .

Trong nháy mắt, ba cái tiểu nam hài sắc mặt đều là đại biến, Anderson với tiểu mập mập liếc nhau, cơ hồ không chút do dự, cùng thì đem giày hát lên, nhảy lên một cái, đâm vào dòng suối bên trong, mà La Y thì là tại chần chờ một chút về sau, đột nhiên khê hấp nước mũi, đồng dạng là cắn răng nhảy vào dòng suối hướng ở giữa du lịch.

Dòng suối bất quá rộng ba, bốn mét, đảo mắt liền tới trước mặt.

"Hạ. . . Hạ Nặc đại ca. . ."

Nhìn qua trước mắt y nguyên không nhúc nhích bóng người, tiểu mập mập gấp nước mắt đều nhanh rút xuống, La Y cũng là dọa đến một trận chân tay luống cuống, còn tốt bên cạnh Anderson vẫn như cũ tính là trấn tĩnh, trầm mặt phần nộ quát: "Vội cái gì, so người, La Y! Ba chúng ta người cùng một chỗ động thủ, trước tiên đem đại ca mang lên bờ, sau đó phái người trong trấn tìm Maria bác sĩ đến, chỉ cần động tác nhanh, còn là đến kịp!"

"Ấn!"

Anderson là chủ tâm cốt, lời này vừa nói ra, hai cái tiểu nam hài gấp vội vàng gạt đầu, sau đó dưới sự chỉ huy của Anderson, cùng một chỗ vươn tay, muốn hai bên phát lực, đem trên mặt nước người dựng lên đến.

Ai ngờ, tại bọn hán tay nhỏ đụng phải người kia phía sau lưng chớp mắt, dị biến này sinh!

Soạt!

Chỉ nghe bọt nước vang lên, mặt nước bạc vụn văng khắp nơi, cao cao giờ lên, chọt, tại mấy cái tiểu nam hài ánh mắt hoảng sợ bên trong, nguyên bản trôi nổi tại mặt nước không nhúc nhích bóng người, tựa như một đầu xuất thủy cá bạc, đột nhiên nhảy lên mà ra, tại trời chiều tắm rửa thư triển thân thể, sau đó hai chân Lực đạo bắn ra, thân hình nhất chuyển, "Bành" một tiếng, vũng vàng rơi tại bờ suối chảy trên mặt đất.

Trời chiều ánh tà dương bên trong, một cái còi trần, dáng người cao thiếu niên tóc đen, cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt của bọn hán.

"Này. . . Đây là cái gì tình huống. . ."

La Y ngây ngốc nhìn qua trước mặt một màn, nước mũi lại không khống chế lại, chảy xuống.

"Hắc hắc. . ."

Thiếu niên tóc đen đẩy ra ướt nhẹp tóc cắt ngang trán, lộ ra một tấm thanh tú sạch sẽ khuôn mặt, ánh mắt thanh tịnh như nước, xem ra đi vậy bất quá mười hai mười ba tuổi bộ dáng, cùng nó cường tráng thể trạng cực kỳ không hợp.

Hắn nhìn qua trong nước mắt tròn tròn mấy cái tiểu đồng bọn, nhếch nhếch miệng, lộ ra một vòng cần ăn đòn đến cực điểm ý cười:

"Uy, đám tiểu tử thôi, lời của các ngươi ta đều nghe thấy được, dám trộm cá của ta ăn, cũng đừng trách ta thu thập các ngươi, thế nào, của trong nước cảm giác như thế nào a?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đường dài từ từ, duy kiếm làm bạn!

"A?"

Nghe thấy lời nói này, ba tên tiểu gia hỏa làm sao không biết là bị hí lộng, ngừng lại thì một cái cái miệng đều trương Lão đại, một mặt tức giận nhìn phía thiếu niên tóc đen.

"Đáng giận a, quả nhiên lại bị ngươi cái tên này đùa bỡn!"

La Y tấm kia mọc đầy tàn nhang trên khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt đỏ bừng lên, giận dữ lấy gối dậy, chông chát lên tay áo, tức giận hướng về bên bờ đi, liền muốn cùng thiếu niên tóc đen chơi lên một khung.

Kết quả tiếp theo sát, hần vô ý một cước đạp hụt, thân thể một cái lao đảo về sau, liền trực tiếp "Phù phù" một tiếng cắm vào dòng suối bên trong.

"Ai ui!"

Đóa đóa bọt nước văng lên, làm ướt Anderson với tiểu mập mập so người gương mặt, nhìn qua trong nước giãy dụa La Y, bọn hắn liếc nhau một cái, đều là là thấy được trong mắt đối phương cười trên nỗi đau của người khác chỉ ý.

Vậy mà cũng không lâu lắm, nửa người còn trong nước La Y lại là đột nhiên kinh hô một tiếng, thân thể một trận giãy động về sau, một mặt cuống hi dưới nước đưa ra đầu lâu:

"Anderson! So người! Các ngươi nhanh lên sang đây xem, này là tôm a! Thật là nhiều tôm a!"

"Tôm?"

Anderson cùng so người đều ngẩn người, chột kíp phản ứng, vui mừng quá đổi, nhao nhao một cái Mãnh Tử đâm vào trong nước.

Một lát sau, chỉ nghe "Soạt" một tiếng vang nhỏ, ba tên tiểu gia hỏa cùng thì toát ra mặt nước, trên mặt đều là nụ cười hân hoan, mà tại trong tay của bọn hắn, lại thành linh là một đại đầy dùng lưới đánh cá vây khốn màu xanh trắng tôm, giờ phút này còn nhảy nhót tung búng, giãy dụa không ngừng.

La Y nhìn lấy mình trong tay thu hoạch, hít hít nước mũi, lộ ra tươi cười đắc ý. Sau đó hắn tựa như là nhớ tới cái gì, nhãn châu xoay động, nhìn về phía bên bờ thiếu niên tóc đen, đắc ý giương lên trong tay tôm, cao giọng hô to:

"Uy, ta nói Hạ Nặc, thấy không, hôm nay không cần trông cậy vào ngươi có thể bắt được cá, nhiều như vậy tôm, đều là ta phát hiện! Thế nào, có muốn hay không ta lòng từ bi, phân ngươi một điểm a?"

Lời tuy nói như vậy, La Y lại là chuyển tay liền cười hắc hắc đem chứa tôm lưới đánh cá giấu đến phía sau, hiển nhiên là không có ý định phân cho thiếu niên tóc đen.

"La Y, chúng ta dạng này không tốt lắm đâu. . ." Tiểu mập mập so người bị động tác của hắn giật nảy mình, vội vàng kéo kéo góc áo của hắn, "Dù nói thế nào, Hạ Nặc đại ca đều là đã giúp chúng ta rất nhiều lần, sao có thể. . ."

"Cát, có cái gì không tốt, ai bảo cái này hỗn đản dám đến đùa nghịch chúng ta." La Y cao ngạo ngóc lên đầu, đánh gãy lời của tiểu bàn tử, vì lấy được ủng hộ, hắn lại nhìn phía Anderson, "Đúng không, Anderson, lần này tôm, liền từ chúng ta mang về nhà, sau đó phân chia hết!"

Anderson rõ ràng do dự một chút, nhưng nhớ tới vừa rồi cái kia không công hao phí lo lắng, ngừng lại thì hạ quyết tâm, đẩy một cái kính đen, cắn răng nói: "Tốt, cứ làm như thế!"

"Này ba cái tiểu hồn dân a. . ."

Bên bờ thiếu niên tóc đen rất có chút không nói nhìn qua trước mắt một màn này, ba tên tiểu gia hỏa non nớt trên mặt để lộ ra cùng chung mối thù, giờ phút này trong mắt hẳn lộ ra phá lệ buồn cười, bất quá khi hẳn chú ý tới dòng suối bên trong, tầm kia đồng dạng mang theo một chút ngây thơ thanh tú người thiếu niên khuôn mặt lúc, liền không khỏi nhếch miệng, rốt cuộc không thể cười ra tiếng.

Hắn gọi Hạ Nặc, xem ra, liền là ở lại trên Hương Chanh Trần một cái bình thường thiếu niên, nhưng trên thực tế, linh hồn của hắn lại là tới từ xa xôi thời không bên ngoài Địa Cầu, một cái trùng tên trùng họ người.

Nói đến cũng là không hiểu thấu, kiếp trước Hạ Nặc, chỉ bất quá là một cái chừng hai mươi thanh niên, vừa mới kết thúc gangster độn độn cuộc sống đại học, tại các nơi tuyển dụng hội bên trên bốn ba, lầy tìm kiếm một phần công việc hài lòng.

Nhiều lần vấp phải trắc trở về sau, bức mình phía dưới, hắn hện lên bạn gay, dự định trước khi đi làm thượng võng tuyến chơi mấy mờ đen, đến thư giãn một cái tâm tình, kết quả tuyệt đối không ngờ tới là, mờ đen năm liền quý, hoàng kim rơi bạch ngân, tâm tính bạo tạc phía dưới, hắn trực tiếp đem hồi hồi gây tuyến Yasuo dẫn đến liền quý bạn gay đánh đập một trận, sau đó mặt mũi tràn đầy buồn bức hạ cơ.

Nếu như vên vẹn là như thế thì cũng thôi đi,

Càng làm cho Hạ Nặc không thể ngờ tới là, sau khi kết thúc hắn vừa mới bước ra tiệm net đại môn, một cỗ mắt không chế đường dài xe buýt liền là đổi diện mà tới, đem cao cao đụng phải giữa không trung.

Một khắc này, thân thể của hắn tiêu vong tại nhân gian, linh hồn lại lấy nát nhất tực phương thức, xuyên qua đến này cái trùng tên trùng họ tiểu gia hỏa trong cơ thể, khi đó, cỗ thân thể này bất quá mới chín tuổi mà thôi.

Trước mặc cho ký ức, cũng là tại Hạ Nặc sau khi tỉnh lại, hoàn hoàn chinh chinh rớt vào trong đầu của hắn, bên trong rất nhiều chi tiết, trong nháy mắt để hắn minh bạch tới, là đến thế giới One Piece, mà thân phận của mình, thì là Đồng Hải này cái tên là Hương Chanh Trần trong tiểu trấn, một cái thuở nhỏ mất mẹ thiếu niên.

Về phần phụ thân của hắn, thì là tại Hạ Nặc xuyên qua tới trước một năm, liền rời đi này cái tám tuổi lớn thiếu niên bên người, ra biển không thấy bóng dáng, mà theo trong trấn truyền ngôn, tựa hồ vị này hẳn duy nhất tại thế thân nhân, là gia nhập nào đó cái tiếng tăm lừng lẫy băng hải tặc, làm hải tặc đi.

Làm Hạ Nặc biết này một hệ liệt tình huống về sau, phản ứng đầu tiên liền là tự sát, dự định thử một chút có thể hay không lại xuyên việt về, hoặc là đổi cái thế giới khác cái gì.

Đùa gì thế!

Phải biết, Hạ Nặc kiếp trước làm một tên thanh niên bình thường lúc, mặc dù si mê trải qua hải tặc vương, bị bộ này nhiệt huyết khắp bên trong đủ loại tình tiết cảm động trải qua, nhưng hắn càng là thật sâu rõ ràng, mảnh thế giới này độ nguy hiểm cực cao, các loại quý dị năng lực với cao thủ tầng tầng lớp lớp, đối với một người bình thường mà nói, thực tại là quá không có cảm giác an toàn, chưa chừng có một ngày, liền không giải thích được chết tại nào đó đợt không rõ AOE bên trong.

Chớ nói chi là, hắn xuyên qua tới thân phận, còn là một cái không chỗ nương tựa, miễn cưỡng nương tựa theo một tay bắt cá thủ đoạn mà sống thiếu niên gầy yếu.

Tốt tại, làm Hạ Nặc vừa mới làm ra quyết định này thời điểm, liền phát hiện trong óc của mình, tựa hồ nhiều một chút cái gì.

Tựa hồ là kiếp trước bị bạn gay Yasuo hố thành chó oán niệm còn dưới đáy lòng bởi hỏi nguyên nhân, một cái tên là Yasuo Truyền Thừa Hệ Thống đồ vật, bởi bạn hắn cùng nhau đi tới cái thế giới này, mà đang tìm tòi này cái hệ thống quá trình bên trong, Hạ Nặc cũng chậm chậm an tâm xuống, bằng vào hệ thống mang tới cải biến, rốt cục là ở cái thế giới này vừa đồng ý, cũng chậm rãi đứng vững bước chân.

Chỉ chớp mắt, bây giờ đã đi qua ba năm lâu.

...

Suy nghĩ dần dần tán, ánh mắt quay lại trước mắt, Hạ Nặc nhìn qua trước mắt dương dương đắc ý La Y, rốt cục là lắc đầu, bất đắc dĩ mở miệng nói: "Ta nói La Y, tùy tiện liền lấy người đồ vật nhưng là không tốt, tóm hùm, có thể buông xuống?"

"A? Người có ý tứ gì?" La Y ngăn người, không đợi hắn kịp phản ứng, Hạ Nặc liền là giờ lên không có vật gì hai tay, cười nói: "Đừng quên, hôm nay các người tới, nhưng là hướng về phía xem ta như thế nào bắt cá tới, hiện tại trời đang chuẩn bị âm u, làm sao, các người thật cho là ta không thu hoạch được gì a?"

"Ân?"

Nghe nói như thế, mấy người mới là chú ý tới, xưa nay lấy một tay xuất chúng bắt cá kỹ thuật nghe tiếng Hạ Nặc, lần này xuất thủy vậy mà không có bắt được một con cá, thực tại là có chút kỳ quái.

Sau một khắc, trong ba người thông minh nhất Anderson tựa như là hiểu được cái gì, hơi kinh ngạc nhấc tay lên bên trong lưới đánh cá, "Hạ Nặc đại ca, người ý tứ sẽ không là, này tôm hùm là người bắt a?"

"Làm sao có thể?"

La Y lập tức liền gấp, hít hít nước mũi, trừng mắt Hạ Nặc nói, "Là không là muốn đem chúng ta tôm đều đoạt lấy, hừ, ta liền biết người là ý tứ này!"

"Được rồi, Hạ Nặc đại ca nói không sai, cho đại ca." Anderson lúc này tính là tương thông, này cái tám chín tuổi lớn tiểu nam hài, đẩy một cái kính đen, mặt mũi tràn đầy khẳng định nói: "La Y, theo ta được biết, dòng suối một đoạn này cũng không có gì người ở chỗ này trải lưới, chỉ có Hạ Nặc đại ca nhà tại phụ cận, vừa rồi đại ca lại tại dưới nước bận rộn nửa ngày, đã không có xiên cá, khẳng định liền là đi bắt tôm."

"Ha ha, Anderson, nói không sai, bởi như vậy, không cần ta cùng này hai cái không hiểu chuyện tiểu gia hóa lại giải thích một phen."

Có người giúp đỡ cho tiểu thí hài giải thích, tự nhiên là rất bớt lo, Hạ Nặc lập tức liền là mở miệng cười nói, kết quả cũng không ngoài dự liệu, đối lấy liền là La Y lúc thì trắng mắt.

"Tốt a, còn cho hần liền còn cho hần."

Bất quá đi qua tiểu đồng bọn như thế một phen thuyết giáo, La Y cũng là minh bạch tôm hùm chân chính thuộc về, rầu rĩ không vui lâu bầu một câu về sau, liền cùng so người với Anderson một đạo, kéo lấy lưới đánh cá lên bờ, đưa cho Hạ Nặc.

Hạ Nặc nhận lấy chứa tôm hùm lưới đánh cá, quan sát có chút trông mà thêm ba người, trầm ngâm trong chốc lát về sau, cười nói: "Hôm nay quá muộn, trong nhà các người com tối đoán chừng cũng đều đốt tốt, ta liền không lưu, ngày mai muốn là nguyện ý, tối ăn com chiều, ta cho các người làm tôm ăn."

"Thật?"

Ba cái tiểu nam hài lúc đầu đang có chút ừ ừ đầu, nghe nói như thế sau nhao nhao ngẩn người, ngẩn đầu, nhìn thấy Hạ Nặc lại khẳng định gật gật đầu về sau, ngừng lại thì mừng rỡ, tập hợp một chỗ hoan hô.

"Quá tốt rồi, ta thích ăn nhất liền là tôm hùm!"

"Vội lại là Hạ Nặc đại ca làm đó a, lấy đại ca trù nghệ, nhất định là ăn ngon lắm!"

"Liền là liền là!"

Trong lúc nhất thời liền đối Hạ Nặc một mực có chút không phục La Y đều là hưng phấn mà liền thanh phụ họa, hiển nhiên, chỉ ít Hạ Nặc tay nghề, so với năm đám, càng có thể làm cho hần trung thực.

Náo trong chốc lát về sau, mấy người gấp tôm hùm số lượng hơi nhiều, liền cứng rắn (ngạnh) là không để ý Hạ Nặc khuyên can, giúp đỡ hần đem lưới đánh cá nhấc lên, một bên cười đùa một bên hướng đông bắc phương hướng nhấc.

Nơi đó, có một chỗ cũ nát nhà gỗ nhỏ, phong cách với Hương Chanh Trần phòng ốc khác lạ, vị trí cũng là ở vào thôn trấn tít ngoài rìa, so sánh dưới, ngược lại là càng lệch gần với đầu này nguồn gốc từ bắc bộ Nguyệt Nha Hồ dòng suối nhỏ.

Này, liền là Hạ Nặc nhà, ở ba năm nghỉ chân chỗ.

...

Khỏi bếp lượn lờ, nơi xa Hương Chanh Trần đường phố bên trong, loáng thoáng truyền đến các đại nhân gọi hài tử ăn com thanh âm.

Đợi cho ba tên tiểu gia hòa thân ảnh dần dần biến mất tại trong tầm mắt, Hạ Nặc nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, hần ngẩng đầu ngắm nhìn ánh chiều tà tùy ý kéo dài tới hòa thiêu nói, đóng cửa lại, chậm rãi xoay người lại.

Trước mắt nhà gỗ nhỏ đơn sơ đến cực điểm, ngoại trừ một cái giường, một bộ cũ kỹ cái bàn bên ngoài, duy nhất có thể thu hút sự chú ý của người khác, cũng liền là góc tường đứng sừng sững một tôn dài một mét cọc gỗ, cùng chung quanh tán mát vô số thân kiếm gỗ.

Pha tạp vết kiếm, một đạo một đạo, hiện đầy cọc gỗ mặt ngoài, tại trời chiều trong hoàng hôn, lóe ra ánh sáng nhạt, giống nhau bị mồ hôi thấm vào ba năm tuế nguyệt.

Trầm mặc nhìn qua trước mắt này không thể quen thuộc hơn được cọc gỗ, Hạ Nặc khí tức trên thân dần dần ngưng thực lên, bỗng nhiên hít một hơi thật sâu, đưa trong tay tôm hùm hướng chân tường bên trên quăng ra, chậm rãi đi tới cọc gỗ bên cạnh.

Ngưng Khí tĩnh thần, trầm ổn trung bình tấn, tay phải cảm lên góc tường kiếm gỗ, hai tay nắm chắc, hoành chấp tại trước.

"Uống!"

Hít sâu một hơi, Hạ Nặc bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, cổ tay đột ngột động, kiếm gỗ ứng thanh mà ra, thể nhanh như phong, hung hăng đánh rớt tại

cọc gỗ phía trên.

Lạch cách!

Một tiếng bạo đầu vang dữ dội đột nhiên tại trong nhà gỗ nhỏ nổ tung, kiên cố cọc gỗ tại này một dưới thân kiếm, đỉnh trong nháy mắt lại tăng thêm một đạo thật dài vết kiếm.

Mà Hạ Nặc thì là sắc mặt chưa đổi, rút về kiếm gỗ, cực kỳ nghiêm túc, lại là một kiếm vùng ra!

Bỏ, trảm, chọc, đâm, chặn, vậy, quét!

Một kiếm lại một kiếm, liên miên bất tuyệt, Hạ Nặc toàn bộ người giống như một cái tháp nằm lấy thân thể mãnh thú, trong tay kiếm thế càng là cuồng bạo như gió táp, khí thế bén nhọn từ trên người hắn tán mát ra, toát lên ở tại quanh mình, cùng vừa rồi Anderson bọn hắn ở chỗ này thì so sánh, đơn giản như là đối người.

Kiểm phong như đột nhiên, đổ mồ hôi như mưa, thời gian liền ở trong đó, chậm rãi trôi qua.

Trời chiều dần dần rơi vào đường chân trời phía dưới, trong phòng nguyên bản liền cực kỳ mờ tối tia sáng, rốt cục hoàn toàn đen lại.

Mà Hạ Nặc cũng rốt cục là ngừng động tác trong tay, buông xuống kiếm gỗ, khoanh chân ngồi trên mặt đất, hắn giờ phút này trên thân khí tức suy yếu rất nhiều, thái dương càng là không thường có mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu cuộn cuộn rơi xuống, một bộ thờ hồng học đáng vẻ.

Trợn vện chậm nửa nhỏ lúc, Hạ Nặc thân thể mới dần dần khôi phục lại, bắp thịt đau nhức cảm giác cũng chậm chậm biến mất mà.

Lúc này, một tiếng vang nhỏ bỗng nhiên tại trong đầu của hắn vang lên:

"Hoàn thành thường ngày cơ sở kiếm thuật luyện tập nhiệm vụ, độ thuần thực + 1."

"Lại tới a. . ."

Hạ Nặc yên lặng đứng dậy, trong lòng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một mặt tản ra thăm thẳm lam quang giao diện thuộc tính, liền xuất hiện ở trước mắt của hắn.

"Ngô, này thật là. . . Duy nhất có thể tại bên trong vùng thể giới này nhìn thấy chữ Hán a. . ."

Nhìn qua giao diện thuộc tính bên trên cái kia một cái cái vô cùng quen thuộc chữ vuông, Hạ Nặc ánh mắt trở nên phức tạp, nhện không được thở hắt ra, lẩm bầm nói.

Này, liền là cùng hắn cùng nhau xuyên qua mà đến, Yasuo Truyền Thừa Hệ Thống!

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 1 cấp

Lực lượng: 11

Nhanh nhẹn: 15

Ngự phong kiếm thuật (cơ sở): Độ thuần thực 458/ 1000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm): Điều kiện không đủ, ngự phong kiếm thuật đạt tới sơ cấp có thể tập được.

(Quyết Tâm): Điều kiện không đủ, ngự phong kiếm thuật đạt tới sơ cấp có thể tập được.

(Ý Niệm): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Tuồng Gió): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Quét Kiếm): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Trấn Trời): Điều kiện không đủ, chưa tập được

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

Bây giờ ngươi, tại đại hải tặc thế giới bên trong bất quá là cái vô danh tiểu tốt, không ai sẽ để ý sinh tử của ngươi, cũng không ai sẽ chú ý ngươi thanh danh. Thông hướng rộng lớn thiên địa phương xa, tịch mịch cùng hèn mọn cùng tại, dung tục với bình thường đồng hành.

Đường dài từ từ, duy kiếm làm bạn.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Có ép buộc chứng luyện công buổi sáng thiếu niên với thuyền hải tặc

"Quả nhiên vẫn là không có bao lớn biến hóa a. . ."

Ánh mắt nhanh chóng ở trước mắt thuộc tính liệt biểu bên trong đảo qua về sau, Hạ Nặc có chút thất vọng lắc đầu, hiển nhiên đối diện tầm lộ ra bày ra số liệu không hài lòng lắm.

Đầu tiên là anh hùng đẳng cấp, cái kia cái hơi có vẻ chói mắt số lượng "1", từ hấn xuyên qua tới sau liền không có gặp biến hóa trải qua, với lại càng dễ cho người ta buồn bực là, đến hiện đang vì đó, hấn cũng không thể tìm tới như thế nào để nó đề cao đường tắt biện pháp.

Cái này cũng là chuyện không có cách nào khác, nói đến, Hạ Nặc tại vừa đạt được này cái hệ thống thời điểm, nhưng là cực kỳ hưng phấn mà lực lợi một phen, hy vọng có thể như là kiếp trước nhìn qua hệ thống lưu văn học mạng, tìm tới chuyên môn Trí Năng giọng nói cơ, đến giúp đỡ dẫn dắt quen thuộc hệ thống, cũng nhanh chóng tăng thực lực lên.

Kết quả một phen giầy vò xuống tới, Hạ Nặc tuyệt vọng phát hiện, này nha liền là một cái căn bản không có bản thân tư duy ý thức phụ trợ hệ thống, đơn giản so với hấn kiếp trước chơi qua RPG võng du bên trong tân thủ chỉ dẫn còn thấp hơn cấp.

Liền một vài vấn đề đơn giản đều không thể trả lời, này đặc biệt mẹ tính là gì hệ thống bàn tay vàng, chỉ ít RPG bên trong tân thủ chỉ dẫn hệ thống còn biết ngụy trang thành đại X mạnh mẽ đáng vẻ, dùng ôn nhu động thanh âm của người đến theo (ang) theo (nì) thiện (ke) dụ (cắm) được không? !

Nghĩ tới đây, Hạ Nặc vẫn như cũ rất là phiền muộn, dứt khoát trước đi lấy ra giữa trưa còn lại cá nướng, nóng lên nóng về sau, ngồi ở giường một bên, một bên ngum lớn cắn xé, một bên nhìn qua giao diện thuộc tính suy tư.

Tại không nhìn anh hùng đẳng cấp về sau, bảng biểu hiện cơ bản thuộc tính liền cực kỳ ngắn gọn, chỉ có hai loại mà thôi.

Lực lượng 11, nhanh nhẹn 15.

Này là hệ thống đối thân thể tố chất của hấn làm ra nhất trực quan hóa đánh giá, cũng là hiện ở Hạ Nặc, để ý nhất địa phương.

Mặc dù này hai số lượng chữ nhìn có chút đáng thương, nhưng căn cứ Hạ Nặc mấy năm qua này thăm dò với so sánh, cái số này đại biểu thực lực kỳ thật cũng không tính quá thấp, vị trí Hương Chanh Trần, trên trần trường thành nam tính này hai hạng cũng chỉ có 10 tá hữu thôi.

Nói cách khác, bây giờ bất quá mười hai tuổi Hạ Nặc, đơn đầu độc đầu, trên lý luận là có thể nhẹ nhõm đánh bại một cái bình thường nam nhân trưởng thành.

Đương nhiên, này tự nhiên là hấn ba năm qua không ngừng cố gắng rèn luyện kết quả, cùng cổ thân thể này bản thân thiên phú nhưng không có có quan hệ gì. Phải biết ba năm trước đây hấn vừa xuyên qua tới lúc, cổ thân thể này nguyên chủ nhân ngoại trừ một tay không sai bất cá kỹ thuật bên ngoài, cũng liền là so bình thường cùng tuổi nam hài cao hơn trắng một điểm, căn bản là cái chiến năm căn bã mà thôi.

Mà Hạ Nặc sở dĩ cảm thấy buồn bực nguyên nhân, thì là bởi vì hấn sớm tại nửa năm trước lực lượng nhanh nhẹn liền đã là này hai số lượng chữ, mà tại gần nhất trong khoảng thời gian này, thân thể tố chất của hấn tựa hồ tiến nhập nào đó cái bình cảnh kỳ, vô luận hấn lại cố gắng thế nào rèn luyện, hai thứ này số liệu đều không lại đề cao mấy mảy.

"Ngự Phong Kiếm Pháp. . ."

Ánh mắt dừng lại tại phía dưới liên tiếp kỹ năng bên trên, Hạ Nặc biểu lộ trở nên càng thêm trở nên tệ nhị, trên thực tế, mỗi lần hấn nhìn đến đây, trong lòng cũng nhin không được có một câu mẹ bán phê liền muốn thoát ra.

Vô luận là trụ cột nhất Ngự Phong Kiếm Pháp, còn là Bảo Kiếm Quét Kiếm này chút để cho người ta nhìn hoa cả mắt kỹ năng, đều là Yasuo này anh hùng ý vào chỗ tại, theo lý thuyết, tại xuyên qua đến cái thế giới này đồng thời có được truyền thừa hệ thống về sau, này chút kỹ năng lẽ ra trở thành Hạ

Nặc thông hướng cường giả trên đường trợ lực mới đứng

Kết quả nhiều như vậy kỹ năng, mẹ nó hẳn một cái điều dùng không được!

Hố cha a này không là!

Nếu không là cơ sở nhất Ngự Phong Kiếm Pháp, cấp ra một cái thanh tiến độ, để hẳn lên điểm chờ mong chi tâm, Hạ Nặc đều hận không thể đem này hệ thống trong thân thể bắt tới, đánh cho tên người một trận lại nói.

Mà trên thực tế, này cái Ngự Phong Kiếm Pháp thanh tiến độ cũng là cái hố to. Hạ Nặc tại xuyên qua tới về sau, trong đầu liền nhiều hơn một bộ cực kỳ giản lược kiếm pháp, hết thấy cũng chỉ có mấy chiêu, mà dựa theo hệ thống ý tứ, hẳn cần đem một bộ này cơ sở kiếm pháp độ thuần thực tăng lên tới một ngàn, cũng liền là thăng cấp đến sơ cấp, mới có thể chân chính bắt đầu nắm giữ Ngự Phong Kiếm Pháp huyền bí.

Kết quả là,

Ba năm qua, không làm gì rảnh thời gian, Hạ Nặc liền sẽ dựa theo trong đầu này mấy thức, liều mạng luyện tập này cái gọi là cơ sở kiếm pháp, thậm chí để cho tiện lý do, còn chuyên môn tại trong nhà gỗ nhỏ thiết lập cọc gỗ, cũng bán cả đoạt được thu hoạch bên trong, gạt ra vì số không nhiều một khoản tiền, mua sắm mấy chuỗi kiếm gỗ làm dự bị.

Vậy mà, độ thuần thực dâng lên tốc độ lại là không được hoàn toàn như ý, thường thường cả ngày khắc khổ luyện tập xuống tới, Hạ Nặc kiếm pháp độ thuần thực cũng chưa chắc có thể trưởng bên trên một điểm, ba năm xuống tới, hẳn thanh tiến độ mới tiến triển không đến một nửa, sơ cấp ngự phong kiếm thuật vẫn như cũ xa xôi.

"Cũng không biết lúc nào, mới có thể nắm giữ sơ cấp Ngự Phong Kiếm Pháp, cuối cùng sẽ không còn muốn ta đợi bên trên ba năm . ."

Hung hăng cắn xuống một khối lớn thịt cá, Hạ Nặc trong mắt lộ ra một tia không cam lòng, kỹ năng giới thiệu nhưng là cũng nói, Yasuo bị động Lăng khách chỉ đạo với kỹ năng Bảo Kiếm, đều cần sơ cấp Ngự Phong Kiếm Pháp đến học tập, mà còn lại kỹ năng đoán chừng cần cảnh giới cao hơn kiếm pháp. Độ thuần thực không thể đạt tới, hẳn cảm bản lĩnh gì xông xáo biển cả, tại này ảm ảm sóng dậy đại hải tặc thời đại kiếm ra thuộc về mình thuận theo thiên địa.

Đối với một cái nhìn qua nguyên tác hiện đại thanh niên mà nói, vô luận như thế nào, hẳn đều khó có khả năng dễ dàng tha thứ, tại như vậy một cái Đông Hải vắng vẻ trên đảo nhỏ, làm cả đời ngư dân!

Càng không thể chịu đựng, giao diện thuộc tính phía dưới cùng danh vọng một cột bên trong, mãi mãi cũng là không có ý nghĩa này bốn chữ lớn!

Trộn vụn sau mười mấy phút, mãi cho đến trong tay thịt cá ăn xong, Hạ Nặc mới trong suy nghĩ tránh ra, nhớ tới bây giờ tình cảnh, hẳn không khỏi khê thờ dài một cái.

Nhìn một chút ngoài cửa sổ, bóng đêm đã rất sâu, một cổ rã rời cảm giác các vị trí cơ thể dâng lên, Hạ Nặc ngáp một cái, thu thập một chút canh thừa thịt nguội về sau, liền dứt khoát lên giường nghỉ ngơi đi.

Một cái nhân sinh sống tại thế giới xa lạ, cần coi trọng đồ vật thực tại là nhiều lắm, sung túc giấc ngủ thời gian, tự nhiên cũng là một cái trong số đó. Hẳn cũng không nguyện ý bởi vì nghỉ ngơi không đủ nguyên nhân, mà không hiểu thấu được bệnh, bởi như vậy, vốn cũng không nhiều thân gia, lại được vì mua thuốc dùng nhiều một số lớn Belly.

Chỉ chốc lát sau, rất nhỏ mà cân xứng tiếng ngáy, liền là tại trong nhà gỗ nhỏ, lặng yên vang lên, tàn mắt tại bóng đêm ở trong.

... . .

. Sáng sớm hôm sau, làm ngày mùa thu ánh nắng xuyên thấu qua tiểu Mộc cửa sổ, bị si thành vô số nhỏ vụn quang sáng vẩy xuống trong phòng lúc, trên giường thiếu niên tóc đen cũng rất cực là mơ mơ màng màng mở mắt, thanh tỉnh lại.

Kết quả sau một khắc, hẳn liền phát hiện đầu mình ở giường đuôi, chân đỡ tại trên gối đầu, thân thể thì lại lấy một cái kỳ quái góc độ vặn vẹo đến biên giới, nửa người đều là huyền không, về phần chân mền, đã sớm trượt rơi xuống mặt đất đi.

"Mẹ trứng. . . Tật xấu này lúc nào có thể sửa đổi đến a. . ."

Có chút nhức cả trứng dưới mặt đất giường nhật lên chấn mền, đầu đen rau muống một câu về sau, Hạ Nặc nhìn qua rồi bởi ga giường, nhìn không được có chút buồn rầu gãi đầu một cái phát.

Cái này cũng là hẳn thuở nhỏ liền có một cộng lông bị bệnh, nửa đêm đi ngủ luôn yêu thích dùng chân đạp chân mền, thân thể thì là ở giường đơn bên trên các loại lăn lộn, lên đại học nào sẽ không biết bị bạn cùng phòng cười bao nhiêu hồi, nhưng vẫn không có thể bỏ. Không nghĩ tới hồn xuyên đến hải tặc thế giới sau nguyên như thế, một mực lan tràn đến hiện tại.

Còn tốt kiếp trước một mực là cái độc thân chó, không phải liền tật xấu này, Hạ Nặc đoán chừng về sau tìm bạn gái, ở chung đêm thứ nhất liền phải bị từ trên giường đạp xuống tới. . .

"Thật là đau đầu a. . ."

Bỏ ra nửa ngày công phu, mới đưa ga giường cái gối chỉnh lý sạch sẽ, mãi cho đến đêm chán bộ đáng xem ra một lần nữa trở nên thuận mắt, Hạ Nặc mới thỏa mãn vỗ vỗ giường, rồi đi bên giường.

Thân là chòm Xử Nữ, này là hần mặt khác một cái không thể nói là bệnh mao bệnh, cực kỳ nghiêm trọng ép buộc chứng . .

Rửa mặt về sau, Hạ Nặc thay đổi một kiện sau lưng, đi tới cửa trước, chậm rãi đẩy ra cửa phòng, mới sinh mặt trời mới mọc ngừng lại thì nhào tới trước mặt, vẩy xuống ở trên người hần, ấm áp, đuổi đi ngày mùa thu hần ý.

Trước cửa cách đó không xa, thanh tịnh dòng suối rò rỉ mà qua, khi thì kích ở trong tối thạch phía trên, tiếng đình đông vang, réo rắt mà động nghe.

Mà cuối tầm mắt, là thật mỏng sương mù, tựa như khói nhẹ, bao phủ Ann Derek đảo phụ cận hải vực, thấp thoáng tại xanh biếc trong rừng rậm Nguyệt Nha Hồ tại mảnh này sương mù bên trong, lộ ra càng phát ra thanh u tĩnh mịch.

"Không khí thật thật là tốt a."

Mặc dù đã tại Hương Chanh Trần sinh sống ba năm lâu, nhưng mỗi lần sáng sớm đi ra ngoài, hô hấp lên bên này không khí lúc, Hạ Nặc đều cảm giác được toàn thân lỗ chân lông có không nói ra được thư sướng, so với kiếp trước thân ở rừng sắt thép, thực tại là muốn tốt ra nhiều lắm.

"Như vậy, bắt đầu đi."

Nắng sớm mờ mờ, mơ hồ có thể thấy được một phương hướng khác nơi cuối cùng bờ biển, Hạ Nặc hơi hoạt động một chút tay chân khớp nối về sau, đùi phải có chút co lại, chợt gót chân phát lực, vô cùng là tiêu chuẩn tư thế, hướng về bên bờ chạy chậm mà.

Mỗi ngày sáng sớm, Hạ Nặc đều sẽ sáng sớm, dọc theo đường ven biển quay chung quanh toàn bộ Ann Derek đảo chạy lên nguyên một vòng, dùng cái này làm phương thức rèn luyện bên trong một loại, cường kiện thể phách.

Ann Derek đảo mặc dù không lớn, nhưng một vòng xuống tới cũng có gần hai mươi km, đây đối với một cái bình thường mười mấy tuổi thiếu niên mà nói cơ hồ là nhiệm vụ không thể hoàn thành, vậy mà Hạ Nặc một kiên trì liền là ròng rã ba năm, gần ngàn ngày tuế nguyệt bên trong, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Dù sao, tại ngư phong kiếm thuật độ thuần thực không có đột phá đến sơ cấp trước đó, thân thể cường tráng, là hần tại này cái cũng không an tĩnh thế giới sống sót duy nhất vốn liếng, mà này, cũng là hần ba năm qua tố chất thân thể tiến bộ phi tốc mấu chốt chỗ tại.

Này là một cái sóng cả mãnh liệt thời đại, không có nỗ lực, không có cố gắng, nơi nào sẽ có tiến bộ với thu hoạch?

...

Một đường dọc theo dòng suối nhỏ chạy, ước chừng sáu sau bảy phút, bờ biển rốt cục là xuất hiện ở Hạ Nặc trước mắt.

Ướt mặn gió biển, đối diện quét mà đến, trước hết ánh vào Hạ Nặc tầm mắt, thỉnh linh là một cái nho nhỏ bến cảng.

Nơi này là dòng suối xuôi nam vào biển địa phương, hai bên đường ven biển lõm tiến, tạo thành một khối cảng tránh gió thiên nhiên, bị Hương Chanh Trần cư dân cải biến một phen về sau, nơi này liền trở thành Ann Derek đảo duy nhất bến cảng, làm xuất nhập biển đội thuyền bỏ neo chỗ.

Đáng tiếc, Ann Derek đảo tại Đông Hải vị trí thực tại là quá vắng vẻ chút, ngoại trừ bốn trấn Tiểu Ngư thuyền bên ngoài, cơ hồ liền không có làm sao có thấy cái khác đội thuyền tại bến cảng bỏ neo trải qua, Hạ Nặc lần trước nhìn thấy thuyền lớn trên đường đi qua, đều là hơn ba tháng trước sự tình.

Giống như ngày thường, hôm nay bến cảng cũng cơ hồ là trống rỗng, Hạ Nặc xa xa nhìn lướt qua về sau, liền là không chút để ý đem phương hướng nhất chuyển, liền chuẩn bị dọc theo đường ven biển bắt đầu hôm nay chạy bộ sáng sớm.

"A, không đúng."

Vậy mà liền tại hạ một sát, vừa rồi cái nhìn kia tình cảnh trong đầu chợt lóe lên, Hạ Nặc sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, giống là phát hiện cái gì, thông suốt dừng bước lại, quay đầu hướng về nơi xa bị sương mù bao phủ xuống hải vực nhìn.

Quả nhiên.

Chỉ gặp xa xôi sương mù chỗ sâu, một đạo sâu kín bóng đen chính lấy không nhanh không chậm tốc độ tiếp cận hòn đảo, đôi mắt nhìn, thỉnh linh là một đầu chừng cao mười mấy mét to lớn đội thuyền, tại hướng bến cảng lái tới.

"Cái kia. . . Cái kia là. . ."

Hạ Nặc con ngươi co rút lại, ánh mắt dần dần xảy ra biến hóa.

Cột buồm phía trên, buồm trống đầy, một mặt rộng lớn màu đen còn xí, chính ở trên đỉnh theo gió cao cao tung bay!

Xin phép nghỉ

Gỗ chữ mã đến một nửa, đột nhiên bạn gay gọi điện thoại tới nói là hoàng kim tấn bạch kim sinh tử cục, muốn ta dẫn hần

Không có cách nào a, mặc dù vừa khổ sách sách mới xin mời một lần giả không tốt, nhưng thân là vương giả 5 đại thần, đừng phải loại sự tình này nhất định là muốn rút đao tương trợ

Ngày mai ba canh bồi thường, xin lỗi rồi

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Duy ánh nắng với tôm hùm không thể cô phụ

"Thuyền hải tặc. . ."

Xa xa nhìn qua cò đen bên trên mơ hồ có thể thấy được màu trắng đầu lâu, Hạ Nặc làm sao không biết gặp được cái gì, trong lòng ngừng lại thì vì đó xiết chặt, vô ý thức lui về phía sau hai bước, sắc mặt cũng biến thành có chút khó coi.

Đời trước của hần mặc dù thích xem hải tặc, nhưng thật đến trong hiện thực, Hạ Nặc tự nhiên minh bạch, giống Luffy như thế hải tặc dù sao là số rất ít, đại bộ phận hải tặc đều có thể dùng người cận kề để hình dung, xông xáo biển cả cùng lúc, đốt giết cướp đoạt, cướp đoạt tài bảo mới là bọn hần chuyện thích làm nhất.

Mà đối với an cư ở các nơi người bình thường tới nói, hải tặc cái danh từ này bản thân liền là tội nghiệt với tai loạn biểu tượng, đừng nói đi tiếp xúc, liền ngay cả trên báo chí biết được có cái gì đại hải tặc quật khởi dương danh, hoặc là nghe nói phụ cận tới cái gì Tân Hải tặc tin tức, đều sẽ thấp thòm lo âu tốt nhất một đoạn thời gian.

Hương Chanh Trần cư dân, đồng dạng cũng là như thế.

"Ann Derek đảo tại Đông Hải nhưng là vắng vẻ tới cực điểm, qua nhiều năm như vậy đều không gặp qua hải tặc, hôm nay làm sao lại. . ."

Mất thấy sương mù bên trong thuyền hải tặc càng ngày càng gần, Hạ Nặc cắn răng, hần hiện tại tuy nói có thể đánh thắng được người trưởng thành, nhưng đừng tới cùng hung cực ác hải tặc, đoán chừng chết cũng không biết là chết như thế nào, bến cảng vùng này có chút trống trải, lại ở lại lời nói, thực tại là quá nguy hiểm

Hướng về hai bên quan sát, một mảnh không lớn rừng cây nhỏ ngừng lại thì hấp dẫn sự chú ý của hần, Hạ Nặc ánh mắt sáng lên, vội vàng chạy trái qua, cũng chọn lấy một viên nhất là tráng kiện đại thụ, núp ở thân cây phía sau.

Yên lặng chờ đợi trong chốc lát về sau, hần dùng cả tay chân, nhanh chóng bò lên trên cây, đợi cho thân thể của mình bị um tùm cành lá hoàn toàn che khuất, lúc này mới dám cẩn thận thò đầu ra.

Cùng hần dự liệu chênh lệch thời gian không nhiều, cái kia chiếc có chút hùng vĩ thuyền hải tặc giờ phút này đã là lái vào bến cảng, mà theo thuyền nhanh dần dần chậm dần, một cái vóc người cường tráng thủy thủ xuất hiện ở boong thuyền một bên, thô to màu đen cái neo sắt bị hần thả vào đáy nước, sóng cả nổi lên, một tiếng vang trầm về sau, thuyền hải tặc vững vàng đứng tại bên bờ.

"Muốn tới sao?"

Hạ Nặc nào hải một trận căng cứng, gắt gao nhìn chằm chằm thuyền hải tặc, liền thở mạnh cũng không dám, muốn đem boong thuyền tình hình xem rõ ràng hơn.

Vậy mà, một màn kế tiếp, lại là có chút nằm ngoài sự dự liệu của hần.

Không có hung thần ác sát số lớn hải tặc tuôn ra, cũng không có các loại sáng loáng binh khí, trong khoang thuyền đi ra, chỉ có một cái thân mặc màu trắng áo choàng nam nhân, mà tại bên cạnh hần, còn đi theo một cái vóc dáng thấp thấp Tiểu Bát Điểm, xem ra tựa hồ là cái tám chín tuổi nam hài.

Xa xa truyền đến vui sướng tiếng cười, tựa hồ là nam nhân kia tại với trong khoang thuyền nhân đạo dừng, sau đó liền thấy hần mang theo tiểu nam hải hạ thuyền, đôi thuyền hải tặc phát phát tay về sau, liền dọc theo mặt phía bắc một đầu đại lộ, hướng Hương Chanh Trần phương hướng mà.

Về phần cái kia chiếc Hạ Nặc để ý nhất to lớn thuyền hải tặc, thậm chí ngay cả tiếp tục dừng lại đi xuồng ý tứ đều không có, nhỏ neo giường buồm, rồi

đi bên cảng, không nhiều thì liền tiến vào sương mù bên trong, biến mất tại Hạ Nặc trong tầm mắt.

Gặp một màn này, Hạ Nặc khản trương trong lòng với lo lắng, ngừng lại thì biến mất hơn phân nửa.

"Cái gì thôi đi. . . Ngày thuyền hải tặc liền là đến đưa người, mới tiện đường đi qua nơi này?"

Mất thấy thuyền hải tặc xa, Hạ Nặc nhếch miệng, ánh mắt lại nhìn về phía Hương Chanh Trần phương hướng, trên thuyền hải tặc xuống người vừa rồi cách quá xa, hắn không thể thấy rõ tướng mạo, nhưng đã chỉ có hai người, trong đó một cái còn là tiểu nam hài, nghĩ đến đối ở trên đảo cư dân cũng không nhiều lắm uy hiếp, cũng là không cần đi tắt chạy về mặt báo.

Mặc dù tiện nghi phụ thân ném nhà con rơi đi làm hải tặc, cho tới Hạ Nặc trở thành cô nhi, nhưng Hương Chanh Trần bên trên người thái độ đối với hắn cũng không tệ lắm, mà Hạ Nặc cũng rất ưa thích nơi này bình tĩnh hòa thuận không khí, muốn thật là có hải tặc đột kích, hắn đương nhiên sẽ không vụng trộm chạy mất, mà để trong trấn người chết mơ mơ hồ hồ.

"Cũng không biết cái kia hai tên gia hỏa là lai lịch gì, thế mà là từ lớn như vậy thuyền hải tặc tự mình đưa tới."

Hồi tưởng lại vừa rồi xa xa nhìn thấy cái kia chiếc to lớn thuyền hải tặc,

Hạ Nặc còn là có chút bất an, loại này hình thể đội thuyền, cơ hồ bù đắp được Hương Chanh Trần tất cả thuyền đánh cá cộng lại lớn như vậy, mà hắn đối hải tặc thế giới hiểu rõ đến xem, thuyền hải tặc lớn nhỏ, thường thường cũng là một cái băng hải tặc thực lực biểu tượng thứ nhất.

Từ một điểm này tới nói, vừa rồi tại Ann Derek đảo bên cảng bỏ neo, vô cùng có khả năng là danh dương toàn bộ Đông Hải đại băng hải tặc, người đến cũng tuyệt đối không có khả năng là cái gì tiểu nhân vật.

"Bất kể như thế nào, về trước hỏi thăm một chút. . ."

Tao ngộ một màn như thế, Hạ Nặc cũng không có tiếp tục dọc theo đường ven biển chạy bộ sáng sớm suy nghĩ, suy nghĩ một phen về sau, liền nhảy xuống cây, dọc theo lai lộ của mình, hướng trong trấn chạy.

...

Đảo mất đến buổi chiều.

Ngày mùa thu ánh nắng, xé rách dày mật tầng mây, tùy ý tới lui tại trên mặt biển, vậy mà rơi tại trên thân người lúc, lưu lại cũng chỉ có nhu hòa với âm áp, một cỗ âm áp cảm giác từ trong lòng bay lên, lan tràn đến thân thể mỗi một cái góc, thoải mái mà để cho người ta hận không thể cả ngày tắm rửa tại này dưới ánh mặt trời.

Cuộc sống như vậy bên trong, với chí thú giống nhau hảo hữu một đạo, tại dưới ánh mặt trời âm áp vui cười chuyện phiếm, thỏa thích ăn uống, nên là rất vui vẻ một sự kiện.

Lúc trước Hạ Nặc cũng đã nghĩ như vậy, bất quá hần giờ phút này, nhìn qua một màn trước mắt, lại không có nửa điểm loại cảm giác này, ngược lại là có một tia nhúc cả trứng chỉ ý, ở trên mặt rõ ràng nổi lên.

Anderson, so người, La Y, này ba cái tiểu cái rắm hài, riêng phần mình xách một cái băng ngồi nhỏ, chính tại Hạ Nặc trước mặt ngồi thành một loạt, trông mong mà nhìn chăm chăm vào hắn, mặt mũi tràn đầy vẻ chờ mong.

Mà ở trong tay phải của hắn, là một ngum đốt sôi trào nước sôi nôi sắt lớn, bên cạnh trên bàn gỗ cũ kỹ, thì để đó một chậu đã rửa sạch đầu màu xanh trắng tôm, cùng rất nhiều nhan sắc khác nhau gia vị nước tương.

"Chí thú giống nhau hảo hữu. . ." Hạ Nặc hư suy nghĩ nhìn nhìn ba người.

"Áy? Là muốn bắt đầu làm tôm hùm sao?"

Vừa thấy được Hạ Nặc trông lại, ba tên tiểu gia hỏa ngừng lại thì liền kích động, bên miệng đã ần ần xuất hiện tràn ra nước bọt, mà La Y càng là liền nước mũi đều quên xoa, một mặt không kịp chờ đợi thúc giục: "Uy uy uy, Hạ Nặc, nhanh một chút a, chúng ta cũng chờ gấp!"

"Hừ. . ."

Nhìn qua cái kia đạo đậm đặc nước mũi, Hạ Nặc khóe miệng co giật dưới, cảm giác mình bất lực đậu đen rau muống cái gì, yên lặng thu hồi ánh mắt.

Nói đến, hôm qua hắn nhưng là cùng này ba cái tiểu đồng bạn đã thông báo, để bọn hắn buổi tối tới ăn tôm, kết quả không biết là bọn hắn nghe làm lời nói, còn là tự mình làm tôm mị lực quá lớn, mấy tên hỗn đản này thế mà giữa trưa liền cùng một chỗ chạy tới, sau đó ngồi tại cửa ra vào một mực lấy loại này ánh mắt mong chờ theo dõi hắn, để vừa mới luyện tập một đoạn thời gian kiếm thuật Hạ Nặc toàn thân đều không được tự nhiên.

Không có cách, hắn đành phải từ bỏ tiếp tục luyện tập dự định, sớm xử lý lên tôm hùm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Gió táp đầu bếp Hạ Nặc? Không mời mà tới độc chân lão đầu!

Hạ Nặc nhà gỗ nhỏ cũng không tính lớn, bên trong mặc dù có cái phòng bếp nhỏ, nhưng thông gió thực tại quá kém, bởi vậy trừ phi là chỉ dùng đơn giản xử lý đồ ăn, không phải Hạ Nặc bình thường đều là sẽ ở bên ngoài dựng lên nồi đến tiến hành nấu nướng.

Tại ba tên tiểu gia hỏa chờ đợi dưới ánh mắt, Hạ Nặc thờ dài, nhẹ nhàng vén tay áo lên, đi tới bàn gỗ trước, lấy ra cái thớt gỗ, bày ra ra.

Tốt tại, hải tặc thế giới các loại nguyên liệu nấu ăn so với kiếp trước đến chỉ nhiều không ít, với lại rất nhiều việc nhà nguyên liệu nấu ăn giá cả cũng khá là tiện nghi, muốn tập hợp đủ làm tô mồi đồ gia vị, đối với Hạ Nặc mà nói còn là rất nhẹ nhàng.

Sắc bén dao phay nắm trong tay, cổ tay khẽ nhúc nhích, lưỡi dao ngừng lại thì như che sương tuyết, tung bay giống như gió táp.

Hàn mang thời gian lập lòe, thông khương toán cắt nát, quả ớt kéo khối, cơ hồ là trong khoảnh khắc liền đã hoàn thành. Mà theo sát phía sau, Hạ Nặc đem hương lá bất giác cây quế các lấy ra thích hợp phân lượng, rửa sạch, để ở một bên.

Đáy nồi đã đốt nóng, Hạ Nặc đổ ra thừa nước, đem nồi sắt lau sạch sẽ về sau, đổ vào màu vàng kim dầu phộng, xem chừng có ba thành nóng lúc, đem cắt đến nhỏ vụn thông khương toán dung, với quả ớt khối đổ vào trong nồi bạo hương.

Cờ-rắc!

Dầu nóng nổi bóng, trong nồi khói bay, không thường có nóng hồi vắng dầu vắng khắp nơi ra, xem ra cực kỳ nguy hiểm, vậy mà Hạ Nặc lại là nhìn như không thấy, vẫn như cũ một mặt bình tĩnh mà nhìn trước mắt, đợi đến một cổ có chút sắc người hương khí trong chảo dầu phiêu khởi về sau, lấy ra bên cạnh rửa sạch tô mồi, đều khuynh đảo tiến.

Lật xào một lát, đợi cho một nồi tô mồi thân thể tại dầu bên trong có chút cuộn lại, dần dần nhiễm lên nước tương màu sắc lúc, hấn thủ đoạn khẽ run, song song để tại bàn bên trên bình bình lọ lọ, trào lên thì lần lượt rơi vào trong tay.

Thanh rượu, sinh rút, đường trắng, bị hấn từng cái đổ vào chảo dầu bên trong, trong lúc nhất thời như phong nói giao hội. Vị tùy rung chuyển, trong nồi nước canh dần dần nồng đậm, Hạ Nặc chờ một lát sau, lại đem cắt gọn hương lá bất giác những vật này đều đều vẩy xuống, sau đó đổ vào vừa rồi nấu nóng Thanh Thủy, buồn bực lên nắp nồi.

Còn như nước chảy mây trôi, làm xong đây hết thấy về sau, Hạ Nặc nhẹ nhàng thở ra một hơi, lui lại hai bước, dựa vào tại nhà gỗ nhỏ bên trên, nhìn qua xanh thẳm chân trời im lặng không nói.

"Ồ ó ó! Thật tuyệt!"

"Hạ Nặc đại ca động tác rất quen thuộc luyện a, thật là suất khí!"

"Gia hỏa này trù nghệ, quả nhiên là danh bất hư truyền."

Một màn này quả nhiên kinh diễm đến ba tên tiểu gia hỏa, ngừng lại thì nhao nhao kích động vỗ tay, liền La Y cũng không ngoại lệ, một cái cái trong mắt to, tựa hồ cũng có sáng lấp lánh hướng tới chỉ quang đang nhấp nháy.

Những lời này rơi tại Hạ Nặc trong tai, hấn không khỏi âm thầm cười cười.

Kiếp trước hấn coi như là chịu không được phòng ăn thức ăn, thường xuyên một người ném thử nấu nướng đó a, nhiều năm như vậy rèn luyện xuống tới, muốn chinh phục này mấy tiểu tử kia bụng, còn không là đơn giản đến cực điểm sự tình.

"Bất quá. . ."

Có chút nhắm mắt lại, Hạ Nặc trên mặt hiện lên một tia trầm ngâm.

Buổi sáng thời điểm, hấn rời đi bến cảng về đến nhà, bởi vì lo lắng cái kia hai cái trên thuyền hải tặc xuống gia hỏa, liền không có trước tu hành Kiếm đạo, mà là sớm ra cửa, giả bộ như giống ngày xưa, Hương Chanh Trần bên trong cửa hàng mua chút nguyên liệu nấu ăn gia vị, âm thầm thì là muốn thử thời vận, nhìn xem có thể hay không nghe ngóng đến cái kia hai tên gia hỏa hướng đi.

Kết quả ngoài dự liệu của hắn là, trong trần tựa hồ có không ít người cũng đã biết này hai cái kỳ quái khách đến thăm, Hạ Nặc chỉ là hơi cùng bán nước tương đại thẩm nhắc nhắc, vị này hòa ái dễ gần bác gái tựa như là bị kéo ra lời nói áp, cứng rắn (ngạnh) là cùng hàn huyền nửa ngày, cuối cùng liền nước tương tiền đều nuốt nửa quên mất thu, vẫn là bị Hạ Nặc nhắc nhở một cái sau mới phản ứng được.

Dựa theo vị đại thẩm này biết không nhiều tin tức, cái kia cái mang theo tiểu nam hài lên đảo nam nhân tựa hồ với Hương Chanh Trần trưởng trần là lão hữu, lúc còn trẻ đã từng một khối ở bên ngoài xông xáo quá lớn biển, mà lần này nam nhân kia sở dĩ đến Ann Derek đảo đến, cũng tựa hồ là tới bái phỏng vị lão bằng hữu này, mới vừa vào Hương Chanh Trần, liền đi trưởng trần trong nhà, mãi cho đến hiện tại cũng không có truyền ra tin tức.

Bởi như vậy, Hạ Nặc cũng là triệt để buông xuống lòng cảnh giác,

Bất quá ngay sau đó liền có một cổ hiếu kỳ dâng lên, dù sao dựa theo lúc trước hắn biết, Hương Chanh Trần trưởng trần, vị kia tóc hoa râu Lỗ Nhĩ đại thúc, nhưng là cái ngày bình thường một mực cười híp mắt người hiền lành, làm sao lại cùng một cái với đại bằng hải tặc có quan hệ nam nhân trở thành lão hữu?

Cái kia cái thân mang màu trắng áo choàng nam nhân, đến cùng là thân phận gì?

"Tiểu quý này sáng sớm liền chạy ta chỗ này đến chờ, cũng không biết xem không thấy được tự mình lão cha chiêu đãi khách nhân. . ."

Quan sát đeo mắt kính gọng đen trắng Nhược Thành chín Anderson, Hạ Nặc có chút xoắn xuýt vuốt vuốt cái mũi, tiểu gia hỏa này thân là trưởng trần Lỗ Nhĩ đại thúc con trai độc nhất, ngày bình thường nhìn xem so La Y với so người vững, nhưng hôm nay làm theo bị tóm dụ hoặc không còn hình dáng bằng không, tự mình ngã là có thể từ nơi này đạt được tin tức.

Ong ong. . .

Vừa ở đây lúc, cách đó không xa nắp nồi rung động nhẹ, phát ra một trận trầm đục, đem Hạ Nặc lực chú ý hấp dẫn trải qua, hắn vội vàng dứt bỏ suy nghĩ, bước nhanh đi đến nồi lớn trước, dùng một khối khăn lau bao trùm tay, cẩn thận từng li từng tí mở ra nóng rực nắp nồi.

Hoa. . .

Trong nồi nổi bên ngoài thiên địa tại lúc này tương liên, như bị giải khai một đạo chương mới, lộ cộc cộc nhẹ vang lên trong chảo dầu, hương lá bát giác thấp thoáng, thanh bạch giao thoa bên trong, màu sắc đỏ sáng thơm hừng hực hiện ra ở trước mắt.

Phối hợp dầu vừng xối vẩy nồng đậm nước canh, một cổ mê người cay hương xông vào mũi mà vào, để cho người ta sinh không ra bất kỳ sức đề kháng thâm vào trái tim, chỉ này một chút, Thần Phật nhảy tường, ba thước thêm nhỏ dải.

"Úc úc úc! Tốt tốt! Tô thơm làm xong!"

"Thế mà lại có thơm như vậy sao, đơn giản là dụ hoặc phạm tội đi, thật là đáng giận a!"

"Mặc kệ, ta muốn ăn cái úp sắp mới được!"

Chờ mong đã lâu tô thơm mang sang nồi, ba cái tiểu nam hài lúc này không thể kìm được, không hẹn mà cùng trên băng ghế nhỏ nhảy lên một cái, vọt tới bên cạnh bàn, duỗi ra tay nhỏ, tựa hồ liền nóng không nóng đều mặc kệ, liền chuẩn bị đoạt sạch sẽ.

"Một đám hỗn tiểu tử, rửa tay không có a, cút cho ta rửa sạch lại đến!"

Vậy mà sau một khắc, một cái bị kéo dọc theo khăn lau liền là từ trên trời giáng xuống, "Ba ba ba" đánh vào ba cái bản thủ tay nhỏ bên trên.

"A, đau quá!"

Bị Hạ Nặc như thế vừa hô, ba cái nam hài ngừng lại thì dọa đến thu tay về, khuôn mặt nhỏ kéo dài, nhưng lại không thể không làm theo, nhìn qua gần trong gang tấc tô nuốt ngụm nước miếng về sau, liền nhao nhao hướng về trong nhà gỗ nhỏ phòng bếp xông.

"Thật là. . ."

Đưa mắt nhìn mấy người bóng lưng biến mất ở sau cửa, Hạ Nặc lắc đầu bất đắc dĩ, trở lại trước bàn, bắt đầu cúi đầu thu lại phía trên đồ vật đến.

Vậy mà liền ở đây lúc, bóng đen to lớn bỗng nhiên bao trùm Hạ Nặc trước người tia sáng, chợt, một đạo thô cầm bên trong mang theo ôn hòa hiền hậu thanh âm già nua, giống là cực kỳ tiếp cận, bỗng nhiên ở bên tai của hắn vang lên:

"Ngô, này tô thơm làm thực là không tồi đâu, tóc đen tiểu tử, có thể hay không để lão phu cũng ngồi xuống, nhắm nháp một hai?"

Tiếp theo sát, một cái từ đầu gỗ làm thành giả chân, tiến lên trước một bước, cứ như vậy ánh vào Hạ Nặc trong tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chân đở ý đồ đến

"Ăn?"

Hạ Nặc trong tay còn tại cầm khăn lau xoa dao phay đầu, nghe được thanh âm trước là ngăn người, sau đó vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía người tới.

Chỉ nhìn thấy hiện tại trước mặt, là một cái xem ra hơn năm mươi tuổi tóc vàng lão đầu, một bộ màu trắng áo choàng tại sau lưng phát phơ, rất có vài phần vĩ ngạn chi khí, mà nhất thu hút sự chú ý của người khác, tự nhiên là cái kia đầu gỗ làm thành một cái chân giả, cùng bên môi chia hai sợi, dùng xanh nhạt sắc nơ con bướm đâm thành bánh quai chèo kim sắc râu ria.

Như thế có nhận ra độ bề ngoài, để Hạ Nặc cơ hồ là tại một sát na liền nhận ra người đến thân phận, một cái giật mình phía dưới, hiểm chút liền không có không chế lại miệng của mình.

"Triết. . . Zeff? !"

Trước mặt này cái què một cái chân tóc vàng lão đầu, không là người khác, thỉnh linh liền là hải tặc vương bên trong, Baratie nhà hàng lão bản, nuôi dưỡng Sanji lớn lên đại hải tặc chân đỏ Zeff!

"Tóc đen tiểu tử thú, như vậy nhìn xem lão phu làm gì, không nở này trên bàn tôm hùm?"

Nhìn thấy Hạ Nặc cứ thế ngay tại chỗ, Zeff còn tưởng rằng hắn đang do dự cái gì, khoát tay áo, cười mở cười to nói, "Người trẻ tuổi a, không cần nhỏ mọn như vậy nha, đồ ăn loại vật này, vốn là là muốn chia sẻ mới tốt ăn, sao có thể cự tuyệt khách nhân đâu, người nói với?"

Đang khi nói chuyện, Zeff đã là trên bàn trong mâm lấy ra một cái tôm, trước là để tại bên miệng mút mút, sau đó nhãn tình sáng lên, liền xác đều không lột, liền phóng tới miệng bên trong ăn liên tục đặc biệt nhai.

Nương theo lấy kéo kẹt kẹt giòn vang, màu sắc mê người màu đỏ nước canh Zeff khoe miệng không ngừng tràn ra, dính đầy hai cái tạo hình cổ quái kim sắc râu ria, mà trên mặt của hắn cũng là toát ra một tia hương thụ chi ý đến.

Nhắm nuốt cùng lúc, miệng bên trong còn mơ hồ không rõ địa đạo: "Ngô, ăn ngon, tiểu tử thú trù nghệ không tệ a, so với Lỗ Nhĩ lão gia hỏa kia, không biết cao đi nơi nào, được cho là lão phu này mấy tháng đến nếm qua đồ tốt nhất. . ."

"Nguyên lai buổi sáng lên đảo tìm Lỗ Nhĩ đại thúc gia hòa, là lão nhân này a. . ."

Hạ Nặc giờ phút này rốt cục hồi thần lại, nhìn thấy trước mắt ăn không ngừng Zeff, khoe miệng có chút co quắp một cái về sau, cũng liền lắc đầu bất đắc dĩ, yên lòng.

Zeff làm hải tặc manga bên trong miêu tả không ít nhân vật thứ nhất, hắn đối với nó phẩm tính tự nhiên có hiểu biết, đã thuyền hải tặc xuống người là gia hỏa này, cái kia cũng không có cái gì tốt cảnh giác.

"Uy uy uy, vị này tóc vàng đại thúc, ta cũng không có người nói nhỏ mọn như vậy, bắt quá ăn ta đồ vật, thế mà không nói trước cầu đồng ý, thực tại là quá thất lễ?"

Gặp Zeff càng ăn càng thom, nuốt xuống trong miệng tôm hùm sau còn một tay một cái lại cầm hai cái, Hạ Nặc tròn trắng mắt, tức giận nói.

"A, nói như vậy, là lão phu có chút lỗ mãng, bắt quá tiểu tử, người tôm hùm hương vị nhưng thực là không tồi a, ô lỗ lỗ. . ."

Zeff mặt mơ hồ là đỏ lên như vậy một sát, nhưng nói xin lỗi vừa nói ra được phân nửa, liền theo hắn đem tay phải tôm hùm cũng nhét vào trong miệng mà trở nên mơ hồ không rõ.

"Tùy người vậy. . ."

Vô lực đầu đen rau muống một câu về sau, Hạ Nặc thở dài, cũng không có vội vã hỏi thăm Zeff cái gì, tiếp tục cúi đầu sửa sang lại xóc xếch mặt bàn đến.

Hắn lúc này, trong lòng ngược lại là có chút tự đắc chi ý hiện lên.

Xem ra tài nấu nướng của mình hoàn toàn chính xác là không tệ nha, dù sao mê đảo La Y so người này mấy tên tiểu quỷ không tính là gì, nhưng muốn

cho Zeff như thế một vị đầu bếp sư như thế tán đồng, coi như là muôn vàn khó khăn.

Bất quá, loại sự tình này đến cùng chỉ là khúc nhạc dạo ngắn thôi, theo hải tặc cái kia mơ hồ thời gian dây tại trong óc của hắn chợt lóe lên, Hạ Nặc biểu lộ chậm rãi nghiêm túc lên, bắt đầu nghiêm túc suy tư lên Zeff lên đảo phía sau tin tức, thật lâu không nghĩ lên qua ký ức dần dần rõ ràng, mà trong ánh mắt của hắn, cũng là lộ ra một vòng như nghĩ tới cái gì.

Dựa theo trước đó hắn trên báo chí có được lịch pháp tin tức, năm nay là Hải Viên Lịch 1511 năm, như với manga nội dung cốt truyện liên hệ tới, một năm này Zeff, tựa hồ là vừa vận Grand Line trở về không lâu, mà hắn sáng lập đầu bếp bằng hải tặc cũng là không lâu sau một trận trong gió lốc đoàn diệt.

Từ đó về sau, Zeff chậu vàng rửa tay, Đông Hải thiếu một vị hung danh hiển hách đại hải tặc, lại nhiều hơn một cái kinh doanh nhà hàng nổi trên biển lão bản.

Cứ như vậy. . .

Hạ Nặc hồi tưởng lại buổi sáng nhìn thấy một màn, trong lòng hơi động.

Cái kia cái bị Zeff mang tới, tựa hồ chỉ có tám chín tuổi tiểu nam hài, hẳn là liền là Sanji?

Tựa hồ rất có thể a, vô luận là thời cơ quan hệ, còn là tuổi tác phương diện, đều là hoàn mỹ phù hợp. . .

Đồng!

Chính tại này lúc, cách đó không xa nhà gỗ đại môn bỗng nhiên bị đẩy ra, một trận reo hò từ bên trong truyền ra, đình tai nhức óc, dự định Hạ Nặc suy nghĩ.

"Ha ha, tẩy xong!"

"Nhanh lên nhanh lên, không phải các loại tôm hùm lạnh, nhưng liền phiền toái a!"

Tiếng bước chân từ xa đến gần vang lên, chợt chỉ thấy lấy Anderson cầm đầu ba cái tiểu quý tranh trước sợ sau từ sau cửa chạy ra, xa xa nhìn thấy Hạ Nặc, đặc ý phô bày một cái ướt át hai tay về sau, liền không kịp chờ đợi vượt qua hắn thân vị, vọt tới trước bàn.

"Tôm hùm!"

Nước bọt ba tên tiểu gia hỏa bên miệng trôi xuống dưới, vừa đến bên bàn bên trên, liền riêng phần mình cầm lên một cái tôm hùm, vậy mà cũng giống như Zeff, căn bản không có kiên nhẫn bóc vỏ, mút sau khi hít một hơi, liền trực tiếp hướng bỏ vào trong miệng.

"Ta chạy!"

Nước thịt cửa vào, một cổ thỏa mãn cảm giác từ trong lòng bay lên, thẳng đến đem miệng bên trong tôm hùm nhai xong, ba cái tiểu nam hài mới thoải mái mà thở phào một cái, đẩy trong đầu tôm hùm bên trong lấy lại tinh thần.

Kết quả ngẩng đầu nhìn một cái, đồng dạng cầm tôm hùm nhai đến say sưa ngon lành Zeff, liền cùng ánh mắt của bọn hắn đối ở cùng nhau.

"Áy?"

"Đây là ai a! Vì cái gì cũng tại ăn của chúng ta tôm hùm!"

"Uy, hỗn đản lão đầu, nhanh lên cho ta đem tôm hùm buông xuống a!"

Ngẩn ngơ về sau, La Y cùng so người trong nháy mắt mặt đỏ lên, tức giận vọt lên bên trên, quơ nắm tay nhỏ, muốn giành lại Zeff trong tay tôm hùm.

Vậy mà Zeff chỉ là cười hắc hắc, một cái trống ra bàn tay lớn tùy tiện đón đỡ mấy lần về sau, liền thoải mái mà đem hai tên tiểu quý làm mơ hồ, nửa ngày đều không có thể kè đến Zeff thân thể, đành phải thờ hồng học lui trở về.

"Đáng giận a!"

La Y tức giận thẳng dậm chân, liền nước mũi đều quên xoa, liền chuẩn bị lại xông lên, vậy mà tại hắn vừa bước ra một bước thời điểm, cũng là bị bên cạnh đuổi ra một cái tay nhỏ ngăn lại.

Chính là nhìn thấy Zeff bắt đầu liền cứ thế tại chỗ, không có đi theo động thủ Anderson.

"Anderson? Người đang làm gì a, không thấy được lão già thối tha này tại cướp chúng ta tôm hùm a, nhanh lên cùng tiến lên, đem gia hỏa này cường chế đi dòi a!"

"La Y có chút không hiểu, trừng mắt Anderson thờ phỉ phò nói.

Vậy mà Anderson nhưng không có để ý đến hắn, quay đầu nhìn về Zeff, gãi gãi cái đầu nhỏ, về mặt vô cùng nghi hoặc địa đạo:

"Zeff đại thúc, người không là muốn lưu tại nhà ta ăn cơm chiều à, làm sao lại đến Hạ Nặc đại ca nơi này đến?"

"A ha, là người a, Lỗ Nhĩ nhà tiểu quý."

Zeff tựa hồ đã sớm nhận ra Anderson, nhưng lại vẫn bận ăn tôm hùm không để ý đến, đến này thì mới có chút lưu luyến không rời buông xuống tôm hùm, đưa tay tại Anderson bắt mắt trong ánh mắt, dùng sức vuốt vuốt tiểu gia hòa đầu, cười ha ha:

"Cơm tối đương nhiên là chiều ăn không lắm, mặc dù cha người làm đồ ăn rất khó ăn, nhưng lão bằng hữu mặt mũi, lão phu vẫn là muốn cho mà."

Tựa như không nhìn thấy Anderson càng ngày càng đen sạm mặt, Zeff hơi nhếch khóe môi lên lên, tiếp tục nói: "Về phần lão phu vì sao lại ở chỗ này, đến một lần là thật xa bị tôm mùi thơm hấp dẫn tới, thứ hai nha, tự nhiên chính là vì hoàn thành lão phu lần này tới Ann Derek đảo nhiệm vụ. . ."

Xoay chuyển ánh mắt, rơi tại một mặt mộng bức Hạ Nặc trên thân, hắn nín lấy thật dài râu ria, cười hắc hắc địa đạo:

"Liên là người a, gọi là Hạ Nặc tiểu tử thú."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tại Hương Chanh Trấn cuối cùng 1 ngày

"Áy? Tìm ta?"

Hạ Nặc lần này là thật kinh ngạc, lại gặp Zeff nghiêm túc gật đầu, không giống đùa giỡn bộ dáng, ngừng lại thường có chút mắt tròn.

Chỉ chỉ bên cạnh Anderson, vừa chỉ chỉ, Hạ Nặc yếu ớt nói: "Ta nói đại thúc, người sẽ không là giữa trưa tại Lỗ Nhĩ đại thúc trong nhà uống rượu quá nhiều, nhận lầm người?"

"Hỗn đản tiểu tử, không nên coi thường lão phu a!"

Zeff hí hí mắt, trong lỗ mũi hừ lạnh một tiếng, hai bên bánh quai chèo kim sắc râu ria ngừng lại thì tự động gõ gõ, xem ra có chút buồn cười: "Lão phu giữa trưa là uống rượu, nhưng lấy lão phu tửu lượng, làm sao lại say đến nhận lầm người a!"

"Thật không là tìm đến Anderson sao?"

Hạ Nặc đáy lòng còn là có chút mơ hồ, vừa định mở miệng hỏi cái rõ ràng, chỉ thấy đối diện Zeff bỗng nhiên trước một bước, cúi người đến, trừng mắt một đôi chuông đồng lớn con mắt, từ từ tỉnh té đánh giá khuôn mặt của mình.

Đang lúc Hạ Nặc bị nhìn chăm chăm có chút run rẩy lúc, Zeff bỗng nhiên duỗi ra một cái tay, vuốt vuốt đầu của hắn, cười lên ha ha: "A ha, thật đúng là là giống đâu, cùng tiểu tử kia lúc tuổi còn trẻ, đơn giản giống như đúc a!"

"Uy, lão già chết tiết, có lời cứ nói, đừng lộn xộn tay a!"

Bị đẩy là kén thô ráp bàn tay lớn vừa sờ, tóc đen đầy đầu ngừng lại thì rối bời, Hạ Nặc ngừng lại thì liền xù lông, một là cũng không lo được thái độ của mình, bỗng nhiên tránh thoát Zeff tay, cũng rống lên một tiếng hống.

Sợ dĩ kích động như vậy, đến một lần là bởi vì Hạ Nặc có nghiêm trọng ép buộc chứng, tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ tóc của mình tự rụng bị vỡ thành ổ gà trạng thứ hai, là bởi vì hắn dù sao là một cái có được hai mươi tuổi linh hồn người xuyên việt, bị xem như tiểu thí hải đến bên trên vừa ra sờ đầu giết, tự nhiên là rất khó chịu. . .

"Thật là phiền phức a. . ."

Đưa tay sửa sang lại loạn thành một bầy tóc, Hạ Nặc lúc này mới nhớ tới Zeff lời nói mới rồi đến, không khỏi ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy vẻ không hiểu địa đạo: "Cái gì giống như đúc?"

Zeff đại khái là không nghĩ tới chỉ là xoa xoa trong mắt nhỏ tóc của đứa bé, đối phương sẽ có phản ứng lớn như vậy, giờ phút này tay còn dừng tại giữa

không trung, một mặt viết kép mộng bức.

Nghe được Hạ Nặc tra hỏi về sau, hắn mới hậm hực thu tay về, sờ lên râu mép của mình, có chút ngượng ngùng nói: "Khụ khụ, lão phu ý tứ là, ngươi cùng phụ thân của ngươi, dáng dấp rất giống. . ."

"Phụ thân?"

Hạ Nặc không ngờ tới đối phương sẽ nói ra lời nói này, không khỏi nao nao.

Thân thể trước mặc cho phụ thân nhưng là tại hắn xuyên qua tới một năm trước, liền ra biển làm hải tặc đi, mấy năm qua này tin tức hoàn toàn không có, cũng căn bản không có cùng Ann Derek đảo liên lạc qua.

Bởi vậy, Hạ Nặc đối với vị này tiện nghi phụ thân ẩn tượng, bất quá là thuộc về ấu trĩ trước mặc cho trong trí nhớ mơ hồ quang ảnh đoạn ngắn, chỉ biết là tên của hắn gọi là Costa, tựa hồ rất thích uống rượu say như chết thôi, căn bản chưa nói tới quen thuộc.

Mặc dù nói thật lên, luận ngoại mạo, hai người hoàn toàn chính xác là có mấy phần giống nhau, thế nhưng, Zeff lại là làm sao mà biết được?

"Ngươi biết hắn?" Hạ Nặc nghi ngờ nhìn một chút Zeff

"A, đúng vậy a, phụ thân của ngươi Costa, nhưng là một vị rất xuất sắc hải tặc."

Zeff cười cười, mắt nhìn bên cạnh ăn tôm hùm ăn chính này tiểu quý, không biết là nhớ ra cái gì đó, mày rậm nhăn lại, khe khẽ thở dài. Do dự một chút về sau, mới quay về Hạ Nặc thanh thấp giọng nói: "Uy, tiểu tử, nơi này nói chuyện không tiện, trong nhà người nói chuyện như thế nào?"

"trong nhà của ta đàm?"

Hạ Nặc có chút chần chờ, nhưng nhìn một chút Zeff quăng tới chân thành tha thiết ánh mắt về sau, vẫn gật đầu, "Tốt a, đi theo ta."

... . .

Mùa thu khí hậu, cuối cùng là như vậy để cho người ta nhìn không thấu, mới vừa rồi còn là mặt trời chói chang trời trong, hiện tại liền đã âm âm xuất hiện ô nói, sắc trời cũng tối rất nhiều, nhìn, tựa hồ có một trận mưa lớn, sắp mưa lớn mà tới.

Sung sướng thời gian cũng hầu như là ngắn như vậy tạm, mới qua không đến hai mươi phút, rùng rã một mâm lớn tôm hùm liền bị ba tên tiểu gia hỏa giống như gió xoáy tàn nói,

Chia cắt sạch sẽ, trong mâm chỉ còn lại có chút màu đỏ nước tương với tôm đầu, liền tôm xác đều bị mấy tên tiểu quý nhai nát nuốt.

"Áy, tại sao không có, ta còn không có ăn đủ. . ." Nhìn qua trống rỗng mặt bàn, La Y gãi đầu một cái, có chút không thôi oán trách một câu.

"Ha ha, La Y, ai bảo ngươi ra tay chậm, chỉ ăn mấy con, ta nhưng là ăn hết trọn vẹn một nửa, ngươi cùng Anderson cộng lại, ăn đều không ta nhiều, ta nhưng là đã sớm đã no đầy đủ."

Tiểu mập mập so ngươi đặc ý vỗ vỗ tròn vo cái bụng, liếc mắt nhìn thấy La Y cười nhạo nói.

"Hừ, ăn ăn ăn, suốt ngày chỉ biết ăn, ngươi liền tiếp tục ăn đi, ngày nào thật trở thành bóng da, liền nói đều đi không được, ta xem ngươi làm sao bây giờ." La Y hít hít nước mũi, có chút khinh thường trừng mắt nhìn so về sau, thấp giọng lầu bầu nói, "Nếu không là lão già thối tha kia chạy tới đoạt mấy cái tôm hùm, ta làm sao có thể ăn không đủ no đó a. . ."

"Hừ, muốn là lão đầu kia không có đoạt, thêm ra cũng là bị ta ăn hết, nơi nào còn đến phiên đến ngươi. "

So ngươi nhếch miệng, sau đó giống là nhớ ra cái gì đó, nghi ngờ nhìn phía cách đó không xa đóng chặt nhà gỗ đại môn, "Nói đến, vừa rồi lão già thối tha kia là theo chân Hạ Nặc đại ca vào nhà đi, đều trải qua đã lâu như vậy, làm sao còn chưa có đi ra?"

"Ai biết." La Y lắc đầu, hắn vừa rồi cũng cùng so ngươi, ăn tôm hùm ăn vong thân, căn bản không có chú ý Hạ Nặc cùng Zeff đối thoại.

Bất quá khi hắn nhìn thấy bên người một mực không nói lời nào Anderson về sau, ánh mắt ngừng lại thì sáng lên, "Uy, Anderson, vừa rồi lão đầu kia tựa hồ là nhận biết ngươi a, ngươi có biết hay không gia hỏa này tìm đến Hạ Nặc, đến cùng là muốn làm gì?"

"Không rõ lắm, bất quá trước đó trong nhà nghe lão cha nói, lão đầu này trước đó giống như là cái gì ghê gớm đại hải tặc a."

Anderson đẩy một cái trên sống mũi kính đen, có chút lo âu nhìn xem nhà gỗ nhỏ nói, "Loại người này, coi như bây giờ nhìn lại rất hòa ái, nhưng lúc tuổi còn trẻ bình thường đều là làm thật nhiều chuyện xấu."

"Đại hải tặc?"

Anderson vừa dứt lời, La Y cùng so ngươi liền là hoảng sợ lui về sau hai bước, nhất gan chút La Y càng là dọa đến mặt mũi trắng bệch, há miệng run rẩy nói: "Không. . . Không thể nào. . . Lão đầu kia, vừa rồi ta nhưng là đánh hắn, làm sao lại. . ."

Bành!

Một tiếng vang trầm, bỗng nhiên từ nơi không xa vang lên, đánh gãy La Y lấp ba lấp bấp hồi lời nói, đem lo lắng đề phòng mấy tiểu tử kia dọa đến lại là run lên.

Cẩn thận từng li từng tí theo tiếng xem lúc, đã thấy nguyên bản đóng chặt nhà gỗ đại môn này thì không ngờ nhưng mở rộng, trong con mắt của bọn họ đáng sợ lão đầu, đang cùng Hạ Nặc cùng một chỗ một bên đi ra ngoài, một bên ánh mắt phức tạp mà thấp giọng dặn dò lấy cái gì.

Bất quá thanh âm rất thấp, La Y bọn hắn chỉ có thể mơ hồ nghe thấy mấy cái mơ hồ chữ, căn bản không thể nghe hiểu, không khỏi nhao nhao lộ ra một mặt vẻ mờ mịt.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Ra biển, mục tiêu, Baratie nhà hàng!

"Ha ha, đã như vậy, vậy người trước hết suy nghĩ một chút đi, không vội, không vội!"

Một lát sau, chỉ nghe Zeff bỗng nhiên đề cao âm điệu, cười ha ha nói một câu như vậy, sau đó hướng Hạ Nặc nhẹ gạt đầu, cũng hướng bên cạnh bàn Anderson lên tiếng chào hỏi, liền cười híp mắt dọc theo đến thì đã cuối đường rồi đi.

Mà Hạ Nặc, thì là tại chỗ ngậm ngậm một hồi về sau, thần sắc có chút cổ quái lắc đầu, hướng bọn hắn này vừa đi tới.

"Hạ Nặc đại ca, người không sao chứ?"

Gặp Hạ Nặc dáng vẻ có chút khác thường, tiểu mập mập so người không khỏi trong lòng căng thẳng, nhịn không được mở miệng có chút lo âu hỏi.

"A, không có gì."

Hạ Nặc này mới lấy lại tinh thần, nhìn thấy ba cái tiểu quý đều vội vã cuống cuồng nhìn lấy mình, không khỏi có chút không nghĩ ra, ngạc nhiên nói: "Ta chẳng phải tiến cùng lão đầu kia trò chuyện trong chốc lát a, nhìn ta như vậy làm gì, các người hôm hùn đều ăn no rồi?"

"Ăn. . . Ăn no rồi. . ."

Bị Hạ Nặc hỏi lên như vậy, mấy tiểu tử kia vụng trộm hướng trên bàn liếc mắt về sau, ngừng lại thì khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, có chút ấp úng hồi đáp.

"Ăn no cứ việc nói thẳng, áp a ấp úng làm gì. Ngô, nói đến, vừa rồi bắt đầu, các người mấy cái phản ứng liền rất kỳ quái a."

Hạ Nặc nhú nhú mày, nghi ngờ nhìn bọn hắn một chút, đang chuẩn bị hỏi cái rõ ràng.

Nhưng nhìn thấy cái bàn bầu trời đung đưa đĩa về sau, hắn ngừng lại thì minh bạch hết thảy, trợn mắt hốc mồm như vậy một sát, chợt giận tím mặt:

"Ngọa tào! Rõ ràng một nồi lớn hôm a, các người là heo a, toàn mẹ nó ăn sạch, liền không có chừa chút cho ta?"

Kết quả.

"Nắc ~ "

Đáp lại hắn chỉ có tiểu mập mập so người không có đình chỉ ợ một cái âm thanh, lúc đầu không dám làm âm thanh Anderson với La Y, lập tức quay đầu, hung tợn trừng trái qua, so người dọa đến run một cái, vội vàng cúi đầu, xem đều không dám nhìn nữa Hạ Nặc một chút.

Hạ Nặc khóe miệng rút rút.

"Được rồi, vốn là làm cho các người mấy cái ăn, một cái cái khăn trương như vậy hề hề, làm sao, còn sợ ta đánh các người không thành?"

Không nói nhìn xem cúi đầu không nói ba cái tiểu quý nửa ngày về sau, Hạ Nặc thở dài, có chút dở khóc dở cười.

Bị kiểu nói này, ba cái tiểu quý trước là nhẹ nhàng thờ ra, sau đó ngượng ngùng gãi gãi đầu, bắt đầu cười hắc hắc.

Lúc đầu để lại Hạ Nặc trước đó, này một nồi tôm hùm là bốn người bữa tối, kết quả bọn hắn ba cái sớm tối không nói, còn đem Hạ Nặc cái kia một phần cũng ăn sạch, lúc này mới nhớ tới, tự nhiên có chút chột dạ, sợ giống trước đó La Y ăn vụng cá nướng, kết quả ngủ tại Hạ Nặc trong nhà lần kia, bị đối phương đánh cho tê người một trận.

"Tốt tốt, nếu đều ăn no rồi, liền xéo ngay cho ta đi, hiện tại ta vẫn chưa đói, phải chờ ta bụng vang lên muốn ăn tôm hùm, nói không chừng thật đúng là đến chịu cái đánh một lần."

Tức giận khoát tay áo, Hạ Nặc thuận miệng phân phó một câu về sau, liền không có lại nói tiếp, đi đến bên cạnh bàn, cúi đầu thu lại trên bàn bàn ăn đến.

Mấy tên tiểu quý trước là do dự trong chốc lát, xem ra có chút xấu hổ, tựa hồ còn nghĩ qua đến giúp đỡ chỉnh lý cái bàn, nhưng tại tập hợp lại cùng nhau nói thăm mấy câu về sau, ba tên tiểu gia hòa liền đổi chủ ý, hướng về Hạ Nặc sau khi nói tiếng cảm ơn, liền cười đùa rồi đi nhà gỗ nhỏ.

...

Đuổi đi mấy tên tiểu quý, chung quanh ngừng lại thì thanh tĩnh rất nhiều. Hạ Nặc thanh lý mất trừ dư rác rưởi, lại trộn vụn thu thập nửa ngày bàn ăn với đồ làm bếp, đem hết thảy bày ra chỉnh tề về sau, nhà gỗ cái khác hoàn cảnh, mới tính là trở nên sạch sẽ như mới nổi lên đến, miễn cưỡng không có để hắn ép buộc chứng phát tác.

Vuốt vuốt có chút đau nhức cổ tay, Hạ Nặc chậm rãi đi đến nhà gỗ bên cạnh, dựa vào tấm ván gỗ ngồi tại trên bãi cỏ, hai tay gối tại đầu phía sau, ung dung nhìn qua ô nói đầy đặc bầu trời.

"Tôn công mà không có kết quả a, lần sau cũng không thể từ đám này tiểu quý làm ầu. Bất quá. . ."

Nhớ tới vừa rồi Zeff tự nhủ, hắn cười cười, có chút tự giễu tự lảm bảm:

"Về sau, cũng không có loại cơ hội này đi. . ."

Một năm này, là Hải Viên Lịch 1511 năm,

Cũng là hắn xuyên qua tới năm thứ ba.

Vốn cho rằng còn muốn tiếp tục tại Hương Chanh Trần pha trộn mấy năm, cố gắng đem Ngự Phong Kiếm Pháp đề cao đến sơ cấp lại ra biển xông xáo Hạ Nặc, căn bản không có ngờ tới, sẽ tại một năm này mùa thu, gặp phải từ Grand Line trở về đại hải tặc, chân đỏ Zeff.

Hắn cũng chưa từng nghĩ tới, Zeff mang theo tuổi nhỏ Sanji một đạo, leo lên Ann Derek đảo, mục đích chính là vì.

Mà hết thảy này nguyên nhân, chính là Hạ Nặc chưa từng gặp mặt cái kia cái tiện nghi lão cha ném nhà con rơi ra biển Costa.

Hoặc là, nói một cách khác.

Đã từng Grand Line bình an trở về, Đồng Hải đầu bếp băng hải tặc phó thuyền trưởng, Zeff phụ tá, treo giải thưởng mười bảy triệu Belly đại hải tặc, "Tứ quý" Costa!

Đúng vậy, Hạ Nặc lão cha, không chỉ có với Zeff quen biết, hơn nữa còn là cùng nhau chiến đấu qua cùng thuyền đồng bạn với hảo hữu!

Chỉ bất quá, tại Grand Line trở về về sau, đầu bếp băng hải tặc đối một chiếc bình thường tàu chở khách tiến hành cướp bóc lúc, gặp được bão tố, ngoại trừ Zeff, cùng tại tàu chở khách mắc lừa thực tập đầu bếp Sanji bên ngoài, hai chiếc trên thuyền những người còn lại, đều là là bị trận này bão tố thôn phệ, không một may mắn thoát khỏi.

Hạ Nặc lão cha, Costa, làm đầu bếp băng hải tặc phó thuyền trưởng, mặc dù có không tầm thường sức chiến đấu, nhưng cuối cùng khó mà địch nổi tự nhiên chi lực, đồng dạng là chết tại tràng tai nạn này bên trong.

May mắn sống sót Zeff, đang quyết định chấu vàng rửa tay cùng lúc, cũng là đối này chút chết đồng bạn thật cảm thấy hổ thẹn với hoài niệm, mà hết lần này tới lần khác cùng hắn quan hệ mật thiết nhất Costa, khi còn sống từng nhiều lần đề cập qua Hạ Nặc sự tình, còn biểu thị đối với mình vì truy đuổi hải tặc mộng tưởng mà vứt bỏ Hạ Nặc rồi đi chuyện xưa cảm giác sâu sắc hối hận.

Nhớ tới ngày xưa này chút tình cảnh Zeff, cảm thấy lúc này liền có chút không bỏ xuống được tuổi tác còn trẻ con Hạ Nặc, chạy tới Ann Derek đảo tìm kiếm con của cô nhân, cũng liền là chuyện tự nhiên.

Mà tại nhìn thấy Hạ Nặc một người lẻ loi tro tro ở tại thôn trấn biên giới cũ nát nhà gỗ nhỏ, "Gian nan" bắt cá mà sống về sau, lão nhân này cũng không biết là cái gì từ ái chi tâm phát, lấy một loại ôn nhu đến để cho người ta toàn thân nổi da gà ngữ khí, thuyết phục Hạ Nặc ra biển, hắn mới mở Baratie nhà hàng cùng một chỗ sinh hoạt, từ hắn đến nuôi dưỡng lớn lên.

Dựa theo Zeff thuyết pháp, Hạ Nặc ở nơi đó đãi ngộ lại so với nơi này tốt hơn rất nhiều, chỉ ít không cần mỗi ngày bắt cá bán lấy tiền, cũng không cần một người cô đơn ở.

"Loại này hỗn trưởng lão cha a, chết thì đã chết đi, đừng nói không chút nào muốn làm ta, coi như là trước kia có được cỗ thân thể này tiểu gia hỏa kia, nghe nói tin tức này về sau, chỉ sợ cũng sẽ không cảm thấy có cái gì a. . ."

Nghĩ đến trước đó Zeff nói cho hắn biết này cái "Tin dữ" lúc, mặt già bên trên còn đầy là tâm thần bất định bất an bộ dáng, Hạ Nặc liền không nhìn được muốn đầu đen rau muống một cái, cái kia cái để hắn nghĩ tới liền ánh lửa đại mạo hỗn trưởng Costa vài câu.

Nói đến, nguyên tác bên trong Baratie nhà hàng, nhưng không có "Hạ Nặc" như thế một vai, mà dựa theo hắn suy luận, lúc đầu "Hạ Nặc" khả năng không lớn sẽ cự tuyệt đề nghị này, khả năng duy nhất, liền là Zeff cũng không thể tại Ann Derek đảo, tìm tới gia hỏa này.

Nói một cách khác, nếu như hắn không có xuyên qua tới, nguyên lai này cái ngây thơ vô tri tiểu thí hài, rất có thể tại mấy năm này bên trong gặp cái gì, không hiểu thấu chết mất, mới đưa đến không thể bị Zeff mang đi nuôi dưỡng lớn lên.

Cái gọi là đại hải tặc Costa, mặc dù tại với trên thuyền đồng bạn giao lưu lúc, biểu hiện ra áy náy với hối hận, nhưng vô luận như thế nào, cũng còn là một cái ném nhà con rơi cặn bã a. . .

Đối với thân thể thô dân trước mặc cho, Hạ Nặc mỗi lần nhớ tới, đều khó tránh khỏi có chút đồng tình tiểu gia hỏa này.

Một cái khác phương diện, đối với Zeff đề nghị, Hạ Nặc cơ hồ tại chỗ liền động tâm, mà tại Zeff sau khi đi trong khoảng thời gian này, đi qua một phen suy tư, hắn càng là cơ bản xác nhận quyết định của mình.

Nhìn về phía ô nói chỗ sâu, Hạ Nặc trong ánh mắt, hiện lên một tia kiên định quang mang.

Tại Zeff trong mắt, mang đi hắn là vì đối bạn cũ hứa hẹn, cũng là cam đoan an toàn của mình trưởng thành.

Mà tại Hạ Nặc trong mắt, đây càng là một cơ hội, một cái khó được ra biển thời cơ.

Ann Derek đảo vẫn bình tĩnh mà tường hòa, nhưng chung quy là quá mức vắng vẻ, gió êm sóng lặng, không một gợn sóng.

Cũng không đủ ma luyện, cũng không có mạnh lên cơ hội, cả một đời đợi ở trên đảo đối Hương Chanh Trán bên trong rất nhiều người mà nói, có lẽ là một kiện vui với tiếp nhận chuyện tốt.

Nhưng đối với có được Yasuo Truyền Thừa Hệ Thống người xuyên việt Hạ Nặc mà nói, tuyệt đối không thể chịu đựng được, lại tiếp tục như vậy, ảm tàng tại một cái mười hai tuổi thân thể thiếu niên bên trong, giả bộ như mộng mộng mê mê bộ dáng, phí thời gian pha trộn!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thập Đa băng hải tặc với Sanji

Sáng sớm, đường chân trời cuối cùng, dần dần xuất hiện một vòng màu đỏ tím ánh bình minh, xua tán đi thật mỏng sương mù. Ánh nắng như là sôi trào nước thép, dâng lên mà ra, dần dần đem toàn bộ bầu trời xanh thăm phản chiếu trong suốt.

Một cái hình thể to lớn thuyền hải tặc, chính tại này mờ mờ nắng sớm bao phủ trên mặt biển, đón gió đi thuyền.

Trắng bạc bọt nước lướt qua mạn thuyền, tóe lên đạo đạo gợn sóng, cuối cùng tại đuôi thuyền kết hợp một chỗ, giống như một đầu chớp lóe vành đai nước, tại triều huy bao phủ xuống, nổi lên lần lần ba quang, một bích mệnh mang.

Hạ Nặc dựa buồng nhỏ trên tàu, ôm đầu gối ngồi tại boong thuyền một bên.

Gió biển thổi phật mà qua, chợt có bọt nước xông lên boong thuyền, bạc vụn văng khắp nơi, vậy ở trên mặt, tóc đen liền bị thấm đến thấm ướt, thuận thái dương trượt xuống đến trong cổ. Vậy mà hắn lại từ đầu đến cuối không có xê dịch trái qua thân thể, một mực trầm mặc nhìn qua phương xa sắp tiêu tán hầu như không còn sương mù.

Nơi đó, có một tòa hải cự kỳ quen thuộc đảo nhỏ, đang dần dần xa.

Đồng, đồng, đồng. . .

Cũng không biết trải qua bao lâu về sau, một trận tiếng bước chân ầm ập từ phía sau thuyền đến, chợt, một cái thân mặc màu trắng áo choàng cao lớn

thân ảnh xuất hiện ở boong thuyền, cũng không khách khí chút nào liên tiếp Hạ Nặc, ở một bên ngồi xuống.

Hạ Nặc căn bản không cần quay đầu lại liền biết là ai, bởi vì tại đối phương ngồi xuống trong nháy mắt, một cây co dân mười phần râu ria liền là chọc lấy tới, thành công làm cho hắn bất động thanh sắc hướng bên phải xê dịch cái mông.

Tới chính là Zeff, thấy thế trước là có chút xấu hổ, nhưng lập tức liền không thèm quan tâm ho khan một tiếng, cười hắc hắc nói:

"Uy, tiểu tử, hôm qua ngươi tìm đến ta lúc, đáp ứng nhưng là rất quả quyết a, hiện tại làm sao vậy, ngược lại là bỏ không được rồi đi què quán?"

"A, dù sao ngày người nhiều năm như vậy, chợt vừa rồi đi, hoàn toàn chính xác là có chút không bỏ."

Hạ Nặc cũng không có phủ nhận, quay đầu nhìn Zeff một chút, thẳng thắn cười một tiếng địa đạo.

"A? Thật đúng là là như thế này a, ha ha, thật là có ý tứ tiểu tử thú!"

Zeff cười ha ha, vừa định vô ý thức đưa tay xoa xoa Hạ Nặc cái đầu nhỏ, liền nhớ lại ngày hôm qua một màn đến, liền thừa dịp Hạ Nặc còn không có chú ý tới, hăm hực thu tay về.

"Nói đến, hôm qua lão phu không ngờ rằng Tháp Đa bọn hắn sẽ trở lại nhanh như vậy, buổi sáng đi liền có chút gấp, thế nào, có hay không cùng ngươi cái kia mấy cái tiểu đồng bọn hào hào cáo biệt một phen a?"

"Cái kia mấy tên tiểu quỷ a, căn bản vốn không hiểu chuyện, cùng bọn hắn không có gì đáng nói. . ."

Hạ Nặc gãi đầu một cái, đã biến thành chấm đen nhỏ Ann Derek đảo thu hồi ánh mắt, cười nói: "Bất quá, nếu là thật cùng mấy tên kia cáo biệt, đoán chừng bọn hắn cũng sẽ khóc như mưa đi, ta cũng không nguyện ý trông thấy một màn kia."

"Cho nên, hôm qua ta viết một phong thư để ở nhà, là chuyên môn cho Anderson bọn hắn, đoán chừng hiện tại đã bị mở ra đi, bên trong viết một chút, ân, cũng không tính là gì quá buồn nôn, bất quá, ta đoán chừng này mấy cái tiểu hồn đản còn là sẽ khóc đi, dù sao. . ."

Nói đến đây, Hạ Nặc tựa hồ là nhớ lại cái gì, thở dài, "Dù sao mấy tên này, trộm ta nhiều như vậy nướng cá ăn a. . ."

"Như vậy về sau, cái kia mấy tên tiểu quỷ là ăn không được ngươi cá nướng a, a, đúng, còn có tôm hùm."

Nói đến đây, Zeff đánh giá một chút Hạ Nặc, cười nói: "Nói thật, tiểu tử, ngươi ngày hôm qua tay nghề thật là là không tệ, mặc dù còn còn kém rất rất xa lão phu, nhưng cũng so rất nhiều bằng hải tặc đầu bếp đều tốt hơn bên trên một chút."

"Ti như này cái Tháp Đa bằng hải tặc đầu bếp đại thúc, đúng không?"

Hạ Nặc giây hiểu, nhìn nhìn Zeff bên này về sau, bỗng nhiên nhăn chau xoay động, cười hắc hắc như vậy nói.

"Nói nhảm, Tháp Đa gia hỏa kia, thật tốt thuyền trưởng không thích đáng, lại lão là muốn cùng ta học cái gì làm đồ ăn, mấy ngày nay lão phu dựng thuyền của hắn, ăn cơm đều là cái này hồn đản làm, quả là nhanh muốn nôn, nhưng trở ngại lão bằng hữu trên mặt mũi, lại không tốt nói thẳng, thực tại là. . ."

Zeff hừ một tiếng, đang muốn tiếp tục đậu đen rau muống, nhưng nhìn thấy Hạ Nặc khoe miệng cái kia có chút không có hảo ý tiểu dung về sau, lại là bỗng nhiên phản ứng lại,

Sắc mặt cứng đờ, chậm rãi quay đầu, hướng sau lưng nhìn.

Quả nhiên, nguyên bản trống rỗng boong thuyền, không biết thì nhiều hơn một tên người mặc đầu bếp phục mập lùn đại thúc, chính mặt xạm lại nhìn qua bên này.

Chính là Tháp Đa bằng hải tặc đoàn trưởng, cũng là Zeff lão hữu, treo giải thưởng mười triệu Belly đại hải tặc "Đồ đao" Tháp Đa.

Lần này Zeff đến Ann Derek đảo, chính là ngồi Tháp Đa thuyền hải tặc tới, bất quá bởi vì trong đó có cái thuyền viên phải hồi hương thăm người thân nguyên nhân, thuyền hải tặc cũng không tại Hương Chanh Trấn cập bến, cho tới hôm nay buổi sáng, mới trở về đến bến cảng, mang theo Hạ Nặc bọn hắn rồi đi đảo nhỏ.

Đi qua một phen ở chung về sau, Hạ Nặc cũng là đối này cái bằng hải tặc có chút ít giải, so sánh bằng hải tặc, Tháp Đa bằng hải tặc nhân số cũng không tính nhiều, lớn như vậy trên thuyền chỉ có mười mấy người, thuyền viên tâm tính cũng không hỏng, ngược lại là có điểm giống Luffy như thế, tính là trên biển là mạo hiểm gia.

Vị này Tháp Đa đại thúc, ngoại trừ một tay trù nghệ vô cùng thâm thúy bên ngoài, càng là có thể dùng ôn hòa hiền hậu để hình dung, nhìn mập mập, có chút hòa ái dễ gần.

Bất quá hiện tại lời nói, sắc mặt của hắn liền thật là muốn nhiều khó khăn xem có bao nhiêu khó coi. . .

"Ha ha ha, Tháp Đa lão đệ, ngươi làm sao sớm như vậy liền rời giường, bất quá hôm nay buổi sáng thời tiết hoàn toàn chính xác là không tệ, là đáng giá

sáng sớm rèn luyện một chút, người nói với?"

Nhìn thấy Tháp Đa mặt đen, Zeff khước miệng rút rút về sau, vội vàng đứng dậy, giọng cười đón bên trên, dăm ba câu ở giữa, liền muốn chuyển đi rồi chủ đề.

Vậy mà, tên là Tháp Đa mập lùn đại thúc lại là không có chút nào ba động, vẫn như cũ là mặt không thay đổi theo dõi hắn.

"Khụ khụ, tốt a, lão phu hoàn toàn chính xác nói là người nói xấu, bất quá kỳ thật cái kia nói là cho tiểu hài tử nghe, không đảm đương nổi thật. . ."

Bị như thế gắt gao nhìn chăm chăm, Zeff mặt mo ngừng lại thì đây là viết kép xấu hổ, ấp a ấp úng giải thích nói, "Kỳ thật, nói thật, người làm đồ ăn cũng không tệ lắm, so với lão phu đến, cũng chỉ kém một chút như vậy."

"Tốt, Zeff, chớ giải thích, ta là nhìn thấu người, người này cái miệng đầy nói láo hỗn trưởng lão đầu!"

Tháp Đa hung tợn trừng mắt nhìn Zeff, một thanh lấy xuống trên đầu đầu bếp mũ ngà ở boong thuyền, sau đó thờ phỉ phò tiến lên mấy bước, cũng dựa vào buồng nhỏ trên tàu trên boong thuyền ngồi xuống.

Sau một khắc, hắn liền thấy tránh ở một bên cười trộm Hạ Nặc, ngừng lại thì giống là nhớ tới cái gì, hai mắt sáng lên, hơi có chút mong đợi nhìn phía Hạ Nặc.

"Zeff lão gia hỏa này, đã là cái từ đầu đến đuôi hỗn đản, bất quá, Hạ Nặc tiểu tử, ta tin tưởng người lương tri vẫn phải có, thế nào, tới ném thử ta vừa làm tốt bữa sáng như thế nào? Ta cam đoan, cái kia đem là tuyệt đối mỹ vị a."

"Này cái. . ."

Nhìn qua Tháp Đa tấm kia mập mạp gương mặt, Hạ Nặc ngừng lại thì liền có chút do dự, bất quá khi nhìn đến vừa bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác Zeff về sau, hắn còn là cắn răng, quyết định thử một lần.

"Tốt a, ta ném thử."

"Áy ~ lúc này mới là một tốt thiếu niên nha, so sánh dưới, trên thuyền cái kia chút cuối cùng là đậu đen rau muống ta làm đồ ăn khó ăn thuyền viên đoàn, là cỡ nào hỗn trưởng."

Đạt được Hạ Nặc đáp lại về sau, Tháp Đa ngừng lại thì liền vui vẻ ra mặt, bất quá sau đó hắn tựa như là nhớ tới cái gì, có chút buồn bực nói:

"A, đúng, còn có mặt khác cái kia cái tóc vàng quyền lông mày tiểu gia hỏa, cũng là một cái hỗn trưởng, nếu không là hiện tại còn đang ngủ giấc thẳng, buổi sáng hôm nay ta không phải để hắn cũng ném thử ta làm bữa sáng không thể."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sắp đến thứ 1 chiến

Nửa giờ sau.

Theo ngày lên cao, sắc trời cũng dần dần minh lãng, Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên đoàn, cũng đại bộ phận đều trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, ngoại trừ hoa tiêu, phần lớn đều đi tới boong thuyền, thổi mát mẻ gió biển, hoặc đàm tiếu nói chuyện phiếm, hoặc hoạt động thân thể, ngược lại là biệt lộ ra hòa hợp.

Liền ở đây lúc, nương theo lấy "Bành" một tiếng vang trầm, buồng nhỏ trên tàu cửa lại lần nữa bị người đẩy ra, Hạ Nặc lão đảo đi ra ngoài cửa, sắc mặt trắng bệch, bước chân phù phiếm, giống là sống sống bị người rút đi nửa quán máu.

Vừa thấy được Hạ Nặc bộ dáng này, boong thuyền ngừng lại thì liền có không ít hải tặc ngừng ngừng câu chuyện, đánh giá đến Hạ Nặc, cũng xì xào bàn tán.

"Uy uy, tiểu tử này là chuyện gì xảy ra, rạng sáng lên thuyền thời điểm không hảo hảo tốt a, làm sao hiện tại cứ như vậy, chẳng lẽ là say sóng?"

"Không biết, bất quá, có vẻ như vừa rồi hắn bị thuyền trưởng đẹp đi nhà hàng, nhấm nháp thuyền trưởng làm bữa sáng đi. . ."

"A, người nói như vậy ta liền hiểu mà. . ."

. . .

Những lời này thanh âm không lớn, nhưng Hạ Nặc cách không xa, vẫn là nghe rõ ràng, lập tức khước miệng liền là co quắp một trận, thở dài, vẻ mặt đau khổ dùng thuyền khoang thuyền ngồi xuống.

"Mẹ nó, các người cho là ta nguyện ý a, còn không là buổi sáng đi rất gấp chưa ăn cơm, quá đói a. . ."

Hạ Nặc lăm bằm một câu, vuốt vuốt bụng của mình, chỉ cảm thấy trong dạ dày một trận khổ nước dâng lên, vội vàng để tay xuống, thành thành thật thật nửa nằm xuống, không còn dám lộn xộn.

Nói đến, hắn sở dĩ dám ném thử vị kia Tháp Đa đại thúc làm ra đồ ăn, đến một lần là bởi vì chính mình hoàn toàn chính xác rất đói, thứ hai thì là bởi vì hắn không tin thật có khổ ăn như vậy thức ăn, muốn tự mình ném thử, sau đó tại cười trên nỗi đau của người khác Zeff trước mặt, hung hăng tán dương một phen, đến xem này hai lão đầu đều là phản ứng gì.

Kết quả. . .

"Nắm cỏ, cái kia trong thức ăn là có độc. . . Không đúng, có cứt a. . ."

Hồi tưởng lại vừa rồi cái kia đề đầu lưỡi run sợ hương vị, Hạ Nặc toàn bộ thân thể đều run run dưới, cường ép đem loại kia đáng sợ ấn tượng trong đầu dút bỏ về sau, trọn vẹn qua nửa ngày, mới tốt thụ một điểm.

Lần này, hắn tính là hiểu, vì lòng thân là đầu bếp Zeff, trước đó sẽ liền hắn làm tôm, đều ăn như vậy vong thân.

"Còn tốt vị đại thúc này là thuyền trưởng, Tháp Đa băng hải tặc còn là có chuyên môn đầu bếp, không phải mấy ngày kế tiếp, chỉ sợ cũng muốn bàn giao ở trên biển. . ."

Hư suy nghĩ quan sát buồng nhỏ trên tàu phương hướng, Hạ Nặc nhẹ nhàng thở phào một cái, vừa rồi bởi vì đang thương thức sau diễn vừa ra trò hay, đề Tháp Đa đối tài nấu nướng của mình lòng tin phóng đại, bên cạnh Zeff một trận kinh ngạc phía dưới, cũng nửa tin nửa ngờ cũng ném ném Tháp Đa làm bữa sáng, với lại là một ngụm buồn bực.

Hiện tại, đoán chừng lão nhân này đã tại nhà vệ sinh tiêu chảy kéo đến run chân đi. . .

Hạ Nặc không khỏi ở trong lòng vì Zeff mặc niệm.

Chính tại này lúc, một trận lưỡi kiếm giao kích tiếng vang, bỗng dừng tại phụ cận vang lên, Hạ Nặc nao nao, theo tiếng xem, đã thấy mấy mét bên ngoài boong thuyền, hai cái hải tặc chính riêng phần mình tay cầm một thanh trường kiếm, triển đấu ở cùng nhau.

Hương Chanh Trần bầu không khí tường hòa yên tĩnh, ngay cả đánh nhau đều rất ít gặp đến, chớ nói chi là loại này đao kiếm tương đối như thế tranh đấu, Hạ Nặc vèn vèn là nhìn thoáng qua về sau, tâm tư liền hoàn toàn bị trận này luận bàn hấp dẫn trải qua, có chút hăng hái tại vừa quan sát.

Hai người đều là Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên, một cái cao lớn vạm vỡ, khí thế hùng hồn, một cái thì hình thể thon gầy, mạnh mẽ linh hoạt, phương thức tấn công cũng không giống nhau, đều có ưu khuyết, trong lúc nhất thời lại là đánh khó phân thắng bại.

Bất quá, tuy nói hai người động tác có chút hung ác, nhưng rõ ràng đều không có hướng yếu hại xuất thủ bộ dáng, với lại bên cạnh còn tụ lấy mấy cái hải tặc, tràn đầy phần ủng hộ trợ hứng, hiển nhiên hai người này chỉ là đồng bạn ở giữa luận bàn mà thôi.

"Mấy tên này, thực lực còn không tính quá yếu a. . ."

Hạ Nặc dù sao nhiều năm luyện tập Kiếm đạo, nên có nhãn lực vẫn phải có, vèn vèn là quan sát trong chốc lát về sau, liền đại khái nhìn ra này hai cá nhân thực lực.

Tổ chất thân thể không tính yếu,

Kinh nghiệm chiến đấu cũng rất phong phú, đề tại Hương Chanh Trần, coi như không dùng vũ khí, chỉ sợ đều có thể đánh bại dễ dàng ba bốn người trưởng thành, này phương diện, căn bản vốn không là hiện tại mới mười hai tuổi Hạ Nặc, cánh tay nhỏ bấp chân có thể bù đắp được.

Bất quá, tới tương phản là, hai người này kiếm thuật thực tại là quá thô ráp chút, căn bản là dựa theo ngày xưa chém giết kinh nghiệm chém lung tung một mạch, nhìn có chút vụng về.

So sánh dưới, luyện tập nhiều năm như vậy kiếm thuật hắn, coi như bây giờ Ngự Phong Kiếm Pháp còn là cơ sở cấp, cũng muốn tốt hơn này hai cái hải tặc không ít.

Nương tựa theo đối kiếm thuật nắm chắc, cùng Lực đạo với tốc độ vận dụng, liền có thể đền bù không ít tổ chất thân thể bên trên chênh lệch, Hạ Nặc đại khái đoán chừng dưới, muốn là với một người trong đó giao chiến lên, phần thắng kỳ thật cũng vẫn là có mấy phần.

. . .

Một lát sau, cao lớn vạm vỡ hải tặc tại người gầy trêu đùa trốn tránh phía dưới, dần dần không có khí lực, thở hồng hộc đổi công làm thủ, lâm vào triệt để thể yếu bên trong.

Cuối cùng, hắn vẫn không thể nào chống đỡ, bị người gầy tìm ra sơ hở, một kiếm gác ở trên cổ, lộ ra mặt mũi tràn đầy vẻ uể oải đến.

"Ha ha, Khai Lạp Nhĩ thắng!"

"Bích Kỳ, ngươi lại thua a, này nhưng là một thắng đến, ngươi lần thứ tư bại bởi Khai Lạp Nhĩ."

. . .

Bên tai truyền đến đồng bạn trêu tức vui cười âm thanh, tên là Bích Kỳ hải tặc ngừng lại thì tức giận lườm bọn họ một cái, đẩy ra cổ bên trên lưỡi kiếm, nói: "Uy uy uy, lão tử hiện tại là đánh không lại Khai Lạp Nhĩ, nhưng cũng không tới phiên các ngươi dám hỗn đản kia cười đi, nếu không đi ra một cái, đánh với ta đánh thử một chút?"

"Ách, này cái. . ."

Lời này vừa nói ra, vậy xem mấy cái hải tặc lập tức liền là một nghẹn, dừng lại tiếng cười. Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, nhưng không có một cái dám lên trước đón lấy khiêu chiến, trong lúc nhất thời bầu không khí trở nên có chút lúng túng.

Dù sao dù nói thế nào, Bích Kỳ cũng là chiến đấu hai phiên đội trưởng a, mặc dù đánh không lại một phen đội trưởng Khai Lạp Nhĩ, nhưng thu thập bọn họ, còn là rất nhẹ nhàng.

"Hừ, ngay cả khiêu chiến lão tử dám lượng đều không có, cũng dám ở một bên xem kịch vui, nếu không là Tháp Đa thuyền trưởng là cường đại năng lực già, chỉ bằng các ngươi mấy tên hỗn đản này, chúng ta bằng hải tặc sớm mọ hắn không biết hủy diệt bao nhiêu hồi."

Bích Kỳ gạt một cái, khinh thường nhếch miệng, gấp còn là không ai giám ứng về sau, hắn xoay chuyển ánh mắt, bỗng nhiên rơi tại boong thuyền bên trên Hạ Nặc trên thân.

Thời khắc này Hạ Nặc, đang nhìn xong bên này luận bàn sau về sau, đã là đã mất đi tiếp tục ngắm nhìn hào hứng, chính cúi đầu, cẩn thận từng li từng tí lau sạch lấy một thanh giản dị tự nhiên kiếm gỗ, căn bản không có chú ý tới Bích Kỳ ánh mắt.

Gió biển phát qua hắn tóc cắt ngang trán, tóc đen rủ xuống ở bên, Hạ Nặc nghiêm túc phát qua kiếm gỗ mỗi một chỗ cạnh góc, đợi cho không nhuộm bụi trần mới thôi.

Kiếm gỗ xem ra có chút cũ cũ, nhưng phía trên cũng không có cái gì pha tạp vết sẹo, mà tại trên chuôi kiếm, thỉnh thoảng là ba cái điều khắc đi xuống màu đen chữ lớn.

Động gia hồ.

Nói đến, Hạ Nặc ngày bình thường bởi vì đại lượng huấn luyện, hao tổn kiếm gỗ cũng không hề ít, nhưng này chút kiếm gỗ cơ bản đều là trong cửa hàng mua được tiện nghi, chỉ có chuôi này, là hắn lúc trước đang dùng nhiều gỗ Kiếm Chi về sau, vì thỏa mãn ác thú vị, chuyên môn mời trên thị trấn nghề mộc Đạt Nhĩ Văn đại thúc tỉ mỉ chế tạo.

Với cái kia chút tiện nghi so sánh, chuôi này kiếm gỗ khối lượng tự nhiên là cao hơn không ít, nhưng tại thường thức sau một thời gian ngắn, Hạ Nặc ngược lại là có chút không nổi, dứt khoát đem chuôi này kiếm gỗ trân tàng tại trong nhà gỗ, ngày thường huấn luyện thì tiếp tục dùng cái kia chút tiện nghi.

Đào mất liền là ba năm.

Thân là một cái không nơi nương tựa cô nhi, rồi đi Ann Derek đào lúc, hắn cũng không có có đồ vật gì nhưng mang, duy nhất giữ ở bên người, cũng chỉ có chuôi này kiếm gỗ, cũng coi như là đối với xuyên qua ba năm qua, tại Hương Chanh Trán sinh hoạt một cái kỷ niệm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Này Kiếm Chi thế, càng trăm càng liệt

"Lô ha ha ha, các huynh đệ, này thật đúng là là làm người ngoài ý muốn."

Nhìn thấy Hạ Nặc này tấm hết sức chuyên chú lau kiếm bộ dáng, Bích Kỳ phảng phất bị chọc cười, quay đầu nhìn về phía bên người hải tặc nhóm, thô cuồng hòng cười nói, "A lạp lạp, không nghĩ tới, đi theo chân đỏ lên thuyền vị này Hạ Nặc tiểu ca, cũng là vị ghê gớm kiếm sĩ."

Bên cạnh mấy cái hải tặc thuận Bích Kỳ ánh mắt, chú ý tới dựa vào buồm nhỏ trên tàu Hạ Nặc, thấy rõ ràng Hạ Nặc trong tay kiếm gỗ về sau, cũng đều là nhìn không được cười ha hả.

"Uy uy uy, Bích Kỳ gia hỏa này thật đúng là không có nói sai đâu, hoàn toàn chính xác là có bội kiếm đó a."

"Ha ha, nghĩ không ra chúng ta Tháp Đa thuyền hải tặc trên thuyền, còn có thể có còn trẻ như vậy kiếm sĩ."

"Đừng nói như vậy chứ, chỉ ít chuôi này kiếm gỗ xem ra, nhưng là tương đương không tệ a ~"

...

Này chút tiếng cười Hạ Nặc tự nhiên là nghe được nhất thanh nhị sở, bất quá động tác trong tay của hắn chỉ là ngừng lại một chút, ngừng đầu nhìn một chút Bích Kỳ về sau, liền lại tiếp tục dọc theo lưỡi kiếm lau một cái.

"Đám người kia, thật là đủ nhàm chán. . ."

Đối với mấy cái hải tặc tiếng cười, Hạ Nặc chỉ là bất đắc dĩ lắc đầu, cũng không có để ở trong lòng.

Không có cách, ai bảo mình bây giờ tuổi tác thực tại là quá nhỏ chút, cùng bọn này mặt đầy râu gốc rạ đại thúc cùng một chỗ, bị xem như không hiểu chuyện tiểu hải tử trên chóc trò đùa một phen cũng là chuyện không quá bình thường.

Bất quá. . .

Một màn kế tiếp, liền có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Cũng không biết là không là trên biển sinh hoạt quá mức không thú vị, còn là vừa rồi Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ luận bàn kết thúc quá nhanh, không có bao nhiêu đáng xem nguyên nhân, một cái đánh lấy môi dính, dựa vào tại trên lan can thanh niên tóc vàng bỗng nhiên quay đầu nhìn về Bích Kỳ cười cười, lưỡi biếng mồm miệng nói:

"Uy, Bích Kỳ, dù sao cũng là nhàm chán, không nếu như để cho bên kia tiểu gia hỏa, cùng ngươi tiếp vài chiêu thế nào?"

"Hừ, ta nói ngươi cái tên này, không dám cùng ta đánh, liền muốn xem Hạ Nặc tiểu ca trò cười a?"

Bích Kỳ hừ lạnh một tiếng, bất quá khi hắn phát hiện, chung quanh mấy người đồng bọn cũng không phản đối, tựa hồ cũng đúng này cảm thấy rất hứng thú đáng về về sau, không khỏi sờ lên cái cằm, thờ ơ nói, "A, được rồi, vừa vặn không có việc gì làm, chơi đùa liền chơi đùa."

Nói đến đây, Bích Kỳ liền lại hướng về Hạ Nặc nhìn, cười hi hi hô to: "Uy, tiểu gia hỏa, nghe được đám hỗn đản này lời nói đi, đã ngươi cũng là kiếm sĩ, tới theo giúp ta luyện hơn mấy chiêu, thế nào a?"

Nhưng mà, bọn hắn không có dự liệu được là, câu nói này rơi vào Hạ Nặc trong tai lúc, hắn chẳng những không có bất luận cái gì cảm tức ý tứ, ngược lại là ánh mắt có chút sáng lên.

Xuyên qua đến hải tặc thế giới ba năm qua, hắn ngự phong kiếm thuật đi qua không gián đoạn luyện tập, mặc dù độ thuần thực một mực tại đề cao, nhưng tại Hương Chanh Trần bên trong, nhưng vẫn không có thể tìm tới thích hợp giao chiến đối thủ.

Trước mắt này chút Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên, thực lực đều muốn so phổ thông người trưởng thành cao hơn không ít, cũng đều có không tầm thường kinh nghiệm chiến đấu, lại thêm là cùng một trận doanh sẽ không hạ ngoan thủ, không có nguy hiểm tính mạng lời nói. . .

Tựa hồ liền là thích hợp nhất đo đạc kiếm thuật mục tiêu a.

Nghĩ đến đây, Hạ Nặc mím môi một cái, chậm rãi đứng dậy, sau đó tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, nắm chuôi này cũ kỹ kiếm gỗ, đi tới Bích Kỳ trước mặt.

"A lạp lạp, Hạ Nặc tiểu ca, ngươi sẽ không là thật đồng ý?"

Bích Kỳ cũng là mặt mũi tràn đầy ngoài ý muốn, hiển nhiên không ngờ tới Hạ Nặc sẽ đáp ứng sáng khoái như vậy.

"Ân a."

Hạ Nặc gãi đầu một cái, giơ lên trong tay kiếm gỗ, nói: "Ta nói Bích Kỳ đại thúc, không là ngươi để cho ta tới cùng ngươi độ sức một trận sao, sẽ không là đùa ý đi?"

"Độ sức? Hắc hắc, có ý tứ, đã như vậy, vậy thì bởi ngươi tiểu gia hỏa này chơi đùa. Bất quá, bởi như vậy, dùng chuôi kiếm này liền không thật thích

hợp."

Bích Kỳ cười ha ha một tiếng, mắt nhìn trong tay lưỡi dao về sau, đem vút sang một bên, nhìn phía một bên Khai Lạp Nhĩ, đại đại liệt liệt nói: "Uy, ta nói, người cái lão hồn đàn lần này giống như mang theo mấy cái kiếm gỗ,

Dự định tặng cho người nhi tử dùng để luyện tập kiếm thuật a, nhanh lên cầm một thanh cho ta."

"Người cái tên này, bại bởi ta còn y nguyên phách lối như vậy a."

Khai Lạp Nhĩ thon gầy trên mặt hiện lên một tia vẻ chế nhạo, nhàn nhạt giễu cợt một câu, nhưng hắn cũng không có cự tuyệt cái gì, quay người tiến vào buồng nhỏ trên tàu. Không lâu sau về sau, từ bên trong lấy ra một nửa người lớn nhỏ bao khóa, ném cho Bích Kỳ.

"Ày, kiếm gỗ đều ở bên trong, chọn một thanh."

"Hắc hắc, đa tạ."

Bích Kỳ nắm lấy bao khóa, hướng về phía Khai Lạp Nhĩ cười cười về sau, liền mở ra miệng túi, từ bên trong tùy tiện rút ra một thanh kiếm gỗ đến.

"Như vậy, tiểu gia hỏa, bắt đầu đi."

...

Tại mấy cái hải tặc vây xem bên trong, Bích Kỳ với Hạ Nặc chậm rãi đi tới boong thuyền trung tâm, phân lập hai bên. Mát mẻ gió biển boong thuyền phát qua, để hai người quần áo bay phát phới, phới hợp với Hạ Nặc cái kia nghiêm túc khuôn mặt, trong lúc nhất thời thật đúng là có mấy phần quyết đấu ý vị.

Bất quá người ở chỗ này hiển nhiên cũng sẽ không như thế nghĩ, theo bọn hắn nghĩ, con này là đang bởi không hiểu chuyện tiểu hài tử chơi đùa thôi.

Bởi vậy, trên mặt mọi người đều là xem náo nhiệt thần sắc, lúc trước cái kia cái đánh lấy môi đình Hoàng Mao vẫn không quên cười hì hì nhắc nhở:

"Uy, Bích Kỳ, đừng trách ta không có nhắc nhở người, Hạ Nặc tiểu ca nhưng là chân đỏ chủ nhà mang tới, muốn là người cái tên này không dùng Lực đạo đá thương hắn, chỉ sợ, sẽ bị một cước đá về Ann Derek đảo đó a."

"Yên tâm, đối phó như thế một cái tiểu gia hỏa, ta còn là có chừng mực."

Bích Kỳ cười hắc hắc, vô tình khoát tay áo, ánh mắt quay lại Hạ Nặc trên mặt, gặp hắn vẽ mặt thành thật bộ dáng, ngừng lại thì lại nhìn không được trêu chọc nói: "Tiểu tử, lời của bọn hắn người cũng nghe thấy, đợi chút nữa cũng phải cẩn thận một chút, chân đỏ lão đầu kia, nhưng là có tiếng bao che khuyết điểm a."

Hạ Nặc chỉ là nhẹ gật đầu "Ta biết, bắt đầu đi."

"Vậy thì tốt, tiểu tử, cho ta nhìn kỹ a, liền để bản đại gia đến nói cho người, cái gì gọi là. . ."

Bích Kỳ cúi đầu nhìn qua Hạ Nặc, nhếch nhếch miệng, bấp thập cuộn cuộn cánh tay giơ lên cao cao trong tay kiếm gỗ, hít sâu một hơi về sau, đột nhiên khẽ quát một tiếng, hướng phía Hạ Nặc một bộ xuống!

"Chân chính kiếm thuật a!"

Ba!

Một tiếng thanh thúy kiếm gỗ giao kích âm thanh, bỗng nhiên tại boong thuyền phía trên vang lên, sau một khắc, bao quát Bích Kỳ ở bên trong mấy cái hải tặc, khi nhìn đến một màn trước mắt về sau, đều là có chút ngoài ý muốn phát ra một tiếng nhẹ kêu.

Chỉ gặp nhìn gầy yếu thấp bé Hạ Nặc, lại là tại Bích Kỳ sức thế đột kích chớp mắt, liền sớm kịp phản ứng, có chút lui lại một bước, trong tay kiếm gỗ giơ lên, vững vàng đỡ lại một kiếm này, để Bích Kỳ cánh tay, ngạnh sinh sinh dừng lại tại trong giữa không trung.

"A lạp lạp, có chút bản sự đâu, Hạ Nặc tiểu ca."

Bích Kỳ có chút xúc nổi kêu lên một tiếng sợ hãi, nhưng người ở chỗ này đều hiểu, kỳ thật này căn bản không có đề ở trong lòng. Mà sự thật cũng là như thế, Bích Kỳ một kiếm này bất quá là thăm dò mà thôi, dùng khí lực còn không đủ ba thành.

Chợt, đang nhanh chóng rút về kiếm gỗ về sau, Bích Kỳ cười hắc hắc, chân phải lui lại một bước, trầm ổn hạ bàn, đổi lại hai tay cầm kiếm, lại một phương hướng khác, trùng điệp đánh rút!

Bành!

Lần này, kiếm gỗ đồng dạng là bị Hạ Nặc dùng Động Gia Hồ cản lại, nhưng trở nên trầm muộn tiếng va đập bên trong, rõ ràng đó có thể thấy được, Hạ Nặc thời khắc này động tác so vừa rồi phải gian nan rất nhiều, liền hàm răng đều chăm chú cắn vào nhau.

"Khí lực thật là lớn a, thật là đau đầu. . ."

Thái dương mờ hời rọi xuống, Hạ Nặc gắt gao nắm lấy chuôi kiếm, tại Bích Kỳ ánh mắt đùa cợt bên trong, dần dần bị ép tới lui về sau hai bước.

"Không được, không thể ngạnh kháng."

Lại giữ vững được mấy giây sau, Hạ Nặc quả quyết hạ quyết định, bỗng nhiên đem Lực đạo vừa thu lại, cưỡng ép rút về lưỡi kiếm, cũng tại cùng thì phía bên phải bên cạnh bước ra một bước, tránh thoát rơi xuống kiếm gỗ, trở tay một kiếm đâm ra!

Xuy xuy!

Nhanh nện cao ưu thế tại thời khắc này hiển lộ không thể nghi ngờ, Bích Kỳ còn chưa kịp phản ứng, Hạ Nặc liền đã thành công đem một bộ kiếm chiêu, đều phát huy ra, cũng thừa dịp Bích Kỳ còn chưa thu hồi kiếm gỗ khe hở, thẳng cắt mà vào, hướng về đối phương trước ngực đâm thẳng mà.

Đáng tiếc, cuối cùng là bởi vì kinh nghiệm phong phú nguyên nhân, dù cho thân thể tương đối mà nói có chút vụng về, Bích Kỳ như cũ tại tối hậu quan đầu, dùng chuôi kiếm chặn lại một nhát này, tiếc nuối phía dưới, Hạ Nặc cũng không có ham chiến, quả quyết lui lại nửa bước, rút về lưỡi kiếm.

Sau một khắc, hai người cơ hồ không hẹn mà cùng ra lại một kiếm, tại trong tầng trời thấp ầm vang chạm vào nhau.

Nghiêng cắt, ngược gió, đâm.

Động tác ưu mỹ mà trôi chảy, còn như nước chảy mây trôi.

Nếu như nói vừa mới bắt đầu, Hạ Nặc động tác còn là có chút vụng về lời nói, như vậy tại thời khắc này, vô luận là tiến công còn là phòng thủ, Lực đạo hoặc là tốc độ khổng chế, đều đã dần dần mượt mà, trở nên thuận buồm xuôi gió.

Tựa như, ba năm qua cả ngày lẫn đêm luyện tập ngự phong kiếm thuật ký ức, tại này liên miên không dứt trong kiếm chiêu, bị điều chỉnh lại.

"Cái này là, chiến đấu khoái cảm a. . ." Hạ Nặc ở trong lòng lẩm bẩm nói.

Tay chân, khớp nối, cùng các vị trí cơ thể cơ bắp, ở đây thì đều là là phát huy đến cực hạn, hùng hồn khí huyết giống như tạo thành một cái lò luyện, tại thể nội trào lên bành bãi, một cổ khó nói lên lời thư sướng cảm giác, liền là trong phút chốc, hướng về toàn thân lan tràn ra!

Nhẹ nhàng vui vẻ lẫm lẫm!

Một kiếm tiếp lấy một kiếm, tốc độ càng lúc càng nhanh, hai người giao phong chỗ, đã bắt đầu xuất hiện đạo đạo kiếm quang với tàn ảnh, vậy xem mấy cái hải tặc thân sắc dần dần xảy ra biến hóa, bọn hắn trước đó lại thể nào không thêm đề ý, hiện tại cũng là nhìn ra, Hạ Nặc, không hề giống bề ngoài tuổi tác xem ra đơn giản như vậy.

"Uy uy, Bích Kỳ, ngươi cái tên này đang làm cái gì a?"

"Mặc dù Hạ Nặc tiểu ca có chút bản sự, nhưng ngươi không đến mức lâu như vậy đều không có thể thắng?"

"Lại nhường, cần thận thua a ~"

. . .

"Đáng giận, khinh địch sao. . ."

Bên tai ồn ào âm thanh dâng lên, Bích Kỳ sắc mặt lại là có chút khó coi, chỉ có hấn tự mình minh bạch, ngoại trừ không có sử dụng trong thực chiến sát chiêu, mình đã là lấy ra gần như toàn bộ thực lực, nhưng Hạ Nặc kiếm thuật thực lực vượt xa tưởng tượng của hắn, đến hiện tại, vẫn như cũ đánh cái bất phân thắng bại.

Một tia mồ hôi lạnh, trán của hắn lặng yên rơi xuống.

Phanh!

Lại là đem một cái rút kích xảo diệu đẩy ra Lực đạo, Hạ Nặc liếc mắt hơi tê tê hồ khẩu, nhẹ nhàng thò ra một hơi, ánh mắt lộ ra một vòng hiểu rõ chỉ ý.

Tinh táo tránh thoát đến từ Bích Kỳ thế đại lực trăm mỗi một kích, sau đó nhanh chóng dự đoán lấy tiếp theo kiếm công kích phương hướng với phương thức xuất chiêu.

Giao thủ đến hiện tại, Bích Kỳ vậy đơn giản mấy loại phương thức công kích đã là bị hắn một mực ghi xuống, đã đối với hắn không tạo thành bao lớn uy hiếp.

Thời gian dần trôi qua, Bích Kỳ một kiếm phủ lạc, tiếp theo kiếm quỹ tích, đã tại Hạ Nặc trong đầu hình thành hình thức ban đầu.

Sơ hở hết đường.

Hết thầy, đã đều nắm trong tay bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: A vùng cho!

Rất cục.

Làm Bích Kỳ phải phía trên một kiếm đánh rất lúc, Hạ Nặc lại là như là sớm có đoán trước, thân hình khẽ nhúc nhích, không lùi mà tiến tới, lấy một cái xảo diệu góc độ, tránh thoát lưỡi kiếm, tiến đụng vào Bích Kỳ trong ngực.

Lãnh đạm xúc cảm phần cổ làn da mặt ngoài truyền đến, Bích Kỳ thân thể bỗng nhiên cứng đờ, cúi đầu nhìn, đã thấy không biết lúc, Hạ Nặc chuỗi này kiếm gỗ, đã là chăm chú thiếp tại cổ họng của mình ông trước.

"Ta. . . Ta thua?"

Một cổ hoang đường chỉ ý ở trong lòng dâng lên.

Bích Kỳ ngơ ngác nhìn xem gần trong gang tấc mũi kiếm, nắm chặt kiếm gỗ bàn tay lớn khẽ run, trong mắt đầy là vẻ không dám tin.

"Làm sao có thể. . ."

Nói đến, một màn này, hẳn cũng không lạ lắm, tại mười mấy phút trước với Khai Lạp Nhĩ giao thủ lúc, đồng dạng là bị một kiếm đình tại phần cổ, tuyên cáo bị thua.

Nhưng, hiện tại trước mặt đứng đây, cũng không là Khai Lạp Nhĩ loại kiếm thuật này tinh xảo lão luyện, mà là một cái mới ra biển mấy ngày, mới mười hai tuổi tiểu quỷ đầu a!

Vậy xem hải tặc đồng dạng là có chút mất tròn, bọn hắn lúc đầu là dự định xem một tuồng kịch đùa nghịch tiểu quỷ trò hay, không có một cá nhân ngờ tới, kết quả sau cùng sẽ là trước mắt bộ dáng này.

"Uy uy uy, này. . . Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào a, Bích Kỳ hẳn thế mà thua mất sao?"

"Thế mà bị một tên tiểu quỷ đánh bại, không khỏi cũng quá mất mặt?"

"Thực tại là quá khinh địch, Bích Kỳ gia hòa này. . ."

Nghị luận âm ỉ bên trong, đáng người gây gò Khai Lạp Nhĩ lại là như có điều suy nghĩ mắt nhìn Hạ Nặc.

Thực lực của hắn là bọn này hải tặc bên trong mạnh nhất, nhãn lực cũng muốn cao hơn không ít, ngược lại là liếc mắt liền nhìn ra, Bích Kỳ bị thua cũng không phải là vênh vênh là khinh địch đơn giản như vậy.

"Nhanh đến cực hạn kiếm thuật a, không hổ là chân chủ chủ nhà, mang lên thuyền tên tiểu quỷ này, thật là ghê gớm. . ."

Trong mắt lóe lên một tia cảm thấy hứng thú thần sắc, Khai Lạp Nhĩ đốt lên một điếu thuốc, hút một hơi về sau, chậm rãi phun ra vòng khói, nhẹ giọng tự nhủ.

. . .

Một bên khác, Bích Kỳ tại trầm mặc một hồi về sau, rốt cục là tiếp nhận bị thua sự thật.

Lau mồ hôi trên trán châu, này cái đại hán khôi ngô bất đắc dĩ thở dài, nói: "Kết thúc a."

"A, đại thúc, kết thúc."

Hạ Nặc cười cười về sau, liền trở tay đem "Động Gia Hồ" thu hồi, cũng cẩn thận treo tại bên hông.

Làm xong đây hết thảy về sau, hắn liền thuận thế tựa vào bên cạnh trên vách tường, nghe rằng trợn mắt vò lên cổ tay của mình đến, nơi đó đỏ bừng một mảnh, còn có chút có chút phát sưng, hiển nhiên là vừa rồi so kiếm lưu lại di chứng.

Một bên xoa, một bên ngẩng đầu nhìn một chút, gặp Bích Kỳ dựa vào tại trên lan can không nói chuyện, Hạ Nặc không khỏi gãi đầu một cái:

"Uy, Bích Kỳ đại thúc, không cần khó qua như vậy đi, ta biết ngươi là để cho ta, bằng không, chỉ sợ ngay từ đầu mấy chiêu, ta đều không chặn được đến."

"Ngay từ đầu xác thực là không chút nghiêm túc tới, nhưng phía sau để không có để ngươi, ta tâm lý nắm chắc."

Bích Kỳ lắc đầu, đưa trong tay kiếm gỗ ném trả lại cho Khai Lạp Nhĩ, sau đó nhếch nhếch miệng: "Mặc dù thua với ngươi tiểu gia hỏa này, nói đến có chút e lệ, nhưng lão tử cũng không là người thua không trả tiền, bại liền là bại, không có gì đáng nói."

"Ha ha, Bích Kỳ đại thúc liền là thống khoái, với lại thực lực thật rất mạnh a, không hổ là Tháp Đa đại thúc trên thuyền phiến đội trưởng"

Hạ Nặc cười hi hi khen ngợi một câu, tính là giúp Bích Kỳ tại đông đảo đồng bạn trước mặt hạ cái bậc thang.

"Ngươi tiểu tử này."

Bích Kỳ tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, bất quá sắc mặt cũng hoàn toàn chính xác dễ nhìn không ít.

Quay đầu nhìn một chút, còn lại hải tặc còn tại ngươi một lời ta một câu nghị luận, hiển nhiên còn đang nhạo báng hắn, trong đó đánh lấy môi đình thanh niên tóc vàng tựa hồ là vừa giáng cái cùng mình trò cười, trôi đến bên cạnh hai cái hải tặc cười ha ha.

"Một đám hỗn đản, thật đúng là dám chế giễu ta à. . ."

Bích Kỳ có chút khó chịu hừ lạnh một tiếng, nắm chặt nắm đấm,

Vừa mới chuẩn bị thanh thanh niên tóc vàng đánh cho tê người một trận, bên cạnh Khai Lạp Nhĩ bỗng nhiên bóp tắt trong tay đầu mẫu thuốc lá, khẽ cười một tiếng mở miệng nói:

"Được rồi, Licca tương cũng nên chuẩn bị đồ điểm tâm, đi thôi, cùng một chỗ nhà hàng ăn cơm, chậm thêm điểm, chỉ sợ chi có thể ăn thuyền trưởng làm."

Hắn nói tới Licca, chính là trên thuyền đầu bếp nữ, cũng là Tháp Đa băng hải tặc duy nhất nữ tính thành viên.

"Thuyền trưởng làm bữa sáng. . ."

Nghe nói như thế, tất cả hải tặc sắc mặt đều là biến đổi, liên thể hình khôi ngô cao lớn đều Bích Kỳ đều là nhin không được rung mình một cái.

"Vậy còn chờ gì, đi nhanh một chút!"

Phảng phất là không muốn tao ngộ cái gì ghê gớm cực khổ, Bích Kỳ liền trước đó trả thù Hoàng Mao suy nghĩ đều vút sang một bên, thúc giục một câu về sau, liền vội vã khu vực đầu hướng buồng nhỏ trên tàu đại môn đi.

Còn lại hải tặc cũng là nhao nhao gật đầu, không nói hai lời cùng bên trên.

Khai Lạp Nhĩ cuối cùng mới đi, tiện tay đem đầu mẫu thuốc lá ném vào trong biển, hắn liếc mắt không lên đường (chuyển động thân thể) Hạ Nặc, cười nói:

"Uy, Hạ Nặc tiểu ca, ngươi không ăn điểm tâm sao?"

Hạ Nặc trên mặt gạt ra một cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn: "Ta ném qua."

"Ngô, có vẻ như hoàn toàn chính xác đúng vậy a, suýt nữa quên mất."

Khai Lạp Nhĩ gật gật đầu, hướng phía Hạ Nặc quăng tới một cái đồng tình ánh mắt về sau, liền cũng biến mất tại cửa phía sau.

Trong lúc nhất thời, boong thuyền lại trở nên trống rỗng.

"Mẹ trứng, lần sau đánh chết cũng không ăn Tháp Đa đại thúc làm bữa ăn sáng. . ."

Có chút nhức cả trứng nhìn qua đám người cách, Hạ Nặc thở dài, cũng lười trở về phòng, đi đến hắn vừa rồi nằm địa phương, chuẩn bị nho nhỏ chọn mắt nghỉ ngơi một chút.

Đi qua một phen luận bàn, mặc dù kết quả để Hạ Nặc rất là vui vẻ, cùng thì cũng đúng mình bây giờ thực lực có chút ít giải, nhưng dù sao thân thể còn là

mười hai tuổi, chiến đấu xuống tới đã sớm mệt không được.

Kết quả.

Vừa mới nằm xuống, liên tiếp ngũ diệu máy móc thanh âm, liền đột nhiên tại trong đầu của hắn vang lên, cả kinh hắn lại vô ý thức bò lên.

"Người dùng Ngự Phong Kiếm Pháp đánh bại một tên đối thủ, độ thuần thực + 100."

"Chúc mừng người lấy yếu địch mạnh, đánh bại đối thủ thứ nhất, thu hoạch được tân thủ khen thưởng thêm, ra biển cơ sở gói quà X 1, miễn phí điểm kỹ năng X 1."

"Xét thấy ngài trước mắt không có lĩnh ngộ cơ sở kỹ năng, điểm kỹ năng đã tự động sử dụng."

"Ngài sử dụng điểm kỹ năng, chúc mừng ngài trong chiến đấu lĩnh ngộ có thể, Bảo Kiếm (1 cấp)!"

...

Thanh âm này lãnh đạm mà lạ lẫm, nhưng Hạ Nặc vẫn như cũ thứ nhất thời khắc phản ứng lại, này là hệ thống ban thưởng nhắc nhở!

"Ta, cái này hỗn đản hệ thống trước đó đều là không rèn một tiếng, hiện tại thể mà sống?"

Hạ Nặc hư suy nghĩ, có chút không chịu nhận có thể đậu đen rau muống một câu.

Cái đồ chơi này trước đó rỗng rã ba năm đều không gặp động tĩnh gì kết quả hôm nay hắn tìm người làm một khung về sau, liền xuất hiện nhiều như vậy tăng lên âm?

Cảm giác liền là một loại trước đó không có nạp tiền liền không để ý, hiện tại thủ khác về sau mới đưa tân thủ chỉ dẫn khuôn dáng về a. . .

Hồi tưởng lại trước đó hệ thống nhắc nhở âm nội dung, Hạ Nặc khó được có một ít hưng phấn, vừa dâng lên một điểm khó chịu ngừng lại thì liền tan thành mây khói.

Trong lòng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, giao diện thuộc tính liền hiển hiện tại trước mắt.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 1 cấp

Lực lượng: 11

Nhanh nhẹn: 15

Ngự phong kiếm thuật (cơ sở): Độ thuần thực 558/ 1000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm (1 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ vì người chém ra hết thấy trước mắt!

Tại trúng đích lúc, Bảo Kiếm sẽ thu hoạch được một tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả, tiếp tục 10 giây. Tại góp nhặt 2 tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả về sau, Cương Thiễm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc. Nếu như tại Quét Kiếm cùng thì phóng ra, như vậy Bảo Kiếm liền sẽ hiện lên hình cái vòng xuất kiếm.

(Quyết Tâm): Điều kiện không đủ, ngự phong kiếm thuật đạt tới sơ cấp có thể tập được.

(Ý Niệm): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Tường Gió): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Quét Kiếm): Điều kiện không đủ, chưa tập được

(Trấn Trời): Điều kiện không đủ, chưa tập được

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

Chương 13: Ra biển cơ sở gói quà

"Thật không có nghe lầm a, độ thuần thực thể mà trực tiếp tăng một trăm a. . ."

Nhìn qua ngự phong kiếm thuật thanh tiến độ, Hạ Nặc gãi đầu một cái, không hiểu có chút ưu thương, trước đó khổ luyện kiếm thuật ba năm, tổng cộng cộng lại độ thuần thực cũng mới hơn bốn trăm mà thôi, quy ra một ngày đều chưa hẳn có thể trưởng bên trên một điểm.

Nhưng bây giờ nhìn lại, tựa hồ dùng ngự phong kiếm thuật cùng người khác chiến đấu, có thể cấp tốc tăng trưởng độ thuần thực?

"Đáng giận a. . ."

Cái này là sinh hoạt tại Hương Chanh Trần loại địa phương này thể yếu chỗ, trong ba năm hẳn liền một lần với người chiến đấu cũng thi triển ngự phong kiếm thuật cơ hội đều không có, tự nhiên cũng liền một mực không thể phát hiện điểm này.

"Bằng không, chỉ sợ ta ngự phong kiếm thuật đã sớm có thể đột phá đến sơ cấp, lĩnh ngộ Bảo Kiếm đi. . ."

Thờ dài.

Ánh mắt dời xuống, rơi tại dưới đáy Bảo Kiếm cái kia rất tinh tường kỹ năng trên thuyết minh mặt, Hạ Nặc vèn vèn là nhìn lướt qua, liền đại khái hiểu Bảo Kiếm phương pháp sử dụng, ngừng lại thì tràn đầy phấn khởi từ bên hông rút ra kiếm gỗ, cũng đi tới boong thuyền lan can bên cạnh.

Gió biển chạm mặt tới, thổi đến Hạ Nặc có chút nheo lại mắt. Mà cách lan can, dưới chân liền là xanh thẳm thâm thúy nước biển, dưới ánh mặt trời hiện ra nhàn nhạt ba quang.

"Như vậy, thử một chút. . ."

Hít sâu một hơi, Hạ Nặc ánh mắt ngưng tụ tại trước người, nắm chặt chuôi kiếm tay phải dần dần nắm chặt. Giờ khắc này, không biết là bởi vì khăn trương còn là kích động, lại là có điểm điểm đỏ mồ hôi, hồ khẩu da thịt mặt ngoài có chút chảy ra, đem làm bằng gỗ chuôi kiếm đều thấm ướt đầm.

Một cỗ khí thể bén nhọn, lặng yên không một tiếng động ở giữa tại hân quanh mình bay lên.

Khí thể kia giống như kiếm khí, vô thanh vô tức, nhưng nếu là đắm chìm ở trong đó, nhưng lại từng tiếng bên tai, thật sự rõ ràng.

Giống như, phong tại than nhẹ. . .

"Liền là hiện tại!"

Đội cho khí thể tích súc đến đỉnh phong, Hạ Nặc con ngươi đột nhiên ngưng, khe quát một tiếng, cổ tay Lực đạo bỗng nhiên lóe ra, kiếm gỗ lưỡi kiếm trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, ló cuốn lấy lăng lệ đến cực điểm khí thể, hướng về ngay phía trước chém xuống một cái!

"Bảo Kiếm!"

Xuy xuy!

Âm thanh xé gió trong chốc lát gào thét mà lên, lạnh thấu xương như cắt kiếm khí bên trong, Hạ Nặc ồng tay áo phía trước biên giới, lại là xuất hiện nhỏ xíu khe, mà tại mũi kiếm chỉ phương hướng, cái kia một chỗ nước biển, lại là văng lên một đạo rười rượi mét đến cao bọt nước, "Soạt" một tiếng cao cao giờ lên, cuối cùng đều đập xuống trên boong thuyền.

Bất ngờ không đề phòng, Hạ Nặc bị bọt nước nhào vừa vắn, ngừng lại thì toàn thân ướt đầm, toàn bộ người đều tựa như ướt sũng.

Nhưng mà Hạ Nặc trên mặt, lại là gặp không đến bất luận cái gì vẻ không vui, lau trên mặt nước biển về sau, cúi đầu mắt nhìn trong tay "Động Gia Hồ", hẳn bỗng nhiên cười vui vẻ.

"Không hổ là kẻ lừa gạt tác, đơn giản cường vô địch a. . ."

Trước đó Hạ Nặc căn bản không có ngờ tới qua, vèn vèn là cấp một Bảo Kiếm, vậy mà liền có thể lưỡi kiếm mặt ngoài sinh ra kiếm khí đến, mặc dù xem ra uy lực không tính quá lớn, nhưng cũng đủ làm cho hẳn hiện tại thực lực trưởng bên trên một mảng lớn.

"Nếu như lại cùng Bích Kỳ đại thúc tỷ thí một trận, đoán chừng coi như là hẳn, muốn đón lấy này một trăm cũng là rất khó khăn a. Cứ như vậy, dù là ngay từ đầu hẳn liền toàn lực ứng phó, ta phần thắng cũng còn là rất lớn."

Bất quá sau một khắc, làm lần thứ nhất sử xuất kiếm khí cảm giác hưng phấn dần dần cõi lúc, một cổ không thể ngăn cản rồi liền toàn thân trên dưới dâng lên, mà nguyên bản liền có chút sưng đau cổ tay, giờ phút này càng là truyền đến từng đợt kịch liệt đau nhức, để hấn nhin không được "Tê" một tiếng hút miệng hơi lạnh.

"Kỹ năng này cái gì cũng tốt, liền là đối thân thể tiêu hao có chút đại a, cảm giác dùng lại lần nữa Bảo Kiếm, cái tay này đoán chừng đều đến phế bỏ. . ."

Hạ Nặc nhíu mày, do dự trong chốc lát, còn là trước tiên đem kiếm gỗ thu vào, nguyên bản hấn còn dự định nhiều thử mấy lần trước, nhìn xem đoạn thứ ba có phải thật vậy hay không có thể giống trong trò chơi như thế, thối ra một đạo vòi rồng đi ra.

Nhưng bây giờ nhìn lại, coi như là Hạ Nặc trước đó không có cùng Bích Kỳ luận bàn, muốn liên tục sử dụng ba lần Bảo Kiếm cũng cơ hồ là chuyện không thể nào,

Lấy hấn hiện ở tổ chất thân thể, nhiều lắm là chỉ có thể đem làm đòn sát thủ sử dụng.

"Xem ra ngày thường Kiếm đạo tu hành hay là không thể thư giãn, đến nhanh đưa thuộc tính cơ sở tăng lên bên trên mới được."

Có chút tiếc nuối thở dài, Hạ Nặc một bên nhẹ nhàng xoa bóp cổ tay, một bên dựa vào lan can nửa nằm xuống, trong lòng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, giao diện thuộc tính một lần nữa hiển hiện tại trước mắt của hấn.

"Áy, cái này là tặng cái kia cái ra biến cơ sở gói quà a?"

Lần này, bởi vì đã thử qua Bảo Kiếm nguyên nhân, hấn cũng không có lại bị phía trên thuộc tính biến hóa hấp dẫn lực chú ý, liếc mắt liền thấy được bảng phía dưới cùng cái biến.

So với trước đó, hiện ở bảng đây, nhiều hơn một cột cùng loại trò chơi ba lô ngăn chứa, tổng cộng có sáu cái khoảng trống, bất quá hiện tại phần lớn trống rỗng, chỉ có thứ nhất cái ngăn chứa bên trong có một cái màu vàng nhạt bao khóa đang lóe lên ánh sáng nhạt.

"Quả nhiên này hệ thống, liền là cái cấp thấp trò chơi phụ trợ hệ thống a. . ."

Yên lặng đậu đen rau muống một câu hệ thống khuôn vế sau, Hạ Nặc có chút buồn rầu nhìn chăm chăm bao khóa, "Thế nhưng, ta phải đánh thế nào mở bao khóa mới đúng a. . ."

"A?"

Chính hoang mang ở giữa, Hạ Nặc lại là bỗng nhiên phát hiện, làm ánh mắt của mình tập trung tại bao khóa bên trên ba giây về sau, ngăn chứa phía trên lại là bỗng nhiên hiện ra một cái nho nhỏ màu xám tro khung vuông đến, ở giữa thỉnh thoảng là một hàng chữ nhỏ:

"Yes/no?"

Hạ Nặc hừ lên mắt, "Ngô, một cổ kỳ quái đã xem cảm giác a. . ."

"Bất quá, đây không là chủ thần tại mở xe đen. . ."

Hạ Nặc nhẹ nhàng ho một tiếng, đem đáy lòng nào đó cái liên tưởng đè ép, ánh mắt chuyển qua yes bên trên, cứ như vậy yên lặng nhìn chăm chú lên.

Quả nhiên, đồng dạng là ba giây về sau, khung vuông nhạt ảm mà, mà ngăn chứa bên trong bao khóa thì là tại bộc phát ra một đoàn sáng chói kim quang về sau, từ đó nhảy ra mấy thứ vật phẩm đến.

Lúc này, hệ thống cái kia mấy móc thanh âm cũng là tại trong đầu của hấn vang lên:

"Ngài mở ra cơ sở gói quà, chúc mừng ngài thu được một lần sơ bộ cường hóa vũ khí cơ hội!"

"Chúc mừng ngài thu được Yasuo Shakuhachi X 1!"

"Chúc mừng ngài thu được sơ cấp Cur Hợp thuật X 1!"

"Chúc mừng ngài thu được Valoran Thanh Đồng lễ vật X 1!"

. . .

Trong tai thanh âm nhắc nhở không ngừng, trước mắt tuôn ra tới đồ vật càng làm cho Hạ Nặc một trận hoa mắt, nửa ngày về sau, đợi cho an tĩnh lại lúc, Hạ Nặc kinh ngạc phát hiện, trước mặt của mình, lại thật xuất hiện một đồng cùng giao diện thuộc tính biểu hiện giống nhau như đúc đồ vật.

Một phương hẹp dài hộp gỗ, một vốn có chút ó vàng phát quyền sách cổ, cùng một cái màu vàng xanh nhạt lớn cỡ bàn tay bảo rương.

"Thế mà trực tiếp hiển lộ tại hiện thực bên trong, thực tại là quá mạo hiểm a, xem ra sau này lại muốn gặp loại tình huống này, nhất định phải tìm cái tuyệt đối phong bế địa phương an toàn mới được. . ."

Hướng về bốn phía quan sát, xác định không có người khác về sau, Hạ Nặc mới thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt quét một lần, cuối cùng vươn tay, lấy ra bên phải nhất hộp gỗ, nhẹ nhàng mở ra phía trên kim loại yếm khoá.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ta phải phát thấy được Động Gia Hồ tương lai tươi sáng

Lạch cạch.

Một tiếng vang nhỏ, hộp gỗ nửa bộ phận trên chậm rãi nhấc lên.

Chỉ gặp bên trong trống rỗng, chỉ có vị trí giữa, lẳng lẳng sắp đặt lấy một cây tạo hình phong cách cổ xưa óng hình dáng nhạc khí.

Toàn thân vàng nhạt, hình như ngọc trúc, cạnh góc mượt mà, lữ có năm lỗ, dài ước chừng một Shakuhachi tấc.

"Cái này là trong trò chơi Yasuo tùy thân mạng Shakuhachi a, nhìn cũng không tệ, nhưng ta cũng sẽ không thổi a. . ."

Hạ Nặc quan sát nửa ngày về sau, gãi đầu một cái, lộ ra một tia vẻ bất đắc dĩ.

Thứ này thế mà là ra biển gói quà bên trong đồ vật, thực tại là quá gân gà đi, nếu đều là Yasuo thứ ở trên thân, còn không bằng đem hắc bội đao đưa cho.

Dù sao hắc bội hiện tại, trên thân chỉ có một thanh "Động Gia Hồ", thường ngày luận bàn hoặc là huấn luyện sử dụng coi như không tệ, nhưng vạn nhất thật muốn với địch nhân chém giết liều mạng, loại này kiếm gỗ tự nhiên là không coi là gì.

Mà Yasuo bội đao, để ở cái thế giới này, nói thế nào cũng là đại khoái đao hai mươi mốt công loại cấp bậc này?

"Được rồi, còn tốt không thế nào dễ thấy, trước thu lại lại nói."

Lấy ra Shakuhachi, với Động Gia Hồ một đao treo tại bên hông, về phần phía ngoài hộp gỗ, thì là tại xác định không có gì trứng dùng về sau, bị Hạ Nặc tiện tay ném ra lan can, "Phù phù" một tiếng chìm vào mặt biển.

"A? Đợi lát nữa, cái này xúc cảm không đúng. . ."

Hạ Nặc đang chuẩn bị mở ra sách cổ thời điểm, bỗng nhiên như có mây, giống là đột nhiên đã nhận ra cái gì, mãnh liệt mà cúi thấp đầu, tay phải dựng tại bên hông, ngón cái nhướng lên, lại đem Động Gia Hồ rút ra.

Xoát!

Một đạo màu trắng hàn quang, bỗng nhiên ở trước mắt chọt lóe lên, như băng sương lạnh mang, tản mát ra làm người sợ hãi khí thế.

Nhưng chỉ vền vẹn là như vậy một cái chớp mắt, hàn mang liền là tiêu tán mà, như là chưa từng tồn tại, xuất hiện tại Hạ Nặc trong tay, vẫn như cũ là chuỗi này xem ra không có gì lạ cũ kỹ kiếm gỗ.

"Tình huống như thế nào?"

Hạ Nặc có chút kinh nghi bất định nhìn qua trong tay Động Gia Hồ, chuỗi kiếm này mặc dù bề ngoài không có thay đổi gì, nhưng thân là chủ nhân, hắc bội phút này rõ ràng cảm nhận được nhỏ xíu khác biệt, do dự trong chốc lát về sau, hắc bội còn là đưa ra một đầu ngón tay, chậm rãi dựng tại trên một kiếm.

Nhẹ nhàng phôi qua lưỡi kiếm, một cổ um tùm lẫm ý lúc này kiếm gỗ mặt ngoài thâm thấu mà ra, thấm vào da thịt, để cho người ta không khỏi rung mình một cái.

Hạ Nặc trong lòng giật mình, vội vàng thu ngón tay về.

"Cùng thật kiểmk xúc cảm hoàn toàn tương tự a, hẳn là. . . Là hệ thống tự động đem vũ khí cường hóa cơ hội dùng hết?"

Nhìn chằm chằm kiểmk gỗ lưỡi kiểmk, Hạ Nặc tâm lý đột nhiên thắngr ra một cái ý niệm như vậy, cũng tại phỏng đoán một lát sau, cơ bản xác định ra.

"Có chút nhứcc cả trứngr a, vì lòng hiện tại liền dùng hết, liền không thể chờ ta tìm một thanh lương đao trở lên cấp bậc thật kiểmk lại cường hóa a. . ."

Một mặt táo bón chỉ sắc nhìn thấy kiểmk gỗ, Hạ Nặc cảm giác lòng của mình bên trong phắng phắtt đang rĩ máu.

Một thanh kiểmk gỗ, coi như được cường hóa qua, đoán chừng cũng liền cùng phổ thông thật kiểmk không sai biệt lắm, càng đừng đề cập với lương đao đại khoái đao loại này so sánh với, vừa nghĩ như thế, đơn giản là lãng phí tới cực điểm.

Ván đã đóng thuyền, đậu đen rau muống một câu về sau, Hạ Nặc cũng không có biện pháp gì, đành phải hận hận một lần nữa đem Động Gia Hồ thu vào.

"Được rồi, xem trước một chút những vật khác."

Lực chú ý chuyển tới ở giữa sách cổ bên trên, Hạ Nặc đại khái mở ra, bên trong quả nhiên ghi lại đều là liên quan tới Cự Hợp thuật nội dung, với lại cầu vấns sắns sắng, có chút kỹ càng.

Ánh mắt không khỏi sáng lên, Hạ Nặc có chút hưng phấn mà khép lại sách cổ, đem cẩn thận thăm dò tại trong ngực.

Cự Hợp, là Kiểmk đạo bên trong một loại trong nhắtt mắt rút đao chém giết địch nhân kỹ xảo, đối với kiểmk thuật tầm quan trọng không cần nói cũng biết, mà Hạ Nặc ngự phong kiểmk thuật bây giờ còn có rất nhiều bỏ sót chỗ, vừa mới nắm giữ Bảo Kiểmk càng là tương đương lạnh nhạt, nếu là có thể thuần thực nắm giữ Cự Hợp thuật, không thể nghĩ ngờ liền có thể đề thực lực của hắn lại đến một bậc thang.

Trầm ngâm sau khi, Hạ Nặc xoay chuyển ánh mắt, rơi tại một thứ cuối cùng phía trên.

"Còn lại, chỉ có này cái đưa tặng Thanh Đồng bảo rurong a.

"

Không có nhiều làm do dự, Hạ Nặc tay phải vươn ra, liền chuẩn bị thanh bảo rurong cầm tới trên đầu gối, lại mở ra nhìn xem.

Kết quả.

"Ông! Điều kiện không đủ, mời tại anh hùng đẳng cấp tăng lên, hoặc ngự phong kiểmk thuật thăng cấp sau giải tỏa."

"Cái gì đó, thế mà không thể hiện đang đánh mở, còn phải đợi thăng cấp về sau?"

Hạ Nặc bùng lấy Thanh Đồng bảo rurong, trên dưới đánh giá một chút, có chút buồn bực tự lắmm bắmm, "Cái đồ chơi này nặng như vậy, có thể đề vào đầu, ba lô?"

"Ngài lựa chọn đem nên vật phẩm đề vào ba lô cột, xin hỏi phải chẳng xác định?"

Ngoài ý liệu, ở trong lòng sinh ra ý nghĩ này về sau, hệ thống thanh âm thể mà vang lên.

"Coi như lại thể nào năng lực kém, tốt xấu cũng là cái hệ thống a. . ." Hạ Nặc hứ suy nghĩ, khóe miệng rút rút, "Trước đó cho rằng ngươi sẽ không đáp lời thật đứngr là là trách lắmm ngươi a."

Như vậy. . .

"Xác định."

Xùy!

Vừa dứt lời, Thanh Đồng bảo rurong mặt ngoài liền là hiện lên một đạo ánh sáng nhắtt, ngược lại toàn bộ biến mất tại trước mắt của hắn.

Tiếp theo sắtt, giao diện thuộc tính nổi lên, đắtt sáu cái ngăn chứa bên trong, cầm đầu một cái quang hoa lưu chuyển, bên trong thỉnh lĩnh nhiều hơn một cái Thanh Đồng bảo rurong đánh dấu.

"Cứ như vậy an tâm a, lần sau có điều kiện lại mở. . ."

Thấy thế, Hạ Nặc mím môi một cái, trong lòng nhẹ nhàng thờ ra.

Quay đầu mắt nhìn sắtt trời, hắn liền vịn lan can, có chút khó khăn đứngr người lên, hướng về buồng nhỏ trên tàu đại môn chậm rãi đi.

Trước đó Hạ Nặc còn dự định liền trên boong thuyền nho nhỏ chặtt mắt tới, nhưng đang thử một lần Bảo Kiểmk về sau, thân thể của hắn tỉnh thần lại một

mới không ít, đã là có chút cường nỗ chỉ chưa cảm giác, còn là về Tháp Đa vì chính mình an bài gian phòng, nằm trên giường hảo hảo ngủ một giấc vì diệu.

. . .

Trời chiều ngã về tây.

Lờ mờ trên hành lang, không có một ai, lộ ra có chút lạnh lạnh.

Nơi này là Tháp Đa thuyền hải tặc khoang lầu hai, tại hành lang hai bên trái phải, đều có mười mấy cái gian phòng, bao quát thuyền trưởng Tháp Đa ở bên trong tất cả thuyền viên, đều là ở chỗ này nghỉ ngơi.

Đạp, đạp, đạp.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đầu bậc thang bỗng nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân. Chợt, xuyên thấu qua thật mỏng hoàng hôn, một đạo thấp bé thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trên hành lang.

Chung quanh tia sáng cũng không sáng tỏ, nhưng vẫn như cũ có thể miễn cưỡng nhìn ra, này là một cái ước chừng tám chín tuổi tuổi tác tiểu nam hài.

Hắn dựa vào tường, đi rất nhẹ rất chậm, tựa hồ là tại phòng bị cái gì, thì không thì còn cẩn thận quay đầu nhìn sang, không gặp có cái gì dị thường, mới dám tiếp tục hướng hành lang chỗ sâu đi.

Một lát sau, tiểu nam hài rốt cục là xuyên qua cả đường hành lang, đi tới thang lầu chính đối diện cuối cùng, một đạo chật hẹp cửa gỗ nhỏ xuất hiện ở trước mặt, trên cửa treo một tấm tấm bảng gỗ, phía trên thỉnh linh viết "Phòng chứa đồ" ba chữ to.

"A ha, rốt cục là bị ta tìm được. . ."

Ngửa đầu nhìn qua tấm bảng gỗ, nhếch nhếch khóe miệng, gương mặt non nớt bên trên lộ ra nụ cười mừng rỡ.

Nhưng mà, vào thời khắc này.

Ục ục. . .

Trong bụng truyền đến một trận vang động, phá vỡ trên hành lang yên tĩnh, mà theo thanh âm càng lúc càng lớn, nam hài trên mặt cũng là hiện lên một vẻ bối rối chỉ ý, vội vàng ngồi xổm xuống, hai tay khoanh, gắt gao bưng kín bụng.

"Đáng giận a, đều do lão già đáng chết kia, làm hại ta cả ngày chưa ăn cơm, đều nhanh chết đói a. . ." Nam hài quay đầu ngấm nhìn đầu bậc thang phương hướng, dùng chỉ có nghe được thanh âm, cắn răng nghiêng lợi nói.

Tốt tại không bao lâu, bụng truyền ra thanh âm liên nhỏ.

Lại các loại trong chốc lát, đợi cho tiếng vang hoàn toàn biến mất, nam hài mới thở phào nhẹ nhõm. Chậm rãi đứng người lên, tiến lên hai bước, cẩn thận đẩy ra phòng chứa đồ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cây sáo chân chính công dụng

Kẹt kẹt ~

Nương theo lấy cực kỳ nhỏ đẩy cửa âm thanh, ánh sáng ngay phía trước trên vách tường quả nhiên cửa sổ nhỏ bên trong thấu tới, xua tán đi cửa hắc ám, đem phòng chứa đồ bên trong tình cảnh hiện ra ở trước mắt.

Chính đối diện, là một tòa rộng rãi giá gỗ, rau quả trái cây bày tràn đầy coong coong, bên cạnh dựa vào mấy cái cái sọt, bên trong tất cả đều là tươi mới cam sành, trừ cái đó ra, còn có rỗng rã mấy chục túi căng phồng bột mì, chồng chất tại chân tường bên cạnh.

"Toàn bộ đều là ăn đồ vật. . ."

Nước bọt, khoe miệng thêm nhỏ dài mà xuống, không xẹp bụng nhỏ, cũng bắt đầu lại ục ục" kêu lên.

"Không được a, nhin không được!"

Nam hài cắn răng, bỗng nhiên quay đầu nhìn một cái, phát hiện hành lang vẫn như cũ là yên tĩnh im ắng về sau, ngừng lại trước mắt quyết đoán, đem cửa gỗ nhẹ nhàng cài đóng, thì vọt thẳng đến giá gỗ trước!

Nhón chân lên, tay nhỏ duỗi ra!

Cà chua, dưa leo, cà rốt, quả táo. . .

Này chút có thể ăn sống rau quả, bị hấn một trái một phải chop trong tay, liền tấy cũng không tấy, liền tiến đến trong miệng liều mạng ăn nhiều ăn liên tục.

Cà chua cái kia nồng đậm nước không ngừng bên miệng sót xuống, thanh áo somi màu trắng thấm thấu đỏ.

Nhưng mà hấn lại căn bản vốn không quan tâm, vẫn như cũ liều mạng đem đồ vật hướng trong bụng đưa, một bên cuồng ăn cuồng nuốt, còn một bên bẹp lấy miệng, mơ hồ không rõ nói một mình lấy cái gì, tựa hồ là đang khen tán này chút rau quả hương vị.

Cuối cùng, thẳng đến đem phía trên nhất một tầng rau quả quét ngang không còn, nam hài mới ngừng lại được.

"A ha, quả nhiên đói bụng, ăn thứ gì đều là say sưa ngon lành a."

Vỗ vỗ nhô lên bụng nhỏ, ợ một cái, trên mặt lộ ra thỏa mãn ý cười.

"Ngô, không sai biệt lắm cần phải đi, nếu như bị Licca đại thẩm bắt lấy, coi như không ổn. . ."

Xuyên thấu qua hờ khép khe cửa, quan sát hành lang tình huống về sau, hấn rón rén đi đến cạnh cửa, nhẹ nhàng kéo cửa ra, liền chuẩn bị lách mình ra.

Nắc ~

Nhưng mà, ngay một khắc này, lại là một tiếng ợ một cái vang lên, để cước bộ của hấn cương ngay tại chỗ.

Cùng lúc trước nam hài có chút kiềm chế xuống nắp âm thanh so sánh, một tiếng này ợ một cái có thể nói là vang dội vô cùng, cơ hồ trong nháy mắt liền là truyền vang ra thật xa, đứng tại cửa ra vào, thậm chí có thể nghe được hành lang một chỗ khác truyền đến tiếng vang.

Động tĩnh lớn như vậy, chỉ sợ phòng bếp lầu dưới bên trong người đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở. . .

"Cái gì a. . ."

Nam hài sắc mặt ngừng lại thì trở nên thương Bạch Khởi đến, hấn run rẩy lấy cúi đầu xuống, nhìn phía cái kia bắt tranh khí bụng, "Xong, xong. . ."

"Cái gì xong?"

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, bỗng nhiên truyền đến một đạo thanh âm kỳ quái, lập tức là một trận? O? O? @? @ nhẹ vang lên, sau đó chỉ thấy góc tường chổng chắt thành núi bột mì trong túi ở giữa, bỗng dưng nhô ra một cái đầu đến.

Tóc đen Hắc Đồng, khuôn mặt thanh tú, lại thỉnh linh là cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên, chính mặt mũi tràn đầy nghi ngờ nhìn qua hấn.

"Người. . . Người. . ."

Nhìn thấy gương mặt này trong nháy mắt, nam hài đại não trong nháy mắt kịp thời, trợn tròn mắt nửa ngày, mới mặt mũi tràn đầy bất khả tư nghị biệt xuất một câu:

"Hạ Nặc? Người vì sao lại ở chỗ này?"

"Áy? Nói gì vậy, ta vì cái gì không thể ở chỗ này?"

Hạ Nặc có chút mộng bức, từ buổi sáng rời đi boong thuyền sau khi trở lại phòng, hấn liền ngủ một giấc đến hoàng hôn, bỏ qua cơm trưa, lúc này mới chạy phòng chứa đồ đến lật ít đồ ăn, không nghĩ tới vừa thò đầu ra liền tiểu gia hòa này cho đối.

Trước mắt tiểu nam hài, một đầu nhu thuận tóc vàng, mắt trái bị tóc cắt ngang trán che khuất, vền vền chỉ lộ ra mắt phải, cùng phía trên có chút quần xoắn lông mày, tốt tại hấn ngủ quan vẫn có chút thanh tú, khiến cho xem ra cũng không tính quá mức quái dị.

"Mới vừa vặn chín tuổi Sanji a, không hiểu cảm giác có chút tương phản mạnh. . ."

Nhìn qua mặt mũi tràn đầy khiếp sợ tiểu gia hòa, không có đạt được trả lời chắc chắn Hạ Nặc nhếch miệng, tâm lý lười biếng lóe lên như thế một cái ý

niệm kỳ quái.

Tuy nói tới hôm qua tìm Zeff bắt đầu,

Hắn đã là gặp qua Sanji nhiều lần, ở giữa cũng từng có ngăn ngại vấn an với giao lưu, nhưng mỗi khi hắn trông thấy như thế một tấm non nót thanh tú, còn mang theo một điểm hài nhi mập khuôn mặt lúc, đều khó mà cùng mình trong ấn tượng đen đủi liên hệ tới.

Mà nó nhảy thoát bên trong mang theo một chút tính tình quật cường, càng là hòa sau khi thành niên cái kia cái thành thực tính táo Sanji một trời một vực.

Cho nên, tổng thể tới nói.

ngược lại là. . . Một mực không nhìn được nghĩ vươn tay, bóp một cái này trương tiểu bàn mặt a. . .

"Khụ khụ."

Đem nào đó chút gay bên trong gay tức giận tư tưởng ném ra khỏi đầu, Hạ Nặc nghiêm sắc mặt, đẩy ra vòng vây tại bên trên bột mì túi, chân tường bên trong đi ra, mà theo hắn tránh ra thân thể, một đồng bột mì túi phía sau cảnh tượng cũng là lộ ra, lại thỉnh thoảng là một cái bị xé mở thùng giấy, bên trong vụn vặt lẽ te tả chút bánh mì nướng bánh mì cùng thịt khô, còn có tiên bối với món điểm tâm ngọt bã vụn, hiển nhiên nguyên một rương đồ ăn đã bị ăn sạch hơn phân nửa.

"Nói đến, Tháp Đa đại thúc bọn hắn giấu thật là là đủ sâu a, nếu không là ta không thích ăn trái cây, khắp nơi lật ra nửa ngày, cũng căn bản không phát hiện được những kho tàng này thực phẩm chín a. . ."

Thỏa mãn ợ một cái, Hạ Nặc ngáp lầu bầu một câu về sau, quay đầu thoáng nhìn, đã thấy nguyên bản một mặt khiếp sợ Sanji, giờ phút này chính ngơ ngác nhìn qua bụng của mình, trong mắt đầy là vẻ chột hiệu.

Chột, trong mắt sắc thái liền là bị phản uất thay thế, Sanji há miệng run rẩy giờ tay lên, chỉ vào Hạ Nặc bụng nói: "Vừa rồi nác, không là ta đánh, mà là người cái tên này trong bụng truyền tới?"

"A?"

Hạ Nặc ngẩn ngơ, lập tức liền gật gật đầu, "Ta vừa rồi là đánh cái nác, dù sao ăn có hơi nhiều đâu, làm sao, có vấn đề gì không?"

"Người. . ."

Sau một khắc, đã nhìn thấy Sanji khuôn mặt nhỏ đỏ bừng lên, liền quẫy lông mày đều cao cao chống lên, tựa hồ là hận không thể đi lên chiếu vào bộ mặt cho bên trên một quẫy, nhưng cuối cùng chỉ là thở phì phò trừng một chút, liền quay đầu, cẩn thận đuổi ra nửa cái đầu, hướng khe cửa bên ngoài nhìn.

"Đến cùng thế nào?"

Hạ Nặc vừa tỉnh ngủ không lâu, lại ăn cái chống đỡ, đầu óc còn là có chút mơ hồ, gặp Sanji phen này cử động, còn là mặt mũi tràn đầy không hiểu.

"Người này cái xuân!"

Sanji đột nhiên quay đầu, đề thấp yết hầu, tức giận nặng, "Ăn vụng còn chưa tính, lại dám phát ra động tĩnh lớn như vậy, hỗn đản, là muốn thanh Zeff Tháp Đa cái kia hai cái Xú lão đầu hấp dẫn tới sao?"

"Vội lại, người cái tên này, lại có thể tìm tới phong tồn lên điểm tâm, còn không gọi tới ta cùng một chỗ. . ."

Nói đến đây, Sanji càng là cảm giận bất bình hừ một ngụm.

Bất quá tại phần nản qua đi, hắn nhỏ con người đảo một vòng, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, ngược lại có chút nhìn có chút hả hê nói: "Bất quá, ta nhưng là chỉ ăn rau quả, người cái tên này thanh Xú lão đầu tồn đều ăn sạch a, nếu như bị bắt lấy, hừ, ta ngược lại muốn xem xem, ai sẽ càng không may!"

"Ách. . ."

Hạ Nặc có chút chột dạ xem xét mắt trông rỗng thùng giấy, nói đến, buổi sáng nhưng là thanh Tháp Đa trù nghệ một trận khen, kết quả buổi chiều liền chạy tới ăn nhiều như vậy kho tàng, nếu như bị Tháp Đa đại thúc chặn tại cửa ra vào, có vẻ như hoàn toàn chính xác là rất xấu hổ a. . .

Tên tiểu tử thú vị này, lại có độc như vậy rắn sao?

Ngô, còn là niên kỷ quá nhỏ, thích ăn đòn a. . .

Nhìn xem Sanji một bộ rầm thú bộ dáng, Hạ Nặc nội tâm trầm tư một hồi về sau, yên lặng đưa tay chuyển qua lưng eo về sau, cũng tại Sanji khôn ánh mắt mê hoặc bên trong, rút ra một cây màu vàng nhạt tròn ống đến.

"Đổi mặt tạt phong ba, Sanji. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Thúc canh đám gia hỏa liền nên bị đánh ngất xỉu mới đúng chứ

"Son ~ Tril!"

Sau ba phút, một tiếng đầy là tức giận gào thét, bỗng nhiên từ lầu hai truyền tới, trong khoảnh khắc liền vang vọng toàn bộ thuyền hải tặc.

Trong lúc nhất thời, liền buông nhỏ trên tàu lầu một hải tặc nhóm đều vô ý thức ngẩng đầu nhìn trần nhà, trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu lộ.

"Phía trên là ai đang nói chuyện?"

"Tựa hồ. . . Là chân đỏ lão đại thanh âm."

"Áy? Sanji là hẳn trước hết mang lên thuyền cái kia cái quyền lông mày tiểu quý đi, thế nào này là?"

. . .

Nghị luận âm ỉ bên trong, nguyên bản ngồi xổm tại phòng bếp cửa sau yên lặng gọt lấy khoai tây Tháp Đa, cũng nghi ngờ đi lên quan sát, chậm rãi đứng dậy.

"Zeff lão gia hỏa này, đang chơi đùa thứ gì. . ."

Có chút bất mãn lầu bầu một câu, Tháp Đa tiện tay đem trong tay tiểu đao ném lên bàn, liền ra phòng bếp đại môn, thẳng hướng đầu bậc thang đi.

"Hỗn đản tiểu tử, thế mà còn dám vờ ngủ, đứng lên cho ta a!"

Vừa mới đạp vào thang lầu, liền lại là găm lên giận dữ vang lên, theo sát phía sau là một đạo trùng điệp trầm đục.

Phanh!

Giống là cái gì ngã ở trên mặt đất, liền toàn bộ lầu hai sàn nhà đều tại đây khắc run rẩy. Tháp Đa gãi gãi cái ót, đang có chút không hiểu thời điểm, cuối hành lang lại là truyền đến một tiếng hét thảm:

"Ô oa, đau quá! Uy, Xú lão đầu, người đạp cái mông ta làm gì!"

Thanh tuyến nghe có chút non nớt, hiển nhiên là cái không lớn hài tử.

"Làm gì? Hừ, lão phu vừa rồi nghe được phòng chứa đồ bên này có động tĩnh tới xem một chút, kết quả vừa vào cửa liền thấy người này thói tiểu quý nằm tại bên tường nằm ngáy o o, hỗn đản tiểu quý, chạy tới ăn vụng coi như xong, thế mà còn dám trực tiếp ngủ ở chỗ này!"

"Đi ngủ? Người tại hồ ngôn loạn ngữ thứ gì a Xú lão đầu, ta lúc nào đi ngủ, rõ ràng mới vừa rồi còn tại. . ."

"Ít cho ta chuyển đổi đề tài!"

Đồng!

Lại là một tiếng vang trầm.

"Uy uy uy, không ổn a, đã bắt đầu động thủ đến sao. . ."

Tháp Đa nghe được một trận tê cả da đầu, khòe miệng rút rút về sau, vội vàng tăng nhanh bộ pháp, đi tới lầu hai.

Ánh mắt xuyên qua hành lang dài dằng dặc, rơi tại cuối phòng chứa đồ bên trong, nửa rộng mở đại môn phía sau, thỉnh thoảng đứng đầy thân hình cao lớn Zeff, đưa lưng về phía hẳn tại tức giận a xích cái gì:

"Đáng giận tóc vàng tiểu quý, đừng quên lão phu trước đó là nói như thế nào, ở trên biển còn dám lãng phí thức ăn người, tuyệt đối không thể tha thứ!"

Tháp Đa nhú nhú mây, tiếp tục hướng phòng chứa đồ đi, theo tầm mắt tiếp cận, bị Zeff chặn lại hơn nửa người Sanji cũng xuất hiện ở trước mắt của hắn, góc độ của hắn xem ra, tiểu quý này chính bụng bít lấy cái mông chặt vật nằm rạp trên mặt đất, nhưng lại một mặt không ăn vào sắc, thờ phỉ phò nói:

"Cái gì đó, Xú lão đầu, ta chỉ là ăn vụng mà thôi, nơi nào lãng phí đồ ăn?"

"Ăn?"

Zeff hừ lạnh một tiếng, đưa tay chỉ Sanji phía sau, "Vậy người nói một chút xem, này một chỗ vụn bánh mì, cùng không ăn xong tiền bối, là chuyện gì xảy ra?"

"Tiền bối?"

Sanji có chút hoang mang thuận Zeff chỉ, quay đầu nhìn lại, ngừng lại thì cứ thế ngay tại chỗ.

Chỉ gặp trước mắt trên sàn nhà bằng gỗ, thỉnh thoảng nhiều hơn rất nhiều tiền bối với bánh mì khối vụn, thấy thế nào cũng giống như là có ai không ăn xong, tiện tay ném xuống đất đồ vật.

"Này. . ."

Ngây ngẩn một hồi về sau, Sanji phản ứng lại, tức giận nói: "Này không là ta rớt! Ta căn bản không có ăn những vật này! Cũng không có lãng phí những thức ăn này!"

"A?"

Zeff hai mắt có chút nheo lại, nhìn chăm chăm Sanji nói, "Nơi này coi như người một cá nhân, đã như vậy, vậy người cho lão phu nói một chút, là ai làm a?"

"Ai làm?"

Sanji trước là mơ hồ như vậy một sát, nhưng sau một khắc, theo một tấm đáng giận khuôn mặt tươi cười tại trong óc của hắn chợt lóe lên, hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ lại:

"Ta hiểu được, khó trách ta sẽ nằm ở chỗ này, nguyên lai là tên hỗn đản kia giờ trò quỷ!"

Vội vàng quay đầu,

Nhìn quanh gian phòng, một bên cẩn thận tìm kiếm một bên cắn răng nghiêng lợi nói: "Hỗn đản. . . Rõ ràng vừa rồi còn ở nơi này, hiện tại chạy đi nơi nào. . ."

Zeff lông mày nhíu lại, cười lạnh một tiếng địa đạo: "Tiểu quý, người nói hỗn đản, sẽ không là Hạ Nặc cái tiểu tử thú kia?"

"Không sai, liền là Hạ Nặc!"

Sanji vô ý thức liền là nhẹ gạt đầu, oán hận nói: "Gia hỏa kia, so ta còn tới trước một bước, ăn trộm thật nhiều đồ vật, còn từ phía sau lưng đánh lén, thanh ta đánh ngất xỉu. . ."

"Nguyên lai là như thế này a. . ." Zeff khẽ vuốt cằm, nhẹ giọng lẩm bẩm nói.

"Áy, lão đầu, người tin tưởng ta đúng không?"

Sanji ngừng lại thì đại hỉ, có chút ủy khuất sờ lên cái mông của mình về sau, oán giận nói: "Rõ ràng là nên đánh hắn mới đúng a, ta nhưng là vô tội. . ."

"Vô tội?"

Vừa nói một nửa, Zeff liền không khách khí chút nào ngắt lời hắn, cũng cười lạnh địa đạo: "Tiểu quý, ta còn tưởng rằng người có lý do gì, quả nhiên cùng lão phu đoán hoàn toàn tương tự a. . ."

Lời còn chưa dứt, liền có một đạo hô Khiếu Phong âm thanh vang lên theo, Sanji mờ mịt ngẩng đầu, rơi vào trong mắt, thỉnh thoảng là một đầu hướng bờ mông đập đầu gõ chân già.

Phanh!

Sanji căn bản phản ứng không kịp, liền bị một cước đặt xuống ngã trên mặt đất. Mà lúc này, Zeff cái kia nổi giận dùng dùng thanh âm lại lại lần nữa truyền đến:

"Vô tri tiểu quý! Dám ở trước mặt lão phu nói láo, vừa rồi lên lầu trước đó, lão phu liền thấy Hạ Nặc trên boong thuyền luyện tập kiếm thuật, làm sao lại chạy đến phòng chứa đồ đến ăn vụng!"

"Đau quá, Xú lão đầu, rõ ràng liền là hấn làm. . ."

"Còn dám giảo biện!"

Mất thấy lại là một cái nặng chân liền muốn rơi xuống, Sanji dọa đến vội vàng dùng tay chống đất lui về sau, nhưng khi cái kia chân gỗ quét ngang đến một nửa lúc, lại là bỗng nhiên bị một đoàn màu xanh sẫm đậm đặc chất lỏng bọc lại, tốc độ bỗng nhiên hạ xuống, lập tức chậm rãi ngưng lại.

"Ngô, lại có thể ngăn trở lão phu cước lực đến sao. . ."

Zeff trước là giật mình, sau đó liền lơ đãng lắc đầu, chậm rãi thu hồi đuôi phải, "Ta nói Tháp Đa, ngươi trái cây năng lực, rốt cục là dùng có chút bộ dáng."

"Hừ, lão gia hòa, nhưng không nên coi thường người a."

Nương theo lấy nhẹ nhàng chậm chạp tiếng bước chân, dáng người buồn bã Tháp Đa, mang theo lười biếng vui vẻ từ phía sau lưng đi tiến vào, giờ phút này trên người hắn một nửa đều hóa thành chất lỏng màu xanh sẫm hình, nhìn có chút quỷ dị.

"Trước đó chỉ là ta một mực không thích dùng loại năng lực này mà thôi, cũng không đại biểu thực lực của ta yếu a. . ."

...

Trên lầu tiếng huyền não càng lúc càng lớn, bỗng nhỏ trên tàu dưới đáy hải tặc phần lớn đều để tay xuống bên cạnh sự tĩnh, tụ tập đến đầu bậc thang, nhìn qua hành lang phương hướng, người một lời ta một câu nghị luận lên.

Chỉ có boong thuyền, chính đang luận bàn kiếm thuật Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ không có tham gia náo nhiệt.

Đầu một phen về sau, hai người riêng phần mình thu kiếm, lấy ra dựa vào lan can chén nước, thích ý uống.

Thống khoái mà uống một hơi cạn sạch về sau, Khai Lạp Nhĩ đốt lên một điếu thuốc, ngẩng đầu nhìn Bích Kỳ, thần nhiên nói: "Nói đến, lúc này mới vừa qua khỏi hơn nửa ngày, ngươi xuất kiếm tốc độ liền muốn so trước đó nhanh lên rất nhiều, phong cách cũng thay đổi không ít, làm sao, ngươi này toàn cơ bắp gia hỏa cũng học được queo cua?"

"A lạp lạp, cuối cùng là đánh không lại ngươi, đương nhiên yêu cầu biến mà."

Bích Kỳ cười hắc hắc, ánh mắt thuận Khai Lạp Nhĩ đầu vai, nhìn về phía boong thuyền một bên khác, "Về phần kiếm thuật của ta, đương nhiên là theo chân Hạ Nặc tiểu ca học."

Ở nơi đó, mái tóc màu đen thiếu niên đang tay cầm một thanh kiếm gỗ, cẩn thận đối trước người không khí làm lấy hư bỏ động tác, mồ hôi trên trán của hắn không ngừng rơi xuống, đem lên nửa người áo somi đánh thấm ướt.

"Hừ, quả nhiên là tiểu tử kia a."

Khai Lạp Nhĩ cười khề dưới, phì phì Yên Hôi, thần nhiên nói: "Xem ra trước đó các ngươi giao thủ về sau, ngươi cái tên này ngược lại là lĩnh ngộ không ít thứ a."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Trường thương theo tại! Thật xin lỗi đi nhầm studio

"Ha ha, hoàn toàn chính xác là học được kiếm chiêu."

Bích Kỳ nhếch nhếch miệng, sau đó không khách khí chút nào vươn tay, Khai Lạp Nhĩ trên tay đoạt lấy hộp thuốc lá, cũng đốt lên một cây, "Nói thật, làm thì ta còn không cảm giác nhiều lắm, nhưng về sau càng suy nghĩ càng phát ra hiện, Hạ Nặc tiểu ca kiếm thuật hoàn toàn chính xác là tương đương ghê gớm a."

Chầm chậm phun ra một làn khói vòng, Bích Kỳ nhìn chằm chằm Khai Lạp Nhĩ hắc nhiên đạo, "Trên thực tế, ta cảm thấy nếu không là Hạ Nặc niên kỷ của hắn còn nhỏ, lấy kiếm thuật của hắn, coi như là người, cũng căn bản không phải là đối thủ."

Khai Lạp Nhĩ từ chối cho ý kiến cười cười, cũng không nói lời nào trả lời cái gì.

Thăng đến một điều thuốc hút xong, Bích Kỳ bóp tắt đầu mẩu thuốc lá, lại nhìn mắt cách đó không xa Hạ Nặc, bỗng nhiên hơi nghi hoặc một chút địa đạo: "Đúng, nói đến, vừa rồi Hạ Nặc tiểu ca là từ lầu hai nhảy xuống a, chẳng phải là luyện cái kiếm, về phần vội vã như vậy bách a?"

"Ai biết."

Khai Lạp Nhĩ ý vị thâm trường xem xét mắt buồng nhỏ trên tàu lầu hai, nơi đó còn ảm ảm có thể nghe được phòng chứa đồ truyền đến bạo động, hắn cười khẽ một tiếng, liền không có làm sao để ý lác đầu, "Đi thôi, thời điểm cũng không sớm, trước ngủ bù, ban đêm là chúng ta trực ban, sớm một chút dưỡng dưỡng tinh thần."

"A."

Bích Kỳ trước là vô ý thức gật gật đầu, nhưng vừa mới nhắc chân, liền kịp phản ứng: "Áy, không đúng, chúng ta còn không có ăn cơm chiều đâu, không đầu tiên chờ chút đã a?"

"Com tối? Đẹp đi."

Khai Lạp Nhĩ khẽ thở dài nói: "Người quên giữa trưa chúng ta ăn là thứ đồ gì?"

"Giữa trưa?"

Bích Kỳ ngẩn người, sau đó liền lộ ra nhúc nhẻ cả trứng chỉ sắc, "Người ý tứ là, ban đêm còn là Tháp Đa thuyền trưởng tự mình xuống bếp?"

Khai Lạp Nhĩ một mặt ưu buồn rút miệng mắt, "Người nói?"

Liên tại buổi sáng, bởi vì Hạ Nặc tán dương, Tháp Đa lòng tự tin tăng nhiều, ở chính giữa buổi trưa làm tràn đầy một bàn lớn thức ăn, chuẩn bị cho thủy thủ đoàn của hắn nhóm một kinh hi. Kết quả buổi chiều, trên thuyền tất cả nhà vệ sinh liền đều ngồi xôm đầy người, ngoại trừ Hạ Nặc một mình ngủ mê không tỉnh trốn qua một kiếp bên ngoài, những người còn lại đều là thể nghiệm một thanh cái gì gọi là chân chính hắc ám thức ăn với tuyệt vọng.

Một bên khác, làm mất thấy Khai Lạp Nhĩ cùng Bích Kỳ mặt mũi tràn đầy táo bón chỉ sắc rồi đi boong thuyền, tiến vào buồng nhỏ trên tàu về sau, Hạ Nặc cũng là nhẹ nhàng thở ra, trong tay hư bỏ động tác mặc dù không có dừng lại, nhưng khóe mắt quét nhìn lại là không tự giác hướng trên lầu nhìn.

"Xin lỗi, nhỏ Sanji. . ."

Nghĩ tới vừa rồi Zeff tiếng gầm gừ, Hạ Nặc liền không khỏi mặt mo đỏ ửng, dưới đáy lòng vì Sanji mặc niệm.

Dù sao tiểu tử này mặc dù hoàn toàn chính xác là ăn trộm, nhưng càng lớn trình độ bên trên, còn vì tự mình cống một lần oan ức a. . .

"Ân, dù sao Tháp Đa đại thúc đã bên trên đi, tiểu quý này hắn là sẽ không tiếp tục bị mắng. Còn là thừa dịp bữa tối trước, luyện tập nhiều một cái kiếm thuật, sau đó đi ngủ nghỉ ngơi."

Yên lặng thu hồi ánh mắt, Hạ Nặc hít sâu một hơi, đem lực chú ý tập trung đến trước mắt trên mộc kiếm đến.

Liên miên không dứt hư bỏ lời cuốn lấy trùng điệp âm thanh xé gió, nương theo lấy quạt vào mặt gió nhẹ vào tới tai đến, theo thời gian trôi qua, trong đầu của hắn tạp niệm dần dần tiêu tán, toàn bộ người thể xác tinh thần, cũng bắt đầu đắm chìm trong tay lưỡi kiếm biến ảo bên trong.

...

Trong bất tri bất giác, năm ngày thời gian cứ như vậy đi qua.

Ánh bình minh tịch âm, Hối Minh biến ảo, hết thảy đều tại trong bình tĩnh lặng yên trôi qua. Trong đoạn thời gian này, thuyền hải tặc cách Ann Derek đảo phương hướng càng ngày càng xa, một đường Thừa Phong Phá Lãng, hướng về đông bắc phương hướng mà.

Tại này mấy ngày bên trong, Hạ Nặc ngoại trừ đi ngủ nghỉ ngơi với thường ngày ba bữa cơm bên ngoài, cơ hồ đem tất cả thời gian đều đầu nhập tại ngự phong kiếm thuật trong tu luyện.

Thường thường tia nắng ban mai mới lên, thân ảnh của hắn liền đã xuất hiện ở boong thuyền, mà khi hoàng hôn bao phủ, xa xa đảo nhỏ ảm ảm có thể thấy được đèn trên thuyền chài sáng tất lúc, vẫn như cũ có thể mơ hồ quang cảnh bên trong, nhìn thấy Động Gia Hồ tại trong gió biển huy động quỹ tích.

Từ vừa mới bắt đầu có chút hăng hái đứng ngoài quan sát, càng về sau từ từ thói quen, trong vòng vài ngày, dù là là lại thể nào bận rộn thuyền viên, cũng đều là biết,

Chân đỏ Zeff mang lên thuyền tên kia thiếu niên tóc đen, căn bản là là một cái kiếm si, cả ngày đều với kiếm gỗ làm bạn, không hỏi việc khác.

Không ít người đều đúng Hạ Nặc nghị lực biểu thị từ đáy lòng bội phục, bất quá, trừ cái đó ra cũng không có cái gì, dù sao Hạ Nặc niên kỷ còn tại đó, ngoại trừ Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ, này chút không có nghiêm túc quan sát qua Hạ Nặc kiếm thuật hải tặc, cơ bản cũng làm làm tiểu hài tử nhất thì hưng khởi trò chơi xem.

Nhiều lắm là tại thường ngày nói chuyện phiếm lúc, thuận tiện lấy khen bên trên một câu Hạ Nặc, nói tiếng "Đứa nhỏ này tương lai nhất định có tiền đồ, có lẽ liền là cái kiếm hào" loại hình nói đùa, đến sinh động một cái bầu không khí thôi.

Chỉ thế thôi.

So với này cái, tất cả mọi người càng thêm chú ý cùng đề ý là, trên thuyền thức ăn vấn đề.

Tại thuyền của bọn hắn dài Tháp Đa tay cầm muối ròng rã hai ngày về sau, lấy trừ nghệ nghe tiếng chân đỏ rốt cục là kim nén không được, lấy mình không thể tiếp nhận lãng phí đồ ăn tên, tại đánh cho tên người Tháp Đa một trận về sau, cưỡng ép cùng đầu bếp nữ Licca cùng một chỗ tiếp quản phòng bếp.

Kết quả là, để hải tặc nhóm ăn cơm đều có thể ăn đến lệ rơi đầy mặt thời gian cuối cùng kết thúc, để tỏ lòng hưng phấn với vui sướng, bọn hắn thậm chí tại vào lúc ban đêm, mở một trận thịnh đại đồng lứa tiệc tối, reo hò chúc mừng một phen.

Với biển làm bạn thời kỳ, ngoại trừ Tháp Đa bắt đầu trở nên u buồn, cũng thường xuyên tại giờ cơm thì ngồi xỏm trên boong thuyền không nói một lời bên ngoài, hết thấy đều là như vậy bình thân bình thường, không có chút rung động nào.

Bất quá, này ngày thứ năm lên, sự tình tựa hồ là bắt đầu xuất hiện thú vị biến hóa.

...

Lạch cạch!

Một tiếng thanh thúy đầu gõ bẻ gãy âm thanh, bỗng nhiên tại vắng vẻ nơi đuôi thuyền vang lên, mà theo một nửa kiếm gỗ rơi xuống đất, kiếm ảnh bỗng nhiên chợt lóe lên, nắm trong tay lấy chuôi kiếm nam nhân, chỉ cảm thấy ngực bị mũi kiếm một mực chống đỡ, động đậy không được mảy may, ngừng lại thì ngậy ra như phồng.

"Sao. . . Làm sao có thể. . ."

Ở trước mặt của hắn, là một tên thân mang màu lam ngắn tay thiếu niên tóc đen, chuôi này chống đỡ tại hắn lồng ngực kiếm gỗ, đang bị nó chăm chú nắm trong tay, bởi vì thân cao chênh lệch, thiếu niên cánh tay phải một mực giơ lên cao cao nghiêng về phía trước, nhìn tựa hồ có chút cố hết sức.

Nhưng liền là nhìn như thế cách xa thân cao kém, nhưng lại chưa mang đến cho hắn bất kỳ ưu thế nào.

Trên thực tế, thân là một tên mười mấy năm trước liền bị treo giải thưởng hải tặc, Lạp Khố cảm thấy trong cuộc đời gặp phải nhất hoang đường sự tình, chính là mình tại vừa mới luận bàn bên trong, bị thiếu niên ở trước mắt một kiếm đánh tan.

Đúng vậy, một kiếm.

Vén vén là tại chính thức bắt đầu so tài cái kia một cái chớp mắt, đối diện thiếu niên làm một cái rút đao thủ thế, hắn còn chưa kịp phản ứng, liền là sợ hãi phát giác trong tay mình kiếm gỗ đã bị trảm làm hai đoạn, liền tại này nhanh đến mức khó mà tin nổi chớp mắt, hắn liền đã bị thua.

Nếu như đổi lại sinh tử tương bác, chỉ sợ hắn sớm đã tại không minh bạch ở giữa, liền trở thành một cỗ thi thể.

"Ta thua."

Trầm mặc sau một lúc lâu, hắn chậm rãi ngẩng đầu, hướng phía trước mắt thiếu niên tóc đen lộ ra một vòng vẻ bất đắc dĩ, sau đó đưa trong tay kiếm gãy ném trên mặt đất.

"Ân a, Lạp Khố đại thúc, ngươi thua a."

Hạ Nặc hi hi cười một tiếng, cổ tay rung lên, kiếm gỗ liền là ngược lại thu mà quay về, bị hắn chuẩn xác cắm vào bên eo, "Ân, tính toán ra, là người thứ mười sáu."

"Mười sáu vị a? Nói như vậy, trên thuyền cái kia cái nghe đồn, quả nhiên là thật. . ."

Được xưng Lạp Khố cao tráng nam tử giống là minh bạch thứ gì, cười khổ thờ dài một hơi:

"Ngươi tiểu gia hỏa này, nguyên lai thật tại trong một tuần lễ này, đánh bại trên thuyền tất cả chiến đấu thành viên a."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đến

"Áy?"

Hạ Nặc ngừng lại thì liền là ngẩn ngơ, sau đó có chút buồn bực nói, "Lạp Khố đại thúc, ngươi là làm sao mà biết được?"

Này một tuần lễ đến nay hoàn toàn chính xác là đánh bại không ít thuyền viên, nhưng toàn bộ đều là vụng trộm tại đuôi thuyền ước chiến, sau đó cũng không có nói cho người khác biết, đối phương làm sao lại biết rõ ràng như vậy?

"Ngô, ngay từ đầu xác thực là không ai biết ngươi sự tình đâu, nhưng nhiều ngày như vậy xuống tới, ngươi đánh bại nhiều người như vậy, khó tránh khỏi sẽ có lời đồn đại ra truyền ra mà." Lạp Khố nhún vai.

"A Liệt, ta còn tưởng rằng cái kia chút bị ta đánh bại đại thúc, lại bởi vì cố kỵ mặt mũi, sẽ không theo người khác lộ ra."

"Liền bọn hán cái miệng thú kia, còn có thể trông cậy vào có thể lừa gạt được cái gì không thành." Lạp Khố mắt nhìn Hạ Nặc, trước là nhếch miệng, sau đó có chút bất đắc dĩ nói: "Ngay từ đầu ta còn tưởng rằng là bọn hán tại vô nghĩa, hiện tại xem ra, quả nhiên thật Kiếm đạo thiên tài, căn bản không cách nào dùng lễ thường ước đoán đó a."

Lời này có thể nói là thanh Hạ Nặc Kiếm đạo thiên phú thổi lên trời, tha là xấu bụng như Hạ Nặc, giờ phút này cũng khó được lộ ra thẹn thùng chi sắc, cười hắc hắc không nói gì thêm.

"Tốt, bất kể như thế nào, thua người như thế một cái tiểu gia hỏa, thực tại là có chút mất mặt, ta liền không ở chỗ này chờ đợi, khoang điều khiển bên kia còn vội vàng." Lạp Khố cười cười, khoát khoát tay sau liền là quay người hướng buồng nhỏ trên tàu đi.

Hắn là Tháp Đa băng hải tặc thủy thủ trưởng, mặc dù thực lực so ra kém Bích Kỳ Khai Lạp Nhĩ bọn hán, nhưng là đơn thuần chức vụ, lại là trên thuyền bận rộn nhất một cá nhân, có thể gạt ra thời gian đáp ứng cùng Hạ Nặc luận bàn một phen liền là rất hiếm thấy, tự nhiên không rảnh ở chỗ này nhiều nói chuyện phiếm.

Đưa mắt nhìn Lạp Khố sau khi rời đi, Hạ Nặc dựa vào tại lan can bên cạnh ngồi xuống, có chút cúi đầu, ánh mắt tập trung vào bên hông gỗ trên thân kiếm.

"Không hổ là chính thống Cư Hợp thuật a, uy lực thế mà mạnh đến loại trình độ này a. . ."

Nhẹ nhàng rút ra Động Gia Hồ, một đạo lãnh lạnh hàn quang ngừng lại thì tại trước mắt của hắn hiện lên, Hạ Nặc nhìn qua lưỡi kiếm, hồi tưởng lại vừa rồi trong nháy mắt xuất kiếm một màn, khỏe miệng không khỏi hiện ra một tia vui mừng ý cười.

Mấy ngày qua, chính như Lạp Khố nói, hắn một mực không có dừng lại qua luận bàn rèn luyện bộ pháp, liên tiếp đánh bại trên thuyền ròng rã mười sáu tên thuyền viên, có thể nói là chiến quả tương đối khá.

Mà sở dĩ làm như thế, một phương diện tự nhiên là bởi vì chiến đấu có thể tăng lên trên diện rộng ngự phong kiếm thuật độ thuần thực, một cái khác phương diện, thì là Hạ Nặc khi lấy được Cư Hợp thuật, cũng bỏ ra ròng rã năm ngày sơ bộ nắm giữ về sau, có chút ngửa tay khó nhịn, không kịp chờ đợi muốn trong thực chiến thử một chút.

Dù sao, thân là một tên nghiêm trọng ép buộc chứng người bệnh, đánh cái đỡ còn dây dưa dài dòng nói nhảm hết bài này đến bài khác một mực là hắn phiền chán nhất sự tình, mà Cư Hợp thuật loại này có thể nhanh chóng rút kiếm giết người kỹ xảo, thực tại là có phần lành miệng vị.

Mà mấy trận chiến đấu xuống tới, liên tục mười sáu lần thắng lợi cũng đầy đủ chứng minh, dù là là sơ cấp Cư Hợp thuật, đối với hắn hôm nay mà nói, cũng có thể khiến cho kiếm thuật thực lực có một cái tăng lên trên diện rộng.

"Độ thuần thực. . ."

Cư Hợp thuật đã ma luyện không sai biệt lắm, Hạ Nặc lực chú ý ngừng lại thì dời đi độ thuần thực đi lên, lúc này hắn mới nhớ tới, mới vừa rồi cùng Lạp Khố chiến đấu xuống tới, có vẻ như ngự phong kiếm thuật độ thuần thực mới lên tăng không đến hai mươi điểm, so với trước đó có thể nói là càng ngày càng chậm.

Trong lòng hơi động, giao diện thuộc tính ngừng lại thì nổi lên, tại trước mắt của hắn trải rộng ra.

. . .

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 1 cấp

Lực lượng: 12

Nhanh nhẹn: 16

Ngự phong kiếm thuật (cơ sở): Độ thuần thực 920/ 1000

...

"Chín trăm hai mươi, chỉ thiếu một chút liền có thể thăng cấp a. . ."

Ánh mắt rơi tại sắp đầy ô thanh tiến độ bên trên, Hạ Nặc thở dài, lộ ra một tia buồn rầu chỉ ý.

Nói đến, trước đó tại đánh bại Bích Kỳ đạt được một trăm độ thuần thực lúc, hắn còn trông cậy vào dựa vào tiếp tục luận bàn chiến đấu, tại đến Baratie trước đó liền đem ngự phong kiếm thuật lên tới sơ cấp.

Nói như vậy, hắn không chỉ có thể mở ra Thanh Đồng bảo rương, còn có thể giải tỏa "Quyết Tâm

" này một kỹ năng bị động.

Toàn bộ người thực lực, không thể nghỉ ngơi lại bởi vậy đi trên một cái giai đoạn mới.

Kết quả, mấy trận chiến đấu xuống tới, Hạ Nặc lại là thất vọng phát hiện, không chỉ có những thuyền này viên mạng tới độ thuần thực không có Bích Kỳ cao, với lại theo luận bàn số trận biến nhiều, độ thuần thực thu hoạch điểm số còn một mực hiện lên hạ xuống xu thế, ròng rã mười sáu dưới trận đến, cũng mới tăng lên hơn ba trăm điểm, cảm ở chín trăm ra mặt vị trí.

Nếu như vẹn vẹn như thế thì cũng thôi đi, cùng lắm thì Hạ Nặc lại chịu cái xoát bên trên một lần chính là, nhưng tại vài ngày trước thí nghiệm bên trong, hắn thành linh phát hiện, với này chút thực lực thấp hơn hải tặc nhóm giao chiến, vẹn vẹn là lần đầu tiên có độ thuần thực nhập trường, mà tới được hai tuần mất, nha liền biến thành zero, nửa điểm ích lợi cũng không chiếm được.

Roi vào đường cùng, Hạ Nặc cũng chỉ có thể từ bỏ ý nghĩ này, thanh chủ ý đánh tới còn lại mấy cá nhân trên người.

Hiện ở trên thuyền, bao quát Khai Lạp Nhĩ ở bên trong tất cả chiến đấu thuyền viên đều bị hắn xoát toàn bộ, không có bị khiêu chiến qua người chỉ có như vậy mấy cái mà thôi, thật tính toán ra, trừ đầu bếp nữ Licca với không có gì sức chiến đấu nhỏ Sanji, cũng liền Tháp Đa Zeff này hai người.

Bất quá. . .

Tháp Đa cùng Zeff, đều là treo giải thưởng mười triệu trở lên đại hải tặc, căn bản vốn không là này chút cá ướp muối thuyền viên có thể so với, Hạ Nặc đoán chừng mình coi như Cự Hợp thuật với Bảo Kiếm toàn ra, cũng vẫn là bị miếu sát mệnh.

Có chút nhức cả trứng a. . .

Buồn buồn suy tư trong chốc lát, Hạ Nặc cuối cùng còn là thở dài, đứng dậy, hạ bàn trầm ổn, chăm chú đem Động Đình Hồ nắm trong tay.

Không có cách, đã tại trên chiếc thuyền này tìm không thấy có thể cung cấp độ thuần thực người, dưới mắt hắn cũng chỉ đành trước tiếp tục luyện tập tốt Kiếm đạo kiến thức cơ bản, đợi đến xuống thuyền về sau, tìm tiếp xem, có không có cơ hội gì đem ngự phong kiếm thuật nhanh chóng đột phá đến sơ cấp.

"Hư bỏ hai ngàn lần, Cự Hợp một trăm lần, nguyên bộ kiếm thuật ba mươi lần. . . Ân, trước hết như vậy đi. . ."

Sắc trời còn sớm, Hạ Nặc đang suy tư một phen về sau, liền đã sớm vì hôm nay Kiếm đạo tu luyện định ra mục tiêu.

"Như vậy, bắt đầu đi. . ."

Trong lòng nghĩ như vậy, cổ tay của hắn đã hơi hơi lắc một cái, Động Đình Hồ lúc này hướng về trước mắt không khí, trùng điệp hư bỏ.

...

Không biết ngày đêm luyện kiếm sinh hoạt, lại lại lần nữa kéo dài, bất quá đến này lúc, đã bị Hạ Nặc chịu cái làm nhục bên trên một lần hải tặc nhóm, thái độ sớm đã đi vòng một vòng lớn, không chỉ có nói đến thì ngữ khí không có lúc đầu trêu tức trêu chọc, hơn nữa còn luôn có người tại Hạ Nặc luyện kiếm lúc, chạy tới đứng một vòng đứng ngoài quan sát, để cầu có thể từ trong đó học được chút gì.

Hạ Nặc đối với cái này cũng không thêm để ý, tiếp tục phối hợp luyện tập ngự phong kiếm thuật.

Dù sao, chân chính Kiếm đạo, nên là làm sáng tỏ ý nghĩ xằng bậy, minh tâm kiến tính, chỉ là ngoại vật hoàn cảnh, coi như lại thế nào huyền ảo, cũng nên nhìn như không thấy mới đúng.

Hết sức chăm chú thời gian cuối cùng là trôi qua rất nhanh, mây cuốn mây bay, hướng thẳng mộ roi, đảo mắt liền lại là đi qua bốn năm ngày.

Rốt cục, tại một lần bởi vì luyện kiếm luyện được quá mức mỗi một mà nằm tại đuôi thuyền ngủ lúc, Hạ Nặc bỗng nhiên bị dưới thân tấm ván gỗ run rẩy búng tỉnh, nghiêng đầu nhìn lúc, chỉ gặp trên thuyền cây kia tráng kiện to lớn cái neo sắt, bị Bích Kỳ chậm rãi buông xuống mạn thuyền, kích thích trùng điệp bọt nước về sau, "Phù phù" một tiếng, chìm vào mặt biển phía dưới.

Mà không biết lúc, thời khắc này Tháp Đa thuyền hải tặc, thỉnh linh đã đỗ tại một tòa cự đại bến cảng bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Phở Lạc Tư đảo trước khi ly biệt tẩu

Phở Lạc Tư đảo, là Đông Hải bắc bộ một tòa không lớn hòn đảo.

Đến từ đông bộ hải vực dòng nước ấm ở đây giao hội, khiến cho nơi đây khí hậu lâu dài ẩm ướt oi bức, vô số năm trôi qua, toàn bộ hòn đảo đều bị um tùm nhiệt đới vũ lâm sở chiếm cứ, chỉ có vùng duyên hải, tại bị mở về sau, lần lượt có người ở đây định cư, mấy chục năm qua, cũng là tạo thành một cái đơn giản quy mô tiểu trấn.

Bất quá, nhân khẩu tuy ít, nhưng chỗ này đảo nhỏ danh khí lại là tuyệt không nhỏ, thậm chí có thể nói, hơn phân nửa cái Đông Hải người, trên cơ bản đều nghe nói qua Phở Lạc Tư đảo cái tên này.

Đây là bởi vì, Phở Lạc Tư trên đảo chân chính chủ nhân, Phở Lạc Tư, là toàn bộ Đông Hải trình độ cao nhất, cùng thì cũng là nhất là tinh minh buôn bán thuyền thương nhân.

Hắn một tay sáng lập Phở Lạc Tư gia tộc, dựa vào lấy tài lực cường đại trong tay chính phủ mua cả hòn đảo nhỏ, cũng chiêu mộ vô số đến đây tìm nơi nương tựa thợ đóng tàu làm việc cho hắn, trong đó thậm chí không thiếu thanh danh tại ngoại Đại Sư cấp nhân vật.

Mà sau đó, nương tựa theo thực lực hùng hậu cơ sở, với Phở Lạc Tư gia tộc tỉ mỉ vận doanh, từng tòa xưởng đóng tàu tại tiểu trấn phụ cận mới xây, liên tục không ngừng sản xuất ra các thức đội thuyền, thỏa mãn đến từ Đông Hải các nơi đơn đặt hàng nhu cầu.

Thậm chí, liền Đông Hải hải quân chi bộ, mặc dù cỡ lớn quân hạm sẽ không lựa chọn ở chỗ này đặt hàng, nhưng cỡ nhỏ tàu chiến, tỷ như cứu sống thuyền các loại, hàng năm đều sẽ phát tới không ít đơn đặt hàng.

Có thể nói, tại tạo thuyền với tương quan dây chuyền sản nghiệp phương diện, Phở Lạc Tư gia tộc là Đông Hải không thể nghi ngờ bá chủ cấp tồn tại, bị rất nhiều người biết được cũng thì chẳng có gì lạ.

Đương nhiên, ở trong đó, cũng không bao quát Hạ Nặc này cái tại vắng vẻ tiểu trấn bên trên ngay người ba năm "Đế nữ" .

Hắn giờ phút này, đang cùng Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên đoàn, cùng nhau đi tại thôn trấn đại lộ bên trên.

So ra mà nói, Hạ Nặc vị trí tương đối sang bên duyên, bên phải liền một cái Bích Kỳ, đang cùng hắn nói liên miên lời nhai lấy liên quan tới Phở Lạc Tư gia tộc sự tích, hắn một động không có một động nghe, ngẫu nhiên nổi lên hai câu nói, cũng là không tính quá mức nhàm chán.

Cũng liền là đến ở trên đảo, Hạ Nặc mới biết được, nguyên lai Zeff Baratie nhà hàng còn không có chính thức khai trương, mà chờ khách nhà hàng thuyền lớn, một tháng trước vừa giao phó cho Phở Lạc Tư xưởng đóng tàu tu kiến, hiện tại cũng đã là không sai biệt lắm, đám người bọn họ tại bến cảng cập bến, chính là tới lấy thuyền.

Nhắc tới cũng là, Hạ Nặc nhưng là rất nhớ rõ, nguyên tác bên trong Baratie nhà hàng, vô luận là thân thuyền to lớn hình thể, còn là bổ sung rất nhiều thực dụng công năng, đều đúng tạo thuyền kỹ thuật yêu cầu khá cao, khó trách Zeff sẽ chuyên môn tìm tới Phở Lạc Tư ở trên đảo đến đơn đặt hàng.

Ánh mắt hướng bên trái nhìn, cùng hắn đồng hành, là bao quát Tháp Đa Khai Lạp Nhĩ ở bên trong đại bộ phận hải tặc, còn có tiểu quý đầu Sanji cũng xâu ở phía sau, cộng lại ước chừng mười mấy cá nhân, còn có mấy cá nhân thì là lưu thủ thuyền hải tặc, không có lên bờ.

Về phần Zeff, đã đi đầu một bước tiến về xưởng đóng tàu, theo lão đầu ý tứ, hắn một cá nhân đến liền đủ rồi, tiếp thu đội thuyền sự tình cũng không cần

Hạ Nặc bọn hắn quan tâm. Dưới mắt bọn hắn sờ đi lên đảo, chỉ là muốn ở trên đảo mua sắm một nhóm đồ ăn nước ngọt, đến bỏ sung những ngày này tiêu hao hết cất giữ.

Thuận tiện, lại tửu quán, mua lấy rượu ngon đến, lái lên một trận thịnh đại cáo biệt yến hội.

Đúng vậy, trên thực tế, đi tới Phở Lạc Tư đảo, cũng liền đại biểu một ngày này, là Hạ Nặc ba người, với Tháp Đa bọn hắn phân biệt thời gian.

Hạ Nặc, Sanji, sẽ tại một ngày này leo lên tạo tốt thuyền lớn, tiến về Zeff sớm đã chọn lựa tốt hải vực, thành lập nhà hàng nổi trên biển Baratie.

Mà dựa theo kế hoạch ban đầu, Tháp Đa băng hải tặc sẽ tiếp tục Bắc thượng, vòng qua Loguetown, tiến về Reverse Mountain, chính thức tiến vào Grand Line!

"Grand Line a. . ."

Hạ Nặc ánh mắt đảo qua bên người thuyền viên đoàn, lơ mơ có thể trên mặt của bọn hắn nhìn ra phần chán chí ý, trên người tinh khí thần tựa hồ cũng so ngày xưa cao hơn ra rất nhiều, cái này khiến trong lòng của hắn không khỏi có chút hâm mộ.

Nha, vẫn phải Baratie nhà hàng nghỉ ngơi mấy năm. . .

Mặc dù, hắn cũng rất muốn âm âm sóng dậy Grand Line thám hiểm,

Bất quá cân nhắc đến điểm này thực lực, cùng Zeff tuyệt đối sẽ không cho phép ra biển tuổi tác về sau, Hạ Nặc cũng chỉ có thể hậm hực từ bỏ ý nghĩ này.

Còn là trước tiên cần phải thành thành thật thật, thanh thực lực tăng lên bên trên lại nói a.

Dù sao, Yasuo mặc kệ là đi mid còn là đánh đã, làm sao đều phải xoát đến cấp sáu mới tốt rồi nui, kéo theo toàn trường tiết tấu không là?

. . .

Shanks tửu quán, ở vào thôn trấn phồn hoa nhất địa khu, bởi vì rượu phẩm loại phong phú, giá cả lại coi như công đạo, sinh ý cũng không tệ.

Bận rộn nhất thời điểm, kín người hết chỗ, mới tới khách hàng thậm chí liền muốn chen vào đều khó khăn, chỉ có tại tửu quán bên ngoài chờ đợi, nhìn thấy có người đi ra ngoài, mới có thể đã được như nguyện xâm nhập đậu phụ lá cửa.

Ngày mùa thu treo cao, trời sáng khí trong.

Đại khái là mấy ngày nay tới giao dịch người tương đối nhiều nguyên nhân, vừa qua khỏi giữa trưa, Shanks tửu quán cửa liền đã có không ít người tại chờ đợi, trong đó có bản địa lão tửu quý, cũng có đi ngang qua nơi đây nghe tiếng đến đây lữ nhân.

Bản địa cư dân còn tốt, cơ bản đều là bình thường bình dân, nhưng này chút đi ngang qua người liền thân phận khác nhau, thương nhân, quý tộc, thậm chí hải tặc, ngư long hỗn tạp, thân phận gì cũng có thể, chỉ bất quá, tại này cái Phở Lạc Tư gia tộc chủ đạo tiểu trấn bên trên, mọi người cơ bản cũng là vì xương đóng tàu mà đến, không ai sẽ để ý những vật này thôi.

Thời khắc này đậu phụ lá bên cạnh cửa, liền có hai cái mặt có mặt sẹo, lộ ra có chút hung ác thanh niên nam tử giấu tại đám người hậu phương, tụ cùng một chỗ, thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì.

Cùng còn lại người khác biệt, này trên mặt của hai người cũng không có cái gì vẻ lo lắng, tựa hồ cũng không thêm để ý tiến vào tửu quán tuần tự, bất quá ánh mắt của bọn hắn nhưng lại nhìn chăm chăm vào cửa, lưu ý lấy ra ra vào vào động tĩnh, xem ra giống là đang chờ người nào đáng về.

Một cái lại một cái, không ngừng có người đẩy cửa ra đi vào hoặc là đi ra, mỗi một lần hai cá nhân đều là quay đầu nhìn lên một cái, nhưng khi nhìn rõ đi ra ngoài người khuôn mặt về sau, lại lại lắc đầu, mang theo thất vọng thu hồi ánh mắt.

Rất cực.

Tại trọn vẹn chờ sau hai mươi phút, tửu quán đậu phụ lá cửa lại lần nữa bị người đẩy ra, một nhóm mười mấy cá nhân ôm một đồng thùng rượu với bao khóa, hi hi ha ha từ sau cửa đi đi ra, cũng hơi thương nghị một hồi về sau, liền hướng nam bên cạnh bên cảng phương hướng mà.

"Ấn?"

Lần này, hai người tinh thần cùng thì chấn động, trên mặt thần sắc rõ ràng có biến hóa, không chỉ có không có nửa điểm về thất vọng, với lại chăm chú tập trung vào một đoàn người bóng lưng, mãi cho đến đưa mắt nhìn bọn hắn biến mất tại đầu phố, mới chậm rãi thu hồi ánh mắt.

"Quả nhiên là hắn, treo giải thưởng mười triệu Belly đồ đao Tháp Đa. . ."

Dáng người hơi gầy chút nam tử, chậm rãi nheo lại mắt, cười lạnh nói: "Mảnh này biển cả thật đúng là là thần kỳ a, thời gian qua đi một năm, chúng ta thế mà còn có thể ở chỗ này gặp bọn hắn."

"A, đúng vậy a, cũng không biết là bọn hán quá không may, vẫn là chúng ta quá may mắn." Một tên khác hơi béo chút đồng bạn cũng là hừ một tiếng, trong mắt lóe lên một tia hung quang, "Bất kể như thế nào, đã hôm nay đụng phải, như vậy đám hỗn đản này, cũng đừng nghĩ sống mà đi ra Phở Lạc Tư đảo bên cạnh. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Mọi người 1 thắng tại hướng trên kiếm của ta đụng

Sau một tiếng,

Bỏ neo tại cảng khẩu Tháp Đa băng hải tặc trên thuyền, tiếng nhạc du dương nơi hẻo lánh máy quay đĩa truyền ra, phiêu đảng tại buồng nhỏ trên tàu với boong thuyền ở giữa, Phở Lạc Tư ở trên đảo chứa đầy trở về thuyền viên đoàn, chính hi hi ha ha vì cáo biệt yến hội làm chuẩn bị.

Bích Kỳ khẽ hát, chính với mấy cá thể hình cường tráng thủy thủ tại trong nhà ăn một lần nữa bố trí cái bàn, Lạp Khố với Khai Lạp Nhĩ thì là chỉ vẫy tay dưới đây hải tặc, chuyển ra thùng lớn thùng lớn rượu ngon, mà tại bay tới từng con mồi đồ ăn trong phòng bếp, Tháp Đa vừa bị một mặt ghét bỏ đầu bếp nữ Licca đẩy ra cửa, mặt mũi tràn đầy ưu thương cúi đầu bếp phục, tịch tịch về tới lầu hai trong phòng của mình.

Cơ hồ tất cả mọi người là bận rộn như vậy, nhưng luôn có như vậy hai một ngoại lệ.

Hạ Nặc với Sanji, này hai cái đại nhân trong mắt tiểu quý đầu, liền là bị trên thuyền các đại thúc lấy niên kỷ quá nhỏ giúp không được gì lý do chạy tới boong thuyền, tỉnh bọn hán thêm phiền.

Hạ Nặc còn tốt, nhân không xuống hán, dứt khoát liền rút ra Động Gia Hồ, tìm cái vắng vẻ điểm nơi hẻo lánh, hết sức chăm chú bắt đầu luyện kiếm thuật. Mà Sanji lúc đầu là muốn phòng bếp hỗ trợ, thuận tiện thế lý đại thẩm nơi đó học một chút trù nghệ, bây giờ lại chỉ có thể nằm sấp tại trên lan can nhìn qua mặt biển ngẩn người.

"Ngô, thật nhàm chán a, Xứ lão đầu làm sao vẫn chưa trở lại. . ."

Sanji miệng bên trong ngậm một cây không biết từ chỗ nào tìm đến sợi cỏ, nhìn qua phía trước đường chân trời, mơ hồ không rõ bầu bầu lấy, "Nói như vậy, liền có thể sớm một chút rồi đi chiếc thuyền này a. . ."

Lời này rơi tại cách đó không xa Hạ Nặc trong tai, trong lòng của hắn ngừng lại thường có chút bật cười. Tựa hồ bởi vì lúc trước tao ngộ, tiểu gia hỏa này một mực đối hải tặc có chênh lệch chút ít gặp, biết rất rõ ràng Tháp Đa trên thuyền hải tặc các đại thúc phẩm tính cũng không tệ, cùng cái kia chút cùng hung cực ác hải tặc khác biệt, nhưng nhưng vẫn không hòa tan vào đến, chỉ muốn sớm một chút rồi đi, tiến về hán một mực chờ đợi nhà hàng nổi trên biển.

Tiểu tử này, quả nhiên là trời sinh đầu bếp a. . .

Lười biếng thu hồi ánh mắt, đang chuẩn bị tiếp tục luyện tập kiếm thuật thời điểm, rối loạn tung búng lại là bỗng nhiên bên bờ thuyền đến, trong đó còn kèm theo thô kệch tiếng mắng chửi, Hạ Nặc giật mình, vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua.

Bên bờ cách đó không xa là ở trên đảo tiểu trấn cửa ra vào, đường đi rộng lớn, dòng người mật vòng, nhưng tại lúc này, phía sau đám người thỉnh linh xuất hiện một nhóm cường tráng hung hãn đại hán, tay cầm vũ khí, trên mặt nhẹ nhàng cười, cường ép chính giữa đám tới, hai bên người qua đường có chút trốn tránh không kịp, liền hướng hướng có cùn khí chào hỏi bên trên, mà vừa rồi tiếng mắng chửi, hiển nhiên cũng là nhóm người này phát ra.

"Bá đạo như vậy. . . Là hải tặc a?"

Hạ Nặc nhú nhú mày, tự lẩm bầm.

Bọn này đại hán tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt liền xuyên qua đám người, đến bên cạnh gần bờ.

"A, không thích hợp."

Cũng liền là này lúc, Hạ Nặc trên mặt dần dần xảy ra biến hóa, lộ ra mấy phần vẻ kinh nghi đến.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, những đại hán này mặc dù cách phía bên mình còn có mấy trăm mét khoảng cách, nhưng lại đã rải ra, ẩn ẩn tạo thành một nửa hình tròn hình vòng tròn, đem Hạ Nặc chỗ ở cả con thuyền đều vây lại.

Mà ở giữa cái kia mấy cá nhân, càng là một bên thấp giọng trò chuyện với nhau, một bên thì không thì không có hảo ý hướng bên này trông lại.

Cái loại cảm giác này, tựa như là. . . Bị xem như một loại nào đó con mồi tập trung vào.

Rất khó chịu.

"Sanji."

Hạ Nặc hai mắt nhắm lại, bỗng nhiên quay đầu, trầm thấp kêu một tiếng.

"Àn?"

Lan can bên cạnh, chính ngấm sợi cỏ nhai Sanji nghe vậy ngăn người, mờ mịt xoay người lại: "Thế nào?"

"Người trực tiếp lâu hai, tìm tới Tháp Đa đại thúc, để hắn mau chạy ra đây, sau đó đến phòng chứa đồ tránh tốt, cửa đóng gấp, trừ phi ta đi gọi người, không phải bên ngoài coi như động tĩnh lại lớn, cũng đừng đi ra." Hạ Nặc trầm giọng phân phó nói.

"A?"

Sanji trước là một trận ngạc nhiên, sau đó liền "Phi" một tiếng phun ra sợi cỏ, mặt mũi tràn đầy khó chịu nói: "Uy, người cái tên này là tại mệnh lệnh ai đâu, không hiểu thấu, ta tại sao phải nghe người?"

"Đừng nói nhảm,

Nhanh!"

Hạ Nặc nhìn hắn chăm chăm hung một câu, chỉ chỉ bên bờ, "Xuân! Không thấy được bên kia có hải tặc đã tìm tới cửa a, người nếu không muốn chết, liền mau làm theo lời ta bảo!"

"Hải tặc?"

Kinh ngạc lần theo Hạ Nặc chỉ phương hướng xem, mà thật vừa đúng lúc, cái kia chút hải tặc bên trong cầm đầu mấy cá nhân cũng nhìn sang, gần là đối với xem một chút, một cổ sát khí liền là đập vào mặt, để Sanji trong nháy mắt sợ run cả người.

"Cái kia. . . Cái kia là. . ."

Quay đầu nhìn về phía Hạ Nặc, Sanji trên mặt xuất hiện một vẻ bối rối chi sắc, hắn lắp bắp nói: "Ta. . . Ta hiểu được, cái này thông tri Tháp Đa đại thúc."

Nói xong, hắn liền xoay người, vội vã vọt tới cửa khoang thuyền miệng, thuận bên cạnh thang lầu, "Đặng đặng đặng" hướng lầu hai chạy.

"Còn là cái chiến năm cặn bã tiểu quỷ đầu a. . ."

Trong đầu thanh trong trí nhớ cái kia cái đen đủi làm cái khu phân, Hạ Nặc nhếch miệng, xoay đầu lại, nhìn về phía đám kia vây tới hải tặc.

Người tới số không ít, lại tất cả đều mang theo vũ khí, dưới mắt Sanji còn không có Zeff nơi đó học được đá kỹ, tiếp tục ngốc trên boong thuyền thực tại là có chút nguy hiểm, cho nên Hạ Nặc mới có thể để hắn trốn đi, về phần tìm Tháp Đa, chỉ là một cái để Sanji nghe lời mà nhân tiện lấy cớ thôi.

"Nói đến, Bích Kỳ đại thúc bọn hắn cũng nên nhìn thấy tình huống bên ngoài đi, làm sao còn không có nhìn thấy đến?"

Hơi nghi hoặc một chút nhìn nhìn phía sau cửa, nhà hàng bên kia nhưng là hai bên đều có cửa sổ mạn tàu đó a, đối với tình huống bên ngoài hẳn là so tự mình phát hiện còn sớm mới đúng, theo lý thuyết cũng không cần hắn thông tri. . .

Liền ở đây lúc, bên bờ đám kia hải tặc tựa hồ đã là thương lượng xong, trong đó một cái rõ ràng là cán bộ thân phận độc nhãn đại hán, đem trường đao trong tay dựng tại trên vai phải, cười gần tiến lên trước một bước, từ miệng trong túi lấy ra một thanh đoản thương đến, cũng không thấy hắn nhắm chuẩn, giờ cánh tay liền liền bóp lấy cò súng.

Phanh!

Một tiếng súng vang, trong nháy mắt phá vỡ cảnh khẩu yên tĩnh, mà nương theo lấy hòng súng khói lửa tán, buồng nhỏ trên tàu khĩa cạnh ở giữa cửa sổ mạn tàu đột nhiên từ giữa đó vỡ vụn ra, "Soạt" một tiếng bên trong, trong suốt mẫu thủy tinh rơi là tả trên đất.

Lúc này, độc nhãn đại hán cái kia phách lối tiếng cười, bỗng nhiên truyền đến, vang vọng toàn bộ bến cảng:

"Lỗ lạp lạp lạp a, Tháp Đa băng hải tặc các phế vật, tại sao vẫn chưa ra, như thế lè mà lè mè, là muốn chúng ta bạc cá mập băng hải tặc chờ thêm bao lâu a?"

Nhưng mà ngoài ý liệu là, boong thuyền vẫn như cũ là hoàn toàn yên tĩnh, không có người trong khoang thuyền đi ra, cũng liền không có người trả lời câu hỏi của hắn, chỉ có độc nhãn đại hán cái kia kỳ quái tiếng cười, tại tiếp tục phiêu đảng.

Bầu không khí ngừng lại thì trở nên có chút lúng túng.

"Lỗ lạp lạp lạp rồi. . . Thật là không biết tốt xấu a."

Cảm nhận được bên cạnh đồng bạn ánh mắt cổ quái, độc nhãn đại hán ngừng tiếng cười, sắc mặt trở nên âm trầm, nhìn qua chỉ có Hạ Nặc một cá nhân mà lộ ra trống rỗng boong thuyền, hán lạnh lùng giờ lên trong tay đoán thương:

"Đã như vậy, vậy liền đành phải trước hết giết trên thuyền tiểu gia hỏa này, để đám hỗn đản kia trả giá một chút a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: này thao tác có vấn đề sao?

"Phanh!"

Lời còn chưa dứt, đạn ra khỏi nòng thanh âm liền đã trước một bước vang lên, hòng súng tản ra khói lửa phía sau, độc nhãn đại hán lạnh lùng nhìn qua hướng đạn, trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn chi sắc.

"Chết đi, Tiểu chút chút. . ."

Hắn thấy, bóp cò trong chớp mắt ấy, boong thuyền này cái góc đứng đầy tiểu tử liền đã là một người chết.

Dù sao, hắn nhưng là Ngân Sa băng hải tặc tay bắn tỉa, bị treo giải thưởng hơn triệu Belly đại hải tặc a. . .

Boong thuyền, nhìn qua gào thét mà đến đạn, Hạ Nặc hai mắt nhắm lại, khoe miệng khê nhả một cái:

"Quả nhiên cái này là hải tặc a, nói động thủ liền động thủ, một điểm đạo lý đều không nói đó a. . ."

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng Hạ Nặc thân thể phản ứng lại là tuyệt không chậm, liền tại này trong điện quang hỏa thạch, tay của hắn đã là dựng tại Động Gia Hồ trên chuôi kiếm, cũng lấy một loại kỳ dị phương thức, nhẹ nhàng rút ra lưỡi kiếm.

Mới đầu ôn tĩnh chậm chạp, đến trung đoạn thì biến nhanh, cùng mũi dao nhanh thoát ly lý miệng lúc, mang theo tàn ảnh từng cơn, tốc độ nhanh chóng, đã như gió táp chớp lóe!

"Cư Hợp · Bảo Kiếm!"

Trong chốc lát, một vòng hàn quang đột nhiên hiện lên, chọt tại Hạ Nặc trong tiếng quát khê, Động Gia Hồ lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ, công bằng, đối diện hướng phi tới đạn phách trăm mã.

Xùy!

Âm thanh xé gió đột khởi, kiếm ảnh giao thoa ở giữa, lại là có gió nhẹ khí lạnh từ kiếm nhọn bắn chum mà ra. Mà sau đó một khắc, nguyên bản khí thế hung hăng màu đen đầu đạn, tại với cổ này khí lạnh tương lay về sau, cơ hồ là không có chút nào giữ lẫn nhau lực lượng, liền bị xé nứt trở thành vô số mảnh vỡ, vụn vụn vật vụn, rơi xuống tại boong thuyền phía trên.

"Cái gì?!"

Trên bờ, độc nhãn đại hán thấy rõ ràng một màn này về sau, khoe miệng ý cười cứ như vậy dần dần ngưng đọng, thay vào đó, là một mặt ngạc nhiên chi ý.

Mà trừ hắn ra, đứng bên cạnh xem kịch vui hải tặc nhóm cũng là giật mình.

Thân là đồng bạn, bọn hắn nhưng là biết, độc nhãn đại hán làm trên thuyền tay bắn tỉa, thương pháp có thể nói là lệ vô hư phát, mà nó sở dụng đoản thương tức thì bị đã sửa chữa lại, uy lực to lớn.

Làm sao lại. . . Bị một cái nhìn bất quá mười hai mười ba tuổi thiếu niên cho cản lại?

"Đáng giận tiểu quý. . ."

Một kích chưa trúng, giống như tại đồng bạn trước mặt bị đánh lần thứ hai mặt, độc nhân đại hán cắn răng, tức giận trong lòng chi ý càng sâu, lúc này lại giờ lên họng súng, nhắm chuẩn Hạ Nặc, nghe răng cười một tiếng lại lần nữa đem ngón trỏ dựng tại cò súng phía trên.

Nhưng mà, liền tại này thì.

Một trận ông ông rung động âm thanh, bỗng nhiên Tháp Đa thuyền hải tặc thuyền cánh truyền đến, hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Lập tức, thân thuyền phía trên, có mấy khối hình vuông tấm ván gỗ đột nhiên hướng về bên trên Phuong Bình dơi mà, tại mọi người nhìn chăm chú phía dưới, mấy đạo chùm nửa mét kính rộng to lớn pháo đài, lặng yên không một tiếng động từ đó đưa ra ngoài, đen nhánh cửa hang, trực tiếp nhắm ngay bên bờ hải tặc nhóm.

Lúc này, một đạo có chút thô kệch thanh âm, cũng là nương theo lấy mìa mai ý cười, boong thuyền bay ra:

"A lạp lạp, lão tử còn tưởng rằng là ai đâu, này không là Ngân Sa băng hải tặc lão hòa kẻ nhóm a, thật là đã lâu không gặp a. . ."

Ngân Sa băng hải tặc các thành viên, ngừng lại thì nhao nhao biến sắc, ngẩng đầu nhìn, đã thấy nguyên bản trống rỗng một mảnh boong thuyền phía trên, giờ phút này cũng không biết thì đứng đây người, thô thô nhìn tới thiếu có hai mươi nhiều, đạo kiếm nơi tay, từ trên cao nhìn xuống xem kĩ lấy bọn hán.

Mà vị trí giữa, thỉnh linh là Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ, cái trước miệng bên trong ngâm điều thuốc, một mặt hồ hững, mà cái sau trong mắt thì đầy là vẻ trêu tức, hiển nhiên vừa rồi tiếng cười liền là hán nơi này truyền ra.

"Đám gia hỏa này. . . Là từ đâu xuất hiện?"

Một màn này biến hóa quá nhanh, tăng thêm một mực không nhìn thấy có người buông nhỏ trên tàu đi ra, trong lúc nhất thời, phía dưới hải tặc nhóm, trong lòng cơ hồ là cùng thì dâng lên một tia nghi hoặc.

Nhưng mà, bọn hán không biết là, boong thuyền Hạ Nặc, rõ ràng thấy rõ ràng hết thảy, nhưng lại so với bọn hán càng mộng bức,

Thẳng đến hiện tại cũng còn không có lấy lại tinh thần.

"Còn có loại này thao tác?"

Hư suy nghĩ nhìn nhìn tới gần lan can sàn nhà, Hạ Nặc nhìn không được đậu đen rau muống nói.

Ngay tại vừa rồi, hán đang chuẩn bị rút kiếm ngăn lại đại hán độc nhân kia phát súng thứ hai lúc, trước người nguyên một sắp xếp tấm ván gỗ đột nhiên một trận vù vù, sau đó liền hướng phía dưới đảo lộn qua, lộ ra phía dưới cửa hang, xuống một khắc, đám này râu ria kéo cận bã các đại thúc liền vỡ trang đầy đủ cản tại trước mặt mình.

Mẹ trứng, cũng trên thuyền ngây người nhiều ngày như vậy, ngoại trừ ăn uống ngủ nghỉ ngủ bên ngoài càng là trường kỳ lại trên boong thuyền, làm sao lại không có phát hiện loại này hắc khoa kỹ?

Bên này Hạ Nặc còn đang ngó chừng sàn nhà ngăn người, bên kia Bích Kỳ đã là quay đầu lại, nhếch lên ngón tay cái, cười hắc hắc nói một câu "A lạp lạp, thế mà có thể đỡ độc nhân tên kia thương, tốt kiếm thuật a, Hạ Nặc tiểu ca."

"Tốt cái đầu của ngươi a!"

Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc, hướng phía Bích Kỳ quát: "Có thể hay không đừng bình tĩnh như vậy a, phía dưới nhiều như vậy hải tặc, các ngươi lâu như vậy mới ra ngoài, là có bao nhiêu ta yên tâm sẽ không bị đánh chết trên boong thuyền a? !" "

"A, cái kia cái, Hạ Nặc tiểu ca, ngươi biệt kích động như vậy mà."

Bích Kỳ còn chưa mở miệng, bên cạnh Khai Lạp Nhĩ lại là đốt lên một điều thuốc, chậm rãi nói, "Chúng ta trước đó đều bận rộn yến hội sự tình, trên tay không có binh khí, vừa rồi không là đều vây lại gia hỏa mà. Về phần an toàn của ngươi vấn đề, "

Nói đến này, ánh mắt của hán vượt qua Hạ Nặc, hướng sau lưng buông nhỏ trên tàu lầu hai liếc qua, mỉm cười, "Có người nhìn chăm chăm đâu, cứ việc yên tâm tốt."

Hoàn toàn không đề cập tới hắc khoa kỹ sự tình đâu, một bộ "Liền là có loại này thao tác" phách lối bộ dáng a. . .

Nhìn thấy Khai Lạp Nhĩ, Hạ Nặc ở trong lòng yên lặng thì thầm một câu, liền thu liễm trên mặt thần sắc, hữu khí vô lực nhẹ gạt đầu, tính là làm cái đáp lại.

Trên thực tế, hán chỉ là bị đám hỗn đản kia đại thúc đột nhiên nổi lên giết náy mình, thuận tiện đậu đen rau muống một cái mà thôi, trừ phi phía dưới đám

kia hải tặc không nói hai lời loạn thương loạn đao cùng một chỗ xông đến, không phải liền cái kia chỉ là một thanh phá thương, Hạ Nặc thật đúng là không có coi là chuyện đáng kể.

Nói đến, cái này cũng là ra biển trong khoảng thời gian này, hẳn bởi vì thực lực không ngừng tăng trưởng, tâm tính dần dần xuất hiện biến hóa, muốn là dễ lúc trước, hẳn còn lưu tại Hương Chanh Trấn lúc, đối mặt hải tặc nhưng xa xa sẽ không như thế bình tĩnh.

"A, đúng, đại thúc."

Bên bờ bầu không khí, bởi vì pháo đài với Khai Lạp Nhĩ bọn hắn xuất hiện mà trở nên giương cung bạt kiếm, Hạ Nặc nhìn một chút phía dưới hải tặc nhóm, quay đầu nhìn về phía Bích Kỳ nói, "Lại nói, đám này tự xưng Ngân Sa băng hải tặc đám gia hỏa, đến cùng là lai lịch gì a?"

Sở dĩ hỏi như vậy, cũng là Hạ Nặc trong đầu nhớ lại một lần nguyên tác ký ức sau xuất hiện nghi hoặc, dù sao Đông Hải là hải tặc thế giới Tứ Hải bên trong yếu nhất một cái, tiền truy nã hơn chục triệu coi như vậy rải rác mấy cái, dám tìm bên trên Tháp Đa băng hải tặc, chắc hẳn cũng không nên là cái gì bừa bãi hạng người vô danh mới là.

"A lạp lạp, một đám bại tướng dưới tay thôi, không có gì đáng giá để ý."

Bích Kỳ nhếch miệng cười cười, "Một năm trước gọi lên xung đột, bị chúng ta đánh chạy trốn chết, muốn tiêu diệt bọn hắn, còn không là dễ dàng sự tình."

"Đúng vậy a, Hạ Nặc tiểu ca, đợi chút nữa người liền lưu trên thuyền chờ xem, không cần người xuất thủ."

Lúc này lên tiếng là bên cạnh Khai Lạp Nhĩ, hắn ung dung phun ra một làn khói vòng, khẽ cười nói, "Dù sao, đợi chút nữa nhưng là thật chém giết a, đao đối đao thương đối thương, lẫn nhau cũng sẽ không có nửa điểm lưu thủ, mặc dù tiểu ca kiếm thuật của người không sai, nhưng đến cùng là không chút thực chiến qua, hỗn chiến bên trong bị người khác chơi đùa rồi, chúng ta nhưng là không còn pháp hướng chân đồ Lão đại giao nộp a."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Lãng khách chi đạo, Quyết Tâm! (bên trên)

"A?"

Gặp Bích Kỳ cùng Khai Lạp Nhĩ đều là này tám thái độ, ôm Động Gia Hồ Hạ Nặc, ngừng lại thì liền liếc xéo qua, một mặt khinh bỉ nói:

"Uy, ta nói, hai vị đại thúc, đừng quên các người đều là bại tướng dưới tay ta a, khẩu khí như thế chắc chắn thật được chứ?"

"Phải không, thật là quật cường. . ."

Khai Lạp Nhĩ bật cười lắc đầu, đánh đánh thuốc xám, cũng không nói thêm cái gì, quay đầu lướt qua phía dưới hải tặc nhóm, ánh mắt lại là rơi tại độc nhân đại hán trên thân, lười biếng nói:

"Đã lâu không gặp a, độc nhãn, không nghĩ tới đều qua một năm, thương pháp của người vẫn là như vậy nát như. Xem ra mù mắt một con mắt, cũng không có thể làm cho người hiểu được làm sao nhắm chuẩn a. . ."

Lời này vừa nói ra, chung quanh các đại thúc ngừng lại thì liền đều nhao nhao cười lên ha ha. Nhất là là Bích Kỳ, còn bắt chước độc nhân đại hán một thương đánh hụt sau kinh ngạc thần sắc, dùng hai ngón tay khoa tay lấy đối không khí "Phanh" dưới, cười quái dị nói: "A lạp lạp, lại đánh hụt."

"Ân?"

Độc nhân đại hán trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia âm lệ, bất quá lần này, hẳn trước là dùng ngón cái bốc lên chột đánh, chứa vào một viên màu đỏ sậm cô quái đạn dược, sau đó mới nâng lên họng súng, nhắm ngay Bích Kỳ, lạnh lùng nói:

"Cái đồ hỗn đản, lại dám tiêu khiển ta. . ."

Nhưng mà, liền tại hắn có súng chụp đến một nửa thời điểm, bên cạnh một cái toàn thân đều bao phủ tại áo khoác màu đen bên trong, còn đầu đội màu đen mũ dạ nam nhân, lại là nhàn nhạt mở miệng, ngăn lại động tác của hắn:

"Tốt, độc nhãn, thử lời nói, liền dừng ở đây."

Đạo thanh âm này có chút bình tĩnh, nhưng độc nhãn đại hán sau khi nghe được, vền vền là chán chờ như vậy trong một giây lát, liền gật gật đầu thối lui đến nam tử áo đen sau lưng, thu hồi súng ngắn, lại là căn bản không có nửa điểm muốn ý phản bác.

"Ngô, thế mà có thể để người như thế nghe lời a, đây là một vị nào a. . ."

Khai Lạp Nhĩ ánh mắt độc nhãn đại hán trên thân, chậm rãi chuyển dời đến nam tử áo đen chỗ này, có phần có chút hiếu kỳ địa đạo: "Nói đến, thuyền của các người dài, "Ngân Sa" Chris đâu, nếu như không có hán ở đây, băng vào các người này chút tạp ngư, chỉ sợ cũng không có sao mà to gan như vậy chần cửa?"

"Nếu như người nói Chris, là cái kia cái năm sáu mươi tuổi thôi lời của lão đầu, như vậy, thật đáng tiếc, hán đã chết."

"Một năm trước bị các người đánh bại về sau, không bao lâu liền chết bởi hồng máu bệnh, lão đầu kia, thật là cho chúng ta hải tặc mất mặt a. . ."

Thanh âm lạnh lùng áo khoác màu đen truyền ra, sau đó chỉ gặp nam nhân kia chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra bị màu đen mũ dạ che chắn dung mạo.

Tuổi trẻ, anh tuấn, khí chất âm nhu, một đầu tóc vàng bị chải cẩn thận tỉ mỉ, mắt kiếng gọng vàng về sau, là mang theo nhân nhạ ý trào phúng, mà đây là tự tin ánh mắt.

"Tại hạ, Chris · Werther, trước Ngân Sa băng hải tặc thực tập thuyền viên, cũng chính là hiện tại thuyền trưởng"

Đang khi nói chuyện, nam nhân trẻ tuổi lấy xuống mũ dạ, đối boong thuyền đám người có chút bái, khẽ cười nói.

"A, cũng họ Chris?"

Khai Lạp Nhĩ nhỏ ngum vòng khói, nhìn thấy hán nói, "Đã có thể lên làm thuyền trưởng, xem ra người liền là lão Chris con trai? Đối với mình lão tử, nói chuyện thật đúng là là đủ không khách khí a."

"Ngô, cùng nói là nhi tử, không bằng nói là con riêng càng cho thỏa đáng hơn làm."

Mang theo mắt kiếng gọng vàng nam nhân trẻ tuổi không có chút nào tức giận đáng vẽ, ngược lại là có chút hăng hái đánh giá lên boong thuyền một đám thuyền viên đến, khẽ cười nói:

"Bất quá, bất kể nói thế nào, cái kia cái lão hỗn đản dù sao đều là ta trên danh nghĩa phụ thân, mặc dù rất không có ý tứ, nhưng đã đụng phải, ta coi như không thể bỏ qua các vị."

Những lời này, phối hợp Werther cái kia tuấn lãng bề ngoài cùng đáng vẽ phong độ, cơ hồ là không thể bắt bẻ, nếu là có ngoại nhân nhất là là cô nương trẻ tuổi ở đây, sẽ chỉ cho rằng Werther là cái có giáo dưỡng quý tộc, mà không là cái gì hung ác hải tặc.

Đáng tiếc, Tháp Đa trên thuyền hải tặc, chỉ có một đám râu ria kéo cặn bã đại thúc. Bọn hán trầm mặc nhìn qua Werther, sau một lúc lâu,

Các loại khe khẽ nói nhỏ âm thanh vang lên.

"Giả vờ giả vịt, có chút buồn nôn a."

"Ân, kiểu nói này, hoàn toàn chính xác đúng vậy a."

"gay bên trong gay tức giận, cho là mình có Diện Tử Quả Thực."

"Áy, Hạ Nặc tiểu ca lời nói nghe không hiểu a, là Ann Derek đảo phương ngôn a?"

"Diện Tử Quả Thực. . . Là cái gì? Còn có loại này Trái Ác Quỷ sao?"

Chủ đề bị người nào đó hướng kỳ quái phương hướng mang.

Phía dưới nhìn như một mặt không nhúc nhích Werther, khỏe mắt rõ ràng tại có chút co quắp.

Tốt tại, cuối cùng là có người phá vỡ cỗ này bầu không khí.

"A lạp lạp lạp lạp lạp, các người nói nhảm nhiều như vậy làm gì, đều đến lúc này, chẳng lẽ không nên thống thống khoái khoái chơi lên một khung lại nói a?"

Bích Kỳ nhếch nhếch miệng, cười ha ha một tiếng về sau, liền đem ánh mắt chuyển qua phía dưới hải tặc trên thân, chợt một cước dậm tại trên lan can, bỗng nhiên nhảy lên một cái, lại là tại mọi người còn không có phản ứng kịp trước, trước hết đi một bước nhảy.

Đồng!

Vị này cao khoảng hai mét đại thúc rơi xuống đất lúc, mặt đất rõ ràng xuất hiện một chút vết rạn, Hạ Nặc đứng trên boong thuyền đều cảm thấy thân thể của mình đi theo chấn chấn động, vô ý thức cúi đầu nhìn, lúc này mới phát hiện Bích Kỳ trong tay thế mà khiêng một thanh dài đến hai thước đại? S đạo.

"Năm cô, này không là Râu Trắng loại kia đao a, đại thúc đủ đột nhiên a. . ."

Hạ Nặc trước là giật mình, sau đó hư lên mắt, xem ra lúc này mới là vị đại thúc này chân chính tiện tay binh khí a, trước đó cùng luận bàn thì dùng kiếm gỗ, đoán chừng trong mắt hắn căn bản là là cái nho nhỏ đồ chơi.

"Gia hỏa này, thật là lỗ mãng. . ."

Boong thuyền, Khai Lạp Nhĩ bắt đắc dĩ bóp tắt thuốc lá trong tay cuồng, thân nhiên nói, "Đã như vậy, vậy chúng ta cùng cùng một chỗ đi xuống đi."

"Ha ha, đã sớm chờ!"

"Đi thôi, sau đó giáo huấn một lần đám hỗn đản kia!"

Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên đoàn nhao nhao ứng thanh, chợt Hạ Nặc liền là nhìn thấy, tại Khai Lạp Nhĩ dẫn đầu dưới, cơ hồ tất cả mọi người là tại lúc này bước ra một bước, thân hình mạnh mẽ vượt qua lan can, cao vài thước boong thuyền trực tiếp nhảy xuống, vũng vàng rơi tại trên bờ.

Mà đối diện Ngân Sa băng hải tặc các thành viên, ngừng lại thì cũng dưới sự chỉ huy của Werther, co vào trận hình tập hợp một chỗ, tại mười mấy mét bên ngoài với bên này giằng co.

"Đều là tiếp mạn thuyền chiến hảo thủ a. . ."

Nhìn xem những người này động tác thuần thục, Hạ Nặc như cảm thấy lòng được mát độ cao, lại nhìn một chút cánh tay nhỏ bắp chân, do dự trong chốc lát về sau, còn là một cước bước ra lan can, bất kể như thế nào, hắn vẫn là có ý định trước nhảy đến bên bờ lại nói.

Nhưng mà, vào thời khắc này, Khai Lạp Nhĩ như là sớm có đoán trước, bỗng nhiên quay đầu lại theo dõi hắn chân trước, cười hắc hắc một tiếng, hô to: "Uy uy uy, nhớ kỹ lời nói của ta a, Hạ Nặc tiểu ca, bằng không, các loại chân đỏ Lão đại trở về, cũng đừng trách ta cáo trạng để hắn thu thập người."

". . ."

Hạ Nặc hư lên mắt, rất muốn duỗi ra một cây ngón giữa biểu đạt một cái nội tâm cảm thụ, nhưng tại Khai Lạp Nhĩ nhìn soi mói, còn là yên lặng thu chân về, sau đó trở mắt nhìn Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ một đạo, suất lĩnh lấy các đại thúc xông lên trước, với Ngân Sa băng hải tặc hỗn chiến ở cùng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Lãng khách chi đạo, Quyết Tâm! (bên trong)

Phổ Lạc Tư đảo bởi vì nó đặc biệt hẹp dài địa hình, bến cảng không thiếu thóc sâu, có chút rộng rãi, bến tàu bên cạnh mấy con phố nhỏ, từ trước đến nay cảng là ngựa xe như nước, cực kỳ phồn hoa náo nhiệt.

Bất quá, tại Tháp Đa băng hải tặc với Ngân Sa băng hải tặc khai chiến tin tức truyền ra về sau, bên này liền trở nên vắng vẻ, đao sắc với tiếng súng uy hiếp, sớm đã để các binh dân lẫn mất xa xa. Mà đến lúc này, còn dám tại phụ cận lưu lại, tự nhiên cũng không là mặt hàng đơn giản.

Cách bến cảng gần nhất trên một con đường, liền có mười mấy bóng người đang đứng tại một nhà lữ quán cửa, xa xa quan sát lấy trên bến tàu tình huống.

Cầm đầu nam tử nhìn rất trẻ trung, dáng người cao, ngũ quan đoan chính, chải lấy chỉnh chỉnh tề tề đại bồi đầu, trên sống mũi thì mang lấy một bộ mặt kiêu không gọng, xem ra có chút nho nhã ôn hòa.

Bất quá, hắn người khoác áo khoác hai bên, cái kia màu đen đầu lâu quân hàm, lại là cực kỳ rõ ràng rõ minh, tên này nam tử trẻ tuổi, có cùng hắn bề ngoài cực kỳ không hợp thân phận

Hải tặc.

Giờ phút này, hắn chính dựa vào tại cánh cửa bên cạnh, dùng một loại có chút bình tĩnh ánh mắt, ở phía xa hỗn chiến hai phe băng hải tặc bên trong về

quét mắt, kính mắt phía sau, vậy đối con người đen nhánh chỗ sâu chợt có ánh sáng nhạt hiện lên, tựa hồ là đang suy tư điều gì.

Mà ở bên cạnh đứng gần nhất, là một người mặc màu tím đồ vét, mang theo hình trái tim kính râm quái nhân, mặc dù một mực đề thấp vành nón không có lên tiếng, nhưng bởi vì vị này trên cằm mọc ra một gốc có vẻ như là bỏ đi đầu nấm mốc nấm loại hình dạng trụ vật, ngoại nhân nhìn qua thì y nguyên là tương đương thu hút sự chú ý của người khác.

Chờ một lát sau, gặp tuổi trẻ thủ lĩnh vẫn không có bất luận cái gì chỉ lệnh, quái nhân cuối cùng là nhìn không được, chần chờ một chút về sau, còn là mở miệng hỏi: "Ta nói, thuyền trưởng, đều đến lúc này, chúng ta có phải hay không nên. . ."

"Không cần gấp gáp như vậy. . ."

Nam tử trẻ tuổi không quay đầu lại, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chú lên bến tàu bên kia, ngữ khí lãnh đạm địa đạo: "Jango, loại thời điểm này, nhưng không nên quá mức vội vàng xao động a. . ."

"A, ta biết. Nhưng. . . Chúng ta cùng Ngân Sa băng hải tặc, không là mình hữu quan hệ a?"

Mang theo hình trái tim kính râm quái nhân, vành vành nón không hiểu nhìn hẩn một cái, "Vội lại, liền lúc trước, người không là cũng đáp ứng Werther tên kia thỉnh cầu, quyết định liên thủ với bọn họ cùng một chỗ hủy diệt Tháp Đa băng hải tặc a?"

"Ta là đáp ứng Werther. Nhưng này cũng không đại biểu, chúng ta liền muốn thay thế bọn hắn. . . Đến tiếp nhận trong chiến đấu tổn thất to lớn." Phía trước thuyền đến thanh âm lạnh lùng như cũ mà bình tĩnh.

"Thế nhưng, thuyền trưởng, bây giờ nhìn lại Ngân Sa băng hải tặc liền là thế yếu, muốn là lại kéo đi xuống, chỉ sợ bọn họ căn bản chèo chống không được bao lâu, chẳng mấy chốc sẽ triệt để tan tác xuống tới. . ."

"Hừ, phải không. . ."

Được xưng thuyền trưởng nam tử trẻ tuổi lúc này mới quay đầu, trước là thói quen dùng bàn tay nắm nắm trên sống mũi kính mắt, sau đó mới cười lạnh một tiếng địa đạo, "Vậy nhưng là được xưng đồ đạo Tháp Đa lão đầu thủ hạ a, coi như là ta, cũng không dám tùy tiện trêu chọc, Werther dưới tay đám kia xuân bị thua không là rất bình thường sao."

"Này. . ."

Quái nhân hiển nhiên không ngờ tới tự mình thuyền trưởng sẽ nói trực tiếp như vậy, không khỏi ngăn người, cùng bên cạnh còn lại bộ phía dưới mặt tư dò xét.

"Bất quá, các người cũng không cần lo lắng quá mức, tại chính thức tiến công trước đó, cũng không phải là không có chuyện để làm."

Mà đối thành một bên, nam tử trẻ tuổi ánh mắt lại là tại lúc này vượt qua bên bờ bến tàu, trực tiếp rơi tại bến cảng bỏ neo một chiếc thuyền lớn bên trên.

"Tháp Đa băng hải tặc mấy cái cán bộ, tựa hồ cũng rất để ý boong thuyền cái kia cái tóc đen tiểu quỷ đầu a, hừ, coi là lưu ở phía trên liền đủ an toàn a. . ."

Nam tử trẻ tuổi khoe miệng lộ ra một tia khinh miệt chi ý, liếc mắt sau lưng một tên bộ hạ, lạnh lùng phân phó nói: "Sham, mang lên người cái kia một đội người, trực tiếp bên phải vòng qua, bơi lên thuyền. Trên thuyền hẳn là còn có lưu không phải chiến đấu thành viên, bao quát cái kia tên tiểu quỷ ở bên trong, toàn bộ xử lý, một người sống đều không cần lưu."

"Là, thuyền trưởng!"

Đứng người bên trong, một cái đỉnh lấy một đầu lông xanh người gầy gât gât đầu,

Nhìn chăm chăm xa xa thuyền lớn liếm liếm khoe miệng về sau, liền cười hắc hắc xoay người biến mất tại quán trọ phía sau trong hẻm nhỏ.

"Jango, Buchi."

Nam tử trẻ tuổi không có dừng lại, tiếp tục tỉnh táo nói, "Hai người các người, mang theo những người còn lại ở chỗ này chờ lệnh, nhất là là Jango, chính người nắm chắc cơ hội tốt, chỉ cần Tháp Đa băng hải tặc cái kia mấy cái cán bộ trạng thái dưới trượt, liền cùng một chỗ động thủ, xông qua giúp Werther một tay."

"Tuân mệnh, thuyền trưởng của ta."

Mang theo hình trái tim kính râm quái nhân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, cúi người bái, cung kính ứng tiếng nói.

Bất quá sau đó, hẩn tựa như đột nhiên nhớ tới cái gì, có chút kỳ quái ngẩng đầu, "Thuyền trưởng, chúng ta đều có sắp xếp, ngài?"

"Ta?"

Nam tử trẻ tuổi ánh mắt vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng bên môi lại hơi hơi khơi gợi lên một cái nguy hiểm độ cong, "Này chút tạp ngữ ta nhưng không có

hứng thú, bất quá, Tháp Đa lão gia hòa kia, không là còn không có xuất hiện a. . . Như vậy, hẳn liền giao cho ta tới đối phó. . ."

Lời nói đến một nửa, nam tử trẻ tuổi thân hình bỗng nhiên một cái mơ hồ, tiếp theo sát, liền là tại các bộ hạ trong ánh mắt kinh ngạc biến mất tại đường đi bên trong, chỉ có còn không có tiêu tán thanh âm, quanh quẩn tại chỗ này quán trọ trước:

"Mảnh này biển cả, đã có chút để cho người ta sinh chán ghét, nếu là không tìm cường giả hoạt động dưới, toàn bộ thân thể, đều sẽ bởi vì mỗi một mà mục nát đi xuống a. . ."

. . .

Bến cảng trước, hỗn chiến vẫn đang kéo dài.

Leng keng!

Đao kiếm tương giao, nương theo lấy kịch liệt rung động, một tên mang trên mặt mặt sẹo hải tặc chỉ cảm thấy hồ khẩu tê rần, lập tức vũ khí trong tay liền không bị không chế rời khỏi tay, rơi xuống trên mặt đất, toàn bộ người cũng không thể chịu đựng lấy dư ba, thân thể một cái lao đảo, hiềm chút té ngã trên đất.

"A lạp lạp, Ngân Sa băng hải tặc cán bộ, cũng chỉ có ngần ấy bản sự a?"

Ở trước mặt hắn, thỉnh linh liền là tay cầm đại? S đao Bích Kỳ, liếc mắt nhìn nhìn có chút chật vật đối thủ về sau, hẳn liền cười nhạo một tiếng, đại đại liệt liệt thu hồi đao, nhìn phía bốn phía.

Lúc này song phương đã giao chiến mười mấy phút, khắp nơi đều là máu me đầm đìa tràn diện, người của hai bên đều hoặc nhiều hoặc ít phụ chút thương, mà ngã trên mặt đất hải tặc bên trong, đã đã mất đi khí tức càng là không phải số ít.

Đương nhiên, tổng thể mà nói, Tháp Đa băng hải tặc còn là chiếm cứ đại ưu thế, cái kia chút trọng thương hoặc là chết mất hải tặc bên trong, cũng cơ bản đều là Ngân Sa băng hải tặc thành viên.

Trái lại bọn hắn bên này, ngược lại là càng đánh càng hăng, tí như Bích Kỳ, liền đã liên tục đánh bại hai tên cán bộ, mà tại chỗ không xa, Khai Lạp Nhĩ càng là thân pháp mạnh mẽ như rồng, với Werther cùng độc nhãn hai người giao chiến ở cùng nhau, còn lộ ra thành thạo điều luyện.

"Không thể không nói, tiêu tử này kiếm thuật hoàn toàn chính xác là không tệ a, chỉ ít so với hắn tên phế vật kia lão cha tốt hơn nhiều. . ."

Bích Kỳ quét mắt Werther, vị này Ngân Sa băng hải tặc mới thuyền trưởng, thế mà là một tên nhị đao lưu kiếm khách, với lại kiếm thuật không sai, tại với Khai Lạp Nhĩ giao chiến thời điểm, cùng cơ bản đều là hắn là chủ lực, ngược lại là độc nhãn tay súng bắn tía này, bởi vì cách quá gần đoán thương không thi triển được, chỉ có thể nắm một thanh trường đao miễn cưỡng bên cạnh hiệp trợ.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Không có ý tứ, tính toán sai lầm quay đầu lại sóng

"A lạp lạp, xem ra căn bản cũng không cần thuyền trưởng xuất thủ. . ."

Lầm bầm một câu về sau, Bích Kỳ có chút nhàm chán nhếch miệng, ánh mắt lại hướng về còn lại phương hướng quét, dự định xử lý trước còn lại mấy cái cán bộ, cuối cùng đưa ra tay cùng một chỗ thu thập Werther, sớm chút kết thúc cuộc hỗn chiến này.

"Nói đến, lão tử vừa rồi phát huy không tệ, ừ, còn là rất mạnh nha, thực chiến với luận bàn đến cùng là không giống nhau, Hạ Nặc tiểu gia hòa kia. Chỉ sợ kinh hải tròng mắt đều muốn rớt xuống?"

Tiến lên trước một bước thời điểm, Bích Kỳ có chút tự luyện vén lỗ tai một cái, sau đó cười hắc hắc, quay đầu hướng cách đó không xa trên thuyền liếc mắt. Hẳn ngược lại là rất muốn nhìn một chút, Hạ Nặc hiện tại là biểu tình gì.

Kết quả.

Khi nhìn đến boong thuyền tình huống về sau, Bích Kỳ nụ cười trên mặt cơ hồ trong nháy mắt liền thu liễm mà, biểu lộ còn cứng ngắc lại như vậy một sát, sau đó hướng về phía bên kia hứ một ngụm, liền mặt mũi tràn đầy buồn bực xoay người, xách đao tìm hải tặc các cán bộ phiền phức đi.

...

Boong thuyền, ôm kiếm gỗ thiếu niên tóc đen, chính say sưa ngon lành mà nhìn xem Khai Lạp Nhĩ với Werther ở giữa kiếm thuật chiến đấu, thì không thì còn cúi đầu suy nghĩ một chút kiếm chiêu, sau đó dùng ngón tay dựng tại trên lưỡi kiếm khoa tay như vậy hai lần.

"Nhị đạo lưu, nguyên lai có thể diễn sinh ra nhiều như vậy quý dị biến chiêu a, mặc dù nói cảm giác quá thiên về kỹ xảo, mà hi sinh Lực đạo, nhưng muốn thật đúng tới loại này đối thủ, vẫn có chút đầu đầu. . ."

Nhìn xem Werther dùng hai thanh đao thành công bức lui Khai Lạp Nhĩ một lần toàn lực tiến công, Hạ Nặc nhíu mày, lộ ra một tia trầm tư.

So sánh với Bích Kỳ thế đại lực trăm phương thức công kích cùng nghiền ép quét ngang tình thế, bên này chiến đấu tự nhiên càng có lực hấp dẫn, cho nên, căn bản không có chú ý tới Bích Kỳ trên mặt biểu tình biến hóa hần, tự nhiên cũng liền không có thể làm ra Bích Kỳ chỗ mong đợi phản ứng.

Nói thật lên, trước đó Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên đoàn, thanh Hạ Nặc xem thành là kiếm si, cũng là hoàn toàn chính xác không sai a. . .

"Bất quá nói cho cùng, cá nhân thực lực chênh lệch, vẫn là có thể không nhìn đại bộ phận kỹ xảo, cái kia cái gọi Werther, kiếm thuật mặc dù không tệ, nhưng lực lượng bản thân thực tại là có chút yếu đi, đoán chừng lại chống đỡ một hồi, liền sẽ bị Khai Lạp Nhĩ đại thúc triệt để đánh bại."

Mất thấy Khai Lạp Nhĩ lại là một đao đem Werther thế công hóa giải mất, Hạ Nặc đại khái có cái phán đoán, ngừng lại thì liền gỡ đầu một cái, trong mắt lóe lên vẻ không hiểu.

Treo giải thưởng mười triệu Belly thuyền trưởng Tháp Đa đều còn không có xuất thủ đâu, đã liền Khai Lạp Nhĩ đều có thể đánh bại đối phương thuyền trưởng, cái kia đám gia hỏa này ở đâu ra lực lượng, dám trực tiếp tìm tới cửa?

Dù sao, này nhưng là Tháp Đa băng hải tặc sân nhà a, nếu không là Bích Kỳ có tốt hơn chiến, vội vã xông lên bờ, chỉ bằng cho mượn đáy thuyền bộ một hàng kia đại pháo, đến bên trên một vòng bắn một lượt, dù là hải tặc thế giới bên trong người đều phổ biến nhện cò, Ngân Sa băng hải tặc cũng làm theo sẽ tổn thương thảm trọng a?

Chính hơi nghi hoặc một chút thời điểm, một đạo có chút kỳ quái vang động, bỗng nhiên từ phía sau vị trí truyền đến.

Lạch cạch.

Thanh âm rất nhẹ, như là bông rơi xuống đất, cực kỳ yếu đuối, bởi vậy, cơ hồ giống là chỉ vang lên như vậy một cái chớp mắt, liền rất nhanh bị vùi lấp tại quét mà qua trong gió biển.

Nếu như chỉ là một người bình thường, dù là lại thế nào tập trung lực chú ý, ở trong môi trường này cũng tuyệt đối là không phát hiện được.

Nhưng Hạ Nặc nhiều năm luyện tập Kiếm đạo, ngưng thần tĩnh khí tai nghe bát phương là bình thường nội dung huấn luyện, bởi vậy, tại thanh âm vang lên trong chớp mắt ấy, hần liền đã là phản ứng lại, hai mắt khẽ híp một cái về sau, liền không chút do dự cầm Động Gia Hồ chuỗi kiếm.

Chợt, bỗng nhiên quay người, rút kiếm tương hướng.

"Ai!"

Trong tiếng quát chói tai, boong thuyền tình hình cũng tận số ánh vào Hạ Nặc ánh mắt, khi thấy rõ một màn trước mắt về sau, Hạ Nặc nao nao, lộ ra một tia ngoài ý muốn.

Chỉ gặp tại một bên khác trên lan can, một tên mái tóc màu xanh lục gầy yếu thanh niên vừa trên lan can rón rén leo xuống, một cái chân còn tại bên ngoài lan can mặt đầu, bị như thế vừa hô, ngừng lại thì dọa đến liền là run một cái, tay không có thể bắt ổn, trực tiếp từ phía trên ngã xuống.

"Bịch" một tiếng, trên sàn nhà truyền đến một tiếng vang trầm.

Khoảng một mét sáu lan can, còn là mặt chạm đất. . .

Hạ Nặc khóe mắt một rút, có chút đồng tình đánh giá đối phương một chút, lúc này mới phát hiện này thằng nhóc gầy toàn thân ướt nhẹp, trên thân cũng không gặp mang vũ khí, tựa hồ là vừa trong biển bơi lên đến, có chút chật vật, ngừng lại thì đã cảm thấy có chút buồn cười.

Tựa hồ, là mình có chút phản ứng quá độ a.

"Đau quá a. . ."

Bởi vì là ngay mặt chạm đất nguyên nhân, gầy yếu thanh niên gian nan đứng người lên lúc, vẫn phải bụng bít lấy cái kia bị nện sưng lên mông, dẫn đến từ trong miệng hần nói ra oán trách lời nói đều có chút mập mờ:

"Người cái tên này, làm gì ngạc nhiên như vậy, kém chút không thể đem người hù chết. . ."

Lời nói đến đằng sau, thanh âm còn càng ngày càng nhỏ càng suy yếu, liền giống bị nước biển rút khô tất cả khí lực.

"Này là thật thật hư a. . ."

Hạ Nặc xem xét mặt gia hỏa này sắc mặt tái nhợt, cùng cái kia đánh lấy rùng mình cánh tay nhỏ bấp chân, có chút không nói đỡ nói: "Uy, ta nói, này nhưng là thuyền của chúng ta, người lên lên lút lút như vậy trên mặt đất đến, coi như là bị ta dọa sợ, nhưng nói thế nào cũng là người không đúng sao?"

"Nói đi, đi lên làm gì, một điểm thanh âm cũng không có, chẳng lẽ là coi là không ai, muốn thừa dịp loạn trộm đồ?"

"Không không không. . . Không là! Người hiểu lầm, hiểu lầm. . ."

Nghe thấy một câu như vậy, gầy yếu thanh niên gấp liên tục khoát tay, sắc mặt đỏ bừng lên, lắp bắp nói: "Ta. . . Ta là bến cảng cư dân phụ cận, buổi sáng hôm nay ra biển, vừa trở về, nhìn thấy bến cảng có hải tặc đang chém giết lẫn nhau liên không có dám lên bờ, nhìn thấy bên này có chiếc thuyền lớn, liền muốn đi lên quan sát tình hình bên dưới hướng mà thôi."

"A? Nguyên lai là như thế này a. . ."

Hạ Nặc vô ý thức liếc mắt trông rỗng cột buồm, vì để tránh cho chọc phiền toái không cần thiết, tại ở gần Phở Lạc Tư đảo trước, Tháp Đa băng hải tặc trước hết tạm thì giáng xuống hải tặc cờ, người ở bên ngoài xem ra cũng liền là cái lớn bình thường thuyền mà thôi, đối phương muốn thật là bến cảng cư dân, làm như vậy tựa hồ cũng nói qua được.

Ánh mắt quay lại, Hạ Nặc chợt phát hiện, gia hỏa này nắm tay cái mũi dùi về sau, ngũ quan ngược lại là toàn bộ lộ ra, xem nhất thanh nhị sở.

Cuốn lên tóc cắt ngang trán, màu đen nhãn tuyến, vừa dài vừa thô lông mi. . . Lại thêm cái kia mái tóc màu xanh lục.

Àn, có vẻ như. . . Có chút quen mắt a?

Với lại, trước đó tại đáp lời cùng lúc, gia hỏa này khoe mắt quét nhìn một mực tại hướng boong thuyền địa phương còn lại phi tốc đảo qua, mặc dù làm rất bí mật, nhưng này pho rõ ràng là đang quan sát chung quanh có hay không nhân thần thái, lại là không thể gạt được Hạ Nặc cảm ứng.

Trong đầu bỗng nhiên hiện lên một cái trong trí nhớ hình tượng, Hạ Nặc con người có chút co rụt lại, lại đánh giá mắt gầy yếu thanh niên bộ dáng về sau, cuối cùng là xác định ra, không khỏi âm thầm hút miệng hơi lạnh.

"Băng hải tặc Mèo đen, Sham. . ."

Mặc dù có chút kỳ quái đối phương vì sao lại xuất hiện ở đây, nhưng giờ khắc này, tại thân thể lạnh yên kéo căng cùng lúc, hấn còn là ngay đầu tiên bên trong, bất động thanh sắc lại đưa tay nhẹ nhàng dựng tại Động Gia Hồ trên chuỗi kiếm.

2 canh tuyến ngôn!

Tục ngữ nói, người đều là bức đi ra, trước kia đều không thể nào cảm giác, thẳng đến từ bắt đầu viết văn học mạng về sau, ta mới thật sâu hiểu điểm này.

Lời này quá mẹ nó có đạo lý!

Lại nói các vị mới tới đại lão khả năng không rõ ràng, lúc trước viết sách cũ lúc, bởi vì Bạch Thiên không có thời gian, ta mười giờ rưỡi bắt đầu gõ chữ, vì toàn cần có thể tại trong vòng một tiếng rưỡi viết xong bốn ngàn chữ.

Sau đó bộc phát thời điểm, một ngày viết 10 ngàn bảy, đổi mới tám chương.

Đối với một cái lười ung thư màn cuối, còn ngày hôm đó thường rất bận rộn lười ung thư mà nói, này chút đều là bức đi ra.

Kết quả đòi sách mới.

Một ngày canh một, còn không viết nữa rồi hai lần, quay đầu xem ra, thực tại là có chút đỏ mặt.

Này cố nhiên cùng trao đổi văn kiện ngoại giao phong dẫn đến vận tốc hạ xuống có quan hệ, nhưng càng lớn trình độ bên trên, cũng là bởi vì không có toàn cần đốc xúc, toàn bộ người đều lười rơi mất. . .

Dạng này đi xuống, thật muốn biến thành một đầu cá ướp muối a.

Nói đến, tuần này thử nghiệm đầy tới đến, ta kỳ thật là thành tích thứ nhất, nghiền ép cùng thời kỳ, nhưng bởi vì tìm đường chết quịt canh, dẫn đến cuối tuần phân cường tri hoãn, thương tâm không kể chế được a.

Không có cách, đành phải ép mình một đợt.

Ngày mai bắt đầu, mỗi ngày giữ gốc hai canh, một ngày không hai canh, một ngày không ăn cơm!

PS: Vừa steam bên trên lá gan Vu Sư 3 đã tháo dỡ, giải trí thời gian? Ấy, không còn tại!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Lãng khách chi đạo, Quyết Tâm!

Băng hải tặc Mèo đen, là Đông Hải nghe tiếng đại băng hải tặc, thành viên chừng hơn trăm người, thuyền trưởng "Trăm kẻ" Kuro, treo giải thưởng càng là cao tới 16 triệu Belly.

Mà trước mắt gây yếu thanh niên, không hề nghi ngờ, liền là Kuro thủ hạ đắc lực cán bộ, miêu nhân huynh đệ bên trong "Sham".

Trong đầu nhanh chóng nhớ lại nguyên tác, liên quan tới Sham ẩn tượng từng cái hiện lên, Hạ Nặc trong mắt, ngừng lại thì liền mang theo một tia vẻ ngưng trọng.

Gia hỏa này. . . Mặc dù quen yếu thế, nhưng trên thực tế nhưng là cái giả heo ăn thịt hổ nhân vật hung ác, vẻ vang là cùng một tên khác miêu nhân "Buchi" liên thủ, có thể áp chế Zoro chiến tích, cũng đủ để cho Hạ Nặc không dám có bất kỳ lòng khinh thị.

"Cái kia cái. . . Vị tiểu huynh đệ này."

Một bên khác, Sham gặp Hạ Nặc không có tiếp tục tỏ thái độ, lúc này liền có chút lúng túng gãi đầu một cái, do dự trong chốc lát về sau, chỉ chỉ Hạ Nặc sau lưng nói ra, "Nói đến, hiện tại bên cạnh bên kia tình huống thế nào, có thể hay không. . . Để cho ta cùng sang đây xem một chút?"

"Àn?"

Hạ Nặc trước là giật mình, sau đó tựa như là nhớ ra cái gì đó, khoe miệng bỗng nhiên mang tới một tia cổ quái ý cười.

"Ngô, đương nhiên có thể, ngại qua đây."

Liếc mắt nhìn hắn, Hạ Nặc ho nhẹ một tiếng, nhẹ gật đầu: "Bất quá, khi nhìn rõ sở cảnh khẩu tình huống về sau, ngại còn là trước tiên cần phải trên thuyền, dù sao này là thuyền của chúng ta, lưu một ngoại nhân ở phía trên tóm lại là không tốt. . ."

Lời nói nói đến phần sau, Hạ Nặc trong giọng nói còn mang tới một tia phản nản, tựa hồ đối với có người vụng trộm sờ lên thuyền, vẫn như cũ bộ dáng rất bất mãn.

"Hắn là, hắn là, cảm ơn tiểu huynh đệ."

Sham ngừng lại thì liền lộ ra một bức vui mừng quá đổi đáng về, vội vàng nhẹ gật đầu.

Sau đó hắn một bên hướng Hạ Nặc bên cạnh trước lan can đi tới, còn vừa bắt đầu dĩ cười khổ nói, "Mặc dù rất thất lễ, nhưng cái này cũng là chuyện không có cách nào khác a, dù sao đám này hải tặc thực tại là quá mức khoa trương, muốn là. . ."

Nói đến chỗ này thời điểm, hắn đã là đi tới trước lan can, vừa vặn với Hạ Nặc sượt qua người, mà liền ở lưng qua thân một sát, khoe miệng của hắn đột nhiên hiện ra một tia nhẹ răng cười, năm ngón tay có chút mở ra, lộ ra bên trong ẩn tàng lợi trảo.

Xuống một câu thanh âm, cũng là trở nên có chút rét lạnh:

"Nếu như bị bọn hắn phát hiện, vậy liền thảm rồi, ta cũng không muốn, giống một ít người, chết không hiểu thấu a. . ."

Phốc phốc!

Sau một khắc, lưỡi dao vào thịt thanh âm bỗng nhiên vang lên, chợt chỉ thấy một đạo huyết tiễn bỗng nhiên bắn tung tóe mà ra, trên không trung giờ lên huyết hoa, cơ hồ là tại trong khoảnh khắc, liền đem phụ cận sàn nhà nhuộm dần đỏ bừng.

Sham cái kia phách lối kỳ lạ tiếng cười to, ngừng lại thì liền vang lên:

"Hắc ha ha ha ~, cái này thấy máu à, thật đúng là là chết không hiểu thấu a, xem ra một đoạn thời gian không xuất thủ, của ta miêu trảo đã sắc bén đến ngay cả chính ta đều cầm giữ không được trình độ a. . ."

Nhưng mà sau một khắc, tiếng cười của hắn liền im bất mà dừng, giống là mới phát hiện cái gì, khẽ run cúi đầu xuống, đây là không dám tin ánh mắt,

hướng về lồng ngực của mình nhìn.

Nơi đó.

Một thanh giản dị tự nhiên kiếm gỗ, cứ như vậy thật yên lặng cắm vào trên lồng ngực, mà tại xuyên qua mà qua cửa hang bên cạnh, máu tươi rò rỉ mà ra, không ngừng mà hướng về mặt đất chảy xuống.

Mà tại lưỡi kiếm đầu kia, Hạ Nặc có chút ngưng ngừng buông lỏng tay ra, gãi đầu một cái nói: "Ngô, nói không sai đâu, hoàn toàn chính xác là không hiểu thấu sẽ chết rồi à. . ."

"Sao. . . Làm sao, có thể như vậy. . ."

Cảm nhận được trong thân thể cơ năng đang không ngừng xói mòn, Sham miệng ngáp ngừng, tựa hồ là muốn nói gì, nhưng mà mới vừa vận mở cái đầu, liền là hai mắt lật một cái, "Phù phù" một tiếng mới ngã trên mặt đất.

"Hừ, so với ta diễn kỹ?"

Liếc xéo mắt ngã xuống Sham, Hạ Nặc hừ một tiếng, nhìn nhìn thi thể đầu, trước ngời xỏm người xuống, vươn tay thăm dò dưới hơi thở, sau đó lại cảm thấy có chút không yên lòng, đôi lồng ngực một bên khác lại liên tục đâm mấy kiếm, thẳng đến Sham xem ra đều nhanh thành một cái cái sàng,

Mới thỏa mãn vỗ vỗ chuông, rút về Động Gia Hồ.

"Gia hỏa này, nếu không là ta tu tập Cự Hợp thuật, phản sát càng nhanh, kém chút liền không có mệnh a. . ."

Ngắm nhìn Sham cuộn mình trong lòng bàn tay, cái kia lóe ra hàn mang mười cái lợi trảo, Hạ Nặc nhíu nhíu mày, âm thầm có chút may mắn. Đối mặt loại tình huống này, như là đối lại hơn mười ngày trước sẽ không Cự Hợp thuật thời điểm, dù là đồng dạng là đánh lén, cũng tuyệt đối không nhanh bằng này cái nhỏ gây mạnh mẽ miêu nhân?

Mà nhiều năm tu tập Kiếm đạo một cái khác chỗ tốt, tại thời khắc này cũng triển lộ không bỏ sót. Lần thứ nhất giết người Hạ Nặc, giờ phút này nhìn xem ngược lại ở bên cạnh thi thể, trong lòng lại không có bất kỳ cái gì sợ hãi với sợ hãi cảm xúc.

Kiếm đạo tu hành thi giảng cứu trong vất vả tâm thấy tính cách, khiến cho Hạ Nặc sớm đã có thể thân nhiên bình tĩnh đối mặt đây hết thảy, mà sẽ không giống hần kiếp trước nhìn qua trong tiểu thuyết rất nhiều người xuyên việt, hoặc là thượng thổ hạ tả buồn nôn nửa trời, hoặc là không hiểu thấu cảm nhận được khát máu hương vị, từ đó đi đến giết chóc con đường cái gì. . .

Không nhìn thi thể trên đất về sau, Hạ Nặc mắt nhìn đây là vết máu Động Gia Hồ, có chút nhíu nhíu mày, đánh giá mắt bốn phía về sau, dứt khoát Sham áo ngoài bên trên giặt xuống một khối vải rách, dự định lau một cái phía trên vết máu.

Nhưng mà, liền ở đây lúc, liền tiếp thanh âm nhắc nhở, bỗng nhiên tại Hạ Nặc trong đầu vang lên, để động tác của hắn cứ thế ngay tại chỗ:

"Chúc mừng ngài đánh bại một tên địch nhân cường đại, ngự phong kiếm thuật độ thuần thực + 85!"

"Chúc mừng ngài ngự phong kiếm thuật đạt đến sơ cấp, thu hoạch được miễn phí điểm kỹ năng X 1!"

"Ngài thành công đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 20."

"Kiểm tra đến ngài trước mắt đã lĩnh ngộ Bảo Kiếm, có thể học tập chỉ có kỹ năng bị động (Quyết Tâm), xin hỏi phải chăng sử dụng điểm kỹ năng?"

. . .

Này một đại đồng hệ thống giọng nói xuống tới, Hạ Nặc run lên một hồi lâu, mới tiêu hóa hết bên trong tất cả tin tức, mà đối mặt với hệ thống một vấn đề cuối cùng, hắn do dự trong chốc lát về sau, vẫn gật đầu: "Vâng."

"Vinh quang tồn tại ở tâm, mà không phải lưu tại hình, kiếm hào con đường, nhất định với hung hiểm làm bạn. Dồn vào tử địa, mà có thể hậu sinh."

"Ngài sử dụng điểm kỹ năng, chúc mừng ngài lĩnh ngộ kỹ năng mới (Quyết Tâm)!"

"Quyết Tâm. . ."

Hạ Nặc thấp giọng tự nói, lặp lại một lần về sau, mím môi một cái, không chút do dự triệu hoán ra giao diện thuộc tính.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 1 cấp (20/ 50)

Lực lượng: 12

Nhanh nhẹn: 16

Ngự phong kiếm thuật (sơ cấp): Độ thuần thực 1005/ 10000

Kỹ năng:

(Bão Kiếm (1 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ vì ngươi chém ra hết thầy trước mắt!

Tại trúng đích lúc, Bão Kiếm sẽ thu hoạch được một tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả, tiếp tục 10 giây. Tại góp nhặt 2 tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả về sau, Cương Thiểm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc. Nếu như tại đột tiến quá trình bên trong phóng ra Bão Kiếm, như vậy Bão Kiếm liền sẽ hiện lên hình cái vòng xuất kiếm.

(Quyết Tâm): Coi ngươi lâm vào đoàn chiến thời điểm, mỗi đánh giết một tên địch nhân, liền sẽ hồi phục nhất định tỉ lệ thể lực, đến đề thăng tại trong chiến trường tiếp tục tác chiến năng lực. Lăng khách chỉ đạo, Quyết Tâm! Tiến công, mới là tốt nhất phòng ngự.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Thế cục biến hóa

"Cùng trong trò chơi không giống nhau lắm a, bị đổi thành loại này bộ dáng a. . ."

Nhìn qua dưới đáy kỹ năng giới thiệu, Hạ Nặc trầm ngâm trong chốc lát về sau, trên mặt còn là lộ ra vẻ hài lòng đến, "Bất quá nha, có vẻ như cũng không tệ lắm."

Loại này kỹ năng bị động, kỳ thật cũng là rất mạnh, nói không chừng về sau liền là hấn tại một đồng trong địch nhân, sóng đến sóng vốn liếng a. . .

Dời ánh mắt, Hạ Nặc ánh mắt rơi tại phía trên anh hùng đẳng cấp một cột bên trong.

So sánh mới được đến kỹ năng, cho tới nay, thế nào thu hoạch kinh nghiệm, tăng lên anh hùng đẳng cấp, mới là để Hạ Nặc càng để ý sự tình, dù sao muốn là dựa theo trong trò chơi kinh nghiệm đến xem, anh hùng đẳng cấp nếu như tăng lên lời nói, vô cùng có khả năng, là có thể kéo theo lực lượng nhanh nhẹn hai thứ này thuộc tính cùng một chỗ tăng trưởng.

Mà cơ bản thuộc tính trị số, nói theo một ý nghĩa nào đó, thậm chí so kiếm thuật cao thấp hơi trọng yếu hơn.

Dù sao, cái gọi là nhất lực phá vạn pháp, cơ bản thuộc tính quyết định quá nhiều đồ vật, một cái vương giả thao tác lại lưu lại tứ, cũng không cách nào dùng cấp một Yasuo, đánh qua mười tám cấp Thanh Đồng. . .?

"Khó trách trước đó một mực không gặp điểm kinh nghiệm thanh tiến độ có động tĩnh, nguyên lai nhất định phải đánh giết địch người mới có thể thu hoạch kinh nghiệm, này quy tắc hơi hồ a. . ."

Hồi tưởng lại vừa rồi hệ thống thanh âm nhắc nhở, Hạ Nặc hư lên mắt, cố kiềm nén lại mình muốn đậu đen rau muống dục vọng.

Mẹ trứng. . . Này phá hệ thống cũng quá năng lực kém, hết thầy đều chỉ có thể dựa vào chậm rãi tìm tòi, trừ phi là chạm đến tương ứng sự kiện, không phải căn bản liền trông cậy vào không đến nó có thể nhắc nhở, dựa theo loại này khai phát độ, mẹ nó còn không bằng đổi một cái có thể tiêu kim hệ thống. . .

Lại nhìn một chút ở giữa biểu hiện Ngự Phong Kiếm Pháp độ thuần thực, Hạ Nặc trước là có chút vui mừng, dù sao chịu lâu như vậy, rốt cục là đột phá đến sơ cấp. . .

Bất quá, khi nhìn rõ thanh tiến độ bên trên cho thấy văn bản bên trong, cái kia "1" chữ phía sau một chuỗi con số 0 về sau, Hạ Nặc khóe miệng ngừng lại thì liền rút rút, kiếm thuật đột phá mang tới hảo tâm tình, lập tức liền tiêu tán không ít.

"Xem ra sau này, muốn tại sinh thời nhiều thăng mấy cấp tăng thực lực lên, là không thể thiếu chiến đấu với chém giết. . ."

Khe khẽ thở dài, Hạ Nặc thu hồi giao diện thuộc tính, quay người hướng lan can phía dưới ngắm nhìn, dựa theo dự tính của hắn, qua lâu như vậy, cang khẩu chiến đấu cũng nên không sai biệt lắm kết thúc mới đúng.

Sự thật cũng đúng là như thế, một chút xem, Ngân Sa băng hải tặc phần lớn người đều thất linh bát lạc ngã trên mặt đất, chỉ có thuyền trưởng Werther

cùng mấy cái cán bộ, chính ở chỗ này đau khổ kiên trì, bất quá xem ra, cũng cơ bản đều là cường nỗ chỉ cuối cùng.

"Xem ra hoàn toàn chính xác là muốn kết thúc. . . Ân, muốn hay không đi hỗ trợ bỏ cái đao?"

Quét mắt trên mặt đất cái kia chút sắp chết hải tặc, Hạ Nặc đột nhiên có chút trông mà thèm, dù sao bọn gia hỏa này đều là cùng hung cực ác hải tặc, lại có khả năng rất lớn bị Bích Kỳ bọn hắn tại chỗ giải quyết hết, còn không bằng từ từ mình động thủ, đến đôi điểm kinh nghiệm.

Nói đến, nếu có thể một kiếm bỏ Werther, lấy được điểm kinh nghiệm, dù sao cũng nên so vừa giết chết Sham nhiều a, nói như vậy, là hắn có thể thuận lợi lên tới cấp hai a.

Thời điểm do dự, Hạ Nặc một cái chân đều vô ý thức dưng tại trên lan can, làm ra theo thì đều có thể nhảy xuống boong thuyền động tác.

Nhưng mà, liền ở đây thì.

Phanh!

Một tiếng súng vang, bỗng nhiên cách bên cảng gần nhất một đầu hẻm nhỏ thuyền đến, bất ngờ không đề phòng, cả kinh Hạ Nặc kém chút không có một cước đạp không rơi trong nước. Chợt, tiếng la giết giống như thủy triều dâng lên, số lớn hải tặc cầm trong tay các loại vũ khí, đầu phổ vọt ra, đem Tháp Đa băng hải tặc tất cả thuyền viên, đều vây quanh tại một vòng tròn lớn bên trong.

"Tình huống như thế nào?"

Hạ Nặc đứng vững thân thể về sau, vội vàng trừng to mắt tinh tế quét qua, lộ ra một mặt kinh nghi bất định chi sắc.

Mà tới giống nhau, phía dưới Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên đoàn, cũng nhao nhao dừng tay lại bên trong thể công, mà Bích Kỳ cùng Khai Lạp Nhĩ thì là tại liếc nhau về sau, cùng thì bứt ra rồi đi vòng chiến, cùng còn lại đồng bọn dần dần xúm lại ở cùng nhau, một mặt cảnh giác với này chút mới tới hải tặc giằng co.

Thô sơ giản lược quét,

Nhân số chừng bên trên hơn trăm người, cơ hồ là Tháp Đa băng hải tặc gấp năm sáu lần, mà này chút hải tặc đỉnh đầu hai đầu, phần lớn đều mang theo tương tự tai mèo màu đen trang sức, xem ra có chút bất mắt.

"Này là. . . Băng hải tặc Mèo đen?"

Chú ý tới điểm này về sau, Hạ Nặc chỉ là sững sốt như vậy một cái, liền nhận ra này chút hải tặc thân phận. Ngừng lại lúc, hắn không khỏi hơi biến sắc mặt, cũng quay đầu mắt nhìn boong thuyền nằm thì thể.

"Gia hỏa này, xuất hiện ở đây quả nhiên không là tình cờ a. . ."

Lông mày chăm chú nhăn lại, Hạ Nặc suy tư trong chốc lát về sau, ánh mắt lại quay lại trên bờ.

Chỉ gặp lúc này, băng hải tặc Mèo đen trong trận doanh, đi ra hai cái tạo hình kỳ lạ quái nhân, cả người chỗ màu tím đỏ vết, một mực lấy tay đè ép nón lá, đi trên đường cùng nhảy vũ trụ bước giống như một cái khác cái thì lại cao lại béo, khỏe miệng sinh ra răng nanh, sau lưng khoác lấy áo choàng cùng trên mặt mang theo nửa bên mặt nạ màu đen, khiến cho hắn xem ra không hiểu có loại mập ra Batman đã xem cảm giác.

Này hai cá nhân vừa đi ra khỏi, còn lại hải tặc đều là ngừng tiếng la giết, cũng trầm mặc nhìn qua, một bộ lấy bọn hắn cảm đầu bộ dáng.

"Băng hải tặc Mèo đen phó thuyền trưởng Jango, cùng miêu nhân huynh đệ bên trong một tên khác, Buchi. . ."

Trong nháy mắt, phương nam liền là nhận ra này hai cá nhân thân phận, không khỏi con người hơi co lại. Hắn giờ phút này, cũng là phản ứng lại, chỉ sợ băng hải tặc Mèo đen căn bản là là sớm có dự mưu, chuẩn bị đối Tháp Đa băng hải tặc động thủ, mà Sham tên kia, đoán chừng là được phái đến trên thuyền đến quán sau dò xét, khó trách vừa lên thuyền liền tặc mi thử nhãn khắp nơi mù nhìn.

Trên bờ.

Nhìn qua dần dần ép gần Jango, Khai Lạp Nhĩ sắc mặt ngừng lại thì trở nên âm trầm, hắn yên lặng đốt một điếu thuốc, sau khi hít một hơi, mới lạnh lùng mở miệng nói: "Băng hải tặc Mèo đen? Nơi này tranh đấu, tựa hồ không có quan hệ gì với các người? Hiện đang chạy tới lẫn vào, là muốn làm gì?"

"Không quan hệ?"

Jango vũ trụ bước rốt cục là ngừng lại, hắn ngẩng đầu, lộ ra một tấm bị hình trái tim kính râm che đầy hơn phân nửa gương mặt, trên dưới đánh giá mắt Khai Lạp Nhĩ về sau, hi hi cười một tiếng địa đạo: "Này không là danh dương Đông Hải đại kiếm khách, quý kiếm Khai Lạp Nhĩ tiên sinh a, lấy ngài kiến thức, sao có thể nói như vậy. . ."

Ánh mắt rơi ở phía xa có chút chật vật Werther trên thân, Jango ép ép vành nón, hắc nhiên đạo: "Chúng ta với Ngân Sa băng hải tặc, nhưng là ký kết minh ước bằng hữu a, bọn hắn xảy ra chuyện, chúng ta tới hỗ trợ, không là hợp tình lý a?"

"Minh hữu?"

Khai Lạp Nhĩ chờ đồng đều là giạt mình, Ngân Sa băng hải tặc với băng hải tặc Mèo đen tại Đông Hải đều có chút danh tiếng, dạng này hai cái đại băng hải tặc liên minh, bọn hắn làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?

"Nguyên lai là chuyện như thế."

Nhỏ ngum vòng khói, Khai Lạp Nhĩ có chút ánh mắt lạnh lùng, nhìn phía Werther, sau đó dùng một loại mang theo giọng giễu cợt nói: "Ta nói đâu, khó trách người dám mang theo như thế chọn người, liền tới nhà đến tìm cái chết, nguyên lai còn có như thế một cái minh hữu tại, bất quá, bọn hắn tựa hồ tới hơi trễ a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đàm lầy quả thực?

"Hừ."

Nghe được câu này, Werther sắc mặt ngừng lại thì lại khó coi không ít, hung hăng trừng mắt nhìn Khai Lạp Nhĩ về sau, khó khăn đứng thẳng người, mang theo bộ hạ hướng bên ngoài vòng chiến vây đi.

Tại với Jango gặp thoáng qua thời điểm, hắn một mặt âm trầm há to miệng, tựa hồ là muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vèn vèn là hừ lạnh một tiếng, liền cường ép đẩy ra đám người, đi ra bên cảng.

Đến hiện tại, hắn tự nhiên cũng là biết mình bị băng hải tặc Mèo đen hỏ, bất quá địa thế còn mạnh hơn người, lại thêm lần này tử thương phần lớn là phổ thông thành viên, cán bộ cơ bản hoàn hảo, đối với có hơn trăm người Ngân Sa băng hải tặc ảnh hưởng không lớn, cho nên cũng liền nhin một hơi này, quyết định rời khỏi nơi này trước lại nói.

"Thế mà không có mở miệng khiêu khích sao?"

Rộng lượng vành nón dưới, Jango nhếch miệng lên một vòng cười lạnh, ánh mắt ngược lại rơi ở bên trong Tháp Đa băng hải tặc bên này, "Được rồi, còn là trước theo thuyền trưởng chỉ thị đến, sớm một chút kết thúc chiến đấu."

"Hắc ha ha ha, quý kiếm Khai Lạp Nhĩ, trọng đao Bích Kỳ, đều là treo giải thưởng mấy triệu đại hải tặc a, thật là không thể khinh thường. . ."

Nói một mình một câu về sau, Jango hướng trong tay áo vừa sờ, trong tay của hắn ngừng lại thì nhiều hơn một cái vòng tròn cura, sau đó bị hắn dùng đốt ngón tay nhẹ nhàng câu lên phía trên buộc lên dây nhỏ, huyền không lắc lư.

"Như vậy, băng hải tặc Mèo đen các huynh đệ, đều nhìn qua. . ."

Nói đến một nửa, Jango dùng một chút, đợi cho tất cả bộ hạ ánh mắt đều tập trung tới về sau, thanh âm của hắn mới lại lần nữa vang lên: "Đang nghe đến một hai Jango về sau, lực lượng của các người đều sẽ bạo tăng, đồng thời dừng khí tăng gấp bội, cảm giác không thấy đau đớn tồn tại, tại cái kia về sau, các người sẽ lấy tốc độ nhanh nhất, giết sạch địch nhân trước mắt."

"Một, hai. . ."

Đếm tới nơi này, Jango giảm thấp xuống vành nón, che lại hình trái tim kính râm, "Jango!"

Sau một khắc!

Tất cả băng hải tặc Mèo đen thành viên, tại ngung như vậy một sát về sau, toàn bộ đều như là lâm vào điên cuồng trạng thái, nhìn trời điên cuồng hét lên, một mảnh loạn người thanh thế bên trong, bọn hắn huy động vũ khí trong tay, vào bên trong Khai Lạp Nhĩ chờ giết qua,

Tháp Đa băng hải tặc cơ bản đều là tinh nhuệ, nhưng khi nhìn đến như thế một màn về sau, không ít người sắc mặt cũng bắt đầu hơi trắng bệch.

"A lạp lạp, mặc dù đều là chút rác rưởi, nhưng người còn thật không ít a."

Bích Kỳ cười hắc hắc, trong tay đại? S đao "Đăng" một tiếng hướng trên mặt đất cắm xuống, "Lần này, rốt cục là có thể giết thống khoái đi?"

"Ngô, thầy thôi miên Jango a, thế mà ngay từ đầu liền xông lên một bộ này, thật là coi trọng chúng ta. Bất quá. . ."

Khai Lạp Nhĩ vẫn như cũ là bộ kia bình tĩnh đến rầm thú đáng vẻ, liếc mắt bên cạnh không hiểu đẩy lên tới Bích Kỳ về sau, hần phui diệt trong tay đầu mẩu thuốc lá, khẽ mỉm cười nói: "Tất cả mọi người một không sai biệt lắm, tái chiến đấu khẳng định sẽ làm bị thương vong thảm trọng, loại thời điểm này, người nghĩ rằng chúng ta thuyền trưởng còn biết ở bên kia trốn tránh xem kịch a?"

"Hừ, rầm thú tiểu quỷ, lão phu nhưng vẫn luôn là rất bận rộn a, cái gì gọi là trốn tránh xem kịch?"

Như là tại hưởng ứng lời nói của hắn, cơ hồ là tiếng nói phủ lạc, một giọng già nua, liền trên thuyền bỗng nhiên truyền tới.

"Áy?"

Boong thuyền, chính nằm sắp lan can quan chiến Hạ Nặc bị bên cạnh bỗng nhiên vang lên thanh âm giạt này mình, vội vàng quay đầu nhìn, đã thấy đáng người buồn bã Tháp Đa, không biết thì xuất hiện ở bên cạnh mình, dùng một loại có chút khó chịu ánh mắt, đánh giá phía dưới hải tặc nhóm.

"Năm cỏ, Tháp Đa đại thúc, nguyên lai người một mực tại a!"

Hạ Nặc đều kinh ngạc, mẹ trứng, cái thế giới này hải tặc, làm sao đều ưa thích đột nhiên vô thanh vô tức xuất hiện tại người khác bên cạnh.

"Nói nhảm, chân đồ tên kia, nhưng là đem người cùng Sanji hai tên tiểu tử thúy đều giao cho ta." Tháp Đa tức giận liếc mắt, "So với Bích Kỳ đám gia hỏa này, đương nhiên là lưu trên thuyền coi trọng các người trọng yếu hơn."

"Bất quá, tiểu tử người còn thật là làm cho ta ngoài ý muốn a."

Tháp Đa chỉ chỉ boong thuyền nằm thi thể,

"Cái kia cái, nhưng là treo giải thưởng ba triệu Belly miêu nhân huynh đệ a, lão phu lúc đầu đều chuẩn bị xuất thủ, kết quả nhìn thấy hắn bị người một kiểm xử lý, nhưng là giạt mình kêu lên."

"Hắc hắc. . ."

Bị như thế khen một cái, Hạ Nặc ngừng lại thì liền có chút xấu hổ, không có tiếp lời, chỉ là âm thầm nhìn nhìn Sham cái kia bị đâm thành tổ ong vò vẽ thi thể, gãi gãi sau gáy của chính mình muối.

Gia hỏa này treo giải thưởng đều có ba triệu?

Nói như vậy, muốn là lần này bị hải quân treo giải thưởng, làm sao cũng có thể lẫn lộn cái năm triệu Belly hưởng lên trên. . .

Nói như vậy, luận về thực lực, ta cũng có thể tính là Đông Hải một phương đại lão?

Hạ Nặc tâm lý chính mỹ tư tư nghĩ đến, bỗng nhiên chú ý tới, Tháp Đa không biết thì đã xoay người qua, đối trên bờ hải tặc nhóm, chậm rãi đưa ra cánh tay phải, hoành ở trước ngực, bày ra một cái tụ lực tư thế.

Đây là muốn làm gì?

Hạ Nặc giạt mình, có chút không hiểu mà liếc nhìn Tháp Đa, hiện tại phía dưới băng hải tặc Mèo đen mắt thấy là phải với Bích Kỳ bọn hắn giao thủ, mà Tháp Đa đại thúc đã dự định xuất thủ, lúc này còn không dưới, tại boong thuyền chỗ này là bày cái gì poss?

Kết quả.

Một giây sau, Hạ Nặc liền há to miệng, ánh mắt lộ ra một tia chấn kinh đến.

Chỉ gặp trước mắt Tháp Đa, nguyên bản cái kia bắp thịt cuộn cuộn tráng kiện cánh tay, này thì vậy mà dần dần chuyển hóa trở thành màu xanh sẫm, mà ở tại mặt ngoài, còn không ngừng có nồng đậm đặc dính chất lỏng, giống như nước bùn cuộn cuộn mà ra, hướng về mặt đất chảy xuống.

"Ác. . . Trái Ác Quỷ?" Hạ Nặc ngây ngẩn cả người.

Tình huống như thế nào? Tháp Đa không là một mực gần hơn chiến đao pháp tại biển cả nghe tiếng sao, còn bị quan lên cái "Đồ đao" xưng hào, lúc nào biến thành một cái Trái Ác Quỷ năng lực giả?

Với lại, trái cây này năng lực nhìn có chút quen mắt a, có vẻ như là. . .

"Đằm lầy. . . Súng máy!"

Liền tại này lúc, Tháp Đa bỗng nhiên gầm thét một tiếng, đem tụ lực đã lâu cánh tay, bỗng nhiên hướng về phía trước chéch xuống dưới vừa mới vung mà ra, bám vào ở phía trên đậm đặc nước bùn, ngừng lại thời gian phân thành vô số nhỏ vụn nhỏ chút, như là mưa lớn mưa to, ầm vang một tiếng, hướng về mấy chục mét bên ngoài băng hải tặc Mèo đen thẳng rơi mà!

Xuy xuy!

Trong chốc lát, âm thanh xé gió nổ ùng như đột nhiên, tại băng hải tặc Mèo đen đỉnh đầu của mọi người liên miên không ngừng mà vang lên, mà này chút hải tặc bởi vì bị thôi miên cường hóa nguyên nhân, phần lớn căn bản không có chú ý tới đỉnh đầu động tĩnh, chỉ có số ít định lực cường, có chút hoang mang ngẩng đầu lên, hoảng sợ phát hiện hướng bao trùm mà đến đầy trời mưa bùn.

"Uy uy, đây là cái gì a!"

"Nhiều như vậy, đến cùng là ai đang giờ trò!"

"Đáng giận a, căn bản tránh không thoát. . ."

Nhưng mà, cho dù bọn hắn phát hiện, đến này lúc, hết thảy phản kháng, cũng đều đã không làm nên chuyện gì.

Sau một khắc, ở đây lên khoác nằm giữa tiếng kêu gào thê thảm, trọn vẹn trên trăm tên hải tặc, đều bị trận này mưa to bùn điểm chỗ quét sạch, mà này chút bùn điểm đi qua mấy chục mét bắn vọt, lực xuyên thấu cực mạnh, cơ hồ là trong nháy mắt, liền không có chút nào đình trệ, thân thể của bọn hắn xuyên qua mà qua.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: 30 năm Hà Đông tiết tấu?

Phù phù! Phù phù! Phù phù!

Vô số huyết hoa, tại này một sát na giờ lên, cơ hồ tất cả hải tặc, thân thể tại cứng ngắc lại như vậy một sát về sau, đều không bị không chế xuy lơ trên mặt đất, trong lúc nhất thời, toàn bộ bên cạnh giống như mùa thu bị thu gặt sóng lúa, xem ra có chút rung động.

"Này. . . Này là. . ."

Hạ Nặc sửng sò nửa ngày mới lấy lại tinh thần, lảng lảng quay đầu nhìn về mặt nghiêm túc Tháp Đa, miệng vô ý thức giật giật: "Hệ Logia, đảm lấy quả thực?"

Câu nói này bị hắn tận lực giảm thấp xuống, thanh âm rất nhẹ, chỉ có hắn một cá nhân có thể nghe rõ, bất quá trên mặt hắn vẻ không thể tin được, lại là không có chút nào che giấu lộ ra.

Ngoại trừ đối Tháp Đa là năng lực người điếm này có chút bất ngờ bên ngoài, Hạ Nặc sử dĩ chấn kinh, càng là bởi vì hắn biết rõ, tại nguyên tác bên trong, đảm lấy quả thực nhưng là tại hương đột quần đảo ghi tên siêu tân tinh "Tháp Phát" Caribou năng lực!

Mà đồng dạng Trái Ác Quỷ, vĩnh viễn chỉ tồn tại một cái, trừ phi năng lực giả tiêu vong, mới có thể ở thế giới địa phương khác, mọc ra thêm một viên tiếp theo giống nhau quả thực.

Này há không nói là, nếu như dựa theo lúc đầu quỹ tích phát triển một chút, trước mắt Tháp Đa đại thúc, sẽ không lâu sau tương lai. . . Chết?

Bất quá, này tám phản ứng này rơi tại Tháp Đa trong mắt, còn tưởng rằng là Hạ Nặc tuổi còn nhỏ lần thứ nhất nhìn thấy loại này tràng diện, bị chinh phục đến, không khỏi nhếch nhếch miệng, lộ ra một bức cần ăn đòn đến cực điểm nụ cười đắc ý: "Hắc hắc, thế nào a, tiểu tử, này nhưng là người đại thúc ta mới được đến không lâu năng lực a, nhìn không sai?"

Để hắn có chút thất vọng là, Hạ Nặc chỉ là lừa gạt gật đầu, cũng không có hắn tưởng tượng bên trong như thế sẽ đối với đại thúc thêm khâm phục, cái này khiến lão đầu có chút khó chịu phía dưới, cũng chỉ có thể nhếch miệng, quay lại thân thể.

. . .

Ánh mắt chuyển tới trên bờ.

Nhận được vừa rồi mưa bùn trùng kích về sau, trên bờ hải tặc nhóm, mặc dù tại chỗ bị đánh trúng yếu hại mà tử vong cũng không nhiều, nhưng cũng đại bộ phận bị trọng thương, một cái cái ngã xuống mặt đất còn vẫn như cũ kêu rên không thôi, hiển nhiên là đã triệt để đã mất đi sức chiến đấu.

Đến lúc này, bên cảng bên trên băng hải tặc Mèo đen thành viên, còn có thể đứng đấy, cũng chỉ có không có bị lan đến gần Jango với Buchi.

"Này. . . Loại này quý dị năng lực, đến cùng là cái gì a?" Nhìn qua trước mắt thẩm tượng, Buchi mồ hôi lạnh chảy ròng, sau này chậm rãi lui lại mấy bước, mặt phi nộ bên trên run rẩy, đây là thất kinh đáng vẽ, "Đùa giỡn đi, dạng này quái vật, chúng ta làm sao có thể đánh thắng được a. . ."

"Một cái liên miếu sát ta tất cả bộ hạ, gia hỏa này, thế mà là Trái Ác Quỷ năng lực giả a. . ."

Hình trái tim kính râm dưới, Jango đồng dạng là một mặt ngưng trọng, mồ hôi lạnh không ngừng thái dương nhỏ xuống. Chân chờ một chút tử, hần bỗng nhiên cắn răng, thấp giọng xông Buchi quát: "Chạy, hiện tại liền chạy!"

Chợt, hần thật sâu ngắm nhìn boong thuyền Tháp Đa về sau, liền không chút do dự quay người, một tay đè ép vành nón, phá tan cản đường bộ hạ, trực tiếp từ trước đến nay thì đường đi phi nước đại mà.

Tại Đông Hải loại địa phương nhỏ này, có lẽ rất nhiều người cũng không biết Trái Ác Quỷ tồn tại, nhưng thân là băng hải tặc Mèo đen phó thuyền trưởng, hần lại là biết đến rất rõ ràng, với lại mình bạch Tháp Đa quả thực năng lực tương đương cường đại, ngừng lại thì căn bản cũng không có tới đối kháng tâm tư.

"Thế nhưng, Jango phó thuyền trưởng, Kuro thuyền trưởng hần, còn không có. . ." Buchi một mặt mờ mịt cứ thế ngay tại chỗ, hiển nhiên không ngờ rằng tự mình phó thuyền trưởng sẽ chạy như thế quả quyết.

"Xuân! Đến lúc nào rồi, ngươi còn tưởng rằng, Kuro tên kia sẽ xuất hiện ở đây sao? Còn không mau một chút theo tới!"

Xa xa Jango vẫn như cũ tại nhanh chân phi nước đại, nghe thấy lời này cũng không dừng lại, chỉ là quay đầu mắng một câu, liền gia tốc tiếp tục liều mệnh ra bên ngoài vây chạy.

"A."

Buchi ngây ngốc trả lời một câu, mở ra nhỏ chân ngắn, liền chuẩn bị đuổi theo.

Nhưng mà.

Liền tại này thì. Một đạo băng hàn thanh âm đậm đặc, bỗng nhiên tại trống vắng xuống bên tàu vang lên:

"A? Sẽ không xuất hiện. . . Làm sao,

Các ngươi cũng cho là như vậy sao?"

Này phương hướng âm thanh truyền tới cực kỳ quý dị, bên trên một giây tựa hồ còn tại cảng khẩu bên ngoài, xuống một sát, liền đã là vượt qua bên trong Bích Kỳ chờ, trực tiếp ở cạnh bờ bỏ neo thuyền hải tặc bên cạnh vang lên.

"Thanh âm này là. . . Không tốt!"

Bên bờ, Khai Lạp Nhĩ ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên bóp tắt đầu mẫu thuốc lá, vội vàng quay đầu nhìn.

Bá!

Chỉ gặp trên boong thuyền, một đạo người khoác màu đỏ áo khoác thân ảnh, giống như như quý mị lặng yên hiển hiện, chợt lại là loé lên một cái, cả người liền là tại trong điện quang hóa thạch, lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở lan can bên cạnh.

Sau một khắc, vừa cảm thấy có chút không đúng, đang muốn quay đầu nhìn xem Hạ Nặc, đã cảm thấy cổ mát lạnh, từng con nhói nhói cảm giác phản cổ hai bên truyền đến, mà khước mắt liếc qua bên trong, ảm ảm có thể nhìn thấy trên vai của mình, mười chuôi sắc bén hẹp dài lưỡi đao mặt, lấp lóe yếu ớt lãnh quang.

"Vuốt mèo mười lưỡi đao a. . ."

Khắp nơi đóng băng lạnh lẽo xúc cảm phía dưới, hần trong nháy mắt mình bạch xảy ra chuyện gì, không chút do dự từ bỏ quay đầu ý nghĩ, cương thẳng người, không nhúc nhích.

Bên bờ, Bích Kỳ đám người nhìn thấy một màn này về sau, nhao nhao cứ thế tại nơi đó, sau đó liền là một mảnh xôn xao.

"Hỗn đản, để xuống cho ta Hạ Nặc tiểu ca a!"

"Kuro, ngươi khi dễ một đứa bé có gì tài ba, có loại xuống tới, lão tử cùng ngươi độn đầu!"

"Hạ Nặc tiểu ca, trước chớ lộn xộn, mẹ nó, hần nếu là dám dẫm thương ngươi, này chút nằm trên đất rác rưởi hôm nay một cái cũng đừng nghĩ về!"

. . .

"Ha ha. . ."

Trong tiếng ồn ào, hát lên màu đỏ áo khoác Kuro, lại là liền nhìn đều chẳng muốn xem phía dưới một chút, giờ phút này, hắn đang dùng lưỡi đao kẹp lấy Hạ Nặc cổ cùng lúc, đang dùng một loại xem kỹ ánh mắt, đánh giá mấy mét bên ngoài Tháp Đa, nhếch miệng lên một tia nụ cười thần nhiên:

"Trái Ác Quỷ năng lực giả a, thật là thú vị a, loại quái vật này, tại Đồng Hải, nhưng là rất hiếm thấy. . ."

Tháp Đa giờ phút này toàn bộ thân thể đều đã hóa lỏng, dưới chân dọc theo vũng bùn ngừng tại một nửa, hiển nhiên là vừa rồi muốn cứu Hạ Nặc nhưng chưa kịp, nghe được câu này, sắc mặt ngừng lại thì âm xuống tới, hừ lạnh một tiếng địa đạo:

"Người liền là băng hải tặc Mèo đen đoàn trưởng, "Trăm kẻ" Kuro? Muốn đánh, lão phu liền hảo hảo chơi với người chơi, đánh lên tiểu gia hỏa này làm gì, cái này là người cái kia lấy làm tự hào tính toán năng lực?"

"Nói chuyện thật đúng là là không khách khí đâu, Tháp Đa lão đầu. . ."

Mắt kiếng không gong phía dưới, Kuro ánh mắt lộ ra một tia ý trào phúng, chậm rãi cười lạnh nói: "Vội vã như vậy làm gì, ta đã đi vào boong thuyền, tự nhiên là muốn cùng người giao thủ, về phần tiểu tử này, chỉ bất quá là tạm thì không chế một chút, tình vương bạn, để cho người có thể có thời gian, nghe ta đem lời kể xong mà thôi. . ."

"Hừ, lão phu cùng người nhưng không có gì để nói."

Tháp Đa lạnh lùng trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng khi ánh mắt của hắn rơi tại "Mười lưỡi đao" với Hạ Nặc cái cổ chỗ giao hội, tại nhìn thấy bởi vì ép tới qua gấp, mà đã xuất hiện tại non nót trên da thịt từng tia từng tia vết máu về sau, hắn bỗng nhiên hít một hơi thật sâu, híp mắt nhìn qua Kuro, ngữ khí mềm nhũn không ít:

"Nói đi, người cái tên này, đến cùng muốn làm gì, chỉ cần trước thả Hạ Nặc, hết thảy đều có thể thương lượng."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: phản sát. . . Muốn mau lẹ!

"Nói thật lên, cũng không có gì."

Kuro liếc mắt mặt đất Sham thi thể, híp híp mắt, liền không để ý chút nào dời đi ánh mắt, nhìn về phía phía dưới bên tàu, "Ta những bộ hạ này, cũng nhân là sự ngu xuẩn của mình bỏ ra đầy đủ đại giới, mặc dù đều là một đám phế vật, nhưng thân là thuyền trưởng, ta muốn là cứ như vậy vứt bỏ bọn hắn mà nói, hoàn toàn chính xác là không thể nào tốt."

"Ngô, để bọn hắn rời khỏi nơi này trước, người xem coi thể nào?"

Tháp Đa nhú nhú mày, liếc mắt bên tàu, nhìn thấy Jango cùng Buchi đã chạy xa, còn lại đều là chút phổ thông thành viên, ngừng lại thì cũng lười quản nhiều, gật đầu nói: "Có thể, để chính bọn hắn rút ngay."

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng an tĩnh lại trên bên tàu, mỗi một cái băng hải tặc Mèo đen hải tặc đều nghe được rõ ràng, trong chốc lát, bọn hắn tựa như bắt lấy một cọng cỏ cứu mạng, kích động hoan hô lên. Ngoại trừ cái kia chút đã tại chỗ chết bận bịu, còn lại tất cả mọi người, dù là là chân đều què người bị trọng thương, cũng đều tại đồng bọn đến đỡ dưới, điên cuồng hướng về ngoại vi trong trần chạy trốn mà.

Dù sao, tình cảnh vừa nãy, đối bọn hắn trùng kích thực tại là quá lớn điểm, lúc này, coi như Kuro để bọn hắn lưu lại, đoán chừng cũng sẽ không có còn có người nào đứng khi với Tháp Đa tương đối kháng.

"Hừ, xem ra người đối với mình thuyền viên đánh giá cũng hoàn toàn chính xác không sai, thật đúng là là một đám phế vật."

Tháp Đa cười lạnh một tiếng, hắn luôn luôn đều tương đối chán ghét cái kia chút lấy lượng mạo xưng chất cỡ lớn băng hải tặc, giống băng hải tặc Mèo đen loại này tạp ngr cấp bậc biểu hiện, càng làm cho hắn cực kỳ khinh thường.

"Không có cách nào a. . ."

Kuro mắt kiếng không gong sau ánh mắt mang theo một chút lười biếng với tùy ý, khắp vênh vang mà nói: "Nếu như không phải như vậy, người cho rằng, ta còn biết tại Đông Hải loại địa phương nhỏ này lẫn lộn a. . ."

. . .

Dưới thuyền, Bích Kỳ chính một mặt vẻ lo lắng bước chân đi thong thả, thì không thì đi lên nhìn một chút tình huống, mà ở bên cạnh hắn, Khai Lạp Nhĩ đồng dạng là nhíu chặt lấy lồng mày nhìn chăm chăm boong thuyền Kuro, cũng không có hút thuốc, ngược lại là đưa tay một mực theo tại bên hông trên chuôi kiếm, làm xong theo thì xông lên thuyền chuẩn bị.

Một lát sau, nghe boong thuyền thổi qua tới thanh âm, Bích Kỳ rốt cục là nhìn không được, gắt một cái nói: "Thứ đồ gì, hai cá nhân cũng bắt đầu thổi lên Đông Hải những năm này đi ra đại hải tặc, chẳng phải một cái Kuro a, thuyền trưởng do dự cái gì đâu, muốn đối ta, đã sớm mẹ nó một đao phách lên đi!"

"Đại Khố Đầu, người biết cái gì?"

Khai Lạp Nhĩ hừ một tiếng, lạnh lùng nói, "Kuro tên kia đông một câu tây một câu, rõ ràng là đang trì hoãn thời gian, để cho những thủ hạ của hắn an toàn rời đi, dù sao, đám người kia hiện tại hay là hắn tại Đông Hải đặt chân trọng yếu trợ lực. Mà thuyền trưởng tự nhiên là biết điểm này, chỉ bắt quá bởi vì Hạ Nặc tiểu ca còn trong tay Kuro, không dám vọng động thôi."

"Hừ, ta cũng biết là chuyện như thế."

Bích Kỳ cắn răng, tức giận nói, "Nhưng lão tử còn là không cam tâm a, cái gì trăm kẻ Kuro, nói dễ nghe, kết quả là thế mà cảm tiểu hải tử làm thế đánh bạc, loại người này cùng cặn bã khác nhau ở chỗ nào, có loại hắn liền xuống đến, cùng lão tử đao thật thương thật chơi lên một khung a!"

"Ngô, mặc dù người phía trước nói rất đúng, nhưng câu nói kế tiếp, tựa hồ cũng quá đánh giá cao chính người?"

Khai Lạp Nhĩ lúc này mới boong thuyền dời ánh mắt, nhân nhật liếc mắt nhìn hắn, "Dù nói thế nào, Kuro tên kia, cũng là treo giải thưởng 16 triệu Belly đại hải tặc a, toàn bộ Đông Hải, cũng không có nhiều hải tặc so với hắn tiền thưởng cao, người cái tên này, tiền truy nã càng là mới hai trăm vạn Belly mà thôi. . ."

Quay đầu, Khai Lạp Nhĩ cái kia mang theo sầu lo ánh mắt, lại lần nữa rơi xuống trên thuyền:

"Cho nên nói, hiện tại chỉ có xem thuyền trưởng hắn xử lý như thế nào, chỉ mong Kuro cái kia tên điên chó làm loạn, bằng không, Hạ Nặc tiểu ca coi như nguy hiểm a. . ."

. . .

Boong thuyền.

"Mẹ trứng, làm sao lại xui xẻo như vậy. . ."

Cảm thụ được chống đỡ tại yết hầu lãnh đạm, Hạ Nặc cắn răng, tâm lý âm thầm mắng một câu.

Liền tại Kuro với Tháp Đa thương lượng thời điểm,

Trong tay hắn mười lưỡi đao lại là tại trong lúc lơ đãng càng ép càng chặt, dẫn đến thời khắc này Hạ Nặc, chỉ cảm thấy hô hấp của mình càng ngày càng thô trọng, thần kinh không giây phút nào bị lạnh buốt lưỡi đao mặt kích thích, toàn bộ thân thể đều nhanh đến cực hạn, bất cứ lúc nào cũng sẽ nhìn không được bộc phát đáng về.

Mà vô luận là Tháp Đa còn là Kuro, đều không có chú ý tới, hắn khóe mắt cái kia nhân hô hấp không khoái, mà hiện ra từng sợi tơ máu, cùng dần dần đỏ lên khuôn mặt.

Dư quang liếc mắt bên cạnh Tháp Đa, Hạ Nặc trong lòng không khỏi có chút hối hận.

Vừa rồi thực tại là quá bất cẩn chút, cơ hồ tại Kuro thanh âm vang lên thời điểm, trong đầu hắn còn đang suy nghĩ lấy đảm lầy quả thực sự tình, bằng không, cũng không trở thành bị Kuro dùng mười lưỡi đao chống đỡ yết hầu đều không có phản ứng kịp.

Mà cái này trực tiếp dẫn đến mình bây giờ, hoàn toàn lâm vào một cái có chút mâu thuẫn khốn cục bên trong.

Tháp Đa đại thúc bên này, mặc dù hắn đã là một tên tự nhiên quả thực năng lực giả, thực lực cũng hoàn toàn nghiền ép Kuro, nhưng rõ ràng là vừa đạt được quả thực không lâu đáng về, khai phát độ với vận dụng độ thuần thực đều kém xa tí tắp nguyên tác bên trong Caribou, nếu không Kuro đang thi triển im ắng bước đến gần thời điểm, liền sẽ bị dưới chân bùn nhão giam cầm lại, căn bản không có cơ hội leo lên boong thuyền.

Mà để cho người ta dở khóc dở cười là, Kuro gia hỏa này. . . Mặc dù biết Trái Ác Quỷ, nhưng tựa hồ cũng không rõ ràng, tại không có Haki Busoshoku(Haki Vũ Trang) tình huống dưới, chỉ bằng cái kia điểm thủ đoạn công kích là căn bản không đủ thương được Tháp Đa chút nào, còn một bộ kích động, muốn theo Tháp Đa luận bàn một phen bộ đáng.

Cái này rất lúng túng. . .

Muốn là để tại cái khác tình cảnh bên trong, Hạ Nặc khẳng định sẽ cười trợn, sau đó ôm bụng, mỹ tư tư ở một bên xem Kuro bị Tháp Đa treo đánh.

Nhưng hiện tại. . .

Mẹ nó lúc nào cũng có thể bị một đao đâm chết, ai còn cười được a!

"Khụ khụ, không được, còn như vậy, lấy Kuro gia hỏa này nước tiểu tính, nói không chừng đợi chút nữa liền trực tiếp bị thuận tay xử lý. . ."

Trong cô hòng bởi vì có chút thiếu dưỡng, mà liên tưởng tới Kuro điên lên ngay cả người mình đều giết bất thường tính cách, Hạ Nặc liền khước miệng một rút. Dư quang nhìn thấy với da mình kề sát lưỡi đao cùng lúc, trong óc của hắn đã là suy nghĩ xoay nhanh, dốc hết toàn lực nghĩ đến biện pháp giải quyết.

"A, đợi lát nữa!"

Vèn vèn là như vậy một sát về sau, Hạ Nặc tựa như là bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên.

"Thanh Đồng bảo rurong!"

Đúng vậy, Hạ Nặc dưới mắt trong ba lô, còn có một cái chưa từng mở ra Thanh Đồng bảo rurong.

Trước đó tại giết Sham về sau, hắn ngự phong kiếm thuật đã lên tới sơ cấp, mà này hoàn toàn thỏa mãn bảo rurong mở ra điều kiện, chỉ bất quá. Trước đó bởi vì chú ý trên bờ hỗn chiến đi nguyên nhân, Hạ Nặc căn bản không nhớ tới này một gốc rễ.

Mà tại hiện tại loại này khẩn yếu quan đầu, này cái không biết bảo rurong bên trong, liền thành Hạ Nặc dưới mắt tự cứu hi vọng thứ nhất, mặc dù khả năng có hạn, nhưng vạn nhất có thể từ bên trong mở ra cái gì dùng được bảo vật?

Nghĩ đến đây, Hạ Nặc không chần chờ nữa.

Ý niệm trong lòng khẽ nhúc nhích, tản ra thăm thăm lam quang giao diện thuộc tính, ngừng lại thì liền hiển hiện tại trước mặt hắn.

Ánh mắt trực tiếp chuyển qua dưới đáy ba lô cột bên trong, ở nơi đó, thỉnh linh có một cái bảo rurong đánh dấu, đang lưu chuyển lấy nhàn nhạt quang hoa. Mà tại nhiều nhìn chăm chú hai giây về sau, phía trên bỗng nhiên xuất hiện một cái khung chat:

"Ngài trước mắt có được Thanh Đồng bảo rurong X 1, xin hỏi phải chăng mở ra?"

"Quả nhiên. . ."

Nhìn thấy cái rurong hoàn toàn chính xác có thể mở ra, Hạ Nặc không có nhiều do dự cái gì, quả quyết mặc niệm nói: "Vâng."

Sau một khắc.

"Ngài mở ra Thanh Đồng bảo rurong, ở trong chứa là Valoran ngẫu nhiên anh hùng trang bị gói quà, chính tại lập tức luân chuyển bên trong, xin đợi."

"Ngẫu nhiên anh hùng gói quà?" Hạ Nặc nao nao, sau đó nhũ nhũ mảy, "Ngô, Valoran bên trong có chút anh hùng nhưng là nửa Thần cấp bối cảnh a, muốn là vận khí tốt, nói không chừng thật đúng là có thể khai ra cái gì cải biến cục diện Thần khí a. . ."

Kết quả là, Hạ Nặc càng thêm mong đợi, ánh mắt lom lom nhìn gắt gao nhìn chăm chăm ba lô trên lan can lóe ra quang mang bảo rurong.

Kết quả.

" chúc mừng ngài, luân chuyển thành công! Lần này ngẫu nhiên anh hùng là, the Swift Scout Teemo, Teemo."

"A?"

Hạ Nặc trước là ngẩn ngơ, sau đó toàn bộ người đều Spartan , "Nâng nâng xách. . . Teemo?"

"Ngọa tào, cái đồ chơi này có độc? Điều lúc này, người cho ta cái gì anh hùng trang bị? Còn mẹ nó là Teemo loại này. . . Anh hùng? Quả nhiên ta liền là mặt đen đúng không? Quả nhiên ta liền không phải là châu người đúng? !"

Nhưng mà gốc manh hệ thống khuôn tự nhiên là không thể nào để ý tới trong lòng của hắn gào thét, tiếp theo sát, liền tiếp lãnh đạm mà máy móc thanh âm nhắc nhở, liền liền tiếp tại Hạ Nặc trong đầu vang lên, để hắn trong nháy mắt lâm vào mộng bức trạng thái:

"Ngài thu được độc tính thổi tên X 1!"

"Ngài thu được Teemo kính bảo hộ X 1!"

"Ngài thu được Teemo mũ X 1!"

"Ngài thu được Teemo thuần cotton quần lót X 1!"

"Ngài thu được ảnh hình cây nấm X 3!"

...

"Chúc mừng ngài, anh hùng · the Swift Scout Teemo nguyên bộ trang bị đã để vào ba lô, dùng bọn chúng chiến đấu thiếu niên, Teemo đội trưởng, chính tại chờ lệnh!"

.

Liên quan tới quyền sách 1 chút lộ tuyến vấn đề

Ân, vừa rồi sửa đổi đại cương, nghĩ nghĩ, còn là quyết định trước tiên đem đại khái đồ vật để lộ ra đến, dạng này cũng có thể khuyên lui cảm thấy không hợp khẩu vị độc giả, sau đó cho còn lại truy đọc sách bạn nhóm ăn cái Định Tâm Hoàn.

Đầu tiên, quyền sách chủ tuyến, là nhân vật chính hướng về đệ nhất thế giới kiếm hào thậm chí đệ nhất cường giả vị trí phần đầu, hậu kỳ dọc theo chi nhánh, có thể sẽ để nhân vật chính nhúng tay cái thế giới này cách cục hệ thống, dù sao OP thế giới tại nhiệt huyết với hữu nghị phía sau, kỳ thật tổng thể là hắc ám.

Thứ hai là nhân vật chính thân phận, trước mắt hải tặc đồng nhân nhân vật chính thân phận chủ yếu có ba đầu đi đây, hải tặc, hải quân cùng thợ săn hải tặc, quân cách mạng có vẻ như cũng có, quyền sách đi là hải tặc lộ tuyến, bất quá không cùng thuyền, với lại lại so với Luffy sớm ra biển mấy năm, mũi rom cái kia chút thành viên, nhân vật chính cũng sẽ không thu.

Nữ chính phương diện, không có khả năng hậu cung, có khả năng đơn nữ chính cũng có khả năng không gái chủ, nhưng Nami Nữ Đế Robin tuyệt không phải nữ chủ nhân tuyến.

Sau đó liên quan tới hệ thống, thiết lập là không Trí Năng, tác dụng duy nhất là cung cấp thuộc tính kỹ năng tăng thêm với học tập, cùng thường cách một đoạn thời gian rút thưởng.

Bất quá rút thưởng rút ra đồ vật là có tiết chế, ta không quá ưa thích thêm rất nhiều thượng vàng hạ cám đồ vật tiến vào, nhân vật chính thực lực còn là lấy ngự phong kiếm thuật làm chủ, còn lại chỉ là tiểu đạo cụ, dùng cho tiến lên nội dung cốt truyện với phong phú tình tiết.

Cho nên, L OL bên trong thú vị đạo cụ sẽ xuất hiện, còn lại anh hùng kỹ năng sẽ không, chuyên chú Yasuo, càng không khả năng xuất hiện đến từ Valoran đại lục có bản thân ý thức sinh vật, người xuyên việt, chỉ có nhân vật chính một cái.

Về phần Momonosuke phải chết cái gì, OP đồng nhân làm bên trong đã hô nát khẩu hiệu, cá nhân cảm thấy không quan trọng, bất quá muốn là các vị rất muốn đem tên tiểu sắc lang này đưa về nước suối, ta cũng không để ý.

Nội dung cốt truyện phương diện, hiện tại là hơn 60 ngàn chữ, 29 chương, tiếp xuống đại khái sẽ tại 80 ngàn chữ tả hữu nhân vật chính chính thức tiến vào Baratie, ở bên trong nghỉ ngơi mấy năm, ta sẽ dùng mấy chục ngàn chữ giản lược miêu tả một cái, sau đó đại khái sẽ tại 130 ngàn chữ tả hữu ra biển, cuối cùng 150 ngàn chữ tiến vào Grand Line, cũng thêm nhanh nhân vật chính tốc độ phát triển.

Mọi người đều biết, giải thích những vật này, kỳ thật là tiết lộ đại cương một bộ phận, có chút không tốt, nhưng xét thấy có chút độc giả cảm thấy gần nhất nước a hoặc là nội dung cốt truyện phát triển có vấn đề cái gì, ta còn là đi ra nói một chút tốt, dù sao ta không là đại thần, không dám không nhìn này chút bình luận.

Nói thật, trong lòng ta, một bộ tốt OP đồng nhân, nhất định phải chú trọng với nguyên tác phù hợp với nhau, phong cách về không thể quá không hài hòa, cho nên mở đầu nội dung cốt truyện tốc độ tiến lên có chút chậm, sau đó đối phối hợp diễn tạo nên bút mực hoa hơi nhiều, nhưng cũng là vì tô đậm không khí, phía sau nội dung cốt truyện tốc độ tiến lên tự nhiên sẽ biến nhanh, với lại ta bởi vì lúc trước không có viết qua nhị thứ nguyên nguyên nhân, đột nhiên trao đổi văn kiện ngoại giao phong rất không thích ứng, vận tốc hai ngàn hạ xuống đến mấy trăm, có đôi khi một chương muốn viết ba bốn cái nhỏ lúc, quay đầu còn muốn sửa chữa, ta cảm thấy còn là rất dụng tâm, nhưng muốn cuối cùng là bị người nói nước nói lẫn lộn số lượng từ, không làm sao được cùng lúc, cũng hoàn toàn chính xác có chút thương tâm.

Bất quá cuối cùng còn là đến khuất phục a, cho nên, sáng hôm nay ta sửa đổi đại cương, xóa bỏ nguyên bản việc nhỏ không đáng kể, dự định tăng tốc chủ tuyến đẩy vào.

Ân, chính là như vậy, tùy tâm phát ra, câu nói có chút lộn xộn, còn xin không cần để ý, cuối cùng cường điệu một câu, quyền sách trước mắt thành tích cũng không tệ lắm, chỉ ít giai đoạn trước so ta quyền sách trước lạc quan rất nhiều, cho nên thái giám là tuyệt đối không thể, các vị cứ yên tâm đi truy đọc TAT.

Chương 30: Phản sát cây nấm bắt đầu

"Thối tên, kính bảo hộ, mũ, thuần. . . Thuần cotton quần lót?"

Hạ Nặc hừ suy nghĩ xem đến phần sau, chỉ cảm thấy toàn bộ người đều có chút không xong: "Uy uy uy, trước mặt mấy cái rõ ràng coi như bình thường a, nhưng thuần cotton quần lót là mẹ nó cái quý gì a. . ."

Coi như cho ta loại vật này, làm sao cũng nên thưởng một đầu ngải hi lão bà mới đúng chứ, loại này một năm bỏ mình hơn trăm vạn lần tiểu bàn đôn đồ lót yêu ai muốn ai muốn a hồn đạm!

Trong lòng giống như vạn Thiên Thảo bé gái ngựa lao nhanh mà qua thời điểm, ba lô cột bên trong đã là quang hoa lóe lên, Thanh Đồng bảo rương hoàn toàn biến mất, mà Teemo năm kiện bộ đã phân biệt chiếm cứ một cái ngăn chứa, một chút xem, ba lô ngược lại là lộ ra tràn đầy coong coong.

"Bất quá, nói đến. . ."

Thu liễm tràn đầy đậu đen rau muống dục vọng, Hạ Nặc ánh mắt tại ba lô cột bên trong vừa đi vừa về bắn khoản lẩy, chợt rơi tại "Ăn hình cây nấm" này một ô bên trong. "Hệ thống lần này cho đồ vật bên trong, có vẻ như cũng có dùng được. . ."

Cây nấm, tính là trong trò chơi Teemo đánh dấu thứ nhất, cùng thì cũng là Teemo sờ đi hấp dẫn nhiều như vậy anh hùng cừu hận chủ yếu nơi phát ra, nếu như nói này ba cây cây nấm hiệu quả thật cùng trong trò chơi nói đúng lắm, tựa hồ hoàn toàn có thể trở thành dưới mắt cây cỏ cứu mạng.

Nhìn chăm chú hai giây về sau, không có gì bất ngờ xảy ra, ba lô ngăn chứa phía trên nổi lên một nhóm màu đen nói rõ tính văn tự:

"Ăn hình cây nấm, ban đức người thành bí chế vũ khí, mang theo mảnh liệt độc tính, có thể dùng địch nhân tại gần gũi toàn thân tính tê dại về sau, lâm vào tiếp tục trúng độc trạng thái, cũng cùng thì giảm bớt đối phương tốc độ di chuyển với tốc độ phản ứng."

"Phương pháp sử dụng: Lấy ra ba lô liền có thể có hiệu lực, ăn thân tiếp tục thời gian, năm phút đồng hồ."

. . .

"Quả nhiên. . ."

Càng xem đến phần sau, Hạ Nặc ánh mắt liền càng sáng, trong lúc mơ hồ, tại tinh thần một lần nữa phấn chấn cùng lúc, một bộ hoàn chỉnh kế hoạch cũng ở trong lòng dần dần thành hình.

Theo ý niệm hơi động một chút, ba lô cột bên trong ăn hình cây nấm hậu tố bỗng nhiên biến thành "X 2", mà tại vô thanh vô tức ở giữa, một gốc ngũ thải ban lan ăn hình cây nấm, Hạ Nặc ổng tay áo rơi thẳng xuống, nhẹ nhàng rơi tại Kuro bên chân.

Liếc mắt vẫn như cũ đỡ tại trên cổ mình không thấy buông lỏng mười lưỡi đao, cùng cái kia cổ lưỡi đao mặt hàn khí mang đến từng cơn lạnh buốt cảm giác áp bách, Hạ Nặc tận khả năng tại không làm cho đối phương chú ý hạn chế dưới, cẩn thận từng li từng tí hướng bên trong rút cổ một cái, để cho cổ họng của mình ổng có thể dễ chịu điểm.

Nhưng mà, dù vậy, lưỡi đao mặt truyền đến rất nhỏ dao động, vẫn như cũ bị Kuro đã nhận ra, hần ngừng lại thì dừng lại với Tháp Đa giao lưu câu chuyện, ánh mắt lạnh lùng nhìn thoáng qua Hạ Nặc: "Tiểu quý, tốt nhất cho ta để thành thật một chút, bằng không, cũng đừng trách ta không khách khí. . ."

"Biết. . . Biết."

Trả lời hần, là một trận non nót mà mang theo một chút thanh âm run rẩy, tựa hồ là bởi vì sợ hãi tới cực điểm, Kuro rõ ràng cảm giác được, ngực mình thiếu niên tóc đen này, toàn bộ thân thể đều tại có chút run rẩy.

"Vậy là tốt rồi, không phải muốn là một cái tay trượt, không cần thận giết người, Tháp Đa thuyền trưởng nhưng là sẽ cùng ta liều mạng a. . ."

Mặc dù lời này là mặt nói với Hạ Nặc, nhưng rõ ràng là mang theo đâm, đang giễu cợt đối diện Tháp Đa.

"Nếu như người thật biết điểm này, liền tốt, Kuro tiểu tử."

Tháp Đa nghe vậy hí hí mắt, nhàn nhạt mở miệng nói, lúc này, hần nửa người dưới biến thành bùn nhão không ngừng lẫn lộn duyên thân, phát ra "Lộc cộc lộc cộc" bọt khí tiếng vang, xem ra rất có lực uy hiếp, "Đừng nhìn người tiền thưởng so lão phu cao hơn, nhưng người muốn thật dám động Hạ Nặc tiểu ca một sợi lông, lão phu có thể cam đoan, hôm nay liền là người cuối cùng còn sống thời gian."

"Khẩu khí thật lớn a, Tháp Đa lão đầu. . ."

Kuro cười lạnh một tiếng, ở trên không ra một cái tay, dùng bàn tay nắm nắm kính mắt cùng lúc, dư quang hướng về thuyền bên ngoài bến cảng liếc qua.

Đến lúc này, băng hải tặc Mèo đen những thuyền viên kia nhóm sớm đã biến mất tại trong tầm mắt, mà hấn kéo dài thời gian mục đích, cũng đã hoàn thành.

Ánh mắt dò về phía Tháp Đa, mắt kiếng không gọng dưới hẹp dài trong con ngươi,

Hiện lên một tia lãnh khốc hàn mang.

"Nói nhảm cũng nói không sai biệt lắm a, như vậy. . ."

Bá!

Bên phải tay vẫn như cũ cưỡng ép lấy Hạ Nặc cùng lúc, Kuro đột nhiên đem tay trái cánh tay giãn ra, năm chuôi chùng dài hơn một mét sắc bén trường nhận, trong nháy mắt hoành ở giữa không trung bên trong, lưỡi dao mặt lãnh mang hàn quang lấp lóe phía dưới, một cổ lãnh lạnh không khí, ngừng lại thì trên boong thuyền tràn ngập ra.

"Tháp Đa, là thời điểm độ sức một trận, nhìn xem ai mới là Đông Hải mạnh nhất hải tặc đi? !"

Theo này tiếng quát to vang lên, Kuro toàn bộ người khí tức trên thân đều là cấp tốc biến hóa, âm lãnh với đậm đặc, đến khí thế dần dần dâng lên, đứng thẳng người ngẩng đầu lên lúc, một cổ bề ngỗ bất phương ý ngạo ngễ, tại này một cái chớp mắt, hướng về bốn phía bộc phát ra!

"Uy uy uy, gia hỏa này, khí thế thay đổi a. . ."

"Dù sao là treo giải thưởng 16 triệu đại hải tặc, còn là không thể coi thường."

"Loại người này, cũng hoàn toàn chính xác chỉ có Tháp Đa thuyền trưởng có thể đối phó. . ."

Giờ khắc này, trên bờ tất cả người vây xem, sắc mặt nhao nhao xảy ra biến hóa, thấp giọng nghị luận lên, bọn hấn lúc này mới đột nhiên nhớ tới, cái tên trước mắt này, nhưng là trước mắt toàn bộ Đông Hải, tiền truy nã cao nhất hải tặc!

"Vui lòng đến cực điểm"

Tháp Đa sắc mặt lạnh lùng, tựa hồ căn bản không có cảm giác được không khí biến hóa, thân thể biến thành bùn nhão lại lẫn lộn kịch liệt hơn, "Bất quá trước đó, trước tiên cần phải làm tròn lời hứa, ta thả đi thuyền viên của ngươi, ngươi có phải hay không nên thanh Hạ Nặc buông ra?"

"Hứa hẹn?"

Kuro cúi đầu liếc mắt Hạ Nặc, lập lại một lần Tháp Đa lời nói về sau, bỗng nhiên đưa tay đẩy một cái kính mắt, cứ như vậy nở nụ cười.

Vừa mới bắt đầu chỉ là cười khế, giống là thế nào cũng không nhìn được mà khoe miệng lộ ra ngoài, về sau thanh âm liên càng lúc càng lớn, động tác đến cũng là càng ngày càng khoa trương, trong tiếng cười chê cười chỉ ý, cơ hồ rõ ràng đến muốn từ bên trong đựng tới.

"Hắc ha ha ha ha ha. . . Hứa hẹn?"

Kuro nghiêng đầu, mắt kiếng không gọng dưới đáy nhìn xem Tháp Đa, mặt mũi tràn đầy đều là châm chọc tiêu dung, mà tay phải của hấn lại là lặng yên không một tiếng động ở giữa, đột nhiên gia tăng Lực đạo, một tia máu tươi, ngừng lại thì liền Hạ Nặc cổ huyết tuyến bên trên chậm rãi chảy xuống, đột nhiên xuất hiện cảm giác đau đớn, cơ hồ khiến hấn hiểm chút hôn mê qua, "Hứa hẹn? Thật là cười chết người, lão đầu, hải tặc hứa hẹn nguyên lai cũng là có thể tin sao?"

"Hiện tại là giữa ngươi và ta chiến đấu, loại này vương bận tiểu quỷ, tự nhiên còn là giết chết tương đối dễ dàng. . ."

"Ngươi!"

Tháp Đa thấy thế, ngừng lại thì sắc mặt đại biến, lửa giận công tâm phía dưới, trực tiếp đột nhiên giậm chân một cái, một sợi bùn nhão ngừng lại thì mặt đất giờ lên, hóa thành một cái bàn tay khổng lồ, lấy tốc độ cực nhanh, hướng về Kuro tay phải quét sạch mà!

"Cho lão phu buông xuống!"

"Vô dụng, lão đầu."

Kuro nở nụ cười gằn, cổ tay khẽ run, tay phải vượt mào năm lưỡi dao trong nháy mắt phương hướng biến đổi, hướng về Hạ Nặc yết hầu về cùng lúc, chân phải của hấn về phía sau thoáng qua lui một bước, liền chuẩn bị thi triển im ắng bước thối lui.

Nhưng mà, liền tại hấn chân phải vừa mới rơi xuống đất một sát, một loại mềm oặt xúc cảm, bỗng nhiên bàn chân truyền đến, còn mang theo có chút co dãn, như là một cước giẫm tại thạch rau câu phía trên, làm cho người khó mà lại cứng rắn đạp xuống.

"Àn?"

Kuro nao nao, vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua.

Kết quả.

BOOM!

Tiếp theo sát, một tiếng trầm thấp tiếng nổ mạnh, trong lúc đó tại boong thuyền phía trên vang lên, chỉ gặp Kuro dưới chân, lại là quỹ dị giương lên một đoàn màu tím nhạt Yên Vực, cũng trong nháy mắt, liên triệt đề nổ rộ ra, tại Kuro con người đột nhiên co lại trong ánh mắt, hướng về hân toàn thân trên dưới lan tràn mà!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thân thể rất hư vô lực ghi tiêu đề

"Cái... cái gì đồ vật?"

Một trận tê dại cảm giác, chân cấp tốc khoách tán ra, sau đó Kuro liền là bỗng nhiên phát hiện, thân thể của mình động tác lại là tại cổ này tê liệt cảm giác bên trong, trở nên trì hoãn rất nhiều, cái này khiến hân không khỏi hơi biến sắc mặt, hiếm thấy lộ ra một vẻ bối rối chi sắc đến.

Nhưng mà, này vèn vèn là mới bắt đầu thôi.

Sau một khắc!

Nương theo lấy "Bành" một tiếng vang trầm, một cái khuỷu tay kích âm vang rơi tại bụng của hân, đau đớn kịch liệt cảm giác trong lúc đó bộc phát ra, Kuro kêu lên một tiếng đau đớn, vô ý thức liền lui về sau nửa bước, chợt, hân đã cảm thấy tay phải khớp nối bỗng nhiên bị người chế trụ, trở tay uốn éo, bị đau, ngừng lại thì nhận không được buông lỏng ra vuốt mèo, mà một đạo thấp bé thân ảnh, cũng là tại lúc này cấp tốc lách mình mà ra, trốn ra hân không chế.

"Đáng giận, là cái kia tên tiểu quỷ!"

Kuro trong nháy mắt ý thức được xảy ra chuyện gì, ngừng lại thì liền là ánh mắt phát lạnh, quay đầu nhìn, đang chuẩn bị bắt về cái kia tên tiểu quỷ thời điểm, lại là vừa vặn gặp được một đoàn bóng đen chạm mặt tới, cũng tại nhìn chăm chú bên trong, cấp tốc phóng đại.

"Không tốt!"

Kuro lúc này mới nhớ tới, đối diện Tháp Đa nhưng là đã sớm xuất thủ, trong lòng quỳnh lên phía dưới, vừa định bứt ra lui trở về, đầu gối liền là một trận xụi lơ, dừng nói bước ra một bước, một cái lão đạo phía dưới, còn hiếm chút té ngã trên đất.

Kết quả là, tại Kuro không làm nên chuyện gì gây dựa bên trong, một đoàn hóa thành cự thủ hình dạng bùn nhão gào thét mà tới, âm vang đùng tại trên người hân, cự lực truyền đến, Kuro toàn bộ thân thể trực tiếp bị này nắm bùn tương đùng bay ra, cuối cùng "Phanh" một tiếng rơi tại đối diện trước lan can.

"Khụ khụ..."

Vừa vặn thụ một điểm phản búng, lúc này lại truyền tới một trận như tê liệt kịch liệt đau nhức, Kuro chỉ cảm thấy yết hầu ngọt ngào, khóe miệng lại là tràn ra một tia máu tươi đến. Nửa ngày mới gãy dựa lấy niền cường ngồi dậy, che bụng, có chút suy yếu ngẩng đầu nhìn qua.

Kết quả.

Ba!

Vừa làm ra ngẩng đầu động tác, một đạo thanh thúy tiếng tát tai vang dội, ngay một khắc này không hề có điểm báo trước mà vang vọng toàn bộ boong thuyền, Kuro tám kia trắng nõn sạch sẽ gương mặt bên trên, bỗng nhiên nhiều hơn một đạo đỏ tươi dài dấu vết, xem ra chương mất vô cùng.

Mà lúc này, một thanh lam bằng gỗ lưỡi kiếm, tại Kuro không dám tin nhìn chăm chú bên trong, chậm rãi một bên mặt chính mình thu về.

"Cảm giác thế nào a, Kuro thuyền trưởng?"

Ngữ khí thanh âm nhu hòa rơi vào bên tai, Kuro theo tiếng nhìn, đã thấy lưỡi kiếm cái kia bùng, tóc đen Hắc Đồng Hạ Nặc, chính nửa ngồi tại trước mặt, một bên sát trên cổ vết máu, một bên hướng phía hất lộ ra có chút ý cười.

Mà ở sau lưng của hắn, Tháp Đa tựa hồ là nhẹ nhàng thò ra, nhưng sắc mặt lại như cũ âm trầm, chậm rãi đến gần cùng lúc, trên người bần nhảo không ngừng lặn lội dung hợp, dần dần hướng về boong thuyền bốn phía kéo dài tới ra, cuối cùng, tại Tháp Đa điều khiển dưới, tính cả đối diện lan can ở bên trong, bần nhảo giống như đầm lầy, trực tiếp đem Kuro một mực cảm giữ.

"Làm ta sợ muốn chết tiểu tử thú, còn tốt ngươi không có xảy ra việc gì..."

Sau khi làm xong, Tháp Đa mới yên lòng, đánh giá mắt Hạ Nặc, nhũ nhũ mảy về sau, ánh mắt rơi tại Hạ Nặc trên cổ vết máu bên trên: "Thụ thương a, nếu không ta để hiện tại liền để thuyền y đến một chuyến."

"Không có gì đáng ngại, vết thương nhỏ mà thôi, đại thúc yên tâm đi."

Hạ Nặc hướng hắn nhếch miệng cười cười, ra hiệu không có việc gì, bất quá tại xoay đầu lại, nhìn về phía Kuro thòi điểm, hai mắt chỗ sâu mù mịt lại là thế nào cũng không che giấu được, liền ngữ khí đều là trở nên lãnh đạm, "Dù sao nha, ta sẽ để cho gia hỏa này trả lại."

Bị lưỡi đao sắc bén kẹp lại cổ dùng để làm con tin cưỡng ép, còn theo thì đều có vứt bỏ mạng nhỏ phong hiểm, đối mặt loại tình huống này, coi như là người bình thường, tại được cứu về sau, cũng sẽ đối Kuro sinh ra oán hận với tức giận, huống chi, là Hạ Nặc này cái nhìn như tuổi không lớn lắm, nhưng kì thực xấu bụng mang thù tới cực điểm ép buộc chứng người bệnh...

Trên thực tế, vô luận là kiếp trước tại Địa Cầu, còn là xuyên qua đến hải tặc thế giới về sau, Hạ Nặc một mực tuân theo một cái tín niệm, có thù mang theo, có thể báo bao nhanh liền muốn báo bao nhanh, không còn gì tốt hơn tại chỗ tính tiền,

Tại chỗ phản sát.

"Quả nhiên là người."

Mất kiếng không gong về sau, Kuro đưa tay vật lộn một phen, phát hiện không cách nào tránh thoát, vèn vèn là ánh mắt có chút lóe lên về sau, thế mà liền khôi phục bình tĩnh, hắn mặt không thay đổi sờ một cái bộ mặt vết kiếm, ánh mắt Tháp Đa trên thân dờ, nhìn chăm chăm về phía Hạ Nặc: "Vừa rồi thân thể ta ra tình huống, liền là người cái tên này âm thầm giờ trở quỷ đi, tuổi còn nhỏ liền mang theo trong người độc được ám khí, thật đúng là là xem thường người a..."

Cây nắm tê liệt hiệu quả chỉ có mấy giây mà thôi, đến lúc này, Kuro đối thân thể không chế đã là khôi phục bình thường, bất quá hắn vẫn như cũ cảm giác được có một cỗ độc tố tại trong thân thể của mình tùy ý lan tràn, liền hồi phản bụng truyền đến cảm giác đau.

Cũng chính vì vậy, hắn cho rằng vừa rồi là Hạ Nặc thừa dịp không có phòng bị phía dưới vụng trộm dùng độc được ám khí động tay động chân, mới đưa đến thất thủ bị đối phương chạy trốn ra, hối hận cùng lúc, không khỏi có chút tiếc nuối.

Muốn là mình vừa rồi không cùng Tháp Đa vô nghĩa, trực tiếp một đao đâm chết tiểu tử này liền không sao a...

Ba!

Một tiếng thanh thúy quát mặt âm thanh, bỗng nhiên lại lần nữa vang lên, đánh gãy Kuro phản sau chặn lời nói, lưỡi kiếm thu hồi, Kuro má phải gò má lại tăng thêm một đạo đỏ tươi vết kiếm, mà tại đối diện, Hạ Nặc chậm rãi thu tay về bên trong kiếm gỗ, trên mặt vẫn như cũ treo cân ăn đòn ý cười:

"Hắc hắc, đúng vậy a, chính là ta động tay chân đâu, Kuro thuyền trưởng có ý nghĩ gì sao?"

"Ngươi!"

Kuro ánh mắt biến lạnh, cánh tay bỗng nhiên thoáng giãy dụa, kích bên cạnh bần nhảo một trận vẩy ra, liền muốn dùng vuốt mèo đâm về Hạ Nặc, "Hỗn trướng tiểu quỷ! Đừng tưởng rằng có Tháp Đa che chở ngươi, ngươi liền có thể tại trước mặt của ta điều..."

Ba!

Lại là một tiếng vang dội cái tát, Hạ Nặc yên lặng thu hồi kiếm gỗ, nhìn xem Kuro đã bị quát sưng má phải, gãi đầu một cái, lộ ra một tia áy náy chỉ sắc, "Cái kia cái, Kuro thuyền trưởng, là không là rút nặng, nếu không ta đợi chút nữa điểm nhẹ?"

Nhưng mà, tựa hồ là bị này một cái lưỡi kiếm rút hung ác, Kuro hơi hơi cúi đầu, đầu tóc rối bời tản mát tại trên trán, chặn lại hắn nửa bên khuôn mặt.

Yên lặng, vắng lặng một cách chết chóc.

Hạ Nặc sau lưng, lúc đầu có chút bất đắc dĩ nhìn xem Hạ Nặc trả thù Tháp Đa, bỗng nhiên nhũ nhũ mảy, buông xuống vòng quanh tại ngực cánh tay, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ không chừng thần sắc đến.

"Gia hỏa này, tựa hồ có chỗ nào không đúng..."

Bên này, đang trầm mặc sau một lúc lâu, Kuro rốt cục là thân thể giật giật, chậm rãi ngẩng đầu lên, mắt kiếng không gọng dưới, một đạo đậm mạc đến không có chút nào tình cảm ánh mắt, với Hạ Nặc đối mặt tại một chỗ, mà hần môi dưới giật giật về sau, cuối cùng là phát ra thanh âm

"Tốt, rất tốt, trên cái thế giới này, không biết sống chết tiểu quý, thật đúng là là không ít..."

Thanh âm này nhìn như bình thản, nhưng lại còn giống như rắn độc, lộ ra nhăm nhười muốn nuốt lãnh ý, để gần trong gang tấc Hạ Nặc, đều cảm thấy có cỗ ý lạnh lùng bên trên nhảy lên trên.

Mà nếu như là băng hải tặc Mèo đen người ở đây, chỉ sợ sớm đã dọa đến không dám lên tiếng, bởi vì bọn hắn biết, lúc này Kuro thuyền trưởng, kỳ thật mới là phần nộ tới cực điểm, chỉ bất quá không có biểu hiện ở trên mặt mà thôi, dù sao thật điên cuồng lên Kuro, là ngay cả người mình đều có thể giết sạch sành sanh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chính diện đối 1 đọt

Ừng ục ục!

Liên tại Kuro tiếng nói phủ lạc một sát, bao trùm tại trên lan can bùn nhão, bỗng nhiên kịch liệt sôi trào, chợt bao vây lấy Kuro hai tay hai chân khu vực, lại là bắt đầu chậm rãi hướng phía dưới chảy xuống, đem Kuro cái kia đã bắt đầu sống động tay chân khớp nối, đều bại lộ trong không khí.

"Thế mà có thể tránh thoát mờ sao?"

Nhìn thấy một màn này, Tháp Đa sắc mặt lên chút biến hóa, có chút khó chịu hừ lạnh một tiếng về sau, đột nhiên giậm chân một cái cùng, ngừng lại lúc, dưới người hắn đầm lấy lại là một trận vù vù, mấy đạo bùn nhão trong đầm lầy tách rời, hướng về trên lan can kích xạ mà!

"Bất quá, cũng đến đây chấm dứt!"

Lần này, bùn nhão phân lượng rõ ràng so vừa rồi nhiều hơn không ít, với lại là đều hướng về Kuro bao khóa mà, nếu như bị đè ép cái kín, đoán chừng không nhiều thì liền sẽ ngạt thở mà chết. Hiển nhiên, Tháp Đa đã không có ý định lưu thủ, chuẩn bị trực tiếp đem Kuro này cái tai họa ngầm tại chỗ giải quyết hết.

Nhưng mà, liên tại bùn nhão sắp rơi tại trên lan can thời điểm, một mực mặt không biểu tình lạnh lùng nhìn xem bùn nhão Kuro, bỗng nhiên híp híp mắt, khóe miệng mang tới một vòng mỉa mai độ cong.

Tiếp theo sát!

Âm thanh xé gió bỗng nhiên trên boong thuyền vang lên, chợt chỉ thấy Kuro toàn bộ người thân ảnh, tại có chút lóe lên về sau, bỗng nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, lại là quý dị biến mất ngay tại chỗ. Mà cái kia chút đến chậm một bước bùn nhão, tự nhiên là vò hụt.

"Ân?"

Tháp Đa nhướng mày, ánh mắt quét qua, cũng không tìm tới Kuro bóng dáng, nhưng nhiều năm chiến đấu cho kinh nghiệm, để hắn vẫn như cũ không chút do dự thôi động năng lực, trong nháy mắt, đại lượng bùn nhão dưới chân của hắn lan tràn mà ra, trong nháy mắt liền đem toàn bộ boong thuyền đều bao trùm.

Như vậy, coi như Kuro ý vào tốc độ nhanh thì triển im ắng bước, tại này boong thuyền cũng sẽ đi lại liên tục khó khăn, khó mà thi triển ra thân thủ.

"Uy, Hạ Nặc, đến lão phu bên cạnh đến, gia hỏa này, khả năng lại dự định đánh lên, nhất định phải cho ta cẩn thận một chút a!" Ngắm nhìn Hạ Nặc, gặp hắn đồng dạng tại tìm kiếm bốn phương lấy Kuro tung tích, Tháp Đa vội vàng hô một câu.

Nhưng mà, ngoài dự liệu của hắn còn là, Hạ Nặc đang nghe đến lời hắn nói về sau, hoàn toàn chính xác đi bên cạnh mình, bất quá tại giữa đầu đưa lỗ tai nói nhỏ vài câu về sau, liền lại lui về tại chỗ, sau đó dùng một loại mang theo ánh mắt kỳ vọng, nhìn phía Tháp Đa bộ mặt.

"Ngô, thế mà đưa ra như thế một cái yêu cầu a..."

Tháp Đa nhú nhú mày: "Tiểu tử, này cũng không là đang chơi đùa gia gia, ngươi xác định muốn làm như thế?"

"A, là." Hạ Nặc nghiêm túc gật đầu, gặp Tháp Đa vẫn như cũ một mặt vẻ hoài nghi, hắn không khỏi hi hi nở nụ cười: "Yên nào đại thúc, coi như thật đánh không lại, ngươi cũng hẳn là có thể sử dụng năng lực bảo vệ ta? Không cần lo lắng quá nhiều."

Tháp Đa nghe vậy cũng không trả lời ngay, chần chờ một chút từ về sau, vẫn lắc đầu một cái, trầm giọng nói: "Không được! Tuyệt đối không được! Vậy nhưng là treo giải thưởng hơn chục triệu đại hải tặc, coi như ngươi tiểu tử này kiếm thuật không sai, có thể đang luận bàn bên trong đánh bại Bích Kỳ bọn hắn, cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của hắn, muốn là không cẩn thận xảy ra điều gì ngoài ý muốn, lão phu lại như thế nào cùng Zeff bàn giao?"

"Quả nhiên còn là không đáp ứng a..."

Hạ Nặc tựa hồ sớm có đoán trước, nhưng còn là có chút thất vọng, không khỏi nhếch miệng.

"Làm cái gì nha, cứ như vậy liền không chiếm được kinh nghiệm a, uống phí thời gian dài như vậy diễn kịch..."

Nói đến, Tháp Đa đắm chìm quả thực năng lực, để tại toàn bộ hải tặc thế giới bên trong cũng coi như là tương đương cường đại, mặc dù bởi vì khai phát độ không đủ, Tháp Đa thực lực trước mắt cũng không tính quá cao, nhưng nghiền ép Kuro lại là không có vấn đề gì cả. Với lại khắp nơi trên đất bùn nhão đắm chìm, vừa vặn có thể đem Kuro im ắng bước khắc chế gắt gao. Kuro trước đó ngoài miệng nói xong êm tai, nhưng Hạ Nặc rõ ràng chú ý tới, tại bị bùn nhão dễ như trở bàn tay trôi buộc tại trên lan can về sau, gia hỏa này trong mắt, rõ ràng mạnh động một tia thoắt ý, hiển nhiên đã không muốn lại cùng Tháp Đa giao thủ.

Mà lấy Kuro tốc độ, thật nghĩ đi, chỉ cần tạm thì tránh ra khỏi đắm chìm, Tháp Đa là căn bản ngăn không được.

Cho nên,

Hắn vừa rồi cố ý dùng Động Gia Hồ rút Kuro mấy cái cái tát, vừa đến, là vì phát tiết một chút mới vừa rồi bị kẹp lại cổ thì tích lũy lửa giận, thứ hai, chính là vì chọc giận Kuro gia hỏa này, để hắn xuất ra thực lực chân chính đến, cùng mình chính diện chiến đấu lần trước.

Từ tại với Bích Kỳ chờ luận bàn về sau, Hạ Nặc nhưng đã sớm trầm mê lên chiến đấu cảm giác, dùng "Chiến đấu cuồng" để hình dung cũng không chút nào quá đáng, trước đó hắn bị Khai Lạp Nhĩ ước thúc không cần xuống thuyền tham chiến, liền đã đủ phiền muộn, lần này khó được cùng Kuro đối đầu, hắn tự nhiên không chịu lại dễ dàng buông tha loại cơ hội này.

Chớ nói chi là, chiến thắng Kuro cũng đánh giết, có có thể được anh hùng điểm kinh nghiệm, ngự phong kiếm thuật độ thuần thực cũng sẽ nhận được tăng lên không nhỏ, có thể nói là một mũi tên trúng ba con chim.

Giơ lên chân, phía dưới đắm chìm ngừng lại thì phát ra "Bẹp bẹp" bùn nhão buông lỏng âm thanh, Hạ Nặc thở dài, vừa là muốn cho Tháp Đa giải trừ phụ cận đắm chìm trạng thái tới, để cho Kuro có thể quả quyết xuất thủ mà không đến mức chạy trốn, ai ngờ lão nhân này là như thế cái chết tính tình. Lần này ngược lại tốt, một chỗ đắm chìm, Kuro coi như đối với mình hận thấu xương, đoán chừng cũng sẽ chạy trước vì diều.

Kết quả, liền ở đây lúc, một đạo âm thanh lạnh lùng, bỗng nhiên từ bên trên truyền đến, phá vỡ boong thuyền yên tĩnh:

"Ta nói, hai người các ngươi, ở nơi đó nói thầm thứ gì?"

Có chút kinh ngạc theo tiếng nhìn, chỉ gặp lúc này Kuro, cũng không biết thì xuất hiện ở buồng nhỏ trên tàu đình, tại? nhìn thấp cái bệ trước, lạnh lùng nhìn chăm chú lên bọn hắn, mà lúc này, hắn vuốt méo "Mười lưỡi đao" rủ xuống trước người, cả nửa người, đều tại lấy một loại quỷ dị biến độ có chút đung đưa.

Từng sợi gió nhẹ, hắn quanh mình quét mà qua, khiến cho sau lưng màu đỏ áo khoác nhẹ nhàng tung bay, khiến cho thoi khắc này Kuro, xem ra không hiểu có cỡ làm cho người cảm thấy nguy hiểm âm lãnh chi khí.

"Loại khí thế này... Là rốt cục xuất ra đòn sát thủ sao..."

Tháp Đa trước tiên đã nhận ra bầu không khí biến hóa, híp híp mắt về sau, trực tiếp duỗi bàn tay, cường ép đem Hạ Nặc nắm vào phía sau mình, chợt hừ lạnh một tiếng, cánh tay phải chậm rãi nhô ra:

"Thật là trò cười, cho là mình tránh ở phía trên, lão phu liền không làm gì được ngươi đến sao?"

Khoan hậu trên mu bàn tay, nước bùn nhúc nhích, chợt phân liệt mà ra, hóa thành vô số nhỏ vụn bùn điểm, hướng về buồng nhỏ trên tàu phía trên bạo cướp mà!

"Đắm chìm, súng máy!"

Xuy xuy!

Tại liên miên bất tuyệt âm thanh xé gió bên trong, với trước đây không lâu bên cạnh kinh người tương tự một màn tại lúc này phát sinh, mưa bùn mưa lớn,

hướng về buồng nhỏ trên tàu đình chớp điện cuồng tung tích, một chút xem, căn bản là đem Kuro tắt cả đường đi đều đã nhưng phong kín.

Nhưng mà.

Buồng nhỏ trên tàu đình chớp, đôi mắt bay đầy trời tới mưa bùn, Kuro không tránh không né, khoe môi nhếch lên cười lạnh, ánh mắt chuyển qua Hạ Nặc trên thân, mà hân thân thể của mình, thì vẫn như cũ lấy cái kia cái kỳ quái biên độ, vừa đi vừa về bất động.

"Thật là đáng sợ lão đầu đầu, đáng tiếc, ta hiện tại mục tiêu, đã không là ngươi a..."

Mắt kiếng không gong về sau, hàn mang chợt lóe lên, mà liền tại mưa bùn sắp rơi tại Kuro đình đầu chớp mắt, thân thể của hắn quanh mình bỗng nhiên bốc lên mây đạo màu tím sậm Yên Vực, chợt toàn bộ người lại là trực tiếp biến mất vô tung vô ảnh, chỉ có lưu lại dư âm thanh, trên boong thuyền quý dị quanh quần:

"Thia!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Ngự kiếm tại tâm, lại nghe gió ngấm

Trong nháy mắt, boong thuyền đột nhiên vang lên tiếng gió bén nhọn.

Khi thì ở bên trái, khi thì bên phải, phong thanh liên miên không ngừng, nhưng lại hết lần này tới lần khác để cho người ta bất không cho phép nơi phát ra. Chỉ có thường cách một đoạn thời gian, đột nhiên trên thuyền lưu lại vết trào, tại nhắc nhở lấy bởi vì tốc độ quá nhanh mà thấy không rõ thân ảnh Kuro tồn tại.

"Hừ, quả nhiên vẫn có chút bản lĩnh a..."

Tháp Đa cười lạnh một tiếng, cánh tay phải biến thành bùn nhão không ngừng dừng động, hắn một bên xem kỹ bốn phía, một bên thấp giọng hướng về sau lưng Hạ Nặc giao phó: "Tiểu gia hỏa, ngươi tại nơi này, lão phu nhưng là có chút không thả ra a, nếu không đợi chút nữa ta trước dùng bùn nhão đem ngươi đến Khai Lạp Nhĩ nơi đó, cứ như vậy, ta cũng có thể hảo hảo chinh đốn xuống cái kia cái... A?"

Lại nói một nửa thời điểm, hắn vô ý thức quay đầu nhìn một cái, kết quả cái nhìn này xem, lại là tại chỗ liền run lên.

Chỉ gặp trước mắt thiếu niên tóc đen, chính bình yên dựa tại rộng lớn trên lưng, mí mắt có chút buông xuống, không nói một lời, gương mặt thanh tú bên trên đây là chuyên chú với nghiêm túc, nếu không là nhìn thấy khoe miệng của hắn cái kia phần điểm tình tiểu dung, cùng cái kia nhẹ nhàng dựng tại kiếm gỗ trên chuỗi kiếm hai tay, Tháp Đa còn tưởng rằng đối phương đã ngủ.

"Hạ Nặc..."

Gió nhẹ nhẹ nhàng phát qua, thổi đến thiếu niên tóc đen tóc cắt ngang trán từng đợt tung bay, mà lúc này, thiếu niên cái kia thật mỏng thánh tai, cũng là theo gió phương hướng, có chút nhún nhún.

Cái loại cảm giác này, rất là kỳ quái, vì diệu khó mà dùng ngôn ngữ hình dung. Tựa như... Đang dùng lỗ tai, đang lắng lắng nghe phong động tĩnh, phân biệt Kuro động tĩnh.

"Làm sao có thể a..."

Trong lòng vừa dâng lên ý nghĩ này, Tháp Đa liền bật cười lắc đầu, phủ nhận rơi mất cái suy đoán này. Loại bản lĩnh này, chỉ có Grand Line chỗ sâu những cường giả kia mới có thể có được, trước mắt này cái tóc đen tiểu tử, mặc dù kiếm thuật không sai, nhưng nói cho cùng cũng chỉ là cái mười hai mười ba tuổi tiểu quỷ thôi, làm sao có thể nắm giữ?

Còn là phải dựa vào a...

Trong tay bùn nhão cuộn cuộn lấy, Tháp Đa vừa mới chuẩn bị quay đầu, dùng đầm lầy đem toàn bộ ngoài khoang thuyền vây đều phong tỏa ngăn cản, liền gặp được bộ dạng phục tùng mất cú xuống thiếu niên tóc đen, tại thời khắc này thông suốt mở mắt, bộc phát ra một đoàn khiếp người quang mang đến.

"Ồ noi đó!"

"Cái gì?" Tháp Đa ngăn người.

Hắn còn không có phản ứng kịp, nhưng mà thiếu niên lại là không có để ý, giờ khắc này, đã là âm vang bước ra một bước, kiếm gỗ trong chốc lát xuất thủ, hướng về một cái hướng khác một trăm mà!

"Cư Hợp, Bảo Kiếm!"

Tiếng gầm bên trong, lưỡi kiếm xẹt qua tàn ảnh, giống như sương lạnh lạnh mang, ở giữa không trung lóe lên liền biến mất, mà tại cùng một một thoáng, mũi kiếm sôi sục lên khí lạnh lại là càng phát ra kinh người, cuối cùng tại kiếm gỗ hoàn toàn rơi xuống một khắc này, âm vang bộc phát!

Xùy!

Khí lạnh như cuồng phong mưa rào, quét sạch mà qua, cả mặt đất đầm lầy đều bị thổi ra một cái lỗ thủng to lớn đi ra, mà liền tại kiếm gỗ đánh xuống vị trí, nguyên bản trống rỗng trong không khí, lại truyền tới một tiếng thống khổ kêu rên, chợt chỉ thấy cả người khoác lụa hồng sắc áo khoác thân ảnh, tại đột nhiên dâng lên màu tím trong sương khói, lao đảo hiện ra thân hình.

Mảnh như tơ sợi máu tươi, thân thể phía bên phải phần eo rò rỉ xuống.

Tay trái che vết thương, Kuro gãy dựa lấy đứng lên, trừng to mắt nhìn phía Hạ Nặc, khắp khuôn mặt là không dám tin thần sắc:

"Sao... Làm sao có thể?"

Tháp Đa đồng dạng là một mặt mộng bức mà cúi đầu nhìn qua, ở thời điểm này, hắn ý nghĩ trong lòng, lại là cùng Kuro nói chung tương tự.

vừa mới còn phán định bằng âm thanh định vị là không thể nào, Hạ Nặc gia hỏa này, thế mà hiện tại liền một kiếm thanh Kuro từ giữa không trung đánh rớt, đơn giản là giây đánh mặt a, trăng diện muốn hay không như thế lúng túng a...

Chợt hắn liền là nhìn thấy, đình trệ giữa không trung Động Gia Hồ chậm rãi thu hồi, bị thiếu niên tóc đen một lần nữa thu hồi bên hông, mà cái kia gương mặt thanh tú, cũng hơi hơi ngẩng, nhìn Tháp Đa một chút, sau đó mang theo một tia cổ quái vui vẻ thu hồi, ngược lại vừa nhìn về phía một mặt khiếp sợ Kuro.

"Gia hỏa này, dùng cái gì không tốt,

Hết lần này tới lần khác dùng loại này bằng vào di động với tốc độ cao đến công kích thủ đoạn, thật coi ta ba năm này ngự phong kiếm thuật là luyện không đó a..."

Gặp Kuro vẫn như cũ gắt gao nhìn chăm chăm, Hạ Nặc không khỏi nhếch miệng, có chút tiếc nuối thầm nói, "Đáng tiếc, bị hắn tránh khỏi, không có bổ trúng yếu hại..."

"Hạ Nặc..."

Bên cạnh, Tháp Đa tại sau khi tỉnh hồn lại, vẫn là không nhịn được mở miệng nói: "Ngay cả ta vừa rồi cũng không có phân biệt ra được gia hỏa này phương vị, người... Đến cùng là làm sao tìm được hắn?"

Kết quả hắn liền phát hiện, Hạ Nặc cũng không có phản ứng hắn, mà là không hiểu thấu hướng phía bên phải không khí lại bỏ một kiếm, ngừng lại thì liền có chút buồn bức: "Người làm gì?"

"Cái gì?"

Hạ Nặc quay đầu lại, gặp Tháp Đa một mặt kỳ quái nhìn mình chăm chăm, không khỏi gãi đầu một cái, "Không có gì, tích góp cái phong, đại thúc người vừa rồi hỏi cái gì tới?"

"Tích góp phong..."

Tháp Đa nhũ nhũ mảy, hắn không thể nghe hiểu, nhưng cũng lười hỏi nhiều, lập tức liền là tức giận đem trước đó vấn đề lại lặp lại một lần.

Bị hỏi lên như vậy, Hạ Nặc đột nhiên cảm thấy biểu hiện có vẻ như quá lửa điểm, cũng không biết giải thích thế nào cho thỏa đáng, nghĩ nghĩ, cuối cùng cười hắc hắc nói: "Tháp Đa đại thúc a, chúng ta Ann Derek đảo có một câu tục ngữ, không biết người nghe chưa từng nghe qua."

"... Cái gì?" Tháp Đa mộng bức hai giây.

"Ngự kiếm tại tâm, lại nghe gió ngâm"

Hạ Nặc trực tiếp thanh Yasuo lời kịch mắt đi qua, sau đó giang tay ra, lấy một loại rầm thú đến cần ăn đòn ngữ khí nhìn xem Tháp Đa nói: "Luyện lâu như vậy Kiếm đạo, muốn là liền chút bản lĩnh này đều không có, còn thế nào trên biển cả lăn lộn, người nói với đi, đại thúc?"

"Tiểu tử ngươi... Thật là muốn ăn đòn a, nói thẳng các ngươi người mới đều là quái vật liên tốt, biết rõ lão phu liên làm không được, còn đùa kiểu này."

Tháp Đa kém chút không có bị tức điên cái mũi, hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Nặc, " còn không có thành hải tặc đâu, làm sao lại cùng Bích Kỳ loại này kẻ già đời?"

Hạ Nặc nhếch nhếch miệng, không có nói tiếp.

Kỳ thật hấn lời này cũng là không đều là đang nói đùa, hấn tu luyện ngự phong kiếm thuật, vốn là là một loại cực kỳ chú trọng tốc độ với nhanh nhẹn kiếm thuật, ngày thường tu hành liền giảng cứu tai nghe bát phương nhãn quan bốn đường, cùng đối cảnh vật chung quanh không chể, luyện tập lâu về sau, nhĩ lực với thị lực tự nhiên muốn vượt qua người bình thường không ít.

Nhất là là hôm nay tại ngự phong kiếm thuật thăng cấp đến sơ cấp về sau, Hạ Nặc càng là cảm thấy vô luận là mình xuất kiếm thì gió táp khí thế, còn là đối chung quanh phong thanh nhạy cảm độ, đều lên thăng lên một bậc thang, Kuro "Thìa" theo người khác có lẽ rất đau đầu, nhưng đối bản đến liền lấy nhanh nhẹn là ưu thế hấn tới nói, lại là vừa vặn có chỗ khắc chế.

"Cũng không biết dạng này tu luyện, có thể hay không sớm một chút lĩnh ngộ Haki Kenbunshoku(Haki Quan Sát)..."

Ánh mắt lại rơi tại Kuro vị trí, giờ phút này gia hỏa này tựa hồ cũng là nhìn ra hấn khó chơi, biết tại Tháp Đa bên cạnh tứ phía dưới, không cách nào giết mình đi nữa, đã là thừa dịp cùng Tháp Đa thời gian nói chuyện, lặng yên không một tiếng động hướng lui về phía sau, mắt thấy là phải vượt qua lan can, chạy ra boong thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Ai nói ta không có 3 đoạn Q?

Thuyền hải tặc mặt phía bắc, là Phở Lạc Tư đảo bên cảng, bị đã có phòng bị Khai Lạp Nhĩ chờ chặn lại cái kín, hiển nhiên là khó mà đột phá, bởi vậy, Kuro lựa chọn thoát đi phương hướng, chính là mặt phía nam mệnh mông biển cả.

Bến cảng thả neo không ít đội thuyền, lấy Kuro kỹ năng bơi, chỉ cần thành công chui vào mặt biển, thật là có có thể sẽ bị hấn chạy thoát.

"Hừ, chạy nhưng thật ra vô cùng nhanh..."

Tháp Đa đồng dạng là tại lúc này, chú ý tới Kuro tiểu động tác, lúc này liền là hơi chuyển động ý nghĩ một chút, không chế dưới chân đầm lầy phân ra một đại đoàn bùn nhão đến, hướng nam mặt lan can quét sạch mà.

Bùn nhão khí thế hùng hổ, tốc độ cũng là cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt liền đuổi kịp Kuro, sau đó thuận màu đỏ áo khoác vạt áo, hướng về phía trên cấp tốc lan tràn.

Mắt thấy bùn nhão liền muốn đem Kuro toàn bộ thân thể bao khóa, Tháp Đa hí hí mắt, vây quanh hai tay phía trước, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh.

Nhưng mà, liền tại cái này liên quan khóa một sát, Kuro lại là đột nhiên trở tay đưa ra vuốt mèo, sau đó ngay cả đầu cũng không quay lại, hướng phía màu đỏ áo choàng đỉnh một trăm mà.

Cờ-rắc!

Vải áo xé rách thanh âm bỗng nhiên vang lên, tại lưỡi dao sắc bén phía dưới, đồ thẩm áo choàng cơ hồ là trong nháy mắt liền tận gốc mà đứt, mà vừa mới leo lên đến đỉnh bộ bùn nhão tại thời khắc này bỗng nhiên đã mất đi mượn lực dựa vào, đi theo áo choàng cùng một chỗ rơi xuống tại boong thuyền. Mà Kuro thì đã là nhân cơ hội vượt qua lan can, "Phù phù" một tiếng nhảy vào trong biển.

"Ân?"

Đây hết thảy phát sinh thực tại quá nhanh, lúc đầu tràn đầy tự tin Tháp Đa cũng không lập tức kịp phản ứng, thấy thế trước là sửng sò, lập tức sầm mặt lại, vội vàng mấy bước vọt tới lan can một bên, mà Hạ Nặc đồng dạng là có chút ngoài ý muốn, vội vàng theo bên trên.

Đến trước lan can, hướng phía dưới nhìn, đã thấy Kuro giờ phút này đã là du lịch ra xa năm, sáu mét, mà cách đó không xa, liền là lít nha lít nhít thả neo mấy chục chiếc thuyền, hiển nhiên, Kuro là muốn những thuyền này đơn độc trong đó ở giữa khe hở bên trong du tẩu, dạng này không chỉ có thể mượn dùng thuyền lớn che chắn ánh mắt, với lại tránh thoát Tháp Đa công kích tỷ lệ cũng muốn lớn hơn nhiều.

Tháp Đa nhũ nhũ mây, không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp liền là hơi vung tay cánh tay, đầm lầy súng máy ngừng lại thì phát động, vô số bùn điểm tách rời mà ra, như mưa to hướng về Kuro phương hướng kích xạ mà.

Kết quả, bởi vì Kuro đại nửa người đầu tại dưới nước nguyên nhân, những khí thể kia rào rạt mà mưa bùn, trừ đại bộ phận đánh vạt ra, còn lại coi như rơi tại Kuro bên người, cũng phần lớn bị hấn nhẹ nhõm né tránh, rơi vào trong nước đã mất đi hiệu quả.

"Thật là đau đầu a..." Tháp Đa không ngờ tới sẽ có một màn như thế, gặp thế công hiệu quả có hạn, rơi vào đường cùng, lúc này liền vô ý thức mở ra chân, chuẩn bị nhảy xuống đuổi theo cầm Kuro.

Kết quả sau một khắc, hấn liền đánh thức, hiện tại nhưng là Trái Ác Quỷ năng lực giả, nắm đó lấy làm tự hào kỹ năng bơi đã sớm một điểm không dư thừa, muốn là theo chân Kuro xuống biển, đơn giản liền là với tự sát không khác a.

Do dự như vậy một sát về sau, hấn quay đầu nhìn về phía Hạ Nặc, trầm giọng phân phó nói: "Tiểu quý, ta ở chỗ này nhìn chăm chăm, ngươi nhanh bên tàu bên kia, thanh Bích Kỳ Khai Lạp Nhĩ gọi tới, bọn hấn kỹ năng bơi tốt nhất, hiện tại đuổi theo, hấn là còn kịp."

"Không cần phiền toái như vậy."

Ngoài dự liệu của hấn là, Hạ Nặc lại là cười hi hi rồi lại cười, hoàn toàn không hề động thân ý tứ, ngược lại là từ bên hông rút ra kiếm gỗ, nắm trong tay, sau đó có chút ngưng ngừng mắt nhìn Tháp Đa, "Đại thúc, xin lỗi."

"Xin lỗi? Lỗi này là có ý gì..."

Tháp Đa một mặt hoang mang, vừa định hỏi cái rõ ràng, chỉ thấy đối diện Hạ Nặc bỗng nhiên một kiếm hướng phần eo của mình bổ tới. Bất ngờ không đề phòng, Tháp Đa căn bản đến không kịp làm ra phản ứng, liền bị một kiếm này đâm vào trong thân thể.

"Phốc phốc" một tiếng!

Lưỡi kiếm xẹt qua bộ vị, tại thời khắc này bỗng nhiên quý dị hóa thành một nắm bùn tương, đợi cho Hạ Nặc thu hồi Động Gia Hồ, liền nhanh chóng phục hồi như cũ, hết thấy đều như chưa từng xảy ra.

Gặp đây, Hạ Nặc sắc mặt như thường, tựa hồ sớm có đoán trước, mà Tháp Đa lại là toàn bộ người đều ngây dại.

"Hạ ~ nặc!"

Tiếp theo sát,

Tiếng gầm gừ phản nộ bỗng nhiên trên boong thuyền vang lên, Tháp Đa một ngón tay trực tiếp đâm tại Hạ Nặc ngực, cuồng hống lên tiếng, phun ra hấn một mặt nước bọt bột phấn: "Thực tại là quá thất lễ! Ngươi này cái tiểu hỗn đản, đến cùng biết không biết mình vừa rồi đang làm cái gì, muốn là đối người bình thường, nhưng là sẽ bị thương nặng đó a!"

"Ách..."

Hạ Nặc trên mặt hiện ra một tia xấu hổ, ôm Động Gia Hồ, yếu ớt địa đạo: "Này không là vừa rồi tích lũy phong thất bại nha, với lại đại thúc thân thể ngươi đều là bùn nhão trở nên, trúng vào một kiếm khẳng định là không có chuyện gì rồi..."

"Hừ, là chuyện như vậy không sai, nhưng là tiểu quý, ngươi cũng quá liều lĩnh, lỗ măng!"

Tháp Đa coi là là Hạ Nặc nhện không được hiểu kỳ muốn thử xem quả thực năng lực, ngừng lại thì sắc mặt hơi ngượng, hừ một tiếng địa đạo, "mà lại nói, tích lũy phong ngươi đã nâng lên hai lần đi, rốt cuộc là ý gì, tiểu quý ngươi có phải hay không nên cho lão quý giải thích rõ ràng?"

"đại khái chính là ta kiếm thuật một loại phương thức công kích đi, cụ thể lời nói, không có thời gian giải thích..."

Hạ Nặc nói đến đây, xem xét mắt mặt biển, gặp Kuro đã là càng bơi càng xa, vội vàng quay đầu, sau đó tại Tháp Đa đây là không dám tin nhìn chăm chú bên trong, lại là một kiếm rút ra, thông suốt bỏ ra phần eo của hấn.

Lần này, Tháp Đa toàn bộ người đều sợ ngây người.

Phần eo bùn nhão đang chậm rãi ngo ngoáy phục hồi như cũ, mà Hạ Nặc cũng là một lần nữa rút về kiếm gỗ, tại yên lặng khoảnh khắc như thế về sau, Tháp Đa biểu lộ cứng đờ quay đầu nhìn Hạ Nặc nói: "Này là... Lần thứ hai đi, ngươi liền trực tiếp nói cho ta biết, còn có hay không lần thứ ba?"

"Không có... Không có..."

Hạ Nặc cười khan một tiếng, sau đó thừa dịp Tháp Đa còn không có bộc phát, trực tiếp xoay người, nhìn qua Kuro, đại khái nhắm ngay một cái về sau, liền đem bàn tay, nhẹ nhàng dựng tại gỗ trên thân kiếm.

Cũng liền là lúc này, Tháp Đa mới chú ý tới, chuỗi này nhìn cũ kỹ mộc mạc kiếm gỗ, giờ phút này quanh thân lại là có trong suốt khí lãng vờn quanh, loáng thoáng, càng là có nhàn nhạt gió tấp thanh âm, rơi vào bên tai.

"Này... Này là?"

Ngừng lại lúc, Tháp Đa tâm lý nộ khí đều tiêu, thay vào đó, là mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin, hấn một mặt kinh ngạc nhìn chăm chăm Hạ Nặc, "Cái này là người mới vừa nói, kia cái gì... Tích lũy phong?"

"ân a."

Thuận miệng trả lời một câu, Hạ Nặc đã là một mặt thoải mái mà rút ra Động Gia Hồ, sau đó, giống là tại chờ đợi cái gì, tròn vện qua ba bốn giây, mắt thấy Kuro liền muốn trốn vào hai chiếc thuyền lớn kề bờ lúc, hắn mới cảm thật chặt chuỗi kiếm, trong mắt lãnh mang lóe lên về sau, hướng về đã nhắm ngay phương hướng, một kiếm đánh xuống!

"A vung cho!"

Nương theo lấy một tiếng có chút quái dị găm thét, Động Gia Hồ bên trên, gió táp bỗng nhiên gào thét mà ra, lật lên khí lãng cuộn cuộn, cuối cùng tại chỗ mũi kiếm đều tụ hợp, tại Tháp Đa ánh mắt khiếp sợ bên trong, tạo thành một đạo chùng cao ba bốn mét vôi rồng, hướng về mặt biển gào thét mà!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Hỗn loạn lắng lại

Oanh!

Vòi rồng khí thế cực nhanh, cơ hồ chính là như vậy một trong nháy mắt, liền đã vượt ngang qua xa mười mấy mét mặt biển, tại mặt nước đột nhiên nổ lên kinh người sóng lớn bên trong, ầm vang đánh trúng vào xa xa Kuro.

Soạt!

Bọt nước vẩy ra, còn đang toàn lực lặn Kuro chỉ cảm thấy sau lưng tiếng nổ bùng đoàng như đột nhiên, vừa vô ý thức quay đầu xoay đến một nửa, liền đột nhiên giật mình mình bị một cỗ cực mạnh sức gió cuốn lên giữa không trung, sau đó không đợi hắn kịp phản ứng, toàn thân cao thấp liền là truyền đến bị vô số lưỡi dao như tê liệt kịch liệt đau nhức, chợt trước mắt liền là tối đen, như vậy chết ngắt qua.

"A ha, đánh trúng vào."

Vội rồng kéo dài thời gian cũng không tính dài, mắt thấy Kuro thân thể từ giữa không trung rơi thẳng xuống, "Phù phù" Một tiếng rơi vào mặt biển cũng chậm rãi phiêu lơ lửng về sau, Hạ Nặc hài lòng gật gật đầu, thu hồi Động Gia Hồ, liền trực tiếp nhảy lên lan can, sau đó quả quyết nhảy xuống, nhảy vào trong biển, điều chỉnh tư thế về sau, liền hướng về Kuro trôi nổi vị trí du lịch.

Hắn bơi lội tốc độ rất nhanh, nói thật lên Bike Lạc nhanh hơn ra không ít, dù sao tại ra biển trước, Hạ Nặc nhưng là nhiều năm lấy bắt cá mà sống, nhiều năm rèn luyện xuống tới, kỹ năng bơi tự nhiên so đại đa số hải tặc còn mạnh hơn. .

Boong thuyền, Tháp Đa ngơ ngác nhìn qua vòi rồng biến mất phương hướng, trong mắt vẫn như cũ đầy là thần sắc không dám tin.

"Cur... Thế mà chỉ bằng vào kiểm thuật, liền có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy a..." Hai tay nắm chặt trước người lan can, Tháp Đa tự mình lẩm bẩm, "Hiện tại người mới, quả nhiên thật đều là quái vật a..."

"Ngô, đúng vậy a, hoàn toàn chính xác là cái tiểu quái vật a."

Liền tại này lúc, một đạo giọng trầm thấp bỗng nhiên tại sau lưng vang lên, Tháp Đa quay đầu mắt nhìn, đã thấy Khai Lạp Nhĩ đã là xuất hiện ở boong thuyền, hướng về tư mình đi đến, mà ở phía sau hắn, Bích Kỳ mấy người cũng đều thanh lý xong chiến trường, bước lên boong thuyền.

Chỉ chốc lát sau, Tháp Đa bằng hải tặc chiến đấu thuyền viên đoàn cũng đã tập kết xong, tại Tháp Đa bên người làm thành một vòng.

"các người đều thấy được?" Tiệp tay vung lên, đem boong thuyền bao trùm đầm lầy đều thu hồi trong cơ thể về sau, Tháp Đa ánh mắt tại trên người mọi người khẽ quét mà qua, nhúu nhúu mày, có chút không hiểu hỏi:

"Vừa rồi Ha Nặc tiểu tử kia kiếm chiêu, có hay không ai nhìn ra môn đao, loại kia vôi rồng, căn bản là là Trái Ác Quỷ năng lực giả mới có được a lực

lượng? Kết cục là thế nào sẽ xuất hiện tại hân một đứa bé trên người?"

Lời này nhìn như là đang hỏi tất cả mọi người, nhưng rõ ràng là hướng về phía kiếm thuật tạo nghệ cao nhất Khai Lạp Nhĩ, trong lúc nhất thời, cơ hồ ánh mắt mọi người đều tụ tập qua.

"Khụ khụ, đều nhìn ta làm gì..."

Khai Lạp Nhĩ bị nhìn chằm chằm có chút xấu hổ, hân ho nhẹ một tiếng, nghiêng mắt nói: "Ta nếu có thể nhìn ra, còn về phần trước đó thua với Hạ Nặc tiểu tử kia a, mà lại nói, ta cùng hân tu luyện kiếm pháp con đường cũng không giống nhau, loại này, đại khái là hân tu luyện nhiều năm Kiếm đạo, nắm giữ độc môn chiêu số..."

"Hừ, nói cùng không nói giống như, trắng để lão tử mong đợi."

Bên cạnh Bích Kỳ bật cười một tiếng, không khách khí chút nào ngắt lời hân, sau đó giống là nhớ ra cái gì đó, khẽ di một tiếng nhìn về phía mặt phía nam biển cả, nói:

"Đứng, Hạ Nặc tiểu ca vừa rồi xuống biển truy Kuro đi đi, người?"

Vừa nghe thấy lời ấy, tất cả mọi người quay đầu nhìn qua.

Kết quả.

Sau một khắc, khi nhìn rõ trên mặt biển tình huống về sau, bọn hân liền tất cả đều lâm vào một mặt đờ đẫn trạng thái.

Chỉ gặp trên mặt biển, thành linh đã nổi lên một vũng lớn vết máu đỏ tươi, chương mắt vô cùng, mà tại vết máu bên cạnh, Hạ Nặc chính một tay mang theo thân thể cứng ngắc Kuro cả vạt, ra sức hướng thuyền bên này bơi trở về.

Cách thật xa, đều có thể nhìn thấy Kuro trên người có mấy cái lỗ thủng, hơn nữa còn tại ra bên ngoài chảy xuống hiến máu. Vô luận từ góc độ nào xem, Kuro đều rõ ràng là chết không thể chết lại.

"Gia hỏa này, về sau muốn là làm hải tặc, làm việc thật đúng là là để cho người ta yên tâm a..."

Sừng sốt nửa ngày về sau, Tháp Đa cười khổ một tiếng

Lâm bâm nói một câu như vậy.

Mà ở bên cạnh hân, cơ hồ tất cả thuyền viên đều là vô ý thức gật gật đầu, hiển nhiên tâm lý đối câu nói này đều cực kỳ tán đồng.

... ..

Bến tàu mấy chục mét bên ngoài, một chiếc dựa vào mặt đông nhất bờ neo trên thuyền lớn, đang có bốn năm bóng người lập trên boong thuyền, yên lặng quan sát lấy động tĩnh bên này.

Đứng tại phía trước nhất, là một vị mang theo màu trà kính râm trung niên nam tử, một thân tím nhạt đường vân đồ vét, tướng mạo mặc dù phổ thông, nhưng lại ẩn ẩn có cỗ người ở vị trí cao lâu ngày ngạo khí, ánh mắt của hân một mực dừng lại tại Tháp Đa băng hải tặc trên thuyền, thì không thì lộ ra vẻ cân nhắc.

Mà ở phía sau hân, thì là mấy cái thân mang màu lam chế phục thanh niên, hai tay lưng ở phía sau không nói một lời, một bộ lấy trung niên nam tử cầm đầu bộ dáng.

Một lát sau, một loạt tiếng bước chân bỗng nhiên từ phía sau buông nhỏ trên tàu thuyền đến, cũng cách boong thuyền càng ngày càng gần, trung niên nam tử không quay đầu lại, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói: "Làm sao, đều chuẩn bị xong?"

"Còn không có, bất quá nếu là không tính xưởng đóng tàu sau cùng kiểm tra chương trình, ngược lại cũng không xê xích gì nhiều..."

Một đạo có chút thanh âm lười biếng vang lên, chợt chỉ thấy một tên người mặc trang phục chính thức tóc nâu thanh niên, ngáp xuất hiện ở boong thuyền, cũng thành thói tự tại bước tới, nhìn thấy trung niên nam tử cười nói: "Làm sao... Nhìn, thượng tá tiên sinh tựa hồ đối với nhóm này rất để ý?"

"Hừ, cái kia là tự nhiên."

Trung niên nam tử liếc mắt nhìn hân, hừ lạnh một tiếng địa đạo: "Muốn là trước kia, ta đương nhiên sẽ không vội vã như vậy, nhưng lần này, nhưng là ta rời đi 16 chi bộ trước đó, dưới cuối cùng một nhóm đơn đặt hàng, lại thêm lại việc quan hệ chi bộ trong căn cứ thuyền cứu nạn phân phối vấn đề, ta lại làm sao có thể không thêm để ý."

Hai người mặc dù lẫn nhau nói chuyện đều không thể nào khách khí, nhưng kỳ thật ngữ khí đều mang một cỗ tùy ý cảm giác, hiển nhiên bọn hân quan hệ, kỳ thật muốn xa so với xem ra rất quen.

"A, rời đi? Nói như vậy, trước đó trong gia tộc lão đầu tử bọn hân truyền ngôn, thế mà là sự thật?"

Tóc nâu thanh niên trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn, "Làm sao, thật chẳng lẽ như bọn hắc nói tới, ngươi sẽ không lâu sau đòi 16 chi bộ?"

"Ân, phía trên văn bản tài liệu đã xuống, cơ bản có thể xác định, đại khái liền là này tháng tháng chưa đi, lần này là bị triệu hồi bản bộ, mặc cho bản bộ thiếu tướng." Trung niên nam tử tháo xuống màu trà kính râm, đốt lên một điếu thuốc về sau, mới nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bản bộ thiếu tướng?"

Tóc nâu thanh niên giật mình, lập tức ha ha cười nói: "Ta nói đâu, nguyên lai là thăng chức a, vậy ta ở chỗ này sớm chúc mừng mai Nạp Đức bên trên.. A không, mai Nạp Đức Thiếu tướng."

"Có cái gì tốt chúc mừng." Trung niên nam tử phun ra vòng khói, có chút buồn buồn nói: "Ta vốn là bản bộ tinh anh doanh đi ra, trạch Pháp lão sư luôn luôn đối ta rất coi trọng, lần này về đi vậy là theo dự liệu sự tình, cùng so sánh, ta một tay chế tạo lên 16 chi bộ, về sau thật là không khiến người ta yên tâm a."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Cáo biệt yến hội

Nhìn về phía nơi xa, trung niên nam tử khe khẽ thở dài, mới nói tiếp: "Phía trên cuối cùng nói là, Đông Hải là Tứ Hải bên trong yếu nhất một cái biển, bởi vậy bình thì liền không thể nào coi trọng, cho quyền chúng ta Đông Hải mấy cái chi bộ tài chính cũng thường thường là ít nhất. Mà xử lý thực bên trên xem ra, tựa hồ cũng đúng là như thế, dù sao Đông Hải hải tặc bên trong, tiền truy nã cao nhất cũng liền là mười, hai mươi triệu Belly đáng về."

"Ngô... Lời này cũng không nói sai a?" Tóc nâu thanh niên hơi nghi hoặc một chút địa đạo.

"Liền ngươi cũng cho là như vậy a?"

Trung niên nam tử liếc mắt nhìn hắn, lắc đầu nói: "Nói thì nói như thế không sai, nhưng là, mảnh này biển cả đến cùng là hải tặc vương Law kiệt có hương, luôn có mạnh đáng sợ người mới không ngừng xuất hiện, mà bọn hắc tốc độ phát triển, đơn giản có thể dùng nhìn thấy mà giật mình để hình dung a."

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của hắn ung dung rơi tại bến cảng phía tây nào đó một chỗ:

"Dưới loại tình huống này, biến số thực tại là nhiều lắm chút, chi bộ tiếp theo mặc cho trường quan bất luận là ai, ta đều có chút vì đó lo lắng, nhưng kết quả cũng đã không cách nào cải biến, chỉ nguyện hôm nay ta lập thành này một nhóm cỡ nhỏ tàu chiến, có thể tại ngày sau cử đi chút công dụng."

Tóc nâu thanh niên lần theo ánh mắt của nam tử trung niên nhìn qua, lại là vừa vặn nhìn thấy một chiếc to lớn đội thuyền nhỏ neo Dương Phàm, chậm rãi lái rời bến cảng, trên thuyền cũng không có treo cờ xí, nhưng thân là Phò Lạc Tư gia tộc Thiếu chủ, nương tựa theo đội thuyền cấu tạo quen thuộc độ, hẳn còn là một chút liền nhận ra được: "cái kia là thuyền hải tặc?"

"Ân, đúng vậy a, Tháp Đa băng hải tặc, thuyền trưởng là treo giải thưởng mười triệu Belly đồ đao Tháp Đa." Trung niên nam tử hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói, "Trên thực tế, đám gia hỏa này xuất hiện, cũng là ta sở dĩ là Đông Hải đám hải quân lo lắng điểm mấu chốt thứ nhất."

Quay đầu nhìn một chút tóc nâu thanh niên, gặp thần sắc của hắn có chút do dự, tựa hồ là muốn nói cái gì đáng về, trung niên nam tử không khỏi cười một cái tự giễu, "làm sao, ngươi là muốn hỏi ta, vì cái gì không xuất thủ bắt bọn hắc?"

"Ân, là như thế này..."

Tóc nâu thanh niên khẽ gật đầu, "Mặc dù nói mười triệu đại hải tặc đều là chút khó giải quyết mặt hàng, nhưng mai Nạp Đức tiên sinh nhưng là bản bộ đi ra tinh anh, theo lý thuyết đã đụng phải, đánh bại những người này không là rất nhẹ nhàng sao?"

"Trước đó, đúng là như thế."

Trung niên nam tử dùng sức hít một ngụm khói, sau đó tiện tay bắn đến trên mặt đất, dùng giày da nhẹ nhàng đem não nhiệt ép diệt, nói: "Bất quá hiện tại Tháp Đa tên kia, cùng trước đó so sánh nhưng là tương đương hai người, hừ, lão gia hỏa này cũng là vận khí tốt, mấy tháng không thấy, thế mà trở thành một tên Trái Ác Quỷ năng lực già, còn là hệ Logia."

"Loại này tên đáng sợ, dù là là Grand Line cũng cũng ít khi thấy, tại không có thuyền thực nắm giữ loại lực lượng kia trước đó, ta nhưng là căn bản không làm gì được hắn, cùng giao thủ rơi vào công dã tràng, không bằng như vậy thả hắn rồi đi, miễn cho tiếp tục phá hư Phổ Lạc Tư đảo bên cạnh."

thuyền hải tặc bên kia ung dung thu hồi ánh mắt, trung niên nam tử xoay người, ánh mắt rơi tại một hàng kia người mặc màu lam chế phục thuộc hạ trên thân, híp híp mắt nói:" làm sao, bản bộ bên kia còn chưa hồi phục a?"

"Báo cáo! Mai Nạp Đức tiên sinh, chúng ta tại mười phút đồng hồ trước liền đã thanh ghi chép hình vẽ truyền cho bản bộ, nhưng cho đến bây giờ, còn không có bất kỳ cái gì đáp lại!" Trong đó một tên hai tay chấp sau lưng thanh niên tiến lên trước một bước, hướng về trung niên nam tử cúi chào xong về sau, một mặt nghiêm túc nói.

"Ân, ta đã biết, tiếp tục giữ liên lạc." Trung niên nam tử cau mày, dặn dò: "Lần này ngoại trừ Tháp Đa bên ngoài, này cái băng hải tặc còn lại cán bộ triển lộ ra thực lực, đồng dạng không thể coi thường, nhớ kỹ nhắc nhở bản bộ, tại tiền truy nã tăng lên phương diện còn xin nhiều hơn cân nhắc."

"Vâng!"

"Mặt khác, Tháp Đa đám người kia mặc dù ta tạm thì không làm gì được, nhưng Ngân Sa với mèo đen này hai cái băng hải tặc, muốn thu thập còn là rất nhẹ nhàng,, lập tức thông tri chi bộ, đề chuột trung tá mang theo căn cứ còn lại hai chiếc quân hàm tới, vây quanh Phổ Lạc Tư đảo, trước lúc trời tối, toàn diệt nhóm này hải tặc!"

"Minh bạch!"

Lần này, sau lưng mấy cái trẻ tuổi biển bình đều là âm vang tương ứng,

Lập tức liền tại thi lễ một cái sau nhao nhao rời đi, một lát sau, điện thoại trùng cái kia "Pearl Pearl " thanh âm, ầm ầm vang lên liên miên, nguyên bản bình tĩnh buồng nhỏ trên tàu, ngừng lại thì trở nên bận rộn.

... ..

Mặt trời đỏ ngả về tây, hoàng hôn bao phủ trên biển lớn, khiến cho nhẹ nhàng vang lên sóng lớn, cùng bỗng nhiên mà qua gió đêm, đều tựa hồ mang tới một vòng hơi say rượu đỏ hồng, hết thảy, đều là âm áp như vậy mà tường hòa.

Một chiếc to lớn thuyền hải tặc, vắt ngang tại trong biển rộng, rộng lớn boong thuyền, trang trí phồn hoa, người người nhón nháo, mấy trương bàn dài bị chấp vớ ở cùng nhau, phía trên bày đầy thức ăn rượu ngon, bên cạnh bàn ngồi đầy người, đàm tiếu đùa thanh âm huyền ảo bên tai không dứt, bầu không khí náo nhiệt có chút lạ thường.

Hiển nhiên, nơi này chính tại mở ra một trận yến hội long trọng.

Cầm đầu vị trí, chính là Zeff với Tháp Đa, này hai cái lão đầu tựa hồ cũng uống có chút cao, cũng không biết là không là rượu còn kích thích, chính câu kiên đáp bồi cùng một chỗ nháy mắt ra hiệu, lẫn nhau vạch khuyết điểm cùng lúc, còn thì không thì truyền ra vang dội cười to, dẫn tới chung quanh hải tặc nhóm từng đợt ghé mắt.

Mà những người còn lại cũng phần lớn ở vào nửa tỉnh nửa say trạng thái, liền ngay cả Hạ Nặc với Sanji này hai cái trong mắt bọn họ tiểu quý đầu, đều tại rượu ngon dụ hoặc dưới, uống không ít. Hạ Nặc còn tốt, tự chủ cực mạnh hắn một mực uống số độ thấp nhất thanh rượu, làm đầu óc của mình bảo trì một cái thanh tỉnh trạng thái, mà Sanji liền là thật say như chết, đỏ bừng cả khuôn mặt nằm sấp trên bàn, thì không thì đánh ợ no nê, sau đó tiếp tục nâng... lên chén rượu từ từ uống, miệng bên trong còn một mực tại lung tung nói một mình thứ gì.

"Tiểu gia hỏa này... Ngược lại là không nhìn ra, thế mà còn là cái ngạo kiều tính tình a..."

Nhìn xem Sanji tám kia mang theo hải nhi mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ mê say, Hạ Nặc ôm Động Gia Hồ, nhấp miệng bên miệng thanh rượu, quay đầu hé miệng cười cười.

Đại khái là bởi vì lúc trước cứ vậy mà làm Sanji một lần, trên thuyền vượt qua mười mấy ngày nay đến, tiểu quý này thái độ đối với hắn một mực có chút không mặn không nhạt, còn thường xuyên lên lút cả chút ít thủ đoạn muốn báo thù một cái, đương nhiên, bởi vì thủ đoạn quá mức vụng về, cái kia một ít ngáng chân đều bị Hạ Nặc dễ như trở bàn tay né qua, một phen gầy vò xuống tới, tiểu gia hỏa đối với hắn càng là tức giận đến nghiêng răng.

Nhưng mà lần này, tại bị hai cái băng hải tặc vây quanh quá trình bên trong, Sanji trước là bị Hạ Nặc cưỡng ép đẩy lên buồng nhỏ trên tàu lầu hai, về sau lại tránh tại phòng chứa đồ, nhìn lên đến Hạ Nặc đối địch toàn bộ quá trình, nhất là là nhìn thấy gào thét mà lên vọt rống về sau, tiểu tử này thái độ đối với Hạ Nặc, không hiểu thấu liền tốt lên rất nhiều.

Tiểu hải tử nha, thiên tính bên trong liền không thể nào mang thù, so sánh dưới, cuối cùng là sùng bái cường giả loại tâm tình này, tới càng nhiều kéo dài hơn chút mà...

Có chút rầm thú nghĩ như vậy, Hạ Nặc nhìn nhìn miệng bình, gấp bên trong rượu đã không nhiều lắm, dứt khoát trực tiếp lấy tới, ngửa mặt đối miệng khó chịu cái không còn một mảnh, sau đó thư thư phục phục ợ một cái, quay đầu hướng dưới trời chiều phương xa nhìn.

Nơi đó, có một cái khác chiếc to lớn thuyền buồm, an tĩnh ngừng trên mặt biển, hoàng hôn bao phủ xuống, lấy màu xanh lam chủ giọng rộng thùng thình thân thuyền, nhìn có chút đặc biệt, tại vùng trời này mặng bát ngát trên đại dương bao la, ngược lại là tương đương dễ thấy.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Nam tử hán cáo biệt không cần nước mắt

Sung sướng thời gian cuối cùng là ngắn ngủi, trong bất tri bất giác, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, chỉ có phía tây một điểm cuối cùng ánh chiều tà, tại tòa ra boong thuyền trận này yên hội hồi cuối.

Một mảnh chén bàn bữa bên trong, đầu bếp nữ Licca một mặt đau đầu chỉ sắc xuất hiện ở boong thuyền, tại mấy cái vẫn còn tương đối thanh tĩnh thuyền viên trợ giúp dưới, chuyển về cái bàn. Mà trở nên vắng vẻ lên boong thuyền, say khướt hải tặc nhóm vui cười lấy tự ở cùng nhau, một bên thỏa thích cạn ly, uống vào còn lại rượu ngon, một bên chờ thuyền trưởng bước kế tiếp chỉ lệnh.

Rốt cục, tại không biết bởi vì lên cái gì tranh chấp mà một quyền đánh tại Zeff trên mặt về sau, Tháp Đa cười ha ha cầm một chén rượu lớn, nhảy lên đầu thuyền. Ánh mắt phía dưới trên mặt của mỗi người xem kỹ mà qua đi, cao giọng quát: "Chúng tiểu nhân!"

"Tại, thuyền trưởng!"

Phía dưới, bao quát Hạ Nặc cùng nhỏ Sanji ở bên trong, tất cả thuyền viên đều tại đây khắc cười lớn âm vang đáp lại, chỉ có Zeff bung bít lấy súng lên mặt lão đảo đứng lên, một mặt khó chịu nói thâm lấy: "Thật đúng là là uy phong a, hỗn đản lão đầu, chẳng phải là đem người khi còn bé thường xuyên đái dâm nước tiểu ta một mặt tai nạn xấu hổ đề hai câu, về phản động thù a..."

"Uy uy uy, Xú lão đầu, đừng tưởng rằng cách khá xa lão phu liền nghe không đến a!"

Tháp Đa liếc mắt nhìn nhìn Zeff, run lên lông mày nói: "Đánh người thì thế nào, tuổi trẻ nào sẽ là đánh không lại người, thường xuyên bị người khi dễ, hiện tại phong thủy luân chuyển, lão phu liền là đứng ở chỗ này để người đánh, người lại có thể làm gì ta a, lão hỗn đản?"

"Mau mau cút! Ít xách cái kia chút có không có, chẳng phải là nhặt được cái Trái Ác Quỷ a, rầm thúi cái gì?" Zeff vuốt vuốt mặt, tức giận trừng mắt liếc hần một cái, "Có việc mau nói, có rầm mau thả, dù sao đây chính là chúng ta hai một lần cuối cùng gặp mặt, không có rảnh nghe người nói chuyện tào lao lao nhát."

"Chắc chắc, tức giận Zeff lão đầu."

Tháp Đa cười hắc hắc, cũng không có lại nhiều dây dưa cái gì, chuyển qua ngay mặt, ho nhẹ một tiếng về sau, trầm giọng nói: "các vị, đến hiện tại, nhiều lão phu cũng sẽ không nói, mọi người đều biết, hôm nay là ngày gì?"

"Ha ha ha ha ha, đương nhiên biết, đã sớm chờ mong cái ngày này, Tháp Đa thuyền trưởng!"

"Loguetown, Reverse Mountain, vừa nhắc tới những tên này, Tháp Đa thuyền trưởng, đơn giản là không kịp chờ đợi a!"

"Nhanh lên hạ mệnh lệnh đi, thuyền trưởng!"

... ..

Phía dưới thuyền viên đoàn, bất luận tình rượu hay không, đang nghe đến câu này tra hỏi thời điểm, đều là trong nháy mắt vì đó sôi trào lên. Mà tại một mảnh tiếng hoan hô bên trong, Tháp Đa nhếch nhếch miệng, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng nụ cười vui mừng, hần bỗng nhiên nghiêng đầu sang chỗ khác, giống là dùng lấy hết lực khí toàn thân, cao giọng quát:

"Bích ~ kỳ!"

"Tại! Thuyền trưởng!"

"Nhỏ neo, giương buồm, hướng Grand Line xuất phát!"

"Minh bạch, thuyền trưởng!"

Trong đám người, đáng người nhất là khô ngô Bích Kỳ đột nhiên vứt xuống chén rượu trong tay, một bên hướng về hắc thiết cự neo rù xuống phương hướng đi, một bên cũng không quay đầu lại hướng phía đám người ha ha cười nói:

"A lạp lạp lạp lạp lạp lạp, chúng tiểu nhân... Chuẩn bị lên đường!"

"Là, Bích Kỳ đội trưởng!"

Soạt!

Rốt cục, nương theo lấy một tiếng to lớn bọt nước sôi sục âm thanh, Tháp Đa a tắc cầu cây kia chừng dài mười mấy mét hắc thiết cự neo, tại thời khắc này bị Bích Kỳ từ đáy biển nganh sinh sinh kéo, mà lúc này, cột buồm chỗ cao, theo gió biển rút ngược vào, cánh buồm bị chậm rãi kéo ra, cũng tại gào thét mà qua trong tiếng gió, dần dần trương đầy!

Đồng!

Lúc này, boong thuyền phía bên phải truyền đến một trận rất nhỏ rung động âm thanh, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, một chiếc dài năm sáu mét thuyền nhỏ bị buông xuống mặt biển, trên lan can cùng rủ xuống một đạo thang dây, nhẹ nhàng rơi tại thuyền nhỏ bên trong.

Hiển nhiên, đây là vì thuận tiện Hạ Nặc bọn hắn rời đi thuyền, tiến về Baratie nhà hàng chuẩn bị.

"Như vậy, trước lúc rời đi, chúng tiểu nhân!"

Tháp Đa hít một hơi thật sâu, cao cao giọng lên trong tay chén rượu, cười mở miệng to nói: "Là lão bằng hữu của chúng ta, chân đỏ Zeff,

Trương lai đại kiếm hào Hạ Nặc, còn có đáng yêu nhỏ Sanji bọn hắn, cạm ly tiễn biệt!"

"Úc úc úc úc úc úc!"

Một trận như núi kêu biển gầm tiếng hoan hô trong chốc lát thẳng lên Vân Tiêu, liền xa xa chim bay đều kinh khởi không ít, xuống một khác, chỉ nghe "Một tiếng, vô số hiện ra hoa bìa ly pha lê đụng vào nhau, sau đó đưa đến hải tặc nhóm đây là râu ria ngum lớn trước, tại hào sáng trong tiếng cười lớn, bị thống thống khoái khoái uống một hơi cạn sạch:

"Cạm ly!"

Lộc cốc lộc cốc...

Chén rượu rất nhanh thấy đáy, từng từng đã đổ bùng lên, nhưng vẫn như cũ mang theo ý cười say mặt ánh vào ánh mắt, nhìn qua một màn này, Hạ Nặc mím môi một cái, mắt nhìn sau lưng nhỏ Sanji, gặp hắn đã có chút xem ngây người, không khỏi nhếch miệng cười cười.

Hào sáng không bị trói buộc, trọng tình trọng nghĩa, không cướp bóc đốt giết, không lạm sát kẻ vô tội, có thể hướng phía không biết mạo hiểm kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, lúc này mới là đáng giá kết giao hải tặc mà.

Chỉ ít, từ hôm nay phân biệt lên, tại này cái xa lạ hải tặc trên thế giới, cũng nhiều một đám ngày sau có thể lẫn nhau tin cậy phó thác bằng hữu a...

"Các người đám gia hỏa này..."

Zeff nhìn qua cảnh tượng trước mắt, tựa hồ đồng dạng là có chút bị cảm động đến, càng không ngừng sờ lấy râu mép của mình muốn dùng cái này che lại một loại nào đó cảm xúc, nhưng tại cuối cùng, còn là để tay xuống, ha ha cười ra tiếng, đưa trong tay loại cực lớn chén rượu một ngum buồn bực xong, sau đó thoải mái thở phào một cái, cười to nói: "Như vậy, tạm biệt, các vị!"

Đặt chén rượu xuống, Zeff chào hỏi âm thanh, liền dẫn Hạ Nặc với Sanji, tại mọi người vui vẻ đưa tiễn bên trong, hạ thang dây, cuối cùng vững vàng nhảy tới trên thuyền nhỏ.

Trên thuyền nhỏ có hai cái gỗ mái chèo, căn bản vốn không dùng Zeff nói cái gì, Hạ Nặc cùng Sanji liếc nhau về sau, liền gật gật đầu riêng phần mình cầm lên một cái, ngồi tại hai bên, phân công bắt đầu hướng xa xa Baratie nhà hàng về.

Mà đổi thành một bên, Tháp Đa thuyền hải tặc cánh buồm đã kéo căng, tại sức gió điều khiển, chính lấy tốc độ nhanh hơn cách bọn họ xa, nhưng dù vậy, vẫn như cũ có thể nghe được, boong thuyền truyền đến cái chùng loại kia bên tai không dứt tiếng hét lớn.

"Tạm biệt, chân đỏ Lão đại, chúc nhà hàng sinh ý hồng hồng hòa hòa a!" Đây là Khai Lạp Nhĩ chúc phúc.

"Gặp lại, Hạ Nặc tiểu ca! Lần sau gặp lại lúc, lại cùng lão tử luận bàn một cái kiếm thuật a!" Thoát cuồng hào sảng, rõ ràng là Bích Kỳ tên kia thanh âm.

"Ha ha, Bích Kỳ, người cũng đừng nghĩ, chỉ sợ lần sau gặp lại, Hạ Nặc tiểu ca cũng không thành được thấp hơn mắt điều hầu đại kiếm hào, liền người, còn muốn cùng người ta so?" Cuối cùng truyền đến thanh âm đã có chút không rõ ràng, đứt quãng, nhưng vẫn có thể phân biệt ra được, là thủy thủ trưởng Lạp Khó đang nhạo báng.

"Thật là một đám khó chơi đại thúc..."

Hạ Nặc nhìn không được nhếch miệng, quay đầu nhìn một cái, chỉ gặp to lớn thuyền hải tặc, giờ phút này đã dần dần hóa thành mặt trời đỏ dưới trời chiều một cái chấm đen nhỏ, có khả năng thấy rõ chỉ có bay lượn mà qua hải âu, không khỏi lại thờ dài, thu hồi ánh mắt.

Mặc dù nói trước đó, bởi vì nguyên tác bên trong đầm lầy quả thực là thuộc về Caribou sự tình, Hạ Nặc một mực đối Thập Đa tương lai tại Grand Line vận mệnh có chỗ lo lắng, nhưng tại vừa rồi loại kia không khí dưới, hẳn làm sao có thể ngăn cản, nhóm này đáng yêu đại thúc chinh phục Grand Line, thực hiện mạo hiểm mộng tưởng?

Chỉ mong, coi như là dựa theo nguyên tác quỹ tích quả thực thay chủ, cũng hi vọng là bởi vì Thập Đa lớn tuổi, bình yên Lão tử nguyên nhân...

"Hạ Nặc."

Liên tại này lúc, một đạo giọng ôn hòa bên tai bờ vang lên, phá vỡ suy nghĩ của hắn, Hạ Nặc ngẩng đầu nhìn, đã thấy Zeff đang dùng một loại có chút ánh mắt phức tạp, nhìn xem, không khỏi kỳ quái nói: "Làm sao vậy, Zeff đại thúc?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Bên trong 2 không phân lão ấu

"Cũng không có gì, liền là vừa rồi tại trên yến hội, người cùng Kuro bọn hắn giao chiến những sự tình kia, Thập Đa nhưng tất cả đều nói cho ta biết."

Zeff rõ ràng là chần chờ một chút, sau đó vuốt vuốt râu ria, còn là nhếch miệng cười nói: "Không tầm thường a tiểu tử thú, lại có thể đánh bại ngàn vạn cấp bậc đại hải tặc, vậy nhưng là phụ thân người Khoa Tư Đặc đều làm không được sự tình a!"

"Ta còn tưởng rằng muốn hỏi điều gì đâu, ngô, cái kia là có Thập Đa đại thúc ở một bên hỗ trợ, may mắn mà thôi, muốn là về vang ta một người, nói không chừng liền là một kết quả khác a." Hạ Nặc gãi đầu một cái.

"Bất kể như thế nào, người tiểu gia hỏa này, thật đúng là là vượt quá lão phu dự kiến a."

Tại trầm ngâm một hồi về sau, Zeff còn là nhìn chăm chăm Hạ Nặc con mắt, một mặt nghiêm túc mở miệng nói: "Như vậy, tiểu gia hỏa, người nói cho lão phu, tương lai người, có dạng gì nguyện vọng, chẳng lẽ cũng cùng Thập Đa bọn hắn, muốn trở thành một tên hải tặc a?"

"Hải tặc?"

Hạ Nặc sững sờ, nhìn qua Zeff vẻ mặt thành thật thần sắc, hắn do dự trong chốc lát về sau, còn là lựa chọn lắc đầu: "Này cái lời nói... Ta cũng không biết."

"A? Làm sao, chẳng lẽ người tiểu gia hỏa này, dự định cùng tại lão phu đằng sau không ra biển, làm cả cuộc đời trước đầu bếp?" Zeff cười cười, nghiêng đầu sang chỗ khác mắt nhìn Sanji, nói: "Nói đến, người cùng Sanji tiểu quý này, bắt đầu so sánh thật đúng là là khác biệt có chút lạ thường a, một cái rõ ràng cái gì cũng sẽ không lại ngày ngày nhớ học trộm trù nghệ, mà đổi thành một cái đầu, rõ ràng một tay trù nghệ coi như không tệ, lại căn bản không có tâm tư để ở trên đây, thật là có chút trào phúng a."

"Uy uy uy, Xú lão đầu, người là đang nói bậy bạ gì đâu, ta làm sao lại cái gì cũng sẽ không?"

Hạ Nặc còn không có phản ứng, bên cạnh nhỏ Sanji lại là trong nháy mắt liền xù lông, "Ba" một tiếng đem trong tay gỗ mái chèo hướng trong thuyền hất lên, thờ phỉ phò trừng Zeff nói: "Đừng quên, ta nhưng là tại quý tộc tàu chở khách bên trên, làm qua thực tập đầu bếp, thức ăn a cái gì, căn bản khó không được ta thật sao!"

"Là là là."

Zeff cũng tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, "Đã như vậy, về sau cũng đừng trông cậy vào lão phu dạy người làm đồ ăn a, lão phu ngược lại muốn xem xem, chính người một cá nhân làm ra đồ vật, sẽ có hay không có khách nhân nguyện ý ăn!"

"Người này là đang nhìn không dậy nổi ai vậy, Xú lão đầu!" Sanji lại hô một câu, nhưng Zeff đã là đem ánh mắt quay lại Hạ Nặc bên kia, không khỏi tức giận nâng lên miệng, lườm bâu nói: "Có gì đặc biệt hơn người, đến lúc đó chờ xem, hỗn đản..."

"Ra biển khẳng định là muốn ra, bất quá thân phận phương diện, còn chưa làm dự tính hay lắm." Hạ Nặc nghĩ nghĩ, thần sắc đồng dạng là dần dần trở nên nghiêm túc, "Hải quân cũng tốt, hải tặc cũng tốt, hoặc là là thợ săn tiền thưởng cái gì cũng tốt, này chút tại biển cả phiêu bạt xông xáo thân phận, đối ta mà nói cũng không có trọng yếu như vậy, nếu như về sau thật muốn làm ra một lựa chọn, như vậy khả năng ta chọn trong đó tự do nhất một cái."

"Tự do nhất một cái a..." Zeff hí hóp mắt, vừa mới chuẩn bị nói cái gì, đã thấy trước mặt Hạ Nặc đem tay phải trống không nhẹ nhàng dựng tại chuôi này xem ra có chút buồn cười trên mặt kiếm, sau đó có chút ngẩng mặt, hướng hân cười nói:

"Nhưng là, bất luận là lựa chọn cái nào một con đường, đại thúc a, mục tiêu của ta nhưng là sẽ không thay đổi..."

Sau đó, chỉ thấy dưới trời chiều, tóc đen Hắc Đồng thiếu niên chăm chú đem kiếm gỗ nắm trong tay, cơ hồ là gần từng chữ nói: "Vậy liền là, trở thành đệ nhất thế giới đại! Kiếm! Hào! ! !"

Đại kiếm hào! !

Kiếm hào!

Hào! !

... . .

Tuyên thệ thanh âm tại mệnh môn bát ngát trên đại dương bao la vang vọng, kinh khởi phụ cận hải âu, "Uych uych" lóe cánh bay xa, Zeff nhìn qua giữa trời chiều cảnh biển, trầm mặc nửa ngày, sau đó bỗng nhiên cười ha ha, đưa tay dùng sức đập vào Hạ Nặc trên đầu, dụi dụi hân tóc đen đầy đầu đến:

"Thật là cuồng vọng a, thôi tiểu quý. Bất quá, lão phu liền là ưa thích loại này không biết trời cao đất rộng, người trẻ tuổi, liền là hân là có chút mộng tưởng phấn đấu a!"

"Uy uy uy,

Hỗn đản lão đầu, biệt vô loạn tốt a!"

Hạ Nặc chính ở trong lòng vì chính mình vừa hô ra miệng tự kỷ tuyên ngôn cảm thấy xấu hổ đầu, bị như thế một vò, trong nháy mắt liền cũng xù lông, hung hăng trừng mắt liếc hân một cái về sau, một thanh liền đẩy ra tầm kia che kín vết chai bàn tay lớn.

Thật là tát chó, loại này hồ thẹn độ phá trần, có vẻ như cũng chỉ có Luffy loại kia thô lỗ mới có thể kêu đi ra đi, vừa rồi là cái quý gì a, không cần thận bại lộ đã tâm a mẹ trứng!

Liền nghĩ như vậy thời điểm, bên cạnh Sanji bỗng nhiên cũng hoan hô hô một câu: "Đã như vậy, vậy ta chính là muốn trở thành đệ nhất thế giới đầu bếp nam nhân, sớm muộn sẽ có một ngày, ta sẽ để cho Zeff Xú lão đầu quý xuống đến, cậu ta dạy hân làm đồ ăn!"

Thật là hống bét lời kịch a, quả nhiên hải tặc thế giới, là cái tự động để cho người ta trở nên nhiệt huyết tự kỷ kỳ quái phương a...

Hạ Nặc có chút không đành lòng dời đi ánh mắt, quả nhiên, sau một khắc, Sanji liền bị Zeff thưởng cái xào lẫn hạt dẻ, đau oa oa kêu loạn.

"Khụ khụ, hai tên tiểu quý, đều là này cái tính xấu a..."

Zeff lúng túng nhìn một chút Hạ Nặc, ho nhẹ một tiếng về sau, cười nói: "Bất kể như thế nào, nếu đều nói ra chí hướng của mình, lão phu cũng yên lòng."

Nói đến chỗ này, ánh mắt của hân ung dung rơi ở phía xa nhà hàng nổi trên biển phía trên, dùng chỉ có nghe được thanh âm tự lẩm bẩm: "Chỉ ít, tại các người trưởng thành trước, lão phu sẽ không lại cảm thấy cô độc a..."

... ..

Hoàng hôn càng phát ra thâm hậu, Đương Tịch dương sắp rơi xuống mặt biển trước, ngồi lấy ba người thuyền nhỏ, rốt cục là đứng tại Baratie nhà hàng trước.

Toàn bộ nhà hàng dựa vào to lớn rộng thùng thình đội thuyền bên trên, lấy màu xanh làm chủ điều, hai đầu có hình cá hình dáng ảnh đầu mũi tàu, mà Hạ Nặc bọn hân đồ bộ vị trí, là một mảng lớn lan tràn đi ra hình tròn tấm ván gỗ, nhìn giống là một cái có thể hoạt động phù đài.

"Cái này là nguyên tác bên trong, nâng lên vậy cá?"

Một cước cẩn thận từng li từng tí giẫm tại trên ván gỗ, thấy không có lắc lư dấu hiệu về sau, Hạ Nặc mới yên lòng hạ thuyền, cùng Sanji cùng một chỗ cùng tại Zeff đằng sau, đi tới hoạt động phù đài vị trí trung tâm.

Có được ba tầng cao lớn buồng nhỏ trên tàu, sửa sang phong cách hoa lệ nhà hàng gần cạnh, cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt của bọn hân.

"Oa, thật lớn a!"

Hạ Nặc còn tốt, nhìn qua nguyên tác hân, đối với trước mắt ngoại cảnh kỳ thật cũng không lạ lắm, nhưng nhỏ Sanji liền không đồng dạng, vừa bước lên phù đài liền kích động vây quanh tường ngoài đánh giá chung quanh, thấy cái gì chỗ đặc thù liền sẽ reo hò một tiếng, cuối cùng hưng phấn mà chạy trở về tại chỗ, hướng về phía Zeff hô to:

"Xú lão đầu, cái này là nhà hàng nổi trên biển sao?"

"Hừ, đương nhiên."

Zeff xa xa nhìn qua Baratie nhà hàng đỉnh to lớn cánh buồm, trong ánh mắt đầy là tươi cười đắc ý, cái loại cảm giác này, tựa như một cái mới được trọng yếu đồ chơi hài tử, chính tại vui sướng hài lòng biểu hiện ra cho đồng bạn xem: "Nói ví dụ a, Sanji."

"Cái gì a?" Sanji nghi ngờ quay đầu nhìn hắn một chút.

Zeff ánh mắt thâm thúy mà xa xăm, tựa hồ là đang nhớ lại cái gì, "Mặc kệ là dạng gì đại phiêu dân, còn là phạm nhân vượt ngục, chỉ cần có người đối bụng đi tới tiệm này, chúng ta liền có tại tiệm này phần đầu đi xuống ý nghĩa?"

Nhỏ Sanji trước là khẽ giật mình, sau đó khỏe miệng liền chậm rãi giờ lên, cuối cùng, trùng điệp nhẹ gật đầu, cả trương trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đều là nụ cười xán lạn, :

"Àn!"

"Sau này sẽ rất bận bịu a."

"Không có vấn đề a, có ta tại."

Sanji hi hi cười một tiếng, sau đó nhỏ con người đảo một vòng, giống là bỗng nhiên tựa như nhớ tới cái gì, nhìn về phía Hạ Nặc, hưng phấn mà giờ lên quả đầu nhỏ nói: "Vội lại, phòng ăn của chúng ta, còn có Hạ Nặc đại ca tại a!"

"Rốt cục đổi tên hô a, tiểu quý..."

Hạ Nặc lúc đầu đang lẳng lặng nhìn xem này quen thuộc một màn, nhưng Sanji, lại giống là một thanh xé rách mềm mại lưỡi dao, bỗng nhiên đâm trúng trong lòng của hắn ấm áp.

Hắn đưa tay nhéo nhéo Sanji cái kia mang theo hài nhi mập khuôn mặt, sau đó tại đối phương một mặt ghét bỏ về mặt thu tay về, ngẩng đầu nhìn về phía Zeff, sáng sủa cười nói:

"Nghe được không Xú lão đầu, còn có ta tại đây, bận bịu thông thả loại chuyện nhỏ nhặt này, căn bản không cần lo lắng?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Đêm khuya ngủ không được, hắn vậy mà làm ra loại chuyện đó...

Ba người cũng không bên ngoài dừng lại bao lâu thời gian, đợi cho Sanji lại khắp nơi đi dạo trong chốc lát, đầy đủ thỏa mãn tiểu tử này lòng hiếu kỳ về sau, Zeff liền dẫn Hạ Nặc Sanji bước vào Baratie nhà hàng cửa chính.

Vừa vào cửa liền là một cái rộng rãi đại sảnh, trưng bày chừng ba bốn mươi bộ cái bàn, mà sửa sang phong cách cũng với bên ngoài, lấy màu xanh làm chủ điều, hoa lệ cùng khi thì lại không hiện phức tạp, một chút nhìn, ngược lại để người hơi cảm thấy thoải mái dễ chịu.

"Buồng nhỏ trên tàu tổng cộng có ba tầng, một tầng đại bộ phận đều là mở ra thức dùng cơm đại sảnh, phòng bếp cùng phòng chứa đồ liền ở phía sau." Zeff mang theo Hạ Nặc hai người một bên xuyên qua đại sảnh, một bên kỹ càng giới thiệu, "Tầng hai, theo yêu cầu của ta, Phó Lạc Tư gia tộc thuyền tượng mở ra hai mươi mấy cái phòng trống, làm các người, cùng tương lai chiều mộ đầu bếp cùng phục vụ viên phòng ngủ."

"Hai mươi mấy ở giữa?"

Sanji chính mặt mũi tràn đầy tò mò quan sát đến trong đại sảnh ở giữa xoắn ốc thức thang lầu đầu, vừa nghe thấy lời ấy, ngừng lại thì liền bỗng nhiên nghiêng đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đầy là vẻ ngạc nhiên: "Nhiều như vậy? Xú lão đầu, chúng ta nhà hàng lấy ở đâu nhiều người như vậy a?"

"Hắc hắc, hiện tại lời nói, hoàn toàn chính xác là chỉ có hai người các người." Zeff nhếch nhếch miệng, có chút đắc ý cười nói: "Bất quá nha, các loại qua đêm nay, lão phu liền sẽ ủy thác phụ cận toà báo tuyên bố thông báo tuyên dụng thông báo, ngày sau nhân số tự nhiên sẽ nhiều lên, bằng không, về sau

lão phu còn thể nào thanh toà này Baratie nhà hàng, làm thành trên thế giới vĩ đại nhất nhà hàng nổi trên biển a?"

"Ân!"

Sanji trùng điệp nhẹ gật đầu, sau đó về mặt thành thật nói: "Cái kia là đương nhiên, sớm muộn có một ngày, Baratie sẽ trở thành trên thế giới lớn nhất nhà hàng, mà ta, cũng sẽ trở thành lợi hại nhất đầu bếp!"

"Tiểu tử này..."

Hạ Nặc có chút bật cười, cái tuổi này Sanji, thật đúng là là với nguyên tác nội dung cốt truyện thì tính tình khác lạ a, cuối cùng là thanh mục tiêu của mình treo tại bên miệng, đơn giản cùng mấy năm sau Luffy không có gì khác biệt mà...

"Về phần ba tầng lời nói." Zeff ho một tiếng, vuốt vuốt râu ria nói, "Lão phu lớn tuổi, ưa thích thanh tĩnh, cho nên liền đơn độc làm ra một gian lầu nhỏ, trừ cái đó ra ngược lại là không có còn lại gian phòng."

"Tốt, nên giới thiệu đều không khác mấy, sắc trời cũng không sớm, chuyện cụ thể liền ngày mai cùng một chỗ lại nói."

Zeff ngắm nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, sau đó từ trong túi lấy ra một nắm lớn chìa khoá đến, tiện tay ném cho Hạ Nặc, "Như vậy, hai người các ngươi, cùng một chỗ lầu hai, riêng phần mình chọn lựa một gian trước ở lại đi, ga giường đệm chăn cái gì đều tại phòng chứa đồ bên trong, đi lấy không có vấn đề?"

"Ân a, không có vấn đề."

Chìa khoá hơi chìm, Hạ Nặc sau khi nhận được, hướng phía Zeff gật đầu cười, liền xoay người qua.

Chào hỏi sau lưng Sanji một tiếng về sau, hai người liền dọc theo xoắn ốc thức thang lầu, thẳng hướng lầu hai đi.

Hoàng hôn sâu nặng, đưa mắt nhìn Hạ Nặc Sanji thân ảnh dần dần trong tầm mắt mờ hồ biến mất về sau, Zeff mới chậm rãi xoay người qua, quét mắt hơi có vẻ trống trải đại sảnh về sau, ánh mắt rơi tại góc tường chất đống một nhóm lớn nguyên liệu nấu ăn bên trên, khe khẽ thở dài:

"Vướng bận tiểu quỷ đều đi, cũng nên nhắc lên kinh đến làm chuyện chính a..."

... ..

Thời gian tháng chưa, giữa bầu trời đêm đen kịt, Tàn Nguyệt như câu, không thấy nửa điểm vương xuống ánh sáng xanh, liền đầy trời Phồn Tinh, đều bị dày mật tầng mây che khuất hơn phân nửa, chợt có một điểm ánh sáng nhạt sót xuống, lura thưa Lạc Lạc, khiến cho bóng đêm bao phủ xuống biển cả, đều bằng thêm mấy phần thanh tịch.

Buồng nhỏ trên tàu lầu hai, sừng đông cuối cuối cùng trong một cái phòng, Hạ Nặc nằm ở trên giường, hai tay gối ôm ở sau ót, đùi phải thì vênh lên đỡ bên chân trái bên trên, ánh mắt ung dung nhìn qua ngoài cửa sổ tĩnh không.

Hắn không có ngủ, không phải là bởi vì chuyện đã xảy ra hôm nay quá nhiều mà khó mà ngủ, mà là trong lòng của hắn rõ ràng, làm trọng độ ép buộc chứng người bệnh hắn, còn có nghiêm trọng chọn giường đam mê, đang ngủ quen thuộc một cái giường về sau, Sát đổi một cái giường ngủ, buổi chiều đầu tiên là vô luận như thế nào cũng tuyệt đối ngủ không được.

Lúc trước tại Tháp Đa thuyền hải tặc đêm thứ nhất là như thế, tối nay tại Baratie nhà hàng, tự nhiên cũng là như thế.

Bởi vậy,

Tại hơi thử một cái, phát hiện mình đích thật rất khó đóng lại con mắt về sau, Hạ Nặc liền dứt khoát từ bỏ ngủ ý nghĩ, tại này tĩnh quang sơ lãng trong bầu trời đêm, suy nghĩ lên gần nhất chuyện phát sinh, cùng ngày sau quy hoạch đến.

Ân, đã nâng lên quy hoạch, tự nhiên là không thể thiếu thật lâu không có ra sân đồ vật...

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 2 cấp (70/ 100)

Lực lượng: 14

Nhanh nhẹn: 18

Ngự phong kiếm thuật (sơ cấp): Độ thuần thực 1100/ 10000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm (2 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ vì nguoi chém ra hết thầy trước mắt!

Tại trúng đích lúc, Bảo Kiếm sẽ thu hoạch được một tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả, tiếp tục 10 giây. Tại góp nhặt 2 tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả về sau, Cương Thiểm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc. Nếu như tại đột tiến quá trình bên trong phóng ra Bảo Kiếm, như vậy Bảo Kiếm liền sẽ hiện lên hình cái vòng xuất kiếm.

(Quyết Tâm): Coi người lâm vào đoàn chiến thời điểm, mỗi đánh giết một tên địch nhân, liền sẽ hồi phục nhất định tỉ lệ thể lực, đến đề thăng tại trong chiến trường tiếp tục tác chiến năng lực. Lăng khách chỉ đạo, Quyết Tâm! Tiến công, mới là tốt nhất phòng ngự.

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

Bây giờ người, tại đại hải tặc thế giới bên trong bất quá là cái vô danh tiểu tốt, không ai sẽ để ý sinh tử của người, cũng không ai sẽ chú ý người thanh danh. Thông hướng rộng lớn thiên địa phương xa, tịch tịch cùng hèn mọn cùng tại, dung tục với bình thường đồng hành.

... ..

Lúc trước với Kuro một trận chiến bên trong, Hạ Nặc có thể nói là thu hoạch rất nhiều, mặc dù nói, Kuro trước hết là bị Tháp Đa dùng đâm lấy tiêu hao không ít tinh lực, nhưng cuối cùng vô luận là triệt để đánh bại, còn là trước khi chết bỏ đao, đều là Hạ Nặc tự tay hoàn thành, bởi vậy, tại ngự phong kiếm thuật độ thuần thực tăng lên gần trăm điểm cùng lúc, Hạ Nặc còn chiếm được ròng rã năm mươi điểm anh hùng kinh nghiệm, thành công đem đẳng cấp lên tới cấp hai.

"Ngô, lực lượng cùng nhanh nhẹn đều tăng lên hai điểm, sau đó lại lấy được một cái kỹ năng điểm, tự động thêm tại Bảo Kiếm bên trên... Ân, dù sao ta hiện tại chỉ có này một cái kỹ năng chủ động, cũng không có gì, bất quá kỹ năng giới thiệu đến xem, tựa hồ cùng 1 cấp Bảo Kiếm không có gì khác biệt a."

Hạ Nặc ánh mắt tại giao diện thuộc tính bên trên khẽ quét mà qua, nhú nhú mày về sau, ánh mắt rơi tại ba lô trên lan can.

Thời khắc này ba lô cột, sáu cái ngăn chứa đều đã là bị chiếm được tràn đầy coong coong, ngoại trừ hôm nay mở ra Teemo bộ đồ bên ngoài, còn nhiều ra loé lên một cái lấy ánh sáng nhạt Thanh Đồng bảo rương, hiển nhiên cái này là đẳng cấp tăng lên khen thưởng thêm.

Bất quá... Hệ thống nước tiểu vẫn không có cải biến, ánh mắt rơi tại Thanh Đồng bảo rương bên trên về sau, lấp lóe mà ra nhắc nhở khung bên trên, thỉnh linh viết "Điều kiện không đủ, không cách nào mở ra" một chuyển này chữ màu đen, mà dựa theo trước đó kinh nghiệm đến xem, muốn mở ra cái rương này, Hạ Nặc liền phải lại tại ngự phong kiếm thuật hoặc là anh hùng đẳng cấp phương diện thăng lên một cấp.

"Luận bàn mới có thể tăng lên kiếm thuật độ thuần thực, giết người mới có thể tăng lên anh hùng đẳng cấp, cái này có chút phiền phức a..."

Hạ Nặc nhìn qua giao diện thuộc tính lâm lâm bấm vài câu về sau, có chút buồn rầu thờ dãi.

Bởi vì trước đó bị hồ qua một lần nguyên nhân, hấn đối với này cái đẳng cấp bảo rương bên trong mở ra đồ vật cũng không ôm bao lớn kỳ vọng, nhưng đẳng cấp tăng lên mang tới thực lực cải biến lại là thực sự, bởi vậy, Hạ Nặc muốn tại hải tặc thế giới đặt chân, cũng trở thành thứ nhất đại kiếm hào, liền thiếu đi không được luận bàn với giết chóc.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác hấn hiện tại, thậm chí về sau mấy năm Chức Nghiệp, là một cái nhà hàng nổi trên biển đầu bếp...

Mâu thuẫn như vậy xuất hiện, làm một cái đầu bếp, hấn cũng không thể bên này còn làm lấy đồ ăn đâu, sau một khắc, liền nhắc lên dao phay tìm tới khách nhân luận bàn một phen?

Bởi vậy, như thế nào tại làm một cái đầu bếp cùng lúc, không chậm trễ bản thân thực lực tăng lên tiến độ, ngừng lại thì liền thành Hạ Nặc gần đây quy hoạch bên trong, một vấn đề quan trọng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Đương nhiên là lựa chọn tha thứ nàng rồi

"Sợ nào đau a, trước không muốn này phá sự..."

Suy nghĩ hồi lâu sau, vẫn không có đầu mối gì Hạ Nặc lắc đầu bắt đầu đi, vượt vượt có chút nờ huyết thái dương về sau, ánh mắt một lần nữa rơi tại ba lô trên lan can, "Được rồi, còn là xem trước một chút những Teemo kia bộ đồ có làm được cái gì đi, trước đó thời gian eo hẹp, cũng không kịp nhìn kỹ tới..."

Chịu cái nhìn chăm chú một lần về sau, ba lô trên lan can phương rất sắp xuất hiện rồi hỏi thăm phải chăng toàn bộ lấy ra khung chat, Hạ Nặc không chút do dự nhẹ gạt đầu, kết quả là, tại quang hoa có chút lóe lên về sau, trên giường của hắn trèo lên thì nhiều hơn một đồng lớn đồ vật, lộ ra có chút lộn xộn.

Đầu tiên nhất thu hút sự chú ý của người khác, tự nhiên là cái kia hai cái nhìn ngũ thái ban lan cây nấm, Hạ Nặc đến bây giờ còn không có sờ chuẩn cái đồ chơi này cụ thể phát động điều kiện, chỉ biết là rơi xuống đất lời nói sẽ trong nháy mắt tiến vào ảnh hình trạng thái, bởi vậy hắn cũng không dám nhiều động, đại khái quan sát trong chốc lát về sau, liền lại ném vào ba lô cột bên trong.

Ánh mắt lại hướng những vật khác quét.

"Kính bảo hộ, mũ, còn có thuần cotton nhỏ bên trong... Quần."

Hạ Nặc ngừng lại thì liền thờ dài, quả nhiên còn là quá mức ôm lấy may mắn trong lòng a, rõ ràng trước đó liền biết này chút thứ đồ nát đều là chút kỳ hoa, còn không phải lấy ra chịu cái cần thận xem một lần mới cam tâm.

Một mặt ghét bỏ đem nào đó màu trắng vải vóc vò thành một cục cửa sổ ném đi sau khi rời khỏi đây, Hạ Nặc lại cầm lên cái kia cái chỉ so với lớn cỡ bàn tay một điểm nón nhỏ tử, liếc nhìn về sau, phát hiện nhan sắc quả nhiên trong trí nhớ Teemo cái kia đình, lúc này sắc mặt tối đen, không hề nghĩ ngợi, liền lại chuẩn bị ném xuống biển.

"Mẹ trứng, lại dám cho ta phát một đỉnh tha thứ sắc, này phá hệ thống, có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục a..."

Kết quả, vừa mở ra cửa sổ khép hờ tử, còn chưa kịp thanh mũ vung ra thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một trận rất nhỏ tiếng gõ cửa, Hạ Nặc sững sờ, còn không có phản ứng kịp, sau một khắc cửa liền chậm rãi bị người đẩy ra, một cái thấp bé thân ảnh liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Sanji?"

Mượn thanh liễu tinh quang, Hạ Nặc trong nháy mắt phân biệt ra được thân phận của người đến, không khỏi nao nao, "Hơn nửa đêm người không ngủ được, tìm ta chỗ này tới làm gì?"

"Ta..."

Người tới bất quá một mét bốn, năm tả hữu, tóc vàng quăn lông mày, mặc đồ ngủ ôm cái gối, chính là nhỏ Sanji, giờ phút này hắn có chút hài nhi mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đây là vẻ làm khó, nghe được Hạ Nặc tra hỏi, nhỏ giọng hồi đáp: "Ta sợ bóng tối, vừa rồi trong phòng lại có quái thanh, có chút ngủ không được..."

"Ngô, ta nhớ được người chọn là nhất tới gần thang lầu gian phòng đi, tới gần đầu gió, nửa đêm có âm thanh cũng bình thường... Bất quá đến thật đúng là không nhìn ra a, người tên tiểu quý đầu bình thì không là lá gan rất lớn nha, làm sao hiện đang sợ thành dạng này." Hạ Nặc chống đỡ cái gối ngồi dậy, hữu khí vô lực nói: "Cho nên nói, người đến cùng là muốn làm gì a."

"Chỗ... Cho nên..."

Sanji tựa hồ là đang giả dựa cái gì, dạ nửa thiên hậu, mới khuôn mặt nhỏ ứng đồ địa đạo: "Có thể hay không, cùng Hạ Nặc đại ca người... Cùng một chỗ ngủ a?"

"Ngọa tào, cùng một chỗ ngủ liền cùng một chỗ ngủ, người một đại nam nhân, đồ mặt cái rầm a!"

Hạ Nặc trước là ngăn người, sau đó trong nháy mắt toàn bộ người đều kinh ngạc, dưới đáy lòng điên cuồng đập đen rau muống cùng lúc, trên mặt lại là một trận đỏ ửng, thật lâu nhìn qua lấy Sanji không nói gì. Thẳng đến chậm chậm đến tiểu gia hỏa có chút run rẩy, hắn mới héch miệng, nói, "Tùy người, dù sao hai cá nhân cũng miễn cưỡng ngủ được hết, vào đi, thuận tiện đóng cửa lại."

"A."

Sanji nhu thuận gật đầu, trên mặt lộ ra một tia mừng rỡ đến. Hắn lúc này, cùng Bạch Thiên cái kia cái quạt cường lỗ mãng tiểu quý đầu nhìn đơn giản là hai cá nhân. Đóng cửa lại về sau, kiến giải mặt sạch sẽ Vô Trần, hắn lại vội vàng thanh dẹp lê lưu tại cửa, mới dám cẩn thận từng li từng tí đi đến Hạ Nặc bên cạnh, bò lên giường.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa giống con vừa ôm chặt quả thông sóc chuột, co lại tại vách tường một bên không dám quá nhiều động đậy, Hạ Nặc bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, nhủ lòng mày, hừ một tiếng địa đạo: "Lại nói, trước đó tại Tháp Đa đại thúc trên thuyền, người không phải cũng là một cá nhân ngủ a,

Làm thì làm sao không thấy người sợ a? Tiểu gia hỏa, có lời gì cứ việc nói thẳng, người người nào ta còn không biết a, giả bộ như vậy có ý tứ không?"

"..."

Sanji vốn đang tại cúi đầu loay hoay cái gối đầu, nghe nói như thế, ngừng lại thì liền là giật mình, sau đó thông suốt ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ trong nháy mắt đỏ bừng lên, "Người... Người là làm sao nhìn ra được!"

"Bớt nói nhảm." Hạ Nặc trừng mắt liếc hắn một cái, "Có lời cứ nói, có rầm thì phóng, ít cho ta giả bộ đáng thương, không phải lão tử liền một cước đem người cửa sổ đá ra, rơi trong biển cũng đừng trách ta."

"Tốt... Tốt a."

Bị như thế giạt mình, Sanji vừa dâng lên một điểm khi điểm lúc này liền tiêu tan, ừ ừ lấy khuôn mặt nhỏ nói: "Kia cái gì, kỳ thật chính là ta nhìn không được, muốn tới đây hỏi một sự kiện..."

Ấp a ập ứng trong chốc lát, ánh mắt của hắn mới dám nhìn thẳng Hạ Nặc trên mặt, trong mắt đầy là vẻ chờ mong: "Cái kia cái, ngươi có thể dạy ta kiếm thuật sao?"

"Cái gì?"

Hạ Nặc ngẩn ngơ, nửa ngày mới lấy lại tinh thần, có chút hoài nghi móm móm lỗ tai của mình, "Ta không nghe lầm chứ, kiếm thuật? Ngươi xác định không là tới tìm ta học làm thế nào món ăn?"

"Không nghe lầm."

Sanji nghiêm túc gật gù đầu, "Làm đồ ăn, đi theo Xú lão đầu cùng một chỗ học liền tốt a, nhưng là kiếm thuật, ta cũng chỉ có thể tìm Hạ Nặc đại ca ngươi."

"..."

Hạ Nặc hừ lên mắt, "Nếu như ta nhớ không lầm, mục tiêu của ngươi hẳn là là trở thành một tên vĩ đại đầu bếp đi, lúc nào cùng nào đó cái tảo xanh đầu biến thành phong cách vẽ?"

Hắn nghe tới có chút kỳ quái, nhưng Sanji còn là đại khái hiểu ý tứ, lúc này liền có chút ngượng ngùng nói: "Trở thành thế giới tuyệt nhất đầu bếp, đương nhiên là giấc mộng của ta, bất quá mà..."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, trong mắt lóe lên một tia kiên nghị, "Có một số việc, chỉ có vũ lực, với lại là đủ mạnh vũ lực mới có thể làm đến, dưới loại tình huống này, trừ nghệ, coi như không phát huy được tác dụng."

Hạ Nặc có chút nhú nhú mày, trong lòng không hiểu liền tưởng tới nguyên tác bên trong Sanji thân phận, trong nháy mắt liền hiểu không ít thứ: "Tiểu tử này, mặc dù nhìn niên kỷ còn nhỏ, nhưng đối nào đó chút sự tình, rõ ràng còn là không bỏ xuống được a..."

Làm Bắc Hải lớn nhất gia tộc, Vinsmoke gia tộc gia chủ con thứ ba, Sanji thuở nhỏ bị huynh đệ ức hiếp khinh thị, tuổi thơ có thể nói là qua tương đương thê thảm, về sau càng là tại tỷ tỷ ủng hộ với phụ thân cô vũ dưới, dứt khoát đoạn tuyệt với gia tộc, một đường phiêu bạt đi tới Đông Hải, cũng tại tàu chở khách bị lừa rồi một đoạn thời gian thực tập đầu bếp, cuối cùng gặp được Zeff, lại tại trên hoang đảo chịu đựng qua một phen sinh tử giãy dụa.

Có thể nói, mặc dù Sanji tuổi còn quá nhỏ, nhưng trải qua mưa gió lại so rất nhiều người trưởng thành còn nhiều, tâm trí cũng không phải là bề ngoài xem ra đơn giản như vậy ngây thơ, trong lòng của hắn, cố nhiên có đối trừ nghệ mơ ước hướng tới, nhưng đối với trước kia phát sinh một số việc, khẳng định cũng là trong lòng còn có ý nghĩ với oán niệm, muốn đền bù nào đó chút tiếc nuối?

"Ngươi tiểu quỷ này, thật đúng là là đủ tin tưởng ta thực lực đó a..."

Nghĩ đến đây, Hạ Nặc có chút bật cười lắc đầu.

Khó trách Sanji tại dùng Bảo Kiếm đánh bại Kuro sau liền thái độ đại biến, bây giờ nhìn lại, không chỉ có là hài đồng bản tính bên trong vô ý thức đối cường giả sùng bái, càng là bởi vì tiểu tử này muốn lôi kéo làm quen, rút ngắn với chính mình quan hệ, hiểu học tập đến hắn ngự phong kiếm thuật a.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Phiền phức tới cửa

"Cái kia. . ." Nửa ngày không thấy Hạ Nặc cự tuyệt, Sanji ánh mắt ngừng lại thì liền là sáng lên, xoa xoa tay nhỏ, một mặt mong đợi nói: "Là. . . Là có thể ý tứ sao?"

"Có thể cái rắm a, đi ngủ!" Hạ Nặc liếc mắt, tức giận hung hăng một câu về sau, liền ngáp nằm, nói: "Trời Thiên Hồ nói tám đạo, lại muốn làm kiếm sĩ lại muốn làm vĩ đại nhất đầu bếp, nhất tâm nhị dụng, ngươi coi con nít ranh?"

"Thập. . . Có ý tứ gì?" Sanji sững sờ, vừa định mở miệng hỏi chút gì, chỉ thấy bên cạnh nằm vật xuống Hạ Nặc lười biếng đem tay phải duỗi tới, "Nặc, xem."

Sanji có chút không hiểu nhìn hấn một cái, nhưng cuối cùng còn là ngoan ngoãn đem lực chú ý tập trung qua, kết quả khi nhìn rõ Hạ Nặc trên tay phải bộ dáng về sau, toàn bộ người đều ngơ ngẩn.

"Này. . . Này là. . ."

Này là một đôi trắng nõn mà thon dài hai tay, không có một tia thịt thừa, xương ngón tay thì cao cao nổi lên, nhìn cường tráng hữu lực cùng lúc, cũng có thể nhìn ra tay chủ nhân trong bình thường đối bảo dưỡng chú trọng, nhưng tha là như thế, hồ khẩu với khe hở ở giữa, vẫn như cũ có thật dày một tầng vết chai, nhất là là ngón trỏ phụ cận cái kia một vùng, còn có ẩn ẩn da bị nê vết thương, tựa hồ nhẹ nhàng đâm một cái liền sẽ có máu tươi rò rỉ mà ra, nhìn kỹ đơn giản là nhìn thấy mà giật mình.

Mà như vậy lúc, Hạ Nặc thanh âm cũng tại hấn bên tai vang lên, "Ta nói, tiểu tử, đã giấc mộng của ngươi là trở thành đệ nhất thế giới đầu bếp, cái kia luyện kiếm trước coi như phải suy nghĩ kỹ, một đôi linh mẫn mà kiện toàn hai tay, đôi đầu bếp mà nói nhưng là trân trọng nhất sự tình một trong, nếu là không sợ luyện kiếm luyện thành ta như vậy, ngươi liền đều có thể đi theo ta thử một lần."

"Ta. . ." Sanji trên khuôn mặt nhỏ nhắn rõ ràng hiện lên một tia do dự, chột toàn bộ người đều trầm mặc lại, trong mắt đầy là giằng dụa chi ý.

"Làm sao, cái này tiến thoái lưỡng nan?" Nguyên bản đưa lưng về phía Hạ Nặc lúc này cũng vừa quay đầu, tập trung vào hấn, sau đó dùng cái kia như cũ là lười biếng đến cần ăn đòn thanh âm nói, "Thế gian này nào có nhiều như vậy vẹn toàn đôi bên sự tình, muốn thành công, không trả giá đắt với cố gắng làm sao có thể, theo ta thấy a, tiểu tử ngươi điếm ấy nghị lực, cũng không thích hợp luyện kiếm, còn là thành thành thật thật làm cái đầu bếp."

"Không được!"

Chột nghe xong đến bị cự tuyệt, Sanji cơ hồ vô ý thức liền phản bác lên tiếng, kết quả vừa mới kích động đứng lên, liền lại bị Hạ Nặc dắt lấy nằm xuống, thuận tay còn bên cạnh sờ lên một đỉnh mũi cho hấn chụp bên trên, đập đầu hấn một cái, tức giận nói: "Nói nhao nhao cái gì, thật nghĩ học làm sao đánh nhau, tìm Zeff lão già thôi tha kia không được sao, chột nhìn hấn không có một chân, muốn dạy ngươi còn không là dễ dàng. Đêm hôm khuya khoắt, tại ta chỗ này cũng đừng gào, nhanh lên cho ta đi ngủ!"

Ngữ khí dữ dằn, cực kỳ giống người bình thường bên trong phụ mẫu bức Gấu Con lên giường, Sanji bị dọa đến thân thể lắc một cái, vội vàng co lại đến trong chăn, buồn buồn nói một tiếng "A" cũng không dám nhúc nhích.

Mà Hạ Nặc cũng liền thuận thế lợi xuống tới, hai tay chậm rãi gói ở sau ót, nhắm mắt lại.

Lần này, toàn bộ hắc ám trong phòng hết thấy, cũng đều trở lại thanh tịch.

Đối các loại tư thế, khó chịu nằm nửa ngày về sau, Sanji vẫn như cũ là có chút ngủ không được, vụng trộm liếc nhìn Hạ Nặc, gặp hấn tựa hồ là đang ngủ say, thế mà ai đánh lên nhỏ khò khè, không khỏi héch lên miệng nhỏ, tức giận ôm cái gối bên cạnh qua.

Đêm thu lạnh xuống, không thường có lấy từng tia từng tia gió lạnh, trong cửa sổ chui vào, kích thích thân thể một trận lãnh đạm, Sanji vừa định lấy xuống trên đầu bị cưỡng ép chế trụ mũi, nhưng tay đụng một cái đến lúc, phát hiện mũi thế mà mao nhung nhung, mang xuống tới ngược lại là dị thường ấm áp, dứt khoát liền từ bỏ ý nghĩ này, quấn chặt lấy chăn mềm, ngọt ngào ngủ qua.

Chỉ chốc lát sau, lại là một trận thơm ngọt nhỏ khò khè vang lên, mà lúc này, trước kia cái kia đạo tiếng lẩm bẩm, lại là càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nương theo lấy một tiếng cười khẽ, trong bất tri bất giác, triệt để ngừng lại.

... ..

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, đảo mắt liền đến sáng sớm.

Ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ, vẩy xuống trên giường, nổi bật lên trong phòng tia sáng nửa sáng nửa tối.

Mà theo nhiệt độ không khí dần dần lên cao, trong chăn Sanji rốt cục là tỉnh lại, ngáp một cái về sau, một bên vặn eo bẻ cổ, một bên vén chăn lên, từ trên giường bò lên.

"A, người?"

Ngắm nhìn bốn phía, trống trải không người, Sanji không khỏi nghi ngờ nhũu nhũu mây, đứng tại chỗ nghĩ nghĩ về sau, đẩy cửa ra đi ra.

Hành lang, thang lầu, đại sảnh. . . Một đường từ lầu hai đi lên lầu một, đều không nhìn thấy một bóng người, Hạ Nặc không tại, Zeff cũng không thấy lấy, Sanji gãi gãi sau náo muỗi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thần sắc càng phát ra hoang mang.

Mất thấy là phải đi đến toàn bộ đại sảnh, một trận nghe có chút kỳ quái thanh âm, lại là tại lúc này từ phòng bếp bên kia nhẹ nhàng tới, tới làm bạn còn có một trận nồng đậm trứng hương, Sanji giật mình, vội vàng chạy qua, cẩn chặt răng, một thanh dùng sức đẩy ra phòng bếp cửa sắt lớn.

Cò-rắc!

Đồ ăn xuống vạc dầu tiếng vang, tại một tích tắc này đột nhiên rõ ràng truyền vào bên tai, nhàn nhạt khói dầu tại phòng bếp dưới trần nhà quanh quần lấy, trong sương khói, một đạo có chút mờ hồ bóng người, chính buộc lên tạp dề đứng tại trước bàn, lấy một loại thành thạo điều luyện thành thạo thủ pháp, lật xào lấy trong chảo dầu thức ăn.

Tựa hồ là chú ý tới động tĩnh của cửa, đạo nhân ảnh kia xoay người, lộ ra một tấm thanh tú khuôn mặt, tóc đen Hắc Đồng, chính là Hạ Nặc.

Ánh mắt trong suốt rơi tại Sanji trên thân, hần khẽ mỉm cười nói: "Đi lên? Vừa vận điểm tâm cũng làm đến không sai biệt lắm, rửa mặt một cái, tới cùng nhau ăn cơm."

"Hạ. . . Hạ Nặc đại ca."

Sanji ngơ ngác nhìn qua trước mắt thanh tú thiếu niên, nửa ngày mới lấy lại tinh thần, "Sao. . . Tại sao là người tại làm bữa sáng, Xú lão đầu?"

"Zeff đại thúc a?"

Hạ Nặc đuôi lông mày hơi động một chút, lắc đầu nói, "Không biết, giống như sáng sớm liền có việc ra cửa, đến hiện tại cũng không gặp trở về. Bất quá trong phòng bếp nguyên liệu nấu ăn ngược lại là đều chuẩn bị xong, vừa vận ta tỉnh sớm, liền đến làm bữa sáng."

Nói đến chỗ này, hần hướng trong chảo dầu liếc qua, nhìn thấy món ăn chất lượng không sai biệt lắm quen, tiện tay đổ một điểm muối cùng một chút đường trắng, lại lật đuôi việc hai lần về sau, như vậy ra nồi, đựng đến sớm đã chuẩn bị xong đĩa không bên trong.

Sâu kín mùi thơm ngát thuận cửa cửa sổ gió nhẹ, chui vào mũi thở bên trong, Sanji ngừng lại thì liền vô ý thức nuốt ngum nước miếng, ngẩng đầu nhìn, đã thấy một bàn xanh tươi ướt át rau xanh xào rau xanh xuất hiện ở trước mặt mình, phía trên còn điểm tuyết lấy xốp thịt chưa, xem ra có chút mê người.

Thuận tay bên cạnh trong tủ lạnh lấy ra nguyên một khối bánh mì, cắt thành từng mảnh xoa mỡ bỏ về sau, Hạ Nặc đem cùng một chỗ bày ra tại xào rau bên cạnh, mà trên bàn, còn có mặt khác hai cái màu trắng đĩa, chứa vừa mới ra nồi không lâu sắc trứng gà, vàng nhạt bóng loáng, đồng dạng là sắc hương đều tốt.

Xem xét mắt Sanji, gấp hần thế mà còn tại ngây ngốc nhìn lấy mình, Hạ Nặc không khỏi trừng mắt liếc hần một cái, tức giận nói: "Còn đứng ngây đó làm gì, nhanh lên rửa mặt, lại không nắm chặt, đợi chút nữa đồ ăn liền lạnh."

"Ừ!"

Sanji lúc này mới phản ứng lại, tranh thủ thời gian trùng điệp nhẹ găt đầu, quay người liền chuẩn bị hướng đầu bậc thang đi, một tầng chỉ có hai nhà cầu, phòng tắm còn tại lầu hai, hần muốn rửa mặt, tự nhiên muốn về trước trên lầu lại nói.

Nhưng mà, đứng vào lúc này, nương theo lấy "Kẹt kẹt" một tiếng vang nhỏ, đóng chặt nhà hàng cửa chính lại là đột nhiên bị người đẩy ra, Sanji ngừng bước chân, quay đầu xem, vừa vận nhìn thấy nắng sớm phía dưới, một mặt xúi quẩy Zeff xuất hiện ở cửa, cũng hùng hùng hổ hổ đi tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42:

"A, đại thúc, người trở về?"

Trong phòng bếp, Hạ Nặc đồng dạng là đã nhận ra động tĩnh của cửa, vừa vận gấp bữa sáng đều bày xong, cũng liền tiện đường cời xuống tạp dề đi tới, "Dậy sớm đó a đại thúc, là không là toà báo đăng thông báo tuyển dụng thông báo đi?"

"Ân, thông báo hoàn toàn chính xác đã ban bố, với lại toà báo thời điểm còn phát sinh một điểm khó khăn trắc trở."

Zeff đóng cửa lại, sắc mặt vẫn như cũ có chút âm trầm, liếc mắt Hạ Nặc về sau, đem trong ngực kẹp lấy một quyển báo chí mất đi qua, hừ lạnh nói, "Bất quá cùng nào đó phiền phức so ra, chút chuyện này liền căn bản không tính cái gì."

"Phiền phức?"

Hạ Nặc tiếp nhận báo chí, có chút kỳ quái nhìn xem Zeff.

"Chính người mở ra nhìn xem liền biết." Zeff thở dài, tìm cái cách cửa gần nhất bàn ăn, kéo ra ghế dựa ngồi xuống, mà Hạ Nặc tại gần đầu một cái về sau, dứt khoát cũng tại hân đối diện ngồi xuống, đưa trong tay báo chí đặt lên bàn, bày ra ra.

Kết quả, vừa mới triển khai, thật dày một đại xấp màu vàng sẫm cứng rắn (nganh) giấy liền từ bên trong lọt đi ra, rầm rầm rơi mất một chỗ, Hạ Nặc vội vàng xoay người, vừa định nhấc lúc thức dậy, ánh mắt lại là đột nhiên bị chính phía dưới trên giấy ảnh chụp hấp dẫn lấy, không khỏi ngẩn người.

Chỉ gặp màu vàng sẫm bối cảnh dưới, một cái mặt lùn lão đầu chính vây quanh hai tay, sắc mặt lạnh lùng nhìn qua phương xa, mặc dù là bên mặt góc độ quay chụp, nhưng Hạ Nặc vẫn như cũ một chút liền nhận ra được, này chính là vừa cùng mình phân biệt không bao lâu Tháp Đa.

Trừ cái đó ra, ảnh chụp phía dưới còn có liên tiếp số lượng, bất quá phía trước ngược lại là bị che lại, thấy không rõ cụ thể số.

"Lệnh truy nã?"

Hạ Nặc cau mày, đem trên mặt đất tán loạn tất cả lệnh truy nã tất cả đều nhấc lên bỏ lên trên bàn, đem Tháp Đa cái kia một tấm trước rút ra, lúc này mới thấy rõ phía dưới số lượng, không khỏi nói lầm bầm, "Không tệ lắm, Tháp Đa đại thúc treo giải thưởng mười triệu biến thành 13 triệu a. . ."

"13 triệu? Tiểu quý, cho ta thấy rõ ràng lại nói tiếp." Zeff bật cười một tiếng địa đạo.

"Không chính là như vậy nhiều mà. . ."

Vừa đưa ánh mắt dời liền nghe đến một câu như vậy, Hạ Nặc nhếch miệng, lại nhìn lướt qua, kết quả đếm rõ cái kia một chuỗi dài con số chữ số về sau, tròn mắt của hắn đều kém chút tròng đi ra, miệng cũng trương Lão đại: "Tám . . Tám số không? ! 130 triệu Belly?"

"Hừ, người cho rằng."

Zeff buồn buồn cảm qua trên bàn ấm trà, rót cho mình một ly trà, hừ một tiếng nói, "Dù sao tên kia là ăn hệ Logia Trái Ác Quỷ, lại đi Grand Line, hải quân muốn không coi trọng đều là không thể nào, bất quá cái số này hoàn toàn chính xác khoa trương điểm. Hừ, đều cao tuổi rồi, không nghĩ tới còn để lão già này hưởng thụ lấy một thanh siêu tân tinh đãi ngộ, thật là khiến người ta khó chịu a."

Hạ Nặc khò miệng rút rút, không nhìn lão nhân này rõ ràng là ghen tỵ phàn nàn, lại quan sát một lát mà Tháp Đa lệnh truy nã về sau, liền đem nó đặt ở một bên, lấy qua còn lại lệnh truy nã, bắt đầu trực trương xem xét.

Giờ phút này hân khiếp sợ trong lòng đã dần dần biến mất, dù sao chính như Zeff nhắc tới, bởi vì hệ Logia Trái Ác Quỷ hi hữu, hải quân tại tuyên bố tiền truy nã lúc, đối loại này năng lực giả xưa nay tương đối coi trọng, cho nên Tháp Đa tiền truy nã dâng lên khủng bố như thế cũng coi như bình thường, ngược lại không có gì không thể tiếp nhận.

Bất quá, hải quân động tác nhanh như vậy, thật đúng là có chút không nghĩ tới a. . .

Ánh mắt ở sau đó mấy chục tấm trong lệnh truy nã từng cái đảo qua, Hạ Nặc án lấy phía trên văn tự giới thiệu với đề đoạn tiền thưởng số ngạch, vô ý thức thấp giọng đọc đi ra:

"Một phen đội đội trưởng, quý kiếm Khai Lạp Nhĩ, tiền truy nã 15 triệu Belly."

"Hai phen đội đội trưởng, mãnh hán Bích Kỳ, tiền truy nã một ngàn hai trăm vạn Belly."

"Thủy thủ trưởng Lạp Khố, tiền truy nã chín trăm vạn Belly."

...

"A?"

Đào mắt cũng nhanh đem tất cả lệnh truy nã xem hết, Hạ Nặc ngạc nhiên phát hiện, này chút thể mà phần lớn đều là Tháp Đa băng hải tặc thuyền viên, với lại tại tiền truy nã phương diện,

Cũng đều có khác biệt trình độ tăng lên, trong đó Khai Lạp Nhĩ với Bích Kỳ, càng là trực tiếp bước vào ngàn vạn cấp đại hải tặc hàng ngũ.

"Thật đúng là là nước lên thì thuyền lên a. . ."

Hơi xúc động lâu bầu một tiếng về sau, Hạ Nặc dừng tại lệnh truy nã biên giới ngón tay thói quen hướng xuống một tấm lật, sau đó. . .

Đồng!

Nương theo lấy ghế dựa ngã xuống đất thanh âm, Hạ Nặc bỗng nhiên đứng lên, hai tay đem lệnh truy nã chăm chú nắm trong tay, nhìn chăm chú ở giữa ảnh chụp, trong mắt đầy là vẻ không dám tin:

"Sao. . . Làm sao lại. . ."

Khỏe miệng có chút co quắp, Hạ Nặc sững sờ nửa ngày, mới chậm rãi buông lỏng tay ra, tùy ý lệnh truy nã bay xuống ở trên bàn, mà hắn thì nuốt ngụm nước miếng, nhìn về phía Zeff, một mặt mộng bức địa đạo: "Này. . . Đây rốt cuộc là tình huống như thế nào?"

"Thế nào, kinh không kinh hi? Ý không ngoài ý muốn?"

Zeff tức giận trừng mắt liếc hắn một cái: "Hiện tại đã biết rõ lão phu nói đại phiền toái là cái gì đi, ngươi nói ngươi tiểu quỷ này, trước đó trên thuyền, làm sao cũng không biết khiêm tốn một chút danh tiếng, lần này tốt đi, bị phóng viên cùng hải quân hiểu lầm trở thành hải tặc không nói, thế mà còn đem ngươi trở thành Tháp Đa xem trọng thù hạ, muốn là ngươi một mực lưu tại trong nhà ăn còn dễ nói, ngày sau ra biển hoặc là đến trên lục địa, không thể thiếu có thợ săn tiền thưởng tìm ngươi gây chuyện."

". . . Ta nào biết được bên cạnh bên cạnh có phóng viên nằm vùng? Với lại đầu óc không dùng được coi như xong, hỏi thăm tin tức, chạy ngược lại là cùng Hương Cảng phóng viên nhanh. . ." Hạ Nặc mặt mũi tràn đầy đau đầu chỉ sắc vuốt vuốt trước ngực, nói một câu để Zeff có chút mơ hồ lời nói về sau, bỗng nhiên giống là nhớ ra cái gì đó, có chút bất mãn địa đạo:

"Không đúng, lão đầu, tối hôm qua ngươi rõ ràng còn khen ta tới, làm sao hiện tại liền huân lên ta tới, ý không mang theo dạng này biến?"

"Hừ, cái kia là lão phu không ngờ tới có chuyện như thế, bằng không, lão phu sẽ nguyện ý để ngươi mạo hiểm như vậy?" Zeff hừ lạnh một tiếng, cầm lên trên bàn báo chí, nói, "Nói đến, lần này toà báo hiệu suất đơn giản là trước nay chưa có cao, đến, nghe cho kỹ, lão phu cho ngươi niệm niệm, trên báo chí là thế nào miêu tả ngươi."

"Ngô, đại khái có thể đoán được." Hạ Nặc có chút không nói đỡ nói.

". . . Mà theo vốn báo được biết, ngoại trừ đã sớm bị treo giải thưởng đội trưởng Bích Kỳ chờ bên ngoài, lần này Tháp Đa băng hải tặc bên trong còn hiện ra một tên cực kỳ cường hãn người mới, này cái tên là Hạ Nặc tuổi trẻ hải tặc, kiếm thuật cực kỳ cao siêu, đồng thời tại thuyền trưởng Tháp Đa hiệp trợ dưới, chính diện đánh bại treo giải thưởng 16 triệu đại hải tặc trăm kẻ Kuro, bởi vậy đưa tới hải quân lực chú ý mà bị treo giải thưởng, đáng nhắc tới là, những hình này quay chụp, đồng đều là từ vốn báo vương bài phóng viên Tây Đình tại cực lớn phong hiểm độc lập hoàn thành, có thể nói là vốn báo mẫu mực. . ."

Đọc đến nơi đây, Tháp Đa nhướng mày, "Àn, đằng sau làm sao tất cả đều khen lên người phóng viên này?"

Sau đó ánh mắt hướng xuống kéo một phát, trực tiếp quét mắt văn chương cuối cùng, trong nháy mắt liền hiểu, "A, kí tên biên tập Tây Đình, hóa ra còn có biên tập phóng viên cùng nhau làm gia hòa a. . ."

"Phổ Lạc Tư Tây Bắc báo? Đông Hải bản địa báo nhỏ xã đi, thế thì là bình thường." Hạ Nặc xem xét mắt báo chí trang đầu danh tự, không nói lác đác, có chút khó chịu nói, "Mặc dù biết cái kia cái gọi Tây Đình phóng viên không có gì sai, nhưng hiện tại lời nói, ta còn là rất muốn chém chết hắn a. . ."

"Uy uy uy, ta nói, các ngươi ngược lại là nói rõ một chút a, đến cùng thế nào mà?"

Sanji lúc đầu ở bên cạnh một mặt hoang mang nghe, lúc này rốt cục cảm thấy có chút không đúng vị, nhin không được hỏi, "Chẳng lẽ là Hạ Nặc ca bị xem như hải tặc, lên lệnh truy nã?"

"A, chúc mừng ngươi, đáp đúng, bất quá không có thưởng."

Hạ Nặc hữu khí vô lực trả lời một câu, tiện tay đem tấm kia lệnh truy nã ném cho Sanji, "nhìn xem, chẳng phải sẽ biết."

Sanji lập tức tinh thần tỉnh táo, vội vàng nhón chân lên nhận lấy lệnh truy nã, nhìn chăm chú nhìn qua.

Trong tấm ảnh, là xa đập một tấm bên cạnh mạn thuyền ảnh chụp, boong thuyền, một tên khuôn mặt thanh tú thiếu niên tóc đen chính ngẩng nhìn phía trước mặt biển, ở nơi đó, loáng thoáng có thể nhìn thấy một đạo vờn rừng gào thét mà lên, khiến cho cả trương ảnh chụp xem ra, bằng thêm mấy phần vẻ rung động.

Mà tại dưới tấm mắt dò, thấy rõ ràng lệnh truy nã đầy văn tự về sau, Sanji ngừng lại thì liền ngây dại, nhìn một chút một mặt khó chịu chỉ sắc Hạ Nặc, không khỏi lăm bằm, đọc lên âm thanh:

"Tật. . . Tật Phong, Hạ Nặc, Tháp Đa băng hải tặc chiến đấu thuyền viên. Tiền truy nã. . ."

Nuốt ngụm nước miếng, mồ hôi lạnh, Sanji thái dương roi thẳng xuống.

"Một. . . Mười triệu Belly!"

Chương 43: Ta không có trọc, nhưng ta cũng cảm thấy mình mạnh lên

"Làm sao, bị hù dọa?"

Hạ Nặc hừ một tiếng, bộp một tiếng Sanji trong tay rút về lệnh truy nã, sau đó tam hạ lưỡng hạ xé cái vỡ nát, một mặt khó chịu nói, "Mười triệu Belly, hải quân thật đúng là là để mất ta à, bọn hán cứ như vậy đối đãi một cái mười hai tuổi thiếu niên? Còn biết xấu hổ hay không?"

"Hải quân lệnh truy nã nhưng cho tới bây giờ không nhìn niên kỷ."

Zeff vuốt vuốt râu ria, cau mày nói, "trên báo chí xem, hải quân tựa hồ là đem người trở thành Tháp Đa băng hải tặc thành viên, mà Tháp Đa bọn hán đã khởi hành đi Grand Line, liền không thể lại lấy Đồng Hải tiền truy nã để cân nhắc bọn hán, người ra lớn như vậy danh tiếng, bị treo giải thưởng mười triệu thật đúng là là không oan."

Hạ Nặc đỡ ngạch, một mặt im lặng chỉ sắc.

"Cho nên nói, người định làm như thế nào? Nếu như bị thợ săn tiền thưởng nhận ra lời nói, sau này chuyện phiền toái, coi như có người nhưc đầu." Đại khái là có chút dối bụng, Zeff để Sanji phòng bếp cầm điểm bánh mì nướng phiến đến, một bên nhai lấy, một bên nhìn thấy Hạ Nặc hỏi.

"Còn có thể làm sao, hải tặc ta hiện tại là không hứng thú lắm, cùng lắm thì mấy năm này, ít ra nhà hàng liền là roài." Hạ Nặc hơi nghĩ nghĩ về sau, có chút bất đắc dĩ nhún vai bằng nói, "Dù sao ta hiện tại niên kỷ còn nhỏ, thân thể chính phát dục lấy đâu, sống qua mấy năm này, coi như cái kia cái gọi Tây Đỉnh gia hòa ở trước mặt, cũng không nhận ra được ta, sợ cái gì."

Nói xong, ánh mắt của hán liền hướng bên trên nhìn, quét mắt tại trên trán phát phơ mấy sợi tóc cắt ngang trán về sau, bỗng nhiên vút xuống một câu "Các người đợi lát nữa", liền vội vàng bận bịu chạy lên lầu.

"Hạ Nặc ca làm gì?" Nhìn qua Hạ Nặc bóng lưng biến mất, Sanji ngu ngơ hỏi một câu.

"Ngô, lão phu ngược lại không sai biệt lắm đoán được, tiểu tử này rất cơ trí đó a. . ." Zeff hí hí mắt, chợt bỗng nhiên phản ứng lại, quay đầu trừng mắt liếc hán một cái, "Có người chuyện gì! Còn ngây ngốc lấy đứng cái kia, nhanh lên thu thập xong thanh bữa sáng ăn, hôm nay công tác chuẩn bị nhiều nữa đâu, không sớm một chút tới hỗ trợ, người có còn muốn hay không sớm một chút bắt đầu buôn bán?"

"Biết."

Sanji hừ một tiếng, nhỏ giọng lầu bầu một câu gì về sau, liền cũng bước lên trong nhà ăn ở giữa xoắn ốc thức thang lầu, chuẩn bị trước rửa mặt lại nói.

Kết quả còn chưa tới lầu hai, một trận tiếng bước chân dồn dập liền đột nhiên vang lên, tiếp theo sát hán liền cùng kèm chút cùng một bóng người đụng vào ngực, vội vàng dừng bước, ngẩng đầu nhìn lúc, Sanji toàn bộ người đều là ngây dại, lắp bắp nói:

"Người. . ."

"Thế nào? Đây cũng không nhận ra?" Người tới duỗi ra một cái tay, néo néo hán tiểu bàn mặt, cười cười nói.

"Cái kia ngược lại không đến nỗi."

Sanji trên dưới đánh giá Hạ Nặc nhiều lần, sau đó gãi đầu một cái nói, "Bất quá Hạ Nặc ca người bởi như vậy, có vẻ như trở nên đẹp trai không ít a, "

Xuất hiện ở trước mắt tự nhiên là Hạ Nặc, hán giờ phút này, trang phục trên người chưa biến, phía trên lại là có biến hóa không nhỏ, nguyên bản trên trán xóc xếch tóc cắt ngang trán bị kéo đến với mép tóc dây cân bằng vị trí, lộ ra tron bóng cái trán, mà cái kia một đầu hơi dài không ngắn tóc đen, giờ phút này lại là dùng một cây ám lam sắc dài mảnh vải vóc, đâm thành một chùm, lủng tại sau đầu.

Mặc dù vền vẹn chỉ là cải biến một kiểu tóc, nhưng Hạ Nặc khí chất với khuôn mặt lại là có chút rực rỡ hán lên hương vị, nguyên bản thanh tú non nớt, tại thời khắc này lặng yên chuyển hóa làm thốt nhiên mà phát khí khái hào hùng, lông mi không còn bị tóc cắt ngang trán che chắn, đưa về thái dương, khiến cho toàn bộ người xem ra đều nhẹ nhàng khoan khoái thành thực không ít.

Trừ phi là sớm có dự mưu hoặc là lúc trước chỉ thấy qua hán, không phải bằng vào cái kia Trương Viễn đập lệnh truy nã, người khác không tỉ mỉ nhìn kỹ ma, đoán chừng cũng rất khó lại đem trước mặt Hạ Nặc cùng người trong hình ảnh liên hệ với nhau.

"Liền người tiểu quỷ này biết nói chuyện, làm sao, còn trông cậy vào ta dạy cho người kiếm thuật?"

Hạ Nặc trong tay đột nhiên dùng sức, bộp Sanji một trận kêu đau về sau, mới cười buông lỏng tay ra, Sanji bắt mắt trừng mắt liếc hán một cái về sau, liền hừ một tiếng không có lại nói tiếp, hiện lên thân hướng phòng tắm đi.

"Ân, không tệ lắm."

Nhìn thấy hướng bên này đi tới Hạ Nặc, Zeff khẽ gật đầu,

"Dạng này thực sự có thể tránh cho không ít phong hiểm, bất quá chân chính Chức Nghiệp thợ săn tiền thưởng, chỉ sợ còn là không thể gạt được, cho nên bất kể nói thế nào, người hai năm này còn là tận lực không nên đi ra ngoài cho thỏa đáng."

"Việc rất nhỏ."

Gặp Zeff nhận đồng trang phục cải biến, Hạ Nặc lúc này mới yên lòng lại, hi hi cười cười về sau, liền xoay người hướng phòng bếp đi, thanh bên trong đã làm tốt bữa sáng tất cả đều bung đi ra, từng cái bày để lên bàn.

"Ngô, đây coi là là ba chúng ta cá nhân cùng một chỗ ăn thứ nhất bữa ăn đi, có chút ý tứ a." Zeff mắt nhìn một bàn đồ ăn, sau đó nhìn nhìn trên tay cầm một nửa bánh mì nướng, bỗng nhiên liền nở nụ cười, "Như vậy, lão phu còn là trước dừng lại đi, các loại Sanji tiểu quý kia tới, sẽ cùng nhau ăn."

"Đều tuổi đã cao, đột nhiên già mồm cái gì."

Hạ Nặc nhếch miệng nói, bất quá hắn cũng hoàn toàn chính xác không có sớm thức dậy, nhìn một chút nhà hàng bên ngoài sắc trời về sau, bỗng nhiên giống là nhớ tới cái gì, nhìn về phía Zeff nói, "Đúng, đại thúc, lại nói người thông báo tuyển dụng thông báo là ở đâu nhà toà báo đăng. . ."

"Lười nhác chạy xa, lân cận tìm cái toà báo đăng, ngô, liền là cái kia cái Phở Lạc Tư Tây Bắc báo, xã hội bản."

"Quả nhiên a, loại kia báo nhỏ, thật có hiệu quả a. . ."

"Khụ khụ, người đây cũng đừng quan tâm." Zeff hơi có điểm xấu hổ, vừa vặn nhìn thấy Sanji xuống, liền một bên chào hỏi hắn tới ngồi xuống, một bên trầm trầm nói, "Lại nói, dù sao đầu bếp, lão phu còn chứng mất, thà thiếu không ầu, lần này thông báo bên trong lão phu nhưng là thanh điều kiện nói rõ ràng, tới đầu bếp, vẫn phải đối lão phu khẩu vị mới được, với lại, trừ cái đó ra."

Nói đến đây, Zeff dùng cái xiên gấp lên trướng trướng, trực tiếp một ngụm bao xuống, miệng bên trong mơ hồ không rõ địa đạo, "Lão phu còn tại báo chí trang đầu đánh nhà hàng quảng cáo, cứ như vậy, chẳng mấy chốc sẽ có khách tới cửa."

"Ngô, người kiểu nói này, ta đột nhiên có cổ dự cảm không ổn. . ." Hạ Nặc không hiểu cảm thấy có chút nhức cả trướng, hư suy nghĩ nói, "Luôn cảm thấy, người sẽ đưa tới ghế góm đám gia hỏa a. . ."

...

Làm một cái mặt đen vô cùng, nhưng một mực tự nhận là âu hoàng người Phi châu, Hạ Nặc chưa hề nghĩ tới, hắn dự cảm, lần này thế mà nhanh như vậy liền được chứng minh.

Sau ba ngày, một cái trời trong gió nhẹ buổi chiều.

Một ngày này, Baratie nhà hàng đại môn mở rộng ra, góc tường máy quay đĩa bay ra nhạc cổ điển, tại lương trụ ở giữa chậm rãi phiêu đảng, nhưng mà lâu một mấy chục tấm trước bàn ăn, lại là trống rỗng, không có trông thấy một người khách nhân bóng dáng.

Cửa phòng bếp, Hạ Nặc dựa vào tại vách tường trước ngồi xỏm nhặt rau, buồn bực ngăn ngấm mà nhìn trước mắt trống trải cảnh tượng, mà ở phía sau hắn, Zeff đang ngồi tại trên băng ghế nhỏ gọt lấy khoai tây, mà Sanji thì là một thân một mình đang luyện tập lấy nấu nướng, ngoại trừ trong nồi nước canh ngẫu nhiên nổi lên lộc cộc âm thanh, hết thấy đều là như vậy yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Thứ 1 nhóm người ngựa

"Ta nói, Xú lão đầu."

Tại chờ đợi nửa ngày về sau, Hạ Nặc rốt cục là nhìn không được nhìn một chút Zeff, "Người thật đánh quảng cáo? Đây đều qua hơn nửa ngày, mặc kệ là đầu bếp còn là khách nhân, căn bản lòng đều không nhìn thấy một cái tốt a?"

"Gấp cái gì, nên tới, đều sẽ tới."

Zeff gọt da động tác cực kỳ thuần thực, trong nháy mắt dưới chân liền là nhiều hơn nửa cái giỏ gọt xong khoai tây, nghe vậy động tác trong tay của hắn cũng không dừng lại, chỉ là ngừng đầu nhìn Hạ Nặc một chút, tức giận nói, "Tiểu hài tử liền là tiểu hài tử, một điểm kiên nhẫn đều không có, về sau làm kiểu gì tốt đầu bếp, để khách hàng hài lòng a?"

"Ngô. . ."

Hạ Nặc chỉ cảm thấy không phản bác được, chỉ có thể lắc đầu, đem lực chú ý đại đường thu hồi, cúi đầu chuyên tâm chọn lên trong tay rau quả đến.

Nói đến, trải qua hai ngày trước chuẩn bị, nhà hàng đã là tại Zeff ra lệnh một tiếng bên trong, vào hôm nay rạng sáng chính thức khai trương, để ăn mừng, Zeff còn chuyên môn phòng chứa đồ làm ra rất nhiều hoa tươi, cùng Hạ Nặc bọn hắn bỏ ra mới vừa buổi sáng thời gian đem đại đường trang trí đến âm áp như xuân, mà tại về sau, lão đầu còn ngồi rất nhiều món điểm tâm ngọt, làm cho ngày đầu tới cửa khách nhân tặng phẩm.

Kết quả, tình huống hiện tại đến xem, này chút chuẩn bị có vẻ như là muốn luống cuống a. . .

Nhưng mà, liền ở đây thì.

Phanh!

Nương theo lấy một tiếng vang trầm, khép hờ phòng bếp đại môn bỗng nhiên bị người từ bên ngoài đẩy ra, gió mát rót ngược vào, lúc này, hai đạo thô kệch thanh âm bỗng nhiên vang lên:

"Có ai không! Chân đồ Zeff mở tiệm, là nơi này sao?"

"Chiêu mộ lệnh đã nói, hoan nghênh hỗn trưởng đầu bếp là thật sao?"

Này giọng giống như lời mình, mãi đến màng nhĩ từng đợt đau nhức, Hạ Nặc vô ý thức nhú nhú mày, quay đầu nhìn, đã thấy đến cửa phòng bếp, thỉnh linh nhiều hơn hai cái quần áo kỳ lạ quái nhân.

Hai người đều mang theo kính râm, râu ria kéo cận bã, một cái thân mặc màu vàng áo somi hoa, tóc đâm thành bím tóc buộc ở sau ót, hờ ngực lộ sữa, trên cổ còn mang theo một cái Thập Tự Giá, nhưng bất kể nói thế nào, hình dạng coi như bình thường. Mặt khác một cái liền có chút kỳ hoa, đỉnh lấy một đầu tán loạn Kim Mao, khuôn mặt bên trên tròn nhon, cái cằm đều nhanh đâm chọc ngực, thấy thế nào làm sao giống dân gian kỳ chí chuyện lạ bên trong con báo.

Mà phía trước người trong tay, thỉnh linh nắm một tấm đã phát nhãn báo chí, trên cùng "Mộ tập" hai chữ dễ thấy vô cùng, hiển nhiên liền là Zeff ủy thác toà báo đăng quảng cáo, như vậy, hai người ý đồ đến với thân phận cũng liền rõ ràng vô cùng.

Nhìn thấy Hạ Nặc như thế một cái nhìn bất quá mười hai mười ba tuổi thiếu niên quay đầu nhìn qua bọn hắn, hai người này đều không làm sao để ý, ánh mắt khẽ quét mà qua về sau, phát hiện trong phòng bếp cũng liền ba cá nhân, mà đối thành một cái còn là cái nhỏ hơn hài tử, ngừng lại thì ánh mắt liền đều tập trung vào quay lưng về phía họ Zeff trên thân.

"Vừa lên đến liền tự nhận là hỗn trưởng đầu bếp a, thật đúng là có thú. . ."

Trong lúc nhất thời không khí trong phòng trở nên hơi khẩn trương lên, chỉ ít tam đôi con mắt đều đang ngó chừng Zeff hậu bối, vậy mà mặc dù như thế, Zeff trong tay gọt khoai tây động tác, không chút nào thấy giảm bớt, cũng không thấy hắn xoay đầu lại, chỉ có thanh âm nhàn nhạt, bỗng nhiên tại trong phòng bếp vang lên: "Là thật."

Vừa nghe thấy lời ấy, hai cái quái nhân không hẹn mà cùng liếc nhau một cái, trên mặt đều lộ ra một tia mỉm cười.

"Vô luận là nhiều hồng bại hoại còn là phạm nhân vượt ngục, chỉ cần có người đói bụng đi tới tiệm này, ta liền để hắn ăn cái đủ." Zeff vẫn như cũ tại gọt lấy khoai tây, bất quá tại trầm giọng từ từ nói xong câu này về sau, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, rơi tại trên mặt của hai người:

"Các người, đều làm tốt giác ngộ sao? ! !"

Mặc dù chỉ là nhàn nhạt thoáng nhìn, nhưng giờ khắc này, Hạ Nặc thể mà Zeff ánh mắt sắc bén bên trong, tìm được mấy phần năm đó cái kia cái đã từng bước vào Grand Line cũng toàn thân trở ra đại hải tặc hương vị, mà liền hắn đều có như thế cảm giác, lại càng không cần phải nói cửa đã sớm biết rõ chân đồ Zeff uy danh hai người.

Trong lòng run lên phía dưới, tiếp theo sát, hai người này liền thu liễm trên mặt tùy tiện thần sắc, đột nhiên đứng thẳng người, hai chân khép lại, hướng về Zeff chào một cái,

Rống to: "Vâng!"

Phòng bếp cuối cùng, ngồi tại ghế gỗ bên trên Zeff hí hí mắt, rốt cục là để tay xuống bên trong khoai tây, chậm rãi đứng dậy, nhìn qua hai người thân nhiên nói: "Làm sao, đã lão phu danh tự các người cũng đã biết, chẳng lẽ lúc này, các người không nên cũng thanh tên của mình báo lên sao?"

"A, không có ý tứ, thất lễ!"

Hai người cấp tốc phản ứng lại, người mặc áo somi hoa bím tóc nam dẫn đầu tiến lên trước một bước, nghiêm nghị nói: "Đã từng là hải tặc, hiện tại đã là thâm niên chuyên trách đầu bếp có chuyện xưa nam nhân, Kael!"

"Thanh khách nhân coi là đại gia, cả đời đều tại vì để khách nhân hài lòng mà cố gắng phấn đấu đầu bếp sư, Patty!" Tướng mạo cực giống con báo quái nhân đồng dạng theo sát một bước, một mặt trang trọng cúi chào nói.

"Ngô, quả nhiên là này hai cái đầu bí a. . ."

Hạ Nặc ngồi xôm ở nơi đó không chút động đậy, bất quá cũng lười lại tiếp tục nhặt rau, hừ lên mắt, có chút hăng hái đánh giá lên hai người trang phục đến, "Một cỗ smart đại thúc đã xem cảm giác a. . . Nói đến, cùng nguyên tắc bên trong Luffy đến Baratie thì so sánh, này hai cách ăn mặc hoàn toàn tựa như là đôi cá nhân. . ."

"Còn có. . ." Nghĩ tới đây, hắn có chút nhức cả trứng mắt liếc Patty, "Như thế tự kỷ lời kịch, thế mà dùng loại này trang trọng khẩu khí nói ra, cho là mình là đội Rockets nha, thật không cảm thấy xấu hổ a?"

Hắn đầu đen rau muống người bên ngoài tự nhiên không cách nào nghe được, nhưng mà kỳ hoa là, này hai này thì thế mà cùng thì biến sắc, sau đó quay đầu nhìn hằm hằm lên đôi phương đến.

"Uy, ta nói Patty, người thật là đủ vô sỉ a, lại dám lấy đầu bếp sư tự cho mình là, chẳng lẽ không cảm thấy được e lệ sao?" Kael hai tay vây quanh phía trước, trong lỗ mũi phát ra một tiếng cực kỳ khinh thường hừ lạnh, nói.

"Cắt, vô sỉ hỗn đản hắn là là người mới đúng chứ!" Patty đồng dạng không cam lòng yếu thế, con mắt trừng đến chuông đồng lớn, đây là sát khí đối về, "Còn có chuyện xưa nam nhân, cái gọi là có cô sự, là liên quan tới người cây mơ Trúc Mã cùng người khác chạy sự tình sao?"

"Người hỗn đản này, không nên tùy tiện để lộ người ta vết sẹo a!"

"Cái gọi là vết sẹo, rõ ràng là chính người lộ ra ngoài!"

...

Tiếng cãi vã càng ngày càng kịch liệt, mắt thấy hai người liền muốn động tay, Hạ Nặc không khỏi đỡ ngạch, bắt đắc dĩ từ phía sau trong góc tường lấy ra Động Gia Hồ, liền chuẩn bị đứng dậy, dự định để này hai quái đại Thúc Tiên an tĩnh lại.

Kết quả, hắn vừa lên cái thân, liền gặp được một đạo hàn quang bỗng nhiên trước người lấp lóe mà qua, chợt chỉ nghe một trận lạnh thấu xương âm thanh xé gió truyền vào bên tai, tiếp theo sát, trầm đục truyền đến, đã bắt đầu tự đánh nhau Patty Kael hai người, trong nháy mắt như bị điện giật, ôm bụng ngã trên mặt đất.

Mà nguyên bản còn tại mấy mét có hơn Zeff, vậy mà không biết thì xuất hiện ở cửa phòng bếp, cái kia đầu gỗ đúc thành giả chân, cứ như vậy tại Hạ Nặc kinh ngạc nhìn chăm chú bên trong, chậm rãi thu về.

Nhìn xem tựa như tôm mét thân người cong lại trên sàn nhà hô đau hai người, Zeff hừ lạnh một tiếng, chợt tựa như là cái gì cũng không làm qua, trở lại ghé gối trước ngồi xuống, nhàn nhạt mở miệng nói: "Chuyện lúc trước liền không cần nói thêm, lão phu cũng đúng chuyện xưa của các người không có hứng thú. Bất quá, tại đồng ý các người gia nhập trước đó, có một kiện chuyện trọng yếu nhất muốn trước làm, ta nghĩ, các người hẳn là có thể đủ mình bạch a. . ."

"Ách. . ."

Hai người cùng thì dừng lại nửa thật nửa giả tiếng gào đau đớn, ngây người như vậy một giây về sau, hai mặt tự dò xét.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Không biết đánh nhau đầu bếp không là hảo kiếm sĩ

"Chuyện trọng yếu?"

Kael tại nhủ mày nghĩ nghĩ về sau, đột nhiên đứng lên, mặt mày kích động nói: "Ta hiểu được! Nhất định là chân đở Lão đại ngươi dự định thử một lần tài nấu nướng của chúng ta, yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm cho ngài hài lòng!"

"Không sai! Hai chúng ta cái, nhưng là ở trên một trăm chiếc tàu chở khách bên trên đảm nhiệm qua đầu bếp thâm niên lão nhân a!" Patty đồng dạng là "Ba" một tiếng nghiêm, đứng thẳng người, sau đó nhếch miệng cười một tiếng địa đạo, "Loại chuyện nhỏ nhặt này, căn bản là khó không được chúng ta a."

"Thí luyện hoàn toàn chính xác là có, bất quá, ai nói là muốn thử tài nấu nướng của các ngươi?"

Zeff lạnh lùng mắt nhìn bọn hắn, dừng một chút về sau, trầm giọng nói, "Lão phu muốn mò, là một nhà có thể dung nạp các loại người tới ăn cơm nhà hàng nổi trên biển, loại tình huống này đầu bếp, ngoại trừ trừ nghệ bên ngoài, có được một bộ khỏe mạnh thể phách, có thể đánh được gây chuyện hải tặc, mới là chuyện trọng yếu hơn a."

"Áy ?"

Yêu cầu này thực tại là ngoài dự đoán của mọi người chút, vô luận là Patty Kael, còn là nguyên bản đang chuyên tâm luyện tập làm đồ ăn Sanji, lúc này đều lộ ra một tia kinh ngạc chỉ ý nhìn về phía Zeff.

Sau đó chỉ thấy lão nhân này bỗng nhiên đưa ra một ngón tay. Chỉ chỉ ngồi xồm tại góc tường xem náo nhiệt ăn dưa quần chúng Hạ Nặc, "Áy, lão phu cũng không làm khó dễ các ngươi, chỉ cần có thể đánh bại tiểu tử này, coi như các ngươi trừ nghệ lại kém, lão phu đều sẽ vô điều kiện tiếp nhận xuống tới."

"Kích . . . Đánh bại hắn?"

Patty với Kael trước là sững sờ, sau đó lườm liếc góc tường vừa ngẩng đầu một mặt mừng bức Hạ Nặc về sau, không khỏi liếc nhau, nhin không được cười ha ha.

"Uy uy uy, ta nói chân đở Lão đại, ngươi thật là là đủ hài hước, thế mà để cho chúng ta cùng tiểu quý này đánh một trận, ha ha ha ha ha!" Kael còn tốt điểm, Patty gia hỏa này liền cười đến tương đương khoa trương, khoe mắt đều nhanh gạt ra nước mắt đến, ôm bụng, nửa ngày mới thở quá khí nói, "Liên tiểu gia hỏa này, hắn là là trong nhà ăn tiểu học đồ đi, nói đến, đáng đáp nhưng thật ra vô cùng lấy vui, nếu là thật đánh một chầu, ta nhưng còn có chút không nổi."

Nói đến chỗ này, tại Hạ Nặc bất ngờ không đề phòng, Patty trực tiếp cười ha ha lấy bên trên kéo qua bờ vai của hắn, trắng kiện bàn tay lớn hướng về Hạ Nặc đầu sờ, xem ra, là muốn xoa xoa trong mắt của hắn tiểu quý tóc.

"Gia hỏa này. . ."

Gặp một màn này, Zeff khoe miệng có chút một rút, có chút đồng tình nhìn Patty một chút, tâm lý vì đó mặc niệm.

Sau một khắc.

Ba!

Kịch liệt rút tiếng va chạm bỗng nhiên tại trong phòng bếp vang lên, chợt chỉ thấy Patty toàn bộ người đều trực tiếp bay ngược ra, "Đông" một tiếng trùng điệp ngã xuống tại đối diện trên vách tường, kính râm rơi trên mặt đất rơi vỡ nát, nhìn có chút chật vật.

"Mẹ trứng, đầu năm nay làm sao là cá nhân, đều muốn cho ta đến một bộ sờ đầu giết. . ."

Góc tường, nhìn nhìn rơi thất điên bát đảo Patty về sau, Hạ Nặc lắc đầu bất đắc dĩ, cầm trong tay hoành cầm Động Gia Hồ chậm rãi thu hồi bên hông, hư thu hút nhìn về phía Zeff, mang theo khó chịu nói:

"Ta nói, Xú lão đầu, ngươi này là đùa nghịch ta còn là đùa nghịch bọn hắn đâu, thật vất vả tới hai cái đầu bếp, thế mà để bọn hắn đánh bại ta lại nói, ngươi còn muốn hay không nhận?"

"Hừ, tiểu quý đầu khẩu khí thật đúng là là biến lớn a, bất kể như thế nào, yêu cầu của lão phu nhưng là sẽ không dễ dàng sửa đổi, đợi chút nữa cũng đừng thuyền lật trong mương. . ."

Zeff hừ lạnh một tiếng, ánh mắt khê động, mắt thấy Patty đã chóng mặt vịn vách tường đứng lên, ngừng lại thì tức giận mở miệng nói: "Làm sao, điểm ấy trình độ liền dám tự xưng hôn trưởng đầu bếp? Liên một cái mười hai tuổi tiểu quý đều đánh không lại, về sau gặp phải gây chuyện khách nhân, còn thể nào có thể xử lý tốt?"

"Nhưng. . . Đáng giận a, Patty đại gia ta, thế mà bị một tên tiểu quý cho đánh lên đến. Tuy nói tiểu tử này khí lực là có chút lớn lạ thường, nhưng còn là thật mất thể diện a. . ."

Bị câu nói này đâm một cái kích, Patty lập tức thanh tỉnh không ít, cắn răng nghiêng lợi nhìn phía Hạ Nặc, kết quả phát hiện gia hỏa này thế mà đã không hề lo lắng mọc lên lỗ tai, ngừng lại thì nổi giận gầm lên một tiếng:

"Kael!"

"Cái gì?" Kael còn không có vừa rồi Patty bị một kiếm quát bay tình cảnh bên trong lấy lại tinh thần,

Nghe vậy mới hơi nghi hoặc một chút xoay đầu lại.

"Là lúc này rồi! Đánh cược hồn trưởng đầu bếp danh hào, cùng tiến lên, hôm nay nhất định phải hung hăng giáo huấn một cái này cái thói tiểu quý! Tốt cho hần biết, đánh lên cái gì không đáng kể chút nào, nắm đầm lớn mới có tác dụng!" Patty phần nộ quát.

"Không có vấn đề a, Patty!" Kael trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo, bỗng nhiên thào xuống trên sống mũi kính râm, đồng dạng quát lên một tiếng lớn địa đạo, "Chúng ta nhưng là nghe tiếng biển cả đầu bếp tổ hai người a, đã thật vất vả tìm được chân đồ Lão đại mở nhà hàng, như thế nào lại bị một cái đáng giận thói tiểu quý đánh ngã!"

"Luôn cảm giác bầu không khí càng ngày càng xấu hổ a. . ."

Nhìn qua nhiệt tình tăng cao hai người, Hạ Nặc không nói đỡ đỡ dài, nói đến, là lòng hải tặc thế giới bên trong người chiến đấu trước luôn yêu thích Pearl Pearl nói lên một đồng, đều là nói nhằm còn chưa tính, còn cuối cùng là tự kỷ độ phá trần. . . Trực tiếp gặp mặt liền là không làm xong a?

"Như vậy, cùng lên đi!"

Mà ở thời điểm này, Patty cùng Kael đã tuyên cáo xong, một trái một phải, cực kỳ ăn ý hướng về Hạ Nặc đánh tới, tốc độ cũng đồng đều là không chậm, cơ hồ trong nháy mắt liền đi tới góc tường, mà bởi vì phòng bếp tương đối chật hẹp nguyên nhân, hai đạo trắng kiện thân thể đã hoàn toàn đem Hạ Nặc đường ra phong đến sát sao, cũng cùng thì rộng rãi một quyền hướng Hạ Nặc đánh ra.

"Thế mà không né tránh a. . ."

Nhìn thấy Hạ Nặc không tránh không né vẫn như cũ đứng tại chỗ, hai người liếc nhau, nhếch miệng lên, trên mặt cùng thì lộ ra một tia tươi cười đắc ý, "Như vậy, không có ý tứ, thí luyện sẽ phải thông qua được!"

"Không dứt, thật là phiền phức a."

Hạ Nặc thờ dài, cổ tay khẽ run, sau một khắc, liền là nhẹ nhàng dựng tại Động Gia Hồ bên trên, "Như vậy, xem ra cũng chỉ có thể đem các ngươi đánh tới sợ mà thôi. . ."

Ánh mắt tỉnh táo nhìn chằm chằm khí thế hung hung nắm đầm, Hạ Nặc hơi khẽ hít một hơi, tay phải ổn định chậm rãi từ dưới đi lên, từ ngón cái cùng ngón trỏ nâng chuôi kiếm, tay trái ngón cái đem kiếm ngặc phía bên phải nghiêng trước hơi đẩy.

Cho đến lý niệm lúc, bỗng nhiên đổi tốc độ, tựa như điện quang hỏa thạch trong chớp mắt, lưỡi kiếm liền đã lòi cuốn lấy rút đao thì kích thích phong áp, phải phía bên trái, nương theo lấy quát khẽ một tiếng, cắt ngang mà tới!

"Cư Hợp · Hoành Nhất Văn Tự!"

Xùy!

Rõ ràng chỉ là nhìn như bình thường một kiếm, nhưng hết lần này tới lần khác ở tại chém ra thời điểm, lại hình như có nhân nhát phong thanh nổ bùng mà lên, Patty với Kael chỉ cảm thấy một cổ lạnh lẽo chi khí đối diện mà tới, con mắt bị đâm đến đau nhức phía dưới, ánh mắt một trận mơ hồ, nắm đầm ngừng lại thì vô lực.

Cờ-rắc!

Tiếp theo sát, quần áo xé rách thanh âm bỗng nhiên vang lên, tại Patty với Kael trọn mắt hốc mồm nhìn chăm chú bên trong, hai người áo lại là tại lúc này, bỗng nhiên từ giữa đó phá tan đến, hóa thành vô số vải rách, bay là tả tẩn mất trên mặt đất, trên người của bọn hắn, cứ như vậy hoàn toàn trần trụi bại lộ tại trong không khí.

Mà càng làm cho hai người cảm thấy hoảng sợ là, đỉnh đầu của mình tóc, cũng không biết thì lặng yên không một tiếng động rơi xuống phía dưới, Kael bím tóc không thấy, tóc chiều dài cũng thiếu hơn phân nửa, Patty càng là trực tiếp chỉ còn lại có bóng loáng màu xanh da đầu, ngoại trừ khuôn mặt xem ra càng giống con báo bên ngoài, đơn giản cùng cái đầu trọc không có gì khác biệt.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng bếp đều triệt để yên tĩnh trở lại. Chỉ có máy quay đĩa bên trong truyền ra nhạc cổ điển, vẫn như cũ không nhanh không chậm, tại trong nhà ăn lượn lờ quanh quẩn.

Chương 46: tiêu đề khuôn về nước suối

Rầm—

Yên tĩnh đến có chút quý dị bầu không khí kéo dài nửa ngày, cuối cùng, bị một đạo nước bọt nuốt âm thanh chỗ đánh vỡ.

"Sao. . . Tại sao có thể như vậy. . ."

Gãi đầu da, xác định đã biến thành một mảnh trống không về sau, Patty trên mặt ngừng lại thì đây là về không dám tin, lẩm bẩm nói: "Hiện tại tiểu quý, chẳng lẽ đều là quái vật a. . ."

"Đúng vậy a, cư. . . Thế mà một kiếm liền. . ."

Kael thanh âm khẽ run tiếp lời nói, hần thời khắc này trên mặt cũng đầy là chán kinh chi sắc, nhất là là tại nhìn tới mặt đất tán lạc bím tóc về sau, càng là khóe miệng một rút, trong lòng nhin không được sinh ra mấy phần hàn ý đến.

Loại người này, cũng căn bản là chỉ có dùng tiểu quái vật cái từ này mới có thể hình dung đi?

Đối đầu loại này biến thái. . . Nếu là thật là tại chiến đấu, chỉ sợ chôn vùi tại đối phương dưới kiếm, liền không chỉ là bím tóc đơn giản như vậy, mà là đầu lâu với tính mạng?

Cách đó không xa, híp mắt nhìn qua đây hết thấy Zeff cười lạnh một tiếng, chậm rãi đứng người lên, ánh mắt nhàn nhạt rơi tại Kael với Patty trên thân, "Đã liền một tên tiểu quý đều đánh không lại, như vậy thật có lỗi, dựa theo trước đó ước định, các ngươi thí luyện đã thất bại."

"Thập. . . Cái gì?"

Kael với Patty cùng thì sững sờ, sau đó bỗng nhiên phản ứng lại, cơ hồ là cùng thì kêu thảm một tiếng, về mặt cầu xin nhào bên trên, trực tiếp một thanh một cái, ôm Zeff đùi, gào khóc.

"Ân?"

Zeff nhướng mày, lạnh lùng nói: "Các ngươi này là dự định làm gì, muốn uy hiếp lão phu sao?"

"Không cần a, chân đồ Lão đại! Chúng ta đều là rất ưu tú đầu bếp, làm ơn tắt thu lưu chúng ta a!" Patty một bên chảy nước mắt, một bên quát.

"Liền là liền là! Không tin, ta hiện tại liền chứng minh cho ngươi xem, nhất là là đao công, cam đoan có thể làm cho ngài giật nảy cả mình!" Kael đồng dạng mang theo tiếng khóc nức nở bảo đảm nói.

"Quá yếu, không thu."

Đáp lại bọn hần là Zeff vô tình cự tuyệt.

Patty cùng Kael ngừng lại thì thân thể liền cứng đờ, chột tại lẫn nhau liếc mắt một cái về sau, kiên định gât gât đầu, một lần nữa ôm chặt Zeff đùi, cắn răng nghiêng lợi nói:

"Quyết định, nhất định phải dùng thành ý của chúng ta "

"Cảm động chân đồ Lão đại!"

Kết quả là, lại một đợt nước mắt thể công đi lên, kêu khóc tổ khổ thanh âm, cũng là tại Zeff đỡ rơi vào đường cùng, trở nên càng lúc càng lớn.

...

Một bên khác.

Đang luận bàn xong về sau, Hạ Nặc tiện tay đem Động Gia Hồ tựa vào bên tường, xem xét mắt hai cá nhân một bộ muốn chết muốn sống biểu lộ, tựa như là vừa rồi cái gì đều không phát sinh, như không có việc gì lựa thức ăn đến.

Bất quá khóe miệng của hần, lại là lặng lẽ khơi gọi lên một điểm nhỏ đường cong.

"Ngô, cảm giác tâm tình hơi tốt như vậy một chút. . ."

Lời này mặc dù thanh âm rất nhẹ, nhưng dựa vào rất gần Sanji lại là nghe cái rõ ràng, hần ngừng lại thì liền hướng Hạ Nặc hứ một ngum, nhỏ giọng nói:

"Không biết xấu hổ a, Hạ Nặc ca, rõ ràng là treo giải thưởng mười triệu hải tặc, còn muốn khi dễ này hai cái tạp ngư."

"Bớt nói nhảm, ngươi cho rằng ta nguyện ý không có việc gì liền mù xuất thủ? Còn không phải là bởi vì này hai đồ đàn, bị Zeff tên hỗn đản kia lão đầu đùa nghịch?"

Hạ Nặc trừng mắt liếc hần một cái, sau đó ngấm lấy một mặt lạnh lùng Zeff, bữu môi nói: "Rõ ràng là hai cái rất thích hợp gia hỏa đi, cũng không biết Zeff lão nhân này đang đánh cái gì mưu ma chước quỷ, hừ, luôn cảm giác ta bị hấn lợi dụng, thật là khiến người khó chịu a. . ."

"Đúng vậy a, ta cũng cảm thấy hai người này rất có ý tứ."

Sanji khề ừ, nghĩ nghĩ về sau, bỗng nhiên hi hi cười nói: "Ngươi chờ chút a, xem ta như thế nào đùa nghịch bọn hần."

"Ân?" Hạ Nặc động tác trong tay ngừng lại thì chậm lại, hần nhìn một chút Sanji, nhướn mày, "Có chừng có mực, chớ làm loạn."

"Yên tâm đi, chi là chi đùa một chút mà thôi."

Nói xong, Sanji liền để tay xuống bên trong cái nôi, đồ lót chuồng trên băng ghế nhỏ nhảy xuống tới, nhìn về phía vẫn như cũ quỳ trên mặt đất kêu khóc Patty hai người,

Xách eo nhỏ, trùng điệp ho khan một tiếng, sau đó quát:

"Uy, hai người các ngươi cái!"

Đợi cho Patty Kael vô ý thức nhìn sang, Sanji cố ý cười lạnh một tiếng, một mặt hững hờ địa đạo: "Ta nói, hoặc là cùng ta cũng độ sức một trận đi, ta cam đoan, chỉ cần các ngươi có thể đánh bại ta, có thể tiến vào nhà này nhà hàng a."

"A, thật sao?"

Patty với Kael ngừng lại thì liền tinh thần tỉnh táo, vô ý thức liền buông ra Zeff đùi, đứng dậy.

Kết quả, khi nhìn rõ Sanji bề ngoài về sau, bọn hần lại cùng thì khóe mắt một rút, liếc nhau về sau, một mặt ủy khuất một lần nữa ngồi xồm xuống, yên lặng ôm chặt Zeff đùi.

"Ta nói, các ngươi này là. . ."

Sanji ngừng lại thì liền ngẩn ngơ, này hai gia hỏa, biểu lộ biến ảo cũng quá nhanh đi?

"Hừ, đừng có lại muốn gạt chúng ta, theo ta thấy, căn bản là là niên kỷ càng nhỏ càng là quái vật đi, trên chiếc thuyền này đều là cường giả, chân đồ Lão đại là, cái kia cái tóc đen tiểu tử là, ngươi tiểu quỷ này khẳng định cũng là!"

"Chính là, rõ ràng mạnh đáng sợ, vẫn còn muốn giả dạng làm kẻ yếu, để cho chúng ta bị không công đánh một trận? Chúng ta mới không có ngu như vậy đâu, không cửa!"

...

"Đây coi là cái gì, bị đánh ra ám ảnh trong lòng?"

Sanji không khỏi hừ lên mắt. Cái tư thế này là hần đi theo Hạ Nặc vụng trộm học, trước đó không hề cảm thấy có chút ít khóe, dứt khoát liền lấy đến dùng, đáng tiếc hần không giống Hạ Nặc như thế có thể theo thì chuyển hóa thành mặt cá chết trạng thái, cho nên nhìn có chút dờ dờ ương ương.

"Đại khái là vậy. . . Ta nói, nguyên lai ngươi tiểu quỷ này, miệng bên trong nói đùa giỡn một chút bọn hần, kỳ thật liền là muốn cáo mượn oai hùm, để bọn hần cùng ngươi đánh một trận?"

Hạ Nặc liếc nhìn hai người, vừa ngấm mắt Sanji: "Liền ngươi cái kia cánh tay nhỏ bấp chân, còn dám như thế da, thật đánh nhau, sợ là đầu đều muốn bị bọn hần đập nát."

"Ta liền muốn tùy tiện bày tư thế, giả dạng làm xuất kiếm đáng vẻ đem bọn hần dọa lùi, sau đó chế giễu tới."

Sanji ừ rừ cúi đầu thờ dài, nhỏ giọng thăm thì nói, "Ai biết này hai cái đồ đàn thế mà trực tiếp đánh cũng không dám đánh, không có ý nghĩa."

Nói đến chỗ này, hần nhỏ con ngươi đảo một vòng, bỗng nhiên lại gần, đối Hạ Nặc nói: "Hạ Nặc ca, ngươi nói, ta muốn là cho bọn hần nhìn ngươi lệnh truy nã, bọn hần có thể hay không cang. . ."

"Đẹp đi đi, đều bị ta xé thành mảnh nhỏ, ngươi liền đừng hy vọng."

Hạ Nặc lười biếng lắc đầu, "Lại nói, đừng nhìn hai người này ngốc một chút, một phen giày vò về sau, Zeff lão già thối tha kia cuối cùng đoán chừng còn là sẽ nhận lấy bọn hần."

"A."

Sanji cái hiểu cái không gật đầu, sau đó nhìn phòng bếp cuối cùng, đôi mắt ôm chân giết mặt vẫn lạnh lùng như cũ Zeff, nghi hoặc nói, "Vậy tại sao Xú lão đầu liền nhất định phải giả ra loại này bộ dáng, trực tiếp nhận lấy không phải tốt?"

"Tuổi tác sự khác nhau bày ở nơi đó, chúng ta sao có thể xem hiểu lão đầu từ ý nghĩ."

Hạ Nặc ngáp một cái, hào hứng một địa đạo, "Đại khái là lão đầu tại chúng ta chỗ này không cảm giác được làm lão bản uy nghiêm, dự định tại mới tới đám gia hỏa trước mặt bày cái phổ giết sát uy phong ba, cứ như vậy, về sau lại có mới đầu bếp tiến vào, cũng tốt quản lý một điểm."

...

Baratie nhà hàng bên ngoài, ánh nắng hơi phơi, gió nhẹ lướt qua, nước biển tại thu dương chiếu rọi ra lẫn lẫn ba quang, một chút nhìn, ngược lại khác biệt mấy phần ý cảnh.

Trong nhà ăn còn đang nháo chính hoan, bởi vậy, cũng không có người chú ý tới, một chiếc trang trí hoa lệ thuyền nhỏ, cứ như vậy tại ba quang bên trong, dần dần tới gần, cuối cùng đứng tại Baratie cửa chính bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tiêu đề khuôn chính tại một lần nữa kết nối

Boong thuyền, một trái một phải đứng đầy hai tên gác tay mà đứng nam tử áo đen, dáng người trắng kiện, giống như bảo tiêu. Phía sau bọn họ liền là buồng nhỏ trên tàu cửa gỗ, bất quá không biết vì sao, thời khắc này cửa khoang chăm chú nắp máy, thấy không rõ tình cảnh bên trong.

Soạt. . .

Đuôi thuyền truyền đến thả neo kích thích bọt nước âm thanh, đội thuyền tại hơi run rẩy sau một lúc, thuận lợi tại gọn sóng bên trong ổn định thân hình, hiển nhiên trên thuyền thủy thủ đã làm xong cập bờ chuẩn bị.

Nhưng mà, kỳ quái là, rõ ràng Baratie nhà hàng cửa chính đang ở trước mắt, hai tên nam tử áo đen nhưng như cũ như là như pho tượng đứng tại chỗ không nhúc nhích, tựa hồ căn bản không có chú ý tới điểm này.

Nhà hàng nổi trên biển bốn phía, lạnh lạnh mà yên tĩnh, chỉ có tiếng sóng biển hơi dạng lọt vào tai.

Thời gian, liền tại này một mảnh trong yên lặng chậm rãi trôi qua.

Trộn vụn qua sau mười mấy phút. "Kẹt kẹt" một tiếng, buồng nhỏ trên tàu cửa bị người từ bên trong chậm rãi đẩy ra.

Đồng.

Nương theo lấy một tiếng vang trầm, một nam một nữ hai bóng người, bỗng nhiên xuất hiện ở ngoài khoang thuyền, đi ở phía sau nữ nhân dáng người mập mạp, hiển nhiên cái kia tiếng bước chân nặng nề liền là nàng nơi này truyền ra. Động tĩnh chỉ lớn, liền phụ cận biển thủ đô nước vì đó nổi lên gọn sóng.

Hai tên nam tử áo đen cùng thì lui ra phía sau một bước, một mặt cung kính cúi người, cúi người chào nói:

"Buổi chiều tốt, Rocozeles Tiên Sinh, Alvida tiểu thư."

"Àn, buổi chiều tốt, ngô, cái này là trước kia trên báo chí tuyên truyền, nhà kia mới mở Baratie nhà hàng a?" Đi tại phía trước nam tử mái tóc màu xanh, thân mang màu trắng trang phục chính thức, khỏe miệng ngậm một cây xì gà, khuôn mặt có chút anh tuấn. Hắn quan sát trước mắt nhà hàng cửa chính, nhỏ ngum vòng khóe thân nhiên nói.

"Đúng vậy, Rocozeles Tiên Sinh."

"Rất tốt, xuống thuyền đi, cập bến cũng có một hồi, ta cũng không muốn chậm trễ quá lâu." Được xưng Rocozeles thanh niên anh tuấn liếc mắt người áo đen, sau đó chậm rãi quay đầu, dùng một loại ánh mắt ôn nhu nhìn về phía người phía sau, thâm tình chậm rãi địa đạo: "Dù sao, có thể mời mỹ lệ Alvida

tiểu thư cùng đi ăn tối, nhưng là rất nhiều nam nhân tha thiết ước mơ sự tình."

Mập mạp thân ảnh lúc đầu một mực hơi cúi đầu, tựa hồ là có chút tự ti sợ người, nghe nói như thế, ngừng lại thì thân thể liền là run lên, chột liền chậm rãi ngẩng đầu lên, lộ ra một tấm xấu xí mà che kín tàn nhang mặt.

Giờ phút này, này trương xấu xí mặt béo bên trên đây là đồ ửng, trong mắt lóe ra mừng rỡ quang mang, cảm giác hạnh phúc tựa hồ muốn từ đó tràn ra tới, đối mặt thanh niên anh tuấn thâm tình nhìn thẳng, nàng có chút trốn tránh tránh đi ánh mắt, nắm vuốt mép váy, khiếp vía thốt: "Khoa. . . Rocozeles Tiên Sinh, mời. . . Xin đừng nên nói như vậy, luôn cảm thấy. . . Để cho người ta rất thẹn thùng."

"Thẹn thùng? Có gì có thể thẹn thùng?"

Thanh niên anh tuấn trước là khẽ giật mình, sau đó liền là một trận cười mở cười to, hắn đem thuốc gỡ xuống giáp tại tay phải khe hở bên trong, sau đó thoải mái đưa tay phải ra, khoác lên Alvida, cúi đầu nhẹ nhàng hôn vào cái kia đầy đặn mu bàn tay bên trên, hàm tình mạch mạch địa đạo:

"Không cần để ý người khác cái nhìn, Alvida tiểu thư, mời trực tiếp trả lời ta, ngươi nguyện ý buổi tối hôm nay, tại nhà này mới mở nhà hàng nổi trên biển, cùng ta, Bratt gia tộc tương lai người thừa kế, Bratt · Rocozeles cùng một chỗ, chung tiến một lần lãng mạn ánh nến tiệc tối a?"

"Ta. . ."

Bị như vậy nhẹ nhẹ một hôn, nguyên bản liền có chút ngượng ngùng Alvida, trong nháy mắt liền trưởng đến đỏ bừng cả khuôn mặt, khăn trương phía dưới, tròn vẹn dạ nửa ngày. Mới dám nhỏ giọng mà kiên định nói: "Nguyện ý."

Nói ra hai chữ này về sau, nàng như là như trút được gánh nặng buông lỏng ra nắm chặt vạt áo hai tay, mím môi một cái, lại lần nữa nhìn về phía Rocozeles lúc, trong mắt cũng nhiều hơn rất nhiều vui sướng với luyện mộ chỉ sắc.

"Thật tốt, ta nữ sĩ."

Rocozeles một mặt mê say đứng lên, lại với Alvida thật sâu liếc nhau một cái về sau, nhẹ nhàng ho một tiếng, xoay đầu lại lúc, đã khôi phục nghiêm mặt, hắn nhân nhật mở miệng nói: "Daniel, bác kéo."

"Tại, Rocozeles Tiên Sinh." Hai cái người áo đen tiến lên cúi người hành lễ, nói.

"Đợi chút nữa các ngươi cùng ta cùng một chỗ tiến,

Trên thuyền thủy thủ liền đều lưu lại, để bọn hắn xem trọng thuyền, đừng ra cái gì chỗ hở." Rocozeles cắn xi gà, ánh mắt xa xăm rơi tại Baratie nhà hàng đình:

"Đi thôi, phía trước dẫn đường, ta ngược lại muốn xem xem, nhà này nhà hàng tiêu chuẩn đến cùng như thế nào, có thể hay không mang đến một trận, hoàn mỹ ánh nến bữa tối."

...

Trong phòng bếp, hỗn loạn vừa mới lắng lại không lâu.

Hạ Nặc trong tay nắm vuốt một thanh không có chọn xong rau xanh, có chút tròn mắt há hốc mồm mà đứng tại góc tường nhìn qua cảnh tượng trước mắt, liền thân bên cạnh dựa vào tường để đó Động Gia Hồ lúc nào bị chân mình gót đụng phải trên mặt đất, đều không có phát hiện.

Ở trước mặt của hắn, có hai cái vừa mới thay đổi đầu bếp phục gia hóa, lấy một loại ân cần đến đáng sợ thái độ, liêu mạng tại trong phòng bếp bận rộn.

Lau bàn, lau nhà, rửa rau, thái thịt, cọ rửa đĩa. . . Hai cá nhân cơ hồ là lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ, tại cùng thì tiến hành mấy thứ làm việc, mà về sau, nhìn thấy góc tường Hạ Nặc về sau, trong đó một cái con báo hình dáng không rõ sinh vật còn trực tiếp trong tay hắn giành lấy rau xanh, chọn tuyển.

"Ta nói. . . Không cần liêu mạng như vậy a. . ."

Hạ Nặc hư suy nghĩ muốn đậu đen rau muống, nhưng lại cảm thấy rãnh rỗi quá nhiều không nói lên, dứt khoát liền thở dài, vô lực quay người ra phòng bếp đại môn, "Được rồi, từ các ngươi giầy vò."

Sanji lúc đầu là tại một cá nhân luyện tập làm sao xào rau, nhưng mà hiện tại lò cổ trước mặt không gian cơ bản bị hai cái mới đầu bếp sở chiếm cứ, chi có thể cũng nhếch miệng, theo sát lấy Hạ Nặc ra phòng bếp.

"Hai người này."

Trong nhà ăn vẫn như cũ là vắng vẻ một mảnh, Hạ Nặc nhìn lướt qua sau liền không có dừng lại thêm, thẳng lên lầu bậc thang hướng lầu hai mà, trên đường, vừa nghĩ tới vừa rồi Patty cùng Kael hai người bị Zeff tuyên bố mướn thì cái kia kích động bộ dáng, liền không nhịn được lắc đầu.

Lúc trước hắn thật đúng là là đánh giá quá cao cái kia hai người tiết tháo, gặp Zeff cự tuyệt thu lưu, Patty cùng Kael vừa rồi thể mà trực tiếp biểu thị thứ nhất tháng có thể không cần tiền lương, hơn nữa còn có thể gánh chịu việc vặt với phục vụ viên làm việc, lúc này mới khiến cho Zeff đồng ý xuống tới.

Kết quả là, liền xuất hiện vừa rồi cái kia chịu khó có chút đáng sợ một màn.

"Luôn cảm giác lão đầu kia hiện tại là đã xài hết rồi trước đó tích lũy tài phú, bắt đầu keo kiệt đi lên a. . ." Hạ Nặc chính suy nghĩ đâu, đằng sau lại bỗng nhiên truyền đến nhẹ nhàng gọi tiếng:

"Hạ. . . Hạ Nặc ca."

"Àn?" Hạ Nặc quay đầu mắt nhìn, gặp Sanji một mặt áy náy nhìn lấy mình, không khỏi có chút kỳ quái địa đạo: "Người làm sao?"

"Không có gì, liền, liền. . . Là cảm thấy thật xin lỗi Hạ Nặc ca." Sanji có chút ừ rừ cúi đầu nói, "Vừa rồi không cẩn thận bại lộ Hạ Nặc ca thân phận, thực tại là đối không ở."

Sau đó liền có chút cẩn thận từng li từng tí ngừng đầu, "Cái kia cái, muốn ra truyền đi, Hạ Nặc ca không có nguy hiểm?"

"Cái gì đó, nguyên lai là cái kia cái. . ."

Hạ Nặc nao nao, sau đó có chút bật cười nói, "Điểm này việc nhỏ, không có gì lớn, dù sao cái kia hai tên gia hỏa tiếp xuống sẽ cùng chúng ta cùng ăn cùng ở, biết cũng là chuyện sớm hay muộn, người cũng đừng mù quan tâm"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Sắc chi khởi nguyên

Liền tại vừa rồi, Patty Kael hai người với Zeff ký kết xong hợp đồng về sau, chính tại xào rau Sanji bởi vì muốn hỏi thăm Hạ Nặc nấu nướng kỹ xảo sự tình, mà vô ý thức lới ra hô một câu "Hạ Nặc ca".

Kết quả Hạ Nặc bên này còn không có qua đâu, Patty cùng Kael liền thỉnh tai nghe được hai chữ này, trong nháy mắt liền xuất hiện ở Hạ Nặc trước mặt, đối mặt của hắn liền là một trận mãnh liệt nhìn.

Àn, coi như đổi kiểu tóc, cũng chịu không được như thế phân rõ a. . .

Kết quả là, Patty Kael hai người trong trí nhớ, Đông Hải mới ra một tên đại hải tặc Tật Phong "Hạ Nặc" hình tượng, ngừng lại thì liền cùng trước mắt này cái bị bọn hắn trước đó xem như học trò tiểu quỷ hoàn mỹ trùng điệp ở cùng nhau.

"Quả nhiên tại Đông Hải loại địa phương nhỏ này, tiền thưởng còn là cao có chút chói mắt. . ."

Hồi tưởng lại mới tại trong phòng bếp, cái kia hai đầu bị đầu bếp một mặt gặp quý biểu lộ, cùng về sau đối với mình trở nên không hiểu kính sợ lên thái độ, Hạ Nặc liền không nhịn được có chút không nói lác đầu.

Đảo mắt liền tới lâu hai, Sanji gian phòng liền tại đầu bậc thang bên cạnh, cáo âm thanh biệt về sau, Sanji liền trở về phòng nghỉ ngơi đi, tiểu tử này có thói quen ngủ trưa, hôm nay một mực luyện tập trù nghệ đến hiện tại, ngược lại là đã sớm vậy lại.

Hạ Nặc cũng không dừng lại, một đường dọc theo hành lang đến cuối cùng, đẩy ra gian phòng của mình phía sau cửa, tiện tay đóng lại, đến bên giường ngồi xuống.

"Ngô, hơi mệt. . ."

Ngáp một cái, Hạ Nặc xem xét mắt có chút đau nhức cổ tay, hơi vuốt vuốt về sau, liền bị từ kéo qua chuyển đến sau lưng mình, sau đó miễn cưỡng nằm, toàn bộ người đều rơi vào mềm mại nhưng trong chăn.

Dễ chịu a. . .

Nói đến, vì Baratie nhà hàng có thể thuận lợi gầy dựng, hai ngày qua này hắn cùng Zeff thật có thể nói là bận bịu chân không chạm đất, cần phải chuẩn bị sự tình thực tại là nhiều lắm, về vang là cần phải chuẩn bị từ sớm tốt nguyên liệu nấu ăn, liền hao tổn rất nhiều tinh lực. Mà bởi vì Sanji niên kỷ quá nhỏ không có khí lực gì nguyên nhân, rất nhiều việc nặng đồng dạng chỉ có hắn có thể giúp đỡ làm, mấy ngày gầy vò xuống tới, kém chút không có thanh xương cốt đều cho làm tan.

Tùy ý đầu óc chạy không sau một thời gian ngắn, Hạ Nặc mới khôi phục trạng thái, híp mắt nghĩ nghĩ về sau, tâm thần hơi động một chút, đem giao diện thuộc tính kêu gọi ra, sau đó ánh mắt trực tiếp rơi tại ở giữa một chỗ:

(Ngự Phong Kiếm Thuật (sơ cấp): Độ thuần thực 1102/ 10000)

"Quả nhiên, mấy ngày nay luyện tập ít, đều không làm sao dâng lên a. . ."

Nhìn qua ba ngày mới lên tăng hai điểm thanh tiến độ, Hạ Nặc có chút nhú nhú mày, hai ngày trước sớm bận đến muộn, chỉ có sáng sớm trước đó hấn dậy sớm mới có rảnh đuôi thuyền bên kia luyện bên trên một hồi kiếm thuật, cộng lại cũng liền ba bốn giờ bộ dáng, kết quả kết quả là một ngày liền một chút cũng không có.

Mà muốn đem Ngự Phong Kiếm Thuật lên tới trung cấp, còn cần trọn vẹn chín ngàn điểm. . .

Dạng này, coi như sau ngày hôm nay hấn không xuống, có thể mỗi ngày nhiều tốn một chút thời gian tu luyện, nhưng bởi vì không có cơ hội cùng người khác luận bàn chiến đấu duyên cớ, thăng cấp ngày, đơn giản có thể dùng từ từ vô hạn để hình dung.

"Xem ra, kế hoạch kia không thể kéo dài nữa."

Ánh mắt tại giao diện thuộc tính bên trong độ thuần thực với anh hùng đẳng cấp hai cái thanh tiến độ ở giữa vừa đi vừa về bắn khoản lấy, Hạ Nặc mím môi một cái, lộ ra một vòng như nghĩ tới cái gì.

Trên thực tế, mấy ngày nay nhàn rỗi lúc, đã có một cái phương án dần dần trong lòng của hấn thành hình, cũng theo suy nghĩ xâm nhập mà dù phát hoàn thiện, nếu như tiến hành áp dụng, hoàn toàn có thể giải quyết Hạ Nặc dưới mắt mâu thuẫn quần cảnh, để hấn có thể bình yên tại Baratie trưởng thành cùng lúc, cũng có thể làm độ thuần thực với đẳng cấp tăng lên tốc độ trên diện rộng đề cao.

Bất quá, trước mắt, muốn biến thành hành động còn là có chút khó khăn. . .

Suy nghĩ tung bay trong chốc lát về sau, Hạ Nặc thở dài, thu hồi giao diện thuộc tính, xê dịch thân thể, khôi phục bình thường tư thế ngủ, chậm rãi nhắm mắt lại, hấn hiện tại thực tại là có chút mệt mỏi, bởi vậy chuẩn bị trước nghỉ ngơi một hồi lại nói.

...

Lúc này.

"Ánh nến tiệc tối?"

Trong phòng bếp,

Chính tại không nhanh không chậm gọt lấy khoai tây Zeff bỗng nhiên dừng lại động tác, hơi kinh ngạc ngẩng đầu lên.

Ở trước mặt hấn, là vừa báo cáo xong Patty, hấn giờ phút này, cầm trong tay một tờ thực đơn, mặt mũi tràn đầy đều là phiền muộn chi sắc: "Đúng vậy, chân đồ Lão đại, mới tới khách nhân tổng cộng có bốn vị, trong đó một người trẻ tuổi tựa hồ là gia tộc gì thiếu gia, ta lấy ra thực đơn hỏi hấn muốn cái gì đồ ăn lúc, hấn trực tiếp cự tuyệt, muốn chúng ta chuyên môn vì hấn bố trí một trận ánh nến tiệc tối, hơn nữa còn nhất định phải là lấy tình yêu làm chủ đề."

"Nguyên lai là như thế này a. . ."

Zeff buông xuống khoai tây, lông mày có chút nhú lên, lâm vào trầm ngâm bên trong.

"Uy uy uy, ta nói, chân đồ Lão đại, bọn hấn này không là làm khó dễ người a."

Bên cạnh Kael chính ở bên kia tắm đũa, nghe được đối thoại cũng lắc đầu, bất mãn nói lầm bầm: "Chúng ta lúc này mới vừa gầy dựng đâu, chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn có hạn, nhân thủ lại không nhiều, muốn bố trí ra một trận ánh nến tiệc tối, muốn bao nhiêu khó có nhiều khó khăn tốt a?"

"Thực đơn? Bọn hấn có hay không cho ra cụ thể đồ ăn yêu cầu?"

Zeff không có đón lấy câu chuyện, chỉ là lờ mờ Patty một chút, nhàn nhạt hỏi.

"Không có, tên kia nói, để nhà hàng tự do phát huy, nhưng nhất định phải hết sức, hấn muốn nhìn đến một trận hoàn mỹ ánh nến tiệc tối." Patty vò đầu suy nghĩ một hồi về sau, vuốt cằm nói, "Giống như. . . Nhìn, tiểu tử này muốn nhân cơ hội hướng cùng mình ngồi cùng bàn nữ sĩ cầu hôn, đương nhiên, cũng có khả năng là đính hôn cái gì. . ."

"A? Có mỹ lệ nữ sĩ tại?" Kael ngừng lại thì liền tinh thần tỉnh táo, một mặt tò mò quay đầu hỏi: "Thế nào, đáng đáp đẹp mắt không?"

"Phi, liền biết người cái lão sắc quỷ sẽ nói như vậy."

Patty gắt một cái, liếc mắt nói, "Muốn biết, hỏi ta có ích lợi gì, đi xem không được sao?"

"Cũng là."

Ngoài ý liệu là, Kael căn bản không có may mắn che giấu ý tứ, kích động trực tiếp đem trong tay đĩa ném vào ao nước, xoa xoa tay, hướng phía Zeff lạng lẽ cười lấy vút xuống một câu "Lão bản chờ ta về, ta đi xem một chút liền trở lại", liền vui sướng hài lòng xông ra cửa phòng bếp.

"Gia hỏa này. . ."

Zeff có chút đau đầu vuốt vuốt cái trán, hừ một tiếng nói, "Làm sao, hẳn một mực là này cái đức hạnh?"

"Không sai biệt lắm. . . Vài chục năm đều. . ."

Bị kiểu nói này, Patty ngừng lại thường có chút lúng túng, chân tay luống cuống phía dưới, đành phải thật sâu bái, rống to: "Không có ý tứ lão bản! Gia hỏa này tật xấu, ta sẽ để cho hắn mau chóng từ bỏ! Bất quá xin yên tâm, trừ cái đó ra, Kael tuyệt đối là một tên ưu tú đầu bếp!"

"Vậy là tốt rồi."

Zeff nhìn nhìn hắn, "Kỳ thật hảo sắc loại này mao bệnh, rất nhiều nam nhân đều có, đã không còn gì để nói. Bất quá ở chỗ này, nhưng còn có hai cái vị thành niên tiểu quý đầu a. Ngô, Hạ Nặc liền không nói, tiểu gia hỏa này có chủ kiến có tính bền dẻo, tuổi tác cũng không nhỏ, hẳn là không có vấn đề gì, nhưng Sanji liền không đồng dạng, hắn vẫn còn con nít, ta cũng không hy vọng Kael làm hư hắn."

"Lão bản yên tâm, tuyệt đối không thể!"

Patty "Ba" một tiếng đứng thẳng người, một mặt trầm trọng nói, "Vội lại ta sẽ bảo đảm, Kael tên kia chẳng mấy chốc sẽ trở về, vội lại sau lần này, bệnh cũ cũng sẽ chuyển biến tốt đẹp không ít!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Âm mưu với mưu đồ

"A, đúng, lão bản."

Gặp Zeff nhẹ gật đầu đem việc này che qua, Patty nhẹ nhàng thờ ra, nghĩ nghĩ về sau, ngược lại hỏi, "Lại nói, đám người kia yêu cầu ánh nến tiệc tối, chúng ta đến cùng có làm hay không a?"

"Đương nhiên là làm."

Zeff lần này không chút do dự, một bên vén tay áo lên một bên trầm giọng nói: "Vì cái gì không làm? Nói cho cùng, này nhưng là Baratie vị khách nhân thứ nhất, coi như gấp gáp chút, nhưng nếu như ngay cả một trận thịnh đại ánh nến tiệc tối đều chuẩn bị không được lời nói, về sau làm sao có thể để nó trở thành trên biển vĩ đại nhất nhà hàng?"

Nói đến chỗ này, hắn hít một hơi nhìn một chút Patty, tựa hồ tại chờ đợi phản ứng của hắn.

"A. . . Là!"

Patty chính thất thần đâu, bị như thế xem xét, trong nháy mắt đánh thức, vội vàng hì hì cười nói: "Thế mà như thế có quyết đoán, thật sự không hổ là chân đỏ lão. . . Lão bản a."

"Bớt nịnh hót, làm việc!"

Zeff vừa lột tốt tay áo, nghe vậy trừng mắt liếc hắn một cái, lạnh lùng nói.

Sau đó, hắn lấy ra Patty ném ở bên cạnh thực đơn, tùy tiện xé một tấm trống không xuống tới, lấy ra một cây bút, lấy tốc độ cực nhanh, ở phía trên vù vù viết xuống một dãy lớn văn tự.

Đề bút xuống về sau, Zeff đem giấy đưa cho Patty, phân phó nói:

"Đây là cần thiết nguyên liệu nấu ăn danh sách, người hiện tại liền phòng chứa đồ, thanh ta liệt đi ra đồ vật tất cả đều chuyển tới, sau đó kêu lên Kael cùng một chỗ, về phòng bếp đến, bắt đầu chuẩn bị tiệc tối, thời gian của chúng ta có hạn, không cần nhiều chậm trễ."

"Minh bạch, lão bản!"

Patty không nói hai lời trước chào một cái, sau đó nắm lên danh sách hơi nhìn lướt qua sau liền chuẩn bị quay người cách, nhưng trước khi ra cửa lúc, hần lại là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, quay đầu nghi hoặc nói: "Cái kia cái, lão bản, nhân thủ có vẻ như không nhiều đủ a, muốn hay không thanh đầu bếp trưởng cùng Sanji bọn hần kêu lên?"

Trong miệng hần đầu bếp trưởng, tự nhiên là là Hạ Nặc, bởi vì lệnh truy nã nguyên nhân, trước đó bị nhận ra về sau, Zeff liền là tại để hai người gọi mình là lão bản cùng lúc, để Patty bọn hần ở trước mặt người ngoài gọi Hạ Nặc đầu bếp trưởng, để tránh cho phiền toái không cần thiết.

Mà Patty Kael tựa hồ cũng vui vẻ đến như thế, liền trong âm thầm tại phòng bếp đều xưng hô như vậy, dù sao trực tiếp một ngum một cái Hạ Nặc, này hai cái vừa bị Hạ Nặc dọa sợ đậu bi luôn cảm thấy tâm lý lo sợ, có chút khó chịu thậm chí bất an.

"Bọn hần a?"

Zeff này lúc sau đã bắt đầu lau lò có được, nghe vậy suy nghĩ một chút về sau, liền lắc lắc đầu nói: "Được rồi, bọn hần hai ngày này cũng rất mệt, để bọn hần nghỉ ngơi đi, dù sao loại này đại tràng diện, hai tên tiểu quỷ cũng không giúp được gấp cái gì, ba chúng ta cái làm lời nói mặc dù sẽ khá chậm, nhưng cũng kém không nhiều đủ."

"Tốt, lão bản."

... . .

Baratie nhà hàng, buồng nhỏ trên tàu lâu hai cuối trong phòng.

Lại lần nữa tỉnh lại lúc, sắc trời đã dần dần tối xuống, Hạ Nặc mơ mơ màng màng mở mắt ra, dẫn đầu ánh vào tầm mắt liền là ngoài cửa sổ cái kia kéo dài bất ngát hòa thiêu nói, ngừng lại thì cảm thấy liền là giật mình, vội vàng vén chăn lên, đứng lên liền chuẩn bị xuống giường.

Sau đó. . .

Ân, Hạ Nặc liền phát hiện hần meo vốn là là ngủ trên mặt đất, căn bản không cần phiền toái như vậy. . .

"Muốn điên rồi a, tật xấu này sinh thời còn có thể hay không sửa đổi tới. . ."

Có chút nhức cả trứng đem rơi trên mặt đất dậm chân một lần nữa chuyển về trên giường, hoa thêm vài phút đồng hồ, gấp thành một cái tiêu chuẩn đậu hũ khối về sau, Hạ Nặc trở lại mắt nhìn đồng hồ treo trên tường, phát hiện giấc ngủ này cảm giác bên trên tựa hồ rất dài, nhưng kỳ thật cũng mới qua hơn một cái nhò thì thôi, ngừng lại thì nhẹ nhàng thở ra, nâng lên dựa vào ở giường đuôi Động Gia Hồ liền đi thẳng tới bên cửa sổ.

Lầu hai cửa sổ, cách boong thuyền chừng cao hơn ba mét, nhưng Hạ Nặc tựa hồ sớm có dự định, căn bản không gặp hần do dự liền là trực tiếp hướng xuống nhảy một cái, sau đó vững vàng rơi tại thuyền mái hiên nhà bên cạnh.

Tiếng gió bên tai gào thét như vậy một sát, trừ cái đó ra, Hạ Nặc toàn thân trên dưới không có thu được một điểm ảnh hưởng.

Sau khi hạ xuống, hai đầu chặt hẹp lối đi nhỏ xuất hiện ở trước mặt, một đầu trực tiếp thông hướng trước mặt cửa chính,

Mà đối thành một đầu, thì là với trống trải đuôi thuyền tương liên.

Từ nơi đó, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy lầu ba Zeff gian phòng, mà nó với nhà hàng đại đường cửa sau cũng là tương thông, trước mấy ngày Hạ Nặc liền là thông qua đi cái kia cái cửa sau đến đuôi thuyền luyện kiếm, bất quá hôm nay hần lười nhác xuống lầu quán cái vòng lớn, dứt khoát trực tiếp từ bên này nhảy xuống, ngược lại là còn nhanh nhanh bên trên một điểm.

"Hiện tại là hơn năm giờ chiều, ân, luyện bên trên ba cái tiểu lúc, sau đó vừa vặn ăn cơm chiều. . ."

Trong lòng tùy ý như vậy nghĩ đến, trong nháy mắt, Hạ Nặc đã xuyên qua lối đi nhỏ, chỉ cần lại chuyển qua một cái? Sĩ mô? Liền có thể đến đuôi thuyền trên đất trống.

Nhưng mà, liền tại một tích tắc này, một trận tiếng bước chân âm ập bỗng nhiên đại đường cửa sau bên cạnh thuyền đến, từ xa đến gần, cuối cùng tại đuôi thuyền dừng lại, đồng thời theo một trận cái bật lửa nhẹ vang lên, mơ hồ truyền đến mấy nam nhân đối thoại thanh âm.

Hạ Nặc bộ pháp trong nháy mắt vì đó mà ngừng lại, hai mắt có chút nheo lại, lộ ra vẻ hồ nghi.

Thanh âm này nghe lạ lẫm, không giống là Zeff lão đầu, hoặc là Patty Kael bọn hần, hiển nhiên là người sống, mà tại Baratie này cái nhà hàng nổi trên biển, người sống, nói như vậy thân phận chỉ có một cái. . .

Chẳng lẽ liền bỏ lấy lại sức này không lâu sau, trong nhà ăn liền khách tới?

Nếu quả thật là như thế, ngược lại là chuyện tốt một cục, bất quá cái giờ này, khách nhân vụng trộm đến đuôi thuyền tới làm gì? Cũng không thể. . . Là thành đoàn tiểu tiện?

Trong lòng suy nghĩ bách chuyển phía dưới, Hạ Nặc nhủ nhủ mày, không có tùy tiện hiện ra thân hình, mà là cẩn thận tựa vào trên vách tường, cẩn thận từng li từng tí nhô ra nửa cái đầu, quan sát tình huống trước mắt đến.

Chỉ gặp đuôi thuyền trước lan can, một cái thân mặc màu trắng trang phục chính thức anh tuấn nam tử đang mang theo một cây tuyết lớn cả, mặt mũi tràn đầy không vui với trước người hai người nói cái gì. Hai người kia toàn thân áo đen, tựa hồ là thủ hạ của hắn, bị quờ mắng sau cũng chỉ dám liên tục xưng phải, căn bản vốn không dám nói gì nhiều bộ dáng.

Dù sao là áo đen trắng hán thôi đi. . . Có vẻ như bình thường nói đến, cũng chỉ có bảo tiêu với đặc công hai loại thân phận, mà trước mắt này hai cái hiển nhiên không có khả năng là loại kia ưa thích trong túi móc ra một cây bút đối với người mù lác bệnh tâm thần, cho nên hắn là liền là anh tuấn nam tử bảo tiêu không thể nghi ngờ.

Cách có chút xa. . .

Lọt vào tai thanh âm có chút mơ hồ, Hạ Nặc vội vàng gần sát lỗ tai, lại tận lực làm Ngưng Khí tĩnh thần, tập trung lực chú ý, cái này mới miễn cưỡng nghe rõ ba người ở giữa đối thoại.

"Hừ, thật là một đám xuẩn, đến loại thời điểm này còn dám lên lút cho ta ngáng chân, gia tộc mỗi ngày trông cậy vào chúng ta thế hệ này phục hưng, nhưng có Jerry bọn hắn bọn này kẻ đáng thương tại, trời mới biết muốn kéo tới khi nào mới có thể nhìn thấy ánh rạng đông!"

Lên tiếng là cái kia cái màu trắng tây trang trang phục chính thức nam tử, nghe khẩu khí của hắn, tựa hồ có chút giận không kềm được hương vị ở bên trong

"Rocozels thiếu gia, đừng nóng giận, dù sao dù nói thế nào, Jerry thiếu gia bọn hắn cũng là vì gia tộc tốt, mặc dù phương pháp bên trên hoàn toàn chính xác có chút không ổn. . ."

"Người không cần giải thích cho ta này chút, trong gia tộc người sáng suốt có nhiều lắm, sang năm phân gia lúc, làm như thế nào đến trả đến làm sao tới, không là hắn Jerry làm chút ít mảnh khoe liền có thể cải biến được!"

Được xưng Rocozels anh tuấn nam tử hừ lạnh một tiếng, đánh gãy hộ vệ áo đen thuyết phục, sau đó liền nghe đến hắn hung hăng hút một hơi xì gà, ngữ khí băng hàn địa đạo: "Trong gia tộc đám kia lão đầu cũng không có một cái tốt, nhẹ nhõm sự tình liền toàn đến phiên Jerry, thông gia loại này xui xẻo sự tình liền đẩy lên trên đầu của ta đến, hừ, thật coi ta là quả hồng mềm dễ khi dễ, về sau chờ ta làm gia chủ, có là thanh toán bọn hắn thời điểm"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Bao Tô Bà đã từng là Tiểu Long Nữ

"Này, thiếu gia. . . Thông gia, cũng chưa chắc là chuyện gì xấu. . ."

"Ân?"

Chỉ thấy Rocozels đuôi lông mày lác một cái, toàn bộ người sắc mặt đều là âm trầm xuống, chán ghét nói: "Nếu không ngươi đến trải nghiệm một cái, cùng cái kia con cóc mỗi ngày ở chung một chỗ còn miễn cưỡng hơn vui cười thời gian?"

". . ."

Chủ đề vậy một cái mình, bầu không khí ngừng lại thì trở nên lúng túng, hai cái người áo đen cùng thì cười khan một tiếng, không dám lại nói.

"A, đúng, Dany."

Trầm mặc một hồi về sau, Rocozels chậm rãi phun ra một điếu thuốc vòng, nhìn về phía trong đó một người áo đen, nhàn nhạt mở miệng nói, "Trước đó ta phân phó ngươi đi làm sự kiện kia, hoàn thành không có?"

"Ách. . ."

Người áo đen trên mặt ngừng lại thì lộ ra một tia lăm khó, lắc lắc đầu nói: "Còn không có, nhà này nhà hàng phòng bếp liền hai cái lối ra, cái kia mấy cái đầu bếp một mực ở bên trong, không tốt lắm ra tay."

"Đây không là lý do, ảo mộng quả thời hạn có hiệu lực chỉ có một ngày, vô luận như thế nào, chuyện này đều phải làm cho ta thành."

Rocozels nhíu nhíu mày, trầm ngâm trong chốc lát về sau, nói, "Đợi chút nữa các người xem cơ hội, nếu như thực tại không được, vậy liền đổi cái biện pháp, đợi chút nữa ánh nến tiệc tối bắt đầu trước, ta sẽ dẫn lấy Alvida đi ra ngoài một chút, các người thừa cơ thanh ảo mộng quả thêm đến chén rượu bên trong, các loại làm xong, lại tới cho ta biết."

"Minh bạch, Rocozels thiếu gia."

"Chú ý ẩn nấp, không cần gây nên nhà hàng đầu bếp chú ý."

"Là, thiếu gia."

"Rất tốt."

Rocozels lúc này mới yên lòng lại, mang theo hai lòng gật đầu, sau đó giống là nhớ tới cái gì, quay đầu liếc mắt cuối hành lang nhà hàng đại đường, lạnh lùng nói, "Một cái vừa tại thương lộ bên trên kiểm soát ít tiền nhà giàu mới nổi, liền chẳng biết xấu hổ muốn cùng chúng ta cao quý Bratt gia tộc nhờ vả chút quan hệ. Hừ, thứ gì, nếu không phải là bởi vì gần nhất trong tay có chút túi tiền, cái kia cái phát nhanh lão đầu lại chỉ có như thế một cái người thừa kế, ta lại làm sao có thể đáp ứng gia tộc yêu cầu?"

"Một tháng!"

Nói đến chỗ này, Rocozels thông suốt xoay đầu lại, cái kia anh tuấn ngũ quan lại là có mơ hồ vận vẹo, hắn siết chặt nắm đấm, bỗng nhiên đưa trong tay xi gà bóp vỡ nát, cắn răng nói: "Nhiều lắm là cố gắng nhìn bên trên một tháng, các loại chính thức sau khi kết hôn, này cái người quái dị nhất định phải lặng yên không một tiếng động chết, chỉ có dạng này, nhân sinh của ta mới có thể đang hưởng thụ một số lớn đi sản cùng lúc, không nhiệm phải nửa phần chỗ bần. . ."

...

Thanh âm dần dần nhỏ, chợt chỉ thấy Rocozels lại với thủ hạ nhẹ giọng thương lượng một ít chuyện về sau, liền dùng giấy da giấu diếm dưới chân đầu mẫu thuốc lá, mang theo hai người quay người trở về mà, chỉ chốc lát sau, bóng lưng liền dần dần biến mất tại cửa sau bên trong hành lang bên trong.

"Luôn cảm thấy lượng tin tức hơi lớn a. . ."

Buồng nhỏ trên tàu ngoặt miệng, một mực không có lên tiếng Hạ Nặc lúc này mới thu hồi đầu, nhìn qua trước mắt mệnh mệnh bát ngát biển cả, hắn hít một hơi thật sâu, trong đầu đem vừa rồi nghe được tin tức nhanh chóng loại bỏ một lần, cuối cùng nhìn không được vuốt vuốt huyết thái dương:

"Nói trở lại, đến cùng tình huống như thế nào, đám người này là khách nhân không sai? Làm sao nghe khẩu khí là muốn đối đồng bạn của mình hạ thủ bộ đáng. . ."

Vội lại. . .

Nhớ lại vừa rồi đối thoại, có vẻ như bên trong còn ra phát hiện một cái có chút ít không được danh tự.

"Alvida?"

Làm bầm đem cái tên này lặp lại một lần, Hạ Nặc không khỏi vô ý thức ôm chặt trong ngực Động Gia Hồ, chậm rãi hư lên mắt.

Ngô, nếu như không có nhớ lầm, cái tên này chủ nhân, tựa hồ là tại nguyên tác vừa mới bắt đầu liền đăng tràng, Alvida băng hải tặc thuyền trưởng, vị kia treo giải thưởng năm triệu Belly táo bạo bác gái?

Dạng này liên tưởng, vừa rồi mấy tên kia nhắc lên, như là con cóc dung mạo, người quái dị các loại hình dung từ có vẻ như cũng là hoàn mỹ ăn khớp. . .
Ân, quả nhiên liền là cái kia không sai?

Bất quá. . . Hiện tại Alvida, tựa hồ cũng không là hải tặc, ngược lại còn là một tên phát nhanh thương nhân trong nhà độc nữ?

Về phần kia là cái gì Bratt gia tộc Rocozels,

Tựa hồ liền là Alvida vị hôn phu hoặc là bạn trai cái gì, mà vừa rồi ba người trong lúc nói chuyện với nhau xem ra, này cái Rocozels phảng phất là bởi vì đối Alvida gia tộc tài sản có ý nghĩ xấu, muốn mưu đoạt tới tay, mới có thể cùng ở chung?

Quay đầu hướng mấy người rồi đi phương hướng mắt nhìn, Hạ Nặc vuốt ve trong tay Động Đình Hồ chuỗi kiếm, trên mặt lộ ra một tia như nghĩ tới cái gì.

...

Trong phòng bếp, bận rộn dị thường.

Ba cái người mặc màu trắng đầu bếp phục thân ảnh tại nồi bắt chén đĩa ở giữa vôi vàng xuyên qua, thái thịt âm thanh, nấu canh âm thanh, bày bàn âm thanh, vôi nước chảy xuống tia nước nhỏ âm thanh, lò nướng đến chỉ định thời gian đi sau ra thanh thúy tiếng vang, đủ loại thanh âm liên miên không ngừng, vang lên liên miên, nhưng mà lại không hiện mây may hỗn loạn.

Zeff tại nhất vị trí giữa, chuyên chú xử lý trên thớt bò bít tết, lông mày của hắn một mực chăm chú nhíu lại, động tác trong tay trôi chảy mà cấp tốc, không mang theo mây may lạnh nhạt, hiển nhiên, vị này chậu vàng rửa tay vừa trở thành nhà hàng nổi trên biển lão bản không lâu lão đầu, đối với vừa mới đến nhà nhóm đầu tiên khách nhân cực kỳ trọng thị.

Một lát sau, trong tay bò bít tết rốt cục bị cạo xương cắt miếng xong, Zeff thở phào một cái, tiện tay xoay mở bên người lò cổ chốt mở, đợi cho màu u lam ngon lửa nhảy lên lên về sau, hắn mới có chút nheo lại mắt, trầm giọng nói: "Kael!"

"Tại, lão bản!"

Phía sau, chính tại vì món điểm tâm ngọt bày bàn Kael trả lời một câu, sau đó ngẩng đầu, hơi nghi hoặc một chút địa đạo: "Có chuyện gì không?"

Zeff quay đầu liếc mắt, gặp hắn sắc mặt tái nhợt không máu, giống là vừa nôn mửa qua, không khỏi nhíu nhíu mày, nhưng cũng lười hỏi nhiều, trực tiếp phân phó nói: "Chuẩn bị cũng không xê xích gì nhiều, người công việc trong tay trước thả một chút, phòng chứa đồ bên trong thanh ngon nên lấy một nhóm đi ra, sau đó đi ra bên ngoài trong đại đường theo thứ tự mang lên."

". . . bày ngon nên?"

Nhưng mà ngoài dự liệu của hắn là, Kael nghe được câu này, tựa như là nghe được tin dữ nào đó, ngừng lại thì liền cương tại chỗ, nửa ngày mới nuốt ngụm nước bọt, có chút khó khăn cố nặn ra vẻ tươi cười nói: "Kia cái gì, lão bản, ta còn tiếp tục chuẩn bị món điểm tâm ngọt tốt, bày ngon nên loại này chuyện đơn giản, giao cho Patty tên kia không phải tốt a?"

"Bớt nói nhảm, nhanh lên!"

Zeff trừng mắt liếc hắn một cái, hừ lạnh một tiếng địa đạo, "Trước đó nhận lấy các người là thế nào đáp ứng lão phu tới? Làm sao, lúc này mới qua mấy cái nhỏ lúc, liền bắt đầu ra sức khước từ?"

"Này. . ."

Kael ngừng lại thì liền có chút không nói ra lời, xoắn xuýt một hồi thật lâu mà về sau, mới hậm hực trừng mắt nhìn đưa lưng về phía Patty, sau đó bất đắc dĩ gật gật đầu, thả tay xuống bên trong món điểm tâm ngọt, hướng về cửa phòng bếp đi.

Vừa tới cửa, không chú ý phía dưới, một cái thấp bé thân ảnh liền là khía cạnh đi vào, cùng hắn vừa vận dụng cái đầy cõi lòng. Một trận buồn bực đau nhức ngực truyền đến. Kael lúc này liền là một trận nổi giận, vừa muốn chửi ầm lên lúc, vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua.

Kết quả, đập vào mi mắt lại không phải là hắn theo dự liệu quyến lòng mày tóc vàng, mà là một tấm tóc đen Hắc Đồng, mang theo vẻ mỉm cười thanh tú khuôn mặt.

Ngừng lại lúc, Kael trong lòng liền là một cái giật mình, nhanh đến yết hầu thô tục trong nháy mắt cường ép nuốt xuống, vừa chuyển động ý nghĩ về sau, vôi vàng đối giọng, chê cười nói:

"Đầu bếp trưởng, người không là đi nghỉ ngơi đến sao, làm sao sớm như vậy liền dậy?"

Bạn đang đọc truyện *Hài Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Lại bị ta ăn hết rồi

"Àn a, không chút ngủ, bắt quá, cũng kém không nhiều nghỉ ngơi đủ."

Hạ Nặc không có chú ý nét mặt của hắn biến hóa, cười trả lời một câu. Quét mắt trong phòng bếp cảnh tượng, cùng Kael lại hàn huyên vài câu về sau, hai người liền gấp thoáng qua, hắn trực tiếp đi tới bồn rửa tay một bên, vịn ra vôi nước, tẩy lên tay đến.

"Làm sao, tiểu tử thúy hai ngày trước là không có giày vò đủ? Thế mà còn có khí lực tới hỗ trợ?"

Zepp vừa đem trong tay bò bít tết vào nồi, nghe được vang lên ào ào tiếng nước, quay đầu xem xét mắt Hạ Nặc, hừ một tiếng địa đạo.

"Ngô, là một mối hiểm, bất quá này không là có khách nhân đến nha, đã tỉnh đều tỉnh dậy, ta cuối cùng không tốt đứng một bên xem náo nhiệt."

Hạ Nặc cười cười, lắc lắc trên tay nước về sau, tiện tay tiếp quản bên cạnh Kael trước đó vị trí, bắt đầu cho đồ ngọt bày lên bàn đến, "Lại nói, hiện tại ta, nhưng là nhà hàng đầu bếp trưởng a. . ."

Zepp sách dưới, không có lại nói cái gì, quay đầu sắc lên bò bít tết, động tác của hắn cực kỳ thành thạo, thì không thì nhẹ nhàng lật xào một cái, màu vàng nhạt thịt bò liền là trong nồi dần dần nổi lên mùi hương đậm đặc, đảo mắt liền đến ba thành chín hòa hảo.

Lấy ra bò bít tết, xoay người mở ra lò cổ phía dưới ngăn kéo, Zepp sờ soạn một hồi thật lâu, mới từ bên trong tìm kiếm ra phun thương. Vừa mới chuẩn bị mở ra thiêu đốt bò bít tết thời điểm, Hạ Nặc thanh âm nhưng lại là lại lần nữa vang lên:

"Ta nói, lão đầu. . ."

"Ân?" Zepp quay đầu nghi ngờ nhìn hắn một cái, "Lại có chuyện gì?"

Hạ Nặc không có trả lời, mà là mắt nhìn đưa lưng về phía bên này Patty, sau đó nghiêng đầu một chút.

Zepp ngừng lại thì liền hiểu hắn ý tứ, nhũn mày trầm ngâm một chút về sau, trầm giọng kêu: "Patty!"

Phòng bếp bên kia, Patty chính khẽ hát chuẩn bị nước tương đâu, bỗng nhiên bị như thế vừa gọi, vội vàng ngừng động tác trong tay, quay đầu, "Ba" một tiếng đứng thẳng người, "Tại, lão bản!"

"Ngọn nến hơi nhiều, Kael đoán chừng một cá nhân bận bịu không sống được, người cũng đi theo, sớm một chút thanh trong hành lang bố trí tốt, sau đó lại trở về."

"Là, lão bản!"

Đối với Zepp mệnh lệnh, Patty cơ hồ là không chút do dự liền đáp ứng xuống, bỗng nhiên chào một cái về sau, tháo xuống đầu bếp mũ, nhanh chân bước ra phòng bếp, vội vã hướng lấy đầu bậc thang phương hướng đi.

Đợi cho Patty bóng lưng xa, Zepp lúc này mới xoay đầu lại, tức giận trừng mắt nhìn Hạ Nặc, nói: "Nói đi, đến cùng chuyện gì, làm thần thần bí bí, nhất định phải lão phu đem người đây ra đến lại nói?"

"Ân, hoàn toàn chính xác có chút việc."

Hạ Nặc nhẹ gật đầu, hắn ngược lại không là không Patty yên tâm Kael, chỉ bất quá bởi vì cái kia hai đậu bị tính tình thực tại là có chút lỗ mãng, dễ dàng hỏng việc, thương lượng thời điểm tránh đi, cũng là vì ít điểm khả năng đưa tới phiền phức.

Trong phòng bếp hiện tại cũng chỉ có hắn cùng Zepp hai người, hắn cũng liền không có lại nhiều bán cái gì cái nút, trực tiếp đem vừa rồi tại đuôi thuyền nghe được sự tình miêu tả một lần.

Kết quả. . .

Sau một khắc, Zepp phản ứng liền để hắn trợn mắt hốc mồm.

"Đồ hỗn trướng!"

Nương theo lấy "Bành" một tiếng vang trầm, một cái gậy nũa mà hữu lực tay phải bỗng nhiên đập vào cái bàn, chấn bên cạnh đĩa một trận loạn lắc. Chỉ gặp Zepp một mặt giận không kềm được, gầm thét lên: "Lại dám tại lão phu trong nhà ăn làm ra loại sự tình này, này là thanh lão phu tâm tâm khổ khổ làm ra tiệc tối xem như cái gì a! Lãng phí đồ ăn, tuyệt đối không thể tha thứ!"

"Năm cỏ, cái này liên quan chú điểm đơn giản lệch đến hương đợt đi. . ."

Zepp tiếng rống làm cho Hạ Nặc sững sốt một chút, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, ngừng lại thì liền là khoe miệng một rút, cả khuôn mặt đều viết đầy muốn đầu đen rau muống nhưng lại không biết từ đâu mà lên biểu lộ.

Nha nhi nha, hắn tìm tới Zepp, lúc đầu là muốn thương lượng một chút có quán hay không chuyện này, dù sao có vẻ như dính đến giết người cướp của bộ dáng, kết quả hiện tại xem ra, lão nhân này căn bản là chỉ quan tâm mình làm ra đồ ăn bị không bị lãng phí, đổi chuyện khác căn bản vốn không để ý a!

Ngô. . .

Hạ Nặc yên lặng hừ lên mắt cá chết.

Nói đến, nếu như mình không có những tay, như vậy dựa theo nguyên tắc quỹ tích, đoán chừng hiện tại còn là phú thương chi nữ Alvada, hắn là sẽ tại vị kia Rocozels thiếu gia hãm hại sau bộc phát? Sau đó tình hình đại biến, táo bạo ra biển, cướp bóc đốt giết, đi lên một đầu hải tặc không đường về?

Dù sao, hồi tưởng lại, nguyên tác thiết lập bên trong, Alvida căn bản là là trời sinh thần lực a, liền Rocozels cái kia cái thân thể nhỏ bé, bất ngờ không đề phòng, căn bản là không chịu nổi vị này lửa giận a?

"Cho nên nói, lão đầu a. . ."

Trầm mặc sau một lúc lâu, Hạ Nặc còn là nhìn phía con giận còn sót lại chưa tiêu Zeff, có chút nhúc nhích cả trứng mở miệng nói: "Coi như là vì không lãng phí đồ ăn, loại sự tình này, người định xử lý như thế nào mới tốt?"

"Còn có thể làm gì, dám tại lão phu trong nhà ăn đùa nghịch này chút âm mưu quỷ kế, vậy liền không còn là nhà hàng khách nhân, người hiện tại liền lâu hai, để Patty Kael trở về, không cần bố trí cái gì ánh nến dạ tiệc."

Zeff ngẩng nhìn bốn phía chuẩn bị hơn phân nửa nguyên liệu nấu ăn, tựa hồ là có chút không nổi, nửa ngày mới hừ lạnh một tiếng địa đạo, "Về phần cái kia cái Bratt gia tộc tiểu tử, liền từ lão phu tự mình một cước đá trong biển, dạng này mới đúng nổi lão phu nửa ngày bận rộn!"

"Các loại. . ."

Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc, bên trên một giây lão nhân này còn đang chăm chú đồ ăn đâu, kết quả một giây sau liền cấp ra hoàn chỉnh giải quyết trình tự, "Thô bạo như vậy trực tiếp mà? Người liền không lo lãng phí cái gì Bratt gia tộc, chạy tới trả thù cái gì?"

"Trả thù? Lão phu sợ cái rắm!"

Zeff tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, "Một cái lại để cho dựa vào với nhà giàu mới nổi thông gia, đến bỏ sung tài phú chưa đủ gia tộc, coi như lại thế nào cao quý cô lão, lại có thể mạnh đến nơi nào? Cho ăn bẻ bụng cũng liền là nửa cái Phô Lạc Tư gia tộc thôi."

"Cũng đúng vậy a. . ."

Hạ Nặc mím môi một cái, làm sao lại quên, trước mắt vị này, năm đó nhưng là tại Grand Line quét tháo phong vân, cái gì việc đời chưa thấy qua? Đồng Hải loại địa phương này một cái tiểu gia tộc, lại làm sao có thể uy hiếp hắn?

"Bất quá."

Zeff giống là vừa vừa nghĩ ra cái gì, nhìn về phía đại đường phương hướng, trầm ngâm một lát, cau mày nói: "Không nghĩ tới Đồng Hải thế mà còn có Huyền Mộng Quả loại vật này tồn tại, thật đúng là có chút ngoài dự liệu a."

"Ấy?"

Hạ Nặc há to miệng, hắn lúc đầu cũng chuẩn bị hỏi này cái tới, không nghĩ tới Zeff thế mà chủ động nhắc tới, với lại tựa hồ còn đối cái kia cái "Huyền Mộng Quả" tương đối quen thuộc đáng về.

Chợt, hắn chỉ thấy Zeff bỗng nhiên nhìn phía, ánh mắt trở nên sâu thẳm, thì thào lên tiếng nói:

"Ân, bởi như vậy, cũng không có thể như vậy trực tiếp, đến xuất ra một cái đối sách đến mới được. . ."

...

Màn đêm buông xuống, mệnh mông bát ngát trên đại dương bao la, một mảnh đen kịt, chợt có Tàn Nguyệt sơ tinh, nhàn nhạt rủ xuống hơi có vẻ tịch liêu thanh huy.

Dưới loại tình huống này, bị ám áp ánh nến chỗ vòn quanh Baratie nhà hàng, tại này bóng đêm tràn ngập trong biển rộng, ngừng lại thì chói mắt rất nhiều, liền trong biển bày cá, đều tại cái kia ánh nến chiếu rọi lẫn lẫn ba quang bên trong, tới lui mà đến, dần dần tụ tập tại phù đài chung quanh.

Trong hành lang, ánh nến trong bóng tối, một thân màu trắng trang phục chính thức Rocozels chính với Alvida ngồi đối diện nhau, mà trên bàn, bày biện một bình đã mở ra qua khai vị rượu đỏ, cùng hai cái pha lê sáng long lanh ly để cao.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: hành động bắt đầu

"Alvida tiểu thư."

Rocozels trên khuôn mặt anh tuấn mang theo cười ôn hòa ý, hần giờ lên trên bàn châm một phần ba ly đế cao, nhìn qua Alvida khẽ cười nói: "Đây là ta để nhà hàng vì người cố ý chuẩn bị rượu đỏ, mặc dù phẩm chất bên trên khả năng chưa hẳn so ra mà vượt chúng ta Bratt gia tộc cất vào hầm, nhưng ta nhưng là đã thông báo để bọn hần xuất ra hậu trù rượu ngon nhất, chắc hẳn cũng kém không đến nơi nào, người không nếm thưởng thức sao?"

"Ta. . . Ta không có vấn đề."

Ngồi tại đối diện Alvida ngừng lại thì gương mặt ửng đỏ, dưới đáy bàn hai tay có chút dất lấy vạt áo, lộ ra có chút cục xúc bất an, "Rocozels Tiên Sinh nguyên ý, lệ thập đương nhiên sẽ không có ý kiến gì."

Chợt, nàng liền tại Rocozels nhu hòa nhìn chăm chú bên trong, đỏ mặt cầm lên chén rượu trên bàn, tiến đến bên miệng, vừa định uống một hơi cạn sạch, nhưng sau đó lại giống là bỗng nhiên vang nhớ tới cái gì, chân chờ như vậy một lát, cuối cùng chỉ là nhấp một cái.

Bất quá, tha là như thế, lấy nàng cái kia đầy đặn bờ môi, này một ngụm vẫn như cũ uống đi trong chén rượu đỏ một nửa.

Gặp đây, Rocozels khoe miệng có chút khơi gợi lên một cái trào phúng độ cong, nhưng thoáng qua trên mặt liền là khôi phục bình thường sắc, ánh mắt cũng bàn đối diện thu hồi lại.

So với Alvida vụng về uống rượu tư thế, hẳn hiển nhiên liền muốn ưu nhã thành thạo rất nhiều, hẳn nhẹ nhàng nắm vuốt ly đế cao dài nhỏ chén trụ, đầu ngón tay thoáng qua khẽ động, nhạt chất lỏng màu đỏ liền là tại trong chén lung lay, lộ ra làm cho người mê luyện màu sắc.

Chuyển qua dưới mũi có chút hít hà, sau đó lại trầm thấp nhấp một miếng.

Sau đó, tại ánh nền chiếu rọi, ánh mắt của hẳn bỗng nhiên có chút sáng lên, cúi đầu mắt nhìn chén rượu, trong mắt mang tới mấy phần vẻ hân thưởng.

Gặp Alvida có chút cảm thấy lẫn lộn xem đến, Rocozels lung lay ly đế cao, thần nhiên nói: "Bắc quốc khắp nơi Mick người khắp nơi thơm, có chút vị chua mang theo hương thuần vị cay, làm cho người phảng phất nghĩ thấy nguyên nơi sản sinh nước mưa với nắng ẩm khí tức, nếu như ta không có đoán sai, này một bình rượu, hẳn là liền là "

"Y Đặc lỗ tư Bó Lỗ thêm thi thái nhân."

Ánh mắt bỗng nhiên với Alvida đối mặt, hơi hơi dừng một chút, Rocozels mới khẽ cười một tiếng địa đạo: "Vội lại. . . Còn là Hải Viên Lịch một bốn năm 1982, một năm kia Mick người, mưa thuận gió hoà, bò đào bội thu, sản xuất rượu ngon thơm ngọt mà mát lạnh, có thể nói, chúng ta chỗ hưởng thụ được, đã là cực kỳ khó được rượu ngon."

"Tốt. . . Thật là lợi hại. . ."

Bị như thế một phen giảng giải xong, Alvida toàn bộ người đều có chút hưng phấn không hiểu, trong mắt giờ phút này cũng tất cả đều bị luyện mộ với vẻ khâm phục chỗ tràn ngập, "Rocozels thiếu gia thật sự không hổ là đại gia tộc xuất thân đâu, thế mà đối rượu đỏ đều hiểu nhiều như vậy, thực tại là quá bác học."

"Ha ha, việc rất nhỏ thôi."

Rocozels cười ha hả, buông xuống chén rượu trong tay, cười híp mắt nói: "Nếu như về sau may mắn chúng ta thật có thể tiến tới cùng nhau, như vậy, tiểu thư xinh đẹp, ta cam đoan, đến lúc đó, người có thể gặp đến ta nhiều ưu điểm hơn, cũng không chân chính yêu ta."

... ..

Lúc này.

Vô luận là bàn rượu bên cạnh Alvida với Rocozels, vẫn là trầm mặc không nói đứng hầu tại Trụ Tử bên cạnh hai tên người áo đen, đều không có chú ý tới, tại mười mấy mét bên ngoài cách nhau một bức tường bên ngoài, có năm đôi con mắt, chính xuyên thấu qua trên tường pha lê cửa sổ mạn tàu khe hở, bí mật quan sát lấy tình huống bên này.

"Hừ, gia hỏa này, thực biết thôi a."

Dựa vào tại phía trước nhất liền là Zeff, giờ phút này hai cánh tay hẳn vây quanh phía trước, hừ lạnh một tiếng địa đạo, "Rõ ràng liền là một bình liền nhãn hiệu đều không có Nhị lưu rượu đỏ, thế mà cứng rắn (ngạnh) có thể kéo ra một nhóm lớn danh tự đến, còn giới thiệu cận kề như vậy, thật là làm khó hẳn."

"Không có cách, ai bảo hẳn không có cách nào ngờ tới, lão đầu người sẽ như thế Hắc Tâm, thế mà cầm một bình đối miệng thôi qua rượu cũ đi ra cho đủ số?"

Đang sau, Hạ Nặc lười biếng thu hồi ánh mắt, nhếch miệng nói, "Bất quá tên kia hoàn toàn chính xác là để cho người ta khó chịu, còn năm 1982 đâu, coi

là là Lafite a, thật ngời hiện tại liền nện nát hần đầu chó a. . ."

"Hừ,

Một bình tốt rượu đỏ, nói ít cũng muốn mấy chục ngàn Belly, lão phu tại sao phải tại loại này hỗn trưởng trên thân lẫm phí hết?"

Zeff trước là lạnh giọng trả lời một câu, lập tức nhớ tới vừa rồi đối thoại, không khỏi kỳ quái ngắm nhìn Hạ Nặc, "A, đúng, ngươi mới vừa nói Lafite? Đó là cái gì, rượu danh tự?"

Nhưng mà Hạ Nặc chỉ là lắc đầu, một bộ lười nhác đáp lại đáng vẻ, Zeff dứt khoát cũng liền không có tiếp tục xoắn xuýt việc này, ánh mắt khẽ động, quét mắt trong phòng bếp những người còn lại.

Kael, Patty, Sanji, ba tên này chính đứng tại cửa sổ mạn tàu bên cạnh, người chen ta ta chen của người nhìn qua đại đường bên kia, Sanji càng là điếm lấy mũi chân, phí hết nửa ngày kinh mới ứng tiến lên, ba cá nhân trên mặt đều là hi hi ha ha, một bộ xem kịch vui bộ dáng.

Gặp một màn này, Hạ Nặc không khỏi im lặng chờ.

Nói đến, bao quát lúc đầu còn đang ngủ Sanji ở bên trong, này ba cá nhân lúc đầu là không biết chuyện này, nhưng tại Hạ Nặc với Zeff thương lượng xong, thảo luận tốt lập kế hoạch về sau, vì kế hoạch áp dụng, còn là đem này ba có chút không đáng tin cậy kêu tới, cũng an bài cụ thể đối sách.

Nhưng mà tình huống hiện tại đến xem, Hạ Nặc có thể làm, cũng chỉ có sớm cầu nguyện này ba không ra cái gì chỗ hở. . .

"Khụ khụ!"

Một tiếng trùng điệp tiếng ho khan vang lên, nương theo lấy xương ngón tay đánh vách tường chấn động, lúc này mới đem mấy cá nhân kéo về thân đến, Zeff lườm bọn họ một cái, mới thu cánh tay về, trầm giọng mở miệng: "Tốt, nên lời nhắn nhủ sự tình lão phu trước đó cũng cho các người nói không sai biệt lắm, hiện tại liền muốn theo kế hoạch tới."

Ánh mắt rơi trên người Kael, "Kael, Patty, các người bắt đầu mang thức ăn lên."

"Là, lão bản!"

"Sanji!"

"Tại, Xú lão đầu!"

"Người đi theo Hạ Nặc, đừng lộn xộn, đến đến lượt người xuất hiện thời điểm, Hạ Nặc tự nhiên sẽ nhắc nhở người."

"Minh bạch, Xú lão đầu!"

Hừ, xưng hô này thật là khiến người ta khó chịu a. . .

Zeff lão mắt nhú lại, trong lòng bỗng dung hiện lên như thế một cái ý nghĩ.

Tiếp theo sát.

Đồng!

"Ô oa, đau quá!"

Nương theo lấy một tiếng xào lán hạt dẻ giòn vang, cùng Sanji oa oa tiếng kêu thảm thiết, Zeff ngữ khí trầm xuống, mệnh lệnh lại lần nữa tại này phong bế trong phòng bếp vang lên:

"Bắt đầu hành động!"

...

Ánh nến u ám bên trong, trên bàn khai vị rượu bị chuyển qua một bên, thay vào đó, là Patty Kael hai người, cung kính mà trầm mặc bung lên từng đạo mỹ thực món ngon.

Gan ngỗng sắp xếp, rượu đỏ Gà Rừng, cà nước bò bít tết, thập cẩm món ăn nguội, Law tổng canh, trứng cá muối. . .

Bởi vì trước đó Rocozels phân phó, này chút thức ăn gần như không phân điểm bữa ăn trình tự cùng nhau dọn lên bàn, thậm chí liền vốn nên bữa ăn sau hưởng dụng đồ ngọt, cũng sớm dùng trắng nõn đĩa thịnh trang, lặng yên đặt ở rượu đỏ bên cạnh.

Mà theo thức ăn trên bàn đồ ăn dần dần bày đầy, Alvida cũng là có chút kim lòng không đành nuốt ngụm nước miếng, nhưng sau đó liền đột nhiên phản ứng lại, vội vàng ánh mắt nghiêm, ép buộc ánh mắt của mình trên bàn thu hồi, lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, âm thầm thấp thỏm dùng ánh mắt còn lại đánh giá một chút Rocozels.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: 1 kho!

Phòng bếp cửa sổ mạn tàu bên trong, Hạ Nặc ôm Động Gia Hồ, yên lặng nhìn chăm chú lên trong đại đường phát sinh hết thảy.

Mà sự tình phát triển, cũng đúng như lúc trước hắn tại đuôi thuyền nghe được, tại Patty với Kael sắp đem đồ ăn bên trên đây, rút về toa ăn thời điểm, Rocozels tùy tiện tìm cái lý do, liền mang theo Alvida ra đại đường cửa chính, đến bị nhân nhạ ánh trắng bao phủ trước sân khấu.

"Ngô, thật đúng là là hoa ngôn xảo ngữ ưa thích lừa gạt hảo thủ a."

Cách thật xa đều có thể nhìn thấy Alvida trên mặt nổi lên đỏ ửng, Hạ Nặc nhếch miệng, dời đi ánh mắt, ngược lại rơi tại trong hành lang lưu lại hai tên người áo đen trên thân.

Không ngoài sở liệu, liền tại Rocozels với Alvida rời đi ghế về sau, hai người này liền bắt đầu quỷ quỷ túy túy đánh giá đến bốn phía đến, xác định trong hành lang không ai về sau, một cái trạm tại trước bàn chặn lại ánh mắt, một cái khác cái thì mượn yếm hộ, áo trong túi lấy ra một cái màu đỏ sậm hộp gỗ nhỏ, cũng cẩn thận từng li từng tí mở ra.

Sau một khắc, Hạ Nặc ngưng thần nhìn, một viên toàn thân nhạ trắng, trong suốt như ngọc quả thực, cứ như vậy xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

"Cái này là Huyền Mộng Quả a. . ." Hạ Nặc không khỏi nhẹ giọng lầm bầm.

Trái cây màu trắng quanh thân tràn ngập sương mù nhân nhạ, tại ánh nến làm nổi bật dưới, sáng long lanh gần như trong suốt, chiết xạ làm lòng người động rục rờ.

Theo Zeff trước đó giới thiệu, loại trái cây này kỳ thật là Grand Line mới có kỳ lạ trân quả, có thể vô thanh vô tức hòa tan tại trong chất lỏng, mà ăn nhầm này quả người, vừa mới bắt đầu cũng sẽ không xuất hiện phản ứng dị thường, nhưng theo thời gian trôi qua, gần thì một tháng, lâu là hai ba tháng, sẽ xuất hiện bệnh nặng quần thân triệu chứng, đối với người bình thường mà nói, cực kỳ khó mà trị tận gốc, có thể nói là tương đương cường hãn ám sát đạo cụ.

Nghe nói tại hương đột quần đảo trên chợ đen, Huyền Mộng Quả thường thường có thể đấu giá hơn chục triệu Belly giá trên trời, với lại có đôi khi vẫn là có tiền mà không mua được, về phần Đông Hải, càng là hiếm thấy phi thường, tốt ở đây quả đôi với có nhất định thực lực cơ sở cường giả mà nói, cơ bản tác dụng không lớn, bằng không, cái thế giới này không biết muốn bởi vì này quả nào ra bao nhiêu nhiễu loạn.

"Dựa theo nguyên tắc quỹ tích, Alvida cũng không có chết tại Huyền Mộng Quả trong tay, xem ra Rocozels tên kia cũng không biết Alvida là trời sinh thần lực với lại thể chất cũng xa xa cao hơn người bình thường, cho nên kế hoạch thất bại a. . ."

Hạ Nặc trong lòng khẽ nhúc nhích, suy nghĩ không ngừng luân chuyển mà qua, bất quá khi ánh mắt của hắn, lại một mực chăm chú nhìn hai tên người áo đen động tác, tựa hồ là đang đợi cái gì bộ dáng.

Rốt cục, liền tại người áo đen thu hồi hộp gỗ, cũng đem lấy ra Huyền Mộng Quả cực kỳ cẩn thận cẩn thận chậm rãi hướng trên bàn Law tổng trong canh đỉnh lúc, Hạ Nặc bỗng nhiên phía bên phải bên cạnh chuyển, ngón trở nhô ra, trùng điệp theo tại vách tường công tắc điện bên trên.

"Ba" một tiếng vang nhỏ!

Trong nháy mắt, nguyên bản chỉ có yếu ớt ánh nến vòn quanh đại đường, đột nhiên tia sáng đột nhiên sáng, mấy chục ngọn đèn treo tản ra quang mang, tại thời khắc này đều sáng lên, chiếu rọi đến toàn bộ đại sảnh đều phẳng phát giống như như mặt trời giữa trưa.

"Này. . . Này là. . ."

Hai cái người áo đen cùng thì sững sờ, nhìn nhau một chút, còn không có phản ứng kịp thời điểm, lại nghe đến "Xoạt xoạt" một tiếng vang nhỏ, bỗng nhiên tại yên tĩnh vô cùng trong đại sảnh đột ngột vang lên, mà càng làm cho bọn hắn ngạc nhiên là, một tiếng hơi có vẻ non nớt reo hò, bỗng nhiên sát vách một cái bàn phía dưới truyền đến:

"Ha ha, đập tới!"

Sau một khắc, chỉ thấy cái bàn kia rù xuống tới mặt đất khiến trái bàn bị người từ bên trong nhếch lên mà lên, một cái tóc vàng quynh lông mày tiểu nam

hài từ bên trong bò lên đi ra, chống đất đứng người lên về sau, còn cười hi hi hướng hai cái người áo đen làm cái mặt quỷ.

Mà ở trong tay của hắn, thỉnh linh cầm một cái kiểu đáng đơn sơ đồ ngọc máy ảnh, khẽ chấn động ở giữa, đã có một tấm hình chậm rãi từ phía trước lồm miêng chậm rãi phun ra.

"Đáng giận. . . Tiểu quỷ này. . ."

Hai cái người áo đen trong nháy mắt sắc mặt đại biến, đồng thời phản ứng chuyện gì xảy ra, liếc nhau về sau, trong đó tên kia canh chừng người áo đen cơ hồ không chút do dự từ trong ngực móc ra một thanh đoản thương, kéo ra bảo hiểm nhắm ngay Sanji.

Mà lúc này,

Trong đại sảnh động tĩnh cũng là kinh động đến cửa hai người, Rocozels nhướng mày, quay đầu nhìn về phía trong môn, mà khi hắn thấy rõ bên trong kiếm bạt nổ trương một màn lúc, sắc mặt đồng dạng âm trầm xuống, mà Alvida thì đây là hoang mang địa đạo: "Này. . . Đây là thế nào?"

"Người đợi ở chỗ này đừng nhúc nhích, ta vào xem."

Rocozels biết bên trong khẳng định là đã xảy ra biến cố gì, lười nhác cùng Alvida nói thêm cái gì, vút xuống câu nói này về sau, liền bóp tắt trong tay xì gà sai bước đi tiến, mà tại trên tay phải của hắn, đã không biết thì đem một thanh súng ngắn bí ẩn nắm tại tay tâm.

Bước vào trong môn, Rocozels quét mắt bị hòng súng chỉ vào nhưng như cũ một mặt không quan trọng nụ cười Sanji, cùng máy chụp hình trong tay của hắn về sau, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một tia dự cảm không tốt, lúc này quay đầu nhìn về phía giờ súng tên kia người áo đen, nhíu mày hỏi: "Dany, chuyện gì xảy ra?"

"Không có gì, thiếu gia."

Giờ súng người áo đen dùng ánh mắt còn lại quét mắt cửa chính nghi hoặc trông lại Alvida, sau đó tiếp tục chăm chú nhìn chằm chằm về phía Sanji, ngấm lại dùng một cái tay hướng Rocozels làm thủ thế, "Này cái tóc vàng tiểu quỷ tựa hồ là đặc biệt tới quấy rối tiệc tối, ta chỉ là không muốn để cho hắn tới gần cái bàn thôi."

"Một tên tiểu quỷ mà thôi, khẩn trương như vậy hề hề làm gì, hù dọa Alvida tiểu thư làm sao bây giờ?" Rocozels trừng mắt liếc hắn một cái, quát lớn: "Còn không mau một chút khẩu súng cho ta thu lại!"

"Là, thiếu gia."

Hai tên người áo đen trả lời một câu, không có nói nhiều một câu liền đem thương thu hồi trong ngực, mà Rocozels lại là vào lúc này đem ánh mắt rơi tại Sanji trên thân, trong mắt lóe lên một tia âm lãnh hàn mang: "Ta nói, tiểu bằng hữu, cầm máy ảnh lung tung chụp ảnh nhưng là không tốt a, không bằng thanh máy ảnh cho ta, để thúc thúc giúp ngươi đảm bảo ảnh chụp thế nào a?"

"Làm bộ, chẳng ra sao cả."

Sanji trực tiếp đáp lễ một cái liếc mắt quá khứ, sau đó lấy ra vừa mới phun ra ảnh chụp, lấy đến trong tay liếc một cái về sau, hài lòng gật gật đầu, "Hiệu quả không tệ nha, nên đập đều đập tới. Như vậy "

Lại nói một nửa, hắn bỗng nhiên thu hồi trong tay ảnh chụp, cũng cười hi hi lui về phía sau hai bước, "Bảo trọng a, Rocozels thiếu gia."

"Thập. . . Có ý tứ gì?"

Rocozels ngẩn người, nhíu mày vừa muốn nói gì, bỗng nhiên cũng cảm giác được một cỗ lạnh lẽo kinh phong từ đỉnh đầu gào thét mà đến, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lúc, lại là vừa vận nhìn thấy một cái đầu gỗ chế tác giả chân, ở trong mắt chính mình không ngừng phóng đại.

Oanh!

Một cước này đánh tới tốc độ cực nhanh, Rocozels bản thân chỉ là người bình thường mà thôi, liền thời gian phản ứng đều không có, liền bị gót chân trùng điệp đập tại ngực, kịch liệt đau nhức truyền đến, hắn chỉ kịp kêu lên một tiếng đau đớn, toàn bộ người liền tại chạm mặt tới cự lực phía dưới, bay thẳng ra xa mấy mét, trùng điệp đụng tại phía sau chân tường trước.

Cảm giác đau đớn còn giống như là thủy triều cuốn tới, Rocozels chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, sau một khắc liền trực tiếp té xỉu tại trên mặt đất, đã mất đi tri giác.

Chương 54: Lúc này biết hồ cũng không thể nào cứu được ngươi

"Hừ, thế mà cứ như vậy ngắt đi a, thật đúng là là tiện nghi tiểu tử này."

Nurong theo lấy một đạo khinh thường tiếng hừ lạnh, cái kia gối chân tại tất cả mọi người nhìn chăm chú bên trong chậm rãi thu hồi, xuống một sát, một người mặc đầu bếp phục cao trắng lão đầu, cứ như vậy xuất hiện ở hai tên áo đen tầm mắt của người bên trong, hướng phía bọn hắn quảng tới lãnh đạm nhìn chăm chú.

Gặp một màn này, hai tên người áo đen con ngươi trong nháy mắt vì đó co rút lại, liếc nhau về sau, quả quyết một lần nữa móc súng lục ra, nhắm ngay Zeff.

Nhưng mà, liền tại bọn hắn chuẩn bị bóp cò một sát, một thanh xem ra giản dị tự nhiên kiếm gỗ, bỗng nhiên xuất hiện ở giữa hai người, sau đó chỉ thấy cái kia cầm kiếm tay đem phần tay có chút lắc một cái, kiếm gỗ liền là lòi cuốn lấy kinh người thanh âm xé gió, hướng về hai người đầu gối quét ngang mà.

Xoạt xoạt!

Hai tiếng xương cốt đứt gãy thanh âm cơ hồ tại cùng một thời khắc vang lên, ngay sau đó, chỉ thấy hai tên người áo đen kêu thảm ngã trên mặt đất, bụng bít lấy máu me đầm đìa đầu gối kêu rên lên, mà trong tay bọn họ đoàn thương cũng là tại lúc này rời khỏi tay, công bằng, vừa vụn rơi tại Zeff dưới chân.

"Thật có lỗi, nhường một chút."

Thanh âm lười biếng bỗng dừng từ phía sau lưng truyền đến, chợt chỉ thấy một cái khuôn mặt thanh tú thiếu niên tóc đen bàn ăn phía sau đi ra, trực tiếp giẫm lên hai cái áo đen người thân thể đến phía trước, đánh giá mắt chỉ lo kêu rên hai cá nhân về sau, lại là hai kiếm húc đầu rút, đợi cho hai người triệt để đã hôn mê về phía sau, mới hài lòng gật gật đầu.

"Động tác cũng không chậm nha, tiểu quý."

Zeff liếc mắt trên mặt đất hôn mê bất tỉnh ba người, trong lỗ mũi hừ một tiếng, xem xét mắt Hạ Nặc nói: "Bất quá, này hai cái chỉ là đồng lõa mà thôi, ngươi ra tay chưa hẳn cũng quá có chút tàn nhẫn quá?"

"Hừ, giả mù sa mưa, cái kia cái gọi Rocozels sợ là trái tim đều cho ngươi đập sai lệch, không biết ai ra tay ác hơn."

Hạ Nặc trợn nhìn Zeff một chút, lười nhác nhiều phản ứng hẳn, thu hồi Động Gia Hồ về sau, trực tiếp xoay người, ở trong đó một người áo đen trong túi áo trên lục lại.

"Ngô, còn tốt không có chèn phá. . ."

Một lát sau, cái viên kia trong suốt như ngọc Huyền Mộng Quả rốt cục là bị Hạ Nặc sờ soạng đi ra, đại khái nhìn lướt qua về sau, hắn liền hào hứng một ném ném cho Zeff, "Ày, ngươi muốn phá trái cây, thế mà so ta còn đáng tiền, thế đạo gì mà. . ."

"Thối tiểu quý, cho ta cẩn thận một chút a!"

Gặp Hạ Nặc thế mà trực tiếp ném tới, Zeff ngừng lại thì liền là hoảng hốt, luống cuống tay chân tiếp nhận Huyền Mộng Quả, không thấy có cái gì hao tổn về sau, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó nổi giận đùng đùng trừng mắt nhìn Hạ Nặc, "Lão phu tích súc trước mấy ngày đều dùng không sai biệt lắm, này nhưng là tiếp xuống trọng yếu dự bị tài chính a, muốn là rớt bể, xem lão phu không đem ngươi bắt đưa hải quân nơi đó đòi tiền thưởng!"

". . ."

Hạ Nặc hừ lên mắt, trong lúc nhất thời vậy mà không biết làm sao đậu đen rau muống tương đối tốt.

Kia cái gì, rõ ràng ngươi cũng là hải tặc tốt a, với lại tiền thưởng còn cao hơn ta tốt bao nhiêu đi, ngươi coi hải quân là kính lão yêu ấu đầu, còn là khi bọn hắn mất mũi?

Lúc này, Patty Kael gấp kế hoạch thuận lợi hoàn thành, cũng đều từ trong phòng bếp đi ra, Zeff quét mắt bên trong đại sảnh cảnh tượng, cũng không có lắm điều cái gì, trực tiếp để cho hai người cầm sợi dây thừng đến, thanh Rocozels đám ba người trời thật chặt.

... ..

Cũng không biết bao lâu trôi qua, làm Rocozels trong hôn mê ung dung khôi phục tri giác lúc, vào mắt liền là hoàn toàn mơ hồ mà ánh đèn chói mắt, cái này khiến hắn không khỏi vô ý thức lại nhắm mắt lại. Ngực vẫn như cũ là truyền đến từng cơn buồn bức đau nhức, hắn che ngực, ho khan hai tiếng, chậm một hồi thật lâu mà về sau, mới khó khăn đem hai mắt hoàn toàn mở ra.

Ánh mắt dần dần rõ ràng, Rocozeles hướng xung nhìn, trước là phát hiện mình bị trói tại Trụ Từ bên cạnh, tay chân cũng bị dây thừng trói buộc thật chặt, căn bản không thể động đậy, trong lòng ngừng lại thì liền là mất lạnh.

"Nha, tỉnh?"

Một đạo có chút treu tức thanh âm tại thời khắc này bỗng nhiên vang lên, Rocozeles con người ngưng tụ, theo tiếng quay đầu nhìn, đã thấy sau lưng của mình là một tấm bày đầy thức ăn bàn ăn, món ăn với góc bàn trưng bày nên đến xem,

Đứng là hẳn trước đó ngồi cái kia một tấm. Mà tại bên cạnh bàn, trong mắt của hẳn cái kia mấy cái đáng giận nhà hàng đầu bếp cứ như vậy tùy ý ngồi vây quanh lấy ăn uống thả cửa, còn không thì hướng phía bên mình quăng tới ánh mắt trào phúng.

"Các người!"

Rocozeles giận tím mặt, vừa định mở miệng thống mạ, cũng bởi vì động tác biên độ hơi bị lớn liên lụy đến ngực thương thế, không khỏi thống khổ rên khẽ một tiếng, nửa ngày sau mới điều chỉnh tốt cảm xúc, một lần nữa xoay đầu lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm ở giữa Zeff nói: "Một bàn ánh nến tiệc tối, nói ít cũng muốn mấy trăm ngàn Belly? Các người chính là như vậy đối đãi khách hàng?"

"Hừ. Lãng phí thức ăn người, nhưng không có tư cách làm lão phu khách nhân."

Zeff chính chậm rãi nhai nuốt lấy bò bít tết đầu, nghe vậy ngừng đầu nhìn hẳn một cái, không nặn không lật nói, "Huống chi, là tại lão phu trong tiệm muốn giết người cướp của người."

"Muru tài sát hại tính mệnh?"

Rocozeles trong lòng giật mình, chợt liền bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, sắc mặt ngừng lại thì khó coi rất nhiều, "Các người trước đó đều nghe trộm được?"

"Nói nhảm, không phải chúng ta mở nhà hàng, ăn nhiều chết no sẽ đối với khách nhân động thủ?"

Zeff cười lạnh một tiếng, sau đó hướng phía bên phải xem xét mắt, mang theo cơ tiểu nói, "Ai bảo người cái kia hai cái bảo tiêu không chuyên nghiệp, thế mà liền một tên tiểu quỷ đầu đầu không phát hiện được. . ."

Nghe xong đến bảo tiêu hai chữ, Rocozeles lúc này mới nhớ tới, vội vàng hướng về bên phải xem, bởi vì dây thừng trói buộc nguyên nhân, hẳn phí hết nửa ngày kinh, mới rốt cục quay lại ánh mắt.

Kết quả, khi nhìn rõ cảnh tượng trước mắt về sau, Rocozeles chỉ cảm thấy toàn thân một trận rét run, ngay cả lời đều nói không lưu loát: "Này. . . Này. . ."

Chỉ gặp ở đại sảnh dựa vào bên phải bên cạnh bàn, Alvida một mặt âm trầm ngồi ở chỗ đó, trong tay gặt gao nắm chặt một tấm hình, ánh mắt băng hàn Như Sương, mặt phi nộ bên trên thì đầy là tích súc mà lên tức giận, giống như núi lửa hoạt động, tựa như lúc nào cũng sẽ bộc phát.

Mà tại bên cạnh nàng, là hai cái nửa chết nửa sống nằm ở nơi đó hình người, trên mặt toàn là bị đập qua dấu vết, sưng giống như đầu heo, nếu không là nhìn thấy này hai trên người tây trang màu đen, Rocozeles làm sao cũng không nhận ra được này thế mà là mình mang tới thủ hạ.

"Khụ khụ, cái kia cái, trước tiên nói một cái a."

Trông thấy Rocozeles một mặt chấn kinh với kinh hoàng biểu lộ, đồng dạng tại hạnh phúc ăn trứng cá muối Hạ Nặc lúc này buông xuống thìa, hướng phía Rocozeles chen lấn cái ánh mắt, không có hảo ý cười nói: "Alvida tiểu thư đã đem đầu đuôi sự tình đều biết nhất thanh nhị sở a, tấm hình kia cũng ở trong tay của hẳn. Ngộ, người hiện tại tốt nhất tranh thủ thời gian tính toán một cái, sau đó hướng thế giới chia sẻ người hiện biên cố sự, nhất định phải chân thực, bằng không, nhưng qua không được người vị hôn thê cửa này."

"Người. . . Người. . ."

Rocozeles tức giận một trận hàm răng phát run, nửa ngày sau mới thở ra hơi, nhìn chằm chằm Hạ Nặc cắn răng nghiêng lợi nói, "Vô sỉ tiểu tử, lại dám người dựa vào cái gì cho rằng, chỉ bằng vào một tấm hình, liền có thể nói xấu ta?"

"Còn nói là, người cho rằng ta cùng Alvida tiểu thư ở giữa lòng tin với tình yêu, sẽ bị người điểm ấy hoa ngôn xảo ngữ, liền tùy tiện công phá? !"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Kết thúc với quá khứ

"Ân, một tấm hình có lẽ hoàn toàn chính xác nói rõ không là cái gì."

Hạ Nặc múc một muỗng cá bột từ tương để vào miệng bên trong, liếc mắt xem xét mắt Rocozeles, một bên nhắm nuốt một bên mơ hồ nói: "Nhưng là không quản được thủ hạ của ngươi không có nghị lực a, chỉ là bị Alvida tiểu thư quạt mấy cái cái tát, liền kêu khóc lấy cái gì nói hết ra, bọn hắn mà nói, cuối cùng không giả được?"

"A?"

Rocozeles quay đầu nhìn về phía mình bị đánh thành đầu heo thủ hạ, sững sờ một chút, "Ngươi nói là. . . Đây là Alvida tiểu thư tự mình động thủ?"

"Nói nhảm, đều loại thời điểm này, ta cần phải gạt ngươi a?"

Hạ Nặc lườm hắn một cái, lười nhác nhiều đề ý tới, lại vừa vặn gặp một cái thìa lén lút lút lút vươn hướng mình trúng cá muối, liền không có lại nói tiếp, không khách khí chút nào đánh rớt cái kia nắm thìa tay nhỏ về sau, vùi đầu ăn uống thả cửa.

"Sao. . . Làm sao có thể. . ."

Rocozeles ngây người hơn nửa ngày, đột nhiên giống là kịp phản ứng cái gì giống như, bỗng nhiên quay đầu, nhìn chăm chăm Hạ Nặc ha ha cười nói: "Không sai, liền là không thể nào! Kém chút bị các ngươi lừa, còn chuẩn bị lời kéo ta lời nói đúng không? Alvida tiểu thư nhưng là vị nói chuyện lớn tiếng đều sẽ thẹn thùng thực nữ, làm sao có thể làm được ra loại này. . ."

Nói được nửa câu, Rocozeles thanh âm im bặt mà dừng, sau đó chỉ thấy con ngươi của hắn dần dần rút lại, ánh mắt lộ ra mấy phần vẻ không dám tin.

Bởi vì tại thời khắc này, một cái to lớn mà đầy đặn tay phải, bỗng nhiên bóp lấy cổ của hắn, chợt tựa như điều hâu vồ gà con, cực kỳ dễ dàng mặt đất đem hắn xách tới giữa không trung, cũng toàn bộ quay lại.

Một tấm che kín tàn nhang xấu xí khuôn mặt, ngừng lại thì liền xuất hiện ở trước mắt của hắn, cái kia một đôi ngày bình thường đối với hắn chỉ có hàm tình mạch mạch con ngươi, giờ phút này bên trong ẩn chứa, chỉ có rét lạnh tận xương sát ý.

"Ô, ô ô. . ."

Rocozeles ra sức gầy dựa lấy, tựa hồ muốn giải thích cái gì, nhưng lại căn bản khó mà động đậy, yết hầu của hắn tức thì bị ách gắt gao, miệng bên trong lộ ra ngoài lời nói cũng biến thành bắt đầu mơ hồ, để cho người ta nghe không rõ đến cùng đang nói cái gì.

Nhưng mà đối mặt hắn này tám thế thâm bộ đáng, Alvida trên mặt vẫn không có mấy may ba động, nàng lạnh lùng nhìn chăm chăm Rocozeles, thẳng đến đối phương bị xem có chút run rẩy lúc, mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Lòng tin. . . Tình yêu, loại này đẹp đồ tốt, cũng là ngươi phối nói ra được sao. . ."

Ngữ khí bình tĩnh, ngữ điệu cũng rất phẳng chậm, nhưng khi câu nói này tại yên tĩnh trong đại sảnh vang lên lúc, đừng nói gần trong gang tấc Rocozeles, liền ngay cả ở một bên ăn dưa xem náo nhiệt Hạ Nặc, đều cảm thấy có cỗ khí lạnh lưng bên trên mọc lên.

Hít sâu một hơi về sau, Alvida hừ lạnh một tiếng, buông lỏng ra Rocozeles, hung hăng đem một cước gạt ngã trên mặt đất, sau đó tại Rocozeles ánh mắt hoảng sợ bên trong, chậm rãi giờ lên gót chân, chuyển qua hắn hạ bộ phía trên vị trí.

Chợt, bỗng nhiên hạ xuống dưới.

"A a a a!"

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng bỗng nhiên phóng lên tận trời, chỉ gặp Rocozeles tám kia nguyên bản có chút trên mặt anh tuấn, ngũ quan hoàn toàn vặn vẹo ở cùng nhau, nước mắt nước mũi không ngừng tuôn ra, lẫn lộn cùng một chỗ đều phân biệt không được, mà giữa hai chân của hắn, quần lại là dần dần bị nhiễm lên một tầng huyết sắc.

"Vì yêu sinh hận a này là, nữ nhân cái gì, thật đúng là là không thể tùy tiện đắc tội. . ."

Thân là thâm niên độc thân chó, thấy cảnh này Hạ Nặc chỉ cảm thấy dưới đống quần mát lạnh, yên lặng thu hồi đứng ngoài quan sát ánh mắt. Sau đó đưa tay chộp về phía cái kia bình danh xưng năm 1982 rượu đỏ, liền chuẩn bị ép một chút kinh trước.

Kết quả một giây sau, hắn liền phát hiện sờ soạng cái không, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn lúc, đã thấy cái kia bình rượu đỏ đã bị Zeff cướp được trong tay, cũng trực tiếp đối miệng khó chịu một miệng lớn. Mà buông xuống rượu lúc, lão đầu trên mặt biểu lộ rõ ràng cũng có chút quái dị.

Trên bàn những người còn lại phản ứng cũng đều cơ bản giống nhau, Patty với Kael khóe mắt một mực tại run rẩy không ngừng, liền ngay cả còn là Tiểu Bất Điểm Sanji, miệng đều trương đến Lão đại, cơ hồ có thể nhét một cái trứng gà tiến.

Dù sao đều là nam nhân a. . .

Cực kỳ bi thảm tiếng gào thét kéo dài đến có hai ba mươi giây, mới dần dần nhỏ,

Hạ Nặc lúc này mới quay đầu nhìn một cái, gặp Rocozels nằm trên mặt đất đã hấp hối, mà bên cạnh hắn Alvida đứng tại chỗ không có nhúc nhích, nhìn chăm chăm Rocozels, tựa hồ là đang do dự cái gì.

"Làm sao, Alvida tiểu thư, cuối cùng còn là không hạ thủ được sao?" Hạ Nặc giờ tay ra hiệu xuống, cười nói, "Muốn là không đành lòng lời nói, ta có thể làm thay a."

Alvida nghe vậy lắc đầu, "Ngược lại không là không hạ thủ được, chẳng qua là cảm thấy, cứ như vậy để hắn chết roi, còn là quá tiện nghi cái này hỗn đản."

Hận hận lại đạp Rocozels một cước về sau, Alvida xoay người lại, ánh mắt đảo qua bên bàn ngồi đám người, sau đó không chút do dự thật sâu khom người xuống, khom người chào đến cùng:

"Tạ ơn các vị!"

Giọng thành khẩn mà nghiêm túc, còn có chút mang theo một tia thanh âm rung động.

"Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn!"

Bị lớn như vậy lễ đối đãi, bên cạnh bàn một vòng người đều ngồi không yên, nhao nhao đứng lên, nhìn nhau một chút về sau, Zeff cười lên ha hả, nói: "Không cần khách khí như thế, Alvida tiểu thư, đừng phải loại chuyện này, phàm là có chút lương tri người đều sẽ không mặc kệ, thật muốn tạ ơn, người liền hảo hảo cảm tạ Hạ Nặc một cá nhân đi, chúng ta cũng không có ra cái gì lực."

"Phốc!"

Hạ Nặc từng ngum từng ngum nước kém chút phun tới, hắn vụng trộm hung hăng trừng mắt nhìn lão đầu, sau đó quay tới, vội vàng hướng Alvida khoát tay áo, gượng cười hai tiếng địa đạo: "Không cần, không cần, tiện tay hỗ trợ mà thôi, Alvida tiểu thư không cần để ở trong lòng, thật."

Alvida có chút hoang mang nhìn hắn một cái, nghĩ nghĩ về sau, còn là lắc đầu, kiên định nói: "Tạ là nhất định phải tạ, lần này lệ thập có thể được cứu, thật là nhiều thua lỗ các vị, bằng không, còn không biết muốn bị Rocozels gia hỏa này lừa gạt tới khi nào."

"Huyền Mộng Quả công dụng, Zeff tiên sinh vừa rồi đã nói với ta, thật nếu để cho gia hỏa này được như ý lời nói, hậu quả. . . Thực tại là quá nghiêm trọng chút. . . Không chỉ có là ta sẽ sẽ không chết vấn đề, mà là quan hệ đến gia tộc bọn ta tài phú đi ở, thậm chí bao gồm phụ thân ta tính mạng của bọn hắn vấn đề. . ."

"Ngô, minh bạch liền tốt."

Zeff vuốt vuốt râu ria, trong mắt lóe lên một tia ngoài ý muốn, "Nói đến, Alvida tiểu thư hiện tại ngược lại là thấy rõ ràng mà?"

"Rõ ràng, đương nhiên biết rõ, ta lại không là xuẩn, làm sao có thể không rõ?"

Alvida có chút cười một cái tự giễu, trên mặt dần dần hiện ra một tia vẻ bất đắc dĩ đến: "Kỳ thật lúc trước Bratt gia tộc tìm tới phụ thân ta thông gia thời điểm, ta đã cảm thấy bọn hắn không có nghi ngờ ý tốt gì, bất quá khi thì phụ thân hắn đang nghĩ ngợi thừa cơ đề cao gia tộc địa vị, cao hứng đều đến không kịp, vẫn tại tác hợp chuyện này."

"Mà ta, bởi vì bề ngoài nguyên nhân, từ nhỏ bị người cười nhạo lớn lên, lần này, đại khái cũng là bởi vì lần đầu bị người nhiệt tình truy cầu đi, đồng dạng vui vẻ quá mức, dần dần, lòng cảnh giác cũng liền dần dần tiêu tán, có một kết quả như vậy, có lẽ cũng là ta vốn có trừng phạt."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Liên quan tới tiền mừng tuổi âm mưu

Alvida trong giọng nói đầy là sầu não, trong lúc nhất thời trong đại sảnh yên tĩnh, bên cạnh bàn ăn một vòng người người nhìn ta, ta nhìn người, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Cuối cùng còn là Hạ Nặc hắc hắc cười ra tiếng, chỉ gặp hắn vênh lên ngón tay cái, hướng phía sau mình chỉ chỉ: "Uy, ta nói, Alvida tiểu thư, bề ngoài loại chuyện này, vốn là là trời sinh, không cần thiết mang theo cảm giác tội lỗi? Người nhìn ta sau lưng những người này, què què, xấu xấu, cái kia cái coi như

tiểu soái tiểu quý lại là cái quyền lông mày, ngoại trừ ta này cái thanh tú thiếu niên bên ngoài, nào có bình thường, nhưng không phải cũng một cái cái mỗi ngày cười ngây ngô rất vui vẻ mà?"

"Này. . ."

Alvida giật mình, vô ý thức hướng phía cạnh bàn ăn bên trên Patty Kael chờ xem, phát hiện hoàn toàn chính xác cùng Hạ Nặc nói tới không sai biệt lắm về sau, nhin không được nhẹ nhàng che miệng nở nụ cười, trước đó sâu bi chỉ ý ngược lại là trống rỗng đi không ít.

Trong nhà ăn bầu không khí đồng dạng bị phá hư không còn một mảnh, Zeff chờ trong nháy mắt giận tím mặt, không hện mà cùng cầm lên bên cạnh bộ đồ ăn hướng Hạ Nặc đập quá khứ, gầm thét lên: "Muốn chết phải không hỗn đản!"

". . ."

Hạ Nặc sờ lên bị thìa đập có chút phát sung gương mặt, yên lặng hướng Zeff giờ ngón giữa, nhếch miệng về sau, liền quay đầu không thèm đếm xỉa đến bọn này mang thù gia hòa.

"Ngô, nguyên lai lúc này Alvida, đều bởi vì bề ngoài nguyên nhân, tự ti thành dạng này sao? Khó trách ở phía sau đến nguyên tác ra sân lúc, lại biến thành cái kia cái đức hạnh, bất ai cũng muốn hỏi tự mình có phải hay không Đông Hải nhất mỹ lệ nữ nhân. . ."

Xem xét mặt trên đất Rocozels, gặp hấn đã không có tin tức, đoán chừng hấn là hạ thể đổ máu quá mức triệt để chết mất, Hạ Nặc không khỏi chắc chắc hai tiếng, khề lắc đầu.

Đương nhiên, trong lòng của hấn tự nhiên là không có nửa điểm về thương hại, mà góc độ nào đó đi lên nói, gia hòa này coi như lại chém chết mấy lần, kỳ thật cũng đều là chết chưa hết tội.

Dù sao. . .

Muốn là hấn chưa từng xuất hiện, dựa theo nguyên tác quỹ tích phát triển một chút, Alvida liền sẽ tính tình đại biến trở thành một cái tàn bạo biến thái đại hải tặc, mà bởi như vậy, toàn bộ Đông Hải, không biết sẽ có bao nhiêu người bị nó tai họa.

Bởi vậy, mặc kệ là vì giúp lão đầu cái kia đến Huyền Mộng Quả, vẫn là vì trong lòng ranh giới cuối cùng, Hạ Nặc đều không có hối hận qua cứu Alvida, mặc dù vị này hoàn toàn chính xác là có chút cay con mắt, chính mình cũng không muốn cùng nàng nhiều giao lưu chính là.

Ân, về phần này thay đổi biến sẽ sẽ không ảnh hưởng nào đó cái đội nón cô tự kỷ nhi đồng đáng tràng tư thế cái gì, hấn căn bản liền không có để ý qua, thật muốn sợ thành nói như vậy, không bằng sớm một chút tìm một cơ hội, bỏ lên trên Luffy thuyền, một đường chờ lấy cợ trợ công, ngồi ăn rồi chờ chết tính toán.

Đã xuyên qua đến hải tặc thế giới, liền làm ra một điểm cái biến dừng khí đều không có, còn có tư cách gì làm vận mệnh bên trong nhân vật chính?

"A, đúng, Alvida tiểu thư."

Hạ Nặc bên này đang chìm ngâm thời điểm, Zeff lại đột nhiên giống là tựa như nhớ tới cái gì, chỉ chỉ ngoài cửa phương hướng, nhú mày hỏi: "Các người trước đó đến thì cười thuyền, hiện tại còn ngừng tại nhà hàng bên cạnh đi, bên trong còn có những người khác sao?"

"Ách, là có mấy cái thủy thủ. . ."

Alvida ngăn người, sau đó liền lắc lắc đầu nói: "Bất quá không có gì đáng ngại, cái kia chút thủy thủ đều là gia tộc chúng ta, thuyền cũng thế, coi như bọn hấn biết cũng không có gì lớn. . ."

Nói đến chỗ này, trong mắt của nàng hiện lên một tia lãnh mang, "Vội lại, về sau có cơ hội, gia tộc bọn ta, nhất định là muốn cùng Bratt gia tộc lại tính toán sổ sách. . ."

Câu nói này dùng từ bình bình đạm đạm, nhưng lại có một cỗ khí thế bén nhọn từ đó thấu đi ra, cực kỳ giống một vị nữ cường nhân giọng điệu, ở đây mấy người liếc nhau một cái, đều là có chút ngoài ý muốn. Quả nhiên, lừa gạt vờn quanh tình yêu trong mơ màng đi ra Alvida, mới thật sự là nàng, cùng trước đó so sánh, căn bản là tương như hai người a.

"Như vậy, các vị."

Suy nghĩ trở lại trước mắt, Alvida thần sắc lại trở nên nhu hòa, nàng nhìn qua đám người, nghĩ nghĩ về sau, tại bên cạnh bàn ăn kéo ra một cái ghế ngồi xuống.

Sau đó mang theo trong người trong bao nhỏ rút ra một tờ giấy, hướng Patty mượn chì bút, ở phía trên ghi một ít chữ về sau, đẩy lên đám người trước mặt.

"Đây là năm triệu Belly chi phiếu, trong đó ba triệu cho Hạ Nặc tiên sinh, còn lại hai trăm vạn thì là cho các vị, tính là lệ thấp tạ lễ."

Alvida đắp lên bút, mặt lộ vẻ một tia áy náy chỉ sắc địa đạo, "Đương nhiên, lệ thấp mệnh xa xa không chỉ điểm này tiền, bất quá ta muốn tới sang năm mới tính trưởng thành, tạm thì có thể trong gia tộc tự do lãnh hạn mức cũng liền chỉ có nhiều như vậy, thực tại là không có ý tứ, còn xin các vị không cần

ghét bỏ."

"Chi phiếu?"

"Không thành niên?"

Zeff cùng Hạ Nặc cùng thì sững sờ, sau đó đại khái ý thức được lẫn nhau chú ý điểm khác biệt, lẫn nhau khinh bỉ liếc nhau một cái, không có lại nói cái gì, cùng một chỗ đưa tay, cầm qua chi phiếu xem xét, phía trên quả nhiên là viết mang theo một chuỗi dài số không con số kinh người.

"Thật là kẻ có tiền a. . ."

Trong đầu cùng thì hiện lên như thế một cái ý nghĩ, hai người đều là nhin không được cảm thán. Hạ Nặc vừa định thu hồi chi phiếu, liền bị Zeff chặn chiếm quá khứ, hấn ngăn ngò, chợt giận dữ nói: "Xú lão đầu, ngươi làm gì!"

"Làm gì? Ngươi không có nghe Alvida tiểu thư nói, bên trong cũng có lão phu một phần a?"

Zeff hung hấn một chút, sau đó ho một tiếng địa đạo: "Về phần ngươi cái kia một phần, bởi vì ngươi niên kỷ còn nhỏ, cầm trong tay nhiều tiền như vậy không tiện, lão phu liền tạm thì giúp ngươi tồn, về sau chờ ngươi trưởng thành, nên trả lại cho ngươi tự nhiên sẽ cho ngươi."

"Ngọa tào, ngươi có muốn hay không vô sỉ như vậy a lão đầu!"

Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc, "Còn mang như thế gạt người đứng không, loại này sáo lộ rõ ràng nhìn rất quen mắt được rồi, từ nhỏ đến lớn ta cũng không biết bị lừa bao nhiêu hồi, hôm nay ngươi thế mà còn tới? !"

"Khụ khụ, lão phu là tuyệt đối sẽ không lừa gạt ngươi, ngươi yên tâm đi."

"Vậy ngươi đồ mặt cái quỷ a lão già chết tiệt! Coi như trên mặt toàn là nếp nhăn, ngươi cảm giác áy náy đều căn bản giấu không được a hỗn đản!"

...

Một bên khác, tựa hồ là bị Hạ Nặc với Zeff thường ngày đấu võ mồm hù dọa, Alvida ngây người rất lâu, mới cười đứng lên, lại lần nữa hướng phía đám người bái: "Sắc trời đã đã khuya, như vậy, các vị, lệ tháp cáo từ trước."

Nhưng mà chỉ có Patty Kael tiếng đáp lại vang lên, Zeff với Hạ Nặc một già một trẻ này đều nhanh tư đánh nhau, lẫn nhau bóp lấy đối phương da mặt, bởi vậy cho dù là nghe được cáo từ âm thanh, bên miệng rò rỉ ra, cũng chỉ có mơ hồ không rõ "Ồ ồ" âm thanh.

...

Nhà hàng bên ngoài, tịch liêu tinh quang bên trong, trên đại dương bao la bỗng nhiên sáng lên một điểm đèn trên thuyền chài, chợt chỉ thấy cái kia chiếc vỏ neo tại Baratie bên cạnh thuyền nhỏ, vỏ neo Dương Phàm, dần dần xa.

Trong nhà ăn, quay về yên tĩnh.

Bởi vì trước đó đánh nhau, có hai cái bàn tử hư hại không ít, Trụ Tử bên cạnh cũng rơi mất điểm son, trông thấy một màn này về sau, Zeff vừa nhân đạt được chi phiếu mà sẽ khá hơn tâm tình ngừng lại thì lại chênh lệch rất nhiều, ngoắc thanh Hạ Nặc kêu tới, để hấn lẫn hảo hảo thu thập một chút về sau, bản thân liền vui vẻ chạy lầu ba đi ngủ đây.

Mà Patty cùng Kael phải chịu trách nhiệm thu thập trừ dư rác rưởi hòa thanh quét phòng bếp, cùng Hạ Nặc cũng coi như là đồng bệnh tương liên, về phần Sanji gia hỏa này, ngược lại là chủ động nói ra muốn giúp đỡ, bất quá Hạ Nặc đang nhìn mất nằm trên đất ba người về sau, xuất phát từ một loại nào đó lo lắng, cũng không cùng định đến.

Bởi vậy, tại trọn vẹn bỏ ra nửa cái giờ lúc, đem chung quanh quét sạch sẽ về sau, Hạ Nặc ngẩng đầu lúc, bỗng nhiên phát hiện, lúc này đại sảnh, trống trải một mảnh, thỉnh linh chỉ còn lại có hấn một cá nhân.

"Mẹ trứng, không mang theo người khi dễ như vậy, ta cũng muốn ngủ tốt a. . ."

Mất nhìn phòng bếp phương hướng, bên kia đèn đã tắt, hiển nhiên Patty bọn hấn đã quét dọn xong bên trên đi nghỉ ngơi, Hạ Nặc ngừng lại thì càng thêm phiền muộn, thờ dài về sau, nằm lên trước đó dựa vào tại góc tường Động Gia Hồ, đi tới trong đại sảnh ở giữa.

Nơi đó, Rocozels cùng hai cái người áo đen nằm tại một khối, chờ hấn xử lý.

Chương 57: Trở thành có được Nokia nam nhân

"Mấy tên này có vẻ như đều bị đánh rất thảm, cũng không biết chết chưa, này đều là điểm kinh nghiệm a. . ."

Ngáp đi vào trước mặt, Hạ Nặc nhìn xem trên mặt đất chết sống không biết ba người, căn bản lười nhác nhiều lắm điều cái gì, trực tiếp cảm qua bên cạnh sớm đã chuẩn bị xong to lớn bao tải, đem ba cá nhân theo thứ tự lấp tiến, tiếp lấy nhấc lên Động Gia Hồ, đổi nơi ngực, trực tiếp một kiếm đem ba người thọc cái thông thấu.

Sau đó, hấn một bên mặt không thay đổi ghim miệng túi, một bên mắt liếc giao diện thuộc tính.

(anh hùng đẳng cấp: 2 cấp (85/ 100))

"Ngô, điểm kinh nghiệm tăng thêm mười lăm điểm, xem ra vừa rồi ba cá nhân cũng chưa chết thấu chính là, bắt quả tính được mỗi cá nhân cũng liền năm điểm, Kuro còn có cái năm mươi điểm đâu, không khỏi quá cá ướp muối đi?"

Hạ Nặc có chút bất đắc dĩ nâng đỡ cái trán, lúc đầu coi là xử lý này ba bại hoại, còn có thể thắng cái cấp đầu, kết quả thế mà còn kém nhiều như vậy, xem ra sau này vẫn phải cố gắng nhiều hơn a.

Ánh mắt quay lại trước mặt, Hạ Nặc dùng cả hai tay, bỗng nhiên một nắm miệng túi, muốn đem nó khiêng đến trên vai, bắt quả mang theo hình một liệt, kém chút chuồn sau thất lưng, hấn liền quả quyết từ bỏ cái lựa chọn này, mà là níu lại bao tải, hướng về đuôi thuyền phượng hướng kéo.

Nói đến, đối với ba tên này xử lý, Zeff kỳ thật cũng không có nhiều bàn giao cái gì, nhưng thói quen bỏ đao không lưu hậu hoạn Hạ Nặc tự nhiên minh bạch, này mấy cá nhân là không thể nào lại thả ra thêm phiền phức, bởi vậy, ngay tại chỗ xử lý chìm vào biển cả, liền thành dưới mắt lựa chọn tốt nhất.

Bao tải rất nặng, bên trong ba bộ thi thể cộng lại tối thiểu có nặng hơn 400 cân, coi như lấy Hạ Nặc khí lực, một đường kéo tới bờ biển cũng bỏ ra bốn năm phần chuông, mà đợi đến hấn thật vất vả thanh bao tải chìm vào đáy biển đi trở về lúc, còn không có bước vào trong môn, lại đột nhiên nghe được một trận "Pearl Pearl " âm thanh kỳ quái, trong đại sảnh đứt quãng truyền ra.

"Thứ gì?"

Hạ Nặc đuôi lông mày hơi nhíu, không hiểu cảm thấy thanh âm này có chút quen tai, nhưng trong thời gian ngắn cuối cùng là nghĩ không ra, dứt khoát cũng liền lắc đầu buông xuống suy nghĩ, bước nhanh đi tới trong đại sảnh, theo tiếng bốn phía tìm kiếm lên thanh âm đầu nguồn đến.

Kết quả, cũng không lâu lắm, hấn liền vừa rồi ăn bữa tối dưới đáy bàn, lật ra phát ra tiếng đồ vật. Lấy ra mượn tia sáng xem xét, Hạ Nặc ngừng lại thì liền ngay gần cả người.

Xuất hiện tại hấn lòng bàn tay, thỉnh linh là một cái có dài nhỏ xúc giác động vật nhuyễn thể, trên thân công cái vỏ bọc, cực kỳ giống Hạ Nặc kiếp trước trên Địa Cầu ốc sên, bắt quả con này thân thể là màu lam nhạt, với lại trên lưng tròn xác mặt ngoài, còn khắc họa lấy một vòng số lượng, xem ra như là kiểu cũ điện thoại quay số điện thoại bàn.

"Này là. . . Điện thoại trùng?"

Hạ Nặc đây là tò mò trên dưới đánh giá một chút, sau đó nhìn không được chọc chọc điện thoại trùng cái kia mềm oặt bụng.

Nói đến, này còn là Hạ Nặc lần thứ nhất tận mắt thấy loại này hài tặc thể giới đặc hữu thần kỳ sinh vật, trước đó hấn ở Ann Derek đảo bởi vì tương đối vắng vẻ nguyên nhân, trên trần căn bản liền không có một cá nhân có được cái đồ chơi này, bởi vậy lúc này lòng tràn đầy mới lạ phía dưới, hấn thế mà quên điện thoại trùng còn đang vang lên sự tình. Thẳng đến "Pearl Pearl " thanh âm càng lúc càng lớn, trở nên có chút chói tai về sau, hấn mới đột nhiên bừng tỉnh, đành chỉ đối điện thoại trùng thân thể thăm dò, hư suy nghĩ với tiểu gia hỏa này đối mặt ở cùng nhau.

Ấn, loại này thiên nhiên ngộ tác ánh mắt là chuyện gì xảy ra, không hiểu cảm thấy rất mạnh a. . .

Trong lòng hơi động một chút, Hạ Nặc liền đại khái đoán được mấy phần tình huống hiện tại, con này điện thoại trùng tám thành là trước kia Rocozels trong quần áo rơi ra ngoài, loại này Đông Hải cũng không phổ cập công cụ truyền tin, cũng chỉ có hấn loại gia tộc này xuất thân thiếu gia mới dùng đến lên, mà hiện tại như vậy chậm còn có điện thoại đánh vào đến, đoán chừng tám chín phần mười là gia tộc của hấn bên trong người nào.

Tiếng chuông vẫn như cũ tại vang lên không ngừng, nghĩ nghĩ về sau, Hạ Nặc quyết định còn là tiếp lại nói, dù sao thứ này lại không thể giống kiếp trước điện thoại, còn có định vị công năng cái gì.

Điện thoại trùng vỏ lưng phía dưới có một cái mê chi nổi lên địa phương, đoán chừng liền là ống nghe chột mớ, Hạ Nặc cẩn thận duỗi ra ngón tay đè lên, quả nhiên, sau một khắc, "Pearl Pearl " thanh âm liền biến mất mất,

Thay vào đó là trung niên nam tử giọng trầm thấp:

"Rocozels, kế hoạch áp dụng thế nào? Ta đưa cho người cái viên kia Huyền Mộng Quả. . . Còn dễ dùng?"

Trong những lời này lộ ra thật sâu mỗi một, tựa hồ người nói chuyện thân thể tương đương suy yếu, mà thần kỳ là, những tâm tình này đều bị điện giật lời nói trùng biểu hiện rất sống động, nguyên bản ngờ ngác trông mắt bên trong đây là bất lực chi sắc, mềm nhũn thân thể càng hơi hơi nằm xuống, nhìn xem liền ỉu xiu đi à nha, để Hạ Nặc lại suyt chút nữa nhện không được đâm bên trên đâm một cái.

"Ân, thật muốn nói lời, hẳn là là thất bại đi. . ." Ánh mắt quay lại ngay phía trước, Hạ Nặc nghiêm trang nói, "Huyền Mộng Quả, cũng bị người cướp đi."

"Người nói cái gì? !"

Điện thoại trùng trùng mắt bỗng nhiên tròn tròn, chợt liền nghe đến theo nó miệng bên trong truyền ra tức giận tiếng rống, "Hỗn trưởng! Người biết không biết mình đang nói cái gì, Huyền Mộng Quả đất cỡ nào nặng người biết không, lại dám như thế nói lớn không ngượng nói mình thất bại! ! !"

"A, không đúng!"

Gào thét đến một nửa, bên đầu điện thoại kia trung niên nhân bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, kinh nghi bất định nói: "Thanh âm này không là Rocozels, người là ai? Điện thoại trùng làm sao lại trên tay người? Rocozels người khác?"

"Ta là ba ba của người."

Hạ Nặc vén lỗ tai một cái, tức giận nói, "Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, cao tuổi rồi, như thế ưa thích gọi bậy, kém chút không có thanh tai ta màng cho bị phá vỡ, mới nói, kế hoạch của các người thất bại, Rocozels cũng chết gần hết rồi, còn muốn ta giải thích thế nào?"

". . ."

Thanh âm bên đầu điện thoại kia trầm mặc nửa ngày, lại lần nữa vang lên lúc, thanh âm đột nhiên trở nên âm trầm, "Rất tốt, xem ra là Rocozels này xuân thanh sự tình tất cả đều làm hư hại, hừ, dám đắc tội chúng ta Bratt gia tộc, chỉ sợ cũng không là cái gì tôm tép đi, các hạ có dám hay không thanh tên của mình nói ra, dạng này về sau chúng ta cũng tốt thanh sổ sách tính toán rõ ràng. . ."

"Đương nhiên có thể, ta gọi Buggy, hoan nghênh các vị tới cửa trả thù."

Hạ Nặc nghĩa chính ngôn từ nói xong câu này về sau, liền trực tiếp cúp xong điện thoại, sau đó đối điện thoại trùng liếc mắt, đầu đen rau muống nói: "Lời nói khách sáo bộ ngay thẳng như vậy, thật coi ta khờ a, ai nhàn nhúc cả trứng cùng người báo ra danh tự đến, loại sự tình này, cũng chỉ có Luffy loại kia toàn cơ bắp mới có thể làm ra đi?"

"KOCHA—"

Điện thoại trùng đương nhiên sẽ không để ý tới hắn, ánh mắt lần nữa tiến vào góc mạnh trạng thái, phát ra một tiếng cùng loại điện thoại cúp máy thanh âm về sau, liền chậm rãi nhắm mắt lại, tiến nhập trạng thái ngủ đông.

"Ngô, xem ra hoàn toàn chính xác đã khuya a, liền điện thoại trùng đều ngủ, ta cũng kém không nhiều nên nghỉ ngơi. . ."

Hạ Nặc nhìn nhìn trên bàn tay Tiểu chút chút, nghĩ nghĩ về sau, còn là không có bỏ được đem nó cho vứt bỏ, cẩn thận từng li từng tí để vào túi quần về sau, hắn liền cầm lên Động Gia Hồ, trực tiếp lên bậc thang, trở lại gian phòng của mình.

Bất kể nói thế nào, điện thoại trùng loại này hi hữu công cụ truyền tin, Hạ Nặc trước mắt còn là rất khó thu vào tay, mặc dù nói loại này mang quay số điện thoại bàn điện thoại trùng, tựa hồ có cố định dây số, về sau lại bởi vì Rocozels nguyên nhân có chút phiền phức, nhưng khó được dưới mắt liền có một cái có sẵn, có thể nuôi tự nhiên tốt nhất, về sau muốn là ra biển, với Zeff bọn hắn liên hệ tới cũng rất thuận tiện.

Về phần Bratt gia tộc bên kia điện báo, Hạ Nặc hạ quyết tâm, về sau nhìn thấy liền treo, dù sao xem Alvida về thì cái kia khí thế hung hăng bộ dáng, đoán chừng này cái đã xuống dốc thật lâu quý tộc gia tộc cũng chống đỡ không được bao lâu, các loại Bratt gia tộc sụp đổ, con này điện thoại trùng không có với bên kia liên hệ, tự nhiên là cùng hoàn toàn mới không có gì khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 58: Ma quỷ huấn luyện với chuyển biến

Mấy ngày kế tiếp, Baratie nhà hàng cuối cùng kết thúc vừa gầy dựng thì môn đình vắng vẻ cảnh tượng, nghênh đón một cái cao tốc thời kỳ phát triển.

Đại khái là Zeff quảng cáo rất cực làm ra tác dụng, lại hoặc là đi ngang qua phụ cận mặt biển thương thuyền trở nên nhiều hơn, ngày thứ hai lên, lui tới tại trong nhà ăn bên ngoài khách hàng trở nên nối liền không dứt, đến bữa ăn điểm lúc, trong đại sảnh chỗ ngồi càng là có thể ngồi đầy hơn phân nửa.

Mà Zeff đầu bếp chiêu mộ kế hoạch cũng tại thuận lợi tiến hành, năm ngày xuống tới, nhà hàng trọn vẹn nhiều hơn bốn vị đầu bếp cùng sáu bảy cái phục vụ viên, tăng thêm trước đó Patty Kael về sau, mặc dù nhân số còn là không tính quá nhiều, nhưng ứng phó dưới mắt tình huống cũng đã là đầy đủ.

Đáng nhắc tới là, cái gọi là ngư tử ngư tử mã tử mã tử, mới gia nhập này bốn cái đầu bếp, tính tình đơn giản cùng Patty Kael ác liệt, đều thuộc về không biết sợ thứ gì đâu, nhưng trừ nghệ lại hết lần này tới lần khác đều rất không tệ, có thể nói là đối cực kỳ Zeff khẩu vị.

Mà tại gia nhập Baratie về sau, còn lại còn tốt, nhất là cho bọn này tâm cao khí ngạo đám gia hỏa khó chịu với khó có thể lý giải được, tự nhiên là là nhà hàng đầu bếp trưởng, thế mà lại là Hạ Nặc như thế một cái tiểu thí hải.

Kết quả là, mấy ngày kế tiếp, trong bóng tối, các loại gây sự kiếm chuyện, liền thành đám gia hỏa này thường ngày.

Rất đáng tiếc, bọn hắn cho tới bây giờ không thể dự liệu được, đối mặt mình, là một cái so tính tình của bọn hắn ác liệt hơn gia hỏa. . .

... . .

Đồng!

Nương theo lấy một tiếng trầm muộn tiếng vang, một đạo cao trắng thân ảnh như là điều bị đứt dây, bỗng nhiên bay ngược ra, cũng ầm vang một tiếng đập vào chân tường bên trên, giương lên một mảnh tro bụi.

"Ngô, còn có hay không muốn lên. . ."

Đuôi thuyền bong thuyền, Hạ Nặc phun ra miệng bên trong đã nhai nát sợi cỏ, ánh mắt tĩnh như mặt nước phẳng lặng, nhàn nhạt quét mắt người chung quanh.

Hắn giờ phút này, thân thể dưới nắng sớm trong gió biển có chút nghiêng nghiêng, trong ngực ôm Động Gia Hồ, giống như một mực lẳng lẳng đứng ở nơi đó chưa hề đi ra kiểm, nhưng bên cạnh vậy xem các đầu bếp vừa rồi đều là nhìn rõ ràng, liên tục hai cái mới gia nhập đầu bếp, căn bản liền cơ hội gần người đều không có, liền là tại hàn mang lóe lên về sau bay ra. Giữa hai bên thực lực sai biệt, đơn giản so Baratie đến Loguetown khoảng cách còn xa.

Bởi vậy, giờ phút này nhìn thấy Hạ Nặc nhìn sang, còn lại hai cái đầu bếp ngừng lại thì mồ hôi lạnh liền xuống tới, cuống quýt khoát tay, đem đầu muốn giống trông lúc lắc: "Không có. . . Không có!"

Bên cạnh Patty với Kael xem là một mặt cười trên nỗi đau của người khác, nhin không được cười hắc hắc liếc nhau một cái.

Hắc hắc, ai bảo mấy tên này vừa gia nhập lúc, nóng nảy đều nhanh không biên giới, ngay cả chúng ta hai lão nhân này đều không để vào mắt, cuối cùng thế mà còn dám đối cái quái vật này, hiện tại một cái cái súng mặt sung mũi, rất cực là đạt được dạy dỗ?

"Không có đúng không?"

Các loại trong chốc lát, không có nghe đến còn lại tạp âm Hạ Nặc khẽ gật đầu, ánh mắt tại trên người mọi người khẽ quét mà qua về sau, hướng phía hậu trù phương hướng một chút nghiêng đầu, thản nhiên nói: "Như vậy, đều đi làm việc đi, thời điểm cũng không sớm, thanh nguyên liệu nấu ăn chuẩn bị kỹ càng, qua không được bao lâu, liền sẽ có khách nhân tới cửa."

"Là, đầu bếp trưởng!"

Bao quát Patty với Kael ở bên trong, ở đây sáu tên đầu bếp ngừng lại thì đều là nghiêm sắc mặt, "Ba" một tiếng đứng thẳng người, cùng kêu lên đáp.

Lập tức bọn hắn liền là không có lại tiếp tục dừng lại, lần lượt xuyên qua hành lang, sau này từ bên kia mà, trong nháy mắt, nguyên bản chen chúc náo nhiệt đuôi thuyền, lại trở nên trống trải quanh quẽ.

Ánh mắt Kael đám người bóng lưng chỗ thu hồi, Hạ Nặc quay đầu mắt nhìn sắc trời, thời gian sáng sớm, thái dương vừa mới nhảy ra đường chân trời, ánh nắng giống như sôi trào nước thép, cuộn cuộn mà bàng bạc, xua tan sương mù, chiếu sáng chân trời, đêm nay trước mắt khôn cùng sóng biển đều nhiễm lên màu vàng kim nhàn nhạt.

Nhàn nhạt cay đắng trong dạ dày dâng lên, xen lẫn hơi có vẻ chất chất người hương cỏ, ở trong miệng còn quán, Hạ Nặc không có để ý, quét mắt mới vừa rồi bị nồn tới đất bên trên bã vụn, lại yên lặng trong túi quần lấy ra một cây giống nhau như đũa màu xanh biếc sợi cỏ, lột ra trong suốt sáng long lanh xác ngoài,

Đem ở giữa cứng rắn (ngạnh) thân nhẹ nhàng để vào trong miệng, chậm rãi bắt đầu nhai nuốt.

Này là ba ngày trước, Hạ Nặc tại phòng chứa đồ tìm tới một loại tên là "Khổ trúc cỏ" nguyên liệu nấu ăn, vị khổ mà khô khốc, ăn chỉ hội có mát lạnh tâm thần công hiệu, nhà hàng sở dĩ dự trữ loại này, là bởi vì tại khẩu vị đặc thù thức ăn bên trong, loại dược thảo này thường thường sẽ thêm nhập chút ít sung làm đồ gia vị sử dụng.

Mà hần, thì là đem xem như tạm thì nâng cao tinh thần tiểu đạo cụ, dùng cho cam đoan sáng sớm thì sẽ không bởi vì buồn ngủ mà phản thần, thật muốn nâng cái hạt dẻ, đại khái là cùng kiếp trước đồ trâu cây cau cái gì không sai biệt lắm. . .

Mấy ngày nay đến, bởi vì nhà hàng phát triển đã đi lên quỹ đạo, hậu trù cũng không còn khuyết thiếu nhân thủ về sau, Hạ Nặc rốt cục là rảnh xuống tới, không cần giống như trước đó như thế, cả ngày tại phòng bếp với đại sảnh ở giữa bốn ba bận rộn.

Nhưng mà nhân rồi không phải là nhẹ nhõm, đối với Hạ Nặc mà nói, trở thành đệ nhất thế giới đại kiếm hào mới là hần theo đuổi đích đạo đường, đầu bếp chỉ là hần tạm thời thân phận, mà không là cả đời Chức Nghiệp. Bởi vậy, tại có dư dả huấn luyện không gian về sau, Hạ Nặc cơ hồ là trước tiên, liền định ra một phần nghiêm ngặt đến làm cho người gian sỏi kế hoạch huấn luyện.

Sáng sớm năm điểm rời giường, chín giờ tối chuẩn thì đi ngủ, trừ ăn cơm ra rửa mặt các loại cần thiết vấn đề sinh tồn bên ngoài, Hạ Nặc cơ hồ đem tất cả thời gian đều dùng tại Ngự Phong Kiếm Thuật với thân thể cơ sở tổ đường huấn luyện bên trên, ở giữa vền vền là cho ra mấy trong đó cách thời gian cực ngắn đoạn, đến thỏa mãn thân thể cơ bắp cơ bản nhất nghỉ ngơi nhu cầu.

Tại loại này cường độ cao tần khốc huấn luyện phía dưới, khổ trúc cổ nổi lên đến tác dụng chỉ có thể nói là cực kỳ bé nhỏ, mà nó nhai thì ở trong miệng lan tràn ra cay đắng, với này dài dằng dặc trong quá trình huấn luyện vậy chân chính gian khổ so sánh, tự nhiên càng không coi vào đâu.

"Như vậy. . . Bắt đầu đi."

Đón mặt trời mới mọc, Hạ Nặc cầm thật chặt Động Gia Hồ chuỗi kiếm, hít sâu một hơi về sau, cổ tay có chút lắc một cái, giờ lên, đối không khí hung hăng một kiếm đánh xuống, sau đó đang lặp lại lấy này một động tác cùng lúc, trong lòng lặng yên mặc niệm lên hôm nay nhiệm vụ huấn luyện thứ nhất cái nhỏ mục tiêu:

"Trong vòng một canh giờ, huy kiếm ba ngàn 600 lần."

... . .

Tại kiếm với mồ hôi dung hợp, đường chân trời bên trên sáng cùng tối giao thoa bên trong, thời gian liền một ngày như vậy một ngày quá khứ.

Hết thấy đều là bình tĩnh như vậy, Baratie nhà hàng sinh ý càng ngày càng tốt, cố định khách hàng quen bắt đầu xuất hiện, cùng thì không ngừng có mới đầu bếp với phục vụ viên gia nhập, đương nhiên, ngẫu nhiên đâu, cũng sẽ có lão nhân bởi vì ngoài ý muốn rời đi.

Nhưng bất luận nói thế nào, nhà này tại Hải Viên Lịch 1511 năm thu chưa gầy dựng nhà hàng nổi trên biển, hoàn toàn chính xác là lấy rõ ràng tốc độ rõ rệt, tại run sợ đông với mùa xuân ấm áp giao thế luân chuyển bên trong, chậm rãi khuếch trương lấy thể lượng với nổi tiếng, cũng tại Đông Hải bắc bộ, dần dần đánh ra thuộc về chiều bài của mình.

Trong lúc này, đồng dạng có người mới chất vấn đứng dậy là đầu bếp trưởng Hạ Nặc trù nghệ với thực lực, nhưng từ ngày đó đánh bại nhóm đầu tiên mới đầu bếp về sau, ngày đêm ở vào khẩn trương trong khi huấn luyện Hạ Nặc, không tiếp tục nhân cùng bọn hần một cái cái giao thủ quá khứ.

Tốt tại, trăm sông đổ về một biển, bởi vì khách nhân bên trong không ít đều là hải tặc nguyên nhân, nhà hàng cách mỗi như vậy mười ngày nửa tháng đều sẽ náo ra một trận tranh chấp.

Nhưng mà mỗi một trận tranh chấp, cũng không có thay đổi thành nhiều loạn lớn, bởi vì thường thường tại này chút tranh chấp còn là vừa mới bắt đầu xuất hiện manh mối thời điểm, trong con mắt của bọn họ không làm việc đảng hoàng không chút làm qua món ăn đầu bếp trưởng liền sẽ kết thúc trong tay huấn luyện, yên lặng đi vào sân khấu, dùng nhanh nhất cũng là thô bạo nhất phương thức đánh, tới dọa phục gây chuyện khách nhân.

Lôi đình thủ đoạn phía dưới, không chỉ có cái kia chút nguyên bản ưa thích nháo sự ồn ào hải tặc sẽ chuyển biến làm thành thành thật khách hàng, này chút sau gia nhập các đầu bếp, cũng dần dần minh bạch ai mới là trong nhà ăn thực lực mạnh nhất tồn tại, kết quả là, lặng yên không một tiếng động ở giữa, từng đạo khinh thường với tự đại xen lẫn ánh mắt, tại Hạ Nặc hiện thân lúc, sẽ chỉ cùng nhau chuyển biến thành tự nhiên sinh ra kính sợ.

Hạ Nặc tự nhiên cũng cảm nhận được trong nhà ăn bầu không khí biến hóa này, bất quá hần không có để ý nhiều cái gì, vẫn như cũ cả ngày đem tinh lực đầu nhập đang liều mạng trong khi huấn luyện, giống như một đầu lao nhanh vào biển Giang Lưu, không thấy mây may ngừng.

Trong nháy mắt, sáu tháng thời gian, cứ như vậy khoan thai mà qua.

1 cái chặt vật quyết định, thật xin lỗi mọi người

Đầu tiên, khi nhìn đến tiêu đề thời điểm, các vị chắc hẳn là tâm thần xiết chặt, mang theo đối tại hạ mệnh căn tử lo lắng cấp tốc điểm tiến vào.

Kết quả nha, tại phát hiện kỳ thật con này là một cái báo trước đơn chương cùng tác giả cảm nghĩ bên trong liệt không dưới khen thưởng danh sách về sau, một cỗ bị lừa gạt nổi giận cảm giác ngừng lại thì liền dâng lên trong lòng, liền tiếp án cần thăm hỏi tại hạ thân thể an khang ngữ khí từ nghĩ đến cũng đã là tự lực xong, theo thì chuẩn bị dâng lên mà ra.

Rất tốt, để đạo xuống phiên, buông xuống ngón giữa, chúng ta phải tin tưởng tiêu đề đảng tự có báo ứng.

Tỉ như tại phát xong đoạn văn này về sau, ta liền ngạc nhiên phát hiện, di động với điện tín hai tên hỗn đản cùng nhau hướng ta phát tới ngoài vùng phủ sóng thông tri tin nhắn. . .

Như vậy, phía dưới là hoán đổi ngữ khí thời gian, tiếp đó, bắt đầu đơn chương phim chính.

... ..

Ngô, nói tóm lại, sở dĩ phát này cái đơn chương, chủ yếu hay là bởi vì lại có độc giả ghét bỏ tiến độ chậm vấn đề. . .

Lại nói từ mở sách lên, vẫn có tiểu đồng bọn thúc ta tăng tốc tiến độ, dừng cho Hạ Nặc hỗn đản này một mực làm đầu bếp lẫn lộn số lượng từ a cái gì, phải nhanh ra biển xoát bức cách xoát kinh nghiệm, ần, này cái coi như bình thường, có mấy vị trực tiếp hận không thể lập tức thanh Hạ Nặc ném đến Grand Line, tham gia với sự kiện lớn, đẩy ngang Thất Vũ Hải Tứ hoàng đều. . .

Các vị tâm tình ta có thể hiểu được, chính ta đọc sách, cũng không nguyện ý nhân vật chính lão là ở tại tân thủ thôn đó a, huống chi nhân vật chính còn là Hạ Nặc như thế cái xấu bụng mà không chịu ngồi yên gia hóa, không cho kẻ lừa gạt tác uy danh sớm ngày vang vọng biển cả, đơn giản là có lỗi với hán mã.

Bất quá đây cũng không có nghĩa là trước mắt nội dung cốt truyện là dư thừa, nói cho cùng này là đồng nhân tiểu thuyết mà không là huyền huyền, đánh quái thăng cấp mặc dù trọng yếu, nhưng cũng không phải duy nhất chủ tuyến, chi nhánh phát triển với thông thường miêu tả đồng dạng có thể trở nên rất có ý tứ a, lại thêm trước đó phục bút đã chôn xuống, nếu như ta lập tức đầu bút lông nhảy một cái ghi đến ra biển, nhưng là sẽ gây mất a uy!

Ấn, mặt khác, hôm nay một lần nữa cắt tía lại một chút đại cương, sau đó cầm trước mắt chính Văn Hòa kế hoạch của mình so sánh dưới, phát hiện tại Baratie số lượng từ hoàn toàn chính xác so mở sách trước dự tính hơi vượt ra khỏi, nhưng cũng không nhiều, vẫn như cũ tại trong phạm vi khống chế, cho nên về sau tình tiết ta sẽ chú ý tinh giản, nhưng tuyệt đối không có khả năng dựa theo độc giả ý kiến, lập tức nhảy đến mấy năm sau ra biển, hi vọng mọi người có thể lý giải.

Tùy tiện tin vào chỗ bình luận truyện ý kiến, loạn đổi đại cương cái gì, tuyệt đối là một tên tác giả tối kỵ, tại ta còn là một cái mem mới thời điểm kém chút trải qua làm thành viết sập, hiện tại cũng trở thành một đầu lão cá ướp muối, đương nhiên sẽ không lại dễ dàng mắc câu rồi a ha ha.

Cái gọi là mười năm mài một kiếm, sương lưỡi đao chưa từng thử. Mấy năm này bình thản, tự nhiên là vì đến tiếp sau cao trào của hàng, Hạ Nặc ra biển tế ra Động Gia Hồ thời khắc, tự có đặc sắc, còn xin các vị an tâm chờ đợi, nhiều hơn chờ mong.

Cuối cùng lộ ra dưới, Baratie đến tiếp sau nội dung cốt truyện tận lực khống chế tại mười lăm đến chương hai mươi trong vòng đi, bởi vì ta hiện tại đã bắt đầu hai canh (lễ thăng khí hùng) nguyên nhân, một tuần nhiều một chút liền có thể kết thúc, trước đó các vị cảm thấy tiết tấu quá chậm, kỳ thật cũng cùng ta cái kia bần nhào không dính lên tường được phá đổi mới tốc độ có quan hệ.

Không cần lo lắng, ta nhưng là đã từng ngày càng tám chương 16 ngàn chữ nam nhân, lên giá sau bạo càng cái gì, căn bản cân đều ngăn không được thật sao!

Dù sao, ta luôn không khả năng lại so với đồng chiếu anime tổ đám kia câu giờ kéo dài lê thê tới càng đục trứng?

... ..

phụ 6. 29 ngày đến 7. 4 ngày khen thưởng danh sách:

Tạ ơn thanh ta? S bất tỉnh, hai cây sợi râu, đàn đã đứt, dây cung làm sao, song đao cầu vòng, màu quýt ruộng lúa mạch, Lam Bàn Tử nâng móng vuốt, mặc ngọc ngưng, tuyết lực, Nam Hoa mộng tỉnh, lập hạ đông chí, bỏ bít tết nhưng lông vịt, vì người nạp tiền

hkt 3hhh, điệu thấp khang, YUKI, hiệp ước xưa, thích xem sách 11111 1119, Yale vùng H lạnh, thiên tháng phong, hkt 3hhh, hướng tiếng mưa rơi, ? L? ~? Giận tưng gấp (10) hảo nguy (7) quê? L mười ba, huyền màn Thiên Vũ, da lão quý, thư hữu 20161 22919 280250 3, giấy điểm thương ca, tiêu 3210

Trăm một chữ, chạy a chạy, làm tình niên đại hồn nhiên ta, con sóc yêu mạo hiểm, hình cầu muốn nhìn sách, Thư Sơn mây vạn, lòng yên tĩnh tự nhiên nóng, Hồ phu tử, mặc cho tâm xa, như là tên điên nói nhiều, thư hữu 20170 210060 158210, tháng nhỏ hiểu, tuổi nhỏ thời gian vẫn như cũ lam, sách 20170 60822 54452 50

khen thưởng ủng hộ, phi thưởng cảm tạ.

Phân đoạn cái gì chi là không muốn xem lấy nhét chung một chỗ, ép buộc chứng nha, các vị không cần đề ý.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Với thế giới chạm nhau sơ âm

Đầu hạ Đông Hải, nhiệt độ cũng không tính cao, bởi vậy, cho dù thời gian giữa trưa, ánh nắng mang tới có chút cực nóng cảm giác, cũng bị quét mà qua gió biển, cùng khi thì kích thích bọt nước xua tán đi rất nhiều.

Phốc phốc ~

Trên bầu trời, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên bay qua, xa xa nhìn, thỉnh thoảng là một cái tạo hình cổ quái hải âu, giương cánh rộng lớn, đỉnh đầu mang theo thủy thủ mũ, trên cổ còn mang theo một cái màu xanh lá bao vải, bên trong đầy bảo chí.

Hải tặc thế giới độc hữu sinh vật thứ nhất, tin tức chim.

Đang bay qua một mảnh mệnh mông không người mặt biển về sau, hải âu ưỡch cánh, chậm rãi đáp xuống, rơi tại Baratie nhà hàng đuôi thuyền, dùng sức mổ mổ bên cạnh lan can về sau, liền thu nạp cánh, yên lặng chờ đợi.

Nó này một hệ liệt động tác cực kỳ thuần thực, tựa như là. . . Mỗi ngày đều sẽ đi qua nơi này.

Mà sự thật cũng đúng là như thế, cơ hồ là tại tin tức chim sau khi hạ xuống chớp mắt, nương theo lấy một tiếng "Kẹt kẹt" nhẹ vang lên, một cái tóc vàng quyền lông mày tiểu nam hải liền từ cửa sau đi ra, đưa trong tay nắm vuốt một viên tiền xu ném cho nó, sau đó liền cái kia cái màu xanh lá trong bao vải rút ra một phần báo chí, một bên mở ra xem một bên trở về đường đi.

"A Liệt, toàn là xem không hiểu lời nói đâu, phía dưới manga cũng kết thúc, thật là không có ý nghĩa. . ."

Tóc vàng quyền lông mày tiểu gia hỏa tự nhiên là là Sanji, tại thô sơ giản lược nhìn lướt qua báo chí trang đầu về sau, hần liền lộ ra một bộ quả nhiên không ngoài sở liệu biểu lộ, lắc đầu, mặt mũi tràn đầy không thú vị khép lại báo chí.

Từ Baratie nhà hàng gầy dựng không lâu, Zeff lần thứ nhất đặt hàng báo chí đến nay, thời gian nửa năm này bên trong, tin tức chim mỗi ngày đều sẽ chuẩn thì thanh báo chí đưa đến, gió mặc gió, mưa mặc mưa, bất quá tại phần lớn thời gian, đều là Sanji thay thế giúp cầm, nhìn qua một lần về sau, mới giao cho Hạ Nặc hoặc là Zeff.

Đương nhiên, đối với trên báo chí tin tức, Sanji cơ bản đều là không thể nào cảm thấy hứng thú, hần sở dĩ mỗi lần đều hứng thú bùng bùng cướp cảm báo chí, chỉ bất quá là vì sớm một chút nhìn thấy đặt mua phần này Phô Lạc Từ Tây Bắc báo phần đuôi đăng đăng nhiều kỳ manga thôi.

Bất quá vào tuần lễ trước bắt đầu, theo Sanji một mực có chút si mê một bộ đăng nhiều kỳ manga tuyên cáo hoàn tất, hần đối với báo chí nhiệt tình ngừng lại thì giảm đi rất nhiều, mỗi lần mua qua báo chí về sau, hần chỉ xem dưới, nhìn xem có hay không mới đăng nhiều kỳ manga tiếp nhận đi lên, kết quả mấy ngày nay, mỗi một lần hần lấy được đáp án đều là làm người thất vọng không thôi.

Đạp, đạp, đạp. . .

Liền tại này lúc, trong hành lang bỗng nhiên có rất nhỏ tiếng bước chân, từ xa đến gần chỗ sâu truyền đến, Sanji chỉ là ngẩng đầu nhìn đến một lần người, liền lâu bầu chạm đất thanh báo chí đưa quá khứ: "Ày, báo hôm nay, tin tức chim vừa đưa tới, ta thuận tay giúp người cầm."

"Ân, tốt, cảm ơn."

Ôn hòa hòa tan thanh âm vang lên, chợt chỉ thấy một đạo thân mang ám lam sắc vệ áo thân ảnh trong hành lang dần dần đi gần đến, âm u đến quang minh, đón tới lui mà tới nắng ấm, thon dài hữu lực hai tay nhẹ nhàng kéo một cái, đỉnh đầu mũ trùm liền là im ắng trượt xuống, lộ ra một tấm tóc đen Hắc Đồng thanh tú khuôn mặt đến.

Chính là Hạ Nặc.

Với nửa năm trước so sánh, hần giờ phút này thân thể rõ ràng chắc chắn không ít, vóc dáng càng là cất cao mười mấy centimet nhiều, nguyên bản cái kia mang theo chút thiếu niên non nớt khí tức gương mặt bên trên, cứng rắn đường cong cũng bắt đầu dần dần đột hiển đi ra.

Mà nhất thu hút sự chú ý của người khác biến hóa, còn là sau đầu của hần, cái kia dùng màu lam nhạt vải buộc đám thành một sợi tóc dài, trong nháy mắt nửa năm, này một chùm tóc đen đã gần đến chạm vai, mỗi khi gió biển thổi qua, một đầu tóc xanh liền là tùy theo có chút phát động, là Hạ Nặc bằng thêm mấy phần phiêu dật với thành thực khí tức.

"Có vẻ như có cái gì ghê gớm đại sự phát sinh a. . ."

Nhận lấy Sanji đưa tới báo chí, thoáng qua nhìn lướt qua tiêu đề về sau, Hạ Nặc liền có chút nhú mày đến, bất quá đối mặt Sanji quảng tới hiếu kỳ ánh mắt, hần cũng không nói thêm cái gì, mà là trước thu hồi báo chí, nhàn nhạt mở miệng nói: "Người đi vào trước đi, vừa rồi lão đầu còn tới chỗ gọi người tới lấy, đoán chừng là có chuyện gì gấp, đừng chậm trễ."

"Cất, Hạ Nặc ca, người lại gạt ta."

Sanji liếc hần một chút,

Bầu trời nói, "Không muốn để cho ta xem ngươi luyện kiếm thì cứ nói thẳng đi, tìm lý do cũng phải tìm tốt một chút mới được. Giữa trưa, lại là vừa qua khỏi giờ cơm, lão già chết tiệt lúc này sớm nên phòng ngủ tốt a, làm sao có thể có chuyện tìm ta?"

"Ngươi xác định?"

Hạ Nặc hí hí mắt, bỗng nhiên khẽ mỉm cười nói: "Đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, hôm nay ngươi tại lầu ba trốn tránh hút thuốc, hướng dưới lầu ném tàn thuốc thời điểm, có vẻ như vừa vặn vút xuống lầu đầu trên mũ. . ."

"..."

Sanji ngừng lại thì liền ngăn người tại chỗ, nửa ngày sau mới sững sờ ngẩng đầu đến, mặt mũi tràn đầy không dám tin nói: "Ngươi. . . Ngươi đều thấy được?"

"A, hoàn toàn chính xác là thấy được."

Hạ Nặc duỗi lưng một cái, hững hờ địa đạo, "Nói đến, ta cũng là hôm qua mới chú ý tới, ngươi tiểu quỷ này thế mà bắt đầu học trốn đi lên lút hút thuốc lá, vốn còn muốn buổi sáng hôm nay tìm cái thời gian cùng ngươi tâm sự tới, kết quả là vừa vặn ra chuyện như thế, ngộ, dù sao ta đánh giá Kế lão đầu khẳng định là muốn thu thập ngươi một trận, một cước, hiệu quả nhưng so với ta khuyên chết khuyên sống nhưng tốt hơn nhiều lắm, dứt khoát cũng liền lười nhắc tìm ngươi, vừa vặn bớt lo."

Sanji trên mặt biểu lộ trở nên cứng nhắc, khoe miệng một mực tại run rẩy, tựa hồ là muốn gạt ra một cái chặt vật tiểu dung, nhưng cuối cùng còn là cuối cùng đều là thất bại, cắn răng về sau, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu đến, một đôi tội nghiệp ánh mắt, ngừng lại thì liền rơi tại Hạ Nặc trên thân:

"Hạ. . . Hạ Nặc ca, ngươi sẽ giúp ta, đúng không?"

"Xéo đi, ít đến phiền ta, tuổi còn nhỏ liền học hút thuốc ngươi còn lý luận? Lại nói, vừa vặn lão đầu mấy ngày nay nhìn ta tiêu một số lớn tiền có chút khó chịu, ta cũng không muốn đi theo lấy tìm mắng."

Hạ Nặc tức giận khoát khoát tay về sau, liền không nhìn thẳng lâm vào hóa đá trạng thái Sanji, gấp thoảng qua, lười biếng đập trên một chỗ ánh nắng, đi tới đối diện trước lan can.

"Biệt kéo, sớm một chút đi vậy có thể tới thống khoái, bằng không, ta đoán chừng liền không phải giống như lần trước ngươi một mồi lửa đốt đi phòng bếp như thế, bị đánh cho tê người một trận đơn giản như vậy."

Không quay đầu lại, tại triển khai báo chí trước, Hạ Nặc miễn cưỡng vút xuống một câu nói như vậy, ngừng lại thì lại tại tuyệt vọng Sanji tìm, hung hăng cắn lên như vậy một đao. . .

... ..

Ánh nắng hơi có vẻ chói mắt, khiến cho trên báo chí kiểu chữ nhìn có chút mơ hồ. Bất quá đối với lâu dài rèn luyện Kiếm đạo, mà khiến cho nhãn lực cực kỳ xuất chúng Hạ Nặc tới nói, cái này căn bản tính không được cái gì, hắn chỉ là liền giống như người bình thường lựa chọn quay lưng lại, mượn lan can bóng ma che khuất ánh nắng, liền giải quyết tốt đẹp đây hết thảy.

Ngón tay dừng tại báo chí biên giới, theo đầu ngón tay có chút lật qua lật lại, từng đầu tin tức với đưa tin, liền là cấp tốc tại Hạ Nặc trong ánh mắt bay lượn mà qua:

"Tứ hoàng Kaidou độc thân tiến về băng hải tặc Râu Trắng trụ sở, đại chiến ba ngày ba đêm sau toàn thân trở ra. . ."

"Hải quân hạm cải tạo kế hoạch tiến lên bên trong, tương lai có thể mở rộng hải lâu thạch khảm ngon nguồn chiến hạm. . ."

"Hai năm trước trên trời kim bị cướp một án nổi lên mặt nước, hoặc với một vị nào đó hiện mặc cho Vương Hạ Thất Vũ Hải có quan hệ. . ."

... ..

"Ngô, thật đúng là có không ít đại sự phát sinh. . ."

Hạ Nặc chân mày hơi nhíu lại, nhất là là khi nhìn đến trong câu chữ quen thuộc chữ về sau, trên mặt càng là hiện ra một tia suy đoán với vẻ do dự.

Bất quá trên đại thể, trên mặt hắn biểu lộ vẫn là không có cái gì ba động, dù sao, coi như những báo cáo này bên trong tin tức cùng hắn trong ấn tượng một số việc kiện liên hệ, cũng đại biểu nào đó chút ý nghĩa quan trọng, cùng với hắn hiện tại không có Thái Đại liên quan. Trong này nâng lên các đại nhân vật, cùng dưới mắt còn là Đông Hải vô danh kiếm sĩ hắn, căn bản là sống tại hai cái khác biệt vì độ thế giới.

Chỉ ít, tạm thời xác thực là như thế.

Sau đó, khi ánh mắt rơi tại thứ năm bản dưới đây, cũng thấy rõ tiêu đề lúc, nét mặt của hắn bỗng nhiên liền có biến hóa, chỉ gặp con ngươi của hắn co rụt lại, nắm chặt báo chí năm ngón tay có chút xiết chặt, ánh mắt lộ ra một tia kỳ dị sắc thái đến:

"Gia hỏa này, rốt cục là đến Đông Hải đã đến rồi sao. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: bỏ mình

"Fisher Tiger bỏ mình, mặt trời băng hải tặc sụp đổ, ngư nhân băng hải tặc với Arlong băng hải tặc lần lượt thành lập, Ngư Nhân đảo hướng đi ở phương nào?"

Trở lên một nhóm, liền là báo chí thứ năm bản tiêu đề, mà tại chính vị trí giữa, vẫn xứng có hai bức ảnh chụp, bên trái một tấm là một cái tương tự cá mập màu lam Bản Ngư người, người mặc đồ tắm kimono, đang đứng trên boong thuyền sắc mặt ngưng trọng nhìn thẳng phía trước.

Phía bên phải đem đối ứng vị trí, thì là một tên có màu tím nhạt da thịt răng cưa cá mập người, hơi hơi híp cặp mắt, hướng màn ảnh phương hướng lạnh lùng xem ra, khóe miệng đầy là dữ tợn ý cười.

"Jinbe, Arlong. . ."

Đối với nguyên tác bên trong tồn không ít độ dài miêu tả hai người này, hẳn tự nhiên một chút liền nhận ra được.

Mà tại ảnh chụp phía dưới, thì liền là toà báo phóng viên đối tin tức này thao thao bất tuyệt, Hạ Nặc chỉ là nhìn một hồi, phát hiện cơ bản là tại giới thiệu mặt trời băng hải tặc lịch sử về sau, liền lắc đầu buông xuống báo chí, nâng cằm lên suy tư.

Một năm này, là Hải Viên Lịch 1512 năm.

Mặc dù trong báo không có nói tới hai cái Jinbe với Arlong cụ thể đến tiếp sau tin tức, nhưng Hạ Nặc lại là biết rõ, không lâu sau tương lai, Jinbe sẽ bị Chính Phủ Thế Giới chỗ mời chào, trở thành mới Vương Hạ Thất Vũ Hải một đời một thành viên, mà Arlong, thì là sẽ rời đi Grand Line, đến Đông Hải, lấy cực kỳ tàn nhẫn thủ đoạn, thực dân khai thác, từng bước thành lập hẳn ngư nhân đế quốc.

Đã từng cộng đồng chiến đấu đồng bạn, bởi vì riêng phần mình lý niệm vấn đề, như vậy đi hướng hai đầu hoàn toàn khác biệt con đường.

"Gia hỏa này. . ."

Hạ Nặc lại liếc mắt Arlong tầm kia mặt mũi tràn đầy nhe răng cười ảnh chụp, nhìn không được nhếch miệng, "Thật là cách ảnh chụp đều cảm thấy phách lối a, chỉ xem ảnh chụp, vừa muốn đem hắn đánh bên trên một trận. . ."

Nói đến, Hạ Nặc khi còn bé ôm ti vi cơ xem hải tặc anime lúc, duy nhất một cái để hắn xem nổi trận lôi đình hận không thể tự mình đánh cho tề người một trận nhân vật phản diện liền là Arlong, làm thì tuổi còn nhỏ hắn, căn bản khó có thể lý giải được hải quân tại sao lại đối Arlong đồ thôn diệt tộc hành vi như thế phóng túng, cho dù là tại theo nội dung cốt truyện tiến lên, minh bạch nó với Jinbe che chở tác dụng, cùng chính phủ đối ngư nhân chính sách mới có quan hệ về sau, cũng vẫn như cũ có chút không thể nào tiếp thu được.

Lấy nhỏ gặp lớn, Arlong cái giờ này, cơ hồ là đem hải tặc thế giới tất cả âm u mặt đều bạo lộ ra, Chính Phủ Thế Giới mục nát, đến hải quân thỏa hiệp với mềm yếu, chủng tộc ở giữa huyết tính giết chóc, đến thượng vị giả dối bình dân sinh tử coi thường. . .

Eiichiro dưới ngòi bút hải tặc vương, cho tới bây giờ đều không là chỉ có nhiệt huyết với tự kỷ thế giới.

Đương nhiên, chỉ cho nên đối với Arlong như thế chú ý, ngoại trừ Hạ Nặc muốn tự mình một đao làm thịt Arlong, tròn tuổi thơ thời điểm khúc mắc bên ngoài, cũng là bởi vì Arlong băng hải tặc đến, với Đông Hải tương lai thế cục đi hướng mặt thiết tương quan.

Dưới mắt Đông Hải, được cho là những năm gần đây nhất gió êm sóng lặng mấy năm, theo băng hải tặc Mèo đen, Ngân Sa băng hải tặc các loại đại băng hải tặc hủy diệt, Đông Hải dưới mắt chưa có bên trên quy mô băng hải tặc, tiền thưởng ngàn vạn trở lên hải tặc, càng là chỉ có một cái ngày bình thường điều thấp vô cùng Buggy.

Àn, có lẽ còn muốn tăng thêm ổ tại nhà hàng làm đầu bếp Hạ Nặc. . .

Mà Arlong băng hải tặc xuất hiện, trình độ nào đó có thể nói là phá vỡ phần này bình tĩnh, từ đó về sau, Đông Hải băng hải tặc lại như măng mọc sau mưa điên cuồng hiện lên, thậm chí xuất hiện như Queri khác băng hải tặc loại này quy mô khổng lồ tồn tại.

"Ngô, xem ra sau này muốn là ra biển, mục tiêu thứ nhất liền đã có thể xác lập a. . ."

Thu hồi báo chí, quay người lại, hai tay dựng tại trên lan can, ướt mặt gió biển ngừng lại thì liền đối diện quét mà đến, Hạ Nặc híp híp mắt, ánh mắt vượt qua mệnh mong bất ngạt mặt biển, hướng về cực đông phương hướng nhìn.

Nơi đó, chỉ có bình tĩnh im ắng đường chân trời, cùng ngẫu nhiên bay lên mấy con hải âu, trừ cái đó ra cái gì cũng không nhìn thấy.

Nhưng mà Hạ Nặc biết, tại phía bên kia, vền vền là mấy chục trong biển chi cách, liền là Nami cổ hương, làng Cocoyashi, cùng lúc, cũng liền là Arlong tương lai thành lập ngư nhân đế quốc lúc, chinh phục mảnh thứ nhất thổ địa.

Cách Baratie nhà hàng, vền vền chỉ có một ngày hành trình thôi.

Gần như thế.

Nói cách khác, chỉ cần Arlong bắt đầu hành động, tại hán phạm phải quái dị tội ác trước đó, tin tức liền có thể truyền đến bên này, mà Hạ Nặc tự nhiên cũng liền có thời gian phản ứng, đều có thể như vậy ra biển, gây sự với Arlong.

Về phần đánh thắng được hay không đám kia ngư nhân, nói thật, Hạ Nặc thật đúng là không có lo lắng qua vấn đề này, hán suy tính, là đến cùng muốn hay không như vậy sớm ra biển, đập vào xông xáo biển cả hành trình vấn đề.

Dù sao, lúc này hán, với nửa năm trước so sánh, thực tại là muốn mạnh hơn nhiều lắm.

...

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 2 cấp (95/ 100)

Lực lượng: 20

Nhanh nhẹn: 26

Ngư Phong Kiếm Thuật (sơ cấp): Độ thuần thực 6284/ 10000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm (2 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ vì người chém ra hết thấy trước mắt!

Tại trúng đích lúc, Bảo Kiếm sẽ thu hoạch được một tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả, tiếp tục 10 giây. tại góp nhặt 2 tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả về sau, Cường Thiểm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc. Nếu như tại đột tiến quá trình bên trong phóng ra Bảo Kiếm, như vậy Bảo Kiếm liền sẽ hiện lên hình cái vòng xuất kiếm.

(Quyết Tâm): Coi người lâm vào đoàn chiến thời điểm, mỗi đánh giết một tên địch nhân, liền sẽ hồi phục nhất định tỉ lệ thể lực, đến đề thắng tại trong chiến trường tiếp tục tác chiến năng lực. Lãng khách chỉ đạo, Quyết Tâm! Tiến công, mới là tốt nhất phòng ngư.

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

...

Với nửa năm trước so sánh, Hạ Nặc Ngư Phong Kiếm Thuật độ thuần thực có thể nói là lấy bao nhiêu thức tốc độ điên cuồng tăng trưởng, này tự nhiên cùng hán mỗi ngày có thể xưng tàn khốc kế hoạch huấn luyện có quan hệ, nhưng càng nhiều tăng trưởng nơi phát ra, kỳ thật là nguồn gốc tử tại trong khách hàng, cái kia chút động một chút lại ưa thích gây chuyện hải tặc nhóm.

Nói chung, phổ thông hải tặc vền vền chỉ có thể cho Hạ Nặc mang đến khoảng năm giờ độ thuần thực tăng trưởng, nhưng không chịu nổi hải tặc nhóm nhiều người a, có đôi khi náo khởi sự đến, động một chút lại mười cái tám cái, độ thuần thực tự nhiên sẽ tại Hạ Nặc thu thập hết đám người này sau điên cuồng tăng trưởng.

Huống chi, tới ăn cơm hải tặc cũng không đều là cá ướp muối, tỉ như bên trên tháng sơ liền có một cái treo giải thưởng 6 triệu Belly thuyền trưởng ghét bỏ trên bàn nòng canh khó ăn, thanh đang luyện tập làm đồ ăn Sanji kêu đến liền là một trận thống mạ, kém chút không có thanh tiểu tử kia làm khóc, mà một màn này, thật vừa đúng lúc bị đi ngang qua nhà hàng nhà vệ sinh xuyt xuyt Hạ Nặc thấy được, ngừng lại thì liền mỉm cười tiến lên, lấy trao đổi bồi thường danh nghĩa, khách khí thanh đối phương mời ra đến bên ngoài.

Ân, kết quả cuối cùng nha, cũng kém không nhiều là có thể đoán trước. Một phen tên là luận bàn kì thực là treo lên đánh đánh cho tên người về sau, Hạ Nặc Ngư Phong Kiếm Thuật độ thuần thực trực tiếp tăng vọt ba mươi, mà vị kia tự xưng là đại hải tặc thuyền trưởng trở về lúc, đối Sanji liền quỳ xuống, sau đó tại tiểu gia hóa một mặt mộng bức bên trong, một thanh nước mũi một thanh nước mắt thanh chỗ trên người Belly đều mọc cho hán.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Thụ Động Tử Ốc

Độ thuần thực dâng lên, mang đến không vền vẹn là giao diện thuộc tính trên bề mặt trị số biến hóa, nửa năm qua, Hạ Nặc trên Ngự Phong Kiếm Thuật tạo nghệ với lý giải, tăng lên là rõ ràng.

Nếu như nói nửa năm trước hần, dựa vào nhiều năm tu luyện, miễn cưỡng có thể làm đến đem Ngự Phong Kiếm Thuật mỗi một chiêu mỗi một thức đều thuần thực dùng đến, như vậy đến lúc này, Hạ Nặc đối với Kiếm đạo lý giải, đã không còn vền vẹn dừng lại tại nông cạn mặt ngoài, mà là bắt đầu từng bước tiến nhập một cái lĩnh hội quá trình.

Loại này quá trình, có thể nói là một tên kiếm sĩ muốn trở thành Kiếm Hào cấp bậc tồn tại phải qua đường.

Tại mảnh này rộng lớn bát ngát trên đại dương bao la, kiếm sĩ số lượng có thể nói là nhiều vô số kể, nhưng mà có thể bị mang theo "Kiếm Hào" danh xưng lại là ít càng thêm ít. Loại này đẳng cấp cường giả, ngoại trừ thể thuật cường hãn đến cảnh giới nhất định bên ngoài, đều không thể thiếu đối bản thân kiếm thuật lĩnh hội, như thế mới có thể tại Kiếm đạo một đường thượng đi ra thuộc về mình đường.

Mà trong đó đỉnh tiêm Kiếm Hào, càng là có được độc nhất vô nhị "Kiếm ý". Loại vật này nhìn hư vô mờ mịt, nhưng lại có thể trong chiến đấu phát huy cực kỳ đáng sợ tác dụng, là Kiếm Hào nhóm sở dĩ có thể rong ruổi biển cả, với cái kia chút đem Trái Ác Quỷ năng lực khai phát đến cực hạn cường giả ý vào chỗ tại.

Hạ Nặc dưới mắt chưa từng nhìn thấy Trái Ác Quỷ, cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới dựa vào Trái Ác Quỷ năng lực, mục tiêu của hần cho tới bây giờ chỉ có trở thành đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào này một cái, bởi vậy, có thể tại, kỳ thật mới là hần nửa năm qua này thu hoạch lớn nhất.

Thuộc tính cơ sở phương diện, Hạ Nặc lực lượng cùng nhanh nhẹn các tăng thêm sáu khoảng bảy giờ, cũng không tính nhiều. Cái này cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao hai thứ này trị số trực tiếp quan hệ đến đối tự thân thân thể tiềm năng đào móc, hàm kim lượng cực cao, tăng lên rất không dễ dàng, lại thêm trong nửa năm này anh hùng đẳng cấp không có động tĩnh, có thể tăng nhiều như vậy, đã là hần nửa năm này khắc nghiệt huấn luyện xuống tới cố gắng kết quả.

Baratie đến cùng là cái nhà hàng, tới ăn cơm vô luận thân phận, đều là khách nhân, muốn là gây chuyện lời nói, Hạ Nặc làm đầu bếp trưởng, ra mặt thu thập một trận ổn định trật tự tự nhiên là bình thường bất quá, nhưng cũng liền giới hạn nơi này. Không có tại trong nhà ăn làm quá chuyện quá đáng, coi như trong đó không ít hải tặc đều là cặn bã, hần cũng không thể bởi vì nóng lòng thẳng cấp nguyên nhân, trước mặt mọi người ra tay độc ác giết người lừa kính nghiêm?

Nói cách khác. . .

Lúc trước Hạ Nặc vừa tới Baratie đêm ấy, chỗ lo lắng đầu bếp thân phận với đẳng cấp tốc độ tăng lên ở giữa mâu thuẫn, vẫn như cũ là vất ngang tại trước mặt một cái đại phiền toái.

"Ngô, xem ra còn là phải dựa vào kế hoạch kia."

Nghĩ tới đây, Hạ Nặc ngẩng đầu, nhìn qua sóng gợn lăn tăn mặt biển, vuốt vuốt có chút phát khổ gương mặt, thở dài, "Đêm nay liền là chính thức bắt đầu thời gian, bỏ ra lão đầu một số tiền lớn, nếu như không thể đem tiền vốn lura trở lại, ta liền phải cùng Sanji cùng một chỗ bị đánh a. . ."

...

Khi sắc trời dần tối, màn đêm dần dần kéo xuống, đèn đuốc Thông Minh Baratie nhà hàng, ngừng lại thì giống như hải đăng, tại mệnh mông biển rộng vô bờ thượng lộ ra phá lệ dễ thấy.

Lâu một trong đại sảnh, bởi vì chính vào giờ cơm nguyên nhân, bên cạnh bàn ăn đã không sai biệt lắm không còn chỗ ngồi, tốt tại trải qua nửa năm phát triển, Baratie thông báo tuyển dụng một đồng đầu bếp với phục vụ viên, nhân thủ nhiều đã đầy đủ ứng phó, thậm chí đầu bếp tại đại bộ phận thời điểm còn có điều dư thừa, không thể không chạy khách mời phục vụ viên.

Sở dĩ sẽ xuất hiện loại tình huống này, tự nhiên cùng nhà này Đông Hải duy nhất nhà hàng nổi trên biển thì không thì bộc phát xung đột có quan hệ.

Zepp mời chào đầu bếp đều là không biết sợ khổ nạn nhóm, nhưng nhân viên phục vụ liền không có cái này tâm lý tổ chất, có thì hải tặc nháo trò sự tình, này chút nhân viên phục vụ có thể làm trận dọa đến chạy mất một nửa, chỉ có không ngừng một lần nữa thông báo tuyển dụng mới có thể miễn cưỡng duy trì nhân số.

Ngược lại là các đầu bếp bởi vì lẫn nhau tính nết tương đắc duyên cớ, càng ngốc hạ đối Baratie tình cảm càng sâu, cũng liền càng bỏ không được rời đi nơi này, tăng thêm không ngừng có mới đầu bếp mộ danh mà đến, cứ thế mãi, đầu bếp nhân số chỉ tăng không giảm, cho tới so phục vụ viên còn nhiều

hon.

Cho nên đầu, lúc này trong phòng bếp xem ra dị thường bận rộn, nhưng kỳ thật hết thảy đều xử lý thành thạo điều luyện.

Giống Patty cùng Kael hai người này, đang bận một hồi về sau, liền bị trực luân phiên một nhóm khác đầu bếp tiếp nhận, trực tiếp kết thúc hôm nay làm việc.

Bởi vì hai người đã là bạn tốt nhiều năm, lại là ở tại cùng một gian phòng nguyên nhân, cuộc sống của bọn hắn làm việc và nghỉ ngơi, một mực là độ cao đồng bộ. Dựa theo thói quen ngày xưa, lúc này, còn kém không nhiều nên trở về lầu hai rửa mặt đi ngủ.

"Cảm giác nhà hàng gần nhất sinh ý, càng ngày càng tốt, bất quá chúng ta ngược lại là càng ngày càng nhẹ nhànng . ."

Giữa đại sảnh xoắn ốc thức trên bậc thang, Patty một bên kéo lấy thân thể chậm rãi đi lên lầu, một bên có chút quay đầu, hướng sau lưng cười hắc hắc nói: "Ta nói, mấy ngày nay chúng ta nghỉ ngơi đều có chút quá sớm a, nếu không về sau ban đêm chúng ta cũng khách mời làm nhân viên phục vụ tốt, nói như vậy, nói không chừng vận khí tốt, còn có thể kiếm một món tiền tiền boa hoa. . ."

Kết quả, nửa ngày cũng không có nghe về đến âm từ phía sau lưng truyền đến, Patty ngừng lại thì kỳ quái quay đầu nhìn thoáng qua: "Kael?"

"Ân, ta nghe."

Ra sau hắn dự liệu là, Kael liền ở phía sau thang lầu góc rẽ, dựa vào lan can ngồi xuống, nghe vậy động đều không động, chỉ là giương mắt nhìn hắn một cái, lười biếng nói: "Người muốn ngủ, trước hết lên đi, ta nhưng còn có chuyện muốn làm"

"Có việc, chuyện gì?"

Patty đầy bụng nghi ngờ nhìn một chút hắn, "Làm sao, tiểu tử ngươi sẽ không là nghe ta lên tâm tư, dự định đêm nay liền lưu lại lừa tiền boa đi?"

Kael liếc mắt, một bộ căn bản mặc kệ bộ dáng của hắn.

"Uy uy uy, ngươi cái tên này, đó là cái gì thái độ đi!"

Patty giận tím mặt, sau đó nhún châu xoay động, dứt khoát cũng theo đó quay người, tại Kael một mặt bất mãn trong ánh mắt, gạt ra ngồi xuống, một tay chăm chú kéo qua bờ vai của hắn, con báo mặt to thượng đây là ranh mãnh ý cười, đụng lên đến nói: "Hắc hắc hắc, lão gia hỏa, đến cùng chuyện gì, nói một chút thôi."

"Tay lấy ra!"

Kael trừng mắt liếc hắn một cái, gặp Patty hậm hực thu tay về, mới ngáp một cái nói: "Mặc dù cùng ngươi không có quan hệ gì, nhưng đã ngươi đều hỏi như vậy, dứt khoát sẽ nói cho ngươi biết tốt."

"Lão bản này tháng một mực đang sửa chữa nhà hàng, đem đại sảnh phía đông dùng tường cách đi ra, này cái ngươi cũng biết?" Kael hướng phía sườn đông chép miệng, nơi đó rõ ràng có một đạo màu xanh lá màn sân khấu, đem nhà hàng sườn đông với đại sảnh chia cắt ra, chiếm cứ chừng mười mấy mét vuông bộ dáng.

"Biết là biết. . ."

Patty gãi gãi cái ót, "Bất quá lão bản chưa nói qua làm gì a, ta lần trước hỏi đầu bếp trưởng, hắn cũng một bộ thần thần bí bí bộ dáng, nói là muốn giữ bí mật, làm sao, ngươi biết ở trong đó là cái gì?"

"Nói nhảm, không biết ta làm gì thủ ở chỗ này."

Kael nghiêng liếc hắn một chút, sau đó tại Patty đây là ánh mắt mong chờ bên trong, mang theo mấy phần vẻ đắc ý địa đạo: "Nói đến, ta cũng là hôm nay mới bị đầu bếp trưởng kêu lên mới biết."

"Màn sân khấu đằng sau, là đã sửa xong rồi tửu quán, có vẻ như gọi là Thụ Động Tửu Ốc hay là cái gì, về sau chuyên môn ở buổi tối buôn bán, tiếp đãi uống rượu khách nhân. Đầu bếp trưởng hắn tự mình gánh Nhâm lão bản, ta, thì đã được mời mời, trở thành rượu phòng chỉ có ba vị tửu bảo thứ nhất, về sau muốn là sinh ý tốt, tiền boa nhưng không biết muốn so làm phục vụ viên cao đi nơi nào."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Gây dựng

"Vội lại."

Nói đến đây lúc, Kael này cái lão sắc quỷ không biết là nhớ ra cái gì đó, khoe miệng bỗng nhiên nhộn nhạo lên một sợi mang theo dâm dăng ý cười, hắc hắc nói: "Buổi tối tới uống rượu khách nhân, khẳng định là không thể thiếu mê người nữ sĩ a, đến lúc đó, bắng vào ta pha tửu kỹ thuật, nói không chừng liền có thể hấp dẫn đến mục tiêu. . ."

"Cây. . . Thụ Động Tửu Ốc?"

Patty ngây người một hồi lâu, mới phản ứng được, tại là ngừng lại thì liền nổi giận, quát: "Dựa vào cái gì là ngươi a hỗn đản! Bàn về pha tửu kỹ thuật, làm sao cũng nên là lão tử mới đúng chứ, quá phận, tốt xấu cũng là lão nhân, vì sao ta liền không có loại cơ hội này!"

"Ngô, hẳn là là chê ngươi quá xấu. . ."

Kael một mặt ghét bỏ lau trên mặt nước bọt, sau đó nhìn thấy Patty mặt, sách một tiếng địa đạo, "Tửu bảo cũng không về vang muốn pha tửu kỹ thuật, tưởng mạo dù sao cũng phải nói đến đi qua đi, ngươi xem một chút ngươi, lớn lên cùng cái hồ lô giống như, hơn nửa đêm đêm khách nhân hù dọa làm sao bây giờ?"

"Muốn chết phải không hỗn đản!" Patty giận tím mặt, trực tiếp một thanh liền đem Kael cổ bóp lấy, cánh tay trắng kiện hướng bên trong không ngừng nắm chặt, căn rằng nghiêm lợi nói: "Ngươi cho là mình liền đáng để nhìn rất đẹp? Muốn hay không đánh một chầu a lão gia hỏa!"

"Ô. . . Ô ô. . ."

Patty khí lực rất lớn, Kael kém chút không có bị trực tiếp cắt đứt tức giận, phí hết nửa ngày kinh mới tránh thoát, ho kịch liệt một hồi về sau, hung hăng trừng mắt nhìn Patty: "Hướng ta hung cái gì hung, này là đầu bếp trưởng quyết định, có bản lĩnh, ngươi tìm hấn a?"

"Đầu bếp trưởng?"

Nghe được ba chữ này, Patty thần sắc trong nháy mắt trì trệ, một thân khí diễm ngừng lại thì liền ịu xiu hạ, lảo lảo dưới về sau, liền không có lại nói cái gì.

Kael bật cười một tiếng, vừa định mở miệng trào phúng hai câu, khoe mắt liếc qua lại là chú ý tới trong đại sảnh đồng hồ treo tường thời gian, không khỏi khẽ ồ lên một tiếng nói: "Ấy? Đã bây giờ rồi a, thời gian đã đến a. . ."

"Cái gì?" Patty còn không có phản ứng kịp, sững sờ hỏi.

"Rượu phòng a, còn có thể có cái gì." Kael chậm rãi đứng lên, nhìn phía sườn đông, đầy mắt mong đợi nói: "Này nhưng là hôm qua liền ước định cẩn thận gây dựng thời gian."

Quả nhiên, liền tại hấn vừa dứt lời không lâu, trên trần nhà, cơ hồ tất cả ánh đèn đều tại thời khắc này bỗng nhiên dập tắt, toàn bộ bên trong đại sảnh tia sáng đột nhiên âm tối xuống, còn tại vào ăn những khách nhân nhao nhao ngạc nhiên ngẩng đầu, chợt liền là sôi trào lên.

"Uy uy, ta nói, này là làm cái gì!"

"Lão bản? Đi ra giải thích xuống a, êm đẹp tắt đèn là làm gì!"

"Liền đúng vậy a, lúc này mới mấy điểm, chúng ta cơm cũng còn không ăn xong!"

...

Ba!

Một mảnh huyền não bên trong, đại sảnh đình đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, chợt chỉ thấy một chùm đèn trụ quang bỗng dưng sáng lên, đánh vào cái kia đạo màu xanh lá màn sân khấu phía trên, tại hắc ám trong nhà ăn lộ ra cực kỳ chói mắt, trong nháy mắt liền đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn quá khứ.

Đát, đát, đát.

Ngay sau đó, nương theo lấy tiếng bước chân ầm ập, thân mang tuyết trắng đầu bếp phục Zeff bỗng dưng xuất hiện ở đèn trụ quang trước trên đài cao, ánh mắt đảo qua đám người, nhìn thấy phần lớn khách nhân trên mặt đều là một bộ bất mãn đáng về về sau, hấn khẽ chau mày, dùng chỉ có chính mình mới có thể nghe được âm lượng hừ một tiếng, lầu bầu nói: "Tiểu tử thú, thật đúng là là có thể cho lão phu tìm phiền toái a. . ."

"Các vị!"

Trùng điệp ho một tiếng, đợi cho xác định tất cả khách nhân lực chú ý đều tập trung trên người mình về sau, Zeff mới mở miệng nói: "Lão phu liền là nhà hàng lâu bản, nếu như là khách quen, chắc hẳn cũng đều nhận biết ta. Đêm nay quấy rầy các vị dùng cơm thực tại là đối không ở, để tỏ lòng bồi thường, chờ một lúc các vị tính tiền thời điểm, hết thảy bớt hai mươi phần trăm ưu đãi, còn xin các vị có thể đủ nhiều thêm tha thứ."

Thốt ra lời này xong, trong nhà ăn khách nhân sắc mặt ngừng lại thì liền tốt nhìn không ít, thậm chí không ít người còn lộ ra mấy phần vui mừng đến, dù sao, Baratie nhà hàng thức ăn trình độ rất cao, nhưng giá cả cũng không rẻ, có thể không duyên cớ giảm bớt một phần tiêu phí tự nhiên là không thể tốt hơn.

"Như vậy, tiếp đó, liền là tuyên bố chính sự thời điểm."

Khách nhân phản ứng bị Zeff thu hết vào mắt, hần khê gật đầu, sau đó bỗng nhiên đề cao âm điệu, ha ha cười nói: "Lão phu tin tưởng, đêm nay, sẽ trở thành một cái đề các vị chung thân khó quên ban đêm, bởi vì, chúng ta Baratie nhà hàng đặc sắc tửu quán Thụ Động Tửu Ốc, đem tại thời khắc này, tuyên cáo gây dựng!"

Ba! Ba! Ba!

Nương theo lấy Zeff một chữ cuối cùng rơi xuống, lại có ba ngọn đèn trụ quang bỗng nhiên sáng lên, tụ tập tại Zeff bên cạnh, đem hẳn phía sau màn sân khấu chiếu trong suốt, trong lúc nhất thời, toàn bộ đại sảnh sừng đông, đều là đèn đuốc chương mắt, thoáng như ban ngày.

Soạt!

Tiếp theo sát, Zeff vô thanh vô tức một lần nữa lui sang một bên trong bóng tối, mà đèn trụ quang bên trong, màn sân khấu chậm rãi hướng về hai bên kéo ra, ánh đèn dịu dịu dưới, tình cảnh bên trong, cứ như vậy dần dần hiện ra ở trước mắt mọi người.

"Oa. . ."

"Này. . . Này là?"

"Thật xinh đẹp tửu quán!"

. . .

Khi thấy rõ cảnh tượng trước mắt về sau, cơ hồ tất cả khách nhân đều kim lòng không dặng đứng lên, phát ra tán thưởng với ngạc nhiên tiếng nghị luận.

Màn sân khấu về sau, thỉnh linh là một góc chừng năm sáu mét kính rộng đại cây dong, nhánh cây bày biện ra gang thoi sắt màu sắc, xem ra chắc chắn mà cứng rắn, nồng đậm xanh nhạt lá cây tây hướng xung tuý tiện duyên triển, bao trùm ra mảng lớn cây cối âm u. Chính phía dưới thân cây, vậy mà hơn phân nửa đều bị mọc sạch, tạo thành một phương độc thành không gian phòng nhỏ.

Thước cuộn hình dáng quây hàng, che kín vách tường làm bằng gỗ tử xây trong tường, phía trên trưng bày rượu ngon rực rỡ muôn màu, bình thủy tinh rực rỡ chiếu sáng lên chung quanh hắc ám, mà tại góc tường, một chồng màu đen đại đĩa chính dựa tại tạo hình phong cách cổ xưa máy quay đĩa bên cạnh, giai điệu ưu nhã nhạc cổ điển cứ như vậy từ đó chậm rãi phiêu đảng mà ra.

Mà càng thu hút sự chú ý của người khác là, tại ngoài cùng bên phải nhất thân cây biên giới, ước chừng cách mặt đất hơn một mét điểm địa phương, có bốn cái không lớn không nhỏ Thụ Động song song mà tồn, phía trước còn riêng phần mình để đó một cái làm bằng gỗ chỗ ngồi, vừa vặn riêng phần mình đối ứng Thụ Động vị trí.

"Kael, này. . . Cái này là ngơoi nói Thụ Động Tửu Ốc?"

Thang lầu chỗ góc cua, Patty cũng không nhìn được lộ ra một mặt chán kinh chi sắc, song khi hần trở lại lúc, lại là bỗng nhiên phát hiện, phía sau mình vậy mà đã là rồng tuếch, lúc đầu liền tiếp ngồi tại bên cạnh mình Kael, không ngờ trải qua chẳng biết đi đâu.

"Tên kia. . . Người?"

Nghĩ ngờ hướng về bốn phía dò xét mà, sau một khắc, hẳn liền không cảm mở to hai mắt nhìn, lộ ra mấy phần vẻ không dám tin đến.

Chỉ gặp nguyên bản trống rỗng Thụ Động Tửu Ốc bên trong, bỗng nhiên có ba đạo nhân ảnh chỗ sâu trong bóng tối chậm rãi đi ra, đến trước quây. Ba người đều là thân mang một bộ đơn giản nhạt lễ phục màu đỏ, mượn ánh đèn xem, ngoài cùng bên phải nhất không là Kael, lại là người phương nào?

Tại đối đầy sảnh khách hàng mỉm cười về sau, ba người liền phân biệt lấy ra để ở bên cạnh pha tửu công cụ, lấy một loại cực kỳ thành thạo ưu nhã tư thái điều lên rượu đến, một chút xem, phối hợp với chung quanh tươi mát tự nhiên hoàn cảnh, lại là có chút cảnh đẹp ý vui.

Chương 63: Trước bão táp yên tĩnh

Lúc này, ánh đèn dịu dịu bên trong, rượu bên phòng duyên, một cái tượng tự gốc cây trang trí vật bên trên, vòng tuổi bỗng nhiên từng vòng từng vòng sáng lên, phát ra ánh sáng yếu ớt, mọi người ở đây lúc này mới phát hiện, này thế mà là một cái bể ngoài nguy trang qua loa phóng thanh.

Sau một khắc, theo vòng tuổi vòng sáng có chút lưu chuyển, hơi có vẻ non nớt thanh thúy thanh âm, bỗng nhiên từ đó vang lên, hướng về bốn phía ung dung quanh quẩn ra:

"Mệnh mông vô biên đang đi đường, ngươi sẽ cảm thấy tịch mịch sao?"

"Rộng lớn bát ngát trên đại dương bao la, ngươi sẽ cảm thấy cô độc sao?"

"Phiêu bạt nhiều năm, ngươi sẽ muốn niệm quê quán thân nhân với phong cảnh sao?"

"Nếu như đúng vậy, như vậy, vì cái gì không đến Thụ Động Từ Ốc ngồi một chút?"

"Nhắm nháp vô số chủng loại mát lạnh rượu ngon."

"Ngẫu nhiên gặp nhau chí thú giống nhau hảo hữu."

"Dư vị với chia sẻ cuộc đời mình quý giá."

"Ngô, nếu như còn là không vui?"

"Không quan hệ, nơi này có độc thuốc về ngươi Thụ Động, thỏa thích hưởng nó thổ lộ hết đi, không ai biết bí mật của ngươi, cũng không ai có thể quấy rầy ngươi, tại thiên địa rong chơi, với cây cối mùi thơm ngát làm bạn. . ."

"Cần tin tưởng."

"Mỹ hảo một ngày, kiểu gì cũng sẽ tiến đến."

... . .

Thanh âm này vừa mới bắt đầu còn có chút lạnh nhạt với ngượng ngùng, nhưng càng đọc diễn cảm đến đằng sau, liền càng là cảm xúc đầy đặn, với máy quay đĩa bên trong truyền ra nhạc cổ điển âm thanh hoàn mỹ kết hợp lại cùng nhau, trầm bổng du dương, lại là để cái kia sửa sang phong cách khác người Thụ Động Từ Ốc, lực hấp dẫn lại bằng thêm mấy phần.

Ngừng lại lúc, liền có thật nhiều trước bàn ăn khách nhân, nhao nhao lộ ra ý động chi sắc.

Nhà hàng góc đông bắc, chỗ ngồi gần cửa sổ bên trên, một nam một nữ hai tên người trẻ tuổi chính ngồi đối diện nhau, thái độ thân mật, trong tay nhẩn cười lóe hào quang óng ánh, nhìn tựa hồ là một đôi tân hôn không lâu vợ chồng.

"Thân yêu, cái kia cái rượu phòng nhìn tựa hồ rất có ý tứ." Nam tử trẻ tuổi vừa mới đem ánh mắt Thụ Động Từ Ốc thu hồi lại, hân ôn nhu chậm rãi nhìn qua trước mắt âu yếm người yêu, cười nói: "Nếu không, chúng ta cũng quá khứ ngồi một chút, uống chút rượu thế nào?"

"Rượu, ta còn là từ bỏ."

Cô gái trẻ tuổi có một đầu màu nâu sẫm hơi cuộn tóc dài, xem ra có chút động lòng người mỹ lệ, nàng trước là khẽ lắc đầu, sau đó mím môi một cái, lộ ra một tia an yên ôn tiểu dung: "Bất quá cái kia cái Thụ Động hoàn toàn chính xác rất thú vị đâu, rất muốn đi thử xem."

"Ha ha ha, đúng dịp, ta cũng nghĩ như vậy." Nam tử cười ha hả, dùng khăn ăn lau miệng về sau, đứng dậy rời tiệc: "Như vậy, cùng đi."

... . .

Đại sảnh nhất phía nam, bên cạnh cửa chính vị trí bên trên.

Với phía bắc khác biệt, vùng này bàn ăn đều là có thể chứa đựng mười mấy người ngồi vây quanh đại hào bàn tròn, giờ phút này, liền có mười mấy cái đáng người cường tráng đại hán ngồi vây chung một chỗ, đối rượu phòng chỉ tỏ, tốp năm tốp ba bàn luận xôn xao cái gì.

"Mẹ nó, có lời cứ nói, có rắm thì phóng!"

Ở giữa nhất, một cái đầu mang thuyền trưởng mũ độc nhãn lão đầu thực tại nhìn không được, trực tiếp một bàn tay liền là đập vào trên bàn, gầm nhẹ nói:

"Đều là đại lão gia, một cái cái, núp ở chỗ nào kỳ kỳ oai oai giống kiểu gì!

Bị như thế một hung, bên cạnh bàn tất cả mọi người là thần sắc trì trệ, nhìn nhau nửa ngày về sau, mới có một cái gan lớn một chút đầu trục đứng dậy, cẩn thận từng li từng tí mở miệng thử dò xét nói: "Thuyền trưởng, cái kia cái. . ."

"Lần trước đánh bại Hiện Ngư bằng hải tặc thời điểm, ngươi đã nói muốn mời mọi người. . ." Nói đến đây, người này còn do dự trong chốc lát về sau, nuốt nước bọt về sau, mới dám nói tiếp: "Thông thống khoái khoái uống lần trước?"

"Ân? Ngươi nói cái gì!?"

Quả nhiên không ngoài sở liệu, vừa nghe thấy lời ấy, độc nhãn lão đầu ngừng lại thì con mắt trừng đến liền cùng trâu lĩnh giống như, gầm thét một tiếng nói: "Còn uống rượu? Các ngươi mẹ nó vừa rồi là không thấy được giấy tờ còn là thế nào, nhà này nhà hàng bán đồ vật đều là quý ghê gớm, chúng ta một bàn này đồ ăn liền muốn rỗng rã 10 ngàn Belly, cái kia cái đáng chết hồ lô đầu nhân viên phục vụ còn nói không tìm số không,

Đơn giản may mà không thể lại thua lỗ, cứ như vậy, các ngươi còn muốn uống rượu với nhau, cái kia không là rõ ràng rộng mở túi tiền để bọn hán ăn cướp trắng trợn a!"

"Hừ, hẹp hòi."

Dùng chỉ có chính mình mới có thể nghe được thanh âm lầm bầm một câu về sau, đầu trục hướng phía bốn phía đồng bạn giang tay ra, cho thấy cũng không có cách nào. Tại là, tại một phen than thở về sau, một bàn này đại hán đành phải đem ánh mắt rượu phòng chuyển dời về trên bàn, tiếp tục ăn lên bữa tối đến.

Bất quá, không ai chú ý tới là, khi nhìn đến tất cả bộ hạ đều phờ phạc mà gục đầu xuống về sau, độc nhãn lão đầu trong mắt hiện ra một sợi vẻ giãy dụa, sau đó lên lút tại dưới đáy bàn mở ra ví tiền của mình, đếm điểm này đáng thương Belly về sau, đẩy về không muốn thờ dài:

"Đám này tiểu tử thôi. . . Lần này thật là muốn bồi lên tiền quan tài a. . ."

...

"Niệm đến không sai."

Baratie nhà hàng lầu hai, xuyên thấu qua thang lầu khe hở, mắt lạnh nhìn phía dưới những khách nhân cảm xúc bị điều động, hưng phấn một nhóm lại một nhóm tràn vào rượu phòng Hạ Nặc, bỗng nhiên mỉm cười, quay đầu, đưa tay vuốt vuốt bên cạnh tiểu gia hóa tóc.

"Hắc hắc, cái kia là đương nhiên."

Đối với Hạ Nặc sờ đầu giết, nhỏ Sanji cũng không kháng cự, ngược lại lộ ra mấy phần vẻ hưởng thụ, thu hồi trong tay microphone cùng bản thảo về sau, hán ngang mặt lên đến, tỏ mò nói: "Đúng, Hạ Nặc ca, trước ngươi không phải nói rượu phòng từ ngươi tự mình phụ trách a, hiện tại cũng khai trương, ngươi không dưới sao?"

"Không, không cần."

Hạ Nặc nhìn hán một cái, sau đó ánh mắt lại ung dung rơi tại kín người hết chỗ rượu trong phòng, thân nhiên nói: "Chỉ ít hiện tại lời nói, còn không cần. Khách nhân còn không có uống say, hạ sớm cũng là lãng phí thời gian thôi."

"A." Sanji cái hiểu cái không nhẹ gạt đầu.

Về sau, đại khái là do ở thời gian đã đã khuya nguyên nhân, không có đứng bao lâu, Sanji liền phạm lên khốn đến, cuối cùng thực tại không có chống đỡ, hướng về Hạ Nặc một giọng nói ngủ ngon về sau, liền trở về phòng đi ngủ đây.

Tại là, lầu hai đầu bậc thang.

Chỉ còn lại có Hạ Nặc một người, ôm Động Gia Hồ đứng ở nơi đó, yên lặng nhìn chăm chú lên rượu trong phòng phát sinh hết thấy.

...

Thời gian khoan thai mà qua, trong bát tri bát giác, bóng đêm càng ngày càng sâu.

Đồng hồ treo trên vách tường kim đồng hồ đã chỉ hướng Thập tự, Baratie nhà hàng cũng đã hoàn toàn tiến nhập đóng cửa trạng thái, bên trong đại sảnh ánh đèn đều dập tắt, các đầu bếp cũng đều đi nghỉ ngơi, cuối mùa thu gió lạnh trong khe cửa rót vào, ô ô rung động, nổi bật lên bầu không khí càng phát ra thanh tịch.

Nhưng mà, liền tại này một vùng tăm tối bên trong, vẫn như cũ có một vòng ảm áp ánh đèn, sườn đông vách tường sau cây dong hạ có chút lộ ra, như là tinh tế nghe, còn có vui cười chầm chầm thanh âm, thì thỉnh thoảng lại từ bên trong truyền đến.

Thụ Động Từ Ốc bên trong.

"Không hổ là 30 năm Mick người trần nhưỡng, đúng là mẹ nó thông khoái!"

Say khướt thanh âm bỗng nhiên vang lên, lập tức chỉ thấy quầy bar trước, một cái mặt đầy râu gốc rạ mập mạp giờ tay lên bên trong trống rỗng chén rượu, đồ bưng cả khuôn mặt hướng lấy bên trong quát: "Uy, từu bảo, lại cho lão tử đến một chén! Phải thêm đá!"

"Không có vấn đề, chờ một lát a."

Làm trực ca đêm ba tên từu bảo thứ nhất, chính đang sát rửa ly từ Kael lập tức ngẩng đầu, cười đánh cái "OK" thủ thế, sau đó quay người đi tới góc tường tù xây trong tường trước, bắt đầu điều phối lên đối phương muốn rượu đến.

Kẹt kẹt.

Liên tại này lúc, một tiếng vang nhỏ bỗng nhiên tại bên người vang lên, Kael vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua, lại là vừa vận nhìn thấy rượu phòng cửa sau bị bên ngoài đẩy ra, hắt lên ám lam sắc vệ áo Hạ Nặc ngáp đi tiến vào.

"Đầu bếp trưởng, chào buổi tối a."

Tựa hồ là đã sớm biết hẳn sẽ đến, Kael cũng không lộ ra vẻ ngạc nhiên, cười hi hi lên tiếng chào về sau, liền lại cúi đầu tiếp tục trên tay làm việc.

"Àn, chào buổi tối."

Ánh mắt hơi động một chút, tại quầy bar bên ngoài đảo qua, nhìn thấy lúc này còn có mười mấy cá nhân đang uống rượu đàm tiếu, với lại đều say không sai biệt lắm về sau, Hạ Nặc lười biếng cười cười nói:

"Ngô, bầu không khí còn không tệ mà."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Săn giết kế hoạch, bắt đầu!

Rất nhanh, Kael liền là điều phối tốt một chén Mick người, tăng thêm một điểm khối băng về sau, liền đưa tới quầy bar trước mập mạp trước mặt.

"Ha ha, quả nhiên còn là mùi vị quen thuộc a!"

Mập mạp nhận lấy, nhẹ nhàng ngửi một cái về sau, hai mắt tỏa sáng, không kịp chờ đợi tiến đến bên miệng uống, lộ ra một mặt vẻ mê say.

"Uy, ta nói."

Liên tại này lúc, bên phải một người đầu trục bỗng dưng đem đầu bu lại, nháy mắt ra hiệu địa đạo: "Lô Tu Từ huynh đệ, xem người cũng uống liền ba chén này cái rượu, hương vị nhất định rất không tệ, mời ta uống một chén thế nào?"

"Mau mau cút." Mập mạp trừng mắt liếc hẳn một cái, "Ba ngàn Belly một chén đầu, lão tử uống đều không đủ, làm gì cho người cái này hỗn đản."

"Ai, không thể nói như thế mà." Đầu trục cười hi hi, tuyệt không khách khí, hướng thẳng đến Kael, "Uy! Từu bảo, cho ta đến thượng một chén, ghi hỗn đản này trương mục!"

Kael không nói chuyện, xem xét mặt mập mạp, thẳng đến trông thấy vị này Lô Tu Từ nhận mệnh thờ dài nhẹ gật đầu về sau, mới cười quay người lại, lại điều phối lên rượu đến.

"Làm sao, các người là bằng hữu sao?" Hạ Nặc tiện tay bên cạnh lấy ra một chén rượu, một bên uống vào, một bên đánh giá hai người này một chút.

"Bằng hữu?"

Mập mạp cùng đầu trục liếc nhau một cái, sau đó cùng thì quay mặt, mập mạp xì một tiếng khinh miệt, mặt mũi tràn đầy xúi quẩy địa đạo, "Ai cùng hẳn là bằng hữu, vừa rồi đánh bài thì mới quen tốt a, thua liền cho ta năm thanh, lúc này liền dán lên mặt đến để mời khách, thật là không biết xấu hổ."

"Kỷ kỷ oai oai, vậy người có bản lĩnh cũng không cần mời a!"

"Lão tử nguyện ý, tính sao đi, người có bản lĩnh cũng đừng uống!"

"Lão tử càng muốn uống!"

...

"Hai người này. . ."

Hai người cứ như vậy đối đi lên, Hạ Nặc không khỏi một trận đỡ ngách, làm sao đến chỗ nào đều có thể gặp phải như thế một loại tương ái tương sát tên dở hơi, Sanji cùng Zeff là như thế này, Patty cùng Kael cũng là như thế này, cuối cùng cảm giác mình đã bị cơ tình vòn quanh a.

"Không là bằng hữu, cũng có thể đánh như thế lửa nóng a?" Đang khi nói chuyện, Kael đã bê tới, đem chén rượu để tại đầu trục trước mặt, cười ha ha, "Xem ra đều là người tốt."

"Không, ta không cho là như vậy."

Lúc này, nguyên bản một mực im lặng trong góc lật xem báo chí một cái trung niên đại thúc, bỗng nhiên để tay xuống bên trong báo chí, khẽ mỉm cười nhìn lại, hần mang theo một bộ mặt kiêu gong vàng, mặc khảo cứu, nhìn rất có thân sĩ khí chất, nói chuyện ngữ điệu cũng tương đương ôn hòa: "Phải nói, này cái rượu phòng có một loại đặc biệt không khí đi, có thể khiến người ta tại góc lâu về sau, tự nhiên mà vậy trầm tĩnh lại, cái loại cảm giác này "

"Tựa như trong nhà."

Nói đến chỗ này, hần bùng lên chén rượu của mình, uống một hơi cạn sạch về sau, mới cười tiếp tục nói: "Có thể làm cho người không tự chủ được đem bản tính bạo lộ ra, cho nên, hai vị này mới có thể chung đụng như thế hòa hợp."

"Nguyên lai là như thế này a. . ."

Hạ Nặc trong mắt lãnh sắc chợt lóe lên, nhưng hần trên mặt lại là giả ra một bộ bưng bình đại ngộ dáng vẻ, tay trái mở ra, tay phải nắm chắc thành quyền, trùng điệp chùy tại bàn tay trái phía trên: "Nói có đạo lý a, đại thúc!"

"Ha ha, suy đoán mà thôi, không thể coi là thật, không thể coi là thật."

Trung niên đại thúc đẩy một cái trên sống mũi mắt kiêu gong vàng, hần lời tuy là nói như vậy, nhưng khóe miệng một tia? N sát chỉ ý làm sao cũng che dấu không ở, "Turu bảo, cũng cho ta đến một phần 30 năm Mick người, giống như bọn họ, thêm đá."

"Không có vấn đề, khách nhân."

Kael vỗ tay phát ra tiếng, đang chuẩn bị pha tửu lúc, lại là chú ý tới Hạ Nặc lặng lẽ đưa tới ánh mắt, ngừng lại thì liền phản ứng lại, kêu lên một tên khác gánh mặc cho tửu bảo đầu bếp, để hần làm thay về sau, liền theo Hạ Nặc, cực kỳ tự nhiên từ cửa sau đi ra.

...

"Thế nào, nên ghi đều nhớ kỹ sao?"

Cửa ngấm phía sau, là một phương độc lập đi ra không gian, trống rỗng,

Với phòng bếp bên kia vén vện cách một đầu hành lang, giờ phút này Hạ Nặc liền ôm kiếm gỗ dựa vào tại cửa gỗ bên trên, thần sắc bình tĩnh hỏi.

"Ân, có thể hạ thủ mục tiêu, đều đã nhớ kỹ."

Kael gật gù đầu, áo trong túi lấy ra một cái thật dày cuốn sổ đưa quá khứ, "Hải tặc, hết thủy có ba nhóm, trừ cái đó ra còn có mấy cá nhân, cũng tại hậu tuyến trong danh sách."

Hạ Nặc mở ra tờ thứ nhất, phía trên chữ viết tương đương viết ngoáy, xem xét liền là vội vàng tiện tay nhớ kỹ.

"Ngày ấy, hần lại một lần nữa gõ vang lên cửa phòng của ta, chúng ta đều uống rượu quá nhiều, không có khác chế. . . Cứ như vậy, ta cuối cùng còn là phản bội người yêu của ta, ô ô ô, Hậu Thiên liền muốn bắt đầu tuần trăng mật, ta làm như thế nào đối mặt hần mới tốt. . ."

Nhìn đoạn thứ nhất, Hạ Nặc liền mặt không thay đổi trực tiếp nhảy qua, lật đến trang thứ hai.

Kết quả. . .

"Jessica gần nhất một mực rầu rĩ không vui, ta với Luna ở giữa sự tình, giống như đã bị nàng phát hiện, đến cùng nên làm cái gì, tiếp xuống liền là thời kỳ trăng mật, đến cùng muốn hay không vụng trộm đem Luna cũng mang lên. . ."

Hạ Nặc khóe miệng một rút, "Ba" một tiếng trực tiếp đem cuốn sổ hợp lên, sau đó hư suy nghĩ nhìn phía Kael, khẽ nói: "Một đôi vợ chồng mới cưới ở giữa không thể cho ai biết bí mật, cái này là người ghi tình báo?"

"A?"

Kael sững sờ, tiếp nhận cuốn sổ mở ra, giờ mới hiểu được Hạ Nặc ý tứ, lúc này liền là mặt mo đồ ờng, lúng túng gãi gãi đầu nói: "Không, không là. . . Trước mặt đều là vừa mới bắt đầu, trông coi Thụ Động nhằm chán thì tiện tay ghi, hữu dụng đều ở phía sau."

"Đầu bếp trưởng, người xem."

Nói xong, hắn liền vội vàng đem cuốn sổ lật đến ở giữa nào đó một tờ, sau đó đưa trả lại cho Hạ Nặc, "Ày, này chút mới là."

Hạ Nặc thờ dài, lúc này mới một lần nữa xem.

Quả nhiên, một trang này bắt đầu, ghi lại đồ vật liền đang trải qua rất nhiều, mà Kael vì đèn bù vừa rồi khuyết điểm, còn ở bên cạnh giới thiệu.

"Ba nhóm hải tặc bên trong, thứ nhất cái là treo giải thưởng hai trăm vạn Belly Marcy bằng hải tặc, thuyền trưởng Marcy cùng mấy cái cán bộ vừa mới ở chỗ này đều uống say, cũng đều là không quản được miệng tính tình, căn bản liền vô dụng nhà trên cây, tại quầy bar phía trước liền đem gần nhất kính lịch thổi mấy lần, bên trong tất cả đều nhớ kỹ."

"Thứ hai cái là mới ra biển không bao lâu một tổ hải tặc, toàn là người trẻ tuổi, thậm chí không ít đều chỉ có tầm mười tuổi, cầm đầu kêu cái gì David, say sau trong Thụ Động lộ ra kế hoạch của mình, tựa hồ là muốn tại mấy ngày sắp tới bên trong xông thẳng hải quân 16 chi bộ, dùng cái này khai hòa danh tiếng của mình."

"Thứ ba cái, là Độc Nha bằng hải tặc, thuyền trưởng Bolt, treo giải thưởng bảy triệu Belly, trước đó tới qua nhà hàng mấy lần, ăn cơm coi như trung thực, tiền boa xuất thủ cũng rất hào phóng, đề Patty tên kia kiếm lời không ít ngon ngọt, bất quá, tựa hồ số tiền này, đều là bọn hắn thượng thặng vừa một cái trán nhỏ bên trong đánh cướp tới. . ."

Kael giới thiệu vẫn còn tiếp tục, với lại tựa hồ càng gắng càng hăng say, rất có vài phần thao thao bất tuyệt tư thế, nhưng mà hắn không có chú ý tới là, tại thời khắc này, Hạ Nặc lực chú ý đã không tại trong lời của hắn, ánh mắt hoàn toàn tập trung tại cuốn sổ thượng nào đó một chỗ.

Âm u tia sáng bên trong, mơ hồ có thể thấy được cái kia đen như mực con người, lóe lên một tia rét lạnh sát ý.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Thanh Hoa đầu cá số hai, ra biển!

Chính như trước đó cái kia cái mang theo mắt kiếng gọng vàng đại thúc nói, rượu trong phòng hết thấy trang trí, bao quát cao vút như đóng đại cây dong, phục cổ tươi mát sửa sang phong cách, góc tường chạm rỗng chảy ra nhạc cổ điển máy quay đĩa, cùng trọng yếu nhất mô phỏng chân thật Thụ Động, cũng là vì để khách nhân không tự chủ được an tâm, tựa như trở lại trong nhà mình.

Nói một cách khác, là để bọn hắn có thể buông xuống cảnh giác, hoặc là tại quầy bar thổi nước nói chuyện tào lao lúc, hoặc là tại Thụ Động một mình thổ lộ tiếng lòng lúc, đến là Hạ Nặc cung cấp đầy đủ tình báo cùng lựa chọn chỗ trốn, lấy chọn lựa ra tay sẵn giết mục tiêu, từ đó nhanh chóng tăng lên anh hùng đẳng cấp.

Zeff khởi đầu Baratie nhà hàng dự tính ban đầu, là vì cho cái kia chút ở trên biển đi thuyền lâm vào đói khát Tuyệt cảnh đám người lấy hi vọng, vô luận đối phương là ai, loại này chí hướng Hạ Nặc vừa mới bắt đầu cảm thấy rất vĩ đại, nhưng khi hắn về sau tại nhà hàng ở lâu rồi, muôn hình muôn vẻ căn bản thấy cũng nhiều về sau, có thì là thật không nhìn được nghĩ một đao chém chết đến gây chuyện xuẩn, chỉ bất quá bởi vì cổ kỵ đến Zeff ý nghĩ, với nhà hàng sinh ý vấn đề, mới không giải quyết được gì thôi.

Nhưng là, từ hôm nay trở đi, hết thấy đều đem cái biến.

Từ vừa mới bắt đầu, hắn lấy tay khởi đầu Thụ Động Từ Ốc, cũng kiên trì để nó chỉ tại ban đêm gây dựng mục đích, liền là này cái.

Cũng chỉ có này một cái.

...

Khỏe mắt liếc qua rơi tại vẫn như cũ hơi có vẻ mệt mỏi, nhưng vẫn như cũ kỹ càng giới thiệu tình báo Kael trên thân, Hạ Nặc có chút mấp máy môi,

ngược lại là cảm giác có chút xấu hổ.

Hắn này cái sẵn giết cận bã kế hoạch, sớm tại nửa năm trước liền đã có hình thức ban đầu, nhưng bởi vì điều kiện hạn chế, mãi cho đến thượng tháng mới bắt đầu từng bước thực hành. Kiến tạo rượu phòng tài chính, Baratie nhà hàng bản thân nổi tiếng cùng lưu lượng khách, cùng đầy đủ đáng giá tín nhiệm giúp đỡ, này chút đều là thiếu một thứ cũng không được, không có nửa năm lắng đọng, bằng vào Hạ Nặc, căn bản làm không được trước mắt loại cục diện này.

Cũng tỷ như hiện tại, chính là bởi vì trong nhà ăn đầu bếp đều đúng Baratie sinh ra thâm hậu tình cảm, cùng Hạ Nặc Zeff bọn hắn trở thành chân chính đồng bạn, hắn có thể đủ từ bên trong chọc mấy cái tư cách già nhất đầu bếp làm từ bảo, cũng đem kế hoạch hợp bàn lời ra, để bọn hắn phối hợp.

Nói đến, Baratie nhà hàng đầu bếp kỳ thật đều rất đúng Hạ Nặc khẩu vị, sở dĩ đáp ứng Hạ Nặc yêu cầu, ngoại trừ rượu phòng tiền boia thu nhập hoàn toàn chính xác không ít bên ngoài, kỳ thật càng quan trọng hơn là bọn hắn đối với Hạ Nặc kế hoạch có chút tán đồng, bọn hắn cũng không đều là Zeff, đối với trước đó đến người gây chuyện cận bã, đã sớm lòng mang bất mãn, Kael như thế, mặt khác hai cái từ bảo cùng đồng dạng là như thế này.

Đương nhiên, từ đầu tới đuôi, hết thảy còn không thể rời bỏ Zeff thái độ, mặc dù lão đầu không nói gì, nhưng khi Hạ Nặc đưa ra kế hoạch này, cũng cường điệu sẽ không đối nhà hàng sinh ý tạo thành ảnh hưởng về sau, cơ hồ là trong nháy mắt, sửa sang nhà hàng cần thiết hai trăm vạn Belly liền vung ra Hạ Nặc trên mặt.

Hắn không hỏi Hạ Nặc tại sao phải sẵn giết hải tặc bên trong cận bã, cũng không có khả năng biết Hạ Nặc giết người có thể nhanh chóng xoát kinh nghiệm thăng cấp sự tình.

Nhưng cũng là bởi vì lúc trước tại mê ly hoàng hôn bao phủ xuống, ba người lần thứ nhất đập vào Baratie nhà hàng trước đó, Hạ Nặc nói qua không muốn một mực làm một tên đầu bếp, nói qua mình muốn trở thành đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào. . . Cho nên.

Lão đầu cảm thấy, lý do này là đủ rồi.

...

"Như vậy, chính là hắn. . ."

Suy nghĩ dần dần tán, ánh mắt cuốn sổ một chỗ thu hồi, Hạ Nặc khoé mắt sát ý chậm rãi thu liễm, hắn hít một hơi thật sâu, bỗng nhiên khép lại vở, có chút ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kael, trầm giọng hỏi: "Cái kia cái Độc Nha Bolt, là lúc nào rồi đi nhà hàng?"

"Không bao lâu, đại khái là là mười mấy phút trước đáng về."

Kael gật đầu một cái, một bên nhớ lại vừa nói: "Mặt khác, trước đó nghe bọn hắn mấy cái cán bộ tại quầy bar nói chuyện phiếm thời điểm, nâng lên là muốn Phở Lạc Tư đảo tới. . ."

"Vậy là tốt rồi."

Hạ Nặc cấp tốc suy tư, tất cả có thể dùng mạnh mối với tin tức trong đầu thẩm lược mà qua: "Phở Lạc Tư đảo tại phương hướng tây bắc, nhưng hôm nay cả ngày cao đến đều là đông nam phong,

chỉ ít sáng mai mới có thể biến hướng, không có gió buồm trợ lực, bọn hắn đi không được bao nhanh, thậm chí có khả năng nửa đêm thả neo nghỉ ngơi, về thời gian tới nói, muốn đuổi kịp bọn hắn thực tại là quá dễ dàng."

"A? Hiện tại liền?" Kael ngây ngẩn cả người.

"Ân, mặc dù rượu phòng lực hấp dẫn rất mạnh, ngày sau khách quen sẽ có không ít, nhưng người nào biết về sau đám người này vẫn sẽ hay không đến." Hạ Nặc khẽ ừ, "Đêm nay, lại là trăng tròn, tia sáng rất sung túc, tính là cơ hội tốt nhất."

"Cái kia. . . Còn có hai nhóm hải tặc đâu, Marcy băng hải tặc với David một đám, nhất là là Marcy, bọn hắn hiện tại thuyền còn bỏ neo ở bên ngoài, cán bộ còn ở nơi này mặt uống rượu đầu, a, đúng, vừa rồi cái kia cái đầu trọc chính là, chờ một lúc đi theo đám bọn hắn hạ thủ, không là lại càng dễ sao?" Kael một mặt không hiểu nói.

Hạ Nặc lắc đầu, thần nhiên nói: "ngươi ghi Thụ Động bút ký đến xem, Độc Nha băng hải tặc vừa mới đánh cướp qua một thôn trang, giết không ít thôn dân, trước đó cũng đã từng làm không ít chuyện như vậy, một thuyền đều là người đáng chết cận bã, giết cũng liền giết."

"Nhưng mặt khác hai cái khác biệt, mặc dù cũng đều danh xưng hải tặc, nhưng này cái Marcy băng hải tặc liền mười mấy cá nhân, nghèo đói đương vang lên, thế mà đang suy nghĩ muốn hay không phụ cận hòn đảo tìm một chút việc khổ cực làm kiếm tiền, đơn giản là hải tặc bên trong si nhục."

Hạ Nặc giương lên trong tay cuốn sổ, một mặt như cá trúng địa đạo, "Mà kia cái gì David một đám, chỉ là một đám đứa bé không hiểu chuyện thôi, mới ra biển liền muốn xông vào 16 chi bộ khai hòa danh khí, căn bản đều không cần để ý tới, qua mấy ngày liền sẽ bị hải quân giáo làm người."

"Dạng này hai nhóm người, căn bản cũng không nên xuất hiện tại hậu tuyến trong danh sách mới đúng chứ?"

"Lại nói."

Hạ Nặc thở dài, đem cuốn sổ nhét trả lại cho Kael, "Ta trước đó đề cập qua a? Để cho ổn thoả, mỗi lần đối với một nhóm mục tiêu động thủ, khách nhân bên trong xảy ra chuyện tỉ lệ cũng không thể quá cao, hải quân lại không đều là kẻ ngu."

"Còn có a, về sau loại kia nhìn liền không khả năng là hậu tuyến mục tiêu phổ thông khách nhân Thụ Động lúc, cũng không cần nghe trộm, xâm phạm người khác tư ẩn cũng không tốt." Nói đến đây, Hạ Nặc lại tức giận trừng mắt nhìn Kael, "Ta cũng không muốn lần sau lại đến lúc, lại nhìn thấy tờ thứ nhất phía trên loại đồ vật này, liền vậy đối vợ chồng mới cưới trên giường mô phỏng âm thanh từ đều nhớ kỹ, ngươi là muốn làm gì?"

"Ách. . ."

Kael ngừng lại thì đỏ lên ngượng ngùng mặt, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, hận không thể tìm một cái lỗ chui hạ.

Thăng đến trông thấy Hạ Nặc không nhiều để ý đến hắn, đẩy cửa đi ra, hắn mới sàu mi khó kiểm lật ra cuốn sổ, thầm nói: "Tiểu tử thú, hiện tại thân khi cái gì, chờ ngươi về sau lớn lên liền biết, nam nhân ở trên biển ở lâu, sẽ tịch mịch thành bộ dáng gì. . ."

... . .

Hậu trừ với đuôi thuyền giao tiếp lối đi nhỏ miệng đối diện, là Baratie nhà hàng tầng hầm lối vào.

Thời khắc này Hạ Nặc, đã đổi lại một thân màu đen vệ áo, mũi trùn lũng lên đỉnh đầu, che khuất tóc dài với nửa bên khuôn mặt, Động Gia Hồ nghiêng cảm ở sau lưng, vền vền chỉ lộ ra chuôi kiếm, xa xa xem ra, như đồng du đặc trong đêm tối Từ Thần.

Mờ tối tia sáng bên trong, mơ hồ có thể thấy được phía dưới là một đầu chật hẹp thang lầu nói.

Mà dọc theo thang lầu đi xuống dưới, ẩm ướt thủy khí ngừng lại thì liền đập vào mặt, cũng không lâu lắm. Một cái nho nhỏ vịnh nước liền xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trên mặt nước, thả neo một lớn một nhỏ hai chiếc thuyền, đuôi thuyền vừa vắn đôi đầu bậc thang phương hướng.

Thanh Hoa đầu cá 1 hào, Thanh Hoa đầu cá 2 hào.

Cái này là hai chiếc thuyền danh tự, Baratie bản thân thuyền hình to lớn, ngoại hình cực giống cá trắm đen, mà đại nhất chút Thanh Hoa đầu cá 1 hào, kỳ thật liền là nhà hàng phía ngoài cái kia cái đầu cá, bình thì ngừng tại vịnh nước bên trong, chỉ lộ ra trước nửa người, chỉ có chiến đấu cần thời điểm, mới có thể lái ra đổ miệng. Đầu thuyền chứa trọng pháo, không có cột buồm cánh buồm, động lực hoàn toàn dựa vào chân đạp, tốc độ cực nhanh.

Nguyên tác bên trong, tại Zeff không chút xuất thủ qua tình huống dưới, liền là dựa vào Patty Kael hai người này lái nó, đánh lui rất nhiều đối nhà hàng có ý nghĩ xấu địch nhân. Bất quá hiện tại nha, bởi vì có Hạ Nặc tọa trấn, đến gây chuyện hải tặc đều bị dễ dàng thu thập hết nguyên nhân, chiếc thuyền này cũng là để ở chỗ này gác lại nửa năm lâu, một mực không có bị dùng đến cơ hội.

Đáng tiếc là, nhân vật chính của hôm nay, vẫn như cũ không là nó. . .

Ánh mắt rơi ở bên cạnh ít hơn số một Thanh Hoa đầu cá 2 hào bên trên, Hạ Nặc không có nhiều làm chậm trễ, đi vào thân thuyền bên cạnh về sau, ba bước hai bước, trực tiếp dọc theo phía trên thang cuốn bò lên thượng, đang điều khiển trong khoang thuyền ngồi vững vàng về sau, hai chân dựng tại trên bàn đạp.

"Ngô, Aokiji loại kia trên biển xe đạp đã xem cảm giác. . ."

Hạ Nặc hư thu hút đầu đen rau muống nói, chiếc này thuyền nhỏ là lúc trước Zeff đặt hàng Thanh Hoa đầu cá số một lúc, xưởng đóng tàu phụ tặng tàn thứ phẩm, chỉ cũng có số má một nửa lớn, đầu thuyền còn không có xoát sơn, cũng không có làm thành cá trắm đen đầu cá hình dạng.

Không có trọng pháo, không có lửa lực, mặc dù chính thể càng khéo léo hơn linh hoạt, nhưng bởi vì khoang điều khiển chỉ có một cái chỗ ngồi nguyên nhân, người bình thường chân đạp cần bản không kiên trì được bao lâu, liền sẽ toàn thân hư thoát, khí lực dùng hết. Tựa như Hạ Nặc nói, này nha cần bản là là một cái trên biển xe đạp thôi.

Bất quá, ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng Hạ Nặc kỳ thật đối cái đồ chơi này vẫn là rất hài lòng, thứ nhất không có đầu cá đánh dấu, không giống số một như thế sẽ bại lộ Baratie nhà hàng, thứ hai đối với chịu qua ma quỷ huấn luyện hắn tới nói, cưỡi thứ này mở ra mấy chục trong biển liền cùng chơi giống như, cần bản không có gánh vác có thể nói.

Mà này, cũng là hắn có thể đuổi kịp Độc Nha băng hải tặc, trong đêm tối ẩn nấp tiếp cận không bị quá sớm phát hiện lòng tin chỗ tại.

"Như vậy. . . Lên đường đi."

Hoi hoạt động một chút xương ngón tay về sau, Hạ Nặc bắt lấy bánh lái, nhẹ nhàng chuyển động, nhắm ngay lối ra phương hướng, chột chân đột nhiên phát lực, trùng điệp đập xuống bàn đạp, trong chốc lát, vịnh nước bên trong bọt nước vẩy ra, Thanh Hoa đầu cá số hai lúc này hóa thành một đạo hắc ảnh, ở trong ánh trăng, thoát ly Baratie nhà hàng, hướng về Tây Bắc bên cạnh mặt biển phi nhanh mà.

Bất quá. . .

Hạ Nặc không có chú ý tới là, liền tại hắn rời đi vịnh nước một khắc này, thang lầu trên đường bỗng nhiên xuất hiện một cái cao trắng thân ảnh, vô luận là

đỉnh đầu chừng cao một thước đầu bếp mũ, còn là cái kia hai sợi vừa to vừa dài râu ria, đều lộ ra như vậy đặc biệt.

Trong bóng tối, nhìn qua dần dần biến mất trong tầm mắt thuyền nhỏ, Zeff một mặt khó chịu lạnh một tiếng:

"Hừ, một cái cái, đều là như thế này, đem lão phu xem như người nào, thật là lớn tuổi, cánh liền cứng rắn (ngạnh)."

"Bất quá."

Thật dài thờ dài một cái, Zeff quay người lại, hướng về lại lịch chậm rãi trở về mà, chỉ để lại một cái già nua bóng lưng, "Còn tốt hai cái hỗn tiểu tử đều không trưởng thành, không là chính thức ra biển a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Độc Nha băng hải tặc ngày đen đui

Đầu hạ ban đêm, hơi ẩm ở trên biển nhân nhật thấm vào, còn mang theo một tia duy nhất thuộc về xuân chưa hơi lạnh hàn ý, Phồn Tinh đầy trời, trắng tròn như cái mâm bạc, nhu hòa vương xuống ánh sáng xanh, một chút nhìn, vô ngần biển cả càng lộ ra mệnh mang mệnh mỏng.

Một chiếc chừng cao mười mấy mét thuyền lớn, giờ phút này đang lẳng lặng bỏ neo trên mặt biển, cánh buồm thu nạp, cái neo sắt vào biển, xa xa nhìn, giống như bức tranh đại sư dưới ngòi bút tinh vật vẽ, cực kỳ cảm giác tang thương.

Hắt xì!

Nhưng mà, liền ở đây lúc, một tiếng vang dội hắt xì âm thanh, bỗng dừng tại? t trên tháp quan sát vang lên, trong nháy mắt hướng về bốn phía quanh quẩn ra, phá vỡ bốn phía yên tĩnh không khí.

Boong thuyền, tên là Tom sâm cao trắng hải tặc bỗng nhiên trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh thanh tỉnh, lưng lay chìm vào hôn mê đầu về sau, bỗng nhiên ngẩng đầu, hướng phía? t phòng quan sát tức giận quát: "Uy, địch ngó! Ngươi tên hỗn đản đang làm gì đây, còn muốn hay không người đi ngủ!"

"A, thật có lỗi, ta không phải cố ý."

Chừng cao bảy tám mét? t trên khán đài, một cái gậy cùng cành cây thân giống như hải tặc nhô đầu ra, cười hi hi nói: "Ban đêm có chút lạnh, vừa rồi nhện không được hắt hơi một cái, ngươi ngủ tiếp đi, không tới thay ca thời gian, sẽ không lại nhao nhao ngươi."

"Hừ, lão tử cũng không tin ngươi."

Tom sâm hừ lạnh một tiếng, nhìn nhìn gậy hải tặc, gấp hán trên thân thể mà chỉ mặc một bộ sau lưng về sau, tức giận nói: "Liên xuyên như vậy điem, chết cóng ngươi cũng xứng đáng, đến trong phòng thêm bộ y phục, trở ra tiếp tục gác đêm."

"A, ta nói Tom, ngươi chừng nào thì quan tâm ta như vậy?" Gậy hải tặc chắc chắc hai tiếng, "Đầu tiên nói trước, ta cũng không là dễ dàng như vậy bị ngươi cảm động đến người a."

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi!"

Tom sâm hừ một ngụm, "Hiện tại mới hơn mười một giờ, cách thay ca thời gian còn sớm lấy đâu, lão tử còn muốn hảo hảo ngủ một giấc, cũng không muốn lại bị thanh âm của ngươi làm tỉnh lại, bên này có ta nhìn, nhanh lên rút ngay cho ta thêm quần áo!"

"Thật là bất ngươi không có cách nào a."

Gậy hải tặc thờ dài, bắt lấy cột buồm thượng thang dây,? t trên tháp quan sát chậm rãi bò lên xuống tới, sau đó xoa xoa tay đẩy ra buồng nhỏ trên tàu cửa, đi tiến, mà Tom sâm liền dựa vào tại bên tường chờ lấy, có chút mệt mỏi ngáp một cái.

Không bao lâu, tiếng bước chân từ xa đến gần truyền đến, tăng thêm một kiện áo khoác da gậy hải tặc thuận tay đóng cửa lại, đi ra. Bất quá đem so với trước, nét mặt của hắn trong mang theo một tia nghi hoặc, "Ta nói, Tom, trước đó cái kia mấy nữ nhân đâu, vừa rồi đi ngang qua quan gian phòng của các nàng làm sao không thấy được?"

"Làm sao, hơn nửa đêm còn muốn lấy nữ nhân, ngươi mẹ hắn là tình trùng lên não?" Tom sâm khé miệng lộ ra một tia vẻ chế nhạo, "Ngươi nói là lần

trước ta Kuro trấn bên kia cướp mấy cái đi, đều hơn mười ngày, đã sớm chơi chán, lại nuôi cũng là phiền phức, sáng sớm hôm nay, Bolt thuyền trưởng liền đem các nàng cùng một chỗ xử lý xong."

"A, ta nói."

Gầy hải tặc trước là bưng tỉnh đại ngộ, sau đó đây là đáng tiếc thở dài, "Có chút sớm a, cái kia cái gọi Maria nữ hài còn là rất đủ kinh, vốn còn muốn ngày mai lại cùng nàng thử một chút."

"Cát, nhìn người điểm này tiền đồ." Tom thâm cười nhạo âm thanh, hướng về buồng nhỏ trên tàu phượng hướng chép miệng, "Đừng quên, thuyền trưởng của chúng ta nhưng là treo giải thưởng bảy triệu đại hải tặc Bolt a, chờ sau này tiến nhập Grand Line, dạng gì nữ nhân tìm không thấy, àn?"

"Nói cũng đúng vậy a."

Gầy hải tặc cười hắc hắc, ánh mắt nhìn về phía cột buồm chỗ cao, "Như vậy, ta liền lên tiếp tục trực, người trước tiên ngủ đi, đến sau nửa đêm ta sẽ gọi người."

Nhưng mà.

Liền tại này lúc, một cỗ? O? O? @? @ kỳ quái tiếng vang, bỗng nhiên đầu thuyền bên kia truyền tới, cũng tại này trong bóng đêm càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng gần.

"Àn?"

Hai người cùng thì nường mảy, liếc nhìn nhau về sau, trương đương có ăn ý từ bên hông rút ra một cây súng lục đến, sau đó chậm rãi hướng về đầu thuyền bên kia sờ.

Dưới ánh trăng, đầu thuyền cảnh tượng dần dần ánh vào ánh mắt, chỉ gặp giờ phút này mũi tàu phía bên phải trên lan can, thỉnh linh có hai cánh tay bắt ở bên trên,

Một cái toàn thân đều bao phủ tại áo đen bên trong thân ảnh, chính lấy một loại kỳ dị tư thế cơ thể, đang nhanh chóng leo về phía trước lấy.

Gặp một màn này, Tom thâm với địch ngó hơi biến sắc mặt, không chút do dự giơ tay lên thương, nhắm ngay người tới. Mà lúc này, cái kia đạo bóng người màu đen tựa hồ cũng là đã nhận ra bọn hắn đến, bất quá ngoài ý liệu là, đối phương vèn vèn là hướng bên này nhìn một cái, ánh mắt hơi tại hòng súng dừng lại một chút về sau, liền lại như không có việc gì hướng lên trèo.

Cuối cùng, tại hai người trở mắt nhìn soi mói, bóng đen đuôi phải khẽ động, lấy một cái biên độ cực lớn động tác dễ dàng bay qua lan can, sau đó vũng vàng rơi tại boong thuyền, từ đầu đến cuối, tư thế đều cơ hồ có thể dùng hoàn mỹ để hình dung.

Kết quả vừa hạ xuống, liền nghe đến "Bức kích" một tiếng tiếng vang kỳ quái, cực kỳ giống vô ý phía dưới một cước giẫm vào hồ nước cái chủng loại kia động tĩnh.

Sau đó hai cái hải tặc liền là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn thấy, đối phương cúi đầu nhìn một chút về sau, trực tiếp lòng bàn chân đem giày nhỏ xuống, sau đó mang theo nó không coi ai ra gì tại trên lan can gỗ, trong ủng nước cứ như vậy lắc một cái lắc một cái chảy ra, rầm rầm trôi đầy đất, mà người tới còn ở bên kia lấy đây là nhúc cả trứng khẩu khí lăm lăm.

"Mẹ trứng, trên thân ướt cả, quả nhiên về sau còn là phải luyện nhiều một chút, coi như là xe đạp cũng không là tốt như vậy cười, lần sau lại nửa đường phiên thủy thủy, cũng quá mất mặt a. . ."

Bị một nhắc nhở như vậy, hai người mới phát hiện, đối phương không chỉ có là giày, toàn thân trên dưới đều là ướt nhẹp, đơn giản tựa như vừa trong nước vớt lên tới, xem ra có chút thảm thiết.

Bất quá. . .

Này không là mấu chốt thật sao!

Cường ép ngăn chặn không hiểu trong lòng xông tới đầu đen rau muống dục vọng, Tom thâm hai mắt có chút nheo lại, méo một chút đầu, lạnh lùng nói: "Uy, bên kia tiểu tử, cho lão tử dừng lại, đem đầu quay tới, thành thành thật thật đứng vững."

"A?"

Bóng đen run giày động tác ngừng lại thì liền là một trận, sau đó chỉ thấy cái kia nghiêng đầu lại, kỳ quái nói: "Vì sao?"

Làm cho người trí tất thao tác. . .

"Nói nhảm, người nói vì sao!"

Bị như thế trái ngược hỏi, Tom thâm chỉ cảm thấy toàn bộ người đều kinh ngạc, thái độ khác thường trực tiếp gầm thét lên tiếng: "Hơn nửa đêm người coi nơi này là nhà người đâu, nói bô liền bô? Có thể hay không cho điểm tôn trọng a, không ai dạy người nhận Thức Hải tặc cờ sao?!"

Nói xong, huyệt súng của hắn thuận cột buồm đi lên một chỉ. Nơi đó, đang có một mặt màu đen cờ xí tại theo gió tung bay, phía trên màu trắng đầu lâu đồ án, cho dù là ở trong màn đêm, vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Bóng đen chính là Hạ Nặc, bị Tom sâm kiêu nói này, hắn cũng liền thuận đối phương chỉ phương hướng, hư suy nghĩ nhìn quá khứ.

"Ngô, đầu lâu miệng bên cạnh dựng thẳng hai cây màu tím răng nanh, cái này phong cách vẽ hơi thanh kỳ a, vị nào bàn tay lớn từ làm . ."

Hắn đầu đen rau muống bên này hai cá nhân tự nhiên là không thể nghe thấy, gầy hải tặc ngồi địch gặp Hạ Nặc ngẩng đầu nhìn hải tặc cờ ngăn người không lên tiếng, còn tưởng rằng hắn là bị sợ choáng váng, không khỏi bật cười một tiếng, quay đầu đối bên cạnh Tom sâm hắc nhiên đạo:

"Ta nói, tiểu tử này liền là cái mới ra biển không lâu thái điều đi, lỗ măng, liền lên thuyền hải tặc cũng không biết, giữ lại cũng là vướng bận, dứt khoát trực tiếp giết ném xuống biển đạt được."

"Đoán chừng là."

Tom sâm càng xem Hạ Nặc càng cảm thấy khó chịu, luôn cảm thấy trên người đối phương có cổ khó tả cần ăn đòn khí chất, nghe vậy lập tức nhẹ gạt đầu, đồng ý nói: "Cứ như vậy xử lý đi, sớm giết sớm xong việc, lão tử còn muốn đi ngủ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Vô tội người, mới có thể ngủ yên (thượng)

"Giống như nghe được cái gì ghê gớm sự tình. . ."

Thấy hai người từ không kiêng sợ thảo luận từ bản thân kết quả, Hạ Nặc gãi đầu một cái, ánh mắt hải tặc trên lá cờ thu hồi, "Ngô, bất kể nói thế nào, xem ra hoàn toàn chính xác là Độc Nha băng hải tặc thuyền, không có tới sai."

Hạ Nặc một bên đem vừa run sạch sẽ giày xuyên về trên chân, một bên từ phía sau lưng chậm rãi đem Động Gia Hồ rút ra, lại lần nữa đứng thẳng người lúc, trên mặt hắn không đứng đắn thần sắc đã là biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó, là trong mắt nhàn nhạt tràn ngập ra vẻ băng lãnh.

Là thời điểm làm chính sự.

"Ít cho lão tử ở nơi đó kỳ kỳ oai oai!"

Đại khái là cảm thấy bị không đề ý tới, Tom sâm trong mắt lộ hung quang, lại gặp đối phương móc ra một thanh giống là võ sĩ đao vũ khí, ngừng lại thì rốt cuộc không chút do dự, trùng điệp bóp lấy cò súng!

"Đi chết đi, tiểu tử ! !"

Nương theo lấy "Phanh" một tiếng oanh minh, đạn trong chốc lát thoát ly nòng súng, hướng về bảy tám mét bên ngoài Hạ Nặc gào thét mà. Mà Tom sâm trên mặt, cũng là lộ ra một tia nụ cười dữ tợn. Hắn thấy, này cái không biết tốt xấu nửa đêm mô hình lên thuyền tới tiểu tử, đã là một người chết.

"Chiến năm căn bã chuyên môn phương thức công kích a. . ."

Nhìn qua kích xạ mà đến đạn, Hạ Nặc trong lòng có chút đầu đen rau muống một câu, trên mặt biểu lộ nhưng như cũ lãnh đạm, chột chỉ thấy chân hắn cũng có chút dừng lại, toàn bộ người thân thể bên cạnh đi qua, hướng về bên phải lui như vậy một bước nhỏ.

Sau một khắc, đạn liền là xuyên qua hắn vừa rồi lồng ngực vị trí, sượt qua người, biến mất tại xa xa trong bóng đêm.

Né qua một thương này về sau, Hạ Nặc không có chút nào chậm trễ đi xuống ý tứ, nắm chặt Động Gia Hồ chuỗi kiếm, khẽ quát một tiếng về sau, toàn bộ người lúc này lấy tốc độ cực nhanh, hướng về hai tên hải tặc vị trí xông!

Động tác của hắn biên độ không lớn, tiếng bước chân càng là rất nhỏ đến khó lấy phát giác, nhưng tấn mãnh lăng lệ, giống như trong bóng đêm đột nhiên nhảy lên ra Hắc Báo, thoáng qua đã đến trước mặt.

Mà bên này, Tom sâm tựa hồ còn không có vừa rồi Hạ Nặc tránh thoát đạn một màn mang tới trong lúc khiếp sợ trì hoãn qua thần, thẳng đến Hạ Nặc

cái kia bị màu đen mũ trùm che khuất nửa bên gò má ở trước mắt dần dần để Đại Thanh tích, hấn mới phản ứng được, cuống quýt nâng lên họng súng, chuẩn bị lần nữa bóp cò.

Nhưng mà, hết thầy đều đã chậm, tại một tích tắc này, Động Gia Hồ mũi kiếm đã là lòi cuốn lấy trùng điệp thanh âm xé gió, bộ ngực của hấn xuyên qua mà qua.

Một kiếm này thẳng Thử Tâm bản, Tom sấm ánh mắt cấp tốc tan rã, thân thể tiềm thức vùng vẫy mấy lần về sau, còn là triệt để xụi lơ xuống.

Máu tươi lồng ngực của hấn phun ra ngoài, tung tóe bên cạnh trợn mắt hốc mồm gây hải tặc ngồi địch một mặt. Hạ Nặc lại là căn bản không có ý định cho gia hỏa này cơ hội phản ứng, cấp tốc đem kiếm gỗ Tom sấm trong thi thể rút ra, mà hậu chiêu cổ tay khê run, biến đâm thành chém, một kiếm trực tiếp lột đối phương nửa cái đỉnh đầu.

Phù phù! Phù phù!

Hai cổ thi thể ngã xuống đất thanh âm gần như không phân tuần tự vang lên, Hạ Nặc một mặt bình tĩnh thu hồi Động Gia Hồ, cầm kiếm cái tay kia phản qua chuồng đến, phía bên phải hất ra, có chút lắc một cái, trên lưỡi kiếm nhiễm máu tươi ngừng lại thì liền thuận mũi kiếm phương hướng cấp tốc chảy xuống, như là chân rơi phụ tại dù che mưa thượng nước đọng.

Mà lúc này, máy móc hệ thống nhắc nhở âm, cũng là tại trong đầu của hấn vang lên:

"Ngài đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 7 "

"Ngài đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 5 "

"Trước mắt anh hùng đẳng cấp: 2 cấp (97/ 100) "

...

"Còn thiếu một chút thăng cấp."

Điều ra giao diện thuộc tính nhìn lướt qua, Hạ Nặc ánh mắt lộ ra một tia như nghĩ tới cái gì, sau đó rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, khê ngẩng đầu, một lần nữa đem lực chú ý tập trung vào trước mắt thân ở chiếc thuyền này thượng.

Đại khái là lúc trước cái kia tiếng súng vang lên duyên cớ, buông nhỏ trên tàu lâu hai đã có mấy cái gian phòng thấp sáng đèn dầu, trong đó bên phải nhất còn có một tên đẩy ra cửa sổ, nghỉ ngơi hướng boong thuyền bốn phía bắt đầu đánh giá, đáng tiếc bởi vì góc độ vấn đề, hấn cũng không có phát hiện chính phía dưới Hạ Nặc cùng thi thể trên đất,

Mà nương tựa theo viễn siêu thường nhân nhĩ lực, Hạ Nặc đã phát giác được, vền vền là cách nhau một bức tường lâu một nội bộ, có ba bốn đường tiếng bước chân dồn dập truyền đến, hướng về cửa khoang nơi này cấp tốc tiếp theo, nhìn hấn là là bên trong có hải tặc không yên lòng, chuyên môn đi ra xem xét một chút tình huống.

Tâm niệm đến tận đây, Hạ Nặc trong nháy mắt làm ra lựa chọn, thân thể lui lại, dính sát vào cạnh cửa trên tường, ẩn tàng tại trong bóng râm, yên lặng chờ đợi hải tặc nhóm đến.

Mà theo thời gian trôi qua, cái kia mấy cái tới gần hải tặc hùng hùng hổ hổ thanh âm, cũng là dần dần rõ ràng rơi vào bên tai:

"Mẹ nó, hơn nửa đêm loạn mở cái gì thương, người trên thuyền tối thiểu đánh thức một nửa, muốn để lão tử biết là cái nào đồ chó hoang mở, không phải đánh chết hấn không thể."

"Ha ha, biệt sinh khí mà phó thuyền trưởng, có lẽ là thật xảy ra điều gì tình huống đâu, a, đúng, Shanks, đêm nay trực luân phiên gác đêm là ai?"

"Giống như là canh phổ sâm cùng ngồi địch ba, ngồi địch là nửa đêm trước, canh phổ sâm là nửa đêm về sáng. Hiện tại mới 11:30, xem ra là ngồi địch nổ súng."

"Cò! Liền biết là này cái vương vù, mỗi lần đoạt nữ nhân trở về liền cướp trên lưng, kết quả gặp hải quân thời điểm sợ cùng cái gì giống như, hừ, theo lão tử xem, ngày nào không phải để Bolt thuyền trưởng, cùng cùng một chỗ đem hấn xử lý không thể!"

...

Bành!

Ước chừng năm sáu giây sau, cửa khoang bỗng nhiên bị người từ bên trong đại lực đẩy ra, chột chi thấy bốn cái cách ăn mặc khác nhau hải tặc từ bên trong đại bước ra ngoài, cầm đầu hải tặc là cái còi trần tình trắng đại hán, một bộ nổi giận đùng đùng bộ dáng, mà còn lại ba cá nhân thì là có chút kính sợ theo ở phía sau. Hiển nhiên, cường tráng đại hán liền là bọn hấn vừa rồi nâng lên phó thuyền trưởng.

Kết quả vừa mới mở cửa, còn không có bước ra cánh cửa, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi liền đầu thuyền boong thuyền bên kia ần ần nhẹ nhàng tới, hướng trong lỗ mũi chui, bốn cá nhân vô ý thức dừng bước, thần sắc khác nhau liếc nhau một cái.

"Tình huống không đúng."

Cường tráng đại hán chau mày, tay cầm tại bên hông trên chuôi đao, âm thanh lạnh lùng nói: "Khả năng thật là xảy ra chuyện gì, Shanks, người về lâu hai, thuyền trưởng bọn hắn còn đang ngủ, nhanh lên đem bọn hắn kêu lên, những người còn lại, tất cả đi theo ta, trước boong thuyền nhìn xem."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Vô tội người, mới có thể ngủ yên (hạ)

"Minh bạch!"

Bầu không khí ngừng lại thì trở nên khẩn trương lên, tên là Shanks tuổi trẻ hải tặc vội vàng gạt đầu lên tiếng, bất quá vừa mới chuyển đầu bước ra một bước, hắn tựa như là nhớ ra cái gì đó, nhìn không được quay đầu lại hỏi nói: "Cái kia cái, thuyền trưởng hắn lúc ngủ hận nhất có người quấy rầy, muốn là..."

"Sợ cái rắm, bảo người đến liền đến!"

Cường tráng đại hán trừng mắt liếc hắn một cái, không nhìn được nói, "Muốn là thuyền trưởng tìm người phiền phức, liền nói là lão tử để là được rồi!"

Shanks lúc này mới ừ một tiếng, thu hồi yêu đao, trở lại hướng về hành lang phương hướng chạy. Độc Nha băng hải tặc thuyền hải tặc chừng ba tầng, mà thuyền trưởng Bolt gian phòng liền tại cao nhất tầng cao nhất bên trên, cách cửa xa xôi. Không dám kéo dài phía dưới, tốc độ của hắn còn là rất nhanh, đảo mắt liền là đến đầu bậc thang.

Nhưng mà, liền tại hắn chuẩn bị lên lầu lỗ hồng, liền tiếp "Phù phù phù phù" thanh âm lại là từ phía sau lưng truyền tới, Shanks ngẩn người, vô ý thức quay đầu xem.

Một giây sau, hắn liền đầy là không dám tin phát hiện, buồng nhỏ trên tàu bên cửa bên trên, bao quát pho thuyền trưởng ở bên trong mặt khác ba tên hải tặc, giờ phút này vậy mà toàn bộ ngã xuống trong vũng máu.

Mà ở một bên, một đạo toàn thân đều bao phủ tại áo đen dưới thân ảnh, chính chậm rãi đem lưỡi kiếm thì thể ngực rút ra, bị mũi trùn che khuất nửa gương mặt bên trên, mơ hồ có thể thấy được một đạo ánh mắt lạnh như băng hướng về bên này nhìn sang, rơi tại trên người hắn.

"Biệt. . . Đừng tới đây. . ."

Mất thấy cái kia cái nhẹ nhõm giết chết pho thuyền trưởng bóng đen tại rút kiếm ra về sau, chậm rãi hướng về tự mình đi đến, Shanks chỉ cảm thấy đầu óc ông một tiếng, hàn ý trong nháy mắt lưng lên cao lên, trực tiếp nhảy lên đến đỉnh đầu. Một cái giật mình phía dưới, hắn cắn răng, thông suốt quay người, điên cuồng hướng lấy trên lầu chạy.

Nhưng mà, này chút giây dựa tại tốc độ nhanh hơn hắn hơn mấy lần Hạ Nặc trước mặt, hiển nhiên cũng không có cái gì trướng dưng, chỉ gấp thang lầu trên đường một sợi hàn quang lóe lên, vừa xong qua chỗ ngoặt Shanks động tác bỗng nhiên trì trệ, máu tươi ngực bắn tung tóe mà ra, vãi đầy mặt đất, toàn bộ người thì liền kêu thảm đều đến không kịp phát ra, cứ như vậy mềm ngã trên mặt đất, không một tiếng động.

Đem Động Gia Hồ thu hồi, Hạ Nặc lạnh lùng quét mắt trên đất mấy cỗ thi thể về sau, liền dòi đi ánh mắt. Đối với đi qua nửa năm rèn luyện hắn tới nói, những người này thực tại là quá yếu, bao quát tên kia được xưng pho thuyền trưởng hải tặc ở bên trong, căn bản đều là liên Bảo Kiếm đều dùng không đến, liền có thể nhẹ nhõm chém giết tạt ngư.

Lầu hai không có đến tiếp sau động tĩnh truyền đến, đoán chừng là phía trên tỉnh lại người cho rằng, có cường tráng đại hán chờ hạ đi thăm dò xem tình huống là đủ rồi, bất quá có bao nhiêu hải tặc xuống tới, đối Hạ Nặc tới nói không khác nhau bao nhiêu, dù sao vô luận đối phương là cùng tiến lên còn là mình một cái cái thượng đi giết, kết quả cuối cùng đều không khác mấy, chỉ là về thời gian có chút chênh lệch thôi.

Cấp tốc đem lầu một một lần, phát hiện tầng này chỉ có một cái phòng họp lớn cùng hai cái gian tạp vật, cũng không có hải tặc về sau, Hạ Nặc liền không lại chậm trễ, bước qua Shanks hoành tại thang lầu trên đường thì thể, trực tiếp hướng về lầu hai mà.

Đứng tại lầu hai hành lang giao lộ nhìn, hai bên gian phòng lít nha lít nhít, chừng hai ba mươi ở giữa đáng vẻ, ngoại trừ số ít mấy cái gian phòng có ánh sáng nhạt trong khe cửa rò rỉ ra đến bên ngoài, đại bộ phận đều là đen như mực, hiển nhiên, phần lớn hải tặc còn đang ngủ say bên trong.

"Ngô, dạng này cũng tốt. . ."

Hạ Nặc chỉ là hơi chút trầm ngâm, liền tiến lên nhẹ nhàng đẩy ra bên tay phải gian phòng thứ nhất đại môn, ánh mắt hướng về bên trong hơi quét qua về sau, thân hình lóe lên, lặng yên ẩn nấp tại phía sau cửa trong bóng tối.

Một lát sau, cửa gỗ bị hướng ra phía ngoài đẩy ra, Hạ Nặc thân ảnh lại lần nữa xuất hiện ở trên hành lang.

Tiếp theo cái.

Ánh mắt hơi động một chút, rơi tại đối diện cửa gian phòng, chậm rãi tiến lên, nhẹ nhàng đẩy ra.

Cùng vừa rồi so sánh, hẳn vô luận là trên mặt biểu lộ còn là cầm kiếm tư thế đều không có gì thay đổi, nếu không là Động Gia Hồ mũi kiếm, tại hướng xuống chảy xuống máu mới, tựa hồ trước đó gian phòng kia bên trong, hết thấy đều không có phát sinh.

Một trận im ắng giết chóc, cứ như vậy, tại khôn cùng trong bóng đêm tiến hành.

...

Đối với hải tặc mà nói,

Chết trong giấc mộng cố nhiên là biệt khuất, nhưng theo Hạ Nặc, những người này trong lúc vô tình chết, ngược lại là vận khí tốt thể hiện, chí ít, bọn hắn không cần giống trước đó cái kia hai nhóm hải tặc, trước khi chết còn muốn trải nghiệm hạ bởi vì không có sức chống cự mà sinh ra sợ hãi với thống khổ.

Mà tại này bóng tối bao trùm bên trong, Hạ Nặc trong đầu hệ thống nhắc nhở âm cũng là bắt đầu tấp nập vang lên, nhắc nhở lấy Hạ Nặc điểm kinh nghiệm gia tăng:

"Ngài đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 9 "

"Ngài đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 4 "

"Ngài đánh chết một tên địch nhân, anh hùng điểm kinh nghiệm + 5 "

...

Vừa mới bắt đầu Hạ Nặc còn cảm giác có chút thú vị, đang hưởng thụ lấy điểm kinh nghiệm gia tăng mang tới cảm giác thành tựu cùng lúc, còn thì không thì còn chú ý xuống bị giết chết hải tặc ở giữa điểm kinh nghiệm chênh lệch, sau đó đại khái suy đoán hạ này chút chết ở giường trên giường đồ ngọc thực lực.

Bắt quả rất nhanh, có ép buộc chứng hẳn liền có chút ghét bỏ này nát cổ họng, dù sao không là tiểu tử tỷ, nghe nhiều cũng liền tê nhạt vô vị, tại là, sẽ không xem sắc mặt làm việc ngốc manh hệ thống khuôn, cứ như vậy bị Hạ Nặc dùng mới lĩnh hội không lâu thao tác, cưỡng ép đóng lại thanh âm nhắc nhở, triệt để đã mất đi tồn tại cảm.

Nói đến, trước đó tại cửa khoang cửa chém giết cái kia ba cái hải tặc thời điểm, Hạ Nặc anh hùng điểm kinh nghiệm liền đã thành công đầy tràn, đẳng cấp tăng lên tới cấp ba, bởi vậy, khi lấy được một cái kỹ năng điểm với mở ra Thanh Đồng bảo rương cơ hội cùng lúc, trụ cột của hắn thuộc tính cũng đã nhận được trình độ nhất định tăng lên.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 3 cấp (139/ 500)

Lực lượng: 21

Nhanh nhẹn: 29

Ngự Phong Kiểm Thuật (sơ cấp): Độ thuần thực 6368/ 10000

...

Lực lượng tăng lên một điểm, nhanh nhẹn thì càng là tăng lên ba điểm nhiều, mắt thấy là phải đột phá ba mươi đại quan, đơn thuộc tính cơ sở nổi lên trình độ đến xem, cơ hồ theo kịp trước đó hẳn một hai tháng khắc nghiệt huấn luyện, cái này khiến Hạ Nặc tại giết chóc quá trình bên trong, rõ ràng cảm giác được xuất kiếm tốc độ cùng trên lực lượng hạn, đều so trước đó tăng lên một chút.

Đảo mất liền là mười mấy phút quá khứ, trong đoạn thời gian này, Hạ Nặc đã là đem giết chóc bộ pháp tiến lên đến hành lang trung đoạn.

Chí ít hai mươi tên hải tặc bị chết tại dưới kiếm của hắn, mà lại thêm chết tại lầu một cái kia mấy cái, hiện tại còn sống sót hải tặc, đã không đến Độc Nha băng hải tặc tổng số người một nửa, nhiều nhất lại có cái mười phút đồng hồ, liền có thể toàn bộ giải quyết hết đáng về.

Nhưng mà kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, trong hiện thực trùng hợp cuối cùng là tới nhanh như vậy, liền tại Hạ Nặc vừa mới trong một gian phòng lui

lúc đi ra, cửa phòng đối diện cũng là bị người từ bên trong nhẹ nhàng đẩy ra.

Một người mặc áo ngủ còn mang theo tròn gọng kính hải tặc, cứ như vậy còn buồn ngủ xuất hiện ở cửa, một bên vuốt mắt, một bên lười biếng đóng lại cửa gian phòng, căn bản không có trước tiên chú ý tới Hạ Nặc tồn tại.

Kết quả là, tại hai cá nhân cùng thì cúi đầu xoay người chớp mắt, bất ngờ không đề phòng, trực tiếp "Bành" một tiếng, đụng vào nhau.

3 sông cảm nghĩ

Hôm nay nhận được hậu trường đứng ngắn, cuối tuần tam giang, mà dựa theo điểm xuất phát đề cử quá trình, cuối tuần sau nên sẽ đẩy mạnh chung bài.

Tâm tình trong nháy mắt phức tạp.

Ta thể mà nhanh lên chóng?

Ta thể mà mở sách hai tháng?

Ta mẹ nó mới 150 ngàn. . .

Khụ khụ, này cái còn là không nói.

Tam giang tại PC đọc thời đại, là điểm xuất phát lớn nhất cũng là vinh diệu nhất đề cử thứ nhất, mặc dù hiện ở địa vị đã không lớn bằng lúc trước, nhưng đối với phổ thông tác giả tới nói, cũng là một loại cực lớn ủng hộ với cổ vũ, đối thành tích tăng lên cũng là rõ ràng. Mặc dù này không là ta quyền sách đầu tiên, nhưng thượng tam giang còn là có chút kích động, cho nên muốn nghỉ, còn là đơn giản ghi một chút cảm nghĩ.

Đầu tiên là các vị độc giả đại lão ủng hộ, mở sách đến nay, mặc dù ta cơ bản không có cầu qua bất kỳ vật gì, nhưng các vị ném mỗi một tấm vé với mỗi một bút khen thưởng ta đều nhìn ở trong mắt, thực tại là vô cùng cảm kích.

Sau đó phi thường cảm kích ta biên tập viên nhỏ tròn, nhỏ tròn là cái rất tốt biên tập, một đường đối cứng đến nhị thứ nguyên ta đều rất chiều cố, đề cử chưa từng thiếu, kỳ thật lần này có thể lên tam giang ta sớm có đoán trước, bởi vì thành tích của ta cũng tạm được, với lại cất giữ điểm kích đến phiếu đề cử, đều chân thực đến không có một tia trình độ, trước mắt 20 ngàn ba cất giữ đã so rất nhiều hơn qua tam giang đẩy mạnh sách cao hơn, ta có này cái lực lượng.

Nhưng so sánh dưới, càng nhiều là hổ thẹn, bởi vì ta đôi mới thực tại là nát như, bị nhỏ tròn thúc giục nhiều lần cũng không gấp bao nhiêu chuyển biến tốt đẹp, lúc trước cùng ta không sai biệt lắm cùng thời kỳ mở sách, như là người ấy đại lão cùng rục Thiên sứ đại lão đều đã lên giá, mà ta còn tại mấy chục ngàn chữ đập gỗ, làm sao cũng nói bất quá.

Bởi vậy, cục diện bây giờ, mặc kệ ta có nguyện ý hay không, còn lười biếng không lười biếng, đều phải mỗi ngày bảo trì hai canh, ở trên đỡ trước tăng tốc tiến độ, tăng lên tới 200 ngàn chữ.

Cái này liên quan đến quyền sách sinh tử tồn vong, bởi vì càng vấn đề mới ta đã ăn đủ đau khổ, phiếu đề cử một mực thượng không đến liền là chứng cứ rõ ràng, dạng này lại canh một, ngẫu nhiên hai canh đi xuống, thủ đặt trước đáng nguy, truy đọc đáng nguy.

Như vậy, liền từ hôm nay trở đi.

Không thể kéo dài được nữa.

Ngày mai, a, không đúng, hôm nay là tác giả khuôn sinh nhật, ban ngày cùng bằng hữu ước hẹn, liền không có thời gian gõ chữ, cho nên chờ một lúc tu tiên, chỉ ít nữa ra một chương, cố gắng, nói không chừng còn có thể ra Canh [3].

Đến lúc đó ta liền có mặt cầu phiếu, tặc ha ha ha ~

Cuối cùng đề cử hai quyển sách, một vốn là trong đám nhận biết bằng hữu, hôm nay lên giá, đối này cái đề tài cảm thấy hứng thú có thể đi xem dưới, ta nhị thứ nguyên học viện

Một cái khác vốn tác giả ta không biết, nhưng hần sách ta trước đó nhìn qua, cũng là hải tặc đồng nhân, cảm giác phong cách vẽ tương đương phù hợp nguyên tác, ta rất ưa thích, cho nên tiến cử lên, hải tặc đại thần Buggy

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Yasuo hung danh sắp vang vọng Đông Hải

"Nhất định phải chính diện cương, chơi nhất ba lưu a. . ."

Sau năm phút, Hạ Nặc ôm Động Gia Hồ dựa vào ở trên vách tường, có chút nhưng nhúc nhủ cả trướng nhìn qua cảnh tượng trước mắt, hư thu hút đầu đen rau muống một câu.

Liên tại vừa rồi, cơ hồ là với cái kia cái hải tặc đụng nhau một sát na, Hạ Nặc liền phản ứng lại, không nói hai lời liền là một kiếm bổ quá khứ, ai ngờ cái kia người tướng mạo cực giống Kizaru hèn mọn gia hỏa phản ứng cũng không chậm, trực tiếp đầu gối vừa quỳ, lăn khỏi chỗ tránh thoát Hạ Nặc một kiếm này, sau đó liền một bên đào mệnh một bên liều mạng quất to lên.

Đứng trong hành lang tiếng la hiễn nhiên so boong thuyền bên kia hữu dụng nhiều, Hạ Nặc mặc dù rất mau đuổi theo thượng, một kiếm đưa tiền vị này, nhưng toàn bộ buồng nhỏ trên tàu tất cả còn lại hải tặc, đều là thành công bị đánh thức.

Giờ phút này, nguyên bản trống rỗng trong hành lang, thỉnh linh bị người chỗ lấp đầy, chỉ ít hơn hai mươi tên hải tặc làm thành một vòng, cầm trong tay các loại vũ khí đem hạ gắt gao bao tại ở giữa, mà tại lâu hai thông hướng lâu ba nơi cửa thang lầu, một cái diện mục âm trầm trung niên nam tử chính đứng ở nơi đó, dùng một loại lãnh đạm đến cực điểm ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Nặc.

Vị này tướng mạo có chút thanh kỳ, lông mày nhạt cơ hồ nhìn không thấy, khóe miệng lại là sóng ra hai cây sắc nhọn răng nanh đến, sau đầu tóc bị đâm trở thành vô số bím tóc, khoắc ở phía sau, lại thêm chừng hơn hai mét thân cao, xem ra đơn giản cùng cái quái dị.

Liên bộ dáng này, lại thêm còn lại hải tặc chỗ đứng, Hạ Nặc cơ hồ liền đoán đều không cần đoán, liền biết đối phương khẳng định là Độc Nha băng hải tặc thuyền trưởng Bolt không thể nghi ngờ.

Này thì.

Hai cái dẫn theo trường đao hải tặc lâu một xếp trở lại, đến Bolt trước mặt, một mặt khó coi hướng lấy tự mình thuyền trưởng hỏi báo cái gì, Hạ Nặc đoán chừng này là vừa xác định phía dưới tình huống, bởi vì đang nghe xong không có vài câu về sau, Bolt sắc mặt cũng đã một mảnh tái nhợt, đẩy ra hai tên hải tặc, hướng bên này bị vây lại hấn đi tới.

"Rất tốt, lão tử còn là lần đầu, đụng phải dám một mình nhảy lên thuyền của ta gia hỏa."

Ánh mắt âm lãnh tại Hạ Nặc trên mặt đánh giá, tựa hồ là muốn thấy rõ Hạ Nặc cái kia bị mũ trùm che khuất hình dáng, Bolt nhếch nhếch miệng, răng nanh lấp lóe, lộ ra một cái nụ cười dữ tợn: "Lại có thể giết chết ta nhiều như vậy bộ hạ, làm sao, tiểu tử, ngươi là Đông Hải mới ra thợ săn tiền thưởng sao?"

"Thợ săn tiền thưởng?"

Hạ Nặc nao nao, sau đó có chút cổ quái nhìn hấn một cái, "Ngô, không kém bao nhiêu đâu, ngươi muốn là lý giải không được lời nói, nghĩ như vậy cũng có thể. . ."

"Hừ, thật đúng là là dám nói a hỗn đản." Bolt ánh mắt phát lạnh, mải mải răng nanh, phát ra một trận làm người ta sợ hãi đến cực điểm quái thanh, "Muốn là để trước kia, lão tử nói không chừng còn có hứng thú mời chào ngươi một cái, bất quá hiện tại nha, không nói đến ngươi đánh lén giết lão tử nhiều như vậy bộ hạ sự tình, càng quan trọng hơn là "

Nói đến đây, khóe miệng cái kia hai cây răng nanh thế mà bắt đầu hướng về màu tím nhạt chuyển biến, chợt chỉ gặp hấn từ bên hông lấy ra một thanh tạo hình cổ quái loan đao hình cung đến:

"Đánh thức lão tử ngũ gia hỏa, tuyệt đối không thể tha thứ!"

Oanh!

Bolt ánh mắt hung hãn, một bước đạp thật mạnh ra, trực tiếp phá tan cản trước người mấy người bộ hạ, nổi giận gầm lên một tiếng, hướng phía Hạ Nặc một đao bổ!

Gặp một màn này, chung quanh hải tặc nhóm tại hai mặt tư dò xét một giây về sau, nhao nhao kích động bắt đầu lớn tiếng đánh trống reo hò:

"Úc úc úc úc úc úc ! ! Thuyền trưởng hấn muốn đích thân xuất thủ!"

"Thế mà không để cho chúng ta lên trước, Bolt thuyền trưởng này là giận thật à a!"

"Uy! Ủng hộ a thuyền trưởng! Hào hảo thu thập một chút này cái tự đại tiểu tử ! !"

...

Liền trên người Bolt khí thế ngưng tụ tới cực điểm, cười gằn một đao hạ xuống xong, bên cạnh hải tặc gặp Hạ Nặc vẫn như cũ đứng tại chỗ cũng chưa hề động tới, đều lộ ra một tia tàn nhẫn chi sắc, phảng phất đã thấy, này cái sợ choáng váng tiểu tử, bị vào đầu một đao chặt thành hai đoạn đáng về.

"Nói nhảm nhiều quá."

Mắt thấy loan đao liền muốn rơi xuống, Hạ Nặc trong ánh mắt lóe lên một tia ý trào phúng, rốt cục là có động tác, chỉ gặp hấn tay phải có chút lắc một cái,

Động Gia Hồ trong chớp lát thẳng nghênh mà lên, hàn quang lấp lóe ở giữa, lưỡi kiếm chưa tới, một đao lẳng lẹ đến cực điểm kiếm khí liền đã là ra tay trước mà tới!

Bảo Kiếm!

Tiếp theo sát, vọt tới một nửa Bolt, động tác đột nhiên trì trệ, sau đó tại chỗ cứng ngắc một hai giây về sau, chân bỗng nhiên mềm nhũn, toàn bộ người ảm vang ngã xuống đất. Một chút xem, chỉ gặp hấn hai mắt trợn lên, không nhúc nhích, mi tâm lại là lờ mờ xuất hiện một đao tơ máu, hướng về bên ngoài rò rỉ giữ lại máu tươi.

Hiển nhiên, vị này treo giải thưởng bảy triệu hải tặc, mọi người tại đây tâm lý không thể chiến thắng thuyền trưởng, đã chết không thể chết lại.

Kêu gào âm thanh im bật mà dừng, tất cả hải tặc đều là trợn mắt há hốc mồm mà đứng ở nơi đó, mồm dài đến Lão đại, đủ để nhét vào một cái com nầm. Trong lúc nhất thời, toàn bộ buồng nhỏ trên tàu lâu hai, đều là lâm vào một mảnh quỷ dị tĩnh mịch bên trong.

Bất quá, Hạ Nặc lại là sẽ không bởi vì bọn họ phản ứng mà nhiều lắm điều cái gì, tay nâng kiếm roi, gọn gàng đâm chết gần nhất một cái hải tặc, sau đó một khắc cấp tốc thu hồi Động Gia Hồ, cổ tay khẽ run, trở tay lại là một kiếm, đem sau lưng một cái giờ trường thương đều quên làm sao thả đầu trục đâm cái thông thấu.

Lúc này hải tặc nhóm mới nhao nhao giật mình tỉnh lại, không khí khủng hoảng cấp tốc trong hành lang lan tràn ra, sau đó dần dần sôi trào, không rõ ràng hải tặc giống như mất trí, dưới sự kích động ngược lại hướng về Hạ Nặc vây giết quá khứ, mà càng nhiều hải tặc, chỉ cần hơi có chút đầu óc, đều đã hoảng hốt chạy bừa hướng lấy dưới lầu điện cuồng chạy trốn mà.

Đùa gì thế! Liền Bolt thuyền trưởng đều bị một kiếm miểu sát gia hỏa, cái kia là kinh khủng bậc nào cường giả, bọn hấn những người này cộng lại cũng không đủ đối phương chặt, lưu lại căn bản là là đang chịu chết thật sao!

Đáng tiếc là, chủ động xông lên hải tặc tự nhiên rơi xuống cái bị Hạ Nặc một kiếm một cái đưa vào Thiên quốc hậu quả, bọn hấn này chút trước tiên liền lựa chọn chạy trốn người, đồng dạng là trốn không thoát bị sau lưng còn giống như quỷ mị theo tới bóng đen từng cái đuổi kịp, cuối cùng ngã vào trong vũng máu vận mệnh.

Dù sao, bọn hấn đứng phải là Hạ Nặc này cái nhanh nhẹn xa xa cao hơn lực lượng, thuộc tính lệch khoa lệch chính mình cũng hoài nghi nhân sinh gia hỏa a. . .

...

Ánh trắng như nước, bóng đêm, càng ngày càng sâu.

Cũng không biết trải qua bao lâu, làm Hạ Nặc lại lần nữa xuất hiện trên boong thuyền thời điểm, cả tòa trên thuyền đều đã là yên tĩnh im ắng, giống như một chiếc quỷ thuyền, chỉ có trải rộng đội thuyền các ngõ ngách vết máu, im ắng chảy xuôi, tại tỏ rõ lấy nơi này phát sinh qua cái gì.

Hạ Nặc trong tay mang theo một nửa người cao cái túi, đem kéo tới đầu thuyền, sau đó cẩn thận từng li từng tí buông xuống, cuối cùng rơi tại phía dưới với thân thuyền buộc chung một chỗ Thanh Hoa đầu cá 2 hào bên trong.

Trong túi, là hấn tại cuối cùng buồng nhỏ trên tàu, nhìn xem có hay không cá lọt lưới lúc, phát hiện té nhuyển tài bảo, tổng số cũng không tính nhiều, cộng lại đại khái là hai ba mươi vạn Belly đáng về, còn lại đoán chừng hoặc là là bị Độc Nha băng hải tặc tiêu hết, hoặc là là bị ả nấp rồi.

Hạ Nặc cũng lười tìm, dù sao hấn giết người là vì điểm kinh nghiệm, mà không là tài bảo. Đối với từ trước tới giờ không truy cầu vật chất hưởng thụ hấn tới nói, Belly dù hoặc trình độ thực sự là có hạn, thuận tay lấy đi này chút đều chỉ là vì bổ khuyết hạ trước đó nhà trên cây quán bar sửa sang tốn hao, dù sao đều là hải tặc giành được tiền tài bất nghĩa, lưu trên thuyền cũng là lãng phí.

Nói đến. . .

Vỗ tay một cái, Hạ Nặc trở lại nhìn buồng nhỏ trên tàu lâu hai một chút, trong mắt lóe lên một tia cực độ căm ghét chi sắc, trước đó tại xong thời điểm, đi ngang qua phòng bếp, bởi vì hấn vừa vận có chút khát, liền tiến suy nghĩ muốn tìm điểm uống.

Kết quả là tại hấn mở ra tủ lạnh chớp mắt, đập vào mi mắt toàn là đóng băng tốt thịt tươi, chiếm cứ tủ lạnh lãnh tàng quỹ hơn phân nửa không gian, mà này chút thịt tươi mặc dù đã bị chặt trở thành khối vụn, nhưng thô sơ giản lược quét dọn một chút, vẫn như cũ có thể từ bên trong nhìn thấy ghê gớm chi tiết, tỉ như cái mũi, bàn tay, chỉ Giáp đẳng các loại. . .

Liền tưởng đến trước đó đi ngang qua một cái phòng trống lúc, bên trong nhìn thấy vết máu cùng nữ hải tán loạn quần áo đồ trang sức, cùng trước đó trên boong thuyền trước khi động thủ bí mật quan sát lúc, nghe được như là Bolt sẽ "Xử lý" roi nào đó chút chơi chán nữ nhân loại hình lời nói về sau, Hạ

Nặc nơi nào vẫn không rõ trong tủ lạnh đều là những thứ gì, ngừng lại thì liền buồn nôn lập tức đóng lại tủ lạnh, kếm chút tại chỗ ợe phun ra.

"Độc Nha băng hải tặc. . ."

Ánh mắt hướng về cột buồm đỉnh xem, phía trên hải tặc cờ đã bị Hạ Nặc tiện tay một đạo Bảo Kiếm kích thích kiếm khí quấy trở thành mảnh vỡ, trở nên rách mướp, lại nghĩ tới tên cận bã này đội tất cả mọi người đã thực tại dưới kiếm của mình, Hạ Nặc híp híp mắt, tâm lý buồn nôn cảm giác lúc này mới biến mất không ít.

Đứng tại chỗ nghĩ nghĩ, Hạ Nặc cũng không có lập tức cách, mà là từ phía sau lưng rút ra Động Gia Hồ, lấy kiếm làm bút, rồng bay phượng múa trên boong thuyền khắc xuống "YASUO" này một hàng chữ lớn về sau, lại thuyền bên cạnh đem bỏ xuống hắc thiết cự neo nói tới, lúc này mới hải lòng gật gật đầu, hạ thuyền nhảy vào mình cái kia chiếc "Trên biển xe đạp" bên trong

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Ta có 2 con chim

Trở lại Baratie nhà hàng lúc, đã qua mười hai giờ, bóng đêm nặng nề, tăng thêm một đường bốn ba rã rồi, Hạ Nặc kéo lấy thân thể trở lại bản thân gian phòng về sau, đầu vừa mới dính giường, liền nằm ngáy o o.

Tỉnh nữa đến lúc, đã là trưa ngày thứ hai.

Ngoài cửa sổ chính tí tách tí tách mưa rơi lác đác, xen lẫn bỗng nhiên mà qua gió nhẹ, đập tại cửa sổ mạn tàu bên trên, có một phen đặc biệt ý cảnh.

Xe nhẹ đường quen từ trên giường. . . A, không đúng, là trên mặt đất đứng lên về sau, đầu óc còn là có chút mơ hồ, Hạ Nặc ngồi chỗ ấy phát một hồi lâu ngốc, mới giống là nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên vỗ đầu một cái, đứng thẳng người, đem giao diện thuộc tính kêu gọi ra.

Hắn nhưng là nhớ kỹ, hôm qua tại giết chóc kế hoạch chưa tới một nửa thời điểm, liền đã thăng cấp, mà trước đó trong ba lô góp nhặt Thanh Đồng bảo rương, cũng liền có chính thức mở ra tư cách.

"Anh hùng điểm kinh nghiệm 289, cấp tiếp theo lại để cho năm trăm a, quả nhiên thăng cấp loại sự tình này còn là gánh nặng đường xa a. . ."

Ánh mắt dời xuống, rơi tại dưới đáy ba lô cột bên trong, Hạ Nặc trong mắt lóe lên vẻ mong đợi.

Àn, hi vọng lần này mở ra ban thưởng, biệt giống lần trước như vậy hỏ. . .

Tại nhìn chăm chú bảo rương cái kia một ô hai giây về sau, đã lâu khung chat lặng yên hiển hiện tại trước mắt của hắn:

"Ngài trước mắt có được Thanh Đồng bảo rương X 1, xin hỏi phải chăng mở ra?"

Nhẹ nhàng gật đầu.

"Ngài mở ra Thanh Đồng bảo rương, ở trong chứa là Valoran ngẫu nhiên anh hùng trang bị gói quà, chính tại luân chuyển bên trong, xin đợi."

"Lại là trang bị gói quà." Hạ Nặc hừ lên mắt, nhin không được đậu đen rau muống nói: "Này phá bảo rương bên trong đồ vật, liền không thể đổi một cái a. . ."

Mặc dù ngẫu nhiên anh hùng cái gì nhìn rất có mảnh lối, nhưng khi lấy được hệ thống lâu như vậy về sau, Hạ Nặc đã sớm nhận rõ đen tù bản chất, lại thêm này bảo rương lại là Thanh Đồng đẳng cấp, có thể trông cậy vào từ bên trong mở ra tính mẹ nó pháp trượng a, Long Vương bạo liệt tính hạch cái gì mới thật là có quý được không? ! !

Ô ô ô, hệ thống khuôn, ta muốn tiêu kim. . .

"Chúc mừng ngài, luân chuyển thành công, lần này luân chuyển ngẫu nhiên anh hùng là, Đồi Cánh Demacia, khuê nhân."

"Ngài thu được tinh xảo sắt thép kinh nỏ X 1 "

"Ngài thu được Demacia quân chế thức mũ giáp X 1 "

"Ngài thu được Demacia lập ung X 1 "

...

Hệ thống thanh âm nhắc nhở liên tiếp không ngừng vang lên, mà tại câu nói đầu tiên cuối cùng, xác định lần này ngẫu nhiên anh hùng về sau, Hạ Nặc nụ cười trên mặt liền dần dần biến mất, lộ ra một bộ quả nhiên biểu tình như vậy.

"A, luôn cảm giác lại bị quăng một mặt đại lộ. . ."

Nhìn thấy xuất hiện tại ba lô cột bên trong kinh nỏ với mũ giáp, Hạ Nặc có chút bất đắc dĩ thở dài, làm một tên kiếm sĩ, những vật này với hắn mà nói nhưng không có tác dụng gì, Teemo độc tính thời tên còn đang đọc trong bọc đồ.

Về phân lập ung. . .

Hạ Nặc nhìn một chút ba lô cột bên trong, bỗng nhiên thêm ra một cái hình dạng giống là trứng chim màu trắng ô biểu tượng.

Àn, người muốn là trực tiếp đem hoa Lạc cho ta coi như xong. . .

Nhưng mẹ nó cho trái trứng trứng này là mấy cái ý tứ a! Liền một cái lập ung đều không nở phát, còn muốn chính ta bắt đầu lại từ đầu bồi dưỡng đúng không? !

Đương nhiên, đậu đen rau muống về đậu đen rau muống, vì cái kia một điểm cuối cùng may mắn tâm lý, hắn còn là đem này mai trắng trứng trong ba lô lấy ra ngoài.

Kết quả vừa rơi xuống đưa tới tay, Hạ Nặc mới phát hiện cuối cùng là đánh giá thấp hệ thống hồ cha trình độ, này mai trắng vậy mà chừng chậu rửa mặt lớn như vậy, trọng lượng càng là đoán chừng phải có hai ba mươi cân, bởi vậy, làm quả trứng lớn màu trắng xuất hiện trong tay chớp mắt, Hạ Nặc bất ngờ không đề phòng, thế mà một cái tay trượt, để này mai trắng trong tay lăn rơi đến trên mặt đất.

Lạch cạch!

Trước là một tiếng vang trầm, sau đó Hạ Nặc liền một mặt mòng bức xem đến, một vết nứt rõ ràng hiển hiện tại cự đàn phía trên, sau đó dần dần mở rộng, tại "Ken két" nhẹ vang lên bên trong, diễn biến thành vô số nhỏ vụn liệt lười, cũng không thường có lấy khối nhỏ khối nhỏ vỏ trứng tróc ra xuống.

Cuối cùng

Răng rắc một tiếng! Cự đàn đột nhiên từ bên trên triệt để vỡ vụn ra,

Một cái toàn thân trụi lủi chim ung con, bỗng đứng từ bên trong chui ra.

Khô làn da màu vàng, không có mấy cây lông vũ cánh, nếu không là hình thể thật sự là lớn đến dọa người, Hạ Nặc kém chút đem nó xem thành một con gà.

Thò đầu ra nhìn đánh giá mắt bốn phía về sau, nhỏ lập ung phát ra một tiếng to rõ gáy gọi, đây là mừng rỡ ục ục cánh, bay vào có chút mất tròn tròn Hạ Nặc trong ngực, thân mật tại trong lòng bàn tay của hắn cọ xát.

"Đừng đau nhức đau nhức đau nhức. . ."

Bàn tay bị lập ung cái kia sắc nhọn miệng nhỏ quất từng đợt đau nhức, Hạ Nặc đều có chút chịu không nổi, vội vàng hai tay cùng sử dụng, đem nhỏ lập ung cầm nịch bẻ lên, gấp tiểu gia hỏa quăng tới đây là ánh mắt vô tội, ngừng lại thì liền có chút nhức ca trứng: "Nói thế nào đi ra liền đi ra, đây coi là cái gì? Sinh non gì không. . ."

"Cô cô cô."

Nhỏ lập ung trong nháy mắt liền khuôn mặt nhỏ nhắn xệ xuống, ủ rũ cúi đầu cúi đầu, lộ ra một tia ủy khuất ba ba bộ dáng.

"Ngọa tào, như thế nhân cách hóa sao?"

Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc, hắn ôm con này nhỏ lập ung, trái xem phải xem, rốt cục là mình bạch, này nha tuyệt đối không là phổ thông lập ung có thể so với, chỉ ít phần này trời sinh linh tính, liền không kém hơn ấu niên kỳ nhân loại.

Đang có chút xoắn xýt làm sao đối đãi con này lập ung thời điểm, Hạ Nặc khỏe mắt liếc qua trong lúc vô tình hướng giao diện thuộc tính thượng thoáng nhìn, lại là bỗng nhiên phát hiện, tại ba lô cột phía bên phải, thế mà lại tăng thêm một mảnh tối tăm mờ mịt khu vực, phía trên khung chat bên trong, thỉnh linh có một nhóm chữ viết nhảm:

"Phải chăng mở ra sủng vật cột?"

Một bộ RPG web game đã xem cảm giác a, quả nhiên nhà mình này cái cũng chỉ là cái làm ầu trò chơi phụ trợ hệ thống đúng không. . .

Nhìn xem loại này quen thuộc sáo lộ, Hạ Nặc nhìn một hồi lâu, cuối cùng là không có đậu đen rau muống lên tiếng, ánh mắt rơi tại tựa như tuyến hạng bên trên, khẽ gật đầu.

Sau một khắc, cái kia một phiến khu vực bên trong màu xám đều tiêu tán mà, một cái cùng loại sủng vật đồ giám bộ đáng đồ vật thành linh bổ sung tại trong đó, mà Hạ Nặc ánh mắt, trước tiên liền bị ở giữa nhỏ liệt ung chân dung cùng bên cạnh thanh thuộc tính hấp dẫn quá khứ:

Sủng vật tên: Chưa mệnh danh

Phẩm loại: Demacia liệt ung

Tuổi tác: 0 tuổi

Nhanh nhẹn: 12

Lực lượng: 11

Năng lực đặc thù: Ứng Nhân Thị Giác (chưa lĩnh ngộ)

Giới thiệu: Demacia liệt ung bên trong vương giả, sau khi thành niên thường thường hình thể to lớn, lực công kích cường hãn, có phổ thông liệt ung không có lực lượng kinh người

...

"Thuộc tính cơ sở đều vượt qua mười, nói cách khác, tiểu gia hỏa này vừa ra đời, liền so hải tặc thể giới phổ thông người trưởng thành còn mạnh hơn, hơn nữa còn có năng lực đặc thù, muốn là sau khi thành niên, há không nói là..."

Nhìn kỹ xong sủng vật trên lan can nội dung về sau, Hạ Nặc có chút sợ run, hần vuốt vuốt cái trán, mơ hồ cảm thấy, lần này không không phải là tù, mà là nhân phẩm bộc phát, thật nhất được bảo bối.

... Đường phân cách...

PS: Lại có thư hữu đậu đen rau muống nói nhân vật chính là lông muốn khắc xuống ghép vần, hải tặc thể giới lại không Hán ngữ ghép vần cái gì, ta toàn bộ người đều kinh ngạc, Yasuo liền là dịch âm tên a, tiếng Anh nguyên danh liền là YASUO a tốt a!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: 2 năm sau

Lực lượng cùng nhanh nhẹn trị số liền không nói, để Hạ Nặc mong đợi nhất, kỳ thật còn là cái kia cái tên là "Ứng Nhân Thị Giác" năng lực đặc thù.

Mặc dù đằng sau không có cho ra cụ thể giới thiệu, nhưng hần còn là trước tiên liền tưởng đến kiếp trước U búcsotf đẩy ra thích khách tín điều hệ liệt trong trò chơi, bọn thích khách chỗ có được giác quan thứ sáu.

Nương tựa theo loại này giác quan thứ sáu, Thích Khách có thể bản năng cảm nhận được người chung quanh cùng vật thể cùng mình liên quan, cơ hồ có thể với hải tặc thể giới bên trong Haki Kenbunshoku(Haki Quan Sát) cùng so sánh!

Mà đang một mực đến Hạ Nặc xuyên qua trước đều chưa chính thức đem bán Thích Khách tín điều: Khởi nguyên bên trong, người chơi càng là có thể điều khiển một cái ung, cũng có thể theo thi hoán đổi đến ung thị giác, quan sát khắp nơi, tìm kiếm tung tích địch.

Nói cách khác, nếu như con này ung ngày sau có thể lĩnh ngộ loại này năng lực đặc thù, đối với Hạ Nặc thực lực tới nói, không thể nghi ngờ là một đợt cực mạnh tăng phúc.

Càng không cần nhắc tới, sau khi thành niên Demacia liệt ung, là có thể làm tọa kỵ, chở khách người ở phía trên phi hành...

Ngoa tào, đơn giản là cường vô địch a!

Sau một khắc, tiểu liệt ung liền là mờ mịt nhìn thấy, đối diện chủ nhân trong mắt bộc phát ra một đoàn tinh quang, sau đó cười ha ha lấy đem nâng cao cao, tại chỗ vòng vo mấy cái vòng tròn, thẳng đến chính mình cũng có chút văng đầu chuyển hướng về sau, mới xoay người đem nó để xuống:

"Ha ha, đi! Cùng nhau ăn cơm!"

... ..

Buổi trưa Baratie nhà hàng chính là nhất thời điểm bận rộn, Hạ Nặc tại trong phòng bếp không đã lâu đợi, tủ lạnh bên kia cầm điểm thực phẩm chín liền ra hành lang đến đuôi thuyền, một bên gặm sandwich, một bên tiện tay đem một cây nhang ruột đưa cho hấp tấp cùng tại phía sau tiểu liệt ung.

Kết quả tiểu gia hỏa này vẹn vẹn là đưa đầu ra ngoài ngửi ngửi về sau, liền quay đầu, đây là ghét bỏ dùng cánh tay ra lạp xương.

"Cái quý gì, liệt ung còn có không ăn thịt?" Hạ Nặc ngăn người, sau đó một mặt kinh ngạc nhìn chăm chăm này: "Không thể đi, vừa ra tới liền lớn như vậy, chẳng lẽ còn muốn uống sữa?"

"Ngô, thử một chút lại nói."

Quay lại phòng bếp, Hạ Nặc lúc đầu chỉ muốn cầm bình sữa bỏ liền rời đi, nhưng nhìn thấy Patty vừa cắt gọn trâu liễu phiền về sau, nghĩ nghĩ, cũng dùng đĩa nhỏ lấp một điểm, sau đó mới trở lại buồng thuyền.

Lần này, Hạ Nặc vừa lộ cái đầu, tiểu liệt ung tựa như là người được cái gì, hưng phấn mà ục ịch cánh chạy tới, sau đó không đợi Hạ Nặc xoay người, liền là tìm tòi miệng, trong đĩa đem sinh trâu liễu điều đi mấy khối, để dưới đất về sau, say sưa ngon lành vui đầu mổ.

Về phần cái kia bình sữa tươi, từ đầu tới đuôi, nó nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, hiển nhiên là không có hứng thú.

"Quả nhiên là chỉ ăn thịt tươi a..."

Hạ Nặc lúc này mới an tâm, nhìn nhìn trên tay bị tự mình sủng vật ghét bỏ lạp xương, có chút lắc đầu bất đắc dĩ, cưỡng ép đem nó nhét vào sandwich bên trong, ngậm lớn gặm cắn.

Rất nhanh, hán liền đã ăn xong cái này bỗng nhiên cơm trưa.

Duỗi lưng một cái về sau, Hạ Nặc thần sắc dần dần nghiêm túc, hán ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời về sau, liền không có chậm trễ nữa cái gì, lấy ra Động Gia Hồ, tại đuôi thuyền rộng lớn buồng thuyền, bắt đầu Ngự Phong Kiếm Thuật luyện tập với linh hội.

Nói đến, tối hôm qua hành động mặc dù không có nhiều phong hiểm, nhưng tinh lực tiêu hao lại là cực lớn, đến hiện tại hán chân cũng còn có chút bất lực, nếu không có lấy "Quyết Tâm" này một kỹ năng bị động, tại giết chóc thì không ngừng hồi phục thể lực lời nói, Hạ Nặc đoán chừng về Baratie thời điểm liền phải nửa đường lật xe, liền người mang thuyền cùng một chỗ chờ trong nước.

Nhưng mà bất kể như thế nào, có nhiều thứ là không thể ít, buổi chiều đến hoàng hôn, là Hạ Nặc nghiêm ngặt vạch ra thời gian huấn luyện, coi như lại thế nào rồi, cũng là gió mặc gió, mưa mặc mưa, chưa từng có đình chỉ qua.

Dù sao, thân thể của hán còn không có trưởng thành, mấy năm này là đào móc tự thân tiềm năng thời cơ tốt nhất, làm huyết mạch đi lên nói người bình thường, hán không trân quý một đoạn này thời gian, cố gắng trưởng thành, tương lai còn thế nào cùng những cái kia trời sinh treo vách tường nhóm so?

... ..

Một toàn bộ buổi chiều, cứ như vậy đang luyện kiếm bên trong vượt qua, cùng trong ngày thường so sánh,

Cơ hồ không hề khác gì nhau.

Duy nhất ngoài ý muốn ở chỗ Hạ Nặc con này tiểu liệt ung, này ăn no rồi sau rốt cục bắt đầu không đứng yên, khắp nơi lanh lợi, đồng mổ tây mổ, đánh gãy Hạ Nặc nhiều lần kiếm chiêu, để hán không khỏi có chút đau đầu.

Tốt tại không bao lâu, lần lượt có rãnh xuống đầu bếp đến buồng thuyền bên này thổi gió biển nghỉ ngơi, tại phát hiện trên thuyền thể mà nhiều chỉ liệt ung về sau, cả đám đều tò mò xông tới, hào hứng nồng hậu dày đặc đùa lên tiểu gia hỏa.

Liệt ung lực hấp dẫn rất cao, Hạ Nặc cũng vui vẻ đến như thế, dù sao bởi như vậy, luyện kiếm liền sẽ không bị các loại đột nhiên quấy rầy.

Đương nhiên, mọi thứ luôn có như vậy mấy một ngoại lệ, cũng không biết là không là bệnh nghề nghiệp nguyên nhân, Patty với Sanji này hai xuất hiện tại đuôi thuyền về sau, nhìn thấy tiểu liệt ung phản ứng đầu tiên, thể mà là trong nháy mắt rút xuống nước bọt, sau đó thể mà liền bắt đầu đứng tại một chỗ, thương lượng lên con chim này làm thế nào tương đối tốt ăn đến.

Sau đó Hạ Nặc trực tiếp một người thường một trận xào lẫn hạt dẻ quá khứ.

Ấn... Chủ đề kết thúc vĩnh viễn so bắt đầu càng thêm đột nhiên. Khi biết này kỳ thật là Hạ Nặc mới nuôi sủng vật về sau, bị đánh đầu đầy bao Patty với Sanji, đều không để ý tới lau nước mắt, liền cùng một chỗ hướng Hạ Nặc tuyên thệ cam đoan, sẽ hảo hảo hỗ trợ chiếu cố con này chim ung con, tuyệt đối sẽ không sinh ra bất luận cái gì kỳ quái ý nghĩ.

Đào mắt đến ban đêm.

Thụ Động Từu Ốc tại bảy giờ rưỡi chuẩn thì bắt đầu buôn bán, so với gầy dựng ngày đầu tiên, danh tiếng lên men lên rượu phòng nhân khí rõ ràng càng thêm nóng này, thường xuyên đến Baratie khách hàng quen tự nhiên không cần nhiều lời, còn có không ít chưa thấy qua khuôn mặt mới xuất hiện, bọn hắn phần lớn đều là bị người quen an lợi lấy mang tới, tiền vào thì mặt mũi tràn đầy vẻ tò mò, mà khi sau khi ngồi xuống không lâu, bị rượu trong phòng không khí cảm nhiễm về sau, bọn hắn cũng đã rất nhanh đắm chìm tại trong đó, bắt đầu ưa thích lên nơi này đến.

Bất quá đáng tiếc là, đêm nay cũng không có thích hợp động thủ mục tiêu xuất hiện, trong đó mặc dù có mấy cái hải tặc bộ dáng khách nhân, nhưng ý đều tương đối gấp, chỉ lo ở nơi đó uống rượu giải sầu, không chút nói chuyện qua, nguồn tin tức không đủ, giết chóc tự nhiên cũng liền không nói đến.

Đối với cái này, Hạ Nặc ngược lại là không có cảm thấy có cái gì, hắn lúc trước khởi đầu rượu phòng thời điểm, liền không có nghĩ đến có thể mỗi ngày có mục tiêu xuất hiện, thậm chí vì vạn vô nhất thất, hắn đã sớm xác định rõ nguyên tắc, tỉ như một đêm đối với một nhóm người ra tay để tránh được cái này mất cái khác, tỉ như khoảng cách quá xa không rõ lai lịch hải tặc không đuổi theo để tránh thất thủ bại lộ thân phận các loại.

Lại nói, vô luận giết người, còn là lái thuyền, đều là cá thể lực sống, tối hôm qua loại tình huống kia đều đem hắn mệt mỏi gần chết, muốn là mỗi ngày đều nửa đêm ra giày vò, Hạ Nặc cũng không chịu nổi a. Dựa theo kế hoạch ban đầu, mỗi tuần xuất thủ một đến ba lần, mới là tương đối bình thường tần suất.

Chỉ ít, tại cả ngày khắc nghiệt tu luyện phía dưới, thực lực bây giờ tốc độ phát triển, vẫn tương đối dễ cho người ta hài lòng.

... ..

Thời gian trôi qua rất chậm, nhất là là nhiều năm tại người đi biển nhóm, càng là thường thường có loại cảm giác này, ngẫu nhiên nổi lên kinh đào hải lãng, không thể che hết bình thường thời kỳ bình bình đạm đạm.

Mà liền tại loại này nhạc đạo bên trong, hơn hai năm thời gian khoan thai mà qua, hết thấy đều tại lặng yên không một tiếng động biến hóa, nhưng mà tại thời gian trường hà bên trong, lại tựa hồ không có nổi lên bất kỳ gợn sóng nào.

Hải Viên Lịch 1514 năm đông, theo mấy ngày liên tiếp nhiệt độ không khí kịch liệt hạ xuống, lạnh thấu xương như cắt trong gió lạnh, Đông Hải bắc bộ hải vực, rốt cục nghênh đón đã lâu tuyết rơi.

Một năm này, Hạ Nặc mười sáu tuổi, dựa theo Đông Hải truyền thống, tại mùa đông này, tuổi của hắn đạt đến một loại nào đó cánh cửa, trở thành pháp lý trên ý nghĩa, chân chính người trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Bến cảng bên cạnh các thiếu niên

Đông Hải, Phổ Lạc Tư đảo.

Làm toàn bộ hải vực lớn nhất xưởng đóng tàu căn cứ, nơi này bến cảng lâu dài bận rộn chen chúc, phi thường náo nhiệt.

Nhưng mà tại này cái mười mấy năm qua nhất là mùa đông giá rét, nó đồng dạng là nhận lấy không nhỏ ảnh hưởng, lui tới tàu chò khách chỉ có ngày xưa một nửa không đến, ở trên đảo xưởng đóng tàu sinh ý cũng kém không ít, không ít đều đã trước khi thì không tiếp tục kinh doanh, toàn bộ tiểu trấn, đều bày biện ra một vòng tiêu điều cảnh tượng.

Sáng sớm, đông phương vừa mới nổi lên ngân bạch sắc.

Tuyết lớn hạ một đêm, sáng sớm mới dần dần ngừng, vùng rừng rậm này phong quang tú lệ đảo nhỏ, giống như bao trùm lên một tầng Ngân Sương. Mà ở thời điểm này, trên đảo cư dân đại bộ phận đều vẫn như cũ trong nhà ngủ say, trên đường cũng là ngẫu nhiên mới có thể nhìn thấy có người đi đường đi qua, giẫm lên thật dày tuyết đọng dần dần từng bước đi đến.

Lệ!

Liền tại này lúc, một tiếng ưng minh, bỗng nhiên xuyên thấu Vân Tiêu, kinh phá giữa phiến thiên địa này yên tĩnh, sau đó hướng về bốn phía quanh quẩn ra, trêu đến bến cảng cư dân phụ cận nhao nhao ngẩng đầu nhìn.

Tiếp theo sát, bọn hán liền kinh ngạc nhìn thấy, một cái cánh tay giương chừng dài hai mét to lớn liệt ung, bằng tốc độ kinh người tại thiên khung đỉnh bay qua, giống như một đạo màu đen bay mũi tên lưu quang, hướng về thành trấn nam bộ bạo cướp mà, đảo mắt liền hóa thành trong tầm mắt một cái chấm đen nhỏ.

Một màn này thực tại hiếm thấy, lại hoặc là là vào đông yên lặng quá lâu nguyên nhân, thẳng đến liệt ung thân ảnh hoàn toàn biến mất không thấy, phía dưới người đi đường mới nhao nhao lấy lại tinh thần, sau đó nhìn không được cùng bên cạnh đồng bạn thảo luận lên tình cảnh vừa nãy.

"Oa a, không nghĩ tới trên cái thế giới này, thế mà lại có lớn như vậy Lão Ưng."

Cách bắc bộ bên cảng gần nhất một tòa màu đỏ nhạt nóc nhà phòng ốc trước, một cái tám chín tuổi tiểu nữ hải ngược đầu nhìn lên lấy liệt ung biến mất phương hướng, mặt mũi tràn đầy hâm mộ nói: "Với lại bay thật nhanh a, muốn là ta cũng có thể bay liền tốt."

"Hắc hắc, ta nhưng không phải lần đầu tiên gặp."

Tại nữ hải bên cạnh, một cái không chênh lệch nhiều tiểu nam hải hi hi nở nụ cười, hắn có một đầu màu hồng nhạt tóc, dáng người gầy yếu nhưng bộ mặt mập giả tạo, như thế cười lên trên gương mặt thịt liền lắc một cái lắc một cái, nhìn tương đương thú vị: "Ta năm ngoái tại bên cảng câu cá thời điểm, vừa vận trông thấy một cái cá lớn bay qua, cái kia cá tối thiểu có dài ba, bốn mét, trên lưng mọc ra cánh, bay nhưng nhanh, làm thì làm ta sợ hết hồn."

"Áy, cá biết bay?"

Tiểu nữ hải kinh ngạc ồ lên một tiếng, nâng cằm ngón tay, nhìn một chút bầu trời, lại nhìn một chút kỹ nữ phát tiểu nam hải, phốc một tiếng bật cười: Ha ha ha, Coby, ngươi nhưng thật biết nói đùa, trên thế giới nào có cá là biết bay, ta xem a, ngươi là mỗi ngày câu cá, đều câu ngược hã.

Nữ hải mặt mày có chút thanh tú, cười lên liền thành cong cong Nguyệt Nha Nhi, có chút đáng yêu, được gọi là Coby tiểu nam hải trước là xem cũng ngẩn ngơ, nửa ngày mới bỗng nhiên phản ứng lại, có chút không vui nói: "Ta mới không có lừa ngươi! Liền là đặc biệt lớn Phi Ngư, ta nói thấy được liền là thấy được!"

Nói đến một nửa, hắn còn đưa tay phải ra hướng cảng khẩu một cái hướng khác một chỉ, "Áy, chính là chỗ đó, ta lần kia liền là ở nơi đó câu cá thì nhìn thấy!"

Tiểu nữ hải thuận Coby chỉ phương hướng nhìn quá khứ, bên kia là cảng khẩu khu vực biên giới, bờ neo cập bờ đội thuyền cực ít, bởi vậy tại bên cảng không thể nào bận rộn lúc, thường xuyên sẽ có Phô Lạc Tư đảo người địa phương tại bên bờ câu cá, tỉ như lúc này, liền có mấy cái râu ria kéo cần bả đại thúc đứng ở bên kia, thì không thì còn truyền ra cười mở to.

"Cái này có thể nói rõ cái gì đó." Tiểu nữ hải nhếch miệng, vẫn như cũ là một mặt không tin bộ dáng.

Coby sắc mặt ngưng lại thì liền là trì trệ, đối mặt tiểu nữ hải quăng tới xem thường ánh mắt, hắn vò đầu bứt tai nghĩ nửa ngày, bỗng nhiên vỗ đầu một cái: "Có!"

"Hắc hắc, ta nhớ ra rồi, ngày đó cũng không chỉ có ta một cá nhân nhìn thấy, làm thì nhà hàng xóm Bator đại thúc cũng ở đó đâu, ngươi muốn là còn không tin, cùng lắm thì chúng ta cùng một chỗ nhà hán hỏi một chút liền tốt, Bator đại thúc cuối cùng sẽ không lừa ngươi?"

Nói đến đây, Coby cũng là kích động lên, trực tiếp kéo lại nhỏ nữ hải tay,

Liền hướng nhà phương hướng chạy, mà tiểu nữ hải trước tiên vô ý thức kiềm tay không có tránh ra khỏi, đang do dự trong chốc lát về sau, cũng liền tùy ý hán nắm lấy.

Kết quả, vừa chạy ra mấy bước, còn chưa tới đầu phố chỗ ngoặt, liền nghe đến một trận tiếng bước chân dồn dập tường ngăn bên kia truyền tới, sau đó mười mấy cái nhân cao mã đại thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ góc cua, bất ngờ không để phòng, cầm đầu với Coby đụng thẳng, bịch một tiếng, đem hai cái tiểu gia hỏa trực tiếp đụng bay ra, trùng điệp ngã sấp xuống bên tường.

"Ô oa, đau quá!"

Bên tai truyền đến Coby kêu thảm, vừa rồi đụng vào hắn cái kia cá nhân bước chân ngưng lại thì dừng lại, xoay người lại.

Lại là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, màu xanh lá mạ mào gà đầu, thân mang áo somi hoa, đánh lấy khoen mũi, lồng ngực đậm lấy màu đen cánh hình dáng nửa vòng hình xăm, vừa nhìn liền biết là loại kia nhiều năm tại trên đường phố pha trộn lưu manh.

Tóc lục thiếu niên nhìn Coby một chút, dưới chân giật giật, tựa hồ là muốn tiến lên đỡ lên bọn hắn. Nhưng mà cùng hắn cùng nhau cái kia mười mấy cá nhân cũng không dừng lại dưới, trong đó hai cá nhân còn hơi không kiên nhẫn quay đầu rống lên một tiếng cuồng hống:

"Uy, Bator, nhanh lên đuổi theo, lẽ mà cái gì!"

Nói xong đội ngũ liền đã dần dần xa, mà bị hô làm Bator thiếu niên do dự trong chốc lát, còn là thờ dãi lựa chọn tiến lên, một tay một cá biệt hai cái tiểu gia hỏa kéo lên, gấp trên người bọn họ không có đồ máu vết thương về sau, mới tức giận vút xuống một câu "Lần sau cẩn thận một chút", vội vàng quay người tiếp tục hướng bên cảng bên kia chạy, một bên đuổi theo đội ngũ còn một bên gấp la to: "Uy, Dezana! Chờ ta một chút a!"

"Tê ~ đau quá..."

Bên tường, Coby gãi ần ần phát đau cái ót, đứng thẳng người, hần nhìn qua đám kia gangster ăn mặc người ròi đi thân ảnh, nhin không được phàn nàn nói: "Cái gì đó, đụng vào người cũng không xin lỗi, không khỏi cũng quá khoa trương."

"Liên là liên là."

Bởi vì Coby tại phía dưới đệm lên nguyên nhân, tiểu nữ hài cơ bản không bị thương tích gì, nhưng giờ phút này vẫn như cũ một mặt oán giận, siết chặt nắm tay nhỏ hung hăng vung vẩy nói: "Đám gia hỏa này, mỗi ngày trên đường gây chuyện thị phi, thực tại là quá đáng ghét!"

"Hừ, theo ta thấy, sớm muộn có một ngày, đám hỗn đản này sẽ bị thu thập hết, Phở Lạc Tư gia tộc người, cũng không là dễ trêu." Coby cũng phụ họa nể một câu nói.

"Nha, không nghĩ tới chúng ta ngu xuẩn nhỏ Coby, cũng có có thể nói đúng miệng một ngày."

Liên tại hai cái tiểu gia hỏa vút bỏ trước đó tranh luận, nhất trí đối ngoại thời điểm, cười lạnh một tiếng bỗng nhiên ở bên cạnh vang lên, chợt chỉ thấy bọn hần phía sau toà này đồ đình phòng nhỏ cửa, xuất hiện một cái tóc xanh tiểu nam hài, khỏe miệng mang theo trào phúng độ cong, hướng về Coby nhìn sang.

Hần một thân lễ phục màu bạc, xem ra đi vậy bất quá mười tuổi tả hữu, nhưng đã so gầy yếu Coby muốn cao hơn một cái đầu, ngũ quan đoan chính, mũi anh tuấn, hoàn toàn có thể dùng tiểu suất ca để hình dung.

Mà tại nhìn thấy tóc xanh nam hài chớp mắt, Coby lại là lập tức cảnh giác đem tiểu nữ hài hộ tại sau lưng, sau đó tức giận theo dõi hần nói: "Uy, Bratt! Lối này của ngươi là có ý gì!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc

"Có ý tứ gì?"

Được xưng Bratt nam hài giễu cợt một tiếng địa đạo: "Đương nhiên liên là mặt ngoài ý tứ, xuẩn. Ngươi chẳng lẽ xưa nay không xem báo chí sao, Phở Lạc Tư gia tộc gia chủ đại nhân hôm trước liên tuyên bố cấm lệnh, vì nghênh đón 16 chi bộ Chuột Thượng Tả đến, sẽ tại hai ngày này từng bước tình lý roi trên đường gangster đoàn thể, về phần vừa rồi đám kia gia hỏa, tự nhiên cũng ở trong đó."

"Áy?" Coby cùng tiểu nữ hài cùng thì ngẩn ngơ, "Còn có chuyện như vậy sao?"

"Nói nhảm, không phải các ngươi coi là, bọn hần tại sao phải như vậy vội vã hướng bên cạnh chạy."

Brett nhún vai, "Chờ xem, nhiều nhất lại nhiều nửa cái nhỏ lúc, thượng tá tiên sinh bọn hần liên sẽ đổ bộ, mà cái kia chút kẻ đáng thương không muốn cái tà quy chính, cũng chỉ có bị ép rồi đi toà đảo này, phía bắc còn lại thành trấn pha trộn, tí như Loguetown cái gì."

"Nửa cái nhỏ thì! ?" Coby kinh ngạc nói: "Ngươi nói là, đợi chút nữa liên sẽ có 16 chi bộ đám hải quân đến nơi đây a?"

"Đương nhiên. A, đúng, còn có sự kiện, xem tại mọi người cùng nhau làm hai năm hàng xóm phân thượng, nói cho các ngươi biết cũng không sao."

Brett nhìn thấy Coby nói, "Ngoại trừ thượng tá tiên sinh bên ngoài, lần này theo hải quân cùng đi còn có Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc Yasuo. Đại danh của hần, các ngươi dù sao cũng nên nghe nói qua chứ?"

"Á... Yasuo tiên sinh? ! !"

Lần này, mặc kệ là Coby còn là tiểu nữ hài, trên mặt đều lộ ra không dám tin thần sắc, Coby càng là hung phấn mà mở to hai mắt nhìn: "Uy, Bratt! Ngươi nói là thật hay giả, thế mà liên hần cũng sẽ đến loại địa phương này tới sao?"

"Làm sao, các ngươi nghe nói qua?"

"Đương nhiên! ! !" Coby kích động mặt đỏ rần, hần liều mạng nắm chặt nắm đấm, hung hăng huy vũ một cái nói: "Cái kia... Vậy nhưng là bằng vào một

cái tên, liền có thể đề hải tặc dọa đến tề ra quần cường giả a!"

Tiểu nữ hải cũng vội vàng cuống quýt gật gật đầu, hiển nhiên đối lời này cực kỳ đồng ý.

Liền tại hai năm rưỡi trước, làm Phở Lạc Tư đảo bên cảng hoàn toàn như trước đây bận rộn lúc, một chiếc quý dị thuyền hải tặc lại là biển sương mù chỗ sâu vô thanh vô tức tiếp cận mà đến, khi nhìn rõ cột buồm thượng tung bay là gần nhất thanh danh vang dội Độc Nha băng hải tặc cờ xí về sau, bên cảng hai bên đội thuyền đều nhao nhao lựa chọn né tránh.

Nhưng mà, tại mạn thuyền sau khi đến gần, bọn hấn lại là kinh ngạc phát hiện, Độc Nha băng hải tặc chiếc thuyền lớn này thượng yên tĩnh im ắng, liền không có bất kỳ ai thấy, thấy thế nào làm sao quý dị.

Mà nên có gan lớn thủy thủ lên thuyền xem xét tình huống lúc, lại là hoảng sợ phát hiện, trong khoang thuyền máu chảy thành sông, thi thể ngổn ngang lộn xộn nằm một chỗ, duy chỉ có không thấy một người sống, mà Độc Nha băng hải tặc thuyền trưởng, treo giải thưởng bảy triệu Belly đại hải tặc "Bolt", cũng thỉnh linh xuất hiện.

Nói cách khác, Độc Nha băng hải tặc, như vậy tuyên cáo hủy diệt!

Xôn xao phía dưới, bên cảng phụ cận rất nhiều người cũng nhin không được xông lên thuyền, mà sau đó liền là có người phát hiện, trên boong thuyền có người dùng kiếm khắc xuống "Yasuo" cái tên này, nhìn như vậy làm sao giống là trận này địa ngục cảnh tượng người khởi xướng lưu lại.

Tin tức truyền ra về sau, chuyện này tại Đông Hải bắc bộ đưa tới không nhỏ gọn sóng, mà tại những tháng ngày tiếp theo bên trong, không ngừng có băng hải tặc hủy diệt, sau đó chứa đầy thi thể quý thuyền theo gió ngừng tại nào đó cái hòn đảo cuối cùng bị người phát hiện chuyện phát sinh, mà đều không ngoại lệ là, tại này chút thuyền hải tặc boong thuyền, đồng đều là có khắc Yasuo cái danh hiệu này.

Lên tới ngàn vạn cấp bậc treo giải thưởng phạm, cho tới còn không có xong ra tên tuổi tiểu Hải tặc, theo thời gian lên men, bị "Yasuo" hủy diệt băng hải tặc càng ngày càng nhiều, mà cái danh hiệu này cũng là càng ngày càng vang dội, cuối cùng tại năm ngoái, triệt để trở thành bị Đông Hải người công nhận mạnh nhất thợ săn hải tặc !

Đến hiện tại, Đông Hải hải tặc muốn là nghe được Yasuo danh hào, cơ hồ đều sẽ vô ý thức cổ mát lạnh, vì đó run lấy bầy, đơn giản so với tiểu hải tử nói sói đến đây còn hữu hiệu.

Nếu như vẹn vẹn như thế còn chưa tính, dù sao thợ săn hải tặc một cái khác cái xưng hào là thợ săn tiền thưởng, cơ bản cũng là vì tiền mới có thể ở trên biển chơi loại này đào kiếm đồ máu công việc,

Tại hải quân với dân chúng trong mắt, kỳ thật đám người này cùng hải tặc cũng không khác nhau nhiều lắm, đều là trong xã hội không ổn định nhân tố.

Nhưng Yasuo liền không đồng dạng, theo hải quân 16 chi bộ Chuột Thượng Tá thả ra tin tức, vị này mạnh nhất thợ săn hải tặc , mặc dù chém giết treo giải thưởng phạm vô số, cũng nhận lấy không ít tiền thưởng, nhưng mình lại không có để lại qua một phần, ngược lại đem có được tiền, toàn bộ giao cho 16 chi bộ, dùng cho căn cứ kiến thiết cùng hải quân quân bị tăng cường.

Mà chính hấn, thì như là một cái trong đêm tối độc hành hiệp, ngoại trừ cùng Chuột Thượng Tá có liên hệ con đường bên ngoài, chưa hề tại dân chúng trước lộ ra qua chân dung. Bởi như vậy, thợ săn hải tặc Yasuo cơ hồ trở thành hoàn mỹ nhân cách đại danh từ, thực lực mạnh mẽ, không mộ danh lợi, dù là là Đông Hải thượng lưu xã hội truyền ra phong thanh, cũng đều đối vị này đại thêm tán thưởng, cư dân bình thường bên trong, sùng bái hấn càng là nhiều vô số kể.

Bọn hấn làm sao có thể chưa từng nghe qua!

Coby thậm chí cảm thấy đến, đang nghe nhiều vị này mạnh nhất thợ săn hải tặc cái kia chút làm người nhiệt huyết sôi trào truyền thuyết về sau, hấn thực chất bên trong hèn yếu tính cách, đều có từ từ chuyển biến, tí như làm này cái xuất thân xuống dốc quý tộc Brett một nhà chuyển đến lúc, hấn cũng bởi vì đối phương đùa giỡn cùng mình cùng nhau lớn lên nhà bên nữ hải mà hung hăng đánh đối phương một trận, mà để lúc trước, hấn là tuyệt đối không dám làm như vậy.

"Hừ, biết liền tốt. Loại chuyện này, ta lừa ngươi làm gì."

Brett hai tay ôm ngực, cười lạnh một tiếng, sau đó tại Coby đây là chờ đợi trong ánh mắt, một mặt ngạo nghễ địa đạo: Trên thực tế, ta sở dĩ biết đến rõ ràng như vậy, là bởi vì một hồi sẽ qua, phụ thân ta sẽ mang ta tham gia Phở Lạc Tư gia tộc hoan nghênh yến hội, thượng tá tiên sinh cùng Yasuo tiên sinh bọn hấn đều sẽ tới, dù sao... Loại này tràng diện, nhưng không thể rời bỏ chúng ta Bratt gia tộc loại này chân chính quý tộc chèo chống."

"Mà tới được lúc kia, nói không chừng ta còn có cơ hội, cùng Yasuo tiên sinh hấn nói chuyện với nhau a." Nói đến đây, Brett đây là về đặc ý liếc mắt Coby.

"Cái... cái gì? ! !"

Không ngoài sở liệu, đang nghe đến câu nói sau cùng về sau, Coby đơn giản tựa như điên cuồng nhảy dựng lên, hưng phấn nói: "Thật sao? Nguyên lai các ngươi gia tộc lợi hại như vậy, ta, ta cũng muốn!"

"Ngô, kỳ thật đâu, mang một hai cá nhân đi vậy không phải là không thể được."

Brett lười biếng quét mắt bên cạnh tiểu nữ hài, gấp nạng cũng là một mặt ước mơ về sau, mới vừa lòng thỏa ý quay đầu, hướng phía Coby hừ một tiếng địa đạo: "Bất quá nha, ta làm sao nhớ kỹ trước đó, người cùng ta đánh nhau thời điểm, còn đã cười nhạo chúng ta, là kém chút bị cái mũi đỏ hải tặc đuổi đi làm tên ăn mày tiểu gia tộc?"

"Này... Này cái..."

Coby ngừng lại thường có chút lúng túng, hần gãi đầu một cái, nhỏ giọng nói: "Mặc dù hiện tại nhớ tới rất đúng không ở, bất quá khi thì không là chính người chủ động nhắc tới nha, nói cái gì có cái cái mũi đỏ hải tặc không giải thích được tìm tới cửa, sau đó một pháo liền đem các người gia tộc phá hủy cái gì..."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: các người chơi chiến thuật tâm đều bản

"Đủ đủ..."

xách còn tốt, bị Coby kiểu nói này, Brett sắc mặt ngừng lại thì lại đen xuống, hần trừng mắt nhìn Coby, tức giận nói: "Muốn, cũng đừng ở chỗ này đợi, mau về nhà đòi kiện ra đáng điểm lễ phục, bằng không, ta làm sao mang người trà trộn vào."

"Ân, không có vấn đề!"

Coby trừng điệp nhẹ gãi đầu, cùng Bratt nói lời từ biệt về sau, liền kéo bên cạnh tiểu nữ hài, vội vã hướng trong nhà phương hướng chạy.

Kết quả...

Vừa mới qua chỗ ngoặt, một trước một sau hai đạo nhân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt, mà lần này Coby mặc dù trước tiên phản ứng lại, nhưng bởi vì dưới lòng bàn chân tuyệt động thâm hậu, quán tính quá lớn, vẫn không có phanh lại, một đầu cắm tại phía trước bóng người cao lớn trên lồng ngực.

Bịch một tiếng trầm đục!

"Tốt... Đau quá..."

Có như vậy một cái chớp mắt, Coby cơ hồ cho là mình là đâm đầu vào tấm thép, kịch liệt đau nhức cái trán cấp tốc lan tràn ra, hần đau nước mắt đều kém chút rớt xuống.

du quang bên trong vùng trộm ngẩng đầu nhìn, đã thấy đụng vào người có ít nhất 1m85 thân cao. Một bộ màu đen vệ áo, đầu đội mũ trùm, thấy không rõ khuôn mặt, bên hông cài lấy một thanh phong cách cổ xưa kiếm gỗ.

Lại thêm vừa rồi va chạm phía dưới, cảm nhận được cái kia cực kỳ bạo tạc tính chất lực lượng cường tráng cơ ngực, Coby trong nháy mắt liền cho đối phương dán lên "Không thể trên vào không thể trên vào" nhãn hiệu.

Bất quá... Đối phương từ đầu tới đuôi bước chân đều rất chậm, lần này đụng vào làm sao cũng là chính hần sai, lại thêm vội vã về nhà đòi lễ phục, Coby cũng không có suy nghĩ nhiều, vội vàng vút xuống một câu "Thật xin lỗi, thực tại là quá thất lễ" về sau, liền gấp hoang mang rối loạn nắm nữ hài tay vượt qua người tới, tiếp tục hướng trong nhà phi nước đại mà.

"Ân?"

Mà ở đây lúc, cái kia đạo bị áo đen bao phủ bóng người cao lớn, lại là bỗng nhiên ngừng bộ pháp, màu đen mũ trùm bao phủ xuống khuôn mặt có chút nghiêng đi đến, hướng về Coby đi xa bóng lưng nhìn một cái, trên mặt lộ ra một tia như nghĩ tới cái gì.

"Làm sao vậy, Hạ Nặc ca?" Nhìn thấy hần ngừng lại, theo sát ở phía sau bước chân người một trận, hơi nghi hoặc một chút ngẩng đầu, lộ ra một tấm ngây thơ chưa thoát thiếu niên khuôn mặt đến, tóc vàng quyền lông mày, tướng mạo thanh tú, xem ra hết sức lấy vui, "Vừa rồi cái kia cái đụng nhà của người bằng có vấn đề gì không?"

"Không có gì." Bóng người cao lớn trầm mặc một hồi, sau đó cười lắc đầu, "Chỉ là không nghĩ tới có thể ở chỗ này, gặp cái kia tên tiểu quỷ đầu thôi..."

"Mặc dù không còn có Alvida băng hải tặc, nhưng vẫn là hi vọng hần về sau có thể ít tại bờ biển câu cá..."

Tại thiếu niên tóc vàng đầu óc mơ hồ về mặt nói một mình một câu, chợt hắn có chút ngửa mặt, hướng về Vân Tiêu chỗ sâu quan sát.

Tại phát hiện một điểm đen từ phía nam bay lượn mà đến, cùng mình thẳng đứng vị trí dần dần trùng điệp về sau, mới nhẹ nhàng gạt đầu, đưa mắt nhìn sang trước mặt cách đó không xa bên cảng, nhàn nhạt mở miệng nói:

"Đi thôi, Patty bọn hắn đã đem thuyền chuẩn bị xong, tất cả mọi người tại bên bờ chờ lấy đầu, không cần chậm trễ quá lâu."

"Ân."

Đơn giản đối thoại về sau, hai người liền lại tiếp tục hướng về bên cảng phương hướng bước, bước chân giẫm tại tuyết đọng bên trên, kéo kẹt có tiếng, lưu lại hai chuỗi thật dài dấu chân.

Mà tại này lạnh thấu xương trong gió lạnh, bờ biển sương trắng thủy chung tràn ngập không tiêu tan. Rất nhanh, này một cao một thấp hai bóng người, liền là dần dần xa, biến mất tại mờ mờ nắng sớm bên trong.

... ..

Bắc bộ, cách Phở Lạc Tư đảo hai mươi dặm chỗ trên mặt biển.

Thật mỏng sương mù bên trong, một chiếc tiêu chuẩn chế thức quân hàm, chính Thừa Phong Phá Lăng hướng lấy Phở Lạc Tư đảo phương hướng chạy nhanh.

Mạn thuyền hai bên, lít nha lít nhít bài bố nước cờ sắp xếp đường kính to lớn trọng pháo, mà theo gió tung bay màu trắng vải bạt bên trên, một cái ngậm lấy trời bình màu lam hải âu chính cư bên trong, hiện lộ rõ ràng chiếc thuyền này lai lịch.

Boong thuyền, hơn mười tên hải quân binh sĩ gác tay tại thuyền bên cạnh, lấy tiêu chuẩn hải quân tư thế quân đội đứng thành hai hàng, không nói một lời, chỉ có gió biển phát qua chế phục cạnh góc thanh âm, xem ra tương đương tác dụng uy hiếp lực.

Bất quá, những hải quân này lòng của binh lính nghĩ hiển nhiên không có để tại đứng gác bên trên, khoe mắt của bọn họ dư quang, thì không thì hướng về đứng tại boong thuyền phía trước nhất hai bóng người xem, mặt mũi tràn đầy đều là không thể che hết vẻ hưng phấn.

Trên thực tế, không riêng là bọn hắn, chỉ cần là Đông Hải hải quân binh sĩ, tại biết cái kia hai đạo sóng vai trò chuyện với nhau thân ảnh bên trong nào đó cá nhân thân phận về sau, ở tại trước mặt chỉ sợ đều khó mà bảo trì bình tĩnh.

Phía bên phải người tự nhiên không cần nhiều lời, một thân hải quân giáo quan chế phục, đầu đội một đỉnh có hai cọng lông mượt mà lỗ tai mũ trùm, dưới cằm sinh ra dài nhỏ sợi râu, đứng là bọn họ lệ thuộc trực tiếp trưởng quan, khổng chế 16 chi bộ Chuột Thượng Tá.

Máu chốt còn tại ở bên trái.

Cái kia là cái bề ngoài không có gì lạ trung niên nhân, bản thốn đầu, mặt đầy râu gốc rạ, thật dày màu đen khoe mắt rử cụp lấy, giống là chưa hề tỉnh ngủ qua, trên thân là một bộ cũ nát màu đen trang phục, bên hông thì cài lấy thái đao với hiệp kiếm hai thanh võ sĩ đao.

Nhìn, đơn giản cùng cái kia chút nông thôn trong đạo trường, không đặc ý mà suốt ngày lấy rượu tiêu sấu kiếm sĩ không có gì khác biệt.

Nếu như đối phương không là Chuột Thượng Tá tự mình mang lên thuyền tới, cũng chuyên môn mở một trận tiểu yến sẽ nghênh đón giới thiệu, những hải quân này các binh sĩ, vô luận như thế nào cũng không thể tin được, cái này là dưới mắt Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc, Yasuo.

Trong hai năm qua, cái tên này viết xuống quá nhiều truyền kỳ, mà 16 chi bộ hải quân các binh sĩ, đổi danh tự chủ nhân càng là có một loại đặc thù tình cảm, bởi vì bọn hắn biết, trong hai năm này, bọn hắn thức ăn tiêu chuẩn đạt được đề cao, huấn luyện trang bị có thể có dư dả bổ sung, đều với trước mặt vị này trung niên kiếm sĩ cách không ra quan hệ.

Mặc dù, ngẫu nhiên cũng sẽ có người cảm thấy, có vẻ như cái kia chút bị Yasuo tiên sinh giết chết hải tặc tiền thưởng, muốn so này chút tổn hao nhiều hơn nhiều, nhưng thân là cơ sở binh sĩ, ai sẽ suy nghĩ nhiều này chút.

Bọn hắn chỉ biết là, trước kia thường xuyên treo tại bên miệng cường giả, hiện tại liền sống sờ sờ xuất hiện tại hắn nhóm trước mặt, đồng thời chính với tự mình thượng tá chuyện trò vui vẻ, liền đã đủ.

... ..

Đáng tiếc là, nếu như bọn hắn có thể càng đi về phía trước hơn mấy bước, lại hoặc là đầu thuyền hai người này giao lưu thanh âm lớn hơn, liền sẽ phát hiện, sự thật, thường thường với nguyện hoàn toàn tương phản.

"Sương mù càng lúc càng mờ nhạt, xem ra nhiều lắm là lại có mười mấy phút, liền đến bên cảng." Sau lưng khoác lấy hải quân áo khoác tại tung bay theo gió lấy, chuột ánh mắt từ đằng xa thu hồi, xem xét mặt bên cạnh trung niên kiếm sĩ, "Thế nào, ta tối hôm qua bàn giao đưa cho ngươi, đều nhớ không?"

"Nhớ kỹ, nhớ kỹ."

Trung niên kiếm sĩ vừa định vô ý thức xoa xoa tay, nhưng nghĩ tới đằng sau có một đám người nhìn chăm chăm về sau, liền dừng động tác lại, thân thể vẫn như cũ duy trì loại kia đứng ngao ngễ đầu thuyền tư thế, trên mặt lại mang tới một tia khiếm tốn ý cười: "Đại nhân yên tâm, từ giờ trở đi, ta liền là thợ săn hải tặc Yasuo, đợi chút nữa sau khi lên bờ, tuyệt đối sẽ không để cho người khác nhìn ra sơ hở."

"Chi chi ~ như thế tốt nhất."

Chuột hí hí mắt, phát ra một trận tiếng cười quái dị, "Nếu như lần này làm thành, ta tự nhiên không thể thiếu phần thưởng của ngươi, nhưng ngươi muốn là tại vạn chúng nhìn trừng trừng hạ diễn hồng rồi, hủy đi ta phát tài đại lộ, thế nhưng đừng trách ta không khách khí..."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Ra biển trước đó

"Ta... Ta minh bạch."

Chuột trong tui cười sát cơ lóe lên liền biến mất, trung niên kiếm sĩ ngừng lại thì mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng cung kính đáp lại nói.

"Án."

Gặp hiệu quả như mình muốn đạt đến, chuột cũng không nói gì thêm nữa, vừa quay đầu, ung dung nhìn về phía biển sương mù chỗ sâu, chỉ để lại trung niên kiếm sĩ một cá nhân, ở nơi đó ánh mắt lấp lóe, tâm thần bất định bất an rầu rĩ.

Tên thật của hắn, kỳ thật gọi Phi Nha, vốn là Đông Hải sương tháng thôn một cái kiếm sĩ, nương tựa theo một tay xuất sắc nhị đao lưu kiếm thuật mở một nhà đạo tràng, hàng năm đều có không ít đệ tử mộ danh mà đến, thời gian qua tương đương dư dả.

Nhưng mà, tại đầu năm thời điểm, hắn lại bởi vì bị cùng thôn đạo trường Isshin một cái tảo xanh đầu nhỏ quý đánh bại dễ dàng, tại đệ tử trong lòng địa vị rút xuống ngàn trượng, mà không thể không đóng lại đạo tràng, dựa vào trước kia tích súc duy trì sinh kế.

Nếu như vẹn vẹn như thế còn chưa tính, nhiều năm như vậy để dành được tiền cũng đủ hắn bình yên sống đến già năm, nhưng hắn hết lần này tới lần khác còn có tốt đánh cược mao bệnh.

Tại một lần thua cái táng gia bại sản về sau, đã giết tới đỏ mắt Phi Nha làm sao cũng không cam chịu tâm, một đường chạy về nhà nổi điên tìm khắp nơi tiền, cuối cùng tại không thu hoạch được gì về sau, hắn vậy mà xâm nhập hàng xóm trong nhà, đem ra kim cướp sạch không còn về sau, liền chuẩn bị lại về sông bạc làm liều một phen.

Nhưng mà thật vừa đúng lúc, tại đi ra ngoài lúc, hắn vừa vặn với đập thanh trở về hàng xóm một nhà chạm thẳng vào nhau, đang giận phẫn lạnh như vậy một sát về sau, cuộc tâm mê khiêu Phi Nha vậy mà trực tiếp rút ra võ sĩ đao, đem này một nhà bốn chiếc chém ngã tại trong vũng máu, sau đó nghênh ngang đi sông bạc.

Một mực chơi đến trời tối bị cảnh sát tìm tới cửa về sau, Phi Nha mới bỗng nhiên kịp phản ứng trước đó đã làm gì, hối hận với dưới sự sợ hãi, hắn căn bản vốn không dám lưu thêm, ra sức xông phá vòng vây về sau, liền phi nước đại đến bến cảng đoạt một chiếc thuyền đánh cá ra khỏi biển, từ đó phiêu bạt biển cả, trở thành một tên bị treo giải thưởng đào phạm.

Mà liền ở trên tháng, hắn tại một nhà tửu quán uống rượu lúc, với một tên tướng mạo hèn mọn nam Tử Mạc tên bất chuyện, cũng tại mấy câu sau liền cùng đối phương trở thành ngư ngu tầm ngư, mã tầm mã bạn rượu. Hắn lúc đó say khướt, nói gần nói xa tiết lộ không ít quá khứ, kết quả vừa tỉnh dậy, lại là kinh ngạc phát hiện mình bị đơn độc tạm giam tại căn cứ hải quân nhà giam bên trong.

Lúc này, hắn mới biết được, cái kia cái cùng mình nói tương đương vui vẻ nam tử, kỳ thật là một vị hải quân thượng tá, mà sở dĩ đem hắn không chế lại, chính là muốn để hắn làm một kiện, về vang là muốn muốn liền sẽ cảm thấy run rẩy khó an sự tình

Giả mạo một vị tại Đông Hải tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, mạnh nhất thợ săn hải tặc , Yasuo!

Nghĩ tới đây, hắn vô ý thức một cái giật mình, suy nghĩ trong nháy mắt kéo về hiện thực, sau đó vùng trộm đánh giá trước mắt mặt chuột, cảm thụ được trong lòng bàn tay bởi vì khăn trương mà không ngừng thân ở mồ hôi, hắn nhìn không được trùng điệp nuốt ngụm nước bọt.

... ..

Phổ Lạc Tư bến cảng, theo ngày dần dần lên cao, vòn quanh tại bờ biển sương mù cũng càng lúc càng mờ nhạt, ánh mắt cũng theo đó trống trải.

Một chiếc tạo hình cổ quái, cực giống cá trắm đen đầu cá thuyền nhỏ, cặp bến tại bến cảng nhất sùan đông, lộ ra có chút điệu thấp, mà trên thuyền, mặc thật dày áo bông Kael với Patty hai người tay cầm tại trong túi áo, chính một bên nói chuyện phiếm, một bên hướng bên bờ vừa đi vừa về quét mắt, tựa hồ là đang đợi cái gì bộ dáng.

Một lát sau, hai đạo thân ảnh màu đen bỗng nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt, Patty tại thấy rõ người tới tương mạo về sau, ngừng lại thì liền là ánh mắt sáng lên, vội vàng nhón chân lên phát phát tay, cao giọng hô to: "Uy, nơi này!"

Bên bờ, tóc vàng quynh lông mày thiếu niên ngừng lại thì xoay đầu lại, nhìn phía Patty vị trí, mừng rỡ đối với mình bên cạnh cao lớn thân ảnh nói: "Tìm được! Hạ Nặc ca, người xem, bọn hấn chính ở đằng kia kêu chúng ta!"

"Àn, ta cũng nghe đến."

Thân ảnh cao lớn khẽ vuốt cằm, sau đó chậm rãi tháo xuống trên đầu màu đen mũ trùm, một tấm khí khái hào hùng bùng bùng thiếu niên khuôn mặt, ngừng lại thì xuất hiện ở lạnh lẽo trong gió lạnh. Mắt như điểm son, mày kiếm nhập tẩn, bộ mặt đường cong cứng rắn, mái tóc màu đen bị dâm ở sau ót, xem ra tương đương nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ.

Chính là Hạ Nặc.

Với hơn hai năm trước so sánh, hấn giờ phút này trên mặt đã ngầy thơ hoàn toàn không có, khí chất trầm ổn yên tĩnh, lại phối hợp cái kia chừng 1m85 thon dài dáng người, vừa mới đi vào trường thành cánh cửa không lâu hấn, cơ hồ hoàn toàn phù hợp rất nhiều cùng tuổi thiếu nữ trong suy nghĩ nam thần hình tượng.

Một cái khác phương diện, vô luận là trên trán chóc lát rò rỉ ra nhàn nhạt lã lệ chi khí, hay là hấn một thân màu đen vệ dưới áo ẩn giấu cường hấn cơ bắp, đều đang âm thầm lộ ra, trong hai năm qua, hấn một thân thực lực tiến bộ đến như thế nào một cái kinh khủng cấp độ...

Ánh mắt hướng về vừa rồi gọi hàng phương hướng xem, Hạ Nặc một chút liền chú ý tới đứng tại Thanh Hoa đầu cá số một thượng Patty cùng Kael, ngừng lại thì mỉm cười, giơ lên tay, tính là lên tiếng chào.

Mà bên cạnh hấn thiếu niên tóc vàng tự nhiên là là Sanji, giờ phút này cũng vội vàng quơ quơ cánh tay, sau đó theo sát sau lưng Hạ Nặc, hướng về bên bờ mà.

Năm đó tiểu quý đầu, bây giờ cũng đã bề ngoài đại biến, mặc dù mới mười ba tuổi, vóc dáng cũng đã lên đến gần một mét bảy dáng vẻ, trước đó đề Hạ Nặc thường thường nhìn không được bóp một thanh mặt hải nhi mập căng là đã không còn, làm việc đang khi nói chuyện, cũng ần ần có mấy phần về sau cái kia cái đen đủi bộ dáng.

Vừa đến trước mặt, Hạ Nặc ánh mắt trong nháy mắt trước hết bị Thanh Hoa đầu cá số một bên cạnh một cái khác chiếc thuyền nhỏ hấp dẫn quá khứ, nhìn không được tiến lên quan sát: "Hôm qua buổi sáng mới dưới đơn đặt hàng, xưởng đóng tàu thế mà nhanh như vậy liền đem thuyền đưa tới, ta còn tưởng rằng phải chờ tới lần sau đến mới được."

"Ha ha ha, dù sao là Phổ Lạc Tư gia tộc phía dưới sản nghiệp, hiệu suất cũng không phải là trung cho đẹp. Lại nói, đầu bếp trưởng người yêu cầu điều kiện cũng không nhiều, xưởng đóng tàu người chỉ cần hơi cái tiến một cái liền tốt, một Thiên Tuyệt đối là đầy đủ."

Patty nhếch miệng cười một tiếng, sau đó có chút dặc ý xem xét bên cạnh Kael một chút, khẽ nói: "May mà ta sáng sớm hôm nay xưởng đóng tàu bên kia mất nhìn, không phải thật đúng là đến không công kéo tới lần sau, liền Kael gia hòa này, trước đó còn hung hăng ồn ào nói ta là lãng phí thời gian, kết quả nha, lại là vừa vặn đã chứng minh bản đại gia đến cỡ nào cơ trí."

"Được được được, lần này tính người thắng tốt a!" Kael tức giận lườm hấn một cái, sau đó cười nhạo nói, "Một cái ngày ngày đều muốn làm tửu bảo, lại căn bản không có khả năng xem như gia hỏa, tại cái kia? N sắt cái gì?"

"Người nói cái gì, hỗn đản!"

"A? Chẳng lẽ người không nghe rõ, còn muốn ta lập lại một lần nữa?"

... ..

Mất thấy hai người lại phải vật lộn, Hạ Nặc đỡ thờ dài, bắt đắ dĩ nói: "Đừng cãi cọ, đều lên trước thuyền đi, sớm một chút về nhà hàng, nói không chừng còn có thể gặp phải com trưa."

"Về phần tửu bảo sự tình."

Hạ Nặc xem xét mất Patty, "Người phải trả muốn làm, hai ngày này liền có thể vào cương vị, dù sao rượu phòng gần nhất sinh ý càng ngày càng tốt, đều nhanh bạn không qua nổi, thêm hai cá nhân cũng là nên."

"Thật?" Patty ngừng lại thì đại hi, kích động trực tiếp nhảy lên bờ một tay lấy Hạ Nặc ôm lấy, mà Kael liền không đồng dạng, hấn nhướng mày, chần chờ một hồi lâu, mới một mặt cổ quái nhìn về phía Hạ Nặc nói: "Cái kia cái... Ta nói đầu bếp trưởng, rượu trong phòng sự tình, để gia hỏa này đến phụ trách, thật đáng tin cậy sao?"

"Rượu trong phòng sự tình?"

Hạ Nặc chính mặt mũi tràn đầy ghét bỏ đem Patty đẩy ra đâu, nghe vậy trước là khẽ giật mình, sau đó nhin không được cười lên, lắc đầu nói: "Nơi nào còn có chuyện gì? Nên kết thúc, không là đã đều kết thúc a..." .

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: chuột với Arlong

Kael ngẩn ngơ, sau đó có chút lúng túng nói: "A, hoàn toàn chính xác là như thế này, trong lúc nhất thời đều chưa kịp phản ứng..."

"Không có gì, dù sao mấy năm này đều là như thế tới, chợt vừa kết thúc, đừng nói người, ta đều có chút không thói quen." Hạ Nặc khẽ cười cười.

"Đúng vậy a."

Kael nhẹ gật đầu, biểu thị tràn đầy đồng cảm, bên cạnh Patty lại là một mặt mộng bức: "Các người đang nói cái gì, vì sao bản đại gia một câu đều nghe không hiểu?"

"Không có gì, không hiểu cũng tốt." Hạ Nặc vỗ vỗ bờ vai của hân, "Được rồi, đều lên đường đi, thời gian cũng không sớm."

Những người còn lại nhao nhao ứng thanh, riêng phần mình lên thuyền. Trong đó Kael với Patty tự nhiên còn là Thanh Hoa đầu cá số một, mà Sanji bởi vì không muốn giống như đến thì tiếp tục cùng bọn hân chen, liền vượt lên trước chạy lên mới thuyền.

Hạ Nặc không có lập tức đuổi theo kịp, mà là tại bên bờ lại ngừng chân đứng trong chốc lát, yên lặng đánh giá trước mắt chiếc này thuộc về mình thuyền nhỏ, trong mắt lóe lên một tia cảm xúc hóa ánh sáng nhạt.

Chính như vừa rồi hân cùng Kael nói tới, theo thời gian trôi qua, rất nhiều chuyện, đều đã có một kết thúc, tiến nhập kết thúc hồi cuối.

Ti như Thụ Động Tửu Ốc chân thực công dụng, ti như Kael nghe trộm Thụ Động ghi chép tình báo làm việc, lại ti như, chính hân tại Baratie đầu bếp kiếp sống...

Này chút, đều kết thúc.

Hai ba năm thời gian trong chớp mắt, hân hôm nay đã bước vào người trưởng thành cánh cửa, cũng liền đến nên xa cách Baratie, chính thức ra biển xông xáo thời điểm. Đây là Hạ Nặc lúc trước với Zeff ở giữa ngầm thừa nhận ước định, cũng là hân hướng về trở thành đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào mục tiêu. Rảo bước tiến lên phải qua đường.

Ở chếch một góc, vịnh viễn không có thể trở thành cường giả chân chính. Nhất là là tại hải tặc thế giới, mảnh này âm âm sóng dậy vô tận trên biển lớn.

Ánh mắt thu hồi, Hạ Nặc khẽ thở dài một cái, sau đó không có chậm trễ nữa cái gì, nhanh chân hướng về đầu thuyền đi.

Nói trở lại, lần này, bọn hân mấy cá nhân sở dĩ đến Phở Lạc Tư đảo, chính là vì Hạ Nặc chuẩn bị ra biển cần thiết đội thuyền với vật tư, hiện tại hết thấy đều chuẩn bị thỏa đáng, tại Hạ Nặc dự định bên trong, đợi chút nữa về Baratie ăn cái sau bữa cơm trưa, liền là nên chính thức lúc cáo biệt.

... ..

Một bên khác.

Vừa bước lên boong thuyền, Sanji liền kìm nén không được trong lòng hiếu kỳ, cực nhanh chạy vào buồng nhỏ trên tàu, xung bắt đầu đi dạo.

Trong khoang thuyền không lớn, chật hẹp hành lang bên cạnh, chỉ có hai cái gian phòng, chật hẹp chút là phòng ngủ, bên trong vền vền để đó một tấm giường gỗ, mà đối thành một cái thì liền là phòng chứa đồ, bất quá bởi vì là vừa xưởng đóng tàu bên kia xách tới mới thuyền, bên trong cơ bản trống tuếch, không thấy một vật.

"Áy? Ta còn tưởng rằng sẽ hữu dụng đến luyện kiếm đạo tràng "

Một từ bên trong đi ra, nhìn thấy Hạ Nặc về sau, Sanji liền không nhìn được gãi đầu một cái, nói: "Lại nói, Hạ Nặc ca trước người tại nhà hàng thời điểm. Còn chuyển môn tại trống ra trong phòng sắp đặt cốc gỗ dùng để luyện kiếm đi, làm sao trên chiếc thuyền này liền không làm?"

"Ngô, loại sự tình này, tại xưởng đóng tàu trước đó, ta liền cân nhắc qua."

Hạ Nặc mới vừa lên thuyền không lâu, chính ở bên ngoài cột buồm bên cạnh điều chỉnh cánh buồm góc độ đâu, nghe nói như thế trong tay động tác cũng không dừng lại đến, chỉ là quay đầu nhìn hấn một cái, cười cười nói: "Đến một lần nha, chiếc thuyền này bản thân liền không lớn, muốn là lại cách xuất một cái phòng cũng quá miễn cưỡng điểm. Thứ hai lời nói... Với ta mà nói, tại trong đạo trường luyện kiếm, đã không có tác dụng gì."

Luyện kiếm không có tác dụng gì.

Lời nói này rất bình tĩnh, tựa như là nói hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm, nhưng mà Sanji lại là tại ngăn người về sau, không có chút nào lý do cứ như vậy tin tưởng, nhẹ nhàng "A" một tiếng, liền không nói thêm gì nữa.

Rất nhanh, cánh buồm đã điều chỉnh tốt, Hạ Nặc giải khai đem đuôi thuyền với bên bờ cốc gỗ buộc chung một chỗ dây thừng, sau đó đổi bên kia Thanh Hoa đầu cá số một làm thủ thế, bên trong Patty với Kael thấy thế, cùng thì đang điều khiển khoang thuyền ngồi xuống, hai cặp chân ăn ý dựng tại trên bàn đạp.

Một lát sau, hai chiếc thuyền cùng thì thúc đẩy, hướng về Phở Lạc Tư đảo bên cảng bên ngoài chạy nhanh.

"Oa, thật nhanh!" Boong thuyền phía trước, nằm sắp tại lan can bên trên Sanji nhìn qua đằng sau kích thích bọt nước cùng phi tốc lui mặt nước, không khỏi kêu lên một tiếng sợ hãi.

Giờ này khắc này, tại nắng sớm bao phủ xuống, thuyền nhỏ vậy mà so bên kia Thanh Hoa đầu cá số một muốn vượt qua xa năm, sáu mét, với lại chênh lệch còn đang không ngừng mở rộng.

"Àn, hoàn toàn chính xác linh hoạt có chút ngoài dự liệu..." Hạ Nặc cũng có chút ngoài ý muốn, khẽ vuốt cằm nói.

Phải biết Thanh Hoa đầu cá số một bản thân bởi vì động lực nguyên nhân, vẫn là lấy tốc độ tăng trưởng, càng dùng để cập lái thuyền còn là Kael cùng Patty này hai cái tinh lực quá thừa gia hòa.

Thật sự không hổ là Đông Hải đệ nhất tạo nhà đồ tộc, kỹ thuật phương diện hàng năm đều tại cách tân tiến bộ...

Đánh giá đội thuyền cấu tạo, Hạ Nặc chính tám tác lấy làm kỳ lạ thời điểm, bên cạnh Sanji bỗng nhiên lại phát ra một tiếng nhẹ kêu: "Hạ Nặc ca, người mau nhìn! Đó là cái gì?"

Hạ Nặc lực chú ý ngừng lại thì lại bị hấp dẫn quá khứ, hấn quay đầu nhìn về phía Sanji chỉ phương hướng, đã thấy đất tư đỉnh? Bên trong, một đạo bóng đen to lớn chỗ sâu chậm rãi lái tới. Mà theo khoảng cách tiếp cận, sương mù nhạt, xa xa cảnh tượng cũng là dần dần rõ ràng.

Một chiếc thuyền bạch sắc cỡ lớn quân hạm, bỗng nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Hải quân 16 chi bộ..."

Quân hạm cánh buồm thượng thành linh viết đại biểu phiên hiệu số lượng, Hạ Nặc một chút liền nhận ra được, không khỏi nao nao, còn bên cạnh Sanji cũng khi nhìn rõ cùng lúc, mặt mũi tràn đầy kỳ quái nói: "Này không là phía đông gần nhất chi bộ a, bọn hấn không ở căn cứ đội, tới đây làm gì?"

"Ai biết..."

Hạ Nặc khẽ nhủ chân mày, sau đó lắc đầu nói: "Có lẽ là có nhiệm vụ gì vừa vận cần đi qua đi, không cần phải để ý đến hấn, chúng ta đi chúng ta."

So sánh Sanji, hấn nhưng là biết đến rất rõ ràng, hải quân 16 chi bộ trưởng quan Chuột Thượng Tá là cái gì mặt hàng, tại nguyên tác bên trong, gia hòa này không chỉ có tham sống sợ chết, với lại vì trong âm thầm lợi ích, thế mà còn cùng cùng hung cực ác hải tặc hợp tác, đem dân chúng bình thường đẩy vào tử vong vực sâu, hoàn toàn quên đi hải quân lập trường.

Loại người này, nếu như không là cái gì cần thiết lý do lời nói, còn là tận lực phiết xa một chút cho thỏa đáng.

Nói đến, vừa thấy được vị này Chuột Thượng Tá, Hạ Nặc liền nhớ lại một kiện đến nay để hấn trăm mối vẫn không có cách giải sự tình, vậy liền là dựa theo nguyên tác quỹ tích, vốn nên tại hai năm trước liền xuất hiện tại Đông Hải Arlong một đám, thế mà đến nay đều chưa ai từng thấy tung tích của bọn hấn.

Mà cách Baratie không xa Khả Khả Tây Á thôn, càng là một mảnh tường hòa, hoàn toàn không có bị đồ thôn tin tức xấu truyền đến.

Cái này khiến Hạ Nặc mờ mịt phía dưới, cũng chỉ có thể cho rằng đại khái là mình xuyên qua tới sau đưa tới nào đó chút biến hóa, phát động bướm bướm cánh, khiến cho Arlong băng hải tặc này cái cùng mình căn bản còn không có dính lú quan hệ đội, vận mệnh phát sinh cải biến.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: quay đầu gây sự

Hải quân 16 chi bộ quân hạm là tại cảng khẩu trung ương đường biển ngược lên chạy nhanh, mà Hạ Nặc một nhóm hai chiếc thuyền thì là dán nhất sườn đông xuất cảng. Bởi vậy, tại không hề có quen biết gì tình huống dưới, quân hạm cùng bọn hắn suýt qua người, hướng về bên bờ cập bến mà.

"Úc úc úc úc úc úc ! !"

Liên tại này lúc, một trận tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, bỗng nhiên tại bên bờ bộc phát, chột hướng về toàn bộ cảng khẩu mặt biển ầm vang truyền vang ra.

Hạ Nặc với Sanji cùng thì giật mình, vô ý thức quay đầu nhìn quá khứ.

Sau một khắc, bọn hắn liền là nhìn thấy, tại Phở Lạc Tư đảo cảng khẩu phía Tây, vậy mà tụ tập chỉ ít mấy trăm người, phân lập tại hai bên, điên cuồng quơ trong tay cờ màu, thì không thì còn có thể nhìn thấy pháo hoa đánh đàng không mà lên, trên không trung nổ thành chói lọi khói lửa.

"Yasuo! Yasuo! Yasuo!"

Theo quân hạm càng ngày càng gần, trong đám người tiếng hoan hô từ nguyên bản lộn xộn dần dần thống nhất lại, cũng dần dần hội tụ thành hai chữ này, càng ngày càng vang, cuối cùng rõ ràng truyền vào đám người bên tai.

"Yasuo?"

Nghe rõ ràng về sau, Sanji ngừng lại thì liền là sững sờ, sau đó bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, một mặt kinh ngạc nói: "Cái kia không là Đông Hải mạnh nhất tên thợ săn hải tặc a? Hắn chẳng lẽ cũng tới?"

"Hạ Nặc ca, vậy nhưng là Yasuo a! Không bằng chúng ta cũng đi qua nhìn một chút thế nào... A?"

Hung phấn mà đứng dậy, Sanji vừa quay đầu, đang chuẩn bị nói với Hạ Nặc cái gì lúc, lại là bỗng nhiên phát hiện Hạ Nặc chính híp mắt nhìn chằm chằm chiếc quân hạm kia, trên mặt biểu lộ có chút kỳ quái.

"Ách..." Sanji do dự trong chốc lát, còn là vô đầu hỏi: "Sao... Thế nào?"

"Không có gì."

Hạ Nặc hơi nheo mắt, ánh mắt chỗ sâu hiện lên một tia lãnh mang.

Làm Yasuo này cái Đông Hải mạnh nhất hải tặc danh hào người sáng lập, mấy năm qua này, hắn một mực tuân theo nửa đêm xuất thủ, giết hết liền đi lý niệm, chưa từng có tại dân chúng trước mặt lộ mặt qua, cũng không có phụ cận bắt luận cái gì hải quân chi bộ nhận lấy qua tiền thưởng, bởi vậy tại thân phận chân thật một mực không có bại lộ cùng lúc, hắn cái tên này tại Đông Hải cư dân trong lòng chính diện lực ảnh hưởng cũng là càng lúc càng lớn, mỗi lần tại nhà hàng nghe được khách nhân nghị luận tán dương lúc, trong lòng của hắn có thì còn sẽ có chút rấm thui cười cười.

Nhưng mà, hiện tại, liền tại trước mắt của mình, thế mà xuất hiện lớn như vậy chiến trận đến hoan nghênh Yasuo đến, nhưng hết lần này tới lần khác lại căn bản không tại chiếc quân hạm kia thượng. Liên tưởng đến Chuột Thượng Tả xưa nay ác liệt phẩm tính, một tia không tốt suy đoán, ngừng lại thì nổi lên Hạ Nặc trong lòng.

Nhưng trên mặt lại là làm bộ dạng như không có gì, suy nghĩ một chút về sau, hắn quay đầu lại, nhìn qua Sanji mở miệng nói: "Người trước lái chiếc thuyền này, đi theo Kael bọn hắn về nhà hàng, ta có chút sự tình, đến về ở trên đảo một chuyến."

"Áy?" Sanji sững sờ, "Tình huống như thế nào, Hạ Nặc ca người là muốn bỏ lại bọn ta, một cá nhân đi xem náo nhiệt?"

"Nói hươu nói vượn cái gì."

Hạ Nặc nhướng mày, trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó lắc lắc đầu nói: "Đừng hỏi nhiều như vậy, đi thôi, không phải đợi chút nữa loạn đi lên, còn muốn rời đi liền phiền toái."

Chột, hắn liền tại Sanji ngạc nhiên trong ánh mắt, bỗng nhiên thả người nhảy lên, nhảy vào trong biển, mà phía sau bộ trời lên, toàn bộ người giống như một đầu cá bạc, lấy cực kỳ tốc độ khùng khiếp hướng về bên bờ nhanh chóng bơi.

Bọt nước vẩy ra, cơ hồ là chỉ chớp mắt ở giữa, hần liền cùng đuôi thuyền kéo ra mấy chục mét khoảng cách.

"Tốt... Thật nhanh."

Trên thuyền, Sanji xem toàn bộ người đều ngây người, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, chợt giống là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vội vàng tiến lên đảo tại trên lan can, dùng hết toàn lực xông Hạ Nặc hô to:

"Uy! Hạ Nặc ca, hai chiếc thuyền đều lái đi, người làm sao trở về a? !"

Nhưng mà đáp lại hần chỉ có đập vào mặt gió biển, đem một đầu tóc vàng thổi đến tán loạn bay múa. Trên mặt nước, sóng nước lấp lánh, Hạ Nặc bóng lưng sớm đã hóa thành một cái chấm đen nhỏ, tại trong tầm mắt của hần dần dần mờ hồ.

... ..

Bên bờ.

Một chiếc dãi mười mấy mét cỡ trung thuyền buồm bên cạnh,

Một đám gangster ăn mặc thanh niên, chính một mặt không kiên nhẫn vừa đi vừa về bước chân đi thông thả, mà ở đầu thuyền, một cái màu xanh lá mạ mào gà đầu thiếu niên chính dựa vào tại cột buồm bên trên, đầu đầy mồ hôi loay hoay phía trên quần quanh dây thừng.

"Uy, Bator!"

Ước chừng là đã đợi không kịp, bên cạnh một cái đánh lấy bông tai thanh niên nhện không được lên thuyền mắng một tiếng: "Người cái xuân, này đều năm phút đồng hồ, lẽ mà lẽ mề, đến cùng đã khỏi chưa? Chúng ta nhưng là muốn tại hạ một trận bão tuyết trước đó đuổi tới Loguetown!"

"Lập tức, lập tức liền tốt."

Mào gà đầu thiếu niên chính là trước kia đụng ngã Coby Bartolomeo, giờ phút này bị mắng sau cũng không dám phản bác, chỉ là nhỏ giọng giải thích nói, "Có chút dây thừng đã không có lực đàn hồi, nhất định phải toàn bộ trước đổi đi, không phải đợi chút nữa ra biển, vạn nhất đứt gãy lời nói nhưng liền phiền toái."

"Ai quần người cái kia chút phá lý do, cho lão tử nhanh lên!" Bông tai thanh niên trực tiếp hung một chút, dọa đến hần vội vàng ngậm miệng lại, trong tay đổi dây thừng động tác lại nhanh thêm mấy phần.

Ước chừng hai phút đồng hồ về sau, cột buồm thừng dây thừng rốt cục thay thế xong, Bartolomeo đứng lên, thở phào một cái, mà sớm đã chờ lo lắng bọn còn đồ ngừng lại thì cùng nhau tiến lên, cấp tốc chen lên thuyền.

"Cái kia cái..." Nhìn phía xa, chính tại bến cảng phía Tây thả neo cập bến quân hạm, cùng bên bờ càng ngày càng náo nhiệt đám người, Bartolomeo giải đầu một cái, xoay người lại, đối chính đang bận rộn chuẩn bị lái thuyền các đồng bạn nói: "Ta nói, mọi người, bên kia lên bờ nhưng là mạnh nhất thợ săn hải tặc Yasuo a, các người thật không có ý định đi qua nhìn một chút a?"

Trên thuyền bọn còn đồ nghe vậy trước là khẽ giật mình, sau đó hai mắt nhìn nhau một cái, cười lên ha hả:

"Này cái xuân, thế mà cùng những người kia, đem mạnh nhất danh hào, an tại một cái gì thợ săn hải tặc trên đầu, thật là chết cười bản đại gia!"

"Ha ha, liền đúng vậy a, mặc kệ là hải tặc, còn là thợ săn hải tặc cái gì, đều căn bản chỉ là ở trên biển chạy trốn đã chó thôi, thành lập Đông Hải lớn nhất dưới mặt đất câu lạc bộ, mới là chúng ta vốn có truy cầu a! !"

"Không sai! Lại nói, chúng ta sở dĩ so kế hoạch sớm sớm như vậy Loguetown, cũng là báỉ tên kia đến ban tặng đi, Bator, tiểu tử người thế mà còn một bộ sùng báỉ bộ đáng của hần, là muốn chúng ta đem người vứt xuống biển cho cá ăn sao? !"

... ..

Đến đằng sau, rất nhiều đồng bạn ngữ khí đều có chút bất thiện, Bartolomeo mồ hôi lạnh chảy ròng, gấp vội khoát khoát tay, chê cười nói: "Nói đùa, nói đùa, ta cũng chỉ là thuận miệng nhắc lên thôi, đã mọi người đều không có hứng thú, vậy chúng ta liền trực tiếp đi thôi."

"Hừ, này còn tạm được."

Trước đó cái kia cái bông tai thanh niên nghe vậy hừ lạnh một tiếng, quay đầu, đối đầu thuyền tài công khoát tay áo, chợt chỉ huy đám người chuẩn bị kỹ càng về sau, liền chính thức nhổ neo Dương Phàm, chậm rãi hướng bến cảng bên ngoài chạy nhanh.

Nhưng mà. Vào thời khắc này.

Nương theo lấy sôi sục mà lên bọt nước, một đạo bóng người màu đen bỗng nhiên ở phía xa mặt biển hiện ra thượng nửa người, chợt chỉ thấy hần cực nhanh hướng về bên bờ bơi lại. Tốc độ nhanh chóng, để trên thuyền tất cả mọi người vì thế mà choáng váng, không khỏi nhao nhao đem ánh mắt đầu quá khứ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Quét Kiếm!

"Tên kia, bơi thật nhanh..."

"Đúng vậy a, đơn giản tựa như cá kiếm, so Đỗ Lạp lão đại bơi lội tốc độ còn nhanh."

"Này căn bản vốn không là mấu chốt tốt a, giữa mùa đông, thế mà còn dám ở trong biển bơi lội, thật là không sợ chết a..."

Có mấy cái gangster vô ý thức chặc chặc cảm thán hai câu, nhưng cũng có mắt nhọn người trong nháy mắt phát hiện chỗ không đúng, "A, tên kia cùng thuyền của chúng ta, có vẻ như là tại trên một đường thẳng a?"

Những người còn lại đồng đều là sững sờ, vội vàng nhìn kỹ quá khứ, quả nhiên phát hiện cả hai lộ tuyến là hoàn toàn trùng điệp, vội lại khoảng cách càng ngày càng gần, còn như vậy hạ, nhiều lắm là tiếp qua mười mấy giây, đối phương cùng bọn hắn liền sẽ trực tiếp đụng vào nhau.

"Không tốt! Nhanh lên tránh ra a!" Bartolomeo vội vàng hướng về phía đầu thuyền tài công quát.

Tốt tại, trong biển bơi lại người kia tựa hồ cũng ý thức được điểm này, hơi nghiêng người, phương hướng ngừng lại thì phía bên phải chệch đi không ít, dạng này liền thành công tránh đi đội thuyền tiến lên đường biển, Bator cùng còn không có phản ứng kịp tài công, lúc này mới cùng thì nhẹ nhàng thở ra.

Kết quả, cái kia cái một mực giương mắt lạnh lẽo mặt biển không lên tiếng bỗng tai thanh niên, lại là ở đây thì hai tay ôm ngực, cười lạnh một tiếng nói: "Chúng ta cũng bánh lái, đừng có ngừng, cho ta đụng vào!"

"Áy?"

"Cái gì?"

Lần này không riêng là Bator cùng tài công hai cá nhân, còn lại gangster cũng đều vô cùng ngạc nhiên quay đầu nhìn sang, trong đó một cái còi trần hoa cánh tay đại hán nhin không được nói: "Đỗ Lạp Lão đại, rõ ràng đối phương đều đã tránh đi, vì sao còn muốn..."

"Đúng vậy a, lấy tốc độ bây giờ, nếu là thật đụng vào, nhưng là muốn chết người!" Bartolomeo cũng hoảng hốt vội nói.

Bọn hắn hiện tại dù sao chỉ là gangster mà thôi, còn không có trải qua cái gì trảng điện, ngày bình thường làm hại lẳng giềng làm cho trong trần gà bay chó chạy còn chưa tính, cần phải là bọn hắn làm loại sự tình này, phần lớn người còn là có chút khó khăn.

"Không có vì cái gì, cho lão tử đụng!"

Tên là Đỗ Lạp bỗng tai thanh niên trong ánh mắt hiện lên một tia hàn quang, híp mắt đảo qua đám người, ngữ khí cũng biến thành lạnh lẽo lên, "Làm sao, làm sắp chính thức bước vào hắc đạo nam nhân, các người liên sát người dùng khí đều không có a, không dám đụng lời nói, còn cái gì Loguetown? Có một cái tính một cái, tất cả đều cắt ngay cho ta xuống thuyền tại, loại địa phương nhỏ này thành thành thật thật làm tiêu thị dân tốt!"

"..."

Mặc dù luôn cảm thấy, là vừa rồi nghị luận thường có người nói đối Phương Du lặn kỹ thuật so lão đại hảo mới gây họa, nhưng tại cổ này hung quang áp bách dưới, cảm lái gangster cũng không dám chần chờ nữa, cẩn thận về sau, cổ tay khẽ động, bỗng nhiên nhất chuyển phương hướng.

Ngừng lại lúc, nguyên bản thẳng tắp đi thuyền đầu thuyền thông suốt bị lệch, tại cánh buồm trợ lực dưới, hướng về phía bên phải cách đó không xa bóng người đánh thẳng mà.

"Ngọa tào, này thuyền hồng tình huống như thế nào?"

Dưới mặt biển, mắt thấy cách bờ bên cạnh càng ngày càng gần, Hạ Nặc đang chuẩn bị tăng tốc mấy phần tốc độ sớm một chút lên bờ lúc, khỏe mắt liếc qua bỗng nhiên chú ý tới hướng mình đánh tới thuyền, toàn bộ người ngừng lại thì đều Spartan: "Lão tử rõ ràng tránh hết ra tốt a, còn tới?!"

Nhưng mà nên tránh vẫn là muốn tránh, Hạ Nặc cũng không muốn thử một chút đầu mình cứng đến bao nhiêu, lập tức liền là hướng xuống một lặn, sau đó mượn dùng phần eo lực lượng bỗng nhiên thay đổi thân thể, cấp tốc lại biến huyền một cái phương hướng về sau, hướng về bên bờ nhất phía Tây bơi.

Kết quả...

"Xong chưa a!"

Nhìn qua đằng sau đi theo vòng vo phương hướng, lại lần nữa hướng đuổi theo đầu thuyền, Hạ Nặc đột nhiên có chút sinh khí, mẹ trứng, mặc kệ đối phương là lai lịch gì, thì ra như vậy đều cho là mình dễ khi dễ đúng không.

Lập tức liền là sắc mặt lạnh lẽo, đối thành bơi ngựa tư thế về phía sau thoáng qua lui một điểm về sau, hần bỗng nhiên rút ra cắm ở sau lưng Động Gia Hồ, cô tay có chút lắc một cái về sau, hướng phía đầu thuyền phương hướng liền là một kiếm đâm ra.

Trong chốc lát!

Theo một kiếm này vung ra, xuy xuy âm thanh xé gió bỗng nhiên vang lên, chợt chỉ thấy một đạo không màu khí lưu vô hình mũi kiếm vị trí gào thét mà ra, cũng lấy kinh người thanh thế, hướng về đội thuyền phía trên bạo cướp mà!

Cờ-rắc!

Một tiếng chói tai đến cực điểm vài vốc vỡ tan âm thanh,

Bỗng nhiên chỗ cao vang lên, trên thuyền gangster sớm tại nhìn thấy Hạ Nặc một kiếm này thanh thế thì liền đã ngây ngẩn cả người, giờ phút này nghe được thanh âm này, tâm lý cùng thì lộ bộ dưới, cổ cứng đờ ngẩng đầu nhìn, vừa vặn nhìn thấy trên thuyền Bạch Phàm từ đó xé vỡ thành hai mảnh, trong đó cạnh ngoài một nửa cứ như vậy theo gió biến, hướng nơi xa tung bay, mà đối thành một nửa, thì là vô lực rũ xuống, tại bọn hần ánh mắt hoảng sợ bên trong, trực tiếp hướng về boong thuyền đập tới.

Phù phù!

Bên bờ.

Hạ Nặc cúi trên thân ướt nhẹp màu đen vệ áo, tiện tay đem đứng ở bên cạnh bến tàu trên mặt cọc gỗ, sau đó quay đầu liếc mắt mặt biển, nhìn thấy chiếc thuyền kia bởi vì bỗng nhiên mất vài bạt nguyên nhân loạn lắc không thôi, đám kia thuyền viên tức thì bị nặng nề vài bạt đập oa oa gọi dậy về sau, mới hải lòng gật gật đầu, đem Động Gia Hồ thu hồi bên hông.

"Ngô, có công kích từ xa thủ đoạn liền là tốt..." Trong lòng của hần cảm thán một câu nói.

Vừa rồi trăm kích, nếu là có kiếm sĩ nhìn thấy, nhất định sẽ nhìn không được lên tiếng kinh hô, bởi vì một kiếm kia rõ ràng mang theo uy thế cực mạnh kiếm khí, cũng liền là hải tặc thế giới bình thường nói tới "Bay lượn trăm kích".

Bay lượn trăm kích là thể thuật cường giả tại rèn luyện quá trình bên trong, lĩnh ngộ được dùng khí cảm ngưng thực hóa đến tiến hành phương thức công kích, nghĩa rộng đã nói đến, cũng không phải chỉ có kiếm có thể sử dụng, còn lại binh khí cũng có thể làm được, thậm chí hải quân Lục Thức bên trong lam chân, nguyên lý cũng đồng dạng là như thế. Mà có thể hay không dùng kiếm sử xuất bay lượn trăm kích, hoàn toàn liền là một tên kiếm sĩ phải chăng có thể bị mang theo Kiếm Hào tên mấu chốt chỗ, lấy một thí dụ, nguyên tác bên trong Zoro bước vào Kiếm Hào cảnh giới tiêu chí, liền là hần có thể tập nập mà ổn định địa sứ ra phiên nào phương thời điểm.

Ba năm trước đây, Hạ Nặc vừa lĩnh ngộ Bảo Kiếm thời điểm, chém ra kiếm khí có thể cho trước mặt biển cả chấn động tới cao mấy mét bọt nước, nhìn khí thế tựa hồ cũng không tệ. Nhưng mà loại kia phương thức công kích trên thực chất với khí cảm kiếm ý không liên hệ chút nào, chỉ bất quá là dùng Ngự Phong Kiếm Thuật thao túng không khí chung quanh lưu động, dẫn đến đại khí đề ép mà xuất hiện ba động thôi, dù là tại góp nhặt nhất định gió lốc lực lượng về sau, lần thứ ba chém ra vòi rồng, nguyên lý cũng giống như thế.

Mà này chút, tại bây giờ Hạ Nặc xem ra, căn bản đều là thứ chỉ đẹp mà không có thực thời, uy lực thực có hạn, bằng không, lúc trước hần một cái vòi rồng đem Kuro thổi lên liền xong việc, cái nào còn cần đến bơi quá khứ bỏ đao.

Nhưng hiện tại liền không đồng dạng... Đi qua mấy năm điên cuồng ma luyện, Hạ Nặc thực lực có thể nói là lấy bao nhiêu thức tăng gấp bội, tại thể thuật thuộc tính tăng gấp bội cùng lúc, hần Ngự Phong Kiếm Thuật cũng là tại góp nhặt đầy đủ độ thuần thực về sau, thành công tiến cấp tới trung cấp.

Đến lúc này, hần Ngự Phong Kiếm Thuật liền không lại lưu vu biểu diện, mà là chân chính bắt đầu đụng vào Yasuo truyền thừa hạch tâm, cũng liền là trong đó bao hàm khí cảm với kiếm ý. Cũng chính bởi vì vậy, hần vừa rồi không dùng kỹ năng tiện tay một kích tại có uy lực như thế.

Mà trừ cái đó ra, dựa theo hệ thống nước tiểu tính, tùy theo giải tỏa một cái kỹ năng, cũng là đền bù hần nào đó chút nhược điểm, để nó năng lực thực chiến tăng phúc đến một mức độ khủng bố.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 5 cấp (3698/ 4000)

Lực lượng: 67

Nhanh nhẹn: 79

Ngự Phong Kiếm Thuật (trung cấp): Độ thuần thực 12184/ 30000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm (3 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ vì ngươi chém ra hết thầy trước mắt!

Tại trúng đích lúc, Bảo Kiếm sẽ thu hoạch được một tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả, tiếp tục 10 giây. Tại góp nhặt 2 tầng gió lốc liệt trăm hiệu quả về sau, Cương Thiểm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc.

(Quét Kiếm (2 cấp)) không chế Tật Phong lực lượng, hướng mục tiêu địch nhân cấp tốc đột tiến, nếu như tại đột tiến quá trình bên trong phóng ra Bảo Kiếm, như vậy Bảo Kiếm liền sẽ hiện lên hình cái vòng xuất kiếm

(Quyết Tâm): Coi ngươi lâm vào đoàn chiến thời điểm, mỗi đánh giết một tên địch nhân, liền sẽ hồi phục nhất định tỉ lệ thể lực, đến đề thăng tại trong chiến trường tiếp tục tác chiến năng lực. Lăng khách chỉ đạo, Quyết Tâm! Tiến công, mới là tốt nhất phòng ngự.

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: trùng hợp như vậy, người cũng đi ra tản bộ a?

Quét Kiếm

Kỹ năng này, ở trong game, có thể nói là Yasuo hạch tâm nhất kỹ năng, dù sao có thể tại trong đám người mù mịt cái loạn E là mỗi một cái Yasuo mộng tưởng

Về phần nó tại trong thế giới hiện thực hiệu quả mà... Hạ Nặc đang thử mấy lần sau còn là tương đối hài lòng, nói theo một cách khác, nó hiệu quả, cùng hải quân Lục Thức bên trong "Thế" có chút tương tự, đều là tại trên chiến trường tự nhiên qua lại lợi khí.

Hơi có khác biệt là, "Thế" là thông qua thể thuật cường giả trong nháy mắt giảm áp mặt đất 10 lần trở lên, lợi dụng phản tác dụng lực sinh ra bạo phát tính tốc độ đến di động. Mà Quét Kiếm, thì là tại khóa chặt địch nhân khí cơ về sau, đem thân pháp điều động đến cực hạn, vận dụng Tật Phong lực lượng tập kích mà tới.

Nói cách khác, Quét Kiếm chỉ có thể hướng về có khí hơi thở vật sống di động, mà Thế thì không có loại này hạn chế, Hạ Nặc không biết kỹ năng đẳng cấp sau khi tăng lên loại này tính hạn chế có thể hay không bị đánh vỡ, nhưng tình huống trước mắt đến xem, kỹ năng này đang dùng đồ chiều rộng bên trên, còn là hơi kém Thế một bậc.

Một bên nghĩ như vậy, Hạ Nặc một bên hướng bên cạnh phía Tây tụ tập đám người quá khứ, nói đến, vừa rồi đám kia không có việc gì đụng mình người cũng là vận khí tốt, nếu không là hẳn hiện đang bận bịu đuổi tới bên này, không muốn làm ra Thái Đại động tĩnh, Hạ Nặc đã sớm một cái Quét Kiếm xông lên boong thuyền, để bọn hắn biết cái gì gọi là tử vong như gió.

"Ngô, Yasuo nhân khí thật đúng là là cao không hợp thói thường, không hiểu có chút tâm tình phức tạp..."

Theo rồi người chông càng ngày càng gần, truyền vào bên tai tiếng hoan hô cũng liền càng ngày càng vang, cơ hồ đến đỉnh tai nhức óc tình trạng, Hạ Nặc vô có đau đầu vuốt vuốt huyệt thái dương, loại này tràng diện, đơn giản theo kịp sao ca nhạc bắt đầu diễn xướng hội tràng diện, mà trong đó biểu lộ kích động người trẻ tuổi, có thể nói chính là mình mê đệ muội đi?

Trong bất tri bất giác, nương tựa theo viễn siêu thường nhân cường hãn thể phách, Hạ Nặc thành công đẩy ra trước hai hàng vị trí, mà cảnh tượng trước mắt cũng liền tùy theo biến đổi.

Một đầu rộng năm, sáu mét thảm đỏ, từ tiểu trấn cửa vào một mực kéo dài đến bờ biển bên cạnh, đến đây đám người hoan nghênh liền là phân biệt chen tại đầu này thảm đỏ hai bên. Mà tại thảm đỏ cuối cùng, hải quân 16 chỉ bộ chiếc quân hạm kia liền lẳng lặng cập bến ở nơi đó, cánh buồm đã thu hồi, cự neo từ lâu buông xuống, boong thuyền đầy là một mặt nghiêm túc gác tay mà đứng hải quân binh sĩ.

Mà tại thân hạm phía dưới thảm đỏ bên trên, một tên người mặc màu trắng y phục hàng ngày hải quân sĩ quan, chính tại mười mấy người lính chen chúc dưới, vẻ mặt tươi cười cùng một tên già Tây tóc nâu thanh niên trò chuyện với nhau cái gì.

Vén vén chỉ là nhìn lướt qua, Hạ Nặc liền nhận ra cái kia người tướng mạo hèn mọn râu ria dài nhỏ giáo quan chính là chuột, về phần bọn hắn đến cùng đang nói cái gì, lại bởi vì bên cạnh cư dân reo hò thanh âm quá lớn, một điểm nội dung đều nghe không rõ.

Ngừng lại thì liền là nhú nhú mảy, hắc hắc mắt liếc qua hướng chung quanh nhất chuyển, cuối cùng rơi tại phải phía trước một cái gầy yếu người nhỏ bé trên thân. Gia hỏa này mọc ra tròn trịa mặt em bé, xem ra đi vậy liền hai mươi tuổi ra mặt, mang theo cái tròn gọng kính, nhìn nhả nhẩn. Với chung quanh ồn ào não động não nhiệt khác biệt, sắc mặt của hắn một mực rất tỉnh táo, ánh mắt không thì hướng về thăm dò cuối chuột một đoàn người nghiêng mắt nhìn, sau đó lại cấp tốc thu hồi, cúi đầu tại một cái thật dày cuốn sổ thượng viết cái gì.

Hạ Nặc hướng lên trên mặt len lén liếc mắt, nhưng rất nhanh lại hậm hực thu hồi ánh mắt, đối phương chữ viết gọi là một cái viết ngoáy, đơn giản cùng kiếp trước trong bệnh viện bác sĩ có so sánh, có thể nhìn ra một chữ đến đều là gấp quý...

Nghĩ nghĩ về sau, hắc nhệ nhàng vỗ vỗ bả vai của đối phương, sau đó tại quay đầu nhìn lại ánh mắt nghi ngờ bên trong cười cười, sau đó hướng phía xa xa chuột một nhóm chép miệng: "Cái kia cái, vị đại ca kia, ta là vừa tới, xin hỏi một chút, bên kia cái nào cái là thợ săn hải tặc Yasuo a, là cái kia cái hạt tóc âu phục nam a?"

"A, nguyên lai là hỏi này cái đó a, về sau biệt đột nhiên đập bả vai ta, vừa dọa ta một hồi."

Gầy vóc dáng trước là bất mãn trừng mắt nhìn Hạ Nặc, sau đó sắc mặt chậm lại, xem xét mắt cái kia cái tóc nâu thanh niên, nhếch miệng nói: "Cái kia cái không là Yasuo, là Phở Lạc Tư gia tộc đại thiếu gia Watson, cũng là gia tộc số một người thừa kế,

Gia chủ bởi vì lớn tuổi tới không được bên cạnh, cho nên lần này hoan nghênh hoạt động, đều là Watson thiếu gia tự mình chủ trì."

"Nguyên lai Phở Lạc Tư gia tộc thiếu gia a." Hạ Nặc ồ một tiếng, sau đó lại kỳ quái nói: "Cái kia Yasuo? Làm sao không gặp bóng người hắn?"

"Người này không là nói nhầm a?" Gầy vóc dáng hướng hắc liếc mắt, "Yasuo tiên sinh hiện tại là cái gì danh khí, thân phận gì? Bao nhiêu truyền thông ngồi xổm tại chỗ này đợi lấy đầu, khẳng định là muốn cuối cùng áp trực ra sân đó a, chờ một chút đi, các loại Watson thiếu gia cùng cái kia cái hải quân thượng tá giao lưu xong, đoán chừng cũng liền nên đi ra."

"Ày, truyền thông?"

Hạ Nặc hơi kinh ngạc quay đầu nhìn một chút, quả nhiên tại thăm dò phía kia, phát hiện một đồng phóng viên bộ dáng người, cái cái trong tay đều cầm máy ảnh, phái đoàn đủ một điểm còn cất điện thoại, gắt gao nhìn chăm chăm quân hàm, một bộ vận sức chờ phát động dáng vẻ.

"Ngọa tào, không cần khoa trương như vậy a..." Hạ Nặc đại khái đếm, bọn này phóng viên tới thiếu đến có hai mươi người, ngừng lại thì hừ lên mắt, nhìn không được đầu đen rau muống nói: "Các người Phở Lạc Tư đảo không là tạo truyền sao, lấy ở đâu nhiều như vậy nhà truyền thông? Chẳng phải một cái thợ săn hải tặc, về phần xuất động tình cảnh lớn như vậy a..."

Nửa câu sau vừa ra, chung quanh cư dân mặc kệ niên kỷ lão ấu, nhao nhao hướng hắc quăng tới nhìn hằm hằm ánh mắt, Hạ Nặc vội vàng rút cổ một cái, cười khan hai tiếng ứng phó quá khứ.

Đến, xem ra chính mình một thân phận khác, tại đám người kia trong mắt địa vị thật đúng là là cao có thể...

"Cái gì gọi là chẳng phải một cái thợ săn hải tặc?"

Gầy vóc dáng cũng nhú mảy, sau đó đẩy một cái trên sống mũi con mắt, khung ngọn nguồn nhìn thấy Hạ Nặc nói: "Các người những người tuổi trẻ này a, liền là quá ngây thơ, phân biệt không ra cái gì mới gọi đại tin tức, Yasuo tiên sinh này lại là lần đầu tiên tại trước mặt công chúng lộ diện, toàn bộ Đông Hải đều đang đợi lấy bên này truyền ra tin tức đầu, tin tức này không tính lớn, còn có cái gì tính đại?"

"Ày." Nói xong hắc vừa chỉ chỉ cái kia chút ngồi chờ các phóng viên, "Người cho rằng đám người kia toàn là Phở Lạc Tư trên đảo truyền thông a, cái kia chút đều là Đông Hải các nơi tòa báo chạy tới, liền Grand Line đồng hành đều có, chờ xem, ngày mai nói không chừng người có thể mua được tất cả báo chí đầu đề, toàn là Yasuo tiên sinh đặc tả ảnh chụp."

"Thì ra là thế..."

Hạ Nặc khẽ vuốt cằm, sau đó cau mày nhìn về phía nơi xa chính tại với Watson chuyện trò vui vẻ chuột.

Gia hỏa này, muốn tại nhiều như vậy truyền thông trước đại xuất danh tiếng, đến cùng là vì cái gì...

"vân..vân, đợi một chút."

Đang lúc trầm tư, bỗng nhiên một đạo tri hoãn tin tức tại trong đầu hắc chợt lóe lên, Hạ Nặc bỗng nhiên kịp phản ứng, quay đầu nhìn về phía cái kia cái lại bắt đầu lại từ đầu tại cuốn sổ thượng viết viết vẽ vẽ gầy vóc dáng: "Người... Vừa rồi nói là đồng hành? Làm sao, người cũng là phóng viên?"

"Àn?"

Gầy vóc dáng ngẩng đầu lên, có chút kỳ quái nhìn hắc một cái: "Người không là biết rõ còn cố hỏi a, không thấy được ta chính tại ghi hiện trường đưa tin?"

"Ta cái nào thấy rõ người chữ như gà bới..."

Hạ Nặc trong lòng đầu đen rau muống xuống, trên mặt lại là lộ ra một cái xấu hổ mà không mất đi lễ phép mỉm cười: "A, không có ý tứ, bởi vì các hạ không có xuất ra máy chụp hình duyên cớ, trong lúc nhất thời không có nhận ra..."

"Ta nói đâu, máy ảnh tại trong túi, còn chưa tới dùng thời điểm, đương nhiên không cần lấy ra. Đây nhưng là nhân sĩ chuyên nghiệp tổ đường, biệt bắt ta cùng bên kia đám thái điều so." Gậy vóc đáng khoát tay áo, sau đó giống là nhớ tới cái gì, trong túi lấy ra một tấm danh thiếp đưa tới:

"Ân, xem người cùng ta trò chuyện cũng rất hợp ý, liền nhận thức một chút đi, đây là danh thiếp của ta."

Hạ Nặc kỳ thật là lười nhác biết này thân phận, nhưng theo lễ phép còn là nhận lấy, tùy ý lên trên nhìn lướt qua về sau, liền chuẩn bị trước thu lại lại nói.

Kết quả khi nhìn rõ trên danh thiếp chữ về sau, hấn tựa như là gặp được cái gì đồ vật ghê gớm, trông mắt trừng tròn xoe, miệng cũng vô ý thức mở lớn, lộ ra mặt mũi tràn đầy chấn kinh chi sắc.

"Người làm sao?" Gậy vóc đáng nao nao, sau đó liền không biết là hiểu cái gì, thế mà cười lên ha ha: "Làm sao, sẽ không phải là trước kia nghe nói qua tên của ta? Ha ha ha, ta xem báo đáp nhiều xã bên trong ai dám nói ta không là vương bài phóng viên, đi ra ngoài tùy tiện dựng cái khung thể mà đều có thể gặp Fan hâm mộ, đây cũng quá đúng dịp đi, ha ha ha ha ha ~"

"A, là rất khéo..."

Sững sờ nửa ngày về sau, Hạ Nặc ngẩng đầu lên, hừ lên mắt cá chết, dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn chăm chăm gậy vóc đáng nói: "Phổ Lạc Tư Tây Bắc báo, phóng viên kiêm văn tự biên tập, Tây Đinh tiên sinh..."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: vinh quang tồn tại ở tâm, mà không phải lưu tại hình (thượng)

"Hừ hừ, chính là tại hạ."

Gậy vóc đáng Tây Đinh kiêu ngạo gật gật đầu, sau đó đưa trong tay bút máy bộp một tiếng đóng lên, một mặt mong đợi nhìn chăm chăm Hạ Nặc, tựa hồ là muốn trên mặt của hấn tìm tới sùng kính với vẻ mặt kích động.

Nhưng mà, để hấn hơi nghi hoặc một chút không hiểu là, khi lấy được khẳng định trả lời chắc chắn về sau, trước mắt thiếu niên mặc áo đen khéo mắt lại ần ần co quắp, tựa hồ đang cực lực đè nén cái gì, cuối cùng tay phải càng là dựng tại bên hông trên mặc kiếm, không nói một lời hướng về hấn chậm rãi rút kiếm ra.

"Cái kia cái..." Gần một mét chín thân cao cực kỳ lực áp bách, theo Hạ Nặc tiếp cận, Tây Đinh tiểu dung cũng ở trên mặt, hấn chậm rãi lui về sau hai bước, siết chặt trong túi máy ảnh, vội vã cuống cuống địa đạo: "Các... Các hạ này là muốn làm gì..."

"Người nói?"

Hạ Nặc xương ngón tay nhẹ nhàng tại trên chuôi kiếm đập, nhìn chăm chăm ánh mắt của hấn nửa ngày, cuối cùng còn là khe khẽ thờ dài, thu hồi Động Gia Hồ, mỉm cười nói: "Không có gì, chỉ là nhất thời nhìn thấy trước kia chỉ có thể tại trên báo chí nhìn qua danh tự, kích động có chút khó tự kiềm chế..."

"Là như thế này a..." Tây Đinh nhìn thấy bên hông hấn kiếm, nhin không được khoe miệng một thu ruộng nói.

"Ân." Hạ Nặc thành khẩn gật gật đầu, sau đó chỉ thấy hấn một mặt không hiểu nhìn xem trong tay danh thiếp, ngữ khí bỗng nhiên trở nên lo lắng, "Nói đến, đã là vương bài phóng viên, lại là lão tư cách biên tập, vì cái gì còn biết được phái đến tuyến đầu đến phụ trách đưa tin? Với lại, thế mà liền cái trợ thủ đều không có?"

"Khụ khụ." Tây Đinh sắc mặt ngừng lại thường có chút xấu hổ, hấn giương lên trong tay cuốn sổ, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Cùng cái kia chút đồng hành so ra, chúng ta Phổ Lạc Tư Tây Bắc báo dù sao quy mô nhỏ một chút, tại Đông Hải lượng tiêu thụ cũng không có chỗ xếp hạng, coi như là ta, tự thân xuất mã đến hiện trường đến cũng là bình thường sự tình."

"Bất quá cái này cũng rất tốt nha, có thể tại tin tức phát sinh trước tiên bên trong, viết xuống hiện trường đưa tin ghi chép đây hết thảy, cũng là chúng ta nghề này hưởng thụ chỗ tại a!"

"Không tầm thường, không tầm thường."

Hạ Nặc lập tức ứng thanh phụ họa nói, vì xem ra không là như vậy qua loa, hẳn còn tượng trưng vỗ vỗ tay, bất quá toàn bộ người vẫn như cũ là uể oải, "Lời tuy như thế, quý xã liên không có nghĩ qua vì cái gì báo chí lượng tiêu thụ một mực thượng không a?"

Nghĩ nghĩ về sau, hẳn lại bổ sung: "Ngô, nói đến, mấy năm này ta đặt mua báo chí bên trong một mực có Phổ Lạc Tư Tây Bắc báo một phần đầu, cũng coi như là lão tư cách trung thực người sử dụng a."

"A? Có đúng không, cái kia thực tại là rất cảm tạ!" Tây Đinh trước là có chút kinh hi, lộ ra một bộ quả là thể tiểu dung, sau đó lại thở dài, "Báo chí lượng tiêu thụ vấn đề, chúng ta tự nhiên cũng cần nhắc qua, nhưng là không có cách nào a, đến một lần là tài chính không đủ, chúng ta có thể phái ra phóng viên có hạn, thứ hai, toà báo bên trong xác thực là thiếu khuyết loại kia thiên tài chân chính, vô luận là sắp chữ thiết kế, còn là cầu văn kết cấu, đều lộ ra quá mức trung quy trung củ điểm."

"A, đương nhiên." Cũng không biết là nhớ ra cái gì đó, Tây Đinh nhếch miệng cười nói: "Nói thật lên, bên trong duy nhất điểm sáng, đại khái chính là ta mang tới chuyên mục văn chương cùng độc nhất vô nhị báo cáo đi, dù sao, ta nhưng là cùng thì kiêm mặc cho phóng viên cùng biên tập hai đại nặng mặc cho nam nhân a!"

"Ân, hoàn toàn chính xác là cùng ba năm trước đây không biết xấu hổ..."

Hạ Nặc tâm lý yên lặng đầu đen rau muống một câu, sau đó chỉ thấy hẳn hướng về Tây Đinh, đưa ra thon dài hữu lực tay phải, "Cuốn sổ lấy ra."

"Làm gì?"

Tây Đinh sững sờ, sau đó liền có chút cảnh giác bụng chật vỗ, "Phía trên nhưng là có ta vừa viết hiện trường đưa tin, người không phải là muốn trước nhìn lên?"

"..." Hạ Nặc không thềm để ý hẳn, trực tiếp một thanh kéo qua cuốn sổ, lại từ đối phương ngực trong túi rút ra bút máy, lật đến trống không một tờ, ở phía trên vù vù ghi lên chữ đến.

Hắn hạ bút tốc độ cực nhanh, bất quá chữ viết cũng là coi như tinh tế, trong nháy mắt, một trang này trên giấy liền nhiều hơn mấy đại đoạn lời nói.

"Đây là..."

Hạ Nặc một hệ liệt động tác thực tại là thô bạo cứng nhắc,

Tăng thêm động tác quá nhanh, Tây Đinh căn bản còn không có phản ứng kịp, chỉ thấy Hạ Nặc đã đập lên bút máy, liên tiếp bản bút ký cùng một chỗ ném qua.

Cuống quát tiếp nhận bản bút ký, hẳn mở ra thì còn là mặt mũi tràn đầy khó chịu chi sắc, nhưng chỉ vờ vờ là nhìn thoáng qua về sau, liền giật mình ngay tại chỗ, chợt "Ba" một tiếng, kích động đem bản bút ký khép lại, đây là bất khả tư nghị ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi tại Hạ Nặc trên mặt.

"Ngô, bên trong là đề nghị, hẳn là có thể để các người toà báo lượng tiêu thụ vượt lên gấp bội..."

Hạ Nặc cười cười, gặp Tây Đinh vẫn như cũ lảng lảng nhìn mình chăm chăm, còn tưởng rằng là đối phương xem thấu cái gì, không khỏi chợt dạ sờ lên cái cằm, ho một tiếng nói: "An tâm đi, cam đoan có thể lừa."

Liền tại này thì.

Một tiếng to lớn pháo hoa đánh bỗng dừng ở trên bầu trời nổ tung, khói lửa chiếu rọi bên trong, đám người chung quanh bỗng nhiên cảm xúc tăng vọt, cảm xúc kích động hướng phía quân hạm thượng hô hào tên Yasuo.

Hạ Nặc khẽ giật mình, Tây Đinh cũng nhập thần trong trạng thái bình tĩnh, lập tức hai người đồng thời phản ứng xảy ra chuyện gì, quay đầu hướng về thăm dò cuối cùng nhìn.

Quả nhiên, cùng vừa rồi so sánh, boong thuyền bỗng nhiên nhiều hơn một đạo người mặc màu đen võ sĩ phục thân ảnh, thân hình cao lớn, eo cầm song nhận, xem ra ước chừng hơn ba mươi tuổi. Mang theo một bộ màu đen kính râm, mặt không biểu tình, tại hơn mười tên hải quân binh sĩ chen chúc dưới, không nhanh không chậm hạ quân hạm, hướng thăm dò bên này đi tới, lộ ra uy thế mười phần.

Mà theo hẳn tiếp cận, người bên bờ bầy nhóm cũng là càng ngày càng hưng phấn, khoa tay múa chân, tiếng hoan hô bên tai không dứt.

"Hừ, thật đúng là là đủ rầm ruid đó a..."

Màng nhĩ bị chấn có chút có chút đau nhức, Hạ Nặc hơi híp mắt lại, nhìn chăm chăm này cái bị các cư dân xem như là Yasuo kiếm sĩ, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, mà một cái tay của hắn, cũng là một lần nữa dừng tại Động Gia Hồ thượng.

... ..

Phi Nha hiện tại rất hưng phấn.

Hoặc là nói, hấn đi xuống quân hạm, đập vào thảm đỏ một sát na kia bắt đầu, hấn liền hết sức hưng phấn.

Thậm chí... Tại nhìn thấy nơi xa đường hẻm hoan nghênh Bằng đại nhân bấy, cùng thảm đỏ một chỗ khác đã bắt đầu các loại đèn flash phục vụ các phóng viên về sau, hấn càng là hô hấp xiết chặt, kim nén không được tâm tình kích động, trái tim tại trong lồng ngực nhảy lợi hại.

Lần trước có lớn như vậy tràng diện, hay là hấn lúc trước vừa mới tại sương tháng thôn mở đạo tràng lúc, các thôn dân đến chúc mừng thời điểm, cái kia thì cùng thôn đạo trưởng Isshin còn chưa từng thành lập, được xưng là Koushirou nam nhân cũng còn không có trở lại cố hương, cho nên ngày đó hấn, tại phố bày tình xảo kiếm thuật về sau, có thể nói là danh tiếng nhất thời có một không hai.

Mà vậy cũng là hấn mấy năm này đào vong kiếp sống bên trong, thích nhất dư vị chuyện.

Nhưng mà, ngày đó phát sinh hết thảy, vô luận là dân chúng số lượng cùng địa vị, còn là nhiệt tình trình độ, đều xa xa không thể cùng trước mắt loại tình huống này so sánh, nhìn xem cái kia sôi trào lên đám người, cùng không ngừng rơi vào bên tai tiếng hoan hô, Phi Nha chưa hề cảm thấy hạnh phúc như thế, một loại hư vinh cảm giác thỏa mãn tại lòng dạ hấn ở giữa lấp khiến trách, cũng dần dần tích đầy, cơ hồ tiếp theo sát liền muốn tràn đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Vinh quang tồn tại ở tâm, mà không phải lưu tại hình (trung)

Tại loại này hư vinh cảm giác khu động dưới, Phi Nha tựa hồ đã quên đi trước đó tại quân hạm thượng khẩn trương cùng bất an, mà là bắt đầu yên tâm thoải mái hưởng thụ đây hết thảy, thậm chí làm vị kia Phổ Lạc Tư gia tộc thiếu gia hướng hấn đưa tay ra biểu thị hoan nghênh lúc, hấn còn kính râm phía dưới liếc đối phương một chút, căng thẳng một cái sau mới lười biếng cùng đối diện hơi nắm lấy tay.

Mà về sau liền là ủa lên truyền thông, liên tiếp đèn flash, với trường thương đoàn pháo đưa qua tới các loại microphone, để Phi Nha hoàn toàn lâm vào lằng lằng bên trong.

"Yasuo tiên sinh, xin hỏi ba năm này người tổng cộng giết bao nhiêu hải tặc?"

"Yasuo tiên sinh, ngài ý kiến gì Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc cái danh xưng này?"

"Đối với ngài tôi nói, tính gộp lại cao tới hơn trăm triệu Belly tiền truy nã chẳng lẽ liền thật sẽ không động tâm sao? Ngài là thế nào yên tâm đi hấn giao cho Chuột Thượng Tá dạng này người?"

... ..

Trước mặt còn tốt, hải quân một đoàn người đều là cười híp mắt ở một bên xem náo nhiệt, nhưng khi cuối cùng một cái đặt câu hỏi vang lên thời điểm, bầu không khí ngưng lại thì liền lúng túng.

Chuột sắc mặt tối đen, vừa định bão nổi, nhưng khi nhìn rõ cái kia cái đặt câu hỏi phóng viên ngực mình bài về sau, lại là con người co rụt lại, ngoài cười nhưng trong không cười hừ hừ hai tiếng về sau, liền dời đi chỗ khác ánh mắt.

Đến từ Grand Line thế giới kinh tế báo phóng viên, hấn một cái Đông Hải chi bộ thượng tá, nhưng không thể trêu vào a. . .

Tốt tại, gần xong nên trang bức về sau, Phi Nha còn là đối một vài vấn đề làm ra trả lời, trong đó liền bao quát thế giới kinh tế báo phóng viên này cái xảo trá vấn đề, bị chuột trên đường dẫn dò qua một ít chuyện hấn tự nhiên biết nên nói như thế nào, không chỉ có liệt cử căn cứ hải quân binh sĩ đãi ngộ trước sau biến hóa, còn hung hăng khen chuột, cơ hồ đem chuột tiết tháo tăng lên tới cùng "Yasuo" cái tên này sánh vai cùng trình độ.

Cái này khiến chuột một lần nữa lộ ra vẻ mặt tươi cười, nội tâm cũng là âm thầm nhẹ nhàng tỏ ra.

Trên thực tế, lần này hấn đến Phổ Lạc Tư đảo mục đích, một là vì cùng này cái Đông Hải lớn nhất tạo nhà đồ tộc tiến hành âm thầm giao dịch, thứ hai

chính là vì mượn nhờ nghe phong phanh mà đến truyền thông, đem thanh danh của mình đề cao đến một cái hoàn toàn đáng tin cậy tình trạng.

Dù sao, mấy năm qua này hấn ở cạnh lấy báo cáo láo tham ô mà đến tiền thưởng lừa đầy bồn đầy bát cùng lúc, nghe phong phanh dư luận bên trong cũng xuất hiện gây bất lợi cho hấn suy đoán, trong đó có không ít đụng chạm đến chân tướng, mà để "Yasuo" đến tự mình ra mặt phủ nhận, tự nhiên là là biện pháp giải quyết tốt nhất.

Nghĩ đến đây, khóe mắt của hấn dư quang hướng phía bên cạnh Phi Nha nhìn thoáng qua, không khỏi hài lòng gật gật đầu.

Lúc trước thật đúng là là không có chọc làm người a. . .

Gia hỏa này, mặc dù bình thường nhìn có chút đồi phé, nhưng tại tăng thêm mạnh nhất thợ săn hải tặc này cái quang hoàn về sau, một thân màu đen vô sỉ kinh phục xem ra thật là có mấy phần hành tẩu ở trong đêm tối độc hành Kiếm Hào phong phạm.

Nhưng mà, liền ở đây lúc, một tiếng tức giận tiếng rống lại là bỗng nhiên từ trong đám người vang lên: "Nói hươu nói vượn! Gia hỏa này căn bản cũng không là Yasuo tiên sinh!"

Thanh âm này tương đương to, trong nháy mắt liền đem không khí chung quanh phá hư không còn một mảnh, mà tại theo tiếng một phen về sau, ánh mắt mọi người, đều là rơi tại thảm đỏ phía bên phải, một cái thân mặc màu xanh nhạt kimono trung niên nam tử trên thân.

Người này xem ra ước chừng bốn mươi tuổi ra mặt, khuôn mặt phổ thông, súc có râu ngắn, trong ngực ôm một đồng đực liệu, thân trên còn vắt lấy một cái bao, trên người kimono cũng ô uế không ít, một bộ phong trần mệt mỏi bộ dáng, bất quá bên hông hấn đeo một thanh vô sỉ đao đến xem, vậy mà cũng là một cái kiếm sĩ.

Nhìn thấy ánh mắt mọi người đều tụ tập tại trên người mình, trung niên kiếm sĩ vô ý thức lui về sau nửa bước, tựa hồ có chút hối hận, nhưng đang nhìn mắt nơi xa thoáng kính râm xuống trông lại Phi Nha về sau, hấn chân chờ một chút, còn là găm rú lên tiếng: "Ta biết hấn! Đây là cùng ta cùng thôn một cái kiếm sĩ, gọi là Phi Nha! Một năm trước giết vô tội phạm bậc lang tiên sinh một nhà chạy trốn, là tại toàn bộ Đông Hải đều bị truy nã tội phạm giết người, nổi tiếng xấu, Yasuo tiên sinh làm sao lại là loại người này!"

"Cái gì? !"

"Làm sao có thể? !"

"Thật hay giả! Gia hỏa này thể mà là tội phạm truy nã? !"

"Sẽ không là tên kia tại nói bậy?"

...

Lời này vừa ra,

Ngừng lại thì như là một viên bom nổ dưới nước, ầm vang rơi tại trái tim của mỗi người, vậy xem mấy trăm quần chúng, thậm chí bao gồm vừa tòng quân hạm bên trên xuống tới hải quân các binh sĩ đều trong nháy mắt xôn xao, từng đạo không dám tin ánh mắt, ngừng lại thì hướng "Yasuo" với trung niên kiếm sĩ trên thân vừa đi vừa về quét.

"Ngô, vị tiên sinh này, ngươi biết mình đang nói cái gì không?"

Chuột ánh mắt trong nháy mắt liền lạnh xuống, hấn gõ gõ bản thân cái kia thật dài sợi râu, thần nhiên nói: "Ngươi nói bên cạnh ta vị này không là Yasuo tiên sinh, cũng nên xuất ra một điểm chứng cứ tới? Ngay trước nhiều như vậy truyền thông, lung tung bịa đặt nhưng là không tốt a, chi chi ~ "

"Hừ! Ta không phải mới vừa nói đến sao! Gia hỏa này rõ ràng một năm trước còn tại sương tháng thôn trong sông bạc lâu lỏng đầu, năm nay mùa xuân mới chạy trốn tới trên đại dương bao la, mà Yasuo tiên sinh nhưng là hai năm trước liền danh chấn Đông Hải, căn bản không có khả năng là một người tốt a!"

Nhìn thấy liền hải quân giáo quan cũng bắt đầu chất vấn bản thân, trung niên kiếm sĩ trong lòng hoảng hốt, vội vàng giải thích nói.

"Loại lời này, có thể tính không được chứng cứ gì đâu, chi chi ~" trông thấy phản ứng của đối phương, chuột ngược lại hoàn toàn trấn định lại, cười quái dị một tiếng địa đạo: "Coi như ngươi nói này chút đều là thật, vậy cũng là liên quan tới một cái tên là Phi Nha tội phạm cố sự, cùng nơi này Yasuo tiên sinh, có quan hệ gì?"

"Cái gì? Ngươi!" Trung niên kiếm sĩ mở to hai mắt nhìn, tựa hồ là cảm thấy có chút khó tin, "Ngươi, ngươi nhưng là hải quân a, là không đúng vậy, đi thăm dò một cái lệnh truy nã không lâu biết không?" Lại cắn răng, "Thực tại không được, ta Vũ Thôn, nguyện ý lấy của mình kiếm sĩ tên phát thệ, trước đó nói, tuyệt không nửa điểm hư giả!"

"Kiếm sĩ tên? Trờ cười, kiếm sĩ danh hào cái gì, có thể đáng giá mấy đồng tiền?"

Chuột bật cười một tiếng, vẫn như cũ là một bộ xem thường biểu lộ, ngược lại là phía sau hấn "Yasuo", tại nhìn thấy vị này tên là Vũ Thôn trung niên kiếm sĩ về sau, sắc mặt trở nên có chút không tự nhiên lại, đều lần nữa lặng lẽ mang lên trên kính râm.

"..."

Trung niên kiếm sĩ trầm mặc, hẳn không phải người ngu, đến hiện tại, cũng là đoán được chuột với Phi Nha ở giữa tư mật quan hệ. Bất quá tình huống dưới mắt đã dung không được hẳn quay đầu.

Tại là tại hít một hơi thật sâu về sau, hẳn yên lặng để tay xuống bên trong được liệu, sau đó đem bên hông võ sĩ đao chậm rãi rút ra, nhắm ngay Phi Nha, trầm giọng nói: "Đã như vậy, vậy ta hướng lên trường học tiên sinh xin, cùng vị này Yasuo tiên sinh quyết đấu, chỉ dùng kiếm thuật, một trận phân thắng bại."

"Chỉ cần hẳn có thể thắng được ta, ta Vũ Thôn, liền thừa nhận hẳn là Yasuo, cũng vì bản thân lời nói mới rồi xin lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: vinh quang tồn tại ở tâm, mà không phải lưu tại hình (hạ)

"Ân?"

Chuột hai mắt khẽ híp một cái, nghĩ nghĩ về sau, bỗng nhiên cười ha hả nói: "Không có vấn đề, liền theo người nói đến."

Nói xong hẳn quay đầu liếc mắt Phi Nha, một mặt áy náy nói: "Chuyện đột nhiên xảy ra, để Yasuo tiên sinh lọt vào loại này làm khó dễ, thật là không có ý tứ đâu, bất quá, nếu như là Yasuo tiên sinh, đối đầu loại này vô danh kiếm sĩ cũng không có vấn đề a?"

Nhưng mà, ngoại trừ Phi Nha cái góc độ này bên ngoài, không có người chú ý tới, làm nói đến câu nói sau cùng lúc, trong mắt của hẳn lặng yên lộ ra một tia âm lệ.

"Không, đương nhiên không có vấn đề."

Phi Nha lưng có chút mát lạnh, nhưng trên mặt cũng không dám hiển lộ mảy may, chỉ gấp hẳn chậm rãi rút ra bên hông thái đao, quay đầu nhìn về Vũ Thôn, dùng một loại vân đạm phong khinh giọng điệu nói: "Đến từ Đông Hải sương tháng thôn kiếm sĩ a? Tuy nói làm như vậy có chút khi dễ người, nhưng đã người đưa ra khiêu chiến, vậy ta cũng liền đành phải thỏa mãn tâm nguyện của người."

Lời tuy nói như vậy, kỳ thật Phi Nha nội tâm kỳ thật còn là rất thấp thòm. Dù sao lúc trước hẳn liền là bị đạo trường Isshin một cái tảo xanh đầu nhỏ quỷ đánh bại, mà đối diện gia hỏa này mặc dù chưa hề giao thủ, nhưng đã là cái kia cái đạo tràng giáo viên, chỉ sợ thực lực cũng sẽ không yếu ở đâu.

"Ít cho ta ở nơi đó trang mô tác dạng!" Quả nhiên, Vũ Thôn căn bản vốn không mua hẳn bộ dáng này sở sách, quát chói tai một tiếng về sau, bước ra một bước, hai tay nắm chắc chuôi kiếm trong tay, hướng về Phi Nha liền vọt lên quá khứ, lưỡi đao trên không trung hiện lên một đạo hàn quang, đối Phi Nha đầu lâu liền là chém xuống một cái.

Phi Nha không dám khinh thường, vội vàng giơ lên thái đao ngăn lại, một cái tay khác thì lấy ra bên hông một cái khác đem hiệp kềm dao găm, vô thanh vô tức hướng phía Vũ Thôn lồng ngực cắm.

"A?"

Tốt tại Vũ Thôn khỏe mắt liếc qua chú ý tới điểm này, hẳn vội vàng thu hồi đao thế, một cái lắc mình, hiểm lại càng hiểm tránh khỏi một kiếm này, sau đó căn rằng nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần nữa phương hướng khác nhau chém ngang quá khứ.

Người tới ta đi, đao mắt hai người cứ như vậy giao chiến mười mấy hiệp, thăm dò hai bên cư dân xem say sưa ngon lành, mà cách đó không xa chuột sắc mặt lại là nhũn mỳ, sắc mặt trở nên khó coi.

Hiển nhiên, dưới mắt thế cục đến xem, hai người thực lực căn bản là không sai biệt lắm, mà càng kéo xuống, tình huống lại càng bất lợi, muốn là lại đánh lên mấy chục cái hiệp, không nói trước Vũ Thôn thắng được khả năng có bao nhiêu, coi như Phi Nha miễn cưỡng chiến thắng, cũng khó tránh khỏi sẽ khiến người hữu tâm hoài nghi, mà hẳn lần này tìm người giả trang Yasuo tại truyền thông trước mặt lộ diện hiệu quả, cũng sẽ nhận không nhỏ ảnh hưởng.

Nghĩ đến đây, chuột trong mắt lóe lên một tia quả quyết chí sắc, hẳn híp híp mắt, co lại tại trong tay áo tay có chút uốn lượn, lại lần nữa vươn ra lúc, ngón

trò với ngón giữa ở giữa đã là nhiều hơn một viên chừng hạt gạo bi thép.

Ánh mắt rơi tại với Phi Nha triển đầu khó phân thắng bại Vũ Thôn trên thân, chuột độ lượng trong chốc lát, đợi cho thời cơ chín muồi về sau, bỗng nhiên cong ngón búng ra, viên kia mất thường khó gặp bi thép ngừng lại thì rời khỏi tay, bay qua bảy tám mét khoảng cách, vô cùng tinh chuẩn đánh vào Vũ Thôn xương bánh chè thương.

Răng rắc!

Một tiếng cực kỳ nhỏ tiếng xương gãy vang lên, tiếp theo sát, vây xem các cư dân liền là một mặt ngạc nhiên nhìn thấy, tại Vũ Thôn giờ kiếm lên đỡ "Yasuo" chính diện đánh xuống một đao thời điểm, đột nhiên hai chân mềm nhũn, sau đó hét thảm một tiếng quỵ trên mặt đất.

Bởi vì chuột thời cơ xuất thủ bất thực tại quá tốt, một màn này tại mọi người nhìn lại tựa như là Vũ Thôn không ngăn được "Yasuo" một kiếm Lực đạo, ngừng lại lúc, rất nhiều người trong lòng liền có phán đoán, bắt đầu lại lần nữa reo hò lên Yasuo danh hào.

Thảm đỏ bên trên, Phi Nha đồng dạng sửng sốt như vậy một sát, nhưng rất nhanh liền vui mừng quá đỗi kịp phản ứng, ánh mắt rơi trên mặt đất Vũ Thôn trên mặt, trong mắt về âm tàn lướt qua, không khách khí chút nào một kiếm rơi xuống, tại đối phương ánh mắt hoảng sợ trung trực tiếp hướng phía lồng ngực đâm.

Hiển nhiên, tại bị này cái đã từng cùng thôn bóc lột tình về sau, trong lòng còn có lo lắng Phi Nha đã lại lần nữa động sát tâm, coi như chuột không có phân phó cái gì, hắn cũng không có ý định lưu lại một người sống.

"Gia hỏa này, thời điểm then chốt còn là rất thông minh mà. . ."

Cách đó không xa,

Chuột nhìn thấy một màn này, thỏa mãn sờ lên chòm râu của mình. Hắn nguyên bản dự định cũng đúng là như thế, này cái gọi là Vũ Thôn sương tháng thôn kiếm sĩ là nhất định phải chết, về phần là tại chỗ giết chết còn là phía sau động thủ, kỳ thật đều không có bao nhiêu khác nhau, cùng lắm thì ấn lên cái tội danh thương đi là được, chủ yếu nhất, còn là Phi Nha có thể trước mặt của mọi người nhanh chóng đánh bại đối phương.

Nhưng mà, sau một khắc, nụ cười trên mặt hắn liền ngưng kết ngay tại chỗ.

Chỉ gặp cách đó không xa, liền tại Phi Nha mũi kiếm trong tay sắp đâm vào Vũ Thôn thân thể một sát na, chung quanh tiếng xèo xèo đột nhiên đại tác, chợt chỉ thấy một đạo khí lăng bỗng nhiên từ trong đám người bốn tập mà tới, ầm vang đụng tại lưỡi đao phía trên!

Leng keng một tiếng!

Cũng không biết cái kia khí lăng Lực đạo lớn bao nhiêu, dù sao tại mọi người không dám tin trong ánh mắt, thượng một giây còn nắm chắc thắng lợi trong tay hăng hái "Yasuo", sau một khắc thể mà liền vũ khí trong tay đều cầm không được, thái đao với hiệp kiếm cùng thì không bị khống chế rơi xuống trên mặt đất, mà bản thân hắn càng là tại cổ này khí lăng dư ba phía dưới, soạt soạt soạt liền lùi mấy bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

"Ai!"

Căn bản vốn không dùng nghĩ lại, Phi Nha cũng biết mình bây giờ bộ dáng có bao nhiêu chật vật, thẹn quá hoá giận phía dưới, cũng không lo được bảo trì phong độ, trực tiếp quay đầu hướng phía thảm đỏ người của hai bên bày gầm thét lên: "Ai ở nơi đó đánh lên lão tử, cắt ra đây cho ta ! !"

Bộ dáng này thực tại là quá hung hãn, lại thêm cùng lúc trước hình tượng chênh lệch cực lớn, chỗ ánh mắt nhìn tới, mọi người nhao nhao có chút sợ hãi hướng lui lại, trong lúc nhất thời vậy mà không người nào dám trả lời hắn.

"A, cái kia cái. . . Không có ý tứ, ở chỗ này."

Liền tại này lúc, một đạo có chút lười biếng thanh âm, bỗng nhiên trong đám người truyền ra, trong nháy mắt hấp dẫn lực chú ý của mọi người, chợt đám người liền là nhìn thấy, bởi vì cư dân lui ra phía sau mà trống đi thảm đỏ bên cạnh, bỗng nhiên nhiều hơn một tên ôm ấp kiếm gỗ thiếu niên.

Khuôn mặt thanh tú, khí chất yên tĩnh, lại phối hợp cái kia một mặt mang theo điển (phúc) ưỡn (đen) tiểu dung, thấy thể nào đều là vô hại hiền lành.

"Ân?"

Thấy rõ người lên tiếng tuổi tác với tướng mạo về sau, Phi Nha trước là một trận ngạc nhiên, nhưng rất nhanh liền kịp phản ứng, liếc mắt trên mặt đất một mặt sống sót sau tai nạn biểu lộ Vũ Thôn: "Thế mà đang đánh lên ta về sau, còn dám bản thân đứng ra, người tuổi trẻ bây giờ, thật là gan lớn. . ."

Mũi chân hơi nhú, trên đất thái đao ngừng lại thì bắn ngược mà lên, một lần nữa bị hắn nắm trong tay, Phi Nha lúc này mới nhìn chằm chằm về phía ôm Kiếm thiếu năm, đầy mặt rét lạnh địa đạo: "Bất quá nói cho cùng cũng chỉ là cái tiểu hài tử thôi, liền kiếm sĩ ở giữa quyết đấu ngoại nhân tuyệt đối không thể nhúng tay quy củ, đều không rõ lắm, như vậy, cũng đừng trách ta đại biểu trường bối của ngươi, cho ngươi một chút giáo huấn."

"Bằng không, ta này cái Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc mặt mũi, sẽ phải mất hết a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Quân tình xúc động

Lời còn chưa dứt, Phi Nha liền là bước chân khẽ động, toàn bộ người lấy tốc độ cực nhanh thoát ra, trong tay thái đao lóe ra rét lạnh quang mang, hướng về cách đó không xa ôm Kiếm thiếu năm bỏ ngang mà:

"Vô tri tiểu tử, tiếp nhận chính nghĩa chế tài!"

Giờ khắc này, bên bờ bầu không khí đều cơ hồ ngưng kết lại, vô số đạo ánh mắt thuận mũi đao chỉ, rơi tại ôm Kiếm thiếu năm trên thân, tại lưỡi đao quang ảnh trung, bọn hán phảng phất đã thấy, tiểu tử này bị chặt thành một bãi thịt nát đáng về.

Kết quả. . .

Tiếp theo sát, tại tất cả mọi người không dám tin trong ánh mắt, ôm Kiếm thiếu năm thân ảnh bỗng nhiên biến mất ngay tại chỗ, tàn ảnh hiện lên, lại lần nữa xuất hiện lúc, thiếu niên vậy mà đã cùng Phi Nha gặp thoáng qua, xuất hiện ở sau lưng của hắn.

Mà lúc này, một đạo có chút bất đắc dĩ thanh âm, cũng là tại thâm đồ thượng vang lên:

"Nói nhảm nhiều quá a, đại thúc. . ."

Phốc phốc!

Lưỡi đao vào thịt thanh âm bỗng dừng vang lên, máu bắn tung tóe trung, Phi Nha thân thể đột nhiên cương ngay tại chỗ, trên mặt nhẹ răng cười còn ngưng kết ở nơi đó, con ngươi cũng đã cấp tốc tàn rã, mà trong tay thái đao, cũng là leng keng một tiếng lại lần nữa rơi trên mặt đất.

Cuối cùng, tại thân thể lung lay về sau, Phi Nha toàn bộ người bịch một tiếng, cứ như vậy thẳng tắp mới ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Gia hỏa này, nhập hí sâu như vậy còn chưa tỉnh, rõ ràng là ba mươi tuổi củi mục đại thúc, là lông có thể như thế tự kỷ đó a. . ."

Ôm Kiếm thiếu năm tự nhiên là là Hạ Nặc, giờ phút này hắn thi thể phần lưng rút ra Động Gia Hồ, mũi kiếm nghiêng nghiêng, nhẹ nhàng chấn rơi lên trên mặt vết máu về sau, có chút như cả trứng thờ dài: "Yếu thành dạng này cũng là không cứu nổi a, một cái Quét Kiếm thể mà liền không có. . ."

Nói đến, vừa rồi hắn một mực ở bên cạnh vậy xem, nhìn thấy gia hỏa này lấy bản thân xông ra tới danh nghĩa trang bức, khó chịu về khó chịu, hắn thật đúng là không có ý định xuất thủ. Dù sao nhiều người nhìn như vậy đâu, ba năm qua một mực thói quen đêm khuya độc hành Hạ Nặc cũng không là rất ưa thích dưới loại tình huống này làm náo động. Thật muốn tính sổ lời nói, cùng lắm thì các loại này cái nghi thức hoan nghênh quá khứ, tùy tiện tại thành trấn bên trong tìm cái hẻm nhỏ vắng vẻ động thủ chính là.

Kết quả phía sau phát triển liền hắn đều không nghĩ đến, thế mà nửa đường tung ra Vũ Thôn như thế cái cùng gia Yasuo cùng thôn người đi ra, một lời không hợp thế mà còn trực tiếp đao thật thật kiếm đối lên. Không có cách, vì không cho vị đại thúc này ra người nào mệnh, hắn cũng chỉ đành xuất kiếm, để phía trước vị kia củi mục đại thúc chết đi a. . .

Dù sao xem ra là cái tội phạm giết người, tiện tay xử lý loại người này, Hạ Nặc nhưng là một điểm gánh nặng trong lòng đều không có.

Khẽ ngẩng đầu, ánh mắt dời về phía bốn phía, chợt Hạ Nặc liền là hơi kinh ngạc phát hiện, giờ phút này Phổ Lạc Tư cảng khẩu bầu không khí, cơ hồ có thể dùng quý dị để hình dung. Thâm đồ hai bên tất cả mọi người, cùng quân hạm bên cạnh trên trăm tên hải quân binh sĩ, đều là mồm dài đến Lão đại, một mặt đần độn mà nhìn mình. Trọn vẹn mười mấy giây đồng hồ quá khứ, Hạ Nặc thế mà không có nghe đến một điểm thanh âm.

Tĩnh mịch, hoàn toàn tĩnh mịch.

Yên tĩnh cơ hồ tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, để cho người ta sợ hãi.

"Ách. . . Cái kia cái, ta nói các vị a."

Bị nhiều người như vậy gắt gao nhìn chăm chăm, tha là Hạ Nặc da mặt dày đột phá chân trời, giờ phút này cũng khó tránh khỏi có chút xấu hổ, hắn gãi đầu một cái, giọng cười hai tiếng nói: "Mặc dù ta cũng biết mình rất đẹp trai, nhưng cũng không cần một mực nín lấy ta xem đi. . ."

Đại khái là câu nói này dẫn đầu phá vỡ yên lặng nguyên nhân, các cư dân trên mặt ngọc trệ biểu lộ rốt cục có dấu hiệu buông lỏng, mà không biết từ nơi nào vang lên một tiếng tri hoãn thật lâu kinh hô, trong nháy mắt khiến cho toàn bộ bên cạnh, đều lâm vào sôi trào bên trong:

"Ông trời của ta, tiểu tử này giết chết Yasuo tiên sinh!"

"Một kiếm! Hắn chỉ dùng một kiếm, liền đánh bại Yasuo tiên sinh!"

"Yasuo tiên sinh làm sao có thể yếu như vậy, sẽ không thật giống cái kia cái kiếm sĩ nói, là cái tội phạm giết người nguy trang giả? !"

"Loại này suy đoán, chỉ trước thoát nhìn là cỡ nào hoang đường, bây giờ bị người kiểu nói này, giống như hoàn toàn chính xác có khả năng này a. . ."

....

chấn kinh,

Không dám tin, đến mê vọng, nghi kỵ, các loại phức tạp cảm xúc bao hàm tại này ồn ào tiếng nghị luận trung, mà theo thời gian dần dần trôi qua, một loại chủ điều dần dần chiếm cứ thượng phong.

Vậy liền là, rõ ràng là đồ sát qua vô số băng hải tặc, danh xưng Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc Yasuo, làm sao lại nhẹ nhàng như vậy bị một thiếu niên cho đánh bại?

Ngừng lại lúc, từng đạo trần ngập ánh mắt hoài nghi, hướng về đồng dạng tròn mắt hốc mồm Chuột Thượng Tá tụ tập mà.

"Uy, bên kia hải quân! Cho chúng ta giải thích xuống a, này cái Yasuo đến cùng là thật hay giả!" Trước hết chất vấn lên tiếng một cái mang theo kính đen lão giả, mặc dù thân thể già nua, nhưng hắn vẫn như cũ mặt đỏ lên, đây là tức giận hướng phía chuột quát: "Nếu như muốn để chúng ta biết này là giả Yasuo, coi như là hải quân giáo quan, chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện tha người!"

"Liền đúng vậy a! Thế mà cảm giả thợ săn hải tặc đến lừa gạt người, đây coi là cái gì, coi chúng ta là đồ đàn lừa nghịch sao? !" Bên cạnh một cái hơn hai mươi tuổi trắng hán đầu trọc cũng đi theo giận dữ hét.

"Liền là! Liền là!"

...

Trong lúc nhất thời, quần tình mãnh liệt, vô số người hướng về ở vào bên bờ Chuột Thượng Tá xúm lại quá khứ, rất có không thể chống đỡ xu thế, chung quanh hải quân binh sĩ thấy thế vội vàng đem tự mình trưởng quan bảo hộ tại bên trong, chậm rãi hướng về quân hạm lui.

Nhưng mà nhất tới gần mặt biển cư dân sớm đã có đoán trước, chắn ngang thành mấy hàng trực tiếp đem thông hướng quân hạm đường đi ngăn chặn, cứ như vậy, chuột chờ liền triệt để bị mấy trăm cư dân vây lại, căn bản không có cách nào động đậy.

"Quả nhiên còn là thực lực yếu nhất a, tìm giả cũng không tìm cái lợi hại điểm, chắc chắn. . . Lần này liền ăn đũa chúng đều nhìn ra không đúng?" Hạ Nặc xem xét mắt một mặt hốt hoảng chuột, lộ ra một vòng cười trên nỗi đau của người khác tiểu dung.

Àn, cái này, bản thân rốt cục không cần bị để ở giữa vậy xem a.

Gặp chuột bị chắn đến kín không kê hở, mắt thấy tạm thì là chạy không thoát, Hạ Nặc cũng không trước tiên chen lên trước, mà là về tới vừa rồi thăm dò thượng vị trí, hướng phía vẫn như cũ một mặt thống khổ nằm trên mặt đất Vũ Thôn, đưa ra một cái tay.

"Tạ. . . Tạ ơn."

Được sự giúp đỡ của Hạ Nặc, Vũ Thôn rốt cục là khó khăn đứng lên, bất quá nhìn hắn đi đường khập khểnh bộ dáng, hiển nhiên trước đó chuột vụng trộm hạ thủ cái kia đạo bị thép tổn thương còn là rất lớn, cái này khiến Hạ Nặc không khỏi có chút áy náy mở miệng nói: "Không có ý tứ, xuất thủ chậm, để người bị thương nặng như vậy."

"Không không không, điểm ấy vết thương nhỏ căn bản không tính là cái gì, tình dưỡng nửa tháng liền tốt." Vũ Thôn vội vàng liên tục khoát tay, "Nói thật lên, là ta không có ý tứ mới đúng, lỡ mồm xuất thủ, để các hạ đắc tội hải quân. . ."

Nói đến đây, Vũ Thôn sắc mặt có chút ảm đạm, hiển nhiên vừa rồi chuột thái độ, để vị đại thúc này đối hải quân có chút thất vọng. Mà hiện tại Hạ Nặc với chuột chính diện đối bên trên, vừa nghĩ tới đến tiếp sau khả năng đưa tới trong mắt hậu quả, càng làm cho hắn có chút bất an.

"Ha ha, việc nhỏ mà thôi, chờ xem, đợi chút nữa còn có sổ sách cùng tên kia tính." Hạ Nặc mắt nhìn xa xa quân hạm, thờ ơ giang tay ra, cười nói.

Vì bỏ qua một bên chủ đề, ánh mắt của hắn rơi trên mặt đất tản mát được liệu bên trên, này là Vũ Thôn xuất thủ trước một mực cẩn thận từng li từng tí nâng trong ngực, tốt tại không có nhận chiến đấu tác động đến, coi như tương đối hoàn chỉnh.

Xin phép nghị nói rõ cùng đối mới bộc phát thông cáo

Ghi đến một nửa mạch suy nghĩ thể, lật đổ làm lại, phát hiện mấy ngày nay tiết tấu vấn đề rất lớn, phong cách vẽ cũng có chút sai lầm, phải lần nữa quy hoạch một phen.

Lại thêm thân thể vấn đề sáng mai muốn đi vào thành phố bệnh viện kiểm tra, đêm nay không thể thức đêm tu tiên, cho nên hôm nay không thể không xin phép nghỉ, cả ướp muối đổi mới thực tại là có lỗi với mọi người.

Chỗ bình luận truyện có người hỏi lúc nào lên giá, như vậy sớm nói một chút đi, đã xác định là ngày một tháng tám rạng sáng, cùng ngày ta sẽ ra tay trước giữ gốc canh năm bộc phát, đằng sau xem tình huống lại thêm căng, về sau cũng sẽ tăng tốc đổi mới tốc độ, mà lên đỡ trước mấy ngày nay, sẽ bảo trì hai canh.

Lần nữa thật có lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Xuất thủ

Bởi vì Vũ Thôn đi đứng không quá tiện lợi duyên cớ, Hạ Nặc xoay người giúp hắn đem tất cả dược liệu đều thu thập lại, sau đó tại đối phương ánh mắt cảm kích trung đưa quá khứ, cười nói: "Làm sao, Vũ Thôn đại thúc, người ra biển chạy xa như vậy, chính là vì mua những dược liệu này mà?"

"A, thế thì không là." Vũ Thôn cẩn thận đem này chút tàn mát dược liệu đựng trong bao vải, sau đó gãi đầu một cái nói: "Lần này ta là bị một cái thương đội thuê là hộ vệ, đi theo đám bọn hắn ra biển kiếm ít tiền để lấy, dược liệu đều là thương đội nơi đó giá thấp mua, muốn mang về cho đạo tràng bọn nhỏ rèn luyện thân thể tới. . ."

"Nguyên lai là như thế này a." Hạ Nặc gật mình.

Vừa mới bắt đầu hắn nhìn thấy những dược liệu này phản ứng đầu tiên, là vì cho Kuina trị liệu cái gì, nhưng sau đó liền nhớ lại Kuina đều qua đời đã nhiều năm, cả hai căn bản không hợp.

Vừa nhắc tới sương tháng thôn, liền không khỏi không khiến người ta nhớ tới Zoro, cái kia cái tảo xanh đầu đồ đàn có vẻ như là cùng Sanji cùng một năm ra đời, hiện tại cũng nên có cái mười hai mười ba tuổi, cách hắn chính thức ra biển thời gian, cũng chỉ có bốn năm.

Nghĩ tới đây, một tia ác thú vị bỗng nhiên nổi lên Hạ Nặc trong lòng, nguyên tác bên trong Zoro lúc trước sở dĩ đi ra biển, một trong những mục đích coi như là lấy đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào mất điều hầu làm mục tiêu, tăng thực lực lên khiêu chiến hắn, muốn là mình có thể tại này trong bốn năm, đạt tới Mihawk cao như vậy độ, nói không chừng với nguyên tác nội dung cốt truyện giáp giới lúc, "Tác đại" thậm nghĩ muốn leo lên đỉnh cao, liền biến thành bản thân. . .

Hắc hắc hắc, ngẫm lại liền rất mang cảm giác a.

Trong lúc nhất thời, Hạ Nặc trên mặt biểu lộ đều có chút quỷ súc, còn tốt đối diện Vũ Thôn mờ mịt ánh mắt nhắc nhở hắn, để Hạ Nặc vội vàng đem khắp nơi loạn tung bay suy nghĩ thu hồi lại.

Bởi vì Vũ Thôn xương bánh chè xếp, đến thành trấn bên trong băng bó chữa thương duyên cớ, Hạ Nặc cùng hắn lại tùy tiện hàn huyên vài câu về sau, liền lần nhau cáo biệt. Mà Hạ Nặc lực chú ý, cũng liền một lần nữa quay lại cảng khẩu quân hạm bên này.

Ân, sau một khắc, Hạ Nặc liền không nhận được lấy tay đỡ ngách, không hiểu có chút đồng tình lên những hải quân kia đến.

Cứ như vậy không lâu sau, chuột tình huống bên kia rõ ràng còn khốc liệt hơn không ít, không riêng là những cư dân kia, sớm ở một bên nhìn chăm chăm các phóng viên cũng đều vọt lên thượng, các loại microphone chọc lấy đám hải quân một mặt, còn muốn chịu đựng chung quanh mấy chục cái loa phóng thanh bên trong truyền ra to lớn tạp âm, ngược lại là bị trùng điệp bảo hộ ở bên trong chuột, thí sự không có. . .

Toàn bộ hải quân 16 chi bộ, bày ra loại này cấp trên, cũng coi như bọn hắn khổ tám đời.

Thờ dài về sau, Hạ Nặc sắc mặt dần dần lạnh xuống, chỉ gấp hắn nhắc lên Động Gia Hồ, không nhanh không chậm hướng về thăm dò cuối cùng đi, tại đến đám người vây quanh vòng ngoài về sau, ánh mắt rơi tại mặt hốt hoảng chuột trên mặt.

Cảm giác trung, chuột khí cơ dần dần bị hắn khóa chặt, chợt, theo Hạ Nặc chân phải mũi chân nhẹ nhàng vừa rơi xuống, hắn toàn bộ người bỗng nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, dùng tốc độ khó mà tin nổi, hướng về nhất vị trí giữa bạo cướp mà!

Quét Kiếm!

Trong chốc lát, "Xuy xuy" tiếng nổ lớn, tại bỗng nhiên vang lên âm thanh xé gió trung, vô luận là tức giận các cư dân, còn là thần sắc hải quân binh sĩ, chỉ cần là dựa vào gần này trên một đường thẳng đám người, chỉ cảm thấy một cỗ không thể ngăn cản cự lực vọt tới, thân thể liền không tự chủ được hướng về nghiêng ngã, ngạnh sinh sinh rỗng một cái thông đạo đi ra.

Đát.

Gót chân rơi xuống đất thanh âm vang lên, cái kia chút té ngã trên đất đám hải quân vô ý thức quay đầu, ngừng lại thì hoảng sợ phát hiện, trước đó tên kia đánh bại "Yasuo" thiếu niên mặc áo đen, thỉnh linh xuất hiện ở Chuột Thượng Tá sau lưng, cũng mặt không thay đổi dùng một thanh cổ phác vô hoa kiếm gỗ, chống đỡ tự mình trường quan cổ họng.

"Người làm gì!"

"Hỗn đản, nhanh lên buông xuống thượng tá tiên sinh!"

"Người cái tên này. . . Là muốn cùng chúng ta hải quân là địch sao? !"

...

Trong lúc nhất thời, hải quân binh sĩ tiếng rống giận dữ giống như thủy triều vọt tới, mà sau đó liền là nhao nhao đem họng súng nhắm ngay quá khứ, ngược lại là nguyên bản cảm xúc kích động các cư dân, giờ phút này ngược lại yên tĩnh trở lại, ngơ ngác nhìn qua ở giữa một mặt lạnh nhạt Hạ Nặc,

Đơn giản không thể tin được bản thân nhìn thấy là thật.

Trước đó bọn hắn mặc dù phẫn nộ, nhưng cũng chỉ là vây quanh hải quân muốn bọn hắn cho cái giải thích thôi, nhưng gia hỏa này đã làm gì. . . Thế mà trực tiếp cảm kiếm bức hiếp ở hải quân thượng tá?

Làm ra loại sự tình này, đơn giản cùng chủ động tìm chết cũng không có gì khác biệt a?

"Khụ khụ. . ." Hô hấp bị áp bách phía dưới, chuột mặt ngừng lại thì đỏ bừng lên, hắn liều mạng quay đầu lại, dùng khóe mắt liếc qua gắt gao nhìn chăm chăm Hạ Nặc, miệng bên trong mơ hồ không rõ gát ra lời nói đến: "Người. . . Người rốt cuộc là ai, nghĩ, muốn làm gì?"

"Tìm người tính sổ người."

Hạ Nặc liếc mắt nhìn hắn, sau đó mỉm cười, gần sát chuột bên tai, dùng chỉ có hắn một cá nhân nghe được thanh âm nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, ta một cái tên khác người có lẽ cũng không lạ lắm. . ."

"Thợ săn hải tặc, Yasuo."

Oanh!

Câu nói này giống như một đạo kinh lôi, bỗng nhiên tại chuột trong lòng nổ vang, con người của hắn trong nháy mắt co rút lại, trên mặt không thể che giấu ức hiếp ra một tia hoảng sợ đến.

Yasuo!

Này cái xem ra tuổi quá trẻ tiểu tử, thế mà liền là Yasuo!

Trong chốc lát, trong lòng suy nghĩ như điện, chuột cơ hồ là trong nháy mắt minh bạch hết thảy, khó trách đối phương muốn đối Phi Nha xuất thủ, khó trách muốn tại bản thân sắp trốn thượng quân hạm lúc, sẽ bị gia hỏa này cường ép trong tay, khó trách đối phương thái độ sẽ ác liệt như vậy, cũng nói là tìm đến mình tính sổ người. . .

Vô luận là mấy năm này bên trong, bản thân lấy cái danh hiệu này mạo hiểm lĩnh cự tiền thưởng, còn là vừa rồi bản thân tìm đến giả Yasuo, biểu diễn một trận trò hề, chỉ sợ tại chính thức Yasuo trong mắt, đều là tuyệt đối không thể tha thứ.

Bản thân, chết chắc rồi a. . .

"Không đúng, còn có hi vọng. . ."

Bỗng nhiên, một cái cực kỳ trọng yếu tin tức, bỗng nhiên tại chuột trong đầu chợt lóe lên, hắn nắm thật chặt cổ, ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Nặc ác ma kia mỉm cười, cắn răng nói: "Liền. . . Coi như người là Yasuo thì thế nào, không phải là muốn tìm ta báo thù?"

"Đừng quên, người là thợ săn hải tặc, ta là hải quân thượng tá, vốn là cùng một trận doanh mới đúng. Mà bên cạnh hiện tại chỉ ít tụ tập hai mươi nhà truyền thông, muốn là người ở chỗ này giết ta, vậy liền là tại hải quân trên mặt trùng điệp đập một cước."

Nói đến chỗ này, chuột ánh mắt bên trong đã một lần nữa toả ra sinh cơ, hắn mặc dù nói chuyện rất gian nan, nhưng vẫn như cũ có thể từ đó nghe ra tràn đầy tự tin với chắc chắn: "Đến. . . Đến lúc đó, đừng nói thợ săn hải tặc thân phận, ta dám cam đoan, người gặp qua so rất nhiều hải tặc còn muốn thảm, bản bộ tướng tá nhóm, là tuyệt đối sẽ không bỏ qua người!"

Nói xong này chút nữa cảnh cáo nữa cầu khẩn lời nói về sau, hấn liền gất gao tập trung vào Hạ Nặc con mắt, tựa hồ là muốn từ đó nhìn ra cảm xúc biến hóa, tí như do dự không chừng với bối rối hối hận cái gì.

Nhưng mà, kết quả sau cùng nhất định để hấn thất vọng. Hạ Nặc vẫn vẹn là trầm mặc như vậy một cái, liền lại lần nữa nở nụ cười, Động Gia Hồ mũi kiếm, tại vô thanh vô tức lại tới gần một điểm, trực tiếp để hấn hai mắt lật một cái, hiềm chút ngạt thở quá khứ:

"Đừng nói nhảm, đợi chút nữa nghe kỹ ta. Để ngươi làm cái gì, thì làm cái đó, nhớ kỹ điểm này, là đủ rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Đại khoái đao 21 công

Bến cảng bên cạnh.

Tại một mảnh không khí khẩn trương trung, mới vừa rồi bị Hạ Nặc đựng bay trên mặt đất các phóng viên lẫn nhau đỡ lên, thật vất vả một lần nữa lấp xong phỏng vấn thiết bị, liền mờ mờ nhìn thấy, thiếu niên mặc áo đen kia tại đối Chuột Thượng Tả đưa lỗ tai nói nhỏ vài câu về sau, một mặt mê hoặc mỉm cười hướng bọn hấn nhìn lại.

"Cái kia cái, truyền thông các vị."

Hạ Nặc nhẹ nhàng ho một tiếng, đem tất cả phóng viên lực chú ý đều hấp dẫn tới về sau, khẽ mỉm cười nói: "Tiếp đó, ta sẽ hỏi chuột tiên sinh ba cái vấn đề, chắc hẳn đáp án sẽ cho mọi người mang đến không sự kinh hi nhỏ, các vị tốt nhất chuẩn bị kỹ càng điện thoại trùng cái gì, để là cướp được trực tiếp đưa tin chuẩn bị sẵn sàng."

"Ấy ?"

"Ân, nhất là là ngươi, Sika tiên sinh."

Ánh mắt rơi trong đám người một mặt mộng bức Sika trên mặt, hấn khẽ miệng cười một tiếng, "Đợi chút nữa báo cáo thời điểm, nhưng tuyệt đối đừng quên ta dạy cho ngươi kỹ xảo, nói không chừng ngươi hàm nư phiên thân thời gian, ngay hôm nay. . ."

"A. . . A? !" Sika trước là vô ý thức gật gật đầu, chợt một trận ngạc nhiên há to miệng, "Có ý tứ gì?"

Nhưng mà Hạ Nặc đã là đối qua mặt, nhìn quanh mắt bốn phía các cư dân về sau, cúi đầu nhìn qua chuột, thần nhiên nói: "Vấn đề thứ nhất, vừa rồi cái kia cái bị ta giết người là ai?"

"Này. . ." Đối mặt với bến cảng tất cả mọi người quăng tới hiếu kỳ ánh mắt, chuột một trận do dự, hồi lâu không nói được tiếng nào, nhưng chợt liền là một cỗ làm cho người hít thở không thông cảm giác áp bách yết hầu ổng truyền đến, nhàn nhạt mùi máu tươi truyền vào trong mũi, để hấn một cái giật mình phía dưới, đành phải kiên trì mở miệng nói: "Là. . . Là ta ở trên biển tìm đảo phạm, gọi là Phi Nha, đến. . . Đến từ Đông Hải sương tháng thôn. . ."

Hoa!

Lời kia vừa thốt ra, ngừng lại thì trong đám người nhấc lên sóng to gió lớn!

Quay đầu nhìn sang cách đó không xa thăm dò thượng thi thể, thấy lại nhìn Chuột Thượng Tả, ý thức được hấn nói cái gì về sau, dân chúng bình thường còn tốt, chỉ là một mặt khiếp sợ ngăn người tại chỗ, mà những ký giả kia lại là rất nhanh phản ứng lại, điên cuồng gọi gây ra dòng điện lời nói trùng với tự mình toà báo tổng bộ liên hệ tới, trong lúc nhất thời, Bồ Lỗ Bồ Lỗ thanh âm với các phóng viên kích động đưa tin âm thanh hỗn hợp lại cùng nhau, vang lên liên miên.

Mặc dù tại Hạ Nặc một kiếm đánh bại Phi Nha về sau, rất nhiều người liền đã lòng tràn đầy lo nghĩ, nhưng cái này cùng giờ phút này Chuột Thượng Tả tự mình lối ra thừa nhận so sánh, căn bản là hai khái niệm tốt a!

"Ân, rất tốt. . ."

Đối với trước mắt này tám người ngã ngựa đổ cảnh tượng, Hạ Nặc khẽ vuốt cằm, biểu thị tương đương hài lòng, nhưng hấn trên mặt vẫn như cũ không có biểu tình gì, xem xét mắt chuột, tiếp tục bình tĩnh hỏi: "Vấn đề thứ hai, đã ngươi biết tên kia thân phận chân thật, vì cái gì còn muốn cho hấn đến giả trang Yasuo?"

Chuột lần này liền đang hoàng hơn, vô lực nói: "Ta cũng chẳng còn cách nào khác a, trước đó ta mặc dù tuyên bố qua Yasuo đem tất cả thưởng Kim Đồ quyền tặng cho hải quân chi bộ, nhưng một lúc sau, cuối cùng có người nghi ngờ hấn cùng quan hệ của ta, cùng tiền thưởng hưởng đi cái gì, ta lại không phải thật sự nhận biết Yasuo, không tìm ra một mọi người đến, làm sao ngăn chặn đám người kia miệng. . ."

Lần này, không riêng là các cư dân, liền lúc đầu chỉ lo hướng toà báo đưa tin tình huống hiện trường các phóng viên nghe được đều là một trận nổi giận.

Khó trách lần này sớm thông tri nhiều như vậy thêm truyền thông, thì ra như vậy là chuột muốn lợi dụng bọn hấn đạt thành mục đích của mình? Đây không phải đem một mực tự xưng là tinh anh phần tử trí thức bọn hấn làm khi đùa nghịch a? !

"Biểu hiện không tệ, tiếp tục."

Các ký giả cảm xúc biến hóa cũng đều rơi tại Hạ Nặc trong mắt, hấn bất động thanh sắc nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Vấn đề thứ ba, đã chân chính Yasuo với người không quan hệ, như vậy hải tặc nhóm tiền thưởng. . . Tổng cộng có bao nhiêu, đến cùng bị dùng tới làm gì?"

"Ta. . . Đây cái. . ." Chuột chần chờ một hồi lâu, cuối cùng tại Hạ Nặc lãnh đạm nhìn soi mói, còn là giả dựa lấy mở miệng nói: "Mấy năm này tính gộp lại xuống lời nói, hết thảy là 150 triệu tiền thưởng, trong đó mười triệu bị ta dùng để kiến thiết chi bộ căn cứ, còn lại tiền, phần lớn đều bị chính ta tiêu hết. . ."

"Bản thân tiêu hết? !"

Không ngoài dự liệu Hạ Nặc dự kiến là,

Thứ ba cái trả lời sau khi ra ngoài, liền cái kia chút trước đó một mực liều mạng bảo hộ chuột hải quân các binh sĩ, đều hoàn toàn ngây ngẩn cả người, tùy theo mà đến liền là trùng thiên nộ khí với bất mẫn, biểu lộ cơ hồ với những cư dân kia không khác, nếu không là còn có lý trí với hải quân quân quy ước thúc, đoán chừng bọn hấn đã sớm từ bỏ vòng bảo hộ, cùng người bên ngoài nhóm cùng một chỗ xông vào thu thập con chuột.

"Quả nhiên là như thế này a. . ."

Không để ý đến những người này, Hạ Nặc chỉ là hư thu hút nhìn về phía chuột nói: "Ngô. . . Coi như bị người tiêu hết mười triệu, còn lại cũng còn có hơn một trăm triệu Belly, lúc này mới bao lâu trôi qua, làm sao có thể hoa nhanh như vậy?"

"Ta. . ." Chuột ánh mắt ngừng lại thì vô ý thức hướng cái hông của mình liếc nhìn, nhưng chợt liền thu hồi ánh mắt, cắn răng nói: "Không có gì tốt nói tí mĩ, trên cái thể giới này xa xỉ đắt đỏ nhiều thứ đi, không cần thận liền tiêu hết, ai còn nhớ kỹ mua cái gì!"

"Ân? Lần này người coi như không thành thật a. "

Làm hấn không nghĩ tới là, Hạ Nặc vừa rồi đem hấn phiếu hút ánh mắt thu hết vào mắt, nghe vậy quét mắt cái hông của hấn, nhú lông mày về sau, trực tiếp đuổi ra trông không cái tay kia, đem hấn treo ở nơi đó bội kiểm rút ra.

"Không! Không cần!"

Chuột vô ý thức thốt ra, nhưng mà tại Hạ Nặc mặt không biểu tình nhìn đến trong ánh mắt, hấn chỉ có thể nuốt ngụm nước miếng, bắt đắc dĩ ngậm miệng lại.

Màu trắng sữa chủ giọng chuối kiếm, mang theo đơn giản một chút hoa văn, mà vỏ kiếm thì là hoàn toàn thuần bạch sắc, xem ra tương đương xinh đẹp, mà tại Hạ Nặc dùng ngón tay cái có chút nhướng lên, rút ra lý miệng chớp mắt, chứng nất hấn quang bỗng nhiên sáng lên, một chút nhìn, Tinh Cương đúc thành lưỡi kiếm giống như bám vào lấy một tầng nhân nhạ sương tuyết, làm cho người không khỏi cảm thấy phát lạnh,

"Coi như không tệ kiếm a. . ."

Thân là một tên kiếm sĩ bên trong cường giả, Hạ Nặc tại này phương diện tự nhiên nhãn lực phi phàm, hấn vờ vờ chỉ là quan sát một lát sau, trên mặt liền lộ ra ý vị sâu xa tiếu dung, "Ta nói chuột tiên sinh, loại này đẳng cấp kiếm, tựa hồ hải quân còn không có giàu có đến chi bộ thượng tá liền có thể nhân thủ một cái trình độ?"

Sớm tại Hạ Nặc rút kiếm ra một khắc kia trở đi, chuột sắc mặt liền triệt để xám trắng xuống tới, mà nghe được Hạ Nặc này rõ ràng là trêu chọc tra hỏi về sau, hấn càng là vô lực cúi thấp đầu xuống.

"Làm sao, không có ý định hướng ta giới thiệu một chút chuối kiếm này?" Hạ Nặc hừ lạnh một tiếng nói, chợt hấn tay trái cổ tay có chút lắc một cái, lưỡi kiếm liền là tự hành thu hồi trong vỏ.

"Ta. . ." Chuột một mặt sinh không thể luyến biểu lộ, hấn chán nản nói: "Đây là ta hai tháng trước, tại trên chợ đen, bỏ ra ròng rã một trăm triệu bối bên trong mới mua được. . . Để dành được tới tích súc, trên cơ bản đều đầu nhập ở chỗ này. . . Về phần kiếm danh tự lời nói. . ."

"Đại khoái đao hai mươi mốt công, Sương Hàn. "

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Chuột cái chết

"Sương Hàn, quả nhiên là đại khoái 20 cấp cái khác a. . ." Hạ Nặc lộ ra một tia quả nhiên không ngoài sở liệu biểu lộ.

Hải tặc thế giới đao kiếm, không thiếu Tinh phẩm, trong đó dựa theo cấp bậc từ dưới đi lên sắp xếp, phân biệt là lương đao năm mươi công, đại khoái đao hai mươi một công với vô thượng đại khoái đao mười hai công. Đối với một tên kiếm sĩ tới nói, lương đao năm mươi công loại cấp bậc này có thể có được một thanh đều là kiện vinh quang sự tình, lại càng không cần phải nói phẩm chất cao hơn những thứ kia.

"Lại tìm hơn một trăm triệu Belly a, lớn như vậy đại giới, muốn là thay cái khác kiếm sĩ, nói không chừng ta đều nhanh cảm động khóc. . ."

Ước lượng xuống trong tay chuỗi kiếm này, Hạ Nặc tựa như cười mà không phải cười mà nhìn chăm chăm vào chuột nói: "Bất quá theo ta được biết, chuột tiên sinh tựa hồ tại Kiếm đạo phương diện không có nhiều tạo nghệ? Muốn là muốn dùng để tăng cường thực lực, nhiều tiền như vậy đều đủ mua cái Trái Ác Quỷ, người mua cái đại khoái đao là muốn làm gì?"

Cái gọi là duyệt kiếm tri kỳ chủ, có thể tại hải tặc thế giới kêu lên danh hào đao kiếm, phần lớn đều nắm giữ tại cái kia chút có được thực lực cường đại Kiếm Hào trên thân, thí dụ như thế giới công nhận thứ nhất đại Kiếm Hào mất điều hầu Mihawk, trong tay bội kiếm liền là vô thượng đại khoái đao hắc đao "Đêm". Mà chuột loại người này sẽ đem tham ô xuống đại bộ phận tài sản dùng để mua một thanh kiếm, thấy thế nào làm sao đều không giống là giữ lại dùng riêng đáng về.

"Loại chuyện này. . . Không cần thiết truy vấn ngọn nguồn a?"

Chuột tựa hồ có chút không muốn trả lời, nhưng khi nhìn đến Hạ Nặc bỗng nhiên lạnh xuống tới ánh mắt về sau, ngừng lại thì mồ hôi lạnh chảy ròng, hoảng hốt vội nói: "Tốt a, ta nói chính là."

"1511 năm lên, ta tại 16 chi bộ đã đóng giữ ba năm cứ vậy mà làm, dựa theo bản bộ quy củ, sang năm đầu xuân, ta có một lần hồi vốn bộ báo cáo chuẩn bị xếp chức cơ hội, đến lúc kia, căn cứ mấy năm này chiến công của ta, kỳ thật rất có thể sẽ bị đề danh là thiếu tướng hậu tuyến. . ." Chuột không cần địa đạo, "Mà ta nghe được tin tức xem, lần này phụ trách khảo hạch ta là bản bộ Doberman Trung tướng, làm một vị Kiếm Hào cấp bậc cường giả, nghe nói hẳn thích nhất liền là sưu tập trên thế giới danh kiếm. . ."

"Cho nên người dự định hối lộ một cái hân?" Hạ Nặc nhìn nhìn hân, trong giọng nói mang tới giễu cợt nói, "Làm sao, người cho rằng hải quân bên trong ai cũng giống như người, suốt ngày không làm chính sự, liền nghĩ này chút tà môn đường nghiêng? Tin hay không người đến lúc đó đưa quá khứ, Doberman có thể đem người một loạt đến cùng, để người lăn đi làm tiểu binh?"

Hải quân Trung tướng nhân số không ít, bất quá Hạ Nặc đối với trong đó mấy vị có chút ấn tượng, vị này Doberman Trung tướng vừa vặn chính là một cái trong số đó, làm tại Cuộc chiến thượng đỉnh hậu kỳ phối hợp Akainu truy kích băng hải tặc Râu Trắng hai đại Trung tướng thứ nhất, tác phong cường ngạnh, với Akainu là hải quân bên trong phái chủ chiến, cùng thì thực lực cực kỳ cường hân, tinh thông kiếm thuật với Lục Thức, thậm chí đối mặt tốc độ loại này Tứ hoàng cấp bậc tồn tại, cũng dám ở trước mặt giật dử mắng mỏ.

đều loại dấu hiệu đến xem, ngoại trừ Garp này cái BUG bên ngoài, Doberman rất có thể liền là hải quân Trung tướng bên trong thực lực mạnh nhất một vị. Loại này lo liệu tín niệm mình cường giả, làm sao lại bị chuột dạng này tôm tép nhai nhép dụ hoặc đến?

"Này. . ." Chuột nuốt ngụm nước miếng, chê cười nói: "Hắn là không đến mức đi, này nhưng là có tiền mà không mua được danh kiếm a, ta cũng là thật vất vả mới tại trên chợ đen đụng phải. . ."

"Người có thể thử một chút." Hạ Nặc bật cười một tiếng, bất quá chợt tựa như là nhớ tới cái gì, đè nén Động Gia Hồ, một mặt tiếc nuối lắc đầu, "Đáng tiếc, hiện tại người tựa hồ không có cơ hội gì a. . ."

Khóe mắt liếc qua đảo qua đám người, đến lúc này, tâm tình của tất cả mọi người đều thành công bị Hạ Nặc điều bắt đầu chuyển động, không nói chỗ gần phần nộ quần chúng, về vang là xem cái kia chút càng ngày càng phấn khởi các phóng viên, đại khái liền có thể biết, chuột lời nói mới rồi, sẽ tại Đông Hải nhắc lên bao lớn gọn sóng, mà gia hỏa này đừng nói thẳng chức gia quan, chỉ sợ liền duy trì chức vụ ban đầu cũng khó khăn, bản bộ trừng phạt tuyệt đối là không thiếu được.

"Cái kia cái, Yasuo tiên sinh. . ."

Chuột hiển nhiên cũng minh bạch này chút, đang nghe đến Hạ Nặc lời nói về sau, trên mặt hân lộ ra đau khổ cầu khẩn thần sắc, dùng chỉ có bản thân cùng Hạ Nặc mới có thể nghe được thanh âm nói: "Mặc dù trước đó tìm người giả mạo người là ta không đúng,

Nhưng các hạ cũng không có cái gì tổn thất không phải sao, chuỗi này đại khoái đao Sương Hân coi như là ta đưa cho các hạ tạ tội lễ, muốn là không đủ, ta còn có mấy chục triệu Belly tích súc, chỉ cần các hạ lần này có thể tha ta, thập. . . Chuyện gì cũng dễ nói a."

"Tha người?"

Hạ Nặc buồn bực ngán ngẩm vén lỗ tai một cái, sau đó chỉ chỉ người bên ngoài bày, "Ngô, coi như ta thật buông tha người, người cho rằng, liên tình huống hiện tại, bản thân còn có thể chạy mất?"

"Yên tâm, điểm ấy nắm chắc ta vẫn phải có."

Nghe được Hạ Nặc trong lời nói tựa hồ có buông lỏng dấu hiệu, chuột vội vàng nói: "Nếu như hôm nay có thể thuận lợi thoát thân, ta cam đoan về sau cũng không tiếp tục cầm Yasuo tiên sinh danh hào đến mưu cầu tư lợi, với lại về sau muốn là có cần, mặc kệ là cái gì, chỉ cần các hạ mở miệng, ta nhất định sẽ tận lực thỏa mãn!"

"Nghe tựa hồ không tệ lắm. . ."

Hạ Nặc sờ lên cái cằm, xem ra tựa hồ có chút động tâm, sau đó đang ánh mắt có chút lóe lên về sau, cánh tay vừa thu lại, dòi đi chống đỡ tại chuột trên cổ họng Động Gia Hồ, thân nhiên nói: "Trước cho các vị ở tại đây xin lỗi, sau đó thừa dịp không có bị mọi người đánh chết trước, mau mau xéo đi."

"Không có vấn đề, không có vấn đề!"

Chuột trước tiên còn không có phản ứng kịp, thẳng đến sờ lên cổ, xác định đối phương đã buông tha mình về sau, mới vui mừng quá đổi xoay người lại, liên thanh đáp ứng nói: "Thực tại là quá cảm kích!"

"Àn, vậy là tốt rồi." Hạ Nặc cười cười, "Đi thôi."

Chuột nhẹ gạt đầu, hướng về người bên ngoài bày quét, sau đó trùng điệp một khúc, háng giọng. Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ hoàn toàn chính xác là muốn giống Hạ Nặc yêu cầu như thế, trước cho những cư dân này xin lỗi, bởi vậy, lúc đầu nhìn thấy Hạ Nặc buông ra chuột mà chuẩn bị cùng nhau tiến lên đám người, cũng đều dừng bước, đem từng đạo ánh mắt phần nộ nhắm ngay chuột mặt, chờ hắn mở miệng.

Nhưng mà, bọn hắn không có chú ý tới là, chuột một cái tay, đang sát trên cổ vết máu, thuận thế dòi xuống thời điểm, lặng yên dùng đầu ngón tay ôm lấy trong ngực súng ngắn, mà lúc này, chuột khoe mắt, cũng là dần dần nổi lên một tia oán độc với cảm hận chi sắc.

Tiếp theo sát!

Tại tất cả mọi người bất ngờ không đề phòng, chuột thông suốt quay người, giờ lên trong tay họng súng, nhắm ngay Hạ Nặc, không chút do dự bóp cò súng!

Bành!

Đạn trong nháy mắt này thùng ngực mà ra, vô luận là quần chúng vây xem nhóm, còn là giờ phút này tâm tình phức tạp hải quân binh sĩ, căn bản liền cơ hội phản ứng đều không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn này một viên lóe ra lãnh đạm rực rỡ đầu đạn, hướng về gần trong gang tấc Hạ Nặc kích xạ mà!

"Chết đi, hỗn đản!"

Tại xuy xuy âm thanh xé gió trung, chuột tứ không kiêng sợ cười lên ha hả, găm thét lên: "Người cho rằng người là ai? Lại dám uy hiếp hải quân? Cái gì mạnh nhất thợ săn hải tặc Yasuo? ! Toàn là chó. . ."

Leng keng!

Một tiếng thanh thúy kim loại tương giao âm thanh bỗng nhiên vang lên, đánh gãy chuột tiếng rống, cứng rắn (ngạnh) là đem còn lại cái kia cái "Cái rầm" chữ nhấn nhện về, mà khi nhìn rõ một màn trước mắt về sau, hắn một mặt vận vẹo biểu lộ bỗng nhiên ngưng kết tại nơi đó, hầu kết trên dưới hoạt động hai lần, chỉ cảm thấy tay chân một trận lạnh buốt.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 87: Mới phong bạo đã xuất hiện

Ba mét, vèn vèn chỉ cách lấy ba mét.

Này là chuột với Hạ Nặc ở giữa khoảng cách, theo lý thuyết, đạn ra khỏi nòng, đối phương làm sao cũng không có khả năng phản ứng tới mới đúng.

Nhưng mà hiện tại, một thanh tuyết trường kiếm màu trắng, cứ như vậy hoành nắm tại hai người ở giữa, lưỡi kiếm có chút ra khỏi vỏ, mũi đao phía trên, thỉnh thoảng có một đạo màu trắng càn quét, hiển nhiên coi như là đầu đạn va vào bên trên lưu lại ấn ký.

"Không hổ là đại khoái đao, khối lượng thật là không tệ. . ."

Hạ Nặc liếc mắt bản thân nắm chuôi này "Sương Hàn", ngón tay có chút phát một cái, phía trên càn quét ngừng lại thì biến mất vô tung vô ảnh, hết thấy đều tiếm khiết như tuyết, giống là cái gì cũng không có xảy ra.

Dùng kiếm của đối phương đến ngăn trở đối phương đạn, đắc ý a. . .

"Như vậy. . ."

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, một lần nữa rơi tại chuột trên mặt, Hạ Nặc nhếch nhếch miệng, cổ tay phải khẽ run, "Bá" một đạo hàn quang hiện lên, Sương Hàn mũi kiếm liền đã là chống đỡ tại trên ngực của hắn, "Thượng tá tiên sinh, có thể hay không lặp lại lần nữa, thợ săn hải tặc . . . Đều là cái gì?"

"Không có. . . Không có gì. . ."

Bị Sương Hàn phong mang chống đỡ, chuột sắc mặt ngừng lại thì lại trở nên hoàn toàn trắng bệch, môi hắn run run hai lần, vừa định mở miệng giải thích cái gì, bỗng nhiên chỉ cảm thấy trên mặt nóng lên, còn kèm theo từng tia từng tia mùi máu tươi.

Hơi nghi hoặc một chút mà cúi đầu nhìn lúc, hắn lại ngạc nhiên phát hiện, một cổ thi thể không đầu cứ như vậy xuất hiện ở trước mắt mình, cũng vô lực hướng trên mặt đất ngược lại, mà bản thân lại giống là một cái ném đi mà lên bóng da, càng bay càng cao.

"Tên kia là ai, tại sao mặc giống như ta quần áo. . ."

Này là chuột trong đầu lóe lên cuối cùng một cái ý niệm trong đầu, sau một khắc, hắn cũng chỉ cảm giác toàn bộ người đều lâm vào vô biên vô tận trong bóng tối, triệt để đã mất đi ý thức.

Lạch cạch!

Đầu người chỗ cao trùng điệp rơi xuống tại thảm cỏ bên cạnh, phát ra một tiếng tiếng vang nặng nề, mà thật vừa đúng lúc là, chung quanh vừa vặn là mấy cái mười mấy tuổi thiếu nữ, dọa đến làm thì liền là một tiếng kêu sợ hãi, vô ý thức nhảy lên một cái ôm chặt lấy bên cạnh một mặt mộng bức Sika.

"Khụ khụ, điểm rơi tính toán sai lầm. . ."

Hạ Nặc có chút lúng túng thu hồi Sương Hàn, chán rơi vết máu về sau, chậm rãi đem thu hồi trong vỏ. Sau đó quét mắt trên đất thì thể không đầu về sau, liền có chút ngẩng đầu lên, hướng về bốn phía liếc nhìn mà.

Giờ phút này, ngoại trừ cái kia mấy cái bị rơi tại phụ cận đầu người dọa đến run rẩy bấy muối từ bên ngoài, trên mặt mọi người đều là một cái biểu lộ, cơ bắp đường cong vặn vẹo, miệng trương Lão đại, con mắt càng là suýt chút nữa thì trợn ra ngoài, muốn là người không biết chuyện đi ngang qua, chỉ sợ sẽ cho là mình là gặp một đám si ngốc.

Mà khi ánh mắt của hắn đảo qua về sau, mấy người này mới giống là như ở trong mộng mới tỉnh, đột nhiên làm ra phản ứng.

Thần kỳ là, khác biệt trong đám người phản ứng lần này hoàn toàn khác biệt, những ký giả kia tự nhiên không cần nhiều lời, một cái cái bệnh nghề nghiệp phát tác, lại bắt đầu điên cuồng viết lên đưa tin, liền bị thiếu nữ thiếp thân không biết làm sao Sika đều không chút do dự đem chung quanh các cô gái đẩy ra, kích động một lần nữa vặn ra bút máy.

Mà phổ thông quần chúng vậy xem trung liền không đồng dạng, bọn hắn mới mặc kệ trước mắt sự kiện phía sau tin tức ý nghĩa cái gì, chỉ biết là mượn dùng bọn hắn súng bái người đến giành danh lợi tham ô bại hoại rốt cục là chết, một cổ thoải mái cảm giác ngừng lại thì tự nhiên sinh ra, chột tiếng hoan hô liền là vang lên, thậm chí còn có cảm thấy chưa hết giận người trẻ tuổi, chạy chuột bên cạnh thì thể hung hăng đập mấy cước.

Đương nhiên, trong mọi người, tâm tình phức tạp nhất còn là những hải quân kia binh lính, khi biết chuột cầm vốn nên là dùng tới cho bọn hắn đề cao đãi ngộ tăng cường quân bị tiền, dùng để mua đại khoái đao đứt lót lúc, trái tim băng giá cười chê là tuyệt đối tránh không khỏi, thậm chí vì chính mình có như thế một cái cấp trên mà cảm thấy si nhục với phần hạn.

Nhưng mà trưởng quan dù sao là trưởng quan, hải quân quân quy còn bày ở nơi đó đâu, hiện tại tự mình căn cứ thượng tá bị một cái không biết tên thiếu niên kiếm sĩ ném bay đầu, những hải quân này binh sĩ do dự trong chốc lát về sau, còn là vô ý thức tạo thành vòng vây, cũng đem hòng súng nhắm ngay đối phương.

Chỉ bất quá, bởi vì trong lòng điểm này cảm xúc, trong lúc nhất thời, vậy mà không có người mở thương thứ nhất, trọn vẹn trên trăm tên hải quân, cứ như vậy cùng Hạ Nặc không một tiếng động giằng co.

"Ngô, hảo tâm xem như lòng lang dạ thú a. . ."

Đổi mặt từng đây hòng súng đen ngòm, Hạ Nặc nhếch miệng, hướng về những hải quân này các binh sĩ giang tay ra, thờ dài nói: "Ta nói, các người 16 chi bộ, đều bị chuột hồ lâu như vậy, giúp các người đổi một trường quan, nói thế nào cũng nên cảm kích ta mới đúng chứ? Dùng súng chỉ vào là nào loại nào a?"

"Này. . ."

Tuổi trẻ hải quân các binh sĩ không khỏi ngại ngần cả người, lẫn nhau cùng nhìn nhau lấy, nhất thì thế mà không biết trả lời như thế nào tương đối tốt.

Mà cái kia chút vậy xem các cư dân lúc này liên kiểm chế không được, cái kia cái giúp bọn hắn giải tức giận thiếu niên kiểm sĩ thế mà bị hải quân bao vây, này vẫn phải?

Cũng không biết là ai lên cái đầu, giờ cao nắm đầm rống lên âm thanh "Thả hấn đi", những người còn lại đều nhao nhao bắt chước, ngừng lại thì toàn bộ bên cạnh, đều là câu nói này thanh âm, khí thế hùng hổ, đỉnh tai nhức óc:

"Thả hấn đi !!"

"Dựa vào cái gì bắt hấn!"

"Liên là! Thả hấn đi!"

.....

Bên tai tiếng kháng nghị càng lúc càng lớn, giống như cuộn cuộn hồng thủy, quần tình xúc động phần nộ bên trong, một cái hải quân quân tào rớt cục là nhin không được, xoa xoa trên đầu xuất ra mồ hôi lạnh về sau, thu hồi hòng súng, hướng nghiêng hậu phương lui lại mấy bước, đến một cái giữ lại râu cá tre trung niên nhân bên cạnh, đề thấp yết hầu hỏi: "Billy tiên sinh, loại tình huống này, chúng ta nên làm thế nào mới tốt?"

"Người hỏi ta, ta làm sao biết?"

Nam tử râu cá tre người khoác màu trắng áo khoác, là này một toàn bộ hải quân quân hạm trung duy nhất mặc giáo quan chế phục người, mà trên thực tế, có thiếu tá quân hàm hấn, chính là 16 chi bộ phó căn cứ dài thứ nhất, cũng là chuột mang ra nhóm người này bên trong, dưới mắt chức vị cao nhất người.

"Tên kia, thế mà liên gần như vậy đạn đều có thể ngăn, thực lực tuyệt đối khó mà đánh giá, lại thêm bên cạnh nhiều như vậy binh dân nhìn xem đâu, nào có dễ dàng như vậy, nói động thủ liên động thủ?"

Trùng cái kia cái hải quân một chút, Billy hần hần nhìn qua cách đó không xa trên mặt đất thì thế không đầu, nói: "Đều là chuột gia hóa này, hừ, bản thân gây sự tình, lại muốn chúng ta đưa cho hấn chửi đổng, hỗn đản, không có bị đưa Impel Down thật là tiện nghi hấn. . ."

"Lời mặc dù nói như vậy. . ." Quân tào thờ dài, về mặt đau khổ nói, "Nhưng bất kể như thế nào, dưới mắt cũng không thể kéo dài nữa , không phải vậy, chúng ta 16 chi bộ mặt để vào đâu, phía trên biết, cũng nhất định sẽ trách tội xuống."

"Hừ, chúng ta chi bộ mặt sớm đã bị vứt sạch, còn có cái gì dễ nói. Bất quá, dạng này kéo lấy cũng hoàn toàn chính xác không là biện pháp. . ."

Billy trước là hừ lạnh một tiếng, sau đó giống là nhớ tới cái gì, một mặt ngưng trọng đối bên cạnh một cái tuổi trẻ binh sĩ phản phó nói: "Người quân hạm bên trên, đến phòng truyền tin, nghĩ biện pháp đem tình huống nơi này hướng bản bộ thông báo một chút, thuận tiện phát cho chung quanh mấy cái chi bộ, hỏi thăm có hay không vừa vặn tại phụ cận hải vực tuần tra trường quan, nếu như có, mời bọn họ đến trợ giúp một cái."

Lên giá cảm nghĩ

Lên giá cảm nghĩ là không thể nào viết, đời này đều khó có khả năng sẽ viết, bán thâm cũng sẽ không, giả ngây thơ lại sẽ bị đánh, chỉ có nhiều đổi mới điểm sau đó nằm trên mặt đất van cầu đặt mua bộ dạng này.

Xem đồ lậu ta là không ngăn cản được, phòng trộm chương tiết ta cũng không đành lòng mở, xem quyền sách này một tháng bốn, năm đồng tiền bộ đáng, đều đủ lớn lão nhóm lưới già mờ một thanh L OL phí internet, xem một tháng sách nào có lộ một thanh tới thống khoái, cho nên các loại đồ lậu còn có truy sách Thần khí các đại lão, muốn là nếu có thể tới công hiến một cái mấy mao tiền thủ đặt trước liền rất cảm kích.

Bất quá vẫn là hi vọng các vị có thể lưu tại điểm xuất phát a, tại điểm xuất phát cảm giác, so ở bên ngoài tốt hơn nhiều, tại đồ lậu trang web một cá nhân xem rất nhàm chán, đều không có bằng hữu, bạn gái chơi, điểm xuất phát chỗ bình luận truyện cùng tấu chương nói, bên trong lão ca cái cái đều là nhân tài, nói chuyện lại tốt nghe, ta siêu ưa thích ở bên trong.

Lên giá trước phần lớn đều là canh một, ngẫu nhiên hai canh tựa như là đem mặt mình rút ba ba vạng dạng như vậy, phiếu đề cử không có ý tứ cầu, khen thưởng càng là không có đề cập qua, nhưng hiện ở trên chống kháng định không thể chơi như vậy đó a.

Hôm nay Bạch Thiên còn có cuối cùng một chương miễn phí chương tiết, mười hai giờ khuya chính thức lên giá, sẽ trước liên phát canh năm đáng vẽ, sau đó ngủ một giấc tỉnh đến ngày mai Bạch Thiên lại tiếp tục gõ chữ.

Cho nên chờ thêm đỡ về sau, các đại lão có thể hay không ném bỏ phiếu a, nguyệt phiếu cái gì phiếu đề cử cái gì nện một đập a, khen thưởng, mỗi 20

ngàn cũng có thừa cang hạng a, ta liền muốn tại nhị thứ nguyên nhiệt tiêu bằng trước mấy đội một cái, dù là một ngày đều là tốt mà.

Lại tỉ như, thủ đặt trước lấy 1800 giữ gốc, về sau đồng đều đặt trước mỗi lần trước hai trăm, liền lại thêm canh một, dù sao chỉ có dựa vào chính bản các đại lão đặt mua khen thưởng ủng hộ, ta loại này cá ướp muối mới có thể duy trì đạt được sinh hoạt không quá giám bộ dạng này.

Cuối cùng lại công bố đưa thư bạn bấy hào a, 63488 7847, thúc canh chặt tác giả cái gì ta không sợ hãi a, dù sao bên trong toàn là muối tử, mặc dù cả đám đều nguy trang thành gay. . . Chỉ có thể nói so tấu chương nói bên trong lão ca nhóm lợi hại hơn, tân tiến tới nhất định phải cẩn thận, chớ bị tách ra sai lệch a uy!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Ngốc hử, ta có đại điều!

"Là, thiếu tá tiên sinh!"

Cái kia cái trẻ tuổi binh sĩ đồng dạng là nhẹ nhàng thở ra, không chút do dự hướng về Billy chào một cái, sau đó gạt ra đám người, hướng về quân hạm bên kia chạy.

Nhìn thấy thân ảnh của đối phương dần dần xa, Billy lúc này mới quay đầu trở lại đến, híp mắt nhìn qua bị trùng điệp vây quanh nhưng như cũ một mặt chẳng hề để ý Hạ Nặc, trầm giọng nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, phân ra ba mươi người duy trì trật tự, đừng để bên kia binh dân cùng phóng viên xông lại, những người còn lại chậm rãi thu nhỏ vòng vây, tại ta hạ lệnh trước không cần nổ súng, nhưng cũng tuyệt không thể để gia hỏa này chạy!"

"Minh bạch!"

Bao quát vừa rồi tra hỏi quân tào ở bên trong, chung quanh hải quân binh sĩ đều là ầm vang đáp lại lên tiếng, chợt liền có một tiểu đội người từ bên trong chia lìa đi ra, tạo thành bức tường người cản tại cảm xúc kích động các cư dân phía trước, mà những người còn lại thì là dựa theo Billy phân phó, một bên dùng súng miệng chỉ vào Hạ Nặc, một bên cẩn thận hướng lấy ở giữa chậm rãi dời.

"Xem ra là không có ý định buông tha ta à. . ." Hạ Nặc hừ lên mắt, lộ ra một tia vẻ bất đắc dĩ.

"Bất quá coi là dạng này liền có thể vây khốn ta, không khỏi cũng quá ngay thơ rồi chút. . ." Hắn thở dài, đem Surong Hàn thu tại bên hông, về phần Động Gia Hồ thì tại cổ tay có chút lắc một cái về sau, đâm vào hán phía sau lưng với quần áo trong khe hở.

Mà ở thời điểm này, hải quân các binh sĩ đã cách rất gần, cơ hồ có thể thấy rõ những binh lính này trên mặt rỉ ra mồ hôi, mà Billy cũng là đi tới phía trước nhất, rút ra trường kiếm, đối Hạ Nặc quát lên:

"Bên trong tiểu quỷ, chúng ta không muốn gây nên hải quân cùng binh dân ở giữa xung đột, nếu như ngươi còn có chút lương tâm, liền bản thân ngoan ngoãn giơ tay lên, cùng chúng ta cùng tiến lên quân hạm, bằng không, thì đừng trách ta không khách khí!"

"Đáng sợ như vậy mà?"

Hạ Nặc chắc chắc hai tiếng, sau đó tại tất cả mọi người nhìn chăm chú trung, làm ra một cái để bọn hắn không nghĩ ra động tác.

Nhìn lên trời. . .

Đúng vậy, tại hàng này hoả lực đồng loạt miệng vòng vây phía dưới, bị vây quanh thiếu niên mặc áo đen này cái gì cũng không làm, liền có chút ngắc cổ, thần sắc thành thoi nhìn về phía chân trời, ánh nắng rơi ở trên người hắn, phảng phất giống như người tự do.

Này dẫn đến hải quân các binh sĩ không hiểu thấu phía dưới, cũng đi theo ngắc đầu nhìn lên trời, mà bên ngoài bị ngăn trở tầm mắt các cư dân nhìn thấy một màn này, trong lòng càng thêm không hiểu, đồng dạng về mặt vô cùng nghi hoặc ngắc đầu lên.

Cứ như vậy, đang không ngừng khuếch tán truyền nhiễm phía dưới, bên cạnh bên cạnh gần ngàn người vậy mà là cùng thì làm ra nhìn lên trời động tác, một chút xem, ngược lại là có chút hưng vĩ.

"A?"

Đang ngó chừng bầu trời sau một lúc lâu, rốt cục có người phát hiện không chỗ tầm thường, người kia chỉ vào đồng nam bên cạnh thiên khung đỉnh, cao

giọng hô to: "Mọi người mau nhìn! Đó là cái gì!"

Những người còn lại đều vô ý thức theo tiếng đòi qua cổ xem, chỉ gặp đầu ngón tay chỉ phương hướng chân trời, thỉnh thoảng có một cái chấm đen nhỏ đang nhanh chóng tiếp cận mà đến, bất quá bởi vì bay thực tại là quá cao nguyên nhân, bọn hắn lại thể nào đồ lót chuồng nhón nhìn ra xa, cũng không thể thấy rõ bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Liền tại này thì.

Lệ!

Đột nhiên, một tiếng cực kỳ lực xuyên thấu ứng minh thanh, bỗng nhiên tại tuyết này sau sơ tình giữa thiên địa quanh quẩn, giống là Văn Tiêu phía trên truyền ra, xa xăm mà mờ nhạt, nhưng mà trong thoáng chốc nhưng lại giống là đang nhanh chóng tiếp cận, thoáng qua liền bên tai bờ, bỗng nhiên nổ vang ra đến!

Tiếp theo sát, tại tất cả mọi người kinh ngạc nhìn chăm chú trung, một cái giương cánh chừng dài hai ba thước màu đen liệt ứng, tại dày mật tầng mây bên trong hiện ra thân hình, sắc bén con người hướng về bên cạnh đảo qua về sau, liền dùng tốc độ khó mà tin nổi đáp xuống, thẳng đến phía dưới một mảnh đen kịt đám người mà!

Mà này chút nhìn lên trời các cư dân, cũng là nhao nhao sắc mặt đại biến, xôn xao:

"Thật là lớn liệt ứng a, đây là muốn làm gì?!"

"Không biết a! Không quá sớm thượng thời điểm, ta giống như tại trong trần nhìn thấy qua. . ."

"Cẩn thận, nó xông lại!"

Xuy xuy!

Còn chưa rơi xuống đất, cánh nhắc lên Tật Phong, liền đã đập vào mặt, cách khá xa các cư dân còn tốt,

Cuồng quít lui lại phía dưới còn là tránh qua, tránh né, mà khoảng cách gần hải quân các binh sĩ liền xui xẻo.

Tuy nói tại liệt ứng đánh tới trước tiên bên trong, bọn hắn liền vô ý thức che mắt đứng vững vàng thân thể, dù vậy, cũng bị cổ này gió lốc làm cho ngã trái ngã phải, hiểm chút một cái lão đảo té lăn trên đất, mà có chút nhạy bén binh sĩ muốn giờ súng xạ kích, lại là phát hiện tại loại này phong áp phía dưới, căn bản là nhắm chuẩn không được, vụn vặt lẻ tẻ bắn mấy phát về sau, cũng liền không giải quyết được gì.

"Àn, làm không sai."

Cơ hồ là tại liệt ứng rơi xuống đất trước tiên, Hạ Nặc liền đã nhảy lên một cái, vũng vàng rơi tại lưng chim ưng bên trên, mà nguyên bản khí thế hung hăng liệt ứng, vậy mà tại thời khắc này phát ra một tiếng vui sướng kêu to, còn quay lại cổ, thân mật ở trên lồng ngực của hắn mài cọ lấy.

"Tốt tốt, đều lớn như vậy còn dạng này, cũng không chê người chê cười."

Đối mặt với lại gần đầu ưng, Hạ Nặc có chút buồn cười vuốt vuốt đầu của nó, tại lưng chim ưng ngồi ổn về sau, nhẹ nhàng vỗ, "Đi thôi."

Lệ!

Liệt ứng nhu thuận gật gật đầu, chột khí thế trên người một lần nữa trở nên lạnh lẽo, rít lên một tiếng về sau, liền là chờ Hạ Nặc mặt đất bạo cướp mà lên, giống như một đạo màu đen lưu quang, hướng lên trời khung bay thẳng mà lên!

"Đáng giận, thế mà còn có loại này tọa kỵ sao?"

Trên mặt đất, Billy sau lưng màu trắng áo khoác theo gió tung bay lầy, trên mặt của hắn đầy là phẫn nộ, thông suốt xoay người, đối còn tại ngây ngốc nhìn lên bầu trời bọn thuộc hạ giận dữ hét: "Xạ kích! Toàn thể nhắm chuẩn xạ kích! Đem đầu kia ưng cho ta đánh rơi xuống tới, nhất định phải lưu lại tiểu tử kia!"

"Vâng! Trưởng quan!"

Hải quân các binh sĩ tại này âm thanh gào thét dưới, mới mộng bức trong trạng thái lấy lại tinh thần, nhao nhao bùng lên thương nhắm ngay bầu trời, sau đó sau đó một khắc, gần như không phân tuần tự bóp lấy cò súng!

Phanh! Phanh! Phanh!

Dày đặc đạn giống như mưa rào kích xạ mà tới, mặc dù phần lớn đều lệch ra không biên giới, nhưng bởi vì liệt ứng thể tích Thái Đại nguyên nhân, vẫn như cũ có như vậy ba bốn mươi viên đạn chổ tại chính xác online, mắt thấy là phải tại liệt ứng trên thân thể xuyên qua quá khứ.

"Hừ, thật là phiền phức a. . ."

Cúi đầu mắt nhìn những truy binh này, Hạ Nặc thở dài, tại này trong chớp mắt, tay phải của hắn đã là lạng lẽ không âm thanh dựng tại Động Gia Hồ trên chuỗi kiếm.

"Cư Hợp · Hoành Nhất Văn Tự!"

Theo quát khẽ một tiếng, Hạ Nặc ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, tay cầm chuỗi kiếm đột nhiên đổi tốc độ, lưỡi kiếm đã là lòi cuốn lấy rút đao thì kích thích phong áp. Tại điện quang hỏa thạch một sát ở giữa, hướng về chạm mặt tới mưa đạn, bổ ngang mà!

Oanh!

Đạo đạo Tật Phong, lưỡi kiếm lấp lóe mà lên hàn quang trung trào lên mà ra, kiếm khí tung hoành phía dưới, tất cả đạn cũng giống như là tiến nhập vào đó cái ngưng trệ không gian, quý dị dừng lại tại trong giữa không trung.

Tiếp theo sát, tất cả đầu đạn đều cùng nhau đứt gãy ra, hóa thành vô số phần chưa, cứ như vậy tại đám hải quân khó mà tin được trong ánh mắt, bay bổng, vậy xuống tại cảng khẩu trên mặt đất.

Khẩn cấp thông cáo

Thời giờ bất lợi, ta có câu mmp hiện tại liền muốn giăng. .

Bão ảnh hưởng, từ xế chiều bắt đầu liền sấm vang chớp giạt, vừa rồi rớt cục thành công làm bị cúp điện. . .

Bản bút ký mặc dù còn có điện, nhưng cũng chỉ đủ chống đỡ ba cái tiểu lúc, tăng thêm bên ngoài vẫn còn đang đánh lòi, thực tại không còn dám mở.

Gấp đến độ không có cách, vừa cùng biên tập liên hệ xuống, lên giá thời gian cải thành ngày mai mười hai giờ trưa, đến lúc đó lại bắt đầu bạo càn.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Danh khởi Đông Hải!

"Này. . . Này. . ." Một tên hải quân sĩ quan cấp úy miệng trương Lão đại, cái cảm đều nhanh rớt xuống ngực, "Cư. . . Thế mà đem nhiều như vậy đạn đều chặn lại?"

"Hơn nữa còn là một kiếm. . ." Bên cạnh một cái quân tào cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ chấn động: "Này. . . Loại thực lực này, đơn giản cùng bản bộ bên trong cấp tướng đều có so sánh đi?"

Còn lại biển binh nghe, cũng là vô ý thức gật gật đầu, mặc dù bọn hắn rất nhiều người đều không biết đến bản bộ cấp tướng phong thái, nhưng dưới mắt một màn, lại là để bọn hắn đổi câu nói này rất tán thành, cảm thấy tương đương có đạo lý.

"Một cái cái, đều tại nói hươu nói vượn thứ gì!"

Nhưng mà lúc này đây, mới vừa rồi còn một mặt mộng bức Billy lại là lấy lại tinh thần, hắn hung hăng trừng mắt nhìn này mấy người lính, khiển trách: "Tên kia vừa rồi một tay mặc dù hoàn toàn chính xác không yếu, cũng không nghĩ một chút, bản bộ bên trong đều là chút quái vật gì, làm sao dám cảm các tướng quân cùng cái kia tên tiểu quỷ so? !"

"A, thực tại là có lỗi với!" Hải quân các binh sĩ nhao nhao lộ ra vẻ áy náy, vội vàng xin lỗi.

Mà Billy thì đang nhìn đưa không trung màu đen lưu quang càng ngày càng xa về sau, thở dài, có chút nản lòng thoái chí khoát tay một cái nói: "Hiện tại còn nói này chút có làm được cái gì, tiểu tử kia đều chạy xa."

"mấy cá nhân, đem thượng tá tiên sinh thi thể mang về quân hạm thượng." Billy sâu mi khó kiếm địa đạo, "Ta trước cùng Phở Lạc Tư gia tộc người nói lời tạm biệt, sau đó liền rời khỏi nơi này trước đi, đem tin tức phát cho bản bộ, chờ đợi bọn hắn chỉ lệnh."

"Vâng!"

Các binh sĩ ầm vang hưởng ứng, Billy gật gật đầu, đang muốn cất bước hướng thăm dò bên kia mà lúc, bỗng nhiên chớp mũi mát lạnh, chợt liền gặp được trong tầm mắt, có mấy điểm lãnh đạm màu trắng bông tuyết rơi xuống.

"Ngô, lại tuyết rơi a. . ."

Bông tuyết vừa mới bắt đầu còn là ngẫu nhiên xuất hiện một điểm, nhưng rất nhanh liền hạ xuống càng ngày càng tập nập, ánh nắng dần dần tiêu tán, sắc trời cũng âm xuống tối, thấy cảnh thương tình, cái này khiến Billy không khỏi có chút phiền muộn, ở nơi đó lẳng lặng ngừng chân trong chốc lát về sau, mới thờ dài một cái, mở ra bước chân.

Kết quả không đi ra mấy bước đâu, liền nghe đến sau lưng lại truyền tới rồi loạn tung bùng, Billy không khỏi nhú nhú mày, quay đầu nói: "Thế nào?"

"Ít . . . Thiếu tá tiên sinh. . ."

Ngoài dự liệu của hắn là, trước mặt bọn thuộc hạ, giờ phút này vậy mà lại cùng thì làm ra nhìn lên trời động tác, mà đang nghe đến hắn hỏi thăm về sau, có mấy người lính run rẩy dùng ngón tay hướng trời cao, lắp bắp nói: "Cái kia. . . Tên kia, giống như lại trở về. . ."

"Cái gì? !"

Billy sắc mặt đột nhiên biến đổi, vội vàng ngẩng đầu nhìn, quả nhiên, tại híp mắt tìm tòi một lát sau, vậy mà thật tại Tây Bắc bên cạnh thiên khung nơi xa nhìn thấy một cái cấp tốc tới gần chấm đen nhỏ. Mà cơ hồ chính là như vậy vài giây đồng hồ công phu, cái kia đạo quen thuộc đáng giận thân ảnh, liền lần nữa lại xuất hiện ở phía dưới trước mắt của tất cả mọi người!

"Cái kia cái. . ."

Đối mặt với đám hải quân quảng tới ánh mắt, Hạ Nặc gãi đầu một cái về sau, có chút ngại ngùng nở nụ cười: "Không có ý tứ a, vừa rồi quên một chút sự tình. . ."

"Áy áy áy áy áy áy?"

"Lời này là có ý gì?"

"Gia hỏa này trở về, là muốn tự thú sao hỗn đản? !"

... . .

Nghị luận phía dưới âm thanh lại lần nữa vang lên, nhưng mà, Hạ Nặc cũng không để ý tới bọn hắn, chỉ là chậm rãi sau lưng của mình, đem Động Gia Hồ chậm rãi rút ra, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ tọa hạ liệt ung đầu.

Lệ!

Liệt ung ngừng lại lúc lại ý, một tiếng rít về sau, đột nhiên một cái cánh, tại trước mắt bao người, hướng về bên cảng bên cạnh cập bến quân hạm bồn tập mà!

Cả hai vền vền chỉ cách xa nhau ba bốn mươi mét, cơ hồ chớp mắt là tới, mà tại màu đen lưu quang cách quân hạm đỉnh còn có xa mười mấy mét lúc, cái kia cái lưng chim ưng thượng thiếu niên mặc áo đen, vậy mà tại thời khắc này bỗng nhiên rút kiếm, hướng về còn ở phía xa quân hạm một trăm mà!

Xuy xuy!

Âm thanh xé gió bỗng nhiên đại tác, kiếm khí cuộn cuộn, trong chốc lát gào thét mà tới, tại thời gian cực ngắn bên trong, Hạ Nặc liền đã là liên tiếp chém ra mười mấy kiếm, sau đó không chút do dự vừa thu lại mà quay về!

"Ha ha ha, đi!"

Nương theo lấy tại thiên không quanh quẩn ra cười ha ha âm thanh, màu đen liệt ung phương hướng bỗng nhiên biến đổi, vỗ cánh phóng lên tận trời, phảng phất giống như màu đen cầu vòng, tại càng lúc càng lớn tuyết thế trung, lên như điều gặp gió, thoáng qua liền biến mất vô tung vô ảnh.

Vô số đạo ánh mắt, thuận mới Hạ Nặc kiếm khí chỉ, hướng về quân hạm ở giữa nhất khối kia Bạch Phàm thượng xem, nơi đó chính giữa liền là đại biểu hải quân màu lam hải âu đồ án, mà khi nhìn rõ trên đồ án phương, bị kiếm khí lưu lại một hàng chữ lớn về sau, tất cả mọi người là lộ ra mấy phần vẻ không thể tin được:

"Cái kia. . . Tên kia. . ."

Vừa tại này lúc, quân hạm cửa khoang bỗng nhiên bị người từ bên trong đẩy hai mở, trước đó cái kia cái bị phái Billy phòng truyền tin tuổi trẻ binh sĩ một mặt hưng phấn mà vọt ra, còn chưa tới boong thuyền, liền kích động hướng phía phía dưới hét lên:

"Billy tiên sinh! Tin tức tốt a, tin tức tốt a! Loguetown Smoker thượng tá vừa rồi phát tới gửi điện trả lời, nói hắn liền tại phụ cận hải vực tuần tra, lập tức sẽ chạy tới. . . A?"

Lời nói đều nói xong hơn phân nửa, tên này tuổi trẻ hải quân binh sĩ rốt cục là phát hiện thuyền phía dưới bầu không khí không giống bình thường, mắt thấy tất cả đồng僚, thậm chí bao gồm hiện tại chủ tâm cốt Billy thiếu tá ở bên trong, đều là thẳng vào nhìn qua phía sau mình, hắn không khỏi kinh ngạc

dừng lại bộ pháp, sờ lên cái ót, một mặt không hiểu quay đầu xem.

"Áy? Cái kia là?"

Sau một khắc, tên này hải quân binh sĩ cũng là trong nháy mắt tròn mắt hốc mồm, miệng há cơ hồ có thể nhét vào một cái trứng gà, run run một hồi lâu, mới run rẩy từ trong miệng rò rỉ ra đằng sau mấy chữ:

"Á. . . Yasuo. . ."

Trong lúc nhất thời, vô luận là quân hạm bên trên, còn là bến cảng một bên, đều là một bên tĩnh mịch, ánh mắt mọi người đều thật lâu không muốn cái kia phiến Bạch Phàm thượng rời đi, về chấn động cơ hồ muốn trên mặt tràn ra tối. Mà phần này yên tĩnh, đang kéo dài trọn vẹn mười mấy giây sau, rốt cục bị một tiếng đến từ đám người biên giới kinh hô đánh vỡ:

"Ngọa tào, hần thể mà liền là Yasuo tiên sinh!"

Người chung quanh đều là tiềm thức theo tiếng quay đầu nhìn thoáng qua, đã thấy lên tiếng là một cái màu xanh lá mạ mào gà đầu thiếu niên, mặt mũi tràn đầy đều là gấp quỵ biểu lộ, mà ở bên cạnh hần còn tụ tập mười mấy cái gangster bộ dáng đồng bạn, nhìn thấy nhiều người như vậy nhìn sang về sau, cảm đầu một cái bông tai thanh niên ngừng lại thì sắc mặt tối đen, hung hăng cho mào gà đầu thiếu niên một cái bạo lật về sau, liền lôi kéo hần hướng phía ngoài đoàn người chen.

Nhưng mà loại này tràng diện. Cuối cùng là không quan hệ đại cục, tại bọn này gangster đi xa về sau, bến cảng thượng tụ tập gần ngàn cư dân rốt cục là giật mình tỉnh lại, liếc mắt nhìn nhau, trong lòng kích động khó đề nén phía dưới, cảm xúc tại một tích tắc này phảng phất giống như đạt đến một cái điểm tới hạn, âm vang bộc phát!

"Yasuo! Nguyên lai đó mới là Yasuo đại nhân!"

"Ha ha, ta liền biết, thực lực như vậy, mới xứng với Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc danh hào mà!"

"Liền là chính là, trước đó cái kia cái giả tính là thứ gì, cùng chuột tên kia cấu kết với nhau làm việc xấu, khó trách liền Yasuo đại nhân một kiếm đều gánh không được!"

...

Chung quanh tiếng hoan hô kinh thiên động địa, phảng phất giống như như bạo phong vũ, so trước đó bất kỳ lần nào đều muốn tới mãnh liệt, cho dù là càng âm u mơ hồ sắc trời, cùng bầu trời bay bổng rơi xuống tuyết lớn, đều không có thể làm cho phần này nhiệt tình dập tắt mây may.

Nhìn một chút chung quanh nô nức tấp nập hưng phấn cư dân, lại nhìn nhìn nơi xa lâm vào điên cuồng trong vui sướng các phóng viên, Billy chỉ cảm thấy mất tối sầm lại, nếu không là bên cạnh quân tào cùng thi phát hiện đỡ, hần toàn bộ người đều kém chút mới ngã xuống đất.

Mà đã như thế, hần mặt mũi tràn đầy cũng đều là sống không thể luyện biểu lộ, lẩm bẩm nói:

"Xong, xong, lần này, chúng ta 16 chi bộ là thật nổi danh. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Smoker ngày đen đủi

"Ngô, không hiểu có chút thoải mái a. . ."

Cao mấy trăm thước không trung, ngồi tại lưng chim ưng thượng Hạ Nặc, nhìn qua tầng tầng tuyết màn, hướng về bến cảng phương hướng nhìn lướt qua về sau, lười biếng dùng cánh tay ôm tại sau đầu, nửa nằm xuống, một mặt thích ý dẫn ra một ngụm thở dài.

Cho dù cách như thế xa, bến cảng truyền đến tiếng hoan hô, cùng bên trong xen lẫn mà lên từng tiếng "Yasuo", vẫn như cũ rõ ràng có thể nghe, cái này khiến hần có một ít? N sát bên ngoài, cũng là hơi cảm thấy có chút vui mừng.

Ân, bản thân mấy năm này để dành được thanh danh, hoàn toàn chính xác là còn tại đó, làm sao cũng không thể lay động đó a.

Nói đến, Hạ Nặc một mực là cái tuân theo dùng đức báo đức, lấy thẳng báo oán nguyên tắc người, đối với đáng chết người, hẳn động thủ chưa bao giờ có nửa phần nhân từ nương tay, vừa rồi để chuột rồi đi, chỉ bất quá là hẳn muốn thử xem chuột phản ứng thôi, bất luận đối phương như thế nào, thật hướng về các cư dân xin lỗi cũng tốt, âm thầm đánh lên muốn phân sát bản thân cũng tốt, Hạ Nặc cho tới bây giờ cũng không tính buông tha hẳn.

Nói cách khác, hẳn nhện không được xuất thủ bắt đầu, chuột liền đã là một người chết.

Mà cái kia chút phổ thông hải quân binh sĩ, tương đối mà nói liền may mắn rất nhiều, Hạ Nặc đối bọn hắn cũng không có sát ý, cho nên tại bị đoàn đoàn bao vây về sau, hẳn lựa chọn rồi đi, bằng không, bằng vào thực lực của hắn bây giờ, giải quyết cái kia trên trăm tên hải quân, khả năng liền mười phút đồng hồ đều dùng không được.

Đương nhiên, không giết về không giết, đối với bọn này hải quân hướng phía bản thân nổ súng sự tình, Hạ Nặc còn là rất khó chịu, cũng chính bởi vì vậy, hẳn rồi đi sau đột nhiên lại trở về, dùng kiếm chữ loại này Đông Hải các cư dân quen thuộc Yasuo phong cách hành sự, trước mặt mọi người cho đám hải quân hung hăng một bạt tai.

"Bất quá. . ."

Ánh mắt khoan thai xuyên qua cảnh tuyết, Hạ Nặc tâm lý suy nghĩ như bay, trên mặt trước là khẽ nhú mày, nhưng chợt tựa như là nghĩ thông cái gì, không hề lo lắng nhíu miệng cười cười.

Bởi như vậy, bản thân hải tặc với thợ săn hải tặc này hai cái lẫn nhau mâu thuẫn thân phận, chỉ sợ cũng muốn cùng thì bại lộ? Nhưng mà, ai sợ ai?

Dù sao, giết chết chuột một khắc bắt đầu, mặc kệ hẳn lưu không lưu lại Yasuo danh hào, hải quân đều sẽ đem mình liệt vào trọng điểm mục tiêu tiến hành điều tra, bại lộ chỉ là sớm với muộn khác nhau, dù sao dưới mắt hắn liền muốn rời khỏi Baratie chính thức ra biển, mặc kệ bị không bị truy nã, đều không cần lo lắng liên lụy ai. Ngược lại là Đông Hải hải quân, lần này chỉ sợ là đem mặt mũi đều vứt sạch?

Vừa nghĩ tới bên cảng bên kia tụ tập phóng viên, cùng bên trong nào đó cái chú cô sinh gia hỏa, Hạ Nặc liền không nhẹn được quay đầu ngắm nhìn cảng ngày càng xa bến cảng, cười hắc hắc địa đạo:

"Chúc người may mắn, Sika tiên sinh. . ."

... ..

"Hất xì!"

Một tiếng vang dội hất xì âm thanh, bỗng nhiên tại nào đó phiến hải vực một chiếc thuyền bạch sắc quân hạm phía trước truyền ra, sau đó tại cả chiếc quân hạm trên vang vọng ra.

Boong thuyền, một tên hình dạng thanh tú thiếu nữ tóc đen nghe tiếng lập tức chạy tới, ánh mắt có chút mơ hồ, nhưng nhìn thấy đứng lặng trên boong thuyền một bóng người về sau, nàng ngừng lại thì có chút bất mãn oán giận nói: "Smoker tiên sinh, đều đã tuyết rồi, trời lạnh như vậy, ngài làm sao còn là chỉ mặc đầm ấy, liền không thể thêm chút quần áo sao?"

". . ."

Trước lan can, một tên dáng người cao trắng nam tử ngừng chân mà đứng, nghe vậy mặt không thay đổi xoay người lại.

Hắn có một đầu sau này chải tóc trắng, bên miệng chính tại xì gà chính đang lẳng lẳng thiêu đốt lên, Yên Vụ mờ mịt trung, hắn hất lên màu trắng áo khoác theo gió biển bay phất phới, mà bên trong lại là liền quần áo trong đều không có một kiện, lộ ra trần trụi cường tráng cơ ngực.

Ánh mắt rơi tại trước mặt này cái chỉ có mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ trên thân, Smoker trầm mặc một hồi, lạnh lùng mở miệng nói: "Cho ta đem kính mắt đeo lên lại nói tiếp."

"Áy?"

Thanh tú thiếu nữ giật mình, sau đó giống là mình bạch cái gì, cuống quýt trong túi quần móc ra một bộ mảnh gọng kính đeo lên, sau đó lại nhìn chăm chú hướng trước mắt xem.

Quả nhiên, trước mắt là quân hạm bên cạnh mạn thuyền, trống rỗng cái gì cũng không có.

Vội vàng xoay người, hướng về bản thân phải hậu phương xem, lúc này mới phát hiện mặt xám lại Smoker, liền tại cách mình ba bốn mét vị trí bên trên.

"A, thực tại là có lỗi với, Smoker tiên sinh!" Thanh tú thiếu nữ gương mặt ửng đỏ, vội vàng thật sâu bái nói, "Loại tình huống này, về sau tuyệt đối sẽ không phát sinh ~"

"Liên chút chuyện nhỏ này cũng làm không được, còn có tâm tư thay ta lo lắng?"

Smoker hừ lạnh một tiếng, lúc này mới thu hồi ánh mắt, hút miệng xì gà thần nhiên nói: "Không nên cảm thấy người nào đều giống như các người yếu đuối, thân là hải quân, liền đầm ấy rét lạnh đều nhẫn nhịn không được, còn thể nào tại các loại thiên khí trời ác liệt hạ bất hải tặc?"

"Là. .. Đúng vậy." Bị kiểu nói này, thanh tú thiếu nữ vui đầu đến thấp hơn chút, xấu hổ nói không ra lời.

Smoker vừa định nói tiếp chút gì, bỗng nhiên liền nghe đến một trận tiếng bước chân dồn dập từ đằng xa truyền tới, một cái hải quân binh sĩ thần sắc vội vàng trong khoang thuyền nhỏ chạy ra, hướng về Smoker kính cái quân lễ về sau, liền đem trong tay một phần văn bản tài liệu đưa tới.

Tiếp nhận văn bản tài liệu, mở ra nhìn qua hai lần, Smoker lông mày ngừng lại thì liền chăm chú nhíu lại.

"Sao. . . Thế nào?" Mặc dù gương mặt còn là đỏ, nhưng trông thấy một màn này về sau, thanh tú thiếu nữ vẫn không kềm chế được tò mò hỏi, "16 chỉ bộ bên kia, có tin tức mới truyền tới sao?"

"Ân." Smoker trong lúc biểu lộ ra một tia ngưng trọng, trầm ngâm trong chốc lát về sau, mới tiện tay đem văn kiện trong tay mất đi quá khứ, mở miệng nói: "Xảy ra chút phiền phức, cái kia cái giết chuột người, vừa mới trốn ra vòng vây. Bất quá mẫu chốt không là này cái, tiểu tử này thân phận có chút đặc thù, chỉ sợ lần này ảnh hưởng sẽ không quá nhỏ. Chính người xem một chút đi."

Thanh tú thiếu nữ luống cuống tay chân tiếp nhận Smoker ném tới văn bản tài liệu, sau đó một mặt không hiểu lật ra, nghiêm túc đọc.

Kết quả không thấy mấy hàng, nàng liền không nhịn được mở to hai mắt nhìn, lên tiếng kinh hô nói: Cái gì? Tên kia thế mà liền là Yasuo?

"Ân, mặc dù còn chưa hoàn toàn xác định, nhưng hiện trường miêu tả tình huống đến xem, hẳn là là tám chín phần mười."

Smoker ánh mắt xuyên qua tuyết lớn, hướng về đông phương xa xôi ung dung nhìn, khoe miệng mang tới một tia trào phúng độ cong, "Hừ, thật đúng là là buồn cười a. Tashigi, chúng ta điều đến Loguetown, cũng có hơn ba tháng đi?"

"A?" Thanh tú thiếu nữ trước là ngẩn ngơ, sau đó cấp tốc ở trong lòng tính lên tính toán đến, nửa ngày mới đẩy một cái kính mắt, có chút không xác định mở miệng nói: "Chúng ta là tháng tám khởi hành, hiện tại là tháng mười một, hẳn là là có ba tháng."

". . ."

Trên trán hiện ra một tia hắc tuyến, nhưng rất nhanh liền biến mất vô tung vô ảnh, Smoker trên mặt vẫn như cũ là bộ kia bình thản bộ dáng, âm thanh lạnh lùng nói: "Lúc trước phía trên sở dĩ để cho ta tới Loguetown, một là vì tọa trấn này cái thông hướng Grand Line yếu đạo, bóp chết cái kia chút còn chỗ tại nảy sinh bên trong hải tặc nhóm, thứ hai lời nói. . . Cũng là bởi vì này cái danh mãn Đông Hải thợ săn hải tặc."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Hải quân bản bộ chiêu mộ kế hoạch!

"Ấy?"

Tên là Tashigi thanh tú thiếu nữ ngừng lại thì sững sờ, "Còn có loại sự tình này?"

"Ân, bởi vì là Menad thiếu tướng tự mình đã thông báo, ta trước đó không có cùng người nhắc qua." Smoker nói:

"Đối với chúng ta Grand Line hải quân tới nói, Đông Hải một cái thợ săn hải tặc coi như tên tuổi lại lớn, kỳ thật cũng vô pháp tại bản bộ gây nên bao nhiêu gọn sóng, bất quá vừa lúc Menad thiếu tướng cũng là Đông Hải xuất thân, trước đó càng là chuột tên kia lệ thuộc trực tiếp cấp trên, hẳn đối với Đông Hải mấy năm này thế cục hơi chú ý, cho nên lúc nghe ta bị điều đến Đông Hải về sau, trước tiên tìm được ta, để cho ta lưu ý một cái này cái gọi là Yasuo thợ săn hải tặc."

"Menad tiên sinh?" Tashigi lấy tay nâng cằm lên, gương mặt thanh tú thượng đầy là mờ mịt: "Hắn đề nghị đến chú ý một cái thợ săn hải tặc ? Vì cái gì?"

"Ngô, đại khái là bản bộ có người nhìn trúng vị này." Smoker thật dài phun ra một điều thuốc vòng, "Lúc đầu thợ săn tiền thưởng loại này Chức Nghiệp, tại chúng ta hải quân bên trong không ít người xem ra đồng dạng là không ổn định nhân tố, nếu không là bây giờ hải tặc là mối họa, chính phủ là tuyệt đối sẽ không cho phép nó tồn tại."

"Đương nhiên. . ." Hắn bóp tắt trong tay đầu mẫu thuốc lá, "Yasuo loại này không cầu danh lợi tồn tại liền rất khác nhau, hải quân bên trong đối nó ưu ái có thừa cũng không chỉ là Menad một người, ngay cả ta đều rất ưa thích tên kia, giống là lần này phía trên mệnh lệnh, muốn là ta có thể tại Đông Hải gặp đối phương, có thể tăng lớn lời kéo cường độ, nếu như có thể thành công, nói không chừng tiến đến liền có thể được trao tặng bản bộ cấp giáo quân hàm. . ."

"Ta biết, đồng dạng đều là kiếm sĩ, ngươi cũng một mực rất sùng bái hấn, bắt quá hiện tại mà. . ."

Mắt thấy Tashigi hơi há ra miệng nhỏ, lộ ra một mặt vẻ hâm mộ, Smoker nghiêng nhìn lấy nàng nói, "Đã tên kia liền hải quân giáo quan cũng dám giết, cái kia loại đãi ngộ này tự nhiên cũng liền không tồn tại."

"Cũng là. . ." Tashigi giật mình, sau một lúc lâu mới thở dài, có chút tiếc rẻ nói, "Vô luận lúc trước hấn thế nào, lần này đều quá phận a, dùng tội lớn ngập trời để hình dung, cũng cơ hồ không chút nào quá đáng. . ."

"Sự tình còn chưa có xác định, ta cũng không muốn trước hạ phán đoán suy luận." Smoker ánh mắt chuyển hướng đầu thuyền, thần sắc lạnh như băng mở miệng nói: "Chờ đến Phố Lạc Tư đảo, hiểu rõ xong tình huống sau lại nói. Bất quá, hiện tại lời nói, ta ngược lại là đổi tên kia hứng thú lớn hơn. . ."

Lạch cạch!

Chính tại này lúc, một tiếng vang nhỏ bỗng nhiên tại Smoker trên hai gò má vang lên, để nó chỉ cảm thấy trên mặt da thịt mát lạnh, nhưng mà hấn cũng không có như động tác, chỉ là lạnh nhạt lại rút ra một cây xì gà, dùng cái bật lửa "Ba" một tiếng nhóm lửa, lúc này mới hừ một tiếng nói: "Lại có lớn như vậy bông tuyết, xem ra Đông Hải khí hậu, mặc dù so ra kém Grand Line nhiều như vậy biển, nhưng cũng là có không ít chỗ đặc thù. . ."

Thôn vãn thổ vụ nói đến đây, Smoker bỗng nhiên phát hiện, đối diện Tashigi một mặt ngốc manh chi sắc, ngón tay há miệng run rẩy chỉ vào trán của mình, tựa hồ là muốn nói cái gì.

Mà tại nhìn thấy hấn nhìn lại về sau, nàng rốt cục là cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói: "Cái kia cái. . . Smoker tiên sinh. . ."

"Àn?" Smoker nhú mày nhìn nàng một cái, "Thế nào?"

"Cái kia cái. . . Giống như không là bông tuyết a. . ."

Tashigi nuốt ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói: "Càng giống là một. . . Một đồng to lớn cắt chìm cái gì. . ."

". . ." Smoker thân thể bỗng nhiên cứng đờ, sau đó hư suy nghĩ giờ tay lên hướng trên trán sờ, lau một cái hướng lòng bàn tay xem xét, một vòng xen lẫn một chút màu xanh biếc màu trắng nửa chất lỏng trong nháy mắt đập vào mi mắt, tới làm bạn, còn có không thì chui vào lỗ mũi mùi hôi thối.

Quý dị trầm mặc.

"Smoker tiên sinh?"

Nhìn qua có chút cúi đầu không nói một lời Smoker, Tashigi còn tưởng rằng hấn thường thức cắt chìm vào mê, không khỏi nghi ngờ nhẹ nhàng nhắc nhở, "Thế nào?"

"Không có gì. . ."

Smoker động tác cứng đờ đem trong tay cắt chìm vứt bỏ, sau đó từ phía sau lưng rút ra màu trắng mười tay, ngẩng đầu nhìn phía bầu trời, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ta chỉ là. . . Không nghĩ tới loại khí trời này còn có chim bay qua thôi, bất quá cũng tốt, hôm nay vừa vận muốn ăn thịt canh!"

Xuy xuy!

Nương theo lấy một chữ cuối cùng rơi xuống, tiếp theo sát, hấn toàn bộ nửa người dưới bỗng nhiên hư hóa, biến thành một sợi nhàn nhạt màu trắng Yên Vụ, cũng tại tự lực về sau, nâng hấn giống như pháo hoá tiễn, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng lên bầu trời vọt.

Bạch Yên · Phát Xạ Khí!

Ngừng lại lúc, quân hạm bầu trời Bạch Yên cuộn cuộn, tại tất cả hải quân các binh sĩ trong ánh mắt kinh ngạc, Smoker lấy một loại không thể địch nổi tư thái, hướng về Thương Khung bầu trời cái kia cái bay qua mà qua bóng đen bay thẳng mà.

Kết quả. . . Còn không có bay đến cao hai mươi mét thời điểm, liền liên tục có mấy đoàn chất lỏng màu trắng từ phía trên ngậm xuống tới.

Lạch cạch, lạch cạch, lạch cạch.

Đại khái là Yên Vụ hóa sau va chạm thể tích biến lớn nguyên nhân, này chút chất lỏng màu trắng đều vô cùng tinh chuẩn đập vào Smoker trên mặt, một tiếng lại một tiếng, vang dội vô cùng.

"Hỗn đản!"

Smoker thân hình vô ý thức liền là một trận, hấn chậm lại tốc độ, chịu đựng buồn nôn cấp tốc đem trên mặt cắt chìm quét, sau đó lửa giận ngút trời ngẩng lên đầu lên cái kia súc sinh vị trí. Đến lúc này, hấn đã không có ý định tự mình bắt giữ, mà là chuẩn bị trực tiếp dùng súng đánh chết tương đối dứt khoát chút.

Nhưng mà, vừa mới ngẩng đầu, lại là một cái vật kỳ quái, bay là tả đến trên mặt của hấn, tại xác nhận này xúc cảm không giống là cắt chìm về sau,

Smoker nhẹ nhàng thở ra, đem trên mặt lột xuống tới, lại là một cây màu xanh biếc sợi cỏ.

"A, không đúng."

Đang chuẩn bị đem cái đồ chơi này tiện tay vứt bỏ lúc, hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, đem sợi cỏ giơ lên trước mắt, thấy rõ bề ngoài hình vẻ sau, thần sắc ngừng lại thì liền phải biến đổi.

Chỉ gặp căn này nhìn như bình thường sợi cỏ, ở giữa rễ cây tổ chức phá thành mảnh nhỏ, phía trên còn dính lấy một chút nước bọt hình dáng chất lỏng, hiển nhiên là bị người nhấm nuốt qua mới vứt xuống tới.

Có người ở phía trên!

Nghĩ tới chỗ này về sau, Smoker trong nháy mắt con ngươi co rút lại, vô ý thức đưa trong tay mười tay nắm chặt chút, ngẩng đầu hướng tầng mây chỗ sâu mà, nhưng mà đại Tuyết Mạn trời, phong thanh tuôn rơi, nơi nào còn có thể trông thấy cái kia đáng giận đại điều thân ảnh?

... ..

"A a a, chết rét chết rét."

Trên không trung, nhiệt độ không khí so phía dưới muốn rét lạnh rất nhiều, phong tuyết cũng càng mãnh liệt hơn, Hạ Nặc ngồi tại lưng chim ưng bên trên, vừa chà lấy móng đến độ lên hai tay, một bên há hơi nhìn thấy phía dưới, hơi nghi hoặc một chút địa đạo: "Ta nói, Tiểu Lạc a, vừa rồi trên biển là không có đồ vật gì xông tới?"

Phong tuyết quá lớn, tầng thêm có tầng mây che chắn, cho nên, lúc trước hắn chỉ cảm thấy phía dưới có chút động tĩnh, nhưng không thể thấy rõ đến cùng là cái gì.

Về phần Tiểu Lạc, tự nhiên là Hạ Nặc cho con này lập ưng lấy được tên, lúc đầu hắn là muốn theo nguyên lai liên minh thiết lập, trực tiếp gọi nó hoa Lạc, nhưng về sau nghĩ lại này làm sao cũng là chỉ chính mình theo trướng trong vô liên bắt đầu nuôi lên tân sinh mệnh, sao có thể như thế qua loa, tại là nghĩ nửa ngày về sau, hắn quyết định lấy sau một chữ, dạng này hô cũng lộ ra thân mật chút.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Nhà hàng đột biến

Tốt a, đến thừa nhận danh tự này kỳ thật càng qua loa. . .

Nghe được hắn hỏi thăm về sau, Tiểu Lạc trực tiếp lắc đầu, Hạ Nặc cũng liền không có lại nhiều chú ý.

Mất thấy Phong Hàn càng lúc càng lớn, hắn rút cổ một cái về sau, có chút xoay người nằm xuống, với lưng chim ưng thượng lưng tựa gấp dính chặt vào nhau về sau, mới cảm giác tốt hơn nhiều.

Nói đến, hiện tại lấy thể chất của hắn, kỳ thật tại loại khí trời này bên trong căn bản là không sợ hãi, cõi trần cũng không nhiều lắm vấn đề. Nhưng mà cái kia dù sao là tại mặt đất, loại này không trung liền rất khác nhau, đầy trời phong tuyết để nhiệt độ không khí thấp không ít, mà hắn lại hết lần này tới lần khác tại bên cạnh bên kia cởi bỏ vệ áo, chỉ mặc một bộ hắn thực tại là lạnh quá sức.

"Nói lên quần áo. . ."

Hạ Nặc hư thu hút quay đầu vắng lai đường nhìn thoáng qua, mặt mũi tràn đầy đều là nhưc cả trứng chi sắc, "Rõ ràng trước đó liền treo tại bên bờ trên mặt cọc gỗ, vừa rồi rồi đi thời điểm thế mà không nhìn thấy, mẹ nó ai nhảm chán như vậy, ngay cả ta quần áo đều trộm. . ."

Bất quá loại sự tình này nhưc cả trứng về nhưc cả trứng, Hạ Nặc cũng sẽ không vì này xoắn xuýt quá nhiều thời gian, bởi vậy tại thở dài về sau, hắn liền thu hồi ánh mắt, hướng về phía trước nhìn ra xa mà.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt liền là hai ba cái nhò thì quá khứ, trong bát tri bát giác, tuyết thể dần dần nhỏ, sắc trời cũng sáng suốt rất nhiều, mà tại tầng mây bên trong lại phi hành sau mười mấy phút, Baratie nhà hàng cái kia tạo hình cổ quái cá trích đen thuyền lớn, rốt cục lại xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Giữa trưa trước đoán chừng tuyết liền nên ngừng, đợi lát nữa sau khi ăn cơm trưa xong, còn kém không nhiều có thể ra biển."

Trở lại hoàn cảnh quen thuộc trung, Hạ Nặc ngừng lại thì tâm tình thật tốt, một tiếng phân phó về sau, một người một ưng ngừng lại thì mấy trăm mét không trung đáp xuống, cơ hồ là đảo mắt công phu, liền rơi tại trước cổng chính.

Nhảy xuống lưng chim ưng, đập vào tấm ván gỗ, Hạ Nặc đẩy ra hờ khép đại môn, nhẹ nhàng run rơi trên vai tuyết đọng, bước vào trong môn, ánh mắt trong đại sảnh liếc nhìn một vòng, đã thấy bên trong lãnh lãnh thanh thanh, không thấy một bóng người.

"Ngô, vừa rồi tuyết quá lớn, không có khách nhân ăn cơm không. . ."

Đối mặt này Hạ Nặc không có cảm thấy ngoài ý muốn, quay đầu nhìn về phía Tiểu Lạc, tiểu gia hỏa này hiển nhiên là vừa mệt vừa đói, rũ cụp lấy đầu một bộ mặt ủ rũ chau mày, thấy thế Hạ Nặc vuốt vuốt đầu của nó, tức giận nói: "Đều đến nhà còn giả trang cái gì đáng thương, phòng bếp chính ở đằng kia, bản thân tìm một chút ăn a, nhớ kỹ đưa cho người phối ngẫu, chớ vượt quá!"

Tựa như là chờ lấy hần một câu nói kia, tiểu gia hỏa vội vàng trên dưới nhẹ gật đầu, sau đó thật hưng phấn ục ịch cánh, bay qua đại đường về sau, trực tiếp đâm vào trong phòng bếp.

"Gia hỏa này. . ."

Hạ Nặc bật cười, lắc đầu về sau, tự mình đi đến ở vào giữa đại sảnh thang lầu xoắn ốc trước, hướng về lầu hai cất bước mà. Dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, muốn là không có khách nhân nào, cái giờ này các đầu bếp phần lớn đều sẽ tại gian phòng của mình bên trong nghỉ ngơi.

Kết quả để hần có chút dự kiến không đến là, lầu hai với lầu một yên tĩnh im ắng, mà dọc theo hành lang một đường hướng chỗ sâu đi, hai bên trong phòng cũng không thấy một cá nhân, thậm chí liền Sanji trong phòng đều trống trải một mảnh.

"Kỳ quái."

Hạ Nặc nhíu mày, nghĩ nghĩ về sau, hần trước về phòng của mình thu dọn một chút đồ vật, đương nhiên cũng không có gì, ngoại trừ đồ rửa mặt cùng mấy bộ đồ tắm giặt quần áo bên ngoài, cũng liền cái kia lúc trước Rocozels nơi đó cầm gọi điện thoại tới trưng.

Nói đến, tại lúc trước cúp máy Bratt gia tộc bên kia đánh tới điện thoại về sau, Hạ Nặc liền không còn có tiếp vào qua đối phương điện báo, nhaoáng một cái mấy năm quá khứ, con này điện thoại trưng cũng cùng hần càng ngày càng thân mật, dần dần coi Hạ Nặc là trở thành chủ nhân, thậm chí trên đầu còn rất dài ra màu đen tóc dài phát, cũng tự hành ở phía sau đâm trở thành một chùm, đầu hình biến đổi về sau, chột nhìn vẫn thật sự cùng hần diện mạo có chút tương tự.

Ngược lại là lần nào khách nhân nói chuyện phiếm thời điểm nghe người ta nghị luận nói, Bratt gia tộc có vẻ như không giải thích được chạy đi tìm băng hải tặc Buggy phiền phức, kết quả bị người ta trực tiếp chặn cửa một pháo đem trang viên đều oanh không có, gia tộc này trốn thì trốn, tán tã, cũng liền bởi vậy triệt để xuống dốc.

Đương nhiên, Hạ Nặc là biết kết cục chuyện gì xảy ra, bất quá lấy da mặt của hần, này nỗi đương nhiên sẽ không đi công. . .

... ..

Ra ngoài phòng, Hạ Nặc trực tiếp lên lầu ba, Zeff gian phòng liếc một cái, kết quả giống nhau không có một ai, lại ở phía trên chuyển trong chốc lát về sau, hần rốt cục là từ bỏ tìm kiếm, đẩy bụng hồ nghi mà xuống lầu.

"Chẳng lẽ là tại trong phòng bếp?"

Trở lại đại sảnh, tiện tay đem thu thập xong bao khóa để tại gần nhất trên mặt bàn, Hạ Nặc nhíu nhíu mày, đích thì thăm một tiếng về sau, liền trực tiếp hướng về phòng bếp bên kia đi.

Bởi vì trước đó Tiểu Lạc tiến đụng vào nguyên nhân, thời khắc này phòng bếp đại môn nửa khép nửa mở lấy, từ bên ngoài nhìn qua, bên trong ngược lại quý dị hơn, không chỉ có không có bóng người, thậm chí liền vừa mới tiến không lâu lập ưng đều không cơ thấy, yên tĩnh có chút dọa người.

"Tiểu Lạc?" Hạ Nặc ném thừ kêu lên.

Không có bất kỳ cái gì đáp lại truyền đến, hần nhíu nhíu mày, nghĩ nghĩ về sau, lại hô lớn nói: "Uy, Xú lão đầu, người là ở bên trong?"

Kết quả cũng không hề khác gì nhau, trong phòng bếp vẫn như cũ là hoàn toàn tĩnh mịch, mà Hạ Nặc lại liên tiếp hô Sanji cùng Patty tên Kael, kết quả giống nhau không có một chút động tĩnh.

Cảm nhận được phần này không khí không giống bình thường về sau, Hạ Nặc híp híp mắt, tay phải vô ý thức liền dừng tại sau lưng Động Gia Hồ trên chuỗi kiếm.

Mím môi một cái về sau, hần hít một hơi thật sâu, sắc mặt ngưng trọng đập ra cửa, sải bước đi tiến.

... ..

Hải quân bản bộ, Marineford.

Một tòa cự đại cứ điểm, đứng sừng sững tại hình bán nguyệt bên cảng trước, vô số cửa trọng pháo cùng rất nhiều hải quân quân hạm thì nhìn quanh hai bên, xa xa nhìn, tại tới lui ánh nắng trung chiếu sáng rạng rỡ, khí thế hùng hồn, trang nghiêm trang nghiêm.

Cứ điểm nội bộ, tọa lạc lấy rất nhiều gian phòng, trong đó tầng cao nhất là hải quân kiểu gì cũng sẽ nghị thất, cùng hải quân nguyên soái văn phòng, mà phía dưới một tầng thì là bị ba vị hải quân Đại tướng sở chiếm cứ, xuống chút nữa, thì dựa theo quân hàm trực tầng giảm dần, là Trung tướng, thiếu tướng, cùng bản bộ cố vấn các tham mưu làm việc trằng sờ.

Tình báo quân lý thất, ở vào cứ điểm tầng dưới chót, với chung quanh rất nhiều bộ môn, mặc dù không như biển quân cao đoan chiến lực nhóm như thế nổi tiếng bên ngoài, nhưng không hề nghi ngờ, này chút đều là hải quân bản bộ không thể thiếu tạo thành bộ phận.

Thời khắc này tình báo quân lý trong phòng, với thường ngày cũng không hề khác gì nhau, mười mấy đài hình dáng tướng mạo khác nhau điện thoại trùng, phần lớn đều ở vào bấm trạng thái, không ngừng có "Ba Lỗ Ba Lỗ" thanh âm vang lên, mà điện thoại từng trước phụ trách thu thập tình báo hải quân các binh sĩ, cũng đều vẫn bận碌 không ngừng.

Liền tại này lúc, một đạo hắc ảnh chợt xuất hiện tại cửa, chặn lại bên ngoài bắn vào tới tia sáng. Mà tại vào bên trong quét một vòng về sau, người tới đi thẳng tới ở vào gian phòng đông nam bên cạnh một cái màu xanh điện thoại trùng trước, ánh mắt rơi tại chính ở một bên trên văn kiện ghi không ngừng một tên hải quân trên thân, nhàn nhạt mở miệng nói:

"Thế nào, Fullbody thiếu úy, Đông Hải 16 chi bộ bên kia phát tới tình báo, đều chính lý tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Tháp Đa cái chết

"A?"

Bị mạnh như vậy vừa gọi, tên là Fullbody hải quân trước là vô ý thức giật mình, vội vàng quay đầu, mà khi nhìn rõ trước mặt người tướng mạo về sau, lập tức ngồi dậy, chào theo kiểu nhà binh, "Báo cáo Menad thiếu tướng, đều chính lý tốt!"

"Ân, rất tốt, lấy tới, ta xem một chút."

Người tới thân mang tím nhạt đường vân đồ vết, mang theo màu trà kính râm, chính là trước kia từng bị bản bộ phái ngồi Trấn Đông Hải Menad.

Tiếp nhận đối phương đưa tới văn bản tài liệu, vén vén là mở ra sau khi liếc nhanh mấy lần, Menad lông mày liền chăm chú nhíu lại, một bên sau này đọc qua, một bên trầm giọng hỏi: "Này chút đều là ai phát, Billy thiếu tá, còn là Smoker?"

"Trước là Billy thiếu tá phát một bộ phận tới, bất quá đại khái một cái nhỏ thì trước, Smoker thượng tá cũng đồng dạng dùng điện thoại trùng cùng bản bộ liên hệ xuống, ta cũng đều thêm tiến vào." Nói đến đây, Fullbody chà xát đem mồ hôi lạnh trên trán, cẩn thận hỏi, "Làm sao vậy, trưởng quan, có vấn đề gì không?"

"Văn bản tài liệu bản thân không có vấn đề gì, bất quá sắp chữ chính lý cái gì, thực tại là trình độ đáng lo, liền đem Billy cùng Smoker báo cáo tách ra chỉnh hợp so sánh loại này yêu cầu cơ bản đều không làm đến."

Menad gờ điệu ngăn ngừ hữu lực, hấn cau mày khép lại văn bản tài liệu, sau đó liếc mắt mặt mũi tràn đầy xấu hổ Fullbody, cảm thấy ngừng lại thì hiểu rõ, thân nhiên nói, "Ta nghe nói, người tại bản bộ hải quân binh sĩ bên trong, tính là tương đối biết đánh nhau, bình thường cũng thích cùng cùng ngành còn lại đồng liêu luận bàn, còn có cái thiết quyền xưng hào?"

"Áy?" Fullbody ngăn người, sau đó sinh ra một mặt vẻ hưng phấn đến, "Đúng vậy a! Làm sao, chẳng lẽ danh hào của ta, liền Menad tiền sinh người cũng nghe nói qua sao?"

". . ." Menad ánh mắt tại trên tay hấn bằng sắt quyền sáo đảo qua, trầm mặc một hồi, lạnh lùng nói: "Là nghe nói qua, cho nên. . . Ta cảm thấy, đem người để tại tình báo bộ môn quân lý, khẳng định là chỗ đó có vấn đề."

Fullbody ngừng lại thì liền là ngăn ngại, há to miệng vừa định giải thích cái gì thời điểm, Menad nhưng lại mặt không thay đổi tiếp tục mở miệng nói: "Không có đầu óc, đồ có một thân man lực, dạng này hải quân không thả ở tiền tuyến thật là đáng tiếc. Vừa vặn, X· Drake thiếu tướng có nhiệm vụ

muốn suất hạm đội Đông Hải bên kia, ta sẽ cho người sự tình bộ môn an bài một chút, người trực tiếp đi là được. Mặt khác, đợi chút nữa ta còn muốn tham gia một cái hội nghị trọng yếu, liền không ở thêm."

"A?"

Lần này, Fullbody toàn bộ người liền triệt để luống cuống, hấn vội vàng lấy xuống trong tay quyền sáo, hướng phía quay người rồi đi Menad hô to: "Uy, Menad tiên sinh, xin nghe ta giải thích a, ta về sau tuyệt đối sẽ không ra lại loại này sai lầm, xin ngài suy nghĩ thêm dưới, ta không muốn tiền tuyến a! Cho ăn! Cho ăn. . ."

Nhưng mà, mặc cho hấn làm sao la rách cổ họng, Menad đều không quay đầu lại để ý tới nửa phần, thân mang màu tím nhạt đỏ vết thân ảnh dần dần từng bước đi đến, chỉ chốc lát sau liền là biến mất tại ngoài cửa khúc quanh của hành lang.

... ..

Bản bộ cứ điềm lâu ba.

Đáp, đáp, đáp.

Tiếng bước chân âm ập, từ cửa thang lầu thuận hành lang từ xa đến gần vang lên, cuối cùng tại sườn đông cửa một căn phòng dừng lại, nhìn qua trước mắt tạo hình phong cách cổ xưa kéo đẩy cửa, Menad không có nhiều do dự, đẩy cửa ra đi tiến.

Xuất hiện ở trước mắt, là một cái chũm trên trăm mét vuông phòng họp lớn, hai bên để đó mười mấy tấm thấp bé bàn trà, mà tuyệt đại bộ phận bàn trà phía sau, giờ phút này thỉnh linh đều có tướng tá cấp bậc hải quân một mặt tức Mục Địa ngồi xếp bằng, màu trắng chính nghĩa áo khoác khoác ở sau lưng, một chút xem, bầu không khí có chút trang trọng.

"Rốt cuộc đã đến a, Menad."

Lên tiếng là ngồi tại chủ vị một người trung niên nam tử, bàng khắc đầu, râu ngắn, xem ra tướng mạo có chút quái dị, nhưng lại có một cổ nhàn nhay uy nghiêm khí thế, hướng về bốn phía tản mát ra. Tại Menad tiến vào lúc, hấn tựa hồ tại đối phía dưới tướng tá nhóm phân phó lấy cái gì, bởi vậy này thì cũng vền vền là giương mắt nhìn Menad một chút, chỉ chỉ bản thân bên tay phải một cái trống không vị trí, "Ngồi đi."

"Là, Yền Thử tiên sinh."

Menad khẽ gật đầu, đi thẳng tới cái kia vị án đặc biệt mấy về sau, ngồi xếp bằng xuống, đem văn bản tài liệu đặt ở trên bàn về sau, hai tay vây quanh ở trước ngực, im lặng không lên tiếng hướng về bốn phía bắt đầu đánh giá.

Ngoại trừ chủ trì hội nghị Yền Thử Trung tướng cùng hấn bên ngoài, toàn bộ trong phòng họp những người còn lại, chỉ ít cũng là bản bộ trung tá này một đẳng cấp, mà giống như hấn thiếu tướng, cũng còn có một vị, đội hình có thể nói là tương đương cường đại.

"Xem ra lại có nào đó chút ghê gớm đại hải tặc muốn xuất hiện a. . ."

Liếc nhìn một vòng về sau, Menad ánh mắt cuối cùng còn là dừng lại tại Yền Thử trên thân, trong mắt lóe lên một tia ngưng trọng.

Hấn hiện tại vị trí, là hải quân bản bộ định kỳ cử hành một loại nào đó thái độ bình thường hội nghị, chuyên môn dùng cho thảo luận cùng thương định hải tặc tiền thưởng biến động vấn đề, bình thường sẽ từ hấn dạng này bản bộ thiếu tướng đến chủ trì, mà chỉ có xuất hiện tiền thưởng quá trăm triệu hải tặc lúc, mới có thể kinh động Yền Thử loại này đẳng cấp tồn tại.

Mà giờ khắc này, khi nhìn đến Menad sau khi ngồi xuống, Yền Thử ánh mắt lại lần nữa về tới những người còn lại trên mặt, một mặt ngưng trọng tiếp tục nói: "Chính như ta trước đó nhắc tới như thế, chuyện này là Sengoku nguyên soái tự mình hỏi tới, cho dù là ta cũng không có quyền cái biến, cho nên, liền quan tới Bartholomew Kuma tên này hải tặc cuối cùng tiền truy nã ngạch, đã chính thức lần này nghị sự trong cổ gờ ra, các vị không có ý kiến chứ?"

Tại làm hải quân các giáo quan lẫn nhau liếc nhau một cái, sau đó nhao nhao nhẹ gật đầu,

Menad lại là nghe được có chút mơ hồ, nghĩ nghĩ về sau, có chút nghiêng người, đề thấp yết hầu, hướng về bên cạnh một tên khác hải quân thiếu tướng hỏi: "Cái gì Bartholomew Kuma? Vừa rồi Yền Thử tiên sinh mới nói thứ gì, vì cái gì tên kia tiền truy nã cứ như vậy không còn thảo luận?"

"Ngô, hoàn toàn chính xác là ra chuyện lớn."

Tên kia hải quân thiếu tướng có chút quay đầu, đồng dạng là hạ thấp thanh âm nói: "Hơn mười ngày trước, Kuma gia hỏa này hành hạ đến chết treo giải thưởng 200 triệu Belly Tháp Đa băng hải tặc sự tình, người cũng biết?"

"Đương nhiên biết, thân là hệ Logia năng lực giả đại hải tặc, lại bị hấn nhẹ nhõm miếu sát, thực tại là có chút khó tin." Menad khẽ vuốt cằm, cau mày nói, "Nếu như nhớ không lầm, chuyện này tựa hồ tại bản bộ đưa tới chấn động không nhỏ, mà Bartholomew tiền truy nã, cũng bị Akainu Đại tướng tự mình đề thăng làm 296 triệu Belly. Nhưng chuyện này cùng vừa rồi Yền Thử tiên sinh nói có quan hệ gì?"

"Quan hệ tự nhiên là có." Tên này thiếu tướng thờ dài, có chút bất đắc dĩ nói: "Liền tại vài ngày trước, chuyện này ảnh hưởng ở thế giới phạm vi bên trong truyền ra về sau, Sengoku nguyên soái bọn hấn mở một trận cao nhất hội nghị, nghe nói là mời Kuma gia nhập Vương Hạ Thất Vũ Hải, bổ sung trống chỗ ghế, trước đó chúng ta còn có chút không tin tưởng lắm, nhưng từ hôm nay Yền Thử tiên sinh thái độ đến xem, Kuma bên kia đoán chừng cũng

đồng ý, chuyện này kết quả, đã cơ bản có thể xác định." 8)

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Kinh không kinh hỉ, ý không ngoài ý muốn?

"Thì ra là thế, ta nói Momonga tiên sinh hôm nay làm sao lại sớm thông tri, nói là muốn tự mình chủ trì hội nghị."

Menad trên mặt lộ ra mấy phần minh ngộ chi sắc, sau đó vừa quay đầu, cũng không biết là nhớ ra cái gì đó, hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên một tia vẻ trào phúng.

"Phạm phải nhiều như vậy tội ác, lại cứ như vậy bỏ qua cho, cái này là cái gọi là Thất Vũ Hải chế độ a. . ."

Chủ vị.

Momonga kiên cường ngay thẳng thiêu xong một tên Bắc Hải mới xuất hiện hải tặc, cũng cuối cùng vì đó quyết định 40 triệu Belly tiền truy nã, lại xử lý xong trên tay vẫn bán tài liệu về sau, hần nâng chung trà lên, nhuận xuống yết hầu, ánh mắt rơi tại Menad trên thân, thân nhiên nói: "Menad thiếu tướng, trước đó để người đi lấy Đông Hải hải tặc tư liệu, hần là đều đã lấy tới?"

"Đúng vậy, Momonga tiên sinh."

Menad khẽ vuốt cằm, trên bàn đem cái kia thật dày một xấp tư liệu đưa quá khứ, "Lần này Đông Hải cần một lần nữa định tiền thưởng hải tặc cũng không tính nhiều, chỉ có bốn cái, kỳ thật bao quát một cái đã bị treo giải thưởng qua 4 triệu Belly hải tặc Đô đốc Krieg, mặt khác ba cái, tất cả đều là người mới, xin ngài xem qua."

"A, đúng."

Nói đến đây, hần giống là nhớ tới cái gì, cau mày nói: "Này ba cá nhân bên trong, trong đó có một cái là không là người mới còn là hai chuyện, mà người này cũng là ta trước đó trọng điểm chú ý đối tượng, cụ thể thân phận tin tức, còn phải đợi Đông Hải bên kia tiến một bước xác nhận về sau, mới có thể làm ra phán định."

Momonga khẽ ừ, không có lên tiếng, để chén trà trong tay xuống, lật ra thẻ tư liệu chậm rãi xem quá khứ. Mà tại không có lên tiếng trước đó, tất cả hải quân tướng tá đều là ngồi nghiêm chỉnh, ánh mắt tập trung vào trên người hần.

Trong lúc nhất thời, cả phòng đều trở nên yên tĩnh, chỉ có Momonga đầu ngón tay lật giấy thì phát ra thanh âm, ngẫu nhiên rầm rầm vang lên. . .

... ..

Đông!

Một cái tinh chuẩn khuỷu tay, hung hăng va chạm tại tủ bát trên cửa sắt, một tiếng vang trầm về sau, cửa tủ ứng thanh mà ra, lộ ra cảnh tượng bên trong, rộng rãi trong không gian, trưng bày rất nhiều còn chưa xử lý qua nguyên liệu nấu ăn, không có nửa điểm dị thường.

Tiện tay đóng lại cửa tủ, Hạ Nặc xoay người lại, nhìn qua trước mắt trống rỗng phòng bếp, lông mày càng nhăn càng sâu.

Liên tại vừa rồi trong vài phút, hần đã tại trong phòng bếp đi thăm vài vòng, vốn là không tính lớn trong không gian, cơ hồ tất cả có thể chỗ giấu người đều bị hần điều tra qua, nhưng mà lại không thu hoạch được gì.

Phải biết, làm khóa lại duy nhất sủng vật, Hạ Nặc cùng mình lập ưng Tiểu Lạc ở giữa là có nhất định năng lực cảm ứng, mà Hạ Nặc cũng có thể căn cứ loại năng lực này để nó đi làm một số việc, so đầu như trước tại Phổ Lạc Tư bên cảng, hần có thể thuận lợi rời đi, cũng là bởi vì đối chính tại trên trời cao ngao du Tiểu Lạc hạ xuống tới tiếp mệnh lệnh của hần.

Giờ phút này, căn cứ Hạ Nặc cảm ứng, Tiểu Lạc căn bản là còn tại phụ cận, không có đi ra khỏi Baratie nhà hàng phạm vi, nhưng bất luận hần làm sao kêu gọi, tiểu gia hỏa đều không có một chút cảm ứng truyền đến, thậm chí toàn bộ Baratie nhà hàng, đều nghe không được mấy may vang động.

Đang chuẩn bị rời đi phòng bếp, lại trên lầu nhìn xem thời điểm, Hạ Nặc khóe mắt liếc qua bên trong, lại là có ánh sáng chói mắt dây chột lóe lên, hần nghi hoặc quay đầu, phát hiện vừa rồi tia sáng kia, chính là từ đối diện cửa sổ mạn tàu nơi đó xuyên thấu qua tới.

Chậm rãi đi đến cửa sổ mạn tàu bên cạnh, bên ngoài là nhà hàng phía Tây chật hẹp phù đài, lại hướng bên ngoài đến liền là biển cả, mà giờ khắc này mặc dù bay đầy trời tuyết để ánh mắt mơ hồ rất nhiều, nhưng Hạ Nặc vẫn như cũ có thể lơ mơ nhìn ra, gần biển nước biển phía dưới, có một đạo bóng đen to lớn, lẳng lẳng ẩn núp ở nơi đó.

Phân biệt trong chốc lát, vẫn như cũ không thể nhìn ra bóng đen bộ dáng, Hạ Nặc lập tức nhắc lên Động Gia Hồ, không có nửa phần do dự quay người ra phòng bếp, một đường dọc theo đại sảnh, bịch một tiếng đẩy ra Baratie nhà hàng đại môn, chạy tới phía Tây phù trên đài.

Hướng mặt biển xem, lúc này bóng đen, thỉnh linh cách hần chỉ còn lại có xa bảy, tám mét, nhưng mà đối phương tựa hồ lặn tương đối sâu, cách sóng gọn lăn tăn mặt nước, còn là rất khó nhìn rõ ràng.

"Lớn như vậy. . . Chẳng lẽ là Hải Vương Loại a?"

Hạ Nặc gãi đầu một cái. Đang lúc hần đang do dự muốn hay không một đạo kiếm khí đảo qua thời điểm, trước mặt nước biển đột nhiên kịch liệt quay cuồng lên, vẩy ra bọt nước trung, đạo hắc ảnh kia vậy mà bắt đầu chậm rãi nổi lên, mà lúc này, nhẹ nhàng sóng động tiếng âm nhạc, bỗng nhiên tại vùng biển này vang lên.

"Ngọa tào! Cái quỷ gì, hiện tại Hải Vương Loại ra sân cũng bắt đầu tự mang BGM?"

Tại Hạ Nặc trợn mắt hốc mồm nhìn soi mói, bóng đen dần dần nổi lên mặt nước, sóng biển càng lúc càng lớn, mà tiếng âm nhạc cũng là càng ngày càng vang, cuối cùng, tại nước biển một lần nữa bình tĩnh lại chớp mắt, một chiếc có thể xưng nhỏ một vòng Baratie nhà hàng màu xanh tàu chiến, bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hần.

Sau một khắc, ở vào tàu chiến đỉnh cửa khoang bỗng nhiên bị người từ bên trong mở ra, một cái cọc ra hồ lô đầu con báo mặt từ bên trong đưa ra nửa thân thể, hướng về bên bờ cười hi hi lên tiếng chào:

"U hoắc hoắc, đã lâu không gặp a, đầu bếp trưởng!"

"Patty?" Hạ Nặc ngăn người, sau đó vô ý thức hỏi: "Tại sao là ngươi? Xứ lão đầu cùng Sanji bọn hần? Còn có "

Hần chỉ một ngón tay chiếc này màu xanh tàu chiến, mặt mũi tràn đầy như cả trướng địa đạo, "Này mẹ nó lại là cái gì đồ chơi?"

"Ha ha ha ha ha, liền biết ngươi sẽ là như thế một cái phản ứng!"

Patty còn không có lên tiếng, bên cạnh hần lại gạt ra một cá nhân đến, lại là thân mang màu trắng đầu bếp phục Kael, tại nhìn thấy Hạ Nặc trên mặt mộng bức biểu lộ về sau, hần dùng sức vỗ trước người nóc thuyền, cười đến đều nhanh thẳng không dậy nổi muốn tới: "Thế nào, là không là ở bên trong tìm nửa ngày đều không tìm tới người? Ha ha ha ha, bọn hần nhưng đều ở nơi này đợi!"

"Hồn đàn, biệt cướp ta lời kịch a! Có thể làm cho đầu bếp trưởng lộ ra loại vẻ mặt này cơ hội, có biết hay không có bao nhiêu khó được a người cái xuẩn!"

Patty ngừng lại thì giận dữ, trở tay liền ghim chặt Kael cổ, sau đó thừa dịp hần đỏ bừng cả khuôn mặt nói không ra lời cơ hội, quay đầu hướng Hạ Nặc cười hắc hắc, nháy mắt ra hiệu địa đạo: "Thế nào a đầu bếp trưởng, đây chính là chúng ta nhà hàng mới thuyền, dưới nước món điểm tâm ngọt hạm, tiểu cô nương hào! Hiện tại mọi người đều ở bên trong, vì ngươi chuẩn bị một niềm vui lớn bất ngờ! Còn không muốn vào đến xem?"

"Ngô ngô. . . Ngươi mới là xuẩn. . ." Bị hần ghim chặt yết hầu Kael lúc này bỗng nhiên liền vươn tay ra, liêu mạng hướng Patty miệng che, miệng bên trong còn mơ hồ không rõ kêu la: "Ngươi ngược lại để hần tiến vào a, đều cho hần biết, coi như cái gì kính hi. . ."

"Áy? Cũng đúng a." Patty ngây ngẩn cả người, nhưng sau đó liền hàm hàm cho Kael một bạt tai, "Vấn đề đơn giản như vậy, lão tử đương nhiên biết, còn cần ngươi giáo?"

"..."

Hạ Nặc hư suy nghĩ nhìn xem trình diễn tại trước mặt nháo kịch, trong lòng tựa hồ có ngàn vạn đầu Dương Đà lao nhanh mà qua. . .

Này kỳ thật cũng là hai đầu bi đầu bếp ba năm qua thường ngày, huyền não lại lớn cũng không ai để ý tới, đương nhiên, ngoại trừ Hạ Nặc vừa vận tâm tình không tốt bị lan đến gần thời điểm ngoại trừ. . .

Mà giờ khắc này vô chần đường hần, hiển nhiên, tâm tình liền tốt không đến nơi nào.

Bảnh!

Sau một khắc, còn đang dây dưa đùa giỡn cùng một chỗ Patty với Kael, cùng thì hoảng sợ cảm giác được một cổ không thể ngăn cản cự lực vọt tới, chợt liền căn bản không kịp phản ứng bay ngược mà ra, "Phù phù", "Phù phù" hai tiếng, tuần tự lọt vào tàu chiến hai bên lãnh đạm trong nước biển.

Tốt tại hai người kỹ năng bơi cũng không tệ, đầu óc choáng váng trong chốc lát, rốt cục là ổn định thân thể, nhưng khi bọn hần hướng lên trên mặt nhìn lúc, lại là một mặt mộng bức phát hiện, bên bờ sớm đã không có một bóng người, lại quay đầu nhìn lại, Hạ Nặc thể mà đã xuất hiện ở thuyền đỉnh, mặt không thay đổi nhìn bọn hần một chút về sau, liền một bước bước vào cửa khoang, biến mất tại bọn hần trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ra biển

Với bên ngoài khác biệt, vừa tiến vào trong khoang thuyền bộ, nhiệt độ không khí liền đột nhiên tăng lên rất nhiều, ẩm áp vòn quanh tại thân thể quanh mình, đem gió tuyết đầy trời mang tới hàn ý xua tán đi không ít. Hạ Nặc vừa đọc theo thang cuốn nhảy xuống, còn không có đứng vững, bên tai liền truyền đến một đạo có chút thanh âm kinh ngạc:

"Hạ Nặc ca? Ngươi làm sao trước xuống, Patty cùng Kael cái kia hai tên gia hỏa?"

Nghe xong đến xung hô này Hạ Nặc liền biết là ai, quay đầu nhìn lại, quả nhiên, Sanji chính một mặt hoang mang mà nhìn mình, mà trong tay hắn còn bưng một cái hình vuông bưng thức ăn bàn, biên giới trưng bày hai bình thanh rượu, mà tại vị trí giữa, hai mâm đồ ăn chính bùng bùng bốc hơi nóng, tựa hồ là vừa từ trong phòng bếp bưng ra.

"Hai cái đồ dần mà thôi, đừng để ý tới bọn hắn." Hạ Nặc vừa vặn có chút khát nước, lười biếng trả lời một câu về sau, tiện tay lấy ra một bình thanh rượu, đối miệng liền một ngụm khó chịu sạch sẽ, lúc này mới vừa quan sát bốn phía vừa nói: "Chiếc thuyền này đến cùng là tình huống như thế nào, lão đầu bọn hắn đâu, làm sao cả đám đều thần thần bí bí, nhìn ta trở về còn chuyên môn trốn đi?"

"Thuyền lời nói ngược lại là không có gì." Sanji gãi đầu một cái nói, "Đây là lão đầu lúc trước hắn Phở Lạc Tư đảo đặt hàng, có vẻ như về sau là muốn dùng để làm làm dưới nước đồ ngọt nhà hàng, nói đến, cái chủ ý này còn là cùng Hạ Nặc ca người Thụ Động Tửu Ốc học, nói là muốn làm ra bản thân đặc sắc đến, mới có thể dài lâu hấp dẫn khách hàng."

"Ta mở Thụ Động Tửu Ốc nhưng không phải là vì này cái. . ." Người nào đó ở trong lòng yên lặng đập den rau muống một câu.

"Về phần mọi người vì cái gì đều giấu diếm ngươi, đương nhiên là vì cho ngươi một cái ngạc nhiên a, đừng quên, hôm nay nhưng là Hạ Nặc ca người chính thức ra khơi thời gian a." Gặp Hạ Nặc không nói gì, Sanji tiếp tục cười hi hi giải thích nói, "Cuộc sống như vậy bên trong, sao có thể không đến một trận thống thống khoái khoái cáo biệt tiệc rượu?"

"Cáo biệt yến hội a. . ."

Hạ Nặc nhếch miệng, không nói gì, nhưng đã nở ra bộ pháp hướng cuối hành lang chỗ đi, mà Sanji tại ngăn người về sau, bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng, cũng vội vàng giống cái theo đuôi chăm chú đuôi thượng.

...

Nơi cuối cùng, là một cái phong cách phục cổ cửa gỗ, Hạ Nặc đẩy ra về sau, ánh sáng chói mắt dây ngừng lại thì đập vào mắt, hắn nhíu mày chớp nhiều lần con mắt mới miễn cưỡng thích ứng xuống tới, mà khi hắn nhìn chăm chú thấy rõ ràng cảnh tượng trước mắt về sau, lại là trong nháy mắt ngăn người tại chỗ.

Chỉ nhìn thấy hiện tại trước mắt, thỉnh linh là một cái sửa sang cực kỳ hoa lệ nhà hàng, vô luận là cái bàn còn là trên tường trang trí, đều mang theo một cổ nồng đậm phong cách Gothic, bàn dài bên cạnh, có chỉ ít ba bốn mươi đầu bếp nổi danh sư ngồi thành một vòng, thấp giọng cười giao lưu cái gì, mà tại chú ý tới động tĩnh của cửa về sau, bọn hắn ngừng lại thì liền ngừng đàm tiếu, từng tia ánh mắt, hướng về Hạ Nặc hội tụ mà.

"Đều nhìn ta như vậy làm gì?" Hạ Nặc bị nhìn chăm chăm toàn thân không từ tại, hừ lên mắt cá chết nói: "Chẳng phải một ngày không gặp nha, về phần dạng này a?"

Nhưng mà sau một khắc phát sinh một màn, lại là vượt xa khỏi dự liệu của hắn. Chỉ gặp tất cả đầu bếp liếc nhau về sau, tựa hồ đã đạt thành cái gì chung nhận thức, nhao nhao đứng dậy, bên cạnh bàn rời tiệc, sau đó tại Hạ Nặc không dám tin trong ánh mắt, ghé dựa ngon nguồn a góc tường a các loại mọi góc ngách xấp bên trong mọc ra như là cây chổi cái nôi dao phay các loại đủ loại binh khí, cười hắc hắc hướng hắn vây quanh.

"Năm cỏ, các loại. . . Các loại, các ngươi này là muốn làm gì. . ." Hạ Nặc toàn bộ người đều mộng bức, vô ý thức lui về sau, lại luống cuống tay chân đem Động Gia Hồ rút ra, bá một tiếng chỉ hướng trước mặt một đồng đầu bếp, "Trước cảnh cáo các ngươi, biệt tìm đường chết a, một cái cái là không là đều quên trước đó làm sao bị ta đánh phục?"

"A Phi!"

Nhưng mà đám người kia tựa hồ căn bản liền không thèm chịu nể mặt mũi, cùng một chỗ gắt một cái, phía trước nhất một tên mập còn một bộ lòng đầy

căm phẫn dảng về, "Cũng là bởi vì trước đó đều đánh không lại người, cho nên mọi người mới nén giận, hiện tại người đều phải rồi, lại không đem tràng tử tìm trở về, sao có thể đi?"

"Liên là! Mọi người đừng để hấn chạy, chúng ta coi như một cơ hội này, ngàn vạn không thể lãng phí!" Phía sau một cái cao gầy cái đầu bếp cũng đi theo rống lên một câu.

"Mọi người cùng nhau xông lên, đánh chết này cái tiểu vương bát đản!"

"Chúng ta nhiều người như vậy, hấn không đánh lại được chúng ta! ! !"

...

Gầm rú trợ uy người càng ngày càng nhiều, giọng cũng càng lúc càng lớn, nhưng mà Hạ Nặc đợi nửa ngày, liền là không gặp có người xông lên, ngừng lại thì khóe mắt co quắp một trận, vô lực nói: "Uy, ta nói, các người đừng chỉ miệng pháo a, đến cùng còn muốn đánh nữa hay không. . ."

". . ." Các đầu bếp ngừng lại thì tịt ngòi, dù sao Hạ Nặc ba năm này trong mắt bọn hấn dựng thẳng lên hình tượng liền là có thể đánh, mặc kệ là mới ra biển vô danh tiểu tốt, còn là cái kia chút treo giải thưởng ba triệu, năm triệu, thậm chí gần ngàn vạn đại hải tặc, đụng phải Hạ Nặc đều là trực tiếp bị một cước đá ra sự tình. . . Quanh năm suốt tháng xuống tới, đơn giản là muốn muốn liền có chút kinh khủng. . .

Nhưng mà thù còn là phải báo đích, tại hai mặt tư dò xét nửa ngày về sau, dẫn đầu cái tên mập mạp kia rốt cục là cắn răng gầm thét lên: "Đánh, vì cái gì không đánh!"

Vừa mới nói xong, hấn liền giơ lên trong tay đại sắt muối, hướng phía Hạ Nặc vọt lên quá khứ, những người còn lại nhìn thấy dẫn đầu rốt cục xuất hiện, lá gan ngừng lại thì tăng vọt, cùng một chỗ nổi giận gầm lên một tiếng cùng thượng.

"Đây là nhiều năm oán hận, giác ngộ Hạ Nặc!"

Trong nháy mắt, đông người người gấp thành núi, muốn là từ bên ngoài thị giác đến xem, dưới mắt Hạ Nặc tình huống, đại khái có thể đầy đủ thuyết minh cái gì gọi là đầy người đại hấn. . .

Ân, về phần kết quả lời nói. . .

Đại khái liền là tại cử hành tiệc rượu thời điểm, ngoại trừ Hạ Nặc, cùng Sanji bên ngoài, còn lại tất cả mọi người, bao quát về sau đuôi tới cũng kích động gia nhập chiến đấu Patty với Kael ở bên trong, tất cả đều sung mặt sung mũi, có còn đang không ngừng chảy xuống máu mũi, một chút xem, đơn giản tựa như đối một đám người, này dẫn đến Zeff từ phòng bếp bùng cuối cùng một món ăn vào cửa lúc, kếm chút cho là mình thượng sai thuyền.

Tốt tại bầu không khí như thế này không có lan tràn đến yến hội kết thúc, bất luận là Zeff tự mình xuống bếp làm ra này chút thức ăn điểm tâm, còn là xuất ra các loại rượu ngon, đều là tương đương mê người, chén trù giao thoa ở giữa, phần lớn người đều uống say say say, hi hi ha ha lẫn nhau vui đùa, ngược lại là xua tán đi rất nhiều ly biệt trước đó sầu bi. . .

Tốt a, kỳ thật căn bản liền không có cái gì sầu bi. . . Thật muốn nếu như mà có, cũng là bởi vì không có trả thù lại lại bị Hạ Nặc trở tay dạy dỗ một đợt, mà đưa tới ai oán. . .

Trong bất tri bất giác, ngoài cửa sổ phong tuyết, rốt cục là ngừng.

Sắc trời dần dần tạnh, mùa đông nắng ấm đem dày mật tầng mây xé cái vỡ nát, tứ không kiêng sợ tại này mệnh mạng trên đại dương bao la tới lui tuần tra. Đang cáo biệt yến hội kết thúc, com nước no nê về sau, tất cả đầu bếp đều tụ tập tại cửa chính phù trên đài, chuẩn bị là sắp ra biển Hạ Nặc tiễn đưa.

Zeff cũng không có tới, tựa như nguyên tác bên trong Sanji ra biển lúc trước dạng, lão già thối tha này một mực nắm làm được là "Nam tử hán cáo biệt không cần nước mắt" nguyên tắc, lưu tại dưới nước món điểm tâm ngọt nhà hàng không hề lộ diện, bất quá lại làm cho Sanji cho Hạ Nặc đưa tới một vốn màu vàng da trâu trang bìa sách cũ, nói là năm đó hấn tại Grand Line hàng hải nhật ký, mà cái này cũng là đại hải tặc thời đại bên trong, một tên hợp cách thuyền trưởng nên thứ nắm giữ.

Tùy ý lật ra mấy lần về sau, Hạ Nặc liền đem nó nhận được bản thân cái kia chiếc thuyền nhỏ trong phòng ngủ, mặc dù hấn cảm giác mình khả năng không lớn cần dùng đến bản này hàng hải nhật ký, nhưng này dù sao là lão đầu một phen tâm ý, cũng không thể cứ như vậy đưa về đi thôi.

Chớ nói chi là, hấn cuối cùng là cảm thấy, Xú lão đầu hấn là liền là giấu tại cái nào cái cửa sổ đằng sau, đang len lén nhìn qua bờ biển đây hết thảy.

8)

Chương 96: Vào đông nắng ấm dưới tha thứ sắc

Ngoại trừ hàng hải nhật ký bên ngoài, Baratie nhà hàng các đầu bếp còn là Hạ Nặc chuẩn bị đủ để xếp thành núi nhỏ đồ ăn, bột mì đến thịt đồ hộp lại đến nhảy nhót tung búng cá tươi, kém chút không có đem thuyền nhỏ làm lật, cuối cùng còn là Hạ Nặc lường được một thuyền nhỏ thừa trọng, chỉ để lại hai phần ba đồ ăn, còn lại thì là bị các đầu bếp một mặt tiếc nuối lại chờ về phòng bếp.

"Hạ Nặc ca, người đợi một!" Liền tại Hạ Nặc chuẩn bị lên thuyền thời điểm, một mực tại bên bờ Sanji bỗng nhiên giống là nhớ tới cái gì, đối hấn hô một tiếng, sau đó liền xoay người cực nhanh hướng về trong nhà ăn chạy.

"Tiểu tử này, làm cái gì a. . ." Hạ Nặc tâm bên trong vừa mới sinh ra một tia nghi ngờ thời điểm, bên kia Sanji liền đã là lại xuất hiện tại cửa, hướng về bên này chạy tới, so với rồi đi lúc trong tay thỉnh linh nhiều hơn một cái hộp gỗ.

Thở hồng hộc đến Hạ Nặc trước mặt, Sanji đem hộp gỗ hướng trong tay hấn một đưa, mặt mũi tràn đầy may mắn địa đạo: "Còn tốt nghĩ tới, vừa rồi ăn com lúc uống một chút rượu, kém chút liền quên đi!"

Hạ Nặc mở ra hộp gỗ, phát hiện bên trong một trái một phải bị cách trở thành hai cái khu vực, bên trái trưng bày một cái pha lê hộp com, tràn đầy tạo hình tinh xảo sushi, mà bên phải. . . Thì thỉnh linh là một đỉnh có chút cũ nát màu xanh lá mũ.

"Thế nào, Hạ Nặc ca, này chút sushi nhưng là ta tự mình làm a, nếu như vậy, người muốn lên cũng không cần tự mình làm com ăn!"

Sanji cười hắc hắc nói, hấn mấy năm qua này đi theo Zeff, vô luận là trù nghệ còn là đá kỹ đều tiến rất xa, bởi vậy trên mặt biểu lộ là tương đương tự tin, "Ta cam đoan, hương vị khẳng định thật là tốt. Ân, còn có này cái "

Nói xong hấn một chỉ cái kia cái mũ, "Còn nhớ rõ không, này là chúng ta vừa tới nhà hàng thời điểm Hạ Nặc ca người đưa cho ta, mấy năm trước thời tiết lạnh lúc ngủ, ta liền thường xuyên coi nó là thành mũ dùng, hiện tại muốn là nếu có thể, Hạ Nặc ca người liền mang theo trên người, xem như một cái kỷ niệm có thể chứ?"

". . ." Nghe này tràn ngập yếu bị khinh bỉ hơi thở thanh âm, lại nhìn nhìn mặt mũi tràn đầy chờ mong tiểu Sanji, Hạ Nặc bỗng nhiên lúc liền có chút nhức cả trụng hự lên mắt.

Tiểu tử này. . . Rõ ràng trải qua qua ba năm trưởng thành, đã sớm không là cái gì cũng sẽ không tiểu quý đầu, nhưng thái độ đối với chính mình vẫn như cũ là không có thay đổi gì, năm đó theo đuôi cái bóng vẫn dừng lại tại hấn thân lên. Thật muốn giải thích, vậy đại khái là bởi vì là còn nhỏ lúc bị Vinsmoke gia tộc các huynh đệ khi dễ quá nhiều, lưu quyết tâm lý thương tích về sau, đem trong tiềm thức luyện huynh tình kết tất cả đều chuyển dời đến trên người mình duyên cớ.

Nhưng mà cái này cũng không là người đem cái mũ này một mực giữ ở bên người lý do a, Hạ Nặc khóc không ra nước mắt nhìn thấy trong hộp trình sát mũ, hấn lúc trước chính là vì ngăn chặn Sanji lời nói tiện tay chụp lên, ngày thứ hai không thấy còn lấy là đã làm rác rưởi ném xuống, ai có thể nghĩ tới là tiểu tử này mang về gian phòng của mình, còn một mực dùng đến hiện tại a em gái người!

Bên cạnh đầu bếp đều tại một mặt cảm động nhìn xem đầu, Hạ Nặc trong lòng chuyển qua vô số suy nghĩ, rốt cục là cố gắng gạt ra một quét nụ cười hòa ái. Hấn vuốt Sanji đầu, sau đó trong hộp gỗ lấy ra Teemo mũ, "Điểm tâm rất không tệ, ta liền mang đi, không này đỉnh cái mũ, còn là Sanji người giữ đi."

"Áy" Sanji trước là lộ ra một tia kinh hi, nhưng nghe đến nửa câu nói sau về sau, lại một mặt hoang mang ngẩng đầu lên, "Vì cái gì a?"

"Người cũng biết này là trân quý vật kỷ niệm a, tại biển bên trên xông xáo lời nói có thể miễn không được các loại ngoài ý muốn, đến lúc đó không cần thận bị ta làm mất rồi há không là đáng tiếc?" Hạ Nặc ôn hòa cười một tiếng, "Nếu như vậy, còn là người thu tương đối tốt, đúng không?"

"Cũng đúng nha." Sanji vô ý thức gật gật đầu, cảm thấy rất có đạo lý.

"Như vậy, liền đem này cái mũ xem là ràng buộc biểu tượng, là giấc mộng của mình phần đầu! Hi vọng gặp người lần nữa thời điểm, người đã đạt thành giấc mộng của mình, đến lúc đó, lại đem mũ trả lại cho ta!"

Hạ Nặc đem mũ một đem chụp tại Sanji đầu bên trên, sau đó nghiêm mặt nói: "Ta nói, người nhưng là hướng về phía biển cả tuyên thệ qua,

Thành là thế giới lên vĩ đại nhất đầu bếp, tìm tới mộng tưởng Lam Hải ALLBULU, là giấc mộng của người không sai?"

Bên tai bờ vang lên thanh âm nhu hòa mà tràn ngập sức cuốn hút, Sanji trước là ngẩn ngơ, sau đó khóe miệng liền hơi hơi gợn lên, đến cuối cùng, trùng điệp nhẹ gật đầu, cả khuôn mặt bên trên, đều là nụ cười xán lạn:

"Ân!"

Ánh nắng vẩy tại hai người đầu vai, giống như tắm rửa tại một mảnh màu vàng kim nhàn nhạt rực rỡ chỉ bên trong, quay đầu xem, xanh thẳm biển cả nhìn một cái mà bất ngát, trần đầy bất ngờ các loại khả năng. Hạ Nặc giải khai dây thừng, kéo cánh buồm, hướng về bên bờ các đầu bếp phát phát tay, cười to nói: "Lần này là đi thật a, các vị!"

"Đi nhanh một chút đi, hỗn đản! Lấy vì ai sẽ không nở bỏ ngươi sao? !"

"Liên là liên là. . . A, cho ăn! Patty, miệng lên nói như vậy, ngươi tại sao khóc a?"

"Muốn ngươi lăm miệng a hỗn đản! Còn có, vì cái gì con mắt của ngươi cũng là đỏ a! ! !"

Tại bên bờ tựa hồ vĩnh viễn không dừng được làm âm ỉ âm thanh bên trong, thuyền nhỏ rời đi Baratie nhà hàng đồ miệng, dần dần từng bước đi đến, cuối cùng biến mất tại cái kia mệnh mong không bờ đường chân trời bên ngoài. . .

... ..

Không thể không nói, Hạ Nặc ra biển hôm nay thời tiết coi như không tệ.

Mặc dù buổi sáng thời điểm phong tuyết rất lớn, nhưng từ từ giữa trưa tạnh về sau, bầu trời bên trong không còn có ô tụ tập tụ dấu hiệu, nhiệt độ không khí cũng là dần dần tề cao, liên đới diện quét mà đến gió biển cũng không tiếp tục để người cảm thấy rét lạnh, ngược lại có chút thoải mái.

Biển cả rộng lớn thường thường dễ dàng để cho người ta quên ghi thời gian trôi qua, đảo mắt đã là buổi chiều ba bốn giờ, thuyền nhỏ sớm đã thuận gió biển hướng đông bắc phương hướng đi thuyền ra hai ba mươi dặm, tầm mắt bên trong cũng không có quen thuộc địa phương với thân ảnh.

Giờ phút này, Hạ Nặc liền mặc một bộ màu đen đơn bạc quần áo trong, ngồi tại cửa khoang bên cạnh một cái băng ngồi nhỏ bên trên, thật dày áo khoác bị hấn dựng tại cửa khoang một bên, mà hấn bản thân thì một tay nắm chặt Động Gia Hồ, một tay ước lượng lấy Surong Hàn, khắp khuôn mặt là khó mà lựa chọn xoắn xuýt chỉ sắc.

"Có chút không tốt tuyền a. . ."

Đối với một tên muốn truy cầu thực lực kiếm sĩ tới nói, cao siêu kiếm thuật tự nhiên là hạch tâm nhất yêu cầu, nhưng đao kiếm bản thân tác dụng cũng tuyệt đối là không thể coi thường, không phải thế giới lên cũng sẽ không dựa theo đao kiếm phẩm chất bình phán ra nhiều như vậy cấp bậc, mà giờ khắc này Hạ Nặc, liền lâm vào đến cùng là lựa chọn cái nào một thanh kiếm mâu thuẫn chỉ bên trong.

Surong Hàn, làm là đại khoái đao hai mươi mốt công thứ nhất, vô luận là trình độ sắc bén, còn là bền lâu phương diện, vừa ý dưới Hạ Nặc mà nói đều có thể xưng không thể bắt bẻ, Động Gia Hồ tại này một phương diện có thể nói căn bản liền không thể sánh bằng, tuy nói chuôi này kiếm gỗ lúc trước bị hấn cường hóa qua một lần, thoát ly luyện tập đạo cụ phạm trù, nhưng muốn là hai kiếm dùng ngang nhau cường độ tấn công, Hạ Nặc cảm thấy sẽ đoạn liệt không thể nghi ngờ là Động Gia Hồ.

Muốn là đổi lại người bình thường, chỉ sợ không chút do dự liền trực tiếp tuyền Surong Hàn, nhưng Hạ Nặc không giống nhau, làm làm một cái có chiều sâu ép buộc chứng chòm Xử Nữ, hấn đến một lần tương đương hoài cựu, không nở đem Động Gia Hồ vứt bỏ thứ hai lời nói có chút rất nhỏ bệnh thích sạch sẽ, tương tượng muốn chuôi này đại khoái đao thể mà bị chuột người cặn bã như vậy dùng mấy tháng, dùng để làm bội kiếm của mình hấn đã cảm thấy toàn bộ người đều có chút sụp đổ. . .

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Cá ướp muối với xảo ngộ

"Muốn là còn có thể cường hóa một lần liền tốt. . ."

Ánh mắt rơi trên Động Gia Hồ, Hạ Nặc có chút tiếc hận thờ dài, hiện tại Động Gia Hồ để tại hải tặc thế giới, so với lương khoái đao đến phẩm chất còn muốn kém lên một bậc, nếu như có thể cường hóa đến tiếp cận đại khoái đao trình độ, hấn nhất định sẽ không chút do dự đem Surong Hàn một cước đạp trong nước. . . Không đúng, là tìm địa phương bán đi, tốt xấu giá trị hơn một cái ực. X

Nghĩ nghĩ về sau, hấn trước không có lập tức làm ra lựa chọn, mà là tâm niệm vừa động, đem giao diện thuộc tính điều đi ra.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 5 cấp

Lực lượng: 67

Nhanh nhẹn: 79

Ngự Phong Kiếm Thuật: Độ thuần thực 12190/ 30000

Kỹ năng:

Chưa lĩnh ngộ, cần Ngự Phong Kiếm Thuật cao cấp độ thuần thực

Chưa lĩnh ngộ, cần Ngự Phong Kiếm Thuật cao cấp độ thuần thực

Chưa lĩnh ngộ, cần Ngự Phong Kiếm Thuật Đại Sư cấp độ thuần thực

Danh vọng: Không có ý nghĩa.

... . . .

số liệu biến hóa bên trong có thể thấy được, Hạ Nặc tại mấy năm này bên trong thực lực có thể nói là long trời lở đất, không chỉ có anh hùng đẳng cấp cùng Ngự Phong Kiếm Thuật được tăng lên, lĩnh ngộ Quét Kiếm, càng mấu chốt là thân thể các hạng cơ bản tố chất năng lực tăng vọt mấy lần, mà với này cùng lúc, còn lại mấy cái kỹ năng học tập trước đưa điều kiện cũng hiện ra.

Ba năm trước đây Hạ Nặc đang đối chiến Kuro thời điểm, dù là có Thập Đa đại thúc ở bên cạnh lược trận, hắn cũng bỏ ra nửa ngày khí lực, nhưng muốn là để hiện tại, Kuro lại cùng hắn đánh một trận, cái gì im ắng bước a thừa a liền toàn trở thành loè loẹt đồ vật, Hạ Nặc cam đoan quân người chơi như thế nào, không đồng nhất kiểm chém chết người coi như ta thua.

Nhưng với này cùng lúc, cũng chính là bởi vì là Hạ Nặc thực lực hôm nay vượt xa khỏi Đông Hải có khả năng dung nạp phạm trù, độ thuần thực với anh hùng đẳng cấp tăng lên trở nên trước nay chưa có khó khăn.

Tỉ như buổi sáng hắn tiếp liên tục giết chuột với Phi Nha hai người, kết quả kinh nghiệm liền tăng thêm mười điểm, mà lúc trước hắn lần thứ nhất hóa thân Yasuo nửa đêm giết chó thời điểm, một cái không có tiền truy nã phó thuyền trưởng đều không chỉ số này, mà chuột này cái chi bộ thượng tá lại thế nào nước, thực lực cũng so loại kia mặt hàng cao?

Cho nên, hiện tại Hạ Nặc là thật không phải ra biển không thể, hơn nữa còn nhất định phải sớm một chút tiến về Grand Line, Đông Hải loại địa phương nhỏ này, bây giờ liền là cái cá đường, bên trong tôm tép căn bản cũng không đủ hắn ăn, muốn ở chỗ này xoát kinh nghiệm thăng cấp, còn không biết muốn kéo tới ngày tháng năm nào.

Trở lại vấn đề trước mắt bên trên, nhìn xem hàng này sắp xếp số liệu, Hạ Nặc toàn bộ người đều có chút tuyệt vọng.

"Cho nên nói, rốt cuộc muốn điều kiện gì mới có thể phát động lần tiếp theo cường hóa a. . ." Vô lực co quắp tại boong thuyền bên trên, trải thành một cái "Đại

Chữ, hắn tra mở đề tay ở trước mắt ngăn trở ánh mặt trời chói mắt, lâm bầm nói, "Rõ ràng cái gì số liệu đều tăng, còn là không cho một lần cường hóa cơ hội, coi như là bình dân người chơi cũng không thể như thế đối đãi? Đây nhược trí hệ thống còn có thể hay không cho con đường sống?"

Liền tại này lúc, trong khoang thuyền bỗng nhiên truyền đến một trận cổ quái thanh âm, Hạ Nặc phản ứng đầu tiên liền là boong thuyền lên bờ lên, nhưng tại quét mắt bốn phía về sau, hắn trong nháy mắt liền hiểu cái gì, vén tay áo lên, nổi giận đùng đùng đập ra cửa khoang, "Tiểu vương bát đần, đi ra cho lão tử!"

Lạch cạch một tiếng vang nhỏ, trong khoang thuyền cổ quái thanh âm bỗng nhiên biến mất, chợt chỉ thấy phòng chứa đồ cửa bị chậm rãi đẩy ra, một cái ỉu xiu đi à nha bóng đen xuất hiện ở hành lang bên trên, ngẩng đầu cẩn thận từng li từng tí mắt nhìn Hạ Nặc, nhìn thấy hắn mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ về sau, tiểu liệp ưng rốt cục còn là ngoan ngoãn ục ịch cánh, chậm rãi bay ra.

Đảo mắt đến trước mặt, Hạ Nặc một nhìn, thấy nó miệng bên trong thế mà còn ngậm một cái đồ hộp, bỗng nhiên lúc một trận nổi giận, chớp đoạt đồ hộp, chiếu vào đầu ưng liền "Leng keng" một tiếng tới một hạ, quát: "Còn ăn? Giữa trưa là không ăn đủ? Người không là yến hội ngay từ đầu liền bị Patty mang thuyền lên ăn đi a? Lúc này mới qua đó hai không tới ba canh giờ liền đói bụng, người mẹ nó đúng hay không là suốt ngày chỉ biết ăn? !"

Tiểu Lạc bị giáo huấn run lấy bầy,

Ủy khuất cúi đầu, Hạ Nặc dư quang liếc mắt đồ hộp, kết quả phát hiện này thỉnh linh là cái cá ướp muối đồ hộp, bỗng nhiên lúc lửa lớn hơn, chiếu đầu lại là một chùy:

"Người là chỉ liệp ưng a hỗn đản! Muốn ăn cũng được a, biển cả lên cá có nhiều lắm, người nha làm sao không bản thân bắt, có bản lĩnh người đi bắt chi Hải Vương Loại đến lão tử đều không ý kiến a! Ăn vụng cá ướp muối tính là gì, người có biết hay không liền người này trạng thái cùng cá ướp muối cũng không có gì khác biệt a xuân! !"

Nhìn xem nghen ngào một tiếng dùng cánh bảo vệ đầu tiểu liệt ung, Hạ Nặc mặt mũi tràn đầy đều là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép biểu lộ.

Mẹ trướng, tưởng tượng muốn liền giận, mặc dù nói là khóa lại súng vật cột sinh vật, nhưng này rõ ràng là cái chiến đấu đơn vị tốt a, căn bản vốn không là mèo a chó a loại này truyền thống ý nghĩa lên súng vật tốt a, kết quả đâu, bây giờ nhìn lại, sinh ra đã có thiên phú tại như là cá ướp muối nó thân lên đơn giản không có thể hiện may, ba năm qua đó còn chưa trưởng thành liền không nói, đến hiện tại giương cánh cũng còn không tới ba mét, trước đó chở đi hấn Phổ Lạc Tư đảo bay đến Baratie nhà hàng đều hấp hối kém chút đoạn khí.

Cứ như vậy, hấn còn thể nào trông cậy vào mình có thể dựa vào con này dần chim bay lượn Vân Tiêu, biến du thể giới?

Giống như giáo huấn tự mình Gấu Con giáo huấn Tiểu Lạc thời điểm, Hạ Nặc bỗng nhiên phát hiện bản thân thuyền nhỏ toàn bộ đều bị bao phủ tại một đoàn to lớn bóng ma phía dưới, hấn sững sốt một hạ, quay đầu về phía sau nhìn, kinh ngạc phát hiện cách bản thân phía bên phải không đến mười mấy thước địa phương, thỉnh linh nhiều hơn một chiếc chùng sáu bảy tầng lầu cao cự hình thuyền buồm, mà tại chiếc thuyền lớn này đằng sau, còn theo đuổi mấy chiếc hơi nhỏ hơn một chút thuyền.

"Thuyền lên không có treo hải tặc cờ, lại dùng lớn như vậy thuyền, chẳng lẽ là thương đội?"

Ánh mắt tại cảm đầu thuyền lớn cột buồm lên quét qua, Hạ Nặc rất nhanh có suy đoán, tại Đông Hải có thể có cái này đại trận thế ra biển cũng không nhiều, nói đến thân phận cũng liền hải quân, hải tặc cùng thương đội quý tộc bốn loại, trước hai loại bị bài trừ về sau, xem thuyền lên trang trí phong cách lại thiên về đơn giản thực dụng, mười phần liền là một đội thương thuyền.

Cả hai đường biển nhìn không có gì gặp nhau, không vì đề tránh cho phát sinh va chạm sự cố, Hạ Nặc còn là mái chèo có chút điều chỉnh một phía dưới hướng, chuẩn bị trước hết đề cho chỉ này thương đội thông qua lại nói.

Chỉ chốc lát sau, trước hai chiếc lần lượt Hạ Nặc phía bên phải cướp qua, hướng đông bắc bộ mà, không có phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, Hạ Nặc cũng quay đầu lại, chuẩn bị sẽ tiếp tục dạy huấn một Tiểu Lạc, kết quả ngay lúc này, một đạo có chút ngạc nhiên tiếng la, bỗng nhiên thứ ba chiếc thương thuyền boong thuyền lên truyền tới:

"A? Là người! Người làm sao lại ở chỗ này? !"

Hạ Nặc trước là vô ý thức hướng bốn phía nhìn một chút, xác định không có còn lại đội thuyền, đối phương là đang gọi bản thân sau mới theo tiếng nhìn qua đó, ánh mắt rơi tại lan can bên cạnh người lên tiếng mặt bên trên, kết quả không nhìn không sao, xem xét phía dưới, liền hấn cũng hơi kinh ngạc:

"Là người?"

Giấy nghi phép

Đột nhiên có việc gấp, muộn lên không có thời gian ghi, quả nhiên về sau còn là tận lực Bạch Thiên đổi mới.

Hôm nay không có đổi mới, thật có lỗi, ngày mai tận lực nhiều hơn canh một bỏ lên.

Sau đó hai ngày nữa sẽ cố định tiếp theo cái thời gian đổi mới, tỉ như mười hai giờ trưa một chương, sáu giờ tối một chương loại hình, đến lúc đó xem chương đuôi tác giả cảm nghĩ. . . hải tặc chi Yasuo vền vền tác phẩm tiêu biểu người Lạc năm có biết quan điểm, như phát hiện nội dung của nó làm trái quốc gia pháp luật đối nghịch nội dung, mời làm xóa bỏ xử lý, lập trường vền vền tận sức tại cung cấp khỏe mạnh màu xanh lá đọc bình đài.

【 】, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Thân phận chuyển biến

Một đầu dài một tác tóc ngắn, sợi râu kéo cận bã, mặc một thân vô sỉ kimono, hơn bốn mươi tuổi bộ dáng, thế mà là cùng Hạ Nặc phân biệt không bao lâu Vũ Thôn, hấn nhìn thấy Hạ Nặc nghiêng đầu lại về sau, mặt mũi tràn đầy mừng rỡ cũng không nén được nữa, ha ha cười nói: "Quả nhiên là người! Yasuo tiên sinh, ta còn lấy là vừa rồi nhìn lầm! Thế mà nhanh như vậy lại gặp mặt, thật là đúng dịp a!"

"Ngô, hoàn toàn chính xác là rất khéo."

Hạ Nặc gãi đầu một cái, vừa muốn nói gì, thuyền lên Vũ Thôn lại cao hứng hô to: "Thế nào, Yasuo tiên sinh, muốn không được qua đây ngồi một chút?"

Chuyện lúc trước, ở dưới còn không có tốt tốt tạ qua người!"

"Này. . ." Hạ Nặc lúc đầu không có ý tứ này, nhưng thấy đối phương một mực ở nơi đó nhiệt tình chào hỏi, cũng là không tiện cự tuyệt, tại là tại hướng Vũ Thôn nhẹ gật đầu về sau, liền về lên song mái chèo hướng về thứ ba con thuyền bên cạnh mạn thuyền dựa vào.

Đảo mắt đến bên cạnh, Hạ Nặc đang chờ phía trên để thang dây dây thừng loại hình đồ vật xuống thời điểm, trước mặt boong thuyền lại là bỗng nhiên phát ra một trận vù vù, chợt lộ ra một cái hình tròn thông đạo đi ra, rộng rãi mà thâm thúy, chừng rộng sáu, bảy mét, dung nạp Hạ Nặc dạng này thuyền nhỏ thông qua hết toàn là dư xài đáng về.

"Cảm giác cùng vạn dặm ánh nắng hào quát cấu tạo có điểm giống giống như a. . ."

Loại thuyền này bên trong có thuyền thiết lập, tại hải tặc thế giới tương đương phổ biến, thậm chí liền Baratie nhà hàng cũng giống như thế, Hạ Nặc ngoại trừ vừa mới bắt đầu bị giật nảy mình bên ngoài, thật cũng không thể nào cảm giác kỳ quái, thu hồi cánh buồm, huy động lấy gỗ mái chèo, liền đem thuyền nhỏ lái vào cái thông đạo này chỉ bên trong. Không Tiểu Lạc lại một bộ kháng cự bộ dáng, tựa hồ không muốn vào nhập loại này không gian chật hẹp, Hạ Nặc lười nhác nói nhảm, trực tiếp một cước qua đó, đem nó liền tiếp nó ngâm cá ướp muối đồ hộp cùng một chỗ đập hạ thuyền.

Theo thuyền nhỏ tiến vào, thông đạo cửa vào tấm ván gỗ lần nữa chậm rãi rơi khép lại. Mà tại cập bến thuyền tốt về sau, không bao lâu, Hạ Nặc liền thuận ngọn nguồn xuống lầu bậc thang, một đường đi tới boong thuyền lên.

"Yasuo đại nhân, bên này ~~~"

Vừa đạp lên boong thuyền, tiếng la liền bên trái truyền tới, Hạ Nặc xoay người lại, đã thấy Vũ Thôn đang đứng tại lan can bên cạnh dựa vào, đầy mặt đáng tươi cười hướng bản thân vung, Hạ Nặc đi đến trước mặt, lúc này mới phát hiện Vũ Thôn chân đánh lấy thật dày thạch cao, khó trách trước đó nhìn hắn nhiệt tình như vậy lại xử chỗ ấy nửa ngày không nhúc nhích.

"Vũ Thôn đại thúc!" Vừa ra biển liền gặp bản thân cứu dưới người, Hạ Nặc tâm tình cũng thay đổi không tệ, nhếch miệng cười nói: "Ta còn lấy cho người sẽ tại Phổ Lạc Tư đảo bên kia tính đường một đoạn thời gian đâu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền lại ra biển."

"Ai, sinh kế bức bách, không có cách nào a." Vũ Thôn cười khổ lắc đầu, "Còn tốt bác sĩ nói viên kia bi thép không có thương tổn đến xương cốt chỗ sâu, chỉ cần không kịch liệt hoạt động, mấy ngày nữa liền có thể tốt, bằng không, ta liền phải sớm xuống thuyền về sương tháng thôn, nơi nào còn có thể bị lưu tại nơi này làm hộ vệ."

Bị kiểu nói này, Hạ Nặc mới phản ứng được,

Vừa rồi Vũ Thôn nói để bản thân lên thuyền ngọn nguồn dưới ụ tàu thông đạo liền mở ra, hiển nhiên là quyền lực rất lớn bộ dáng, hắn bỗng nhiên lúc liền có chút hiếu kỳ, một vừa quan sát bốn phía vừa nói: "Nói đến, đại thúc người ở chỗ này hộ vệ bên trong là chức vị gì a, xem ra chỉ này thương đội hẳn là địa vị rất lớn nha, nhiều như vậy thuyền lớn, đoán chừng tại toàn bộ Đông Hải đều có thể có tên tuổi."

"Thương đội lai lịch xác thực không nhỏ, là Đông Hải đỉnh tiêm thương nghiệp gia tộc đức Ramon gia tộc, về phần lời của tại hạ. . . Nương tựa theo mỗi lần bị sự huynh dạy dỗ nên kiếm thuật, miễn cưỡng tại hộ vệ đội bên trong lăn lộn cái chức đội phó. . ." Nói đến đây, hắn gặp Hạ Nặc hơi kinh ngạc, bỗng nhiên lúc một mặt lúng túng nói: "Khụ khụ, cái này cũng liền là thuyền lên hộ vệ phổ biến thực lực, đoán chừng toàn bộ cộng lại cũng không đủ Yasuo tiên sinh đánh, bằng không, nơi nào còn có thể có loại chuyện tốt này."

"Ta không là ý tứ này." Hạ Nặc trùng điệp ho khan, hắn giờ khắc này so Vũ Thôn lúng túng hơn, nhất là là nghe phía sau một câu, vậy mà khó được mặt hơi đỏ lên, "Còn có, đại thúc người không cần gọi ta Yasuo đại nhân cái gì, nghe là lạ, gọi ta Hạ Nặc liền tốt."

"Hạ Nặc?"

Vũ Thôn ngẩn người, sau đó một mặt kỳ quái nói: "Không là Yasuo nha, làm sao, chẳng lẽ lúc này mới là tên thật của người?"

"Ân, tên thật, Yasuo cái gì, không là mấy năm trước giết hải tặc chơi lúc dùng danh hiệu thôi." Hạ Nặc nhẹ gật đầu, đối với Vũ Thôn dạng này một vị có kiếm sĩ hành vi thường ngày đại thúc, hắn vẫn tương đối tin đảm nhiệm, dứt khoát liền nói thẳng ra. Đương nhiên, cái này cũng là bởi vì hắn đối thực lực của mình đầy đủ tự tin nguyên nhân, không sợ rước lấy phiền toái gì.

Mất dưới Hạ Nặc, đối định vị của mình nhưng là tương đương minh xác, cảm hải tặc tiền truy nã mà nói, ngàn vạn cấp bậc hải tặc trong hắn cơ bản liền là một hai chiêu sự tình, mà muốn đối tính thành hải quân quân hàm, chỉ bằng vào thể thuật, hắn đoán chừng chính mình cũng có thể với bản bộ ít cấp bậc Tướng một trận chiến.

Đương nhiên, bởi vì là trước mắt hắn còn không có lĩnh ngộ haki, đối lên hệ Logia cơ bản không có biện pháp gì khắc chế, gặp loại này ngoại lệ đến giảm một chút, không thôi đi. . . Có hệ Logia năng lực còn không có đạt tới Tướng Cấp quân hàm thẳng xui xẻo, lật khắp hải quân có vẻ như cũng liền thuộc nam một cái?

"Nói lên Smoker tên kia, cũng không biết hắn hiện tại có hay không tới Loguetown đóng giữ, bề ngoài như có chút sớm, ân, đoán chừng còn tại Grand Line. . ."

Hạ Nặc không hề hay biết bản thân buổi sáng ngâm Smoker một đầu cúi chim sự tình, chính âm thầm cân nhắc thời điểm, đối diện Vũ Thôn lại là lộ ra một tia do dự, đem Hạ Nặc kéo qua một bên đến, thấp giọng hỏi: "Cái kia cái. . . Buổi sáng người sau khi đi, về sau cảng khẩu sự tình người có biết hay không?"

"Áy?" Hạ Nặc sùng sốt một hạ, "Sao rồi?"

"Loguetown hải quân đến, đem cẳng khẩu tất cả mọi người khổng chế lên, đem trước trước sau sau tất cả sự tình đều hỏi cái nhất thanh nhị sở, còn chuyên môn đến ta chỗ tại phòng khám bệnh đưa ra nghị vấn hạ, không còn tốt dẫn đầu là cái trẻ tuổi nữ oa, không chút làm khó dễ ta. Tiếp xuống tin tức, còn xin ngài chuẩn bị tâm lý thật tốt. . ."

Vũ Thôn hít một hơi thật sâu, nhìn thẳng Hạ Nặc con mắt trầm giọng nói: "những tình huống này đến xem, Hạ Nặc, ngươi rất có thể đã bị hải quân truy nã. . ."

". . ."

Hạ Nặc trầm mặc một hồi, sau đó liền ngáp một cái, không để ý chút nào nở nụ cười: "Ta còn lấy vì cái gì đâu, nguyên lai đại thúc ngươi nói là này cái a, truy nã loại sự tình này, tại ta giết chuột tên kia thời điểm không từ lâu trải qua trở thành định cục a? Không quản lại thể nào có lý, đánh hải quân mặt sau ngươi cho là bọn họ còn biết để qua ta a? Yên tâm, ta sớm đã có dự liệu rồi."

"Lời nói là như thế này không sai! Nhưng. . . Nhưng là ngươi có biết hay không, bởi như vậy, trong ba năm ngươi tân tân khổ khổ để dành được chính nghĩa tên nhưng liền không có!"

Trông thấy Hạ Nặc này thái độ, Vũ Thôn ngược lại là so với hắn còn cảm giận bất bình, kích động nói: "Vội lại hải quân cũng sẽ không lại ngầm thừa nhận ngươi là Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc, thậm chí vì mặt mũi của mình, bọn hắn sẽ thao túng dư luận, bôi đen ngươi! Để ngươi thành là chân chính người người kêu đánh ác đồ!" hải tặc chi Yasuo vền vẹn tác phẩm tiêu biểu người Lạc năm có biết quan điểm, như phát hiện nội dung của nó làm trái quốc gia pháp luật đối nghịch nội dung, mời làm xóa bỏ xử lý, lập trường vền vẹn tận sức tại cung cấp khỏe mạnh màu xanh lá đọc bình đài.

【 】, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Xuất phát, mục tiêu, Grand Line!

"Uy uy, đại thúc, không cần kích động như vậy a. . ."

Tránh qua đối diện nước bọt, Hạ Nặc hư suy nghĩ với Vũ Thôn nhìn nhau nửa ngày, mới nhận thua giang tay ra, không Lực đạo, "Coi như nói như vậy, ta cũng không có cách nào a, ta nhưng không có cái tại hải quân làm Trung tướng gia gia a cái gì. . ."

"Lại nói. . ." Hạ Nặc lười biếng ngẩng đầu lên, nhìn qua Vân Tiêu chỗ sâu, nơi đó, có một cái ngâm cá ướp muối đồ hộp hắc ưng vừa mới vừa bay mà lên, "Tại mảnh này biển cả bên trên, là thân phận gì cũng không trọng yếu, trọng yếu là thủ vững lập trường của mình, lấy một thí dụ, Vũ Thôn đại thúc sẽ bởi vì ta đã thành bị treo giải thưởng hải tặc, mà sợ hãi lo lắng ta đánh cướp đồ sát a?"

"Đương nhiên sẽ không, không phải ta cũng sẽ không để ngươi lên thuyền." Vũ Thôn trước là vô ý thức lắc đầu, nhưng ngược lại liền cau mày nói, "Nhưng là. . ."

"Không nhưng nhị gì hết, Vũ Thôn đại thúc, thể lên nhưng không có thuốc hối hận ăn, huống chi ta cũng cũng không hối hận." Hạ Nặc ngắt lời hắn, sau đó từ không trung thu hồi ánh mắt, nhìn xem hắn khẽ mỉm cười nói: "Vội lại, ta cũng không phải lần đầu tiên bị treo giải thưởng, sớm đã thành thói quen. . ."

"Áy?"

Vũ Thôn có chút mờ mịt, tựa hồ còn muốn mở miệng hỏi cái rõ ràng, nhưng gặp Hạ Nặc một bộ không thể nào muốn về đáp loại vấn đề này về sau, do dự trong chốc lát, đành phải thôi để tại, "Vậy sau này đâu, ngươi định làm như thế nào? Muốn tiếp tục tại mảnh này biển cả lên phiêu đảng, ta dám cam đoan, khẳng định sẽ có thực lực mạnh hơn hải quân đi vào này chuyên môn bắt ngươi."

"Về sau a. . . Đương nhiên sẽ không tiếp tục lưu tại Đông Hải." Hạ Nặc xa xa nhìn về phía đông bắc phương hướng, cười nói, "Đã ra biển, ta khẳng định là muốn Grand Line xông vào một lần, mặc dù nơi đó trình độ hung hiểm muốn cao hơn nhiều Đông Hải, nhưng cũng hầu như so lưu tại nơi này để cho người ta bắt rùa trong hủ cường?"

"Grand Line?"

Nghe được bốn chữ này trong nháy mắt, Vũ Thôn trong nháy mắt cứ thế tại nơi nào, chợt liền bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, hưng phấn mà vỗ tay một cái nói: "Vây nhưng thật là thật trùng hợp! Chúng ta chỉ này thương đội chính là muốn Grand Line! Cứ như vậy, vừa vặn có thể cùng nhau a!"

"Áy?" Hạ Nặc một trận ngạc nhiên, có chút không dám tin tưởng nói, "Không. . . Không phải đâu, đại thúc? Các người thương đội. . . Chỉ có ngàn ấy người, thế mà liền dám Grand Line?"

"Làm sao không thể?" Vũ Thôn nghi ngờ nhìn hắn một cái, sau đó giống là minh bạch cái gì, kiên nhẫn giải thích nói: "Đồng Hải hàng năm Grand Line thương đội mặc dù không nhiều, nhưng cũng tuyệt đối không phải là không có a, chỉ cần có kinh nghiệm phong phú lão thuyền trưởng dẫn đường, lại phân phối vũ khí hỏa pháo, có rất lớn tỷ lệ là có thể thành công lấn lộn Reverse Mountain, ngược lại là cái kia chút đối với thực lực mình mù quáng tự tin hải tặc, thường thường dễ dàng tại nửa đường liền xảy ra chuyện."

"Có vẻ như là nói ta à. . ." Hạ Nặc hừ hừ nhún, trong lòng bên trong đầu đen rau muống nói, "Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, trước đó ta đích xác là không chút cẩn thận nghiêng cứu qua lấn lộn Reverse Mountain sự tình a. . ."

Lúc này, hắn cũng tỉnh ngộ lại, bản thân vừa rồi tư duy, căn bản là là lâm vào điểm mù.

Đối với Tứ Hải hải tặc tới nói, Grand Line là một đầu tương đương cao thượng mà hung hiểm đường thủy, có thể loại địa phương kia toàn thân trở ra đều là ghê gớm đại hải tặc, nhưng này cùng bọn hắn bản thân Chức Nghiệp cùng mục đích có quan hệ, đã muốn chủ động xuất kích đi đoạt cướp, với đồng hành liều mạng, lại phải tránh né đến đây đuổi bắt bản bộ hải quân, lại thêm lên hàng hải kinh nghiệm chưa hẳn phong phú, như vậy một đám vừa thoát ly tân thủ thôn cá nạm, đoàn diệt tỷ lệ tự nhiên là lớn đến đáng sợ.

Ngược lại là phổ thông Đại Thương đội, không có nhiều như vậy địch nhân, cũng không dám chủ động gây chuyện, chỉ cần không gặp thượng thiên tai hoặc là cái gì đại băng hải tặc, thành công đi tới đi lui xác suất ngược lại phải lớn ra rất nhiều.

"Thế nào? Nếu như người nguyên ý cùng chúng ta cùng một chỗ tiến về Grand Line, ta có thể tận cố gắng lớn nhất, báo cáo một tên hộ vệ tên lên." Vũ Thôn có chút bận tâm nhìn xem Hạ Nặc, khuyên, "Nói như vậy, liền không chỉ có thể quang minh chính đại ngốc tại thuyền bên trên, chờ đến mục đích về sau, còn có thể cảm tới một chút không ít tiền thù lao."

Hạ Nặc nghe được có chút tâm động, đương nhiên, không là bởi vì là tiền thù lao, mà là vì lấn lộn Reverse Mountain lúc tính an toàn, không nghĩ nghĩ về sau, hắn còn là đem bản thân mất duy nhất lo lắng nói ra: "Thân phận kia? Vay nhất để thương đội còn lại người biết thân phận của ta,

Vay nhất có người ham tiền thương muốn đi hướng hải quân cao mật làm sao bây giờ? Mặc dù bọn hắn bắt không được ta, nhưng dắt liền đến các người thương đội nhưng sẽ không tốt?"

"Thân phận? Ngó. . . Giống như hoàn toàn chính xác là cái vấn đề." Vũ Thôn trước là nhủ nhủ mảy, nhưng sau đó liền lắc lắc đầu nói: "Bất quá vấn đề cũng không tính lớn, thương đội tới hôm qua tại Phở Lạc Tư đảo đã tiếp tế qua, khi tiến vào Grand Line trước cũng sẽ không lại cập bến, coi như có người muốn tìm hải quân cũng không có cơ hội gì, thực tại không được, người chỉ cần đợi ở này chiếc số ba hạm lên liền không có vấn đề, thuyền lên hộ vệ đều là ta biết bằng hữu, bên trong không ít liền là thợ săn hải tặc, vẫn luôn lấy người làm thần tượng đối đãi, tuyệt đối đáng tin cậy."

"Dạng này a. . ."

Nghe được câu này, Hạ Nặc lại lần nữa cảm nhận được một tia có chút sắt, quả nhiên bất kể nói thế nào, Yasuo cái danh hiệu này tại Đồng Hải liền là chính nghĩa với hoàn mỹ hóa thân, coi như hải quân về sau muốn bôi đen, chỉ sợ cũng đến phí lên không ít khí lực cùng thời gian, chỉ ít tạm lúc Hạ Nặc còn có thể bằng no ăn chắc rất nhiều chuyện, đơn giản là đặc ý a. . .

"Cái kia tốt." Nhìn qua một mặt chờ mong nhìn xem bản thân Vũ Thôn, Hạ Nặc gật đầu cười: "Vũ Thôn đại thúc, liền theo người nói tới ~"

... ..

Cùng Vũ Thôn thỏa đàm về sau, tiếp xuống tốc độ tiến triển hoàn toàn vượt ra khỏi Hạ Nặc dự kiến, thương đội chủ nhân tựa hồ là cái căn bản vốn không thiếu tiền chủ, tại Vũ Thôn tiến về cầm đầu chủ hạm thương lượng lúc, cơ hồ là không chút do dự sẽ đồng ý lại thêm một gã hộ vệ thỉnh cầu, cho ra tiền thù lao cũng không thể so với còn lại ngay từ đầu liền lên thuyền hộ vệ bên trên, chừng hơn 200 ngàn Belly đáng về.

Đương nhiên, cái này cùng cùng Vũ Thôn tại thuyền lên danh vọng có quan hệ, thân làm phó đội trưởng, Vũ Thôn không chỉ có già đời, với lại thực lực cũng không yếu, thuyền lên rõ ràng mạnh hơn hắn, cũng chỉ có hộ vệ đội đội trưởng, một cái tên là Y Phù người trung niên Big Mom, vị này Big Mom Hạ Nặc chỉ xa xa xem gặp một lần, dung mạo không tồi, nhưng liền là suốt ngày mặt lạnh lấy, một bộ ăn nói có ý tứ bộ dáng.

Theo Vũ Thôn giới thiệu, vị này là đức Ramon gia tộc nữ chủ nhân cận vệ, đã từng một mình giải quyết hết một cái treo giải thưởng tám triệu Belly hải tặc, tại Hạ Nặc không có lên thuyền trước, có thể nói là theo Vũ Thôn thương đội lớn nhất át chủ bài một trong.

Mà bởi vì trước đó Vũ Thôn nhắc nhở, Hạ Nặc hoàn toàn chính xác một mực ngốc tại số ba hạm lên không có khắp nơi đi lung tung, chú ý tới hắn người chỉ có cùng thuyền hộ vệ, mà bọn hắn cũng không có nhận ra Hạ Nặc thân phận, cho nên một toàn bộ buổi chiều, hắn đều qua tương đương dễ chịu an ổn. Mà đang ăn xong bữa tối về sau, không có đến phiên trực ban Hạ Nặc liền tại Vũ Thôn trợ giúp an bài hạ, tiến vào buồng nhỏ trên tàu lầu hai cuối một cái phòng nhỏ.

Nhắc tới cũng kỳ quái, có được nghiêm trọng chọn giường chứng Hạ Nặc, cũng không biết đúng hay không là hôm nay giày vò quá nhiều, quá mệt mỏi duyên cớ, hơi dính cái gối liền ngủ say sưa qua đó, thậm chí liền ở giữa tại thiên không bay một môi Tiểu Lạc vùng trộm cửa sổ tiến vào gian phòng đều

không có phát giác.

Một đêm không nói chuyện, tại gió biển quét bên trong, thương đội đi thuyền gần trăm trong biển, mà theo ánh trăng dần dần nhạt, đồng phương không biết lúc nổi lên ngân bạch sắc, một tia nắng sớm, phá vỡ đêm yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Xâm phạm băng hải tặc

Làm nắng sớm bao phủ xuống thời điểm, mệnh mông bát ngát biển cả như là khoác lên một tầng màu vàng kim nhạt hà áo, sáng chói mà mỹ lệ.

Sáu giờ vừa qua, Hạ Nặc liền sớm rời khỏi giường, một cước đem lại tại bản thân cuối giường Tiểu Lạc lại đá ra ngoài cửa sổ về sau, liền đi ra ngoài rửa mặt, sau đó thần thanh khí sảng một lần nữa về tới gian phòng. Dựa theo thuyền lên điều hành biểu, hẳn giữa trưa sau mới tính chính thức bắt đầu trực luân phiên, cho nên buổi sáng cũng là thanh nhàn, vừa vặn có thể dựa vào ở giường một bên, giữ Zeff lại hàng hải nhật ký đảo lộn một cái.

"8 tháng 10 hào, tình chuyển nhiều vân, hôm nay là cái vĩ đại thời gian, ta cùng các bạn của ta một đạo, chính thức Reverse Mountain tiến vào Grand Line, trong lúc đó gặp một cái gọi là Laboon cá voi, nó không ngừng mà đụng chạm lấy Red Line, phát ra trận trận gào thét, tựa hồ là tại chờ đồng bạn trở về, chúng ta đều không nói chuyện, nhưng cuối cùng là trong lòng có sự cảm thông, nếu như có thể đạt thành mơ ước lời nói, ta nghĩ, đây chính là chúng ta một lần cuối cùng xuất hành. . ."

"Uy uy uy, mở đầu liền lập cái thật được chứ, này là cờ cắm vào cũng quá rõ ràng?" Ở vàng phát quyền hàng hải nhật ký nâng trong tay, Hạ Nặc tò thứ nhất còn chưa xem xong toàn bộ người liền Spartan, nhìn không được đậu đen rau muống nói.

Đang sau liên tục mấy trang đều là đối thời tiết phong hầu kỹ càng miêu tả, Hạ Nặc đối này chút không có hứng thú, trực tiếp cấp tốc lật giấy nhảy qua đó, chỉ có đụng phải hữu dụng hoặc là cảm thấy hứng thú tin tức lúc, ánh mắt mới có thể ở phía trên dừng lại hai giây.

"8 tháng 13 ngày, bởi vì là đột nhiên xuất hiện mưa to, chúng ta bị ép chuyển hướng, đến đảo lỗ đảo, này là Grand Line bảy đầu đường biển bên trong, nhất phía Tây đường biển điểm xuất phát, một ngày này bắt đầu, chúng ta chân chính bước lên mới hành trình. . ."

"8 tháng 25 ngày, đến gia niên hoa thành, nơi này có vừa mới thông xe không lâu biển đoàn tàu quý đạo, có thể trực tiếp thông hướng Water Seven, mau lẹ mà thuận tiện, nhưng đang thương lượng một phen về sau, chúng ta nhất trí nhận là, hẳn là tiếp tục đi tới, dọc theo chúng ta bản thân chọn lựa đường biển xuất phát. . ."

"9 tháng 14 ngày, đến mỹ thực thành, nơi này đối với chúng ta đầu bếp tới nói, cơ hồ có thể dùng thiên đường để hình dung. . ."

"10 tháng 30 ngày, đường qua mùa xuân nữ vương chi thành, phía trước là ma huyền tam giác khu vực, quỷ dị khó lường, quá hung hiểm, cho nên chúng ta lựa chọn đi vòng, tiến về Quần đảo Sabaody. . ."

... ..

"Chỉ dùng hơn ba tháng đã đến Quần đảo Sabaody a. . ." Nhảy qua khô khan bộ phận về sau, bản này hàng hải nhật ký quả nhiên là càng xem càng có liệu, trong bất tri bất giác, Hạ Nặc xem là say sưa ngon lành, còn nhìn không được tự nhủ cảm khái nói, "Lão đầu bọn hắn tính là đủ thuận lợi a, cũng không biết ta muốn tốn bao nhiêu thời gian, mới có thể đi đến Grand Line nửa trước đoạn. . ."

Đang muốn tiếp tục sau này lật, nhìn xem lão đầu bọn hắn đến cùng có hay không qua tân thế giới thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến trùng điệp tiếng gõ cửa, Hạ Nặc sững sờ, vội vàng thu hồi hàng hải nhật ký, xuống giường mở cửa.

Đứng ở phía ngoài là một cái tuổi trẻ hộ vệ, không mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, Hạ Nặc nhớ kỹ người này tên là lan triệt, chiều hôm qua cũng đánh qua mấy lần chào hỏi, suốt ngày cười hi hi, là cái rất sáng sủa nam hài, không ngờ này lúc trên mặt hắn biểu lộ lại là bó chặt, Hạ Nặc thấy một lần liền mạnh động một tia dự cảm không tốt, "Làm sao vậy, bên ngoài xảy ra chuyện?"

"Ân, giống như là chủ thuyền bên kia phát hiện thuyền hải tặc, Vũ Thôn đại thúc để cho ta đem không có trực ban đều để boong thuyền tập hợp." Lan triệt nhẹ gạt đầu, ngắn gọn giải thích một câu về sau, liền xoay người qua, trước khi đi lại thúc giục một câu nói: "Hạ Nặc người nhanh lên, ta vẫn phải phòng khác hô người đầu, liền đi trước một bước."

"Yên tâm, lập tức tới ngay!"

Đưa mắt nhìn lan triệt hướng hành lang một chỗ khác chạy về phía sau, Hạ Nặc nhủ nhủ mầy, đức Ramon gia tộc con này thương đội quy mô không thể bảo là không khổng lồ, ánh sáng là Hạ Nặc vị trí chiếc này số ba hạm lên hai bên trọng pháo hỏa lực liền có chút dọa người, chớ nói chi là hình thể còn muốn đại xuất số một chủ thuyền, hải tặc dám đem lệch ra đầu óc đánh tôi, há không là tự tìm đường chết?

Bất quá với lấy người tiền tài trừ tai họa cho người, đối mặt loại tình huống này Hạ Nặc tự nhiên không có khả năng bỏ mặc, làm liền là góc tường lấy qua Động Gia Hồ, sau đó khoác lên áo khoác, vội vàng đi xuống cầu thang, hướng ngoài khoang thuyền mặt chạy.

Đến boong thuyền bên trên,

Hắn phát hiện thuyền lên hộ vệ cơ hồ toàn bộ đều tập trung vào bên trái trước lan can, mà phóng nhãn nhìn, trước sau hai chiếc thuyền tình huống cũng kém không nhiều, Hạ Nặc vội vàng chen lên trước, tiến tới lan can bên cạnh lên.

Đứng bên cạnh liền là Vũ Thôn, hắn chân lên băng vải lấy roi mát, tựa hồ thương thế đã khá nhiều, giờ phút này chính giờ cái kính viễn vọng, một mặt ngưng trọng ngắm nhìn phía trước, nắm lấy lan can tay siết thật chặt, một bộ hết sức chăm chú bộ dáng, liền Hạ Nặc đến cũng không có chú ý.

"Liền Vũ Thôn đại thúc đều như vậy, xem ra đối phương địa vị không tiểu mà. . ."

Trong lòng dâng lên ý nghĩ như vậy, Hạ Nặc không có trước tiên quấy rầy Vũ Thôn, mà là thuận ánh mắt của hắn nhìn qua đó, quả nhiên, tại mệnh môn đường chân trời bên trên, thỉnh thoảng có một chiếc thuyền lớn đang dần dần tiếp cận, chỉ xem hình thể, thể mà chỉ so với thương đội chủ thuyền tiểu lên một chút xiu đáng về.

Cột buồm chi bên trên, màu đen hải tặc cờ đón gió tung bay, không bởi vì là cách quá xa, Hạ Nặc hí mắt phân biệt nửa ngày cũng không thể thấy rõ ràng, chỉ có thể chọc chọc Vũ Thôn cánh tay, đựng qua đó nhỏ giọng nói: "Ta nói đại thúc, các người nhận ra đó là cái gì bằng hải tặc sao?"

"Còn không có, đối phương cách xa xôi, tạm thời gian phân biệt không xuất thân phần." Chợt nghe xong đến thanh âm, Vũ Thôn vô ý thức dời kính viễn vọng quay đầu xem, tại nhìn thấy là Hạ Nặc về sau, mặt của hắn lên trước là tránh qua một tia kinh hi, nhưng chợt liền đè ép, ho nhẹ một tiếng mà thấp giọng giải thích nói:

"Không thương đội mỗi con thuyền đều đã làm tốt nghênh kích chuẩn bị, mặc dù đối diện cái kia bằng hải tặc quy mô nhìn không tính nhỏ, nhưng chỉ cần chúng ta có thể biểu hiện ra đầy đủ vũ lực, làm cho đối phương biết khó mà lui, liền không có vấn đề."

"Cũng thế, hải tặc cũng sẽ không chọc quá xương khó gặm, không phải khả năng liền được không bù mất." Hạ Nặc khẽ gật đầu, nghĩ nghĩ về sau, nắm tay tiếp cận qua đó, "Vũ Thôn đại thúc, kính viễn vọng cho ta mượn dùng một."

Nghe nói như thế, Vũ Thôn không chút do dự liền đem kính viễn vọng đưa tới, Hạ Nặc sau khi nói tiếng cảm ơn, giờ lên kính viễn vọng, thấu xem qua kính hướng về vừa rồi phương hướng một lần nữa xem.

Ánh mắt bên trong bóng thuyền bỗng nhiên lúc kéo gần lại rất nhiều, loáng thoáng có thể thấy rõ boong thuyền lên tụ tập rất nhiều người, mà đầu thuyền thì là có không hải tặc cờ vẫn như cũ có chút mờ hồ, Hạ Nặc không có gấp, chỉ là yên lặng giờ kính viễn vọng, chờ thuyền hải tặc tiếp cận.

Rốt cục, tại qua nửa phút đồng hồ sau, thuyền hải tặc cảnh tượng rốt cục là trở nên dần dần rõ ràng, Hạ Nặc mừng rỡ, vội vàng hơi hí mắt lại nhìn kỹ, kết quả lại là ngay đầu tiên bên trong, bị buồm lên đồ án hấp dẫn qua đó.

Sau một khắc, khi nhìn rõ đồ án về sau, Hạ Nặc cái cảm kém chút rút xuống bên trên, toàn bộ người đều trở nên tròn mắt hốc mồm:

"Năm, ngọa tào. . . Sẽ không như thế xảo?"

Chỉ gặp bị gió biển rút đầy màu trắng cánh buồm chi bên trên, thỉnh thoảng có một cái cự đại màu trắng đầu lâu, cùng cột buồm đỉnh hải tặc cờ kiểu dáng giống như đúc, dữ tợn mà tràn ngập lực uy hiếp, không nhất làm cho người ta chú mục, còn là đầu lâu khuôn mặt trung bộ, cái kia cái vừa tròn vừa lớn cái mũi đỏ.

Bằng hải tặc Buggy !

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Đại thần Buggy lòng chua xót lịch trình

Với này cùng lúc, so kho đường phở hào lên.

Một chút nhìn, boong thuyền lên tụ tập trọn vẹn trên trăm tên hải tặc, cầm trong tay đủ loại vũ khí, một mặt tham lam chi ý mà nhìn chăm chăm vào càng ngày càng gần thương đội.

Phía trước nhất, thành linh là một cái đầu mang màu cam thuyền trưởng mũ, người khoác màu da cam áo khoác nam tử cao lớn, không trên mặt hấn nước son cùng vết sẹo, cùng cái kia cái tròn trịa hồng sắc cái mũi, lại là phá hủy đáng người mang tới cảm giác áp bách, khiến cho nó xem lên đến liền giống là một cái buồn cười thẳng hề.

Này người tướng mạo buồn cười gia hóa, tự nhiên không là người khác, chính là băng hải tặc Buggy thuyền trưởng, "Thằng hề" Buggy. Sự thật trên, ngoại trừ hấn bên ngoài, thuyền lên những người còn lại cách ăn mặc cũng một cái so một cái quái dị, hiển nhiên tựa như là một cái gánh xiếc thú.

Ti như hiện tại, boong thuyền phía bên phải một cái dùng kính viễn vọng ngắm nhìn thương đội người bên kia chính là, không chỉ có đầu mình lên bị một vòng màu trắng da lông bọc lại, xem lên cùng cừ non giống như, liền hấn cái móng ngón nguồn cười sư tử cũng là một mặt ngu đần, tại loại này sắp bắt đầu chiến đấu trước mắt, thế mà phối hợp gấp ngủ thiếp đi, còn không ngừng trong lỗ mũi toát ra bong bóng, một bộ ngủ rất say bộ dáng.

Hết lần này tới lần khác này còn liền là băng hải tặc Buggy phó thuyền trưởng, có "Tuần thú sư" danh hiệu Mohji, giờ phút này thẩu xem qua kính nhìn qua nơi xa thương đội, hấn một bên chảy nước bọt, một bên cười hắc hắc tự nhủ: "Thật là ghê gớm dê béo a, quả nhiên còn là Buggy thuyền trưởng vận khí tốt, buổi sáng tè dầm vậy mà đều có thể phát hiện loại này mục tiêu, xem ra hôm nay là muốn phát. . ."

Lời này vừa ra, thuyền lên tiểu lâu nhóm đều cười hi hi phụ họa, chỉ có bên cạnh một cái mang theo hắc bạch phương cách khăn quàng cổ, ra phủ phát che khuất nửa bên mặt người tựa hồ là bị tiếng lảm bảm kích thích, nhìn không được quát: "Mohji! Ít ở nơi đó đắc ý quên hình, quân tốt người đầu kia xuân sư tử, lúc nào chính ở chỗ này ngủ nướng, đơn giản cùng người cái chủ nhân này không có thuốc nào cứu được!"

"Cabaji, lại là người!" Vừa nghe thấy lời ấy, Mohji nghiêng đầu lại, hung tợn trừng Cabaji một chút, sau đó vuốt ve bản thân cái móng ngón nguồn dưới sư tử lông bồm, tức giận nói, "Giống Richie khả ái như vậy mãnh thú nhưng là không nhiều lắm, toàn bộ thuyền lên một mực khi dễ nó, cũng chỉ có như người loại này tự đại cuồng đi, theo ta thấy, giống người kẻ như vậy, căn bản sẽ không hiểu có sủng vật làm bạn cảm giác, chỉ có thể cả một đời cùng xe cút kít ở cùng một chỗ!"

"Người nói cái gì? !" Cabaji giận dữ, giẫm lên lòng bàn chân xe cút kít liền đi tới Mohji bên người, một cắn răng, nắm chặt nắm đấm liền chuẩn bị hướng Mohji mặt lên nện, mà Mohji tự nhiên cũng là không cam lòng yếu thế, vén tay áo lên liền cùng hấn đánh lẫn nhau ở cùng nhau.

"Dừng tay cho ta!"

Liền tại này lúc, một đạo không thể nhìn được nữa găm thét bỗng nhiên tại boong thuyền lên vang lên, Cabaji cùng Mohji động tác cùng lúc cứng đờ, lẫn nhau nhìn hăm hăm một chút về sau, có chút không cam lòng buông.

"Thời khắc mấu chốt cuối cùng cho ta như xe bị tuột xích, làm sao, cái này là thân là vĩ đại băng hải tặc Buggy cán bộ tự giác?"

Đầu thuyền, Buggy không có quay người, vẫn như cũ lấy cái tư thế kia lập tại gió biển bên trong, sau lưng màu da cam áo khoác bay phàn phật theo gió, tại các bộ hạ phía sau xem ra đơn giản là khí tràng mười phần, hấn dùng ánh mắt còn lại nhìn Cabaji bọn hấn một chút, thấy hai người đều lộ ra vẻ xấu hổ về sau, mới đưa ánh mắt một lần nữa đặt ở phương xa thương thuyền trên, sau khi hít sâu một hơi, quay đầu quát:

"Chúng tiểu nhân!"

"Tại! Buggy thuyền trưởng! ! !"

Boong thuyền lên hải tặc nhóm lập tức đứng thẳng người, đồng dạng dùng găm thét thanh âm đáp lại nói.

"Nhớ kỹ, cho ta nhắm chuẩn đối phương chủ thuyền, tại đặt tới tầm bắn sau bắt đầu pháo kích!"

Buggy nhếch nhếch miệng, âm hiểm cười nói, "Về sau nha, không cần do dự, cấp tốc tiếp cận, đối phương thuyền mặc dù nhiều, nhưng chỉ cần chúng ta cường ép đồ bộ lên chủ thuyền, cái khác thuyền liền tuyệt đối không còn dám loạn nã pháo!"

"Ha ha, còn là Buggy thuyền trưởng nghĩ chu đáo!"

"Đúng vậy a, chúng ta đều là tiếp mạn thuyền chiến hảo thủ, thương đội hộ vệ cái gì, căn bản là là trông thì ngon mà không dùng được, các loại lên thuyền, còn không là chỉ có thể mặc chúng ta xâm lược? !"

"Liền là chính là, Buggy thuyền trưởng thực tại là quá vĩ đại, thật sự không hổ là tiền truy nã cao tới 18 triệu Belly đại hải tặc a!"

... . .

Lời nịnh nọt không ngừng thuận gió biển bay vào bên tai,

Buggy nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, một bộ dương dương đắc ý bộ dáng, nhưng mà thực tế trên, hấn giờ phút này tâm lý cũng là bị ở giữa nào đó câu nói, khơi gợi lên không tốt hồi ức, mà một mực co quắp. . .

"Tiền truy nã 18 triệu đại hải tặc. . ." Buggy cắn răng nghiêng lợi âm thầm nói, "Rõ ràng trước đó một mực thấp hơn mười triệu tới, một đám xuẩn, các người cho là ta nguyện ý a. . ."

Sự thật trên, hẳn thật đúng là là không nguyện ý tới. . .

Làm là năm đó hải tặc vương Roger thuyền lên thực tập thuyền viên, trở lại Đông Hải bản thân thành lập băng hải tặc đến nay, Buggy một mực không muốn để cho người khác biết bản thân đã từng cái thân phận này, thậm chí hệ so sánh so sánh tín nhiệm Cabaji cùng Mohji hai người đều không có lộ ra, phòng ngừa liền là để bản thân này cái tôm nhỏ mét tiền nhập hải quân bản bộ nhân tuyến, rước lấy vô tận phiền phức.

Mà một cái khác phương diện, hẳn một mực nhận là hải tặc bản chức hẳn là là cướp bóc tài bảo, mà hẳn làm hải tặc qua nhiều năm như vậy cũng hoàn toàn chính xác là đối với tài bảo có hứng thú, không có khảo lược qua còn lại đồ vật. Cũng chính là bởi vì là này hai cái nguyên bởi vì, băng hải tặc Buggy một mực là tương đối là ít nổi danh, thậm chí Buggy còn không nguyện ý hải quân đem bản thân tiền truy nã làm cho quá cao.

Cho nên tại Đông Hải đến nay, hẳn một mực khổng chế treo giải thưởng cường độ, không dám chủ động dẫn xuất Thái Đại phiền phức, ai ngờ liền tại hơn hai năm trước, một cái tên là Bratt quý tộc gia tộc không giải thích được bắt đầu khắp nơi nhằm vào bản thân, treo giải thưởng "Buggy" cái tên này, treu chọc rất nhiều thợ săn tiền thưởng tới cửa, dẫn đến Buggy trọn vẹn bị quấy rối nửa năm.

Không thể nhìn được nữa phía dưới, hẳn rốt cục là nghe được này cái Bratt gia tộc địa chỉ, sau đó trực tiếp đem thuyền hải tặc mở qua đó, một pháo đem trang viên nổ lên trời. Không cứ như vậy, hả giận về hả giận, chủ động cập bờ công kích quý tộc hẳn cũng bị hải quân xếp vào trọng điểm quan sát danh sách, trực tiếp đem tiền truy nã lật ra gần gấp đôi, đạt đến 18 triệu tình trạng, thậm chí so với ban đầu thời gian dây bên trong, mấy năm sau Luffy ra biển lúc gặp phải hẳn lúc còn phải cao hơn rất nhiều.

Điều này sẽ đưa đến hai năm qua, nhìn chằm chằm Buggy hạng thượng nhân đầu thợ săn hải tặc nhiều hơn rất nhiều, mặc dù Buggy không có đem đám thái điều này để vào mắt, nhưng cũng không chịu nổi một mực có muốn chết gia hỏa đến a, so với hủy diệt Bratt gia tộc trước còn muốn phiền phức vô cùng, vấn đề căn bản liền không có giải quyết. . .

Bởi vậy, nghĩ tới này cái, Buggy liền hận đến răng cắn cắn. . .

Mà Hạ Nặc muốn là tại thuyền trên, biết trước trước sau này chút khó khăn trắc trở, đoán chừng sẽ cười đến eo đều không thẳng lên được đi.

Cứ như vậy hận hận suy tư thời điểm, cột buồm lên nhìn tháp trên, một tên hải tặc bỗng nhiên buông xuống kính viễn vọng, hướng ngọn nguồn hô to: "Buggy thuyền trưởng, đã tiến vào tầm bắn!"

"Àn?"

Buggy sững sờ, quay đầu nhìn, phát hiện không biết lúc nào, bọn hắn cùng thương đội khoảng cách đã là kéo gần lại rất nhiều, bỗng nhiên lúc toàn bộ người đều tinh thần tỉnh táo, hẳn một cước "Ba" giẫm tại lan can trên, sau đó bỗng nhiên giơ lên cao cao một cái tay, quát lên:

"Vậy còn chờ gì? ! Chúng tiểu nhân, đều cho lão tử nhấc lên kính đến, chuẩn bị chiến đấu! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Tiếp mạn thuyền chiến, bắt đầu!

"Úc úc úc úc úc!"

Một trận như núi kêu biển gầm tiếng kêu to bay thẳng Vân Tiêu, bầu không khí cứ như vậy bị điều bắt đầu chuyển động, chợt chỉ thấy băng hải tặc Buggy chiếc này "So kho đường phổ hào" bên trái boong thuyền, ở giữa một cột bỗng nhiên xoay chuyển, lộ ra trọn vẹn mười hai cái đen như mực to lớn họng pháo, cũng cùng lúc nhắm ngay xa xa thương đội.

Ầm ầm long!

Nương theo lấy liên tiếp tiếng vang, hơn mười mai màu đen pháo đạn cùng lúc thoát nòng súng mà ra, hướng thương đội trung bộ mấy chiếc thuyền vị trí gào thét lên bay qua đó. Không loại này khoảng cách lên nã pháo, kỳ thật càng nhiều là một sự uy hiếp tác dụng, tỉ lệ chính xác thấp đáng thương, tỉ như lần này, gần nhất pháo đạn cũng là rơi tại thuyền bên cạnh mấy mét bên ngoài vị trí, trực tiếp rơi vào biển bên trong.

Mà thương đội hòa lực tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt, theo chủ thuyền bên kia mệnh lệnh truyền đến, toàn bộ thương đội chín chiếc thuyền lớn lần lượt

bắt đầu đánh trả, mặc dù mỗi một chiếc hỏa lực so với so kho đường phố hào đều có vẻ không bằng, nhưng hiện tại nhiều như vậy thuyền cùng một chỗ khai hỏa phía dưới, không bên trong pháo đạn lại đạt đến phổ thiên cái địa trình độ, đen ngịt một mảnh, xem lên rất là hùng vĩ.

Bởi vậy, cho dù bên này tỉ lệ chính xác đồng dạng cảm động, nhưng bởi vì làm cơ sở không hề nguyên bởi vì, còn là có như vậy mấy cái pháo đạn, đập vào so kho đường phố hào boong thuyền trên, tạo thành thương vong.

"Không cần chậm trễ, tăng thêm tốc độ, cho lão tử xông qua đó!"

Đến lúc này, Cabaji đứng dậy, gánh vác lên bản thân tham mưu trưởng trách nhiệm, rút kiếm đứng ở đầu thuyền giận dữ hét, "Chỉ cần tới gần nó bên trong một chiếc thuyền, hỏa lực liền sẽ dừng lại, đều cho ta nhanh lên!"

Mà Buggy đâu, rõ ràng có một tên bộ liên tại từ bên cạnh mình bị pháo đạn nổ bay nửa cái cánh tay, bùng bít lấy máu me đầm đìa tay cụt thảm rớt lên không ngừng, hấn nhưng như cũ hất lên áo khoác, hai tay ôm ngực đón gió đứng tại boong thuyền trên, hai mắt đầy là vẻ tham lam tại chín chiếc thương thuyền ở giữa qua lại can quét, nhếch miệng phát ra tiếng cười hắc hắc:

"Nhiều như vậy dê béo, đến cùng từ chỗ nào một cái bắt đầu làm thịt lên tương đối tốt?"

... ..

"Không tốt!"

Chủ thuyền trên, thấp quan sát bên trong một người trung niên hộ vệ bỗng nhiên sắc mặt đại biến, buông xuống kính viễn vọng, đôi ngọn nguồn hô to: "Báo cáo! Định quân chính tại kéo căng cánh buồm lấy tốc độ lớn nhất hướng chúng ta dựa vào đến, xem ra là muốn tiến hành tiếp mạn thuyền chiến!"

"Có thể nhìn ra đối phương cụ thể đường biển a?" Boong thuyền trước lan can, một tên đáng người yếu điệu nhưng lại mặt như băng sương tóc đỏ nữ tử nghe vậy khẽ nhủ mảy, ngẩng đầu lạnh giọng hỏi.

"Hẳn là là số ba hạm vị trí, không cách vẫn có chút xa, dự tính khả năng có chênh lệch chút ít. . ." Trung niên hộ vệ có chút không lớn xác định đáp.

"Ta biết rồi."

Tóc đỏ nữ tử ngắn gọn hữu lực đáp một câu, sau đó xoay đầu lại, ánh mắt quét qua giống như quần tinh vây quanh vàng trắng vây tại bên cạnh mình mười mấy tên hộ vệ, trầm giọng nói: "Đã đối phương muốn chơi cứng rắn, vậy liền phụng bồi tới cùng tốt, cũng tốt để bọn hắn biết rõ chúng ta đức Ramon gia tộc, cùng những một kia đưng phải hải tặc liền chó vẫy đuôi mừng chủ kẻ đáng thương cũng không đồng dạng! Hải tặc, liền là thiếu giáo huấn, đều chuẩn bị xong chưa? !"

"Chuẩn bị xong, đội trưởng!"

Chung quanh hộ vệ thuyền đến cùng kêu lên hét to, chính tề mà đồng dạng, tất cả mọi người mặt lên đều là một bộ kiên nghị biểu lộ, không thấy mảy may bối rối.

Cùng còn lại thuyền lên mời tới bọn hộ vệ khác biệt, chủ thuyền lên này chút đều là đức Ramon gia tộc lệ thuộc trực tiếp bồi dưỡng tinh anh, nghiêm chỉnh huấn luyện, mà tóc đỏ nữ tử, chính là hộ vệ đội trưởng, Y Phù người.

"Rất tốt."

Y Phù người khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt chuyển hướng phía sau thương thuyền, ngữ khí bình tĩnh bắt đầu ra lệnh: "Số ba hạm với số bốn hạm phía trên thủy thủ đoàn hẳn là có tám mươi người chi phối, nó bên trong năm mươi người là hộ vệ, hiện đang thông tri, tiếp tục pháo kích cùng lúc, tất cả thuyền toàn bộ chậm chạp dựa vào, để này hai chiếc thuyền lên không phải nhân viên chiến đấu hướng hai bên rút lui, trước sau thuyền hộ vệ, thì hướng ở giữa tụ tập, cố gắng tại hải tặc lên thuyền trước, hình thành nhân số lên tuyệt đối áp chế!"

"Vâng! ! !"

Boong thuyền lên tiếng đáp lại vang lên liên miên, gặp này Y Phù người không còn chậm trễ, dẫn đầu dẫn đầu hướng về đuôi thuyền phương hướng xông, mà nàng này chút lệ thuộc trực tiếp bộ cũng không chút do dự, lưu một số nhỏ người duy trì hỏa lực về sau, những người còn lại đồng đều là chăm chú theo lên.

... ..

"Ha ha, đến!"

So kho đường phố hào trên, nhìn qua khoảng cách chỉ còn xa mười mấy mét thương thuyền, Buggy trên mặt vui mừng kềm nén không được nữa, quay đầu quát: "Chúng tiểu nhân!"

"Tại, thuyền trưởng!" Thuyền lên tiểu lâu la nhóm dùng càng lớn giọng rống lên về. Bọn hắn cũng rất kích động, mặc dù vừa rồi chỉ ít có mười mấy người chết tại hỏa lực phía dưới, nhưng nhìn thấy trước mắt đã gần trong gang tấc dê béo về sau, điểm ấy thương vong lại là tờ không ảnh hưởng chút nào này chút hải tặc sĩ khí, ngược lại kích phát bọn hắn trong lòng khát máu với tham lam, hận không thể bước kế tiếp liền nhảy đến đối diện boong thuyền lên.

Chớ nói chi là, bởi vì bọn họ tới gần, cái khác thương thuyền vì để tránh cho ngộ thương, đã bắt đầu dần dần đình chỉ pháo kích.

"Tất cả đều cho ta trên, đem thuyền lên hộ vệ đều giết, sau đó nhưng bảo tàng này liền toàn diện đều là chúng ta!" Buggy truyền đến thanh âm lãnh khốc mà tràn ngập tàn nhẫn ý vị, mà bên cạnh hắc phó thuyền trưởng tuần thú sư "Mohji" đã là ngay đầu tiên bên trong phản ứng lại, cười mấy tiếng quái dị về sau, thân trên da lông trong quần áo lấy ra một đầu mang móc nối dây thừng, đi vòng vo mấy sau đó, bỗng nhiên hướng về thương thuyền bên kia vút ra.

"Lạch cạch" một tiếng, móc nối rần rần chắc chắn dựng tại boong thuyền bên trái lan can trên, mà còn lại hải tặc cũng học theo, nhao nhao ném ra dây thừng, đang tăng nhanh hai chiếc thuyền dựa sát vào tốc độ cùng lúc, bọn hắc nhao nhao nhảy ra boong thuyền, dùng miệng ngậm lấy đao, sau đó lấy tương đương tấn mãnh tốc độ, thành thạo hướng lấy đối diện bờ lên qua đó.

"Hải tặc đến đây! Mọi người cẩn thận!"

Boong thuyền trên, gần phía trước hộ vệ sợ hãi đan xen mà quát, làm cho tinh thần của mọi người đều là căng thẳng lên, bởi vì này chút hải tặc tốc độ thực tại là quá nhanh, tiếp mạn thuyền lên thuyền tư thế đã là duệ không thể đỡ, bởi vậy, tại trải qua qua một vòng hiệu quả không lớn thương kích bắn một lượt về sau, bọn hộ vệ đã là rút ra đao kiếm, ầm ầm vây tụ thành một cái trận hình, như lâm đại địch chờ này chút biến lên ác ma đến.

"Đáng giận a, hết lần này tới lần khác lựa chọn ba chúng ta hào hạm, chiếc thuyền này lên hộ vệ, cần phải so chủ thuyền bên kia ít hơn nhiều a. . ."

Bị bọn hộ vệ vây quanh chính giữa, là chân còn đánh lấy băng vải Vũ Thôn, tay phải của hắc cũng đã là vững vàng dựng tại bên hông chuôi đao trên, nhìn xem cười gần đến gần hải tặc, khắp khuôn mặt là vẻ sầu lo, cắn răng tự nhủ, "Đến hiện tại, cũng chỉ có thể hi vọng Y Phù người đội trưởng bên kia có thể sớm một chút dẫn người trợ giúp đến đây. . ."

Khỏe mắt liếc qua ở bên cạnh một mặt bình tĩnh Hạ Nặc thân lên quét qua, Vũ Thôn âm thầm thờ dài, đối với vị này danh xưng Đông Hải mạnh nhất thợ săn hải tặc cường nhân, hắc tự nhiên là trong lòng bội phục với tín nhiệm, thậm chí nhận là đối diện bằng hải tặc cán bộ cao cấp cũng tuyệt đối không phải là đối thủ, nhưng bất luận nói thế nào, Hạ Nặc đều là một người a, làm sao cũng không chịu nổi đối diện hải tặc nhiều người.

Chỉ cần đối phương phái ra mấy cái cán bộ cuốn lấy Hạ Nặc, bọn hắc chiếc thuyền này lên rải rác hai ba mươi tên hộ vệ, tại nhiều như vậy hải tặc vây công hạ, coi như không toàn quân bị diệt, chỉ sợ cũng phải tử thương thảm trọng a? Đến lúc đó, còn thể nào bảo hộ thương đội tiến vào Grand Line sau vấn đề an toàn?

Vũ Thôn bị quan thăm nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Mà muốn chịu chết, dễ như trở bàn tay (lên)

Cao tốc vẫn tự xuất ra đầu tiên

Điện thoại đồng bộ đọc

Không qua, đoán chừng hắc làm sao nghĩ cũng không ra là, giờ phút này Hạ Nặc ý nghĩ, vừa vặn cùng hắc trở thành hai thái cực. . .

"A Liệt, thế mà chọn lựa chiếc thuyền này làm là cưỡng ép đổ bộ mục tiêu a. . ." Hoi có chút nhầm chán nhìn qua cái kia chút chen chúc mà lên hải tặc nhóm, Hạ Nặc trên mặt biểu lộ không có chút nào ba động, thậm chí còn có chút muốn đánh ngáp, "Liên không thể không bản thân tìm đường chết a, còn có, luôn cảm giác loại này bản thân hướng ta kiểm duyệt lên tình cảnh giống như đã từng quen biết a. . ."

Sự thật trên, hắc hiện tại đối những khí thế này rào rạt mà đến hải tặc duy nhất cảm nhận, liền là chướng mắt, rất nhớ một kiếm đem bọn hắc toàn bộ bỏ trong biển.

Mà làm là nghiêm trọng ép buộc chứng người bệnh, đã hắc nghĩ tới, như vậy hắc liền lập tức đi làm.

Tại là, cắn chặt răng đang chuẩn bị chỉ huy bọn hộ vệ chiến đấu Vũ Thôn, sau một khác, liền ngạc nhiên nhìn thấy nguyên bản ở một bên lẳng lẳng đứng thẳng không có lên tiếng Hạ Nặc, bỗng nhiên gãi gãi đầu phát, sau đó cứ như vậy lười biếng càng qua đám người, hướng về trước lan can đi qua đó.

Ánh nắng sáng sớm có chút chướng mắt, đối diện vậy xuống tại boong thuyền chi trên, cuồng hồng kêu gào quơ binh khí xông lên trên trăm tên hải tặc, với Hạ Nặc nhìn như không thấy chậm rãi nghiêng lên thân ảnh, tạo thành sự chênh lệch rõ ràng, tựa hồ theo lúc, cái kia đạo tóc đen áo đen thân thể, đều

sẽ tại cổ này dòng lũ phía dưới, bị không chút lưu tình ép là bột mịn.

Nôn nóng phía dưới, Vũ Thôn nhin không được hô to lên tiếng: "Hạ Nặc! Nhanh lên trở về! Bọn hấn quá nhiều người, người sẽ bị vây công mà chết!"

"Đúng vậy a, người trẻ tuổi, người một người trước lên quá nguy hiểm, tuyệt đối không nên tự đại, nhanh lên trở về!" Bên cạnh một cái giữ lại râu quai nón trung niên hộ vệ cũng đi theo hô.

"Đối diện nhiều người, muốn lên cũng là chúng ta cùng một chỗ lên a! Người mới, đừng xúc động a!" Còn lại hộ vệ cũng nhao nhao lên tiếng muốn ngăn cản xuống tới.

Nhưng mà. . .

Hạ Nặc vẫn như cũ là tiếp tục hướng phía trước đi tới, cứ như vậy chậm rãi đi tới trước lan can, thời gian trên, thật vừa đúng lúc, vừa vặn với vừa dây thừng lên nhảy xuống nhóm đầu tiên hải tặc đụng nhau.

Cầm đầu chính là Cabaji, hấn sỏ dĩ nhanh hơn người khác, là bởi vì hấn là cưỡi xe cút kít thuận dây thừng trượt tới.

Giờ phút này, nhìn xem boong thuyền phía trước nhất một mặt bình tĩnh ngẩng đầu nhìn tới Hạ Nặc, khoe miệng của hấn lộ ra một tia dữ tợn ý cười: "Có ý tứ, hiện tại thương thuyền bên trong, thế mà còn có loại này không sợ chết hộ vệ a. . ."

"Ha ha ha, cái gì không sợ chết, tiểu tử này chẳng phải là cái lăng đầu thanh a? !"

"Chính là, tham mưu trưởng đại nhân, nhanh lên xuất kiếm đi, hảo hảo giáo huấn một này cái không biết sống chết tiểu tử!"

Đi theo Cabaji xông ở phía trước mấy cái hải tặc nhin không được cười ha ha,

Chỉ vào Hạ Nặc trêu chọc nói.

"Đúng vậy a, đáng chết, tóm lại vẫn là muốn chết. . . Đã các người đều nói như vậy, như vậy, liền để các người kiến thức ta Cabaji đại nhân kiếm thuật!"

Siết chặt trường kiếm trong tay, Cabaji bỗng nhiên đập một cái bánh xe, giẫm lên đòn vòng xe cao cao nhảy lên một cái, sau đó trùng điệp rơi hạ, cười âm hiểm một tiếng, lấy một loại cực là xảo trá ngoan độc góc độ, giờ kiếm hướng Hạ Nặc mặt bổ!

"Tập kỹ · hóng mát ngày mùa hè pháo hoa!"

Nương theo lấy này âm thanh quát chói tai, Cabaji trường kiếm trong tay tại ánh nắng phản xạ ra rét lạnh lãnh quang, chiếu sáng lên Hạ Nặc có chút quay tới gương mặt, đối mặt với này đột nhiên đánh tới một kiếm, hấn tựa hồ là hơi có chút ngoài ý muốn, liền bội kiếm bên hông, đều quên rút ra.

Tại là, lúc này Hạ Nặc, tại Cabaji trong mắt đã trở thành một người chết, cái này khiến khoe miệng của hấn có chút câu lên, ánh mắt lộ ra một tia tàn nhẫn khoái ý, tựa hồ đã thấy này một Kiếm Chi hạ, óc dâng trào tình cảnh.

Ba!

Nhưng mà, tiếp theo sát, một đạo lưỡi kiếm giao kích thanh âm ngoài ý liệu tại này boong thuyền lên vang lên, không có lưỡi dao vào thịt, không có máu tươi bắn tung tóe, Cabaji ngăn người, vội vàng nhìn qua đó, lúc này mới phát hiện, bản thân chiêu này tuyệt sát, thế mà bị trước mắt thiếu niên mặc áo đen này dùng một thanh bình thường kiếm gỗ cho cản lại.

"Ngô. . ."

Thiếu niên mặc áo đen ánh mắt tại cổ của hấn lên hắc bạch khối lập phương khăn quàng cổ lên dừng lại hai giây, lại nhìn một chút cái kia che khuất nửa bên mặt tóc cắt ngang trán, lúc này mới dùng hỏi thăm giọng nói: "Cabaji?"

"Áy?" Mặc dù thân ở chiến trường, nhưng nghe được câu này sau Cabaji còn là giật mình, kỳ quái nói, "Làm sao người biết?"

"A. . ."

Không có trả lời, Hạ Nặc chỉ là phát ra một tiếng ý nghĩa không rõ ngữ khí từ, liền đem cổ tay khê run, tùy ý trở tay một kiếm bổ ngang qua đó, chợt liền nhìn đều không lại nhìn hấn một cái, liền đem kiếm gỗ vừa thu lại mà quay về:

"Cá ướp muối một đầu, xuống biển đi thôi."

Nhẹ nhàng thanh âm nhàn nhạt tại boong thuyền lên vang lên, Cabaji sau lưng hải tặc nhóm liếc nhau, đang có chút hoang mang không hiểu thời điểm, lại là vô ý bên trong hoảng sợ phát hiện, tự mình tham mưu trưởng, rõ ràng người còn tại xe cút kít lên đứng đấy, nhưng nó con người đã là đã mất đi tiêu cự, ngực không biết lúc nhiều hơn một đầu vết kiếm sâu, máu tươi bên trong không ngừng chảy ra, nhuộm đỏ hấn hoành nằm ở trước ngực ngăn cản trường kiếm, thân kiếm chỉ trên, vết rách trải rộng, thỉnh linh đã là bị xô xuyên mà qua, một bộ bất cứ lúc nào cũng sẽ nát liệt đáng sợ.

Kết quả là, cứ như vậy, tại tất cả hải tặc khó có thể tin ánh mắt bên trong, xe cút kít cũng nhin không được nữa cổ kia mất khí tức thi thể, về phía sau nhấp nhô một điểm về sau, liền người mang xe cùng một chỗ cắm hạ lan can, "Phù phù" một tiếng chìm vào biển bên trong.

"Tham mưu trưởng!"

"Cabaji tiên sinh!"

Lúc này, phía sau mây đám hải tặc cũng đều tuân tự nhảy hạ dây thừng, khoảng chừng bảy mươi, tám mươi người tụ tập tại trước lan can, trừng to mắt nhìn xem ngọn nguồn ừng ực ực bốc lên bọt thi thể, mặt lên dần dần có bị phần chi sắc hiển hiện.

"Người cái tên này, đều đã làm những gì a hỗn đản!"

Cười sư tử "Tuần thú sư" Mohji bỗng nhiên nghiêng đầu qua, hân bình thường tại thuyền lên mặc dù thích cùng Cabaji lẫn nhau bóp, nhưng tuyệt đối là đem đối phương xem như đồng bạn xem, lúc này làm sao cũng không thể nào tiếp thu được, lau đem nước mắt, giận dữ hét: "Lại dám đối Cabaji làm ra loại chuyện này, ta Mohji tuyệt đối không tha cho người! ! !"

Ngọn nguồn dưới đàn sư tử Richie cũng đi theo gầm thét một tiếng, tính là cổ vũ một uy danh.

". . ."

Đối mặt với lửa giận ngút trời Mohji, Hạ Nặc mặt lên vẫn như cũ là bộ kia biểu tình bình tĩnh, có chút hăng hái tại Mohji cái kia đầu đầy màu trắng da lông lên nhìn lướt qua về sau, hân khẽ lắc đầu, đồng dạng là tùy ý đến cực điểm hướng lấy hân chém ra một kiếm.

"Xuân một cái, cũng xuống biển đi thôi."

"Áy?" Mohji có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới đối diện tiểu tử này sẽ lần nữa chủ động xuất thủ, bất quá nhiều năm chiến đấu lưu lại bản năng, vẫn là để hân vô ý thức khu sử sư tử Richie giờ lên móng vuốt cắn.

Tại là, sau một khắc, băng hải tặc Buggy tiểu lâu la nhóm liền là lại lần nữa khiếp sợ thấy được khó mà tiếp nhận một màn. Một cái màu xanh thú trao bỗng nhiên bay lên cao cao, máu tươi văng khắp nơi, mà sư tử Richie thì đang ăn thối phía dưới, nhin không được cuống hống lấy tại chỗ điên cuồng nhảy dựng lên, đem hân lưng lên Mohji quăng ra.

Nếu như vèn vẹn là vung ra đi vậy liền tốt, nhưng Mohji lại là một mực không có làm ra nửa điểm phản ứng, thẳng đến bay ra bên ngoài lan can, hướng biển bên trong rơi lúc, thân thể của hân mới tại quán tính chi bỗng nhiên đoạn làm hai chặn, hiển nhiên, vừa rồi một kiếm kia, sớm đã tại vô thanh vô tức ở giữa, bụng của hân chém ngang lưng mà qua, đoạt đi băng hải tặc Buggy vị này phó thuyền lên sinh cơ.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Người như chịu chết, dễ như trở bàn tay ()

"Mohji đại nhân!"

Tại hải tặc nhóm một mảnh khủng hoảng tiếng la bên trong, Hạ Nặc ánh mắt, lại lại lần nữa có chút nhất chuyển, đứng tại sư tử Richie thân trên.

"Cũng là xuân một cái, bất quá. . . Thịt hân là còn rất ăn ngon. . ."

Đại khái là bởi vì bị chặt đi móng vuốt thống khổ còn không có tiêu đi, con này màu xanh sư tử đến hiện tại cũng còn tại chỗ loạn nhảy không ngừng, Hạ Nặc trực tiếp đi lên trước, đưa tay nắm lấy cổ của nó, đem toàn bộ thân thể đều xách lên, sau đó đột nhiên dùng sức về phía sau hất lên!

Bịch một tiếng vang trầm, Richie trong nháy mắt liền bị té ra xa mười mấy mét, trùng điệp với buồng nhỏ trên tàu chạm vào nhau, ô hô một tiếng choáng qua đó.

"Về phần các người. . ."

Ánh mắt rơi tại trước lan can sau đông đảo hải tặc thân lên, bọn hân hiện tại có người đã lên boong thuyền, có người còn ngâm đao tại dây thừng trên bờ, nhưng giờ này khắc này, nét mặt của bọn hân đều chỉ có một loại, vậy liền là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn phía dưới mặt biển, đều quên bản thân hân là làm gì.

"Một đám cá ướp muối, cũng đi theo xuống biển đi thôi. . ."

Mắt bên trong tránh qua một tia lãnh sắc, Hạ Nặc tay phải lại lần nữa dừng tại Động Gia Hồ chuỗi kiếm lên, mà vô thanh vô tức ở giữa, ở vào vị trí trung tâm một cái hải tặc, khí cơ đã là lặng yên bị hấn khóa chặt.

Quét Kiếm!

Âm thanh xé gió bỗng nhiên tại boong thuyền trên vang lên, Hạ Nặc thân thể tại một tích tắc này hóa thành tàn ảnh, lấy mắt thường khó mà phân rõ tốc độ trong nháy mắt đi tới hải tặc nhóm trung ương, mà tại chưa ngừng lúc, Động Gia Hồ đã là một kiếm bổ ngang mà ra!

Bảo Kiếm!

Kiếm khí gào thét, vẽ qua tàn ảnh giống như sương lạnh lãnh mang, trong khoảnh khắc, liền là cướp qua chung quanh vòng trạng tất cả phương hướng!

Xuy xuy!

Tiếp theo sát, lưới kiếm thu hồi, lập tại dây thừng trên Hạ Nặc, cũng là chậm rãi đứng thẳng người, mà phía sau sắc bình tĩnh đem Động Gia Hồ một lần nữa cấm trở về bên hông.

Giờ khắc này, toàn trường đều lâm vào quỹ dị yên tĩnh chỉ bên trong.

Ánh nắng vẩy xuống tại đầu vai của hắn, vì đó nhiễm trên một tầng ánh sáng dịu dịu choáng, mà tại chung quanh hắn, tất cả hải tặc biểu lộ đều đầy là kinh ngạc ngưng kết tại nơi đó, tựa hồ còn tại là Hạ Nặc quỹ dị xuất hiện tại hắn nhóm ở giữa cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mà, boong thuyền trên bọn họ vệ lại là nhìn rõ ràng, này chút trước đây không lâu còn hung hiểm quái dị hải tặc,

Giờ phút này thân thể trên đồng đều là xuất hiện một vết kiếm hằn sâu, hoặc tại lồng ngực, hoặc tại bên hông, hoặc tại mi tâm, nhưng bất luận thấy thế nào, bọn hắn đều không giống là còn có hơi thở đáng vẻ.

Đều không ngoại lệ.

Rốt cục, ở dưới một sát, nương theo lấy "Phù phù" một thanh âm vang lên, một cái đã chết đi hải tặc thân thể rốt cục là đã mất đi quán tính chèo chống đã rơi vào biển bên trong.

Mà con này là bắt đầu, giống như dự phát cái gì phản ứng dây chuyền, Hạ Nặc chung quanh trùng điệp vòn quanh gần trăm tên hải tặc, giống như mùa thu bị thu gặt sóng lúa, cùng nhau mới ngã xuống đất!

Máu tươi, từng cổ thi thể bên trong rò rỉ mà ra, nhuộm đỏ lan can, nhuộm đỏ nước biển, nồng đậm đến cơ hồ tan không ra mùi máu tươi, tại thương thuyền ở giữa vừa đi vừa về bồi hồi phiêu đảng, làm nổi bật cái kia cái lẳng lẳng đứng tại tia nắng ban mai bên trong thiếu niên mặc áo đen, phảng phất giống như áo đen bên trong đi ra Từ Thần.

Thời gian, phảng phất tại thời khắc này ngưng trệ.

Boong thuyền lên, chỉ có một mảnh thô trọng tiếng thờ dốc, Vũ Thôn ngờ ngác nhìn qua trước mắt một màn này, rõ ràng nghe được bản thân hộ vệ bên cạnh nuốt ngụm nước miếng, dùng một loại gần như run rẩy ngữ khí lâm bẩm nói:

"Gia hỏa này. . . Đến tốt cùng, đến tốt cùng là ai a. . ."

Câu nói này thanh âm tuy rằng nhỏ, nhưng giờ phút này tại yên tĩnh một mảnh boong thuyền trên lại là truyền ra rất xa, tất cả hộ vệ đều tại ngốc trệ bên trong, vô ý thức gật gật đầu, một bộ thâm dĩ vi nhiên bộ dáng.

"Này. . . Cái này kết thúc rồi à?" Có cái tuổi quá trẻ hộ vệ nhịn không được lên tiếng nói.

"Hắn là không sai biệt lắm. . ." Người bên cạnh khô khan địa đạo, "Tới hải tặc cơ bản trên đều chết sạch, có vẻ như liền đối diện thuyền lên, còn lại cuối cùng một cái. . ."

"Ai?"

"Tốt. . . Giống như liền là này cái băng hải tặc đoàn trưởng. . . Thăng hề Buggy."

"Áy? Tên kia, nhưng là nổi tiếng Đông Hải đại hải tặc a. . . Cái kia cái người mới, hắn có thể đối phó a?"

"Ừng. . . Hắn là có thể. . ." Người kia chà xát đem mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy bờ môi một trận phát khô, "Người không cũng nhìn thấy a, vừa. . . Vừa rồi kiểm thuật, thực tại là thật là đáng sợ. . ."

"Nói cũng đúng vậy a. . ."

... . .

Nhưng mà bọn hắn không có chú ý tới là, một mực sững sờ nhìn phía trước Vũ Thôn, giờ phút này trên mặt biểu lộ cũng đã là dần dần khôi phục trấn định, nhưng nhìn về phía Hạ Nặc ánh mắt bên trong, vẫn như cũ đầy là vẻ rung động.

"Không là hần là, mà là khẳng định đối phó. . ."

Vũ Thôn thấp giọng lầm bầm, "Này. . . Liên là Đông Hải tối cường thịnh hải tặc thực lực chân chính a, loại trình độ này kiếm thuật. . . Hoàn toàn có thể phối trên Kiếm Hào danh hào. . ."

Làm làm một danh kiếm sĩ, tại mắt thấy tình cảnh vừa nãy về sau, hần đối Hạ Nặc thực lực đã không chỉ có là khâm phục, mà là thăng lên đến sùng kính độ cao.

Lại thêm trên qua đó trong ba năm Hạ Nặc lưu dưới đủ loại sự tích, giờ này khắc này, hần thậm chí cảm thấy đến Hạ Nặc ở trong lòng hình tượng, so với đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào mất điều hầu cũng không kém là bao nhiêu.

Kết quả là, hần đang suy tư sau khi, trong đầu tung bay qua quyết định như thế.

"Các loại lần này về đảo trên về sau, lại cho đạo quán bên trong bọn nhỏ kể chuyện xưa khích lệ lúc, liền thiếu đi giảng một điểm Mihawk đi, Hạ Nặc đại nhân cố sự, sắc thái truyền kỳ thể nhưng không kém được nơi nào đi. . ."

... ..

Một bên khác.

Không có đi để ý người bên cạnh ánh mắt cùng phản ứng, tại thu hồi Động Gia Hồ về sau, Hạ Nặc ánh mắt hơi động một chút, rơi tại đối diện so kho đường phổ hào trên.

Nơi đó, cả người khoác màu da cam áo choàng, lớn lên giống tên hề cái mũi đỏ hải tặc, đang nghẹn họng nhìn trân trối nhìn qua bản thân, miệng trương đến Lão đại, đơn giản có thể nhét vào một cái trứng gà.

"Ngô, Buggy đại thần a. . ."

Nhìn qua này buồn cười gương mặt, ký ức bên trong quen thuộc từng màn tình cảnh tại Hạ Nặc não hải bên trong tránh qua, khiến cho khóe miệng của hần, cũng rốt cục là lộ ra một tia cổ quái ý cười, "Thật là cảm thấy không hiểu thân thiết. . ."

Khi còn bé xem nguyên tác lúc, Buggy gia hỏa này, nhưng một mực là hải tặc vương bên trong khô hải đầm đưng, thật nhiều lần đem Hạ Nặc cười đáp đau bụng, giờ phút này gặp Chân nhân, hần vậy mà sinh không ra bất kỳ ác cảm đến, ngược lại là cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Ân. . . Bản thân đem thủy thủ đoàn của hần giết cái không còn một mảnh, đúng hay không là có chút không được tốt?

"Nha a!"

Gặp Hạ Nặc nhìn sang, Buggy dọa đến nước mũi đều chảy xuống, luống cuống tay chân hướng lui về phía sau mấy bước, chủy thủ bỗng nhiên lúc liền bịch một tiếng rơi tại lên, sợ hãi kêu lấy hô to:

"Ngươi cái tên này, đừng tới đây!"

"Ấy?"

Hạ Nặc nao nao, sau đó có chút không hiểu nhìn một chút Buggy, gia hỏa này rõ ràng là bốn phần năm trái nứt thực năng lực giả, căn bản cũng không e ngại trăm kích tốt a, tốt xấu năm đó cũng là theo chân đại nhân vật lăn lộn qua, hiện tại làm sao lại dọa trở thành dạng này?

(PS: Buổi sáng có chút việc ra ngoài, làm trễ nải hạ, chương này là ở bên ngoài dùng di động mã, muộn trên còn có đổi mới)

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Yasuo, Hạ Nặc!

Còn đang nghi hoặc thời điểm, đối diện Buggy bỗng nhiên tại thân thể của mình ở trên lục lợi, hơn nửa ngày mới phía bên phải trong túi quần túm ra một cái viên giấy, há miệng run rẩy triển khai.

Sau đó chỉ thấy hắn một hồi nhìn xem giấy lên, một hồi nhìn xem Hạ Nặc, trong mắt vẻ hoảng sợ càng ngày càng nặng, bờ môi run không ngừng lấy, nửa ngày mới từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ:

"Quả. . . Quả nhiên là người. . ."

"Lộn xộn cái gì?"

Hạ Nặc khẽ chau mày, trong lòng sinh ra một tia không tốt suy đoán đến, hơi sau khi suy nghĩ một chút, liền nhắc chân hướng về Buggy đi đi, kết quả hắn mỗi tiến lên trước một bước, Buggy liền lui lại một bước, đợi đến Hạ Nặc thuận đây từng đi vào so kho đường phố hào lan can trên lúc, Buggy lao đảo đều nhanh đung lên thuyền cửa khoang tắm.

"Người chạy cái gì?" Hạ Nặc không vui dừng bước, hừ lạnh một tiếng nói, "Đem tờ giấy kia cho ta xem một chút."

"Áy? Chỉ cần giấy sao?" Nghe xong đến yêu cầu này, Buggy ngược lại là một mặt may mắn nhè nhàng thở ra, cẩn thận nhìn Hạ Nặc một chút, tay phải của hắn bỗng nhiên thoát ly mà ra, bay qua xa năm, sáu mét, đem tờ giấy kia đưa tới, các loại Hạ Nặc một cầm lấy giấy, liền lại cấp tốc rút về đi, một bộ sợ Hạ Nặc đột nhiên hạ thủ bộ dáng.

"Ngô. . . Treo giải thưởng đơn sao?"

Giấy vừa đến tay, ó vàng màu sắc cùng thể giấy xúc cảm, bỗng nhiên lúc liền để Hạ Nặc mình bạch đi qua, mà khi hắn lật qua chính diện, ánh mắt quét đi thời điểm, đột nhiên liền cú thể tại nơi đó.

Treo giải thưởng đơn lên, bắt mắt nhất không thể nghi ngờ là trung bộ cự phúc ảnh chụp, hình tượng bên trong, một cái thấy không rõ khuôn mặt đầu lâu cao cao quảng lên, một cái áo đen tóc đen thanh tú thiếu niên, sắc mặt nghiêm chỉnh lạnh lùng đem một thanh tuyết trường kiếm màu trắng thu hồi vào (kiếm, đao) bên trong, lưỡi kiếm chỉ lên, vẫn còn huyết kế chảy xuôi, là cả trường ảnh chụp bằng thêm mấy phần sát khí.

Mà tại ảnh chụp phía dưới, màu đen văn tự lộ ra bày ra nội dung, càng làm cho Hạ Nặc bỗng nhiên lúc liền tròn to tròn mắt:

"Yasuo Hạ Nặc, từng dùng thân phận thợ săn hải tặc Yasuo, tiền truy nã, 8900 vạn Belly. . ."

"Ngọa tào!"

Tại kịp phản ứng sau này, Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc. 8600 vạn Belly? Mẹ trứng, hải quân cũng quá không biết xấu hổ đi, chẳng phải là giết cái chuột a, thể mà trực tiếp cho hắn lật ra gấp bội, đạt đến loại trình độ này?

Mặc dù hôm qua Hạ Nặc liền biết, bản thân hai cái thân phận sự tình giấu diếm bất quá hải quân điều tra, sẽ đem năm đó hắn đi theo Tháp Đa đại não cảng khẩu sổ sách cùng tính một lượt tiến đi, nhưng bất kể nói thế nào cái này cũng qua a uy!

Ta mới mười sáu tuổi a,

Còn là người thiếu niên a! Đông Hải trước đó cao nhất tiền truy nã cũng liền không đến 20 triệu Belly, về phần như thế giết hết bên trong ta mà!

Giờ này khắc này Hạ Nặc, lại là cố ý hoặc vô ý không để ý đến, có thể thi triển ra bay lượn trăm kích Kiếm Hào cho dù tại Grand Line đều cũng ít khi thấy, thực lực của mình là tuyệt đối phối trên này một tiền thưởng sự thật, mà góc độ nào đó nói đến, nếu không là hắn trong ba năm này dùng Yasuo cái thân phận này giết người toàn là hải tặc, chỉ bằng vào cái kia cái kinh khủng số lượng, này cái tiền thưởng sẽ chỉ cao hơn. . .

"Còn tốt không có phá trăm triệu, bằng không, liền có bị Trung tướng trực tiếp truy sát tới nguy hiểm a. . ."

Hạ Nặc trong lòng thầm nhủ, mặt trên lại không mang theo mấy may biểu lộ đem treo giải thưởng đơn một lần nữa và trở thành viên giấy. Muốn là lúc này liền qua ức, tự biết mặt đen hắn cảm thấy bản thân khẳng định là trốn bất quá bị cái gì chỉ thương Lam Cước đâm chết vận mệnh. . . Dù sao hiện tại bản thân còn sẽ không Haki, đối trên bản bộ bên trong Tướng Cấp cái khác cường giả lời nói, phần thắng cơ bản là không đó a.

"Được rồi, nên đổi liền đổi, nên sống liền sống, Yasuo lúc nào hư qua. . ."

Tâm bên trong có chút nôn cái rãnh về sau, ánh mắt một lần nữa rơi tại Buggy thân lên, Hạ Nặc giương lên trong tay viên giấy, hỏi: "Làm sao, này là sáng nay báo chí trong mang theo?"

"Là. . . Đúng vậy a." Buggy nuốt ngụm nước bọt, cười khan nói: "Hôm nay sớm trên thế giới kinh tế báo. . . Nửa giờ sau vừa lại lần nữa nghe chim bên kia mua lại. . ."

"Quả là thế a. . ."

Hạ Nặc khẽ vuốt cằm, trước đó nghi hoặc bỗng nhiên lúc đều tiêu mất, khó trách Buggy một mực ngốc tại đó không có động tĩnh, khó trách xem tự mình đi tới lúc dọa đến liền lùi về phía sau, nguyên lai gia hỏa này đã sớm nhận ra bản thân.

Gia hỏa này, mặc dù từng là Roger băng hải tặc thực tập thuyền viên, nhưng cũng một mực tính Thông Minh triết giữ mình chi đạo, đoán chừng lần này là bị bản thân tiền thương hù dọa đi, nói cái gì cũng không chịu đối địch với chính mình.

Sự thật lên, Hạ Nặc thật đúng là là đoán cái không rời mười.

Vừa mới bắt đầu, bởi vì phía trước hải tặc che lại tầm mắt duyên cớ, Buggy cũng không có nhận ra Hạ Nặc đến, khi nhìn đến Cabaji bị một kiếm chém chết lúc, thân là thuyền trưởng hẳn chỉ cảm thấy một con lửa giận lồng ngực một mực đốt tới cái ót, trong nháy mắt phát động quả thực năng lực, đem thân trên chia lìa đi ra, liền chuẩn bị bay qua đó báo thù.

Kết quả còn không có ra boong thuyền, Buggy liền thấy bản thân một cái khác cái cán bộ Mohji cũng bị một kiếm miểu sát, cũng tại cùng lúc phát hiện Hạ Nặc tướng mạo. . . Cùng bản thân sớm trên vừa xem qua báo chí bên trong một tấm treo giải thưởng đơn giống như đúc. . .

Mà bởi vì đều là thân tại Đông Hải nguyên nhân, khi nhìn đến Hạ Nặc cái kia cao dọa người tiền thương về sau, Buggy làm lúc nhưng là một mực đem gương mặt kia nhớ ở trong lòng, quyết định về sau đụng phải liền đi vòng.

Kết quả là. . . Tại mình bạch là bản thân chủ động đưa tới cửa về sau, Buggy toàn bộ người bỗng nhiên lúc liền Spartan, mắt tròn tròn đứng ở nơi đó, hận không thể cho bản thân rút trên hai cái miệng rộng, xoắn xýt hơn nửa ngày đều không dám trên đi, hết lần này tới lần khác Hạ Nặc giết chóc tốc độ lại cực nhanh, này mới tạo thành tay hấn từ quang bản thân trở thành quang can tư lệnh cục diện.

"A, đúng."

Nhìn vẻ mặt thấp thỏm Buggy, Hạ Nặc bỗng nhiên giống là nhớ ra cái gì đó, tựa như cười mà không phải cười vẩy vẩy tay nói: "Người qua đây một."

"Áy?" Buggy ngẩn ngơ, sau đó hít hít nước mũi, cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Người muốn làm gì?"

"Là lòng càng xem càng cảm thấy gia hỏa này rất đáng thương a. . . Ta trước đó đúng hay không là làm qua cái gì có lỗi với hấn sự tình tới. . ."

Hạ Nặc tâm bên trong tránh qua một tia không hiểu, nhưng mặt trên lại không hiển lộ ra, bắt động thanh sắc đưa tay dựng tại Động Gia Hồ lên, sau đó tại Buggy sợ hãi ánh mắt bên trong, chậm rãi đến gần.

"Không có gì, liền là muốn thí điểm đồ vật tới. . ."

Không nặn không nhặt nói một câu, thừa dịp Buggy còn không có phản ứng kịp, hấn đã là dùng lên Cự Hợp thuật, cấp tốc phách trăm ra một đao!

Xuy xuy!

Hấn mạng tránh qua, Buggy phần eo lúc này bị này một trăm chém thành hai khúc, giống nhau trước đó chết mất Mohji, nhưng mà với cái kia cái thẳng xui xẻo khác biệt là, vết cắt chỗ tron nhẵn chứng giám, không gặp được nửa điểm vết máu, trên xuống Buggy. . . Cũng vẫn như cũ nhảy nhót tung bồng lầy.

"Uy! Người làm gì người!"

Buggy trước còn không có chú ý, đợi đến phát hiện bản thân nửa người trên vô ý thức lơ lửng cao nửa thước về sau, mới đột nhiên kịp phản ứng, vừa kinh vừa sợ phía dưới, cũng không lo được thái độ đối với Hạ Nặc, găm thét lên: "Hỗn đản! Người là muốn đánh lén đánh chết bản đại gia sao!"

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo. . ." Hạ Nặc trực tiếp dùng trong tay viên giấy đem Buggy miệng nhét vào, sau đó tức giận nói: "Ta biết người là bốn phần năm trái nút thực năng lực giả, phổ thông trăm kích đối người vô hiệu, cũng đừng gào."

"Ô. . . Ô ô. . ."

Buggy miệng bên trong phát ra vài tiếng ý nghĩa không rõ thanh âm, thẳng đến giấy dựa lấy đem viên giấy "Phi" một tiếng phun ra về sau, mới thở phì phò cảm tức nhìn Hạ Nặc nói, "Nếu biết bản đại gia lợi hại, vậy người còn chặt ta làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Buggy tai nạn ngày

"Mới nói là thử một chút mà thôi. . ."

Hạ Nặc không để ý đến hấn, nâng cằm lên nghĩ nghĩ về sau, cổ tay có chút lắc một cái, lại là lấy tốc độ cực nhanh hướng về Buggy đâm ra một kiếm. Bất quá lần này, hấn dùng là Bảo Kiếm, tiếng gió rít gào, một kiếm này thanh thế so với vừa rồi chỉ ít cao hơn gấp hai ba lần không ngừng.

"Phốc phốc" một tiếng, này một trăm trong nháy mắt liền Buggy ngực xuyên qua mà vào.

"Người còn tới?!"

Buggy vừa đem thân thể sao về chân trên đầu, lại bị một kiếm này cả kinh trời lơ lửng, hấn hung tợn trừng mắt Hạ Nặc, cả khuôn mặt đều tức giận đỏ lên: "Người này là đem bản đại gia làm cái gì? Đừng coi là người là treo giải thưởng gần ức đại hải tặc thì ngon, lại nếu như vậy, vĩ đại Buggy thuyền trưởng liền muốn trở mặt!"

"Lật qua lật, tận quần lật, đừng sợ a, ta chờ. . ."

Bị như thế một đối, Hạ Nặc thành công bị Buggy phát động miệng pháo thuộc tính, hư suy nghĩ bỏ một đao, "Bất quá nha, thuộc hạ đều chết sạch, vĩ không vĩ đại tạm thời không đề cập tới, người hiện tại cảm thấy bản thân còn là thuyền trưởng?"

". . ." Buggy ngây ngẩn cả người.

Thừa dịp Buggy còn không có phản ứng kịp, Hạ Nặc cười hắc hắc, trong nháy mắt lại là Quét Kiếm cùng lên, sau đó EQ hai lần. . . Thật xin lỗi, là lần nữa chăm chú liền trên Bảo Kiếm, không khách khí chút nào lại đem Buggy chém thành hai nửa.

Nhưng mà. . .

Buggy vẫn như cũ thí sự không có.

Bất quá mạng nhỏ không có việc gì, không có nghĩa là tâm tính không có việc gì, giờ khắc này, Buggy chỉ cảm thấy bản thân giống là bị trêu đùa giống như con khỉ, kềm nén không được nữa lửa giận trong lòng! Ở loại tình huống này hạ, coi như biết rõ Hạ Nặc không dễ chọc, hấn còn là hạ ngoan tâm, cắn răng nói: "Rất tốt, là người bức lão tử!"

"Tứ Phân Ngũ Liệt Giáo Giá!"

Nurong theo lấy một tiếng bị phần gào thét, Buggy hai tay cùng lúc lộ ra ngay bốn cây chủy thủ, đầu lâu thì bỗng nhiên rời đi trên bản thân, hai tay chuyển nhanh chóng, tứ chỉ giống như cối xay thịt, hướng về Hạ Nặc bay tới!

Một màn này phát sinh cực là đột nhiên, muốn là đối lại người bình thường, đoán chừng vừa đối mặt liền sẽ bị này chút chủy thủ cắt thành mảnh vỡ, nhưng Hạ Nặc lại là không thấy chút nào bối rối, trước tiên liền đem đâm đến bản thân lồng ngực chủy thủ bắn ra, sau đó lại một kiếm cùng lên, đem đỉnh một cái cánh tay chém thành hai nửa.

"Hắc hắc hắc hắc! Vô dụng, vô dụng! Nói cho cùng người cũng liền là cái kiếm sĩ thôi, không có lĩnh ngộ chân chính Kiếm Chi lực lượng, chỉ bằng vào loại này đơn nhất thủ đoạn công kích, là căn bản không làm gì được bản đại gia!"

Buggy phát ra một trận đắc ý cười to,

Với này cùng lúc, cái kia chỉ đoạn vỡ ra tới cánh tay cấp tốc ở trên không bên trong một lần nữa nhuyển hợp lại cùng nhau, sau đó một cái quần về sau, lại nắm chủy thủ hướng Hạ Nặc sau đầu đánh lên qua đó!

Mất nhìn sáu hướng tai nghe tám phương là một tên xuất sắc kiếm sĩ vốn có bản năng, Hạ Nặc chỉ là hơi phía bên phải bị lệch một xuống dưới, liền hoàn mỹ tránh qua một kích này.

Bất quá Buggy thế công lại là một đợt lại một đợt, các cái phương hướng mà đến, thậm chí liền giày dấy, đều cất giấu sắc bén chủy thủ, để cho người ta khó lòng phòng bị, mặc dù Hạ Nặc nhanh nhẹn thuộc tính cao đáng sợ, này chút chủy thủ đều bị hấn cấp tốc xuất kiếm từng cái cản lại, nhưng chỗ cổ tay truyền đến có chút bụn rụn cảm giác, Hạ Nặc cũng không chịu được sinh ra một tia một mảy mối ứng đối cảm giác.

"Thế nào, biết bản đại gia lợi hại? Thử thôi, liền bản thân nhận thua đi, nói không chừng bản đại gia còn có thể tha cho người một đầu mạng nhỏ!" Buggy cười đến càng hung hăng ngang ngược, bất quá kỳ thật tâm hấn bên trong cũng rõ ràng, mặc dù Hạ Nặc trăm kích đối với hấn vô hiệu, nhưng hấn bản thân cũng khó thương Hạ Nặc, ánh sáng là vừa rồi cái kia một phen đề cho người ta hoa mắt trăm kích, hấn liền xem có chút tê cả da đầu, lúc này chỉ có thể trông cậy vào sớm một chút để Hạ Nặc biết khó mà lui, bản thân tốt bình yên lái thuyền rồi đi.

Về phần thương đội lời nói. . . Thủ hạ đều chết sạch, ai còn sẽ đi đánh nó mưu mà chúc quý a!

Bất quá này phách lối phản ứng, cùng lúc trước vừa so sánh, theo Hạ Nặc liền thành tình phân hiện trường, hấn thương hại mà liếc nhìn Buggy, bỗng nhiên về phía sau có chút lui một bước, lấy tiêu chuẩn rút đao trăm tư thế, một lần nữa cầm thật chặt chuôi kiếm.

Trước đó hấn, đã dùng ra hai lần Bảo Kiếm, tích lũy Tật Phong kiếm ý, vừa đủ hấn dùng ra một chiêu kia, mà này, kỳ thật mới là Hạ Nặc chân chính dùng để thăm dò Buggy năng lực đồ vật. . .

"Buggy, cẩn thận. . ." Hắn có chút nhếch miệng, cười nhắc nhở một câu.

"Áy?"

Buggy vô ý thức hướng Hạ Nặc kiểm trên xem đi, kết quả khi nhìn rõ trước mắt một màn trong nháy mắt, liền ngu ngơ tại nơi đó.

Lưỡi kiếm chỉ lên, có trong suốt khí lẳng vòn quanh, mà như là tinh tế nghe đi, tựa hồ có nhàn nhạt phong ngâm thanh âm, thanh âm này mặc dù yếu ớt, nhưng vẫn như cũ như tơ như sợi truyền vào bên tai, khiến người ta cảm thấy một cỗ có chút ỳ lạnh.

Hạ Nặc khẽ quát một tiếng, bỗng nhiên rút kiếm trên chọc chém ra, bạch quang Nhất Thiểm mà qua, hai bên khí lẳng bỗng nhiên hóa thành Tật Phong, điên cuồng hướng về mũi kiếm ngưng tụ, cơ hồ là trong vòng mấy cái hít thở liền đã có thành trụ, chợt, tại Buggy đây là ứng phó không kịp kinh ngạc ánh mắt bên trong, nhanh chóng mà hóa thành một đạo chùng cao mấy mét cỡ nhỏ vòi rồng, gào thét lên trào lên qua đó!

Oanh!

Vòi rồng tốc độ cực nhanh, chỉ chớp lát sau liền đem Buggy tàn nát ở trên không bên trong tất cả thân thể chi tiết bao trùm tại hắn bên trong, sức gió quét sạch phía dưới, cơ hồ là trong nháy mắt, Buggy quần áo trên người liền bị xé cái vỡ nát, chỉ để lại một đầu không biết là làm bằng vật liệu gì làm thành quần cộc, che khuất nào đó đầu ba ly mét không thể tên trạng chi vật.

"Oa a a! Đau quá!"

Này một hạ, Buggy quả nhiên không tiếp tục độ phát động năng lực phân liệt ra tới, tại cuồng phong quát roi bên trong, thân thể các cái bộ vị đều truyền đến giống như ngàn vạn lưỡi dao gia thân kịch liệt đau nhức, vòi rồng nội bộ bởi vì là lực ly tâm ảnh hưởng mà trở nên càng lúc càng nồng mạnh khí áp, càng làm cho Buggy liền hô hấp đều có chút khó khăn, hắn nhận không được hô lớn: "Hôn đản! Nhanh lên thả ta xuống! Bằng không, đợi chút nữa người sẽ biết tay!"

"A, thái độ ác liệt hơn." Hạ Nặc chắc chắn hai tiếng, không nhìn Buggy gào thét, vẫn như cũ không chớp mắt nhìn trước mắt một màn này, cho người cảm giác tựa như là đang nhìn gánh xiếc thú thắng hề biểu diễn một phen.

Tốt tại vòi rồng kéo dài thời gian không dài, qua mấy giây sau rốt cục là dần dần tiêu tán, Buggy bị chuyển choáng váng đầu, vừa phát hiện bản thân hô hấp lại thông thuận, còn chưa kịp lộ ra một cái vui sướng tiểu dung, cũng cảm giác được một cỗ to lớn quật lực lượng, gương mặt của mình trên truyền tới

"Đi xuống đi nguoi!"

Nương theo lấy bạch một tiếng vang trầm, Buggy đầu lâu không bị khống chế bị rút cao cao bay lên, đảo mắt liền bay qua lan can, hướng về mặt biển rơi đi, mà boong thuyền lên, Hạ Nặc hài lòng gật gật đầu, chậm rãi thu hồi vừa rồi dùng khóa cạnh rút ra Động Gia Hồ.

Buggy năng lực khai phát độ có hạn, cho nên tại vòi rồng bên trong như thường đau không được, mà năng lực này bản thân càng không cách nào cản đánh ngất tổn thương, Hạ Nặc tại đem bản thân chiêu thức thử cái đủ về sau, liên tục này hai chiêu, liền trực tiếp là đem Buggy đẩy vào Tuyệt cảnh.

Mà một chiêu này, kỳ thật cũng là Hạ Nặc năm đó đọc manga lúc, nhìn thấy Buggy này thế mà tại Mihawk trầm kích bên trong còn sống sót đợi, nhằm chán lúc nghĩ tới một vấn đề. Một cái không có còn lại năng lực có thể dùng kiếm sĩ, làm như thế nào đối phó Buggy?

Kết quả làm lúc đáp án của hắn là, lực địa trên cơ bản khó giải, nhưng muốn là tại thuyền lên, hoàn toàn có thể thừa dịp Buggy phân liệt thời điểm, ôm lấy đầu của hắn liền trực tiếp hướng trong biển nhảy một cái, để vịt lên cạn sắc đủ nước biển, cũng không tin Buggy không chết!

Đi đến trước lan can, ánh mắt hơi động một chút, hướng mặt biển quét đi, tuy nói Hạ Nặc vừa rồi dùng chiêu thức không giống lúc trước nghĩ như vậy áp chế, nhưng hiệu quả đều là giống nhau, cái này khiến hắn không khỏi có chút mong đợi, muốn nhìn một chút Buggy cái danh xưng này có vận khí quả thực gia hóa, vận mệnh sẽ hay không như vậy bị bản thân kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Vận khí quả thực

Nhưng mà. . .

Vừa cúi đầu xuống, liền có đồ vật gì biến lên nhảy ra, vèo một tiếng, Hạ Nặc dính đầu cướp qua đó.

Hắn giật mình, vội vàng nhìn lại, quả nhiên, vừa rồi bay qua đó đang là Buggy đầu lâu, đại khái là này sắp bị nước biển ngập đến thời điểm, khôi phục không chế đối với thân thể đi, giờ phút này liền tại boong thuyền trên, luống cuống tay chân chấp vả lấy thân thể của mình.

"Uy uy uy. . . Lại liều làm một trận nha, coi là bản thân là vui cao xếp gỗ. . ."

Hạ Nặc hư suy nghĩ đầu đen rau muống một câu, sau đó nhắc lên Động Gia Hồ, quay người lại hướng Buggy dựa vào qua đó, một mặt bắt đầu nói, "Đừng có chạy lung tung a, tập hợp một chỗ muốn lại đem người thổi lên rất phiền phức, nếu không người bản thân phân liệt ra đến để cho ta thử một lần nữa?"

"Bệnh tâm thần a, ta không biết xấu hổ đó a? !" Buggy toàn bộ người đều Spartan, nhưng hắn lúc này nào dám tiếp tục cãi cò đi, thậm chí là một giây đều không muốn lại tại Hạ Nặc này biến thái trước mặt hoàng du, giờ phút này hắn vừa chấp vả hoàn chỉnh, gặp Hạ Nặc chậm rãi đến gần, kêu lên một tiếng sợ hãi về sau, quay đầu co cẳng liền chạy.

"Chạy cái gì. . . Bốn phía đều là biển, nhảy cũng không thể nhảy, là muốn cùng ta tại thuyền lên ngoạn chơi trốn tìm. . ."

Kết quả này một hạ, không quản Hạ Nặc làm sao đầu đen rau muống, Buggy đều lại không có quay đầu lại, một mực xông ra xa mười mấy mét, đến đuôi thuyền một môn trọng pháo trước.

Sau đó. . . Hạ Nặc liền là trợn mắt há hốc mồm mà nhìn thấy, gia hỏa này thờ hồng học không biết từ nơi nào lấy ra diêm, đốt lên kịp nổ, sau đó thả người nhảy một cái, đem bản thân nhét vào họng pháo bên trong. . .

Oanh!

Một tiếng nổ vang, bỗng nhiên tại boong thuyền trên vang vọng ra, Buggy cái kia mặc một đầu quần cộc thân thể, tại ống pháo lực trùng kích hạ, vọt thẳng lên cao cao Vân Tiêu, sau đó dần dần hóa thành một cái chấm đen nhỏ, bất quá với này cùng lúc, còn có cần răng nghiêng lợi thanh âm, chỗ cao ảm ảm truyền tới:

"Hạ Nặc, người cho bản đại gia chờ lấy, ta nhất định sẽ trở lại!"

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng dần dần tiêu tán, Hạ Nặc ngo ngác nhìn hồi lâu, mới chậm rãi lấy lại tinh thần.

Nhìn một chút môn kia còn đang bốc lên khói màu đen đại pháo, lại ngẩng đầu quan sát xanh thẳm chân trời, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ mặt mờ mịt:

"Năm. . . Ngọa tào? Còn có loại này thao tác?"

Đem bản thân nhét đại pháo bên trong bắn ra đi chạy trốn, loại chuyện này đoán chừng cũng liền Buggy làm được, dù sao tên kia bình lúc không ít đem nâng lên hắn mũi to thù hạ nhét đại pháo bên trong bắn ngoạn, đều là tài xế lâu năm, cũng khó trách động tác mới vừa rồi như vậy thành thạo,

Một mạch mà thành liền hắn đều không có phản ứng kịp.

Duy trì hắc nhân dấu chấm hỏi mặt chừng hai ba giây sau, Hạ Nặc mới thờ dài, nhận mệnh từ không trung thu hồi ánh mắt, Buggy so kho đường phổ hào lên đại pháo có một số nhỏ là là "Buggy đạn" đặc chế, tốc độ bắn nhanh trình xa, vừa rồi Buggy dùng rõ ràng chính là, lúc này muốn cho Tiểu Lạc đuổi theo, đoán chừng cũng không thực tế.

Chớ nói chi là, hắn cũng lười đuổi theo, Buggy vừa rồi mặc dù nã pháo mờ rất quả quyết, nhưng bất kể nói thế nào, chung quanh đều là hải vực a, Hạ Nặc một đường đến này mấy chục dặm bên trong cũng không thấy có hòn đảo, cứ như vậy bay ra đi rơi xuống, vọt lên cận sông Lucci bản là không, liền loại tình huống này, Buggy muốn là còn có thể trong lòng còn có xuống lời nói, Hạ Nặc cũng không có gì đáng nói, chỉ có thể thừa nhận cái thể giới này ngoại trừ Điện Tử Quả Thực bên ngoài, vẫn tồn tại một loại gọi là vận khí quả thực đồ vật.

Có chút nhức cả trứng nghĩ như vậy, Hạ Nặc mặt lên nhưng không có hiện lộ ra mây may, vẫn như cũ là một mặt bình tĩnh về tới vị trí cũ, nhẹ nhàng vọt lên lan can về sau, dọc theo dây thừng đi trở về thượng thuyền lên.

Kết quả còn chưa tới bên kia, Hạ Nặc liền bị trước mắt trận thế kinh ngạc một hạ, chỉ gặp thời khắc này số ba hạm trên, cũng không là nguyên lai điểm này hộ vệ, xa lạ nhân số tài một chút đều là là, phần lớn nhân cao mã đại, cũng đều cầm trong tay binh khí, hiển nhiên là cái khác thuyền lên chạy tới hộ vệ, thô sơ giản lược quét đi, vậy mà chừng hai, ba trăm người nhiều.

Mà đến lúc này, bọn hắn cũng không có ngốc ngẩn người, mà là tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ, một mặt hưng phấn mà thấp giọng nghị luận cái gì, ngẫu nhiên có vài câu thuận gió biến bay vào Hạ Nặc bên tai, liền thiếu đi không là cái gì "Một kiếm miểu sát", "Từ Thân", "Đem đại hải tặc Buggy làm cầu đánh" loại hình chữ, làm cho Hạ Nặc có chút xấu hổ, không thể không tăng nhanh tốc độ dưới chân.

Kết quả hắn vừa mới đáp lên thượng thuyền boong thuyền, tất cả mọi người giống là sớm đã hẹn, cùng lúc ngừng nghị luận. Trong lúc nhất thời, cả tòa thuyền lên lặng ngắt như tờ, chỉ có từng đạo tràn ngập sùng bái sắc thái ánh mắt, tụ tập tới.

"Ngô. . ."

Hạ Nặc có chút đau đầu, vừa rồi có vẻ như hoàn toàn chính xác là quá kiêu căng a, một kiếm chớp nhoáng giết chết bằng hải tặc Buggy tất cả thuyền

viên cái gì, chỉ sợ đã tại đám người kia tâm lý lưu lại ấn tượng không thể xóa nhòa, hiện tại là không có gì, chỉ có tràn đầy kính sợ mà thôi, cần phải đám người này biết thân phận chân thật của mình về sau, lại sẽ là biểu tình gì?

Đang muốn không nhìn đám người này, tiến buồng nhỏ trên tàu nghỉ ngơi lúc, hần bỗng nhiên nghe được trong đám người truyền đến Vũ Thôn tiếng la: "Hạ Nặc, nơi này!"

Hạ Nặc giật mình, quay đầu nhìn một cái, đã thấy Vũ Thôn thể mà đứng ở đầu thuyền bên kia, ở phía sau hần cách đó không xa, còn lẳng lẳng đứng lẳng lẳng một cái thân mặc võ sĩ trang phục tóc đỏ nữ tử, dáng người bốc lửa, yếu điệu động lòng người, bất quá khí chất trên người, lại là lộ ra một cổ tránh xa người ngàn dặm lãnh đạm.

"Khá quen a, cái kia tốt giống liền là hộ vệ đội trưởng Eve đi. . ."

Một bên tại thì thầm trong lòng, Hạ Nặc một bên hướng về hai người đi qua đó, "Nói đến vị này Big Mom đều hơn ba mươi tuổi đi, thật là nhìn không ra. . . Bất quá làm gì cùng Vũ Thôn đại thúc đứng gần như vậy, hai người có gian tình?"

Hiển nhiên, hần này không đáng tin cậy suy đoán là không sẽ trở thành lập, bởi vì hần vừa đến trước mặt, Vũ Thôn liền ho nhẹ một tiếng cáo từ, lưu dưới có chút không hiểu Hạ Nặc, với Eve đơn độc lưu tại đầu thuyền bên này.

"Người liền là Hạ Nặc?" Eve trên mặt biểu lộ vẫn như cũ là lạnh như băng, bất quá đang đánh giá hần thời điểm, Hạ Nặc còn rõ ràng nhất cảm giác được đối phương có chút hiếu kỳ, "Cái kia cái hôm qua vừa bị Vũ Thôn tiên sinh mướn vào hộ vệ?"

"Àn. . . Đúng vậy a." Hạ Nặc không rõ ý đồ của đối phương, đành phải ừ a a ứng phó qua đó, "Nói đến, cái này cũng là Eve tiểu thư phê chuẩn đi, hiện đang tìm ta, là có chuyện gì không?"

"Tìm người cũng không là ta."

Eve khẽ lắc đầu, sau đó hướng về sau lưng nơi xa chỉ chỉ, "Ta chỉ là cái chân chạy thôi, chân chính muốn tìm người, là chủ nhân nhà ta."

"Áy?"

Hạ Nặc run lên hạ, Eve chủ nhân? Cái kia chẳng phải là này toàn bộ thương đội người sở hữu, cũng liền là đức Ramon gia tộc người chủ sự? Lớn như vậy phú hào, đột nhiên muốn tìm bản thân một tên hộ vệ làm gì?

Chẳng lẽ. . . Là bị bản thân vừa rồi cái kia một tay kinh diễm đến, cảm thấy 200 ngàn Belly tiền thù lao quá thấp, nhìn trúng bản thân, muốn cho hần thăng chức tăng lương?

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Trùng trùng

Mang theo lòng tràn đầy nghi hoặc, Hạ Nặc đi theo Eve trực tiếp hướng chủ thuyền đi đi, một đường lên hần phát hiện thương đội này mấy chiếc thuyền, vậy mà không biết lúc đầu đuôi đụng vào nhau, chăm chú chịu ở cùng nhau, chỉ cần nhẹ nhàng nhảy lên liền có thể qua đó, khó trách vừa rồi số ba hạm lên có thể cấp tốc tụ tập ra nhiều như vậy hộ vệ đến.

Rất nhanh liền đến chủ thuyền.

Cùng còn lại chứa đầy hàng hóa đội thuyền khác biệt, chiếc thuyền lớn này hoàn toàn liền là dùng đến cho thương đội người chủ sự nhóm dùng để nghỉ ngơi, chứa tu xa hoa, buồng nhỏ trên tàu rộng thùng thình, bên trong hành lang càng là thất nhiễu bát nhiễu, Hạ Nặc cảm thấy lấy loại này thiết kế, muốn là Zoro cái kia cái dân mù đường ở chỗ này, chỉ sợ cả đời cũng quần không ra đi.

Trực tiếp đến lầu ba, tầng này chỉ có một cái phòng, Eve nhẹ nhàng gõ cửa phòng một cái, đợi một hai giây về sau, mới đẩy cửa ra đứng ở một bên, đối Hạ Nặc dùng tay làm dấu mời.

Hạ Nặc có chút hiếu kỳ đi tiến đi. Đây là một gian chừng hai trăm mét vuông phòng xép, bên ngoài còn không cảm thấy thế nào, tiến đến mới phát hiện bên trong phòng ngủ phòng vệ sinh đầy đủ mọi thứ, mà hần vào cửa vị trí, liền là tiếp khách dùng đại sảnh.

Bên cửa sổ, màu tím nhạt ghế sofa trên, một cái so Eve dáng người còn muốn yếu điệu rất nhiều nữ nhân trẻ tuổi, đang ngửa ngồi tại ghế sofa trên,

bụng bình rượu đỏ đối miệng rót lấy. . . Không sai, là trực tiếp đối miệng bình, với lại một hơi đến liền không có nửa bình, vậy ra rượu ngâm một thân, xem Hạ Nặc một trận muốn cười.

Nhưng mà sau một khắc, nụ cười trên mặt hắn liền biến mất. . .

Bởi vì là liền tại này lúc, nữ nhân trẻ tuổi buông xuống bình rượu, hướng hắn nhìn sang, lộ ra một tấm thanh lệ bên trong lộ ra nhàn nhạt vũ mị gương mặt, mái tóc màu đen rủ xuống đến thắt lưng, phối hợp với cái kia sáng rỡ tiểu dung, xem lên đi có phần là động lòng người.

Đương nhiên, cái này cũng không phải là mấu chốt, Hạ Nặc biểu lộ sơ dĩ biến hóa, là bởi vì là gương mặt này, thấy thế nào làm sao nhìn quen mắt. . .

"Á. . . Alvida?"

Vô luận hắn thấy thế nào, trước mắt này trương vũ mị yêu kiều khuôn mặt, đều thỉnh linh cùng trong trí nhớ, nguyên tác bên trong ăn Hoạt Hoạt Quả Thực sau Alvida giống như đúc!

Trong nháy mắt, Hạ Nặc trong lòng giống như có vạn Thiên Thảo ngựa lao nhanh mà qua, toàn bộ người đều lâm vào khó có thể tin chấn kinh chi bên trong.

"Uy uy uy, như vậy nhìn xem người ta làm gì. . ."

Nhìn thấy Hạ Nặc ngốc tại đó, tên này vũ mị nữ tử cười khê một tiếng, nhếch lên chân bắt chéo, nghiêng nhìn lấy nói: "Làm sao, hắn là là bị ta bề ngoài cho mê hoặc? Ắn?"

"Đừng nói giỡn. . ."

Bị như thế một trêu chọc,

Hạ Nặc càng chắc chắn thân phận của đối phương, không khỏi thờ dãi: "Thật đúng là là đủ xảo đó a. . . Alvida tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt."

"Áy?" Này vòng sau đến cô gái quyến rũ ngây ngẩn cả người, nàng đứng lên, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn xem Hạ Nặc nói: "Người. . . Người là thế nào nhận ra ta tới?"

"Ngô, này cái liền không tốt giải thích. . . Đại khái là một loại nào đó cảm giác đi, khứu giác của ta luôn luôn tương đối linh mãnh." Hạ Nặc nhún vai, tùy tiện dùng mấy câu lừa gạt qua đó.

Thân phận đều bóc trần, bầu không khí cũng liền dễ dàng hơn, Hạ Nặc thoải mái tại ghế sa lon đối diện ngồi hạ, hàn huyên vài câu về sau, liền hỏi lại lên Alvida liên quan tới năng dung mạo biến hóa nguyên nhân đến.

Cho dù đối với Hạ Nặc là thế nào một chút nhận ra bản thân hơi nghi hoặc một chút, nhưng đối với vấn đề này, Alvida còn là giải thích cặn kẽ một.

Đại khái nói đến, liền là ba năm trước đây, Alvida với Baratie nhà hàng đám người cáo biệt sau khi về nhà, liền đem đây hết thảy nói cho phụ thân của mình, mà biết được những tin tức này về sau, lão đầu tự nhiên là giận không chỗ phát tiết, cũng không trông cậy vào trèo cao cái gì quý tộc huyết mạch, dần dần xa lánh Bratt gia tộc, toàn tâm toàn ý làm lên việc buôn bán của mình đến.

Cái gọi là đại nạn không chết, tất có hậu phúc, tại Alvida thu liễm đối yêu đương huyền tượng, bắt đầu tiếp nhận gia tộc sinh ý đến nay, Drummond gia tộc quy mô càng làm càng lớn, cũng tại đầu năm nay, chiếm đoạt một cái không sai biệt lắm thể lượng thương hội về sau, thành công đưa thân là Đông Hải lớn nhất thương nghiệp gia tộc thứ nhất.

Mà tài sản bạo tăng về sau, Alvida đương nhiên là thả không bề ngoài lên tiếu nước, dứt khoát liền xài giá cao đi treo giải thưởng có thể làm cho dung mạo của mình cải thiện con đường, cuối cùng thành công tại hai tháng trước một trận chợ đen giao dịch hội trên, dùng 1 ức 7000 vạn Belly giá trên trời mua một viên nghe nói là có thể để bề ngoài toả sáng tân sinh ác ma quả thực.

Không cần nhiều lời, này mai quả thực tự nhiên là là Hoạt Hoạt Quả Thực. . .

"Cái này là kim tiền lực lượng a. . ."

Nghe xong Alvida tự thuật về sau, Hạ Nặc bỗng nhiên lúc hiểu rõ ra, khó trách tại vận mệnh xuất hiện to lớn như vậy sai lầm về sau, Alvida vẫn như cũ là ăn Hoạt Hoạt Quả Thực.

Thị trường lên ác ma quả thực, giá cả cũng liền là tại một trăm triệu tả hữu, Hoạt Hoạt Quả Thực loại này đối với kẻ khác mà nói, đoán chừng là ác ma quả thực bên trong nhất gần gà mấy loại thứ nhất, bình thường tới nói chỉ sợ liền một trăm triệu bình quân giá đều bán không ra đi, mà Alvida thế mà liền bỏ được vung ra lớn như vậy số lượng đến.

Hoa gần 200 triệu Belly toàn bộ sắc mặt, thật không thể không nói là có tiền tùy hứng a. . .

Tốt tại sau cùng hiệu quả xác thực là không tệ, hiện tại Alvida hoàn toàn chính xác là cái hàng thật giá thật mỹ nữ, nhan trị với Nami Robin so sánh cũng không kém cỏi chút nào, rất khó tưởng tượng, lúc trước cái kia cái cay con mắt mập bà, sẽ cùng nàng là cùng một người, Hạ Nặc với hắn ở chung, cũng sẽ không cần giống như năm đó như thế ánh mắt phiêu hốt, cách một đoạn thời gian liền không nhìn được dòi đi. . .

"Kim tiền lực lượng hoàn toàn chính xác không thể coi thường." Không ngờ tới là, Alvida thế mà tiếp lấy Hạ Nặc nói một mình nói đi, khẽ mỉm cười nói, "Bất quá nha, tại biển cả trên, so với tiền tài, còn là thực lực càng quan trọng hơn?"

"Lấy một thí dụ, nếu không là vừa rồi Hạ Nặc đại nhân xuất thủ, chúng ta đối lên bằng hải tặc Buggy, vô luận thắng bại, đều sẽ xuất hiện tổn thất trọng đại. . . Cho nên, " nói đến đây, Alvida lại đứng lên, y hệt năm đó tại Baratie nhà hàng như thế, thật sâu đối Hạ Nặc bái, "Thực tại là rất cảm tạ ngài!"

"Khụ khụ, trùng hợp mà thôi. . . Ta lúc đầu bị Vũ Thôn đại thúc kéo lên thuyền lúc, thật không nghĩ qua này thế mà là các người gia tộc thương đội. . ."

Đầy đặn sự nghiệp đây rồi bản thân chỉ có chỉ cách một chút, sâu kín hương khí càng là xông vào mũi mà vào, làm cho Hạ Nặc có chút lúng túng, ho nhẹ một tiếng về sau, cái miệng liền lặng lẽ hướng bên cạnh dời một hạ, "Cho nên không có gì tốt tạ, mặt khác, có thể hay không đừng gọi ta cái gì đại nhân, nghe thật là khó chịu a. . ."

Mặc dù hân cảm thấy hiện tại Alvida rất đẹp, mà đối phương tựa hồ cũng đúng bản thân rất có hảo cảm, nhưng Hạ Nặc nhưng không có nửa điểm muốn với hân tăng lên độ thân mật ý nghĩ, ba năm trước đây ấn tượng còn lưu tại chỗ sâu trong óc đâu, cũng không là muốn tiêu trừ liền có thể tiêu trừ.

"Không quan đúng hay không là trùng hợp, ngài đã cứu ta hai lần, nhưng là không thể giả sự thật, lệ tháp cũng sẽ không làm cái vong ân phụ nghĩa người."

Nghe được Hạ Nặc sau khi trả lời, Alvida trước là lắc đầu, sau đó ngồi xuống lần nữa, ánh mắt thành khẩn nhìn xem Hạ Nặc nói, "Cho nên, còn xin Hạ Nặc đại nhân yên tâm, ngài tại thuyền lên là tuyệt đối an toàn, sẽ không có người đi hướng hải quân vạch trần."

"Vạch trần, vạch trần cái gì?"

Hạ Nặc ngần ngừ, chợt bỗng nhiên kịp phản ứng, có chút kinh ngạc nhìn về phía Alvida nói: "Người. . . Người cũng biết ta bị treo giải thưởng sự tình?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Danh vọng tấn cấp!

"Đương nhiên a. . . Người đội một tỷ."

Alvida hướng phía Hạ Nặc hé miệng cười một tiếng, sau đó xoay người tại có chút xốc xếch bàn trà lên lục lợi lên, cuối cùng tại một đồng tạp chí ở giữa, rút ra mấy trương bị gãy đôi qua báo chí, đưa cho Hạ Nặc, "Ày, này là hôm nay sớm lên đưa tới mấy phần báo chí, đều nâng lên người sự tình, ta làm sao lại không biết."

Hạ Nặc trước đó tại Buggy nơi đó nhìn thấy bản thân lệnh treo giải thưởng lúc, liền muốn nhìn xem báo chí lên là thế nào báo dạy, nghe vậy vội vàng tiếp qua, sau đó từng cái triển khai, cấp tốc xem.

Báo chí tổng cộng bốn phần, hẳn bên trong ba phần là Đông Hải bản địa, còn có một phần thì là đến từ Grand Line thế giới kinh tế báo, mà ngoại trừ cái sau chỉ là ở giữa một cái đầu đồ mục nát khối đề đầy miệng bên ngoài, phía trước đồng đều là dùng trang đầu đầu đề, lấy to lớn chuyên mục kỹ càng tới lại ghi Hạ Nặc bị treo giải thưởng trước sau toàn bộ quá trình.

Đọc nhanh như gió, rất nhanh quét xong những báo cáo này, Hạ Nặc có chút ngoài ý muốn sách một tiếng, hẳn lúc đầu coi là tại hải quân quấy nhiễu hạ, này chút truyền thông đưa tin sẽ nghiêm trọng sai lệch, kết quả không nghĩ tới là, này Tam gia thế mà cũng đều rất có hành vi thường ngày, đem bên cạnh phát sinh sự tình tự thuật tương đối rõ ràng, mà trong đó Phổ Lạc Tư Tây Bắc báo, còn chuyên môn ở phía sau dùng đại đoạn văn tự, vừa đi vừa về chú ý Đông Hải tới cường thịnh hải tặc "Yasuo" ba năm này thành tựu.

"Không hiểu có chút vui mừng a. . ."

Tuy nói hân cảm thấy, cái này cũng liền là thứ nhất Thiên Hải quân chưa kịp đem tất cả truyền thông chiếu cố đến mới xuất hiện sự tình, sau này đại thể dư luận liền sẽ chậm rãi bị lệch, nhưng nhìn thấy

Này chút tại hiện trường mắt thấy trải qua qua các phóng viên không có toàn bộ giấu lương tâm, Hạ Nặc tâm tình còn là rất vui sướng.

"Tại sáng nay vừa nhìn thấy báo chí thời điểm, ta còn thật là có điểm không thể tin được." Bên tai truyền đến Alvida tiếng cười khẽ, "Không nghĩ tới Hạ Nặc đại nhân ngài thế mà liền là Yasuo, càng không có nghĩ tới ba năm trước đây tại nhà hàng lúc, người liền đã là ngàn vạn cấp bậc treo giải thưởng tội

phạm . ."

"Đẹp đi đi, không nghĩ tới lần này thế mà nhanh như vậy liền bị các lộ truyền thông truyền đến các nơi trên thế giới đi, này với ta mà nói nhưng không tính là gì chuyện tốt, hiện tại thực lực của ta còn không đủ cường đại, cây to đón gió, nhưng là rất nguy hiểm. . ."

Nghĩ nghĩ về sau, Hạ Nặc thả báo chí, ngẩng đầu nhìn về phía Alvida, "Nói đến, đã ngại nhìn thấy báo chí, vậy ta vừa rồi ở bên ngoài, làm sao không gặp trong thương đội những người còn lại nhận ra ta đến?"

"Làm đúng một nghe chim đường qua lúc, cũng chỉ có chủ thuyền bên này cản lại, muốn bốn phần báo chí, tất cả ở chỗ này."

Alvida giải thích nói: "Ta lúc đầu chỉ mua một phần thế giới kinh tế báo, nhìn thấy bên trong tin tức liên quan tới ngại sau liền có chút ngại không yên. . .
Tốt tại còn lại mua báo chí, không phải nhà chúng ta tộc cán bộ, liền là cùng một chỗ dựng thuận gió thuyền thương nghiệp đồng bạn,

Đều rất dễ nói chuyện, ta liền dứt khoát đem còn lại mấy phần báo chí đều muốn tới."

"Thì ra là thế."

Hạ Nặc nhẹ gật đầu, báo chí thứ này tại hải tặc thế giới, dù sao không là mỗi người đều có tiền có thể ngày ngày mua, lại thêm lên thuyền lên đại bộ phận đều là hộ vệ, bình thường đều rất ít chú ý báo chí lên sự tình, mua tỷ lệ thì càng nhỏ.

Nói đến, trước kia Hạ Nặc còn không có xuyên qua tới lúc, cuối cùng là nhìn thấy hải tặc mê lấy báo chí làm là đơn vị, cảm thấy 100 Belly báo chí tại thế giới hiện thực cũng liền là 1 khối chuyện tiền, từ đó suy luận ra Belly với nhuần muội tẽ ở giữa tỉ suất hối đoái là tại một trăm so một trái phải, còn có nhân trên tức lấy Luffy tiền thưởng, đều không đủ tại ma đô mua phòng cái gì.

Làm lúc hẳn đã cảm thấy này ăn khớp rất xả đảm, Địa Cầu lên báo chí sở dĩ tiện nghi, cái kia là bởi vì là in ấn nghiệp đến vận chuyển lại đến phát hành, đều là có thành thực công nghiệp hệ thống làm là chèo chống, mà hải tặc thế giới khoa học kỹ thuật thụ vốn là lệch ra, báo chí còn mẹ nó là dùng tin tức chim đến đưa đạt, sinh sản chi phí làm sao có thể đánh đồng, chớ nói chi là báo chí bên trong còn thường xuyên bí mật mang theo đại lượng lệnh truy nã, ánh sáng là này chút cứng rắn (ngạnh) thể giấy, liền so Địa Cầu một phần báo chí muốn quý rất nhiều tốt a.

Bằng không, nguyên tác bên trong coi như Nami lại thể nào tham tiền, cũng sẽ không bởi vì là báo chí 80 Belly dâng lên đến 100 Belly mà phản nản nửa ngày?

"Có chút may mắn, không phải nhiều người phức tạp, rất khó cam đoan không ra loạn gì. . ."

Hạ Nặc tâm lý đang nói thăm thời điểm, đối diện Alvida bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Nói trở lại, lần này Hạ Nặc đại nhân ngài sở dĩ hạ mình tới làm hộ vệ, thật là giống Vũ Thôn tiên sinh nói như vậy, là muốn đi theo chúng ta, cùng một chỗ tiến vào Grand Line sao?"

"Ân, nguyên bản hoàn toàn chính xác là tính toán như vậy." Hạ Nặc nhẹ gật đầu, sau đó cau mày nói, "Bất quá hiện tại xem ra bề ngoài như có chút không thực tế, muốn ngày hôm đó sau có toà báo liên tục đưa tin, để người trên thuyền thấy được ta treo giải thưởng đơn, hải quân truy tra tới, liền lụy đến các ngại phiền toái."

"Bằng không, ta đợi chút nữa liền xuống thuyền? Dù sao tiến vào Grand Line, cũng liền Reverse Mountain chỗ ấy có hơi phiền toái, cái khác đều không có gì lớn."

"Không không không, ngài hiểu lầm ý tứ của ta."

Alvida gấp vội khoát khoát tay, giải thích nói, "Ta chỉ là muốn xác nhận một tý mà thôi, đã Hạ Nặc đại nhân hoàn toàn chính xác là muốn đi Grand Line, vậy ta có thể đến giúp địa phương khẳng định là muốn giúp một tý, làm sao lại là muốn đuổi ngài xuống thuyền."

Tựa hồ là nhìn ra Hạ Nặc lo lắng, nàng trầm ngâm nói: "Về phần thân phận ngài sự tình, cả con thuyền trên, hiện tại hẳn là cũng liền Vũ Thôn tiên sinh cùng ta là biết đến, liền Eve ta đều không nói cho nàng, còn xin ngài yên tâm, khi tiến vào Grand Line trước đó, mỗi ngày báo chí ta đều sẽ sắp xếp người chặn lại, tuyệt đối không có tiết lộ bí mật nguy hiểm"

"Còn có loại này thao tác a. . . Luôn có cổ bị vốn liếng bảo hộ tẩy trắng cảm giác a. . ."

Đối với loại này nhiệt tình thái độ, Hạ Nặc còn là có chút không thích ứng, bỗng nhiên lúc bật cười nói, "Muốn thật có thể nếu như vậy, ta ngược lại là yên tâm, bất quá liền là phiền toái một chút. . ."

"Không phiền phức, còn xin Hạ Nặc đại nhân yên tâm"

"Vậy xin đa tạ rồi." Hạ Nặc đứng dậy, khẽ gật đầu lấy đó cảm tạ, "Đương nhiên, để báo đáp lại, sau này những ngày gần đây, muốn là thương đội gặp phải nguy hiểm, ta cũng sẽ ngay đầu tiên xuất thủ, tận lực giảm bớt tổn thất của các ngại."

Hai người giao lưu như vậy đến hồi cuối, lúc đầu xem Alvida đáng vẻ, rõ ràng là còn muốn tiếp tục đòi đề tài nói chuyện phiếm đi, nhưng Hạ Nặc cứng rắn (ngạnh) là lấy bản thân sớm lên lên được quá sớm, muốn về đi ngủ cái hồi lưng gác lý do, tại đối phương bắt đầu đứng dậy đưa tiễn bên trong, ra ngoài phòng, tại Eve dẫn đầu hạ, một lần nữa hướng về lầu đi đi.

Kết quả còn chưa đi đến boong thuyền, đang rơi xuống lầu đầu, Hạ Nặc bước chân bỗng nhiên liền dừng lại, sau đó tại sau lưng Eve không hiểu biểu lộ

bên trong, trước là ngăn ngo, sau đó bỗng nhiên liền lộ ra mặt mũi tràn đầy kinh hi chỉ ý đến.

Bởi vì là tại thời khắc này, trong đầu của hắn bên trong, bỗng nhiên vang lên hệ thống khuôn cái kia đã lâu máy móc thanh âm nhắc nhở!

"Hợp bảo chỉ một, sinh tại hào mặt, chúc mừng ngài, ngài danh vọng đẳng cấp đã tăng lên là có chút danh tiếng!"

"Ngài thu được đến từ Valoran đại lục lễ vật, Thanh Đồng bảo rương X 1 "

"Ngài thu được vũ khí tiến giai cường hóa cơ hội X 1 "

"Ngài thu được ngẫu nhiên điểm thiên phú X 1 "

... . .

"Lần thứ nhất danh vọng tăng lên ban thưởng đã toàn bộ cấp cho, xin ngài kiểm tra và nhận!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Thoát Phi nhập Âu!

"Hạ Nặc tiên sinh?"

Nhìn thấy Hạ Nặc thật lâu không lên tiếng, Eve mặt mũi tràn đầy đều là nghi hoặc, nhìn không được lên tiếng nhắc nhở.

"A, không có gì, vừa đột nhiên nhớ tới chút chuyện thất thần, không có ý tứ." Hạ Nặc lấy lại tinh thần, biết này không là xem xét ban thưởng địa phương, vội vàng nói tiếng xin lỗi, sau đó mở ra bộ pháp, tiếp tục hướng lâu đi đi.

Đến boong thuyền trên, Hạ Nặc phát hiện thương đội đã dần dần khôi phục trật tự, nguyên bản tụ tập đến số ba hạm lên hộ vệ, đã bắt đầu lần lượt trở lại thuyền của mình trên, đoán chừng lập tức muốn một lần nữa Dương Phàm lên đường, mà hắn cũng liền thuận thế cùng Eve tạm biệt, rời đi chủ thuyền, một mình hướng gian phòng của mình mà đi.

Một đường lên có không ít người thấy hắn, đều một mặt kính ngưỡng chủ động tiến lên chào hỏi, nhưng Hạ Nặc chỉ muốn sớm một chút về đi thăm dò thu ban thưởng, bởi vậy chỉ là không yên lòng nhẹ gật đầu. Cứ như vậy, hắn rốt cục là xuyên qua đám người, trở lại mình phòng nhỏ bên trong.

Kết quả vừa vào cửa, hắn liền thấy Tiểu Lạc đang ngồi xổm trên mặt đất trên, say sưa ngon lành cắn xé một đầu không biết từ nơi nào bắt đi lên hoa ban hải ngư, chừng dài bảy mươi, tám mươi cen-ti-mét, nhìn thấy Hạ Nặc tiến vào, này còn một mặt hưng phấn mà dùng cánh chỉ chỉ, một bộ này không là cá ướp muối mà là ta bản thân đi trong biển bắt tranh công bộ đáng.

Nhưng mà Hạ Nặc cũng không muốn phản ứng này chút, hắn chỉ cảm thấy trong phòng mùi cá tanh nặng có chút sang tị, cho nên tại Tiểu Lạc cúi đầu xuống tiếp tục mổ lên thịt cá lúc, hắn một cước liền đem nó đá ra ngoài cửa sổ, sau đó mặt không thay đổi đóng lại cửa sổ.

"Tốt, này thanh tĩnh."

Dựa vào tường ngồi ở giường một bên, Hạ Nặc ý niệm hơi động một chút, giao diện thuộc tính bỗng nhiên lúc liền xuất hiện ở trước mắt.

Cướp qua từng dãy thuộc tính văn tự, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi tại trong ba lô, quả nhiên, cùng lúc trước so sánh, thời khắc này ba lô khoảng trắng bên trong, thành linh nhiều hơn một cái Thanh Đồng bảo rương.

"A? Hệ thống nào rút?"

Bởi vì biết rõ bảo rương còn cần tiếp tục thăng cấp thu hoạch được một cái chìa khóa mới có thể mở ra nước tiểu tính, Hạ Nặc chỉ là nhìn lướt qua, liền chuẩn bị xem xét còn lại ban thưởng, nhưng hết lần này tới lần khác liền là cái nhìn này, hắn chú ý tới, lần này hệ thống tặng cho Thanh Đồng bảo rương, thế mà không có khóa lại, có thể trực tiếp mở ra!

Ngọa tào, đây coi là cái gì? Đối một cái bình dân người chơi thể mà có thể tại một đám treo vách tường bên trong sống tạm bợ đến nay bỏ thí?

A, đúng, đã nói đến Thanh Đồng bảo rương, liền không thể không nhắc lên trong ba năm này, hắn thăng cấp thu hoạch hai cái bảo rương bên trong mở

ra đồ vật. . .

Cùng lúc trước Teemo với khuê bởi vì cái nào hai cái, hẳn về sau thu hoạch này hai cũng là ngẫu nhiên anh hùng trang bị luân chuyển phần món ăn, hai năm trước mở ra đầu một cái thời điểm,

Hắn luôn cảm thấy bản thân lần này sẽ lúc tới vận chuyển, dù sao phía trước hệ thống đều hồ hẳn hai lần, lần này không đến cái Kiểm Thánh bộ đồ cái gì an ủi một chút có thể làm?

Kết quả. . . Là Yorick. . .

Tặng vũ khí, là một cái xẻng. . .

Làm lúc Hạ Nặc gọi là một cái tức giận a, vừa vặn làm lúc lại có cái uống say hải tặc tại trong nhà ăn nháo sự nên cái bàn, hẳn không nói hai lời quơ lấy cái xẻng liền đem cái kia một đường đưa đến bờ biển, sau đó liền nhân mạng xúc cùng một chỗ đập hạ biển.

Mà về sau một cái, Hạ Nặc đồng dạng là ôm cực lớn kỳ vọng đi mở ra, nhưng mà. . . Hiện thực cái gì, thường thường so huyền tưởng muốn thao đàn rất nhiều.

Ngẫu nhiên anh hùng, được nhiều.

Vũ khí, dao phay. . .

Ân, kỳ thật này cái coi như rất thực dụng, cuộc sống về sau bên trong, này đem dao phay liền thành Hạ Nặc thân là đầu bếp lúc chuyên môn bội đao, chỉ bất quá Patty bọn hắn cuối cùng là có thể một mặt không giải thích được nhìn thấy, Hạ Nặc đang dùng cây đao này cắt thịt thời điểm, là dùng một loại cẩn rằng nghiền lợi biểu lộ đi làm.

Cho nên nói, đến hiện tại, trải qua mưa gió tang thương Hạ Nặc, tâm tính đã vững như cây tằm quấy vạc lớn, dù là nhìn thấy hệ thống lần này miễn trừ chìa khoá hạn chế, nội tâm của hắn cũng là không có chút nào ba động, thậm chí có chút muốn gặm cá ướp muối.

"Ngài trước mắt có được Thanh Đồng bảo rương X 1, xin hỏi phải chăng mở ra?" Theo thường lệ, đang ánh mắt rơi tại Thanh Đồng bảo rương phía trên hai giây về sau, nổi lên như thế một nhóm khung chat.

"A ~ là." Hạ Nặc hữu khí vô lực trong lòng nửa đường.

"Ngài mở ra Thanh Đồng bảo rương, ở trong chứa là Valoran ngẫu nhiên anh hùng trang bị gói quà, đang tại luân chuyển bên trong, xin đợi."

"Ân, tiếp tục." Hạ Nặc đậu đen rau muống nói, "Nếu không ta trước đoán xem? Lần này là mù lòa, đưa tặng vũ khí là một cái chân thú đúng?"

"Chúc mừng ngài, luân chuyển thành công, lần này luân chuyển ngẫu nhiên anh hùng là, Ngọn Lửa Khởi Nguyên, Ornn."

"Ngài thu được Đúc Nóng Thánh Chùy X 1 "

"Ngài thu được dung nham áo giáp X 1 "

"Ngài thu được hừng hực hòa thuần X 1 "

... . .

"Chờ một chút! Ai?"

Bên tai thanh âm nhắc nhở liên tiếp vang lên, ba lô cột bên trong lấp lóe mà ra trang bị mới chuẩn bị càn làm cho nhân hoa mắt, Hạ Nặc khi nghe thấy câu nói đầu tiên thời điểm, liền cả kinh giương lên đứng lên, sau đó mặt mũi tràn đầy không dám tin hướng về giao diện thuộc tính xem đi.

"Ngọn Lửa Khởi Nguyên, Ornn?"

Xác định là mấy chữ này về sau, Hạ Nặc lâm vào một mặt mòng bức trạng thái bên trong, "Mẹ trứng, này ai vậy? Hoàn toàn không biết a, không là lão lái xe nhét ân mà? Này mẹ nó tính là gì, DOTA anh hùng loạn nhập?"

Tại hắn xuyên qua trước đó, LoL vừa mới đẩy ra mình thứ 137 vị anh hùng, Từ Thần Bóng Tối, Kayn, mà trước đó, tất cả anh hùng Hạ Nặc đều ném thử qua, nhưng xưa nay không nghe nói qua Valoran còn có này.

Chẳng lẽ là hắn sau khi xuyên việt, mới mới xuất trường anh hùng?

"Năm cỏ, có thể a, hệ thống khuôn, nghĩ không ra bình lúc người nhìn ngốc không kéo mấy, thế mà còn có loại này theo lúc đổi mới thao tác?"

Nghĩ đến muốn đi, cũng chỉ có như thế một loại khả năng, Hạ Nặc vội vàng mang theo lòng tràn đầy hiếu kỳ hướng về ba lô cột bên trong trang bị quét qua đó, mặc dù hắn không biết vị này anh hùng bối cảnh đến tốt cùng như thế nào, nhưng nghe thấy vừa rồi thanh âm nhắc nhở, cuối cùng không thể so với cái gì cái xẻng dao phay kém?

Nhưng mà, sau một khắc, Hạ Nặc liền biết bản thân sai, với lại sai rất thái quá.

(Đúc Nóng Thánh Chùy): Bán thân du đang ở nhân gian sử dụng thánh vật, để đặt tại ba lô cột bên trong sử dụng, có thể mở ra rèn đúc công năng, tại nhất định điều kiện hạ, đôi đã có vũ khí tiến hành ngoài định mức cường hóa thăng cấp, cùng cái khác đúc nóng Hạng Mục.

"Nửa. . . Bán thân!"

Hạ Nặc mồm dài đến Lão đại, thanh âm đều trở nên run rẩy lên, sau đó liền là hướng về phía trần nhà, lộ ra một cái kích động khó đề nén phách lối cười to: "A ~ a ~ a ~ a! Lão tử rốt cục thoát Phi nhập Âu!"

Bỗng nhiên vung quyền!

Mẹ trứng, thật là không còn mặt đen a! Bán thân, Valoran đại lục bán thân đó là cái gì khái niệm, muốn là bảo trì vốn có lực lượng đi vào hải tặc thế giới, chỉ sợ phát phát tay liền có thể hủy diệt toàn bộ biển cả, mà bản thân lần này mở bảo rương mở ra, vậy mà là một vị bán thân vũ khí bộ đồ!

"Phát đạt, phát đạt. . ."

Hạ Nặc hưng phấn mà mặt đỏ rần, liền vội vàng đem lực chú ý toàn bộ tập trung đến vũ khí văn tự giới thiệu chi lên: "Lại nói này vũ khí đến cùng là dùng tới làm gì. . . Xem ra là không thể lấy ra dùng, vẫn phải một mực thả tại ba lô bên trong dùng để mở ra rèn đúc công năng?"

"Vậy ta ở đâu rèn đúc?"

Đang có chút kỳ quái đâu, Hạ Nặc bỗng nhiên phát hiện, tại giao diện thuộc tính góc trên bên phải, không biết lúc vậy mà nhiều hơn một cái độc lập khu vực, làm bên trong liền là hai cái hình vuông khoảng trắng, một cái ngon nguồn viết "Chủ" chữ, một cái viết "Phó", mà ở bên trái còn có một cái trống không dài mảnh, bên cạnh có "Hỗ trợ vật liệu cửa vào" vài cái chữ to.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Lần thứ nhất tiêu kim

"Cái này là rèn đúc cột a?"

Hạ Nặc sờ lên cái cảm, ánh mắt hơi động một chút, rồi tại rèn đúc cột dưới đáy một cái nút trên, một cái khung chat cấp tốc hiện lên đi ra, phía trên cấp ra mấy dạng tuyển hạng.

"Nguyên liệu rèn đúc, dung hợp rèn đúc, cường hóa thăng cấp, phân giải tinh túy. . . Tổng cộng bốn dạng a. . ." Hạ Nặc trầm ngâm, "Không qua đi hai loại tuyển hạng là màu xám, là cần gì điều kiện, mới có thể giải tỏa a. . ."

Nghiên cứu trong chốc lát, Hạ Nặc cũng không nhìn ra làm sao giải tỏa sau hai loại, dứt khoát cũng liền tạm lúc đem lực chú ý tập trung đến phía trước, phân biệt điểm tiến đi thử một chút, bên trong thể mà đều có văn tự giới thiệu, hoa mấy phút về sau, hần rốt cục là đại khái hiểu này hai hạng khác nhau cùng công dụng.

Đầu tiên là nguyên liệu rèn đúc, tên như ý nghĩa, đây là rèn đúc cột cơ bản nhất chức năng, đem đầy đủ vật liệu bỏ vào đi, hệ thống liền có thể tự động sản xuất vũ khí đến, thỏa thỏa hắc khoa kỹ.

Bất quá dễ Hạ Nặc cảm giác sâu sắc tiếc nuối là, có thể lựa chọn loại hình tựa hồ chỉ có đao kiếm hoặc là lưỡi búa cái búa này chút tương đối truyền thống vũ khí lạnh, muốn tạo cái pg cái gì đi ra là không thể nào, hạm nương loại này tinh tế vũ khí thì càng là thiên phương dạ đàm.

Mà dung hợp rèn đúc liền là thêm gần một tầng công năng, đại khái hiệu quả chính là có thể đem hai kiện vũ khí đúc nóng làm một cái, hần bên trong vũ khí chính đem đặt được giữ lại, vũ khí phụ thì sẽ bị chất lọc tinh hoa, dung hội nhập chủ vũ khí chỉ bên trong.

Nhìn thấy nơi này thời điểm, Hạ Nặc ánh mắt bỗng nhiên lúc liền là sáng lên. Áy! Cái đồ chơi này đối ta hữu dụng a!

Làm làm một cái ép buộc chứng người bệnh, đến cùng là lựa chọn Động Gia Hồ còn là phẩm chất cao hơn một tầng Sương Hàn sự tình, đến bây giờ còn khôn nhiều hần đâu, hiện tại có rèn đúc hệ thống, phân giải hết Sương Hàn, đem nó dung nhập Động Gia Hồ chỉ bên trong, há không là đắc ý?

Về phần tại sao không đem Động Gia Hồ làm làm phỏ vũ khí đúc nóng tiến vào Sương Hàn bên trong, Hạ Nặc còn là ý nghĩ kia. . .

Chuôi kiếm này bị chuột dùng qua mấy tháng, ta mẹ nó có bệnh thích sạch sẽ, không! Muốn! Dùng!

Nghĩ đến đây, Hạ Nặc tâm liền là một trận ngứa, hần vội vàng đem Động Gia Hồ rút ra, lại găm giường lấy ra tối hôm qua để ở chỗ này không nhúc nhích Sương Hàn.

Mà đang tại hần nghiên cứu làm như thế nào đem hai thứ này vũ khí bỏ vào rên đúc cột thời điểm, giao diện thuộc tính trên bỗng nhiên liền nhảy ra một nhóm màu đen chữ lớn đến:

"Ngài bây giờ có được vũ khí, đại khoái đao hai mươi một công Sương Hàn một kiện,

Người chơi tự chế đạo cụ kiếm gỗ một thanh, xin hỏi phải chăng đúc nóng?"

"Mẹ trứng. . . Người chơi tự chế đạo cụ là cái quỷ gì, xem thường chúng ta bình dân người chơi đúng không?" Hạ Nặc hơi có chút nhúc nhẻ cả trứng đậu đen rau muống một câu, sau đó yên lặng nhẹ gạt đầu, "Vâng."

"Mời lựa chọn vũ khí chính." Màu đen chữ lớn ẩn đi, lại là một cái mới khung chat hiện lên đi ra.

"Động gia. . . Không đúng, người chơi tự chế đạo cụ, kiếm gỗ." Hạ Nặc ngửi khí càng nhúc nhẻ cả trứng.

"Vũ khí chính xác nhận xong, vũ khí phụ là đại khoái đao hai mươi một công Sương Hàn, tại đúc nóng sau khi kết thúc, ngài vũ khí chính đem đặt được tân sinh, nên thao tác không thể rút về, xin hỏi phải chăng tốn hao 500 điểm kinh nghiệm tiến hành đúc nóng?"

"Đương nhiên là xác nhận. . . Ấy? Các loại!" Hạ Nặc bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn: "A? Còn muốn điểm kinh nghiệm?"

Đáp lại hần là hệ thống khuôn thật dài trăm mặc.

"Thật là tát chó, đúc nóng một lần liền là 500? Người mẹ nó có biết hay không ta điểm kinh nghiệm có bao nhiêu khó lừa?" Hạ Nặc vô ý thức ánh mắt trên dôi, quét mắt thanh thuộc tính của mình, nhìn không được tức giận nói, "Ta đến hiện tại cũng liền 3700 nhiều tốt a, thật vất vả đột phá liền muốn đột phá bốn ngàn thăng cấp, một lần chụp nhiều như vậy, người sao không đi cướp?"

Muốn là ba năm trước đây còn tốt, hần hiện tại, theo thực lực tăng lên, muốn thu hoạch được đại điểm kinh nghiệm đơn giản liền là muôn vàn khó khăn a, liền lấy trước đó chiến đấu tới nói, hần đem băng hải tặc Buggy thượng hạ hơn một trăm người giết sạch sẽ,

"Đã thu hoạch được ngài xác nhận, ngài anh hùng điểm kinh nghiệm - 500, đúc nóng mở ra, bởi vì ngài vũ khí cường hóa đẳng cấp khá thấp, lần này xác xuất thành công ước là 95%, mời kiên nhẫn chờ đợi. . ."

". . . Nằm. . . Ngọa tào?"

Hạ Nặc toàn bộ người đều kinh ngạc, đầu hần một lần ý thức được, không quản là trò chơi gì Hỗ trợ hệ thống, đều là lấy dụ dạy tiêu kim là thứ nhất sự việc cần giải quyết, mặc dù bản thân này con Trí Năng thấp đáng thương, nhưng tại này một phương diện, cũng giống như vậy Hắc Tâm đó a cho ăn!

Kết quả là, tại Hạ Nặc cắn răng nghiên lợi nhìn hằm hằm bên trong, giao diện thuộc tính trên điểm kinh nghiệm thanh tiến độ, không chút lưu tình giảm bớt một đại đoạn, mà trong tay hần Động Gia Hồ với Sương Hàn, cũng cùng lúc biến mất tại hiện thực bên trong.

Rên đúc cột bên trong, giống như nham tương hùng hực quang mạng Nhất Thiểm mà qua, nương theo lấy chỉ có Hạ Nặc một người nghe được rên sắt âm thanh, trọn vẹn qua mười mấy giây, quang hoa mới dần dần liếm đi, lại nhìn đi lúc, vũ khí phụ cột bên trong Sương Hàn biến mất vô tung vô ảnh, chỉ còn lại có Động Gia Hồ một thanh kiếm này.

"Chúc mừng ngài, vũ khí chính người chơi tự chế đạo cụ đã đúc nóng xong, xin ngài kiểm tra và nhận."

(vũ khí tên: ?)

(chất liệu: Cứng rắn vật liệu gỗ tinh luyện sắt thép)

(độ cứng: 4569)

(sắc bén độ: 5172)

(độ bền: 8775)

(hiệu quả đặc biệt trải qua qua Ormn chỉ chùy đoán tạo qua vũ khí, có hai loại hình thái có thể cung cấp hoán đổi)

... . .

"Ấy? Lúc này thế mà trả lại ra vũ khí trực quan số liệu? Thật là có đủ đơn giản thô bạo a, bắt quá ta ưa thích. . ."

Động Gia Hồ lại xuất hiện tại tay bên trong, quen thuộc làm bằng gỗ xúc cảm lòng bàn tay truyền đến, nhưng mà Hạ Nặc thời khắc này lực chú ý, lại là toàn bộ bị giao diện thuộc tính nổi lên hiện ra văn tự giới thiệu hấp dẫn qua đó, càng hấn là xem đến phần sau thời điểm, hấn ngăn người, kỳ quái nói: "Hai loại hình thái có thể hoán đổi? Thứ quý gì?"

Giao diện thuộc tính không có cho ra cụ thể giải thích, Hạ Nặc đành phải bản thân cúi đầu nghiên cứu, hấn đem Động Gia Hồ hoành gio lên ánh mắt cân bằng chỗ, vừa đi vừa về cẩn thận chu đáo mấy lần về sau, rốt cục đã nhận ra một số không giống bình thường đồ vật. .

"Lý khẩu với lưỡi kiếm Âm Bộ nơi đó, tựa hồ cùng trước kia không giống nhau lắm. ."

Có chút trầm tư một hồi, Hạ Nặc trong lòng có chút suy đoán, hấn bỗng nhiên dùng tay trái ấn ở thân kiếm, sau đó tay phải nắm chặt chuôi kiếm, hướng về phương hướng ngược nhau, đột nhiên dùng sức một rút!

Bá!

Chói mắt hàn quang, tại thời khắc này bỗng nhiên chiếu sáng lên Hạ Nặc khuôn mặt, hấn đây là không dám tin cúi đầu nhìn đi, lại là ngạc nhiên trông thấy, lý khẩu hai bên, chỗ chuôi kiếm có đạo đạo màu trắng hoa văn nổi lên, mà đổi thành một bên thân kiếm, lại trở thành một đạo toàn thân trắng như tuyết Tinh Cương trường kiếm!

Về phần nguyên bản Động Gia Hồ làm bằng gỗ thân kiếm, thỉnh linh trở thành một cái trống rỗng hình, tựa như vỏ kiếm thoát ra đến, bị sống ở đó nhi Hạ Nặc, đơn độc nắm tại tay trái chi bên trong. .

Nhẹ nhàng đem Tinh Cương đúc thành thân kiếm gio lên, lãnh mang như nước, nhàn nhạt lưu chuyển lên, Hạ Nặc kinh ngạc nhìn tốt một đại hội, mới có chút hiểu được, rèn đúc cột bên trong nói tới, bản thân cái này vũ khí có hai loại hình thái rất cuộc là ý gì.

Kiếm bên trong. . Có kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Lại gặp, Đông Hải!

"Kém chút bị giấu điểm qua. ."

Nhìn qua với lúc đầu Sương Hàn cực là tương tự trường kiếm, Hạ Nặc hít sâu một hơi, đem nó cầm trở về làm bằng gỗ vỏ kiếm chi bên trong, sau đó lại lại lần nữa nắm chặt chuôi kiếm, đem hấn chậm rãi rút ra.

Lần này, xuất hiện ở trước mắt, không còn là Tinh Cương lưỡi kiếm, mà là một thanh giản dị tự nhiên cũ kỹ kiếm gỗ, với nguyên bản Động Gia Hồ không khác nhiều.

Gặp đây, Hạ Nặc mới yên lòng, mặt trên lộ ra một tia có chút ý cười.

Lúc đầu, hấn nhìn thấy kiếm gỗ chỉ là xác ngoài, bên trong là cải tạo qua Sương Hàn lúc, tâm lý còn là rất cách ứng, nhưng sau đó liền kịp phản ứng, vũ khí chính cùng vũ khí phụ địa vị phát sinh bị lệch cái gì, hệ thống là tuyệt đối sẽ không xuất hiện loại sai lầm cấp thấp này.

Quả nhiên, hiện tại xem ra, cái kia cái phía ngoài kiếm gỗ liền thật chỉ là cực kỳ lừa gạt sắc thái xác ngoài mà thôi, chân chính hình thái hoán đổi ở chỗ thân kiếm, mà này tựa hồ là căn cứ Hạ Nặc ý niệm của mình đến không ché. .

Đang trầm ngâm ở giữa, bỗng nhiên, trước mắt còn chưa thu hồi giao diện thuộc tính trên, lại nhảy ra một cái khung chat đến, phía trên màu đen chữ lớn trong nháy mắt đem Hạ Nặc lực chú ý hấp dẫn qua đó:

"Kiếm trắc đến ngài trước mặt vũ khí đã duy nhất, xin hỏi phải chăng sử dụng đưa tặng vũ khí cường hóa cơ hội?"

"Áy, đúng nga, còn có cái khác ban thường đâu, kém chút bị cái đồ chơi này làm cho đều nhanh quên đi."

Hạ Nặc vỗ đầu một cái, mắt nhìn trong tay Động Gia Hồ về sau, không do dự gật gật đầu, "Vâng"

Sau một khắc, Hạ Nặc rõ ràng cảm giác được trong tay mình siết chặt Động Gia Hồ có chút rung động một tý, cơ hồ là một giây cũng chưa tới công phu, khung chat liền mới đổi mới một nhóm văn tự đi ra:

"Chúc mừng ngài, cường hóa đã thành công."

(vũ khí: Động Gia Hồ (người chơi tự chế đạo cụ))

(độ cứng: 7571)

(sắc bén độ: 8875)

(độ bền: 9679)

(hiệu quả đặc biệt trải qua qua Ornn chỉ chịu đoán tạo qua vũ khí, có hai loại hình thái có thể cung cấp hoán đổi)

...

"A?"

Ánh mắt tại mới số liệu phía trên quét qua mà qua,

Hạ Nặc khẽ di một tiếng, mặt trên lộ ra có chút kinh ngạc, "Tình huống như thế nào, hai loại hình thái cường hóa trình độ không giống nhau?"

Cùng lúc trước so sánh, kiểm gỗ hình thái số liệu cơ hồ là nhảy vào một đại đoạn, mà trái lại phổ thông Tinh Cương trường kiếm hình thái, tăng phúc cực là có hạn, lập tức liền bị lại vượt qua qua đó, bởi như vậy, trước đó vẹn vẹn là độ bền cao hơn ra Động Gia Hồ, giờ phút này tất cả số liệu đều đã toàn diện chiếm ưu.

Nói cách khác, trải qua qua lần thứ hai cường hóa về sau, Động Gia Hồ cấp bậc cũng là hoàn lương khoái đao đi tới đại khoái đao hai mươi một công tình trạng, thậm chí bài danh còn có thể so giá giá trị hơn một trăm triệu Belly "Sương Hàn" cao hơn ra!

"Áy, không hiểu cảm giác có chút chờ mong a. . ." Tại làm rõ ràng biến hóa tình huống về sau, Hạ Nặc tinh thần khẽ rung lên.

Àn, bởi như vậy, về sau đứng trên tạp ngư tiểu lâu la cái gì, liền rút kiếm đều không cần, trực tiếp dùng gập vỏ kiếm là có thể, mà hơi cường địch nhân có thể dùng Sương Hàn hình thái đến chống lại, về phần chân chính Động Gia Hồ hình thái nha, không thể nghi ngờ liền thành một kiện binh lúc không cần vận dụng, gập được chân chính cường địch lúc liền có thể lấy ra trang X Thần khí a!

Áy hắc hắc, nếu như có một ngày, có thể sử dụng một thanh kiếm gỗ chặt đứt hắc đao "Dạ" lời nói. .

Hạ Nặc trong mắt tránh qua một tia kích động chỉ sắc.

Đương nhiên, ngày đó có lẽ không nhỏ khả năng.

Thu hồi Động Gia Hồ, ánh mắt một lần nữa quay lại giao diện thuộc tính, Hạ Nặc nhưng là nhớ kỹ, hắn còn có cuối cùng một hạng ban thưởng, "Ngẫu nhiên điểm thiên phú" còn chưa từng nhận lấy đâu, cũng không biết cái thiên phú này điểm chỉ đến cùng là cái gì. .

Nếu như chỉ liền là LoL bên trong điểm thiên phú, vậy nhưng là phân làm cơ sở thiên phú với cơ sở thiên phú hai đại loại, theo quy tắc nói đến, chỉ có điểm ra cơ sở thiên phú, mới có thể từng bước một giải tỏa bốn hệ cơ sở thiên phú, mà tổng cộng mới chín loại cơ sở thiên phú, cơ hồ mỗi một dạng xuất hiện tại hải tặc thể giới, đều có thể cho hắn hình thành cường đại trợ lực.

"Nếu có thể điểm ra cái lời đình lãnh chúa pháp lệnh liền tốt. . . Triệu hồi ra một đạo từ trên trời giáng xuống lời đình cái gì ngấm lại liền rất đốt a. . ." Hạ Nặc nói thầm lấy, ánh mắt liếc nhìn trong chốc lát, rốt cục là tại ba lỗ cột bên cạnh tìm được nhận lấy hạng, sau đó không chút do dự lựa chọn nhận lấy.

Giao diện thuộc tính lại lần nữa sáng lên một cái khung chat.

"Ngài sử dụng lập tức điểm thiên phú ban thưởng X 1, đang tại là ngài ngẫu nhiên tạo ra thiên phú ban thưởng. . ."

"Ngô, cảm giác có chút không ổn. . ." Hạ Nặc hừ lên mắt, một màn này, có vẻ như cùng lúc trước hắn mở Thanh Đồng bảo rương ngẫu nhiên luân chuyển anh hùng có điểm giống a. .

"Luân chuyển đã kết thúc, chúc mừng ngài thu hoạch được điểm thiên phú Wanderer !"

"Wanderer: Giáo quyết loại cơ sở thiên phú, tại không phải trạng thái chiến đấu dưới, thu hoạch được ngoài định mức di tốc tăng thêm, trước mắt đẳng cấp cấp một, là cơ sở thiên phú phong bạo Kỵ Sĩ tuôn ra học tập trước thiết lập điều kiện."

"Quả nhiên không thể trông cậy vào lần thứ nhất liền có thể cho ra cơ sở thiên phú ban thưởng a."

Hạ Nặc đối với cái này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, ngược lại là cảm thấy loại thiên phú này với hắn mà nói đã là tương đối khá, càng hắn là khi nhìn đến thanh thuộc tính bên trong, bản thân nhanh nhận trị số lại cực kỳ khó được tăng lên 3 điểm về sau, tâm tình càng vui vẻ hơn chút, "Tăng lên di tốc cái gì, cảm giác rất thích hợp ta à. . ."

Quả nhiên, hôm nay liền là thoát Phi nhập Âu thời gian a uy!

Nhận lấy xong tất cả ban thưởng về sau, Hạ Nặc chỉ cảm thấy một trận vừa lòng thỏa ý, đối với sắp rời đi Đông Hải hắn tới nói, này chút trợ lực không thể nghỉ ngơi lại để cho thực lực của hắn tăng lên một cái cấp bậc, đối mặt Grand Line cái kia chút tầng tầng lớp lớp treo vách tường nhóm, cũng càng có niềm tin a.

...

Thời gian lặng yên không một tiếng động trôi qua, trong nháy mắt, ròng rã một tuần lễ cứ như vậy đi qua.

Tại một tuần này bên trong, Drummond gia tộc thương đội, lấy đi cả ngày lẫn đêm hiệu suất, hướng về Reverse Mountain phương hướng cao tốc xuất phát lấy, mà tại hải lưu với gió mùa trợ giúp dưới, ngày thứ tám hoàng hôn, nguy nga cao ngất đất nung đại lục, rốt cục là xuất hiện ở đường chân trời bên trong.

Đất nung đại lục, tên như ý nghĩa, bởi vì là phía trên thổ nhưỡng tầng ngoài lấy hồng sắc làm chủ mà có như thế một cái tên, này là một mảnh với Grand Line Tháp tự tương giao hình khuyên đại lục, với cùng là vòng trạng Grand Line, tạo thành hai cái giao lộ.

Hắn bên trong, thứ hai cái giao điểm, là thánh địa Mariejois, nơi đó ở vào Grand Line trung bộ, là Grand Line tiến vào tân thế giới hai đầu thông đạo thứ nhất. Mà thứ nhất cái giao lộ, liền là đã gần ngay trước mắt Reverse Mountain.

Làm là tiến vào Grand Line thông đạo, Reverse Mountain trên hết thấy có năm cái thủy đạo, hiện lên X hình phân bố, dòng nước bốn nhà vừa ra. Hắn bên trong bốn đầu thủy đạo dòng nước thông hướng đỉnh núi, mà một đầu cuối cùng thủy đạo thì là chảy vào Grand Line, mỗi một ngày, đều có vô số đến từ phương hướng bốn cái khác biệt hải vực đội thuyền dựa vào đầu này thần kỳ dòng nước tiến về Grand Line, mà Drummond gia tộc thương thuyền nhìn quy mô khổng lồ, cũng chỉ bất quá là này dòng lũ chỉ bên trong một sợi bọt sóng nhỏ thôi.

Bất quá, để Hạ Nặc có chút kỳ quái là, Reverse Mountain rõ ràng đã xuất hiện ở tầm mắt bên trong, cả chi thương đội chín chiếc thuyền lại là cùng lúc ngừng lại, ngay từ đầu hắn còn lấy là bởi vì là bên này hải lưu hội tụ, quá chảy xiết, mà cần sớm bố trí điều chỉnh nguyên nhân.

Nhưng khi hắn đi ra buồng nhỏ trên tàu, đi vào boong thuyền phía trước, trông thấy mông lung hơi nước bên trong, vắt ngang tại hoàng hôn bên trong ba chiếc hải quân quân hàm lúc, Hạ Nặc mới biết được, chính mình suy đoán. . . Hoàn toàn là sai lầm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Sơ sẩy giấu giếm

"Smoker tiên sinh! Phía trước lại có không biết đội tàu lái tới!"

Rộng lớn vô ngần mặt biển chỉ trên, ba chiếc hải quân quân hàm xếp thành một hàng, ở giữa nhất quân hàm boong thuyền phía trước, một người mang kính mắt thiếu nữ tóc đen bỗng nhiên buông xuống kính viễn vọng, quay đầu hô lớn nói.

"A, ta cũng nhìn thấy."

Smoker vẫn như cũ duy trì bộ kia lấy thân trên cách ăn mặc, miệng bên trong ngâm điệu xi gà, mặt không thay đổi nhìn qua phía trước, "Đi, phái người tiến lên, nghe ngóng một tý đôi phương địa vị, muốn là khả nghi, trước tiên khai triển điều tra hành động!"

"Vâng!"

Tashigi không chút do dự hướng hắn chào một cái, sau đó liền vội vàng hướng về hậu phương buồng nhỏ trên tàu phòng truyền tin chạy đi.

Không nhiều lúc, phía bên phải hơi nhỏ một vòng quân hàm liền tiếp thụ lấy mệnh lệnh, chủ động hướng về phía trước dựa sát vào qua đó, sau đó chậm rãi cùng Drummond gia tộc chi này thương đội chủ thuyền tới gần. Một cái hải quân thượng úy mang theo hơn mười người binh sĩ lên thuyền, cùng chủ động chào đón Alvida bọn người bắt đầu trò chuyện.

"Thật là phức tạp a. . ."

Số ba hàm trên, Hạ Nặc đã lặng yên lui về lầu hai, thấu qua cửa sổ mạn tàu nhìn chăm chú lên tình huống bên kia, ánh mắt tại quân hàm cùng chủ thuyền bên kia vừa đi vừa về quét mắt một lần về sau, hắn hơi nhíu lên lông mày, lầm bầm nói:

"Lại có ba chiếc quân hạm a, này tại Đông Hải đã là ghé góm đội hình a. . . Đến cùng là nơi nào hải quân?"

... ..

"Báo cáo! Smoker tiên sinh, căn cứ trước mặt Larry thượng úy tin tức truyền đến, chỉ này thương đội thuộc về Drummond gia tộc, với lại lần này cũng là từ Drummond gia tộc nữ chủ nhân tự mình dẫn đội, tiến về Grand Line làm giao dịch!"

Boong thuyền trên, Tashigi thả vừa mới lấy qua gọi điện thoại tới trùng, một mặt nghiêm túc đối Smoker nói.

"Ngô. . . Drummond gia tộc a?"

Smoker chân mày hơi nhíu lại, "Nếu như ta nhớ không lầm, gia tộc này có vẻ như là Đông Hải lớn nhất mấy cái thương nghiệp gia tộc thứ nhất?"

"Đúng vậy, Smoker tiên sinh!" Tashigi nhớ lại một tý, lại bổ sung: "Với lại căn cứ bản địa gia tộc uy tín ghi chép, gia tộc này luôn luôn tín dụng tốt đẹp, không có bất kỳ cái gì vi phạm ghi chép, còn đã từng trợ giúp cái khác chi bộ hải quân, tiêu diệt đếm rõ số lượng nhóm hải tặc!"

"Dạng này a. . ." Smoker nghe vậy hí hí mắt, trầm ngâm trong chốc lát về sau, thần nhiên nói:

"Đã lai lịch không có vấn đề gì,

Vậy liền để Larry bọn hắn trở về đi, thả bọn họ qua đó, tiếp tục kiểm tra đám tiếp theo đội tàu. Chúng ta hải quân chi bộ, còn là cần loại này bản địa đại gia tộc ủng hộ, không thể quá đặc tội."

"Vâng!"

Tashigi vội vàng chào một cái, sau đó hơi lui lại một bước, cúi đầu đối điện thoại trùng nhẹ giọng nói nhỏ.

Một lát sau, bên kia Larry thượng úy nhận được mệnh lệnh, không chút do dự bứt ra lui về, mang theo thủ hạ đám binh sĩ đến quân hạm trên, mà theo hải quân cho đi, Drummond gia tộc thương đội rốt cục lại lần nữa giương buồm xuất phát, hướng về đường chân trời bên ngoài xa xa có thể thấy được Reverse Mountain chạy nhanh đi.

"Đông Hải đi ra Kiếm Hào, Tật Phong Hạ Nặc a. . ."

Ánh mắt dần dần đi xa đội tàu thu hồi, Smoker chậm rãi phun ra một ngụm vòng khói, ánh mắt u lãnh nhìn qua tại chỗ rất xa mặt biển, lầm bầm nói: "Thế mà có thể làm cho Đông Hải xuất hiện loại này gần ức treo giải thưởng đại hải tặc, tuyệt đối là ta thất trách, vô luận như thế nào, ta đều muốn đưa người tiêu giảm tại Đông Hải, tuyệt đối sẽ không cho người đi Grand Line cơ hội."

Hơn một tuần lễ trước, 16 chi bộ Chuột Thượng Tá bị giết, chủ mưu Hạ Nặc đang vây công phía dưới, vẫn như cũ lông tóc không tổn hao gì rút đi một chuyện, trải qua quá trận đông đảo truyền thông tuyên truyền, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ biển cả, tại rất nhiều nơi, thậm chí hải quân bản bộ, đều đưa tới cực kỳ chấn động mạnh động.

Càng hấn là đang lộng thanh trước sau trải qua qua, cùng điều tra rõ ràng Hạ Nặc một cái khác cái đại biểu "Chính nghĩa" thân phận về sau, hải quân bên trong không ít người đều cảm thấy giống là chịu một bạt tai, mặt phát hỏa cay. Mà bản bộ Trung tướng Momonga thì là đem việc này xem là năm nay sĩ nhục lớn nhất thứ nhất, cao độ coi trọng phía dưới, trước là đem Hạ Nặc tiền truy nã đề cao đến một cái viễn siêu Đông Hải vốn có trình độ, sau đó lại đối vừa tới Loguetown đóng quân không lâu Smoker hạ tử mệnh lệnh, yêu cầu hấn nhất định phải lấy thời gian ngắn nhất, đem vẫn như cũ ung dung ngoài vòng pháp luật Hạ Nặc giải quyết hết.

Chết hay sống không cần lo.

Nhưng mà Đông Hải hấn chi đại, Smoker tại tiếp vào quan trên mệnh lệnh về sau, mặc dù cũng rất muốn sớm một chút cầm Hạ Nặc, nhưng cũng không thể ngày ngày mở ra quân hạm khắp nơi điều tra? Tại là hấn cũng chỉ có thể ra hạ sách này, lựa chọn tại phong thanh chặt nhất trong khoảng thời gian này, căn tại Reverse Mountain phía trước, đánh cược vận khí nhìn xem có thể hay không ở chỗ này gặp đối phương.

Dù sao, rất nhiều tiền thưởng cùng danh khí đều nâng lên hải tặc, đều sẽ chọn rời đi bản thổ, tiến về Grand Line mạo hiểm, cho nên cái lựa chọn này tỷ lệ thành công còn là không nhỏ, huống chi, lúc trước bản bộ phái hấn tọa trấn Loguetown, mục đích lớn nhất chính là vì tại này cái cổ họng vị trí, đem không thể trưởng thành hải tặc bóp chết tại cái nôi chi bên trong, cho nên nói, làm sao hấn đều không lỗ, coi như vận khí không tốt, không thể gặp phải Hạ Nặc, tiện tay thu lại không biết sống chết xông đến tôm nhỏ mét, tích lũy xuống tới cũng coi như là thu hoạch không nhỏ a.

... ..

"Còn tốt không có xảy ra chuyện gì. . ."

Cửa sổ mạn tàu về sau, mắt thấy hải quân quân hạm cùng phía bên mình khoảng cách càng kéo càng xa, Hạ Nặc nhẹ nhàng thở ra, quay người hướng về gian phòng của mình đi đi.

Tuy nói, đối với mắt dưới hấn mà nói, phổ thông Đông Hải hải quân đã không tạo thành cái uy hiếp gì, nhưng này cũng phải phân trường hợp a, tại loại này sắp lẫn lộn Reverse Mountain mấu chốt trên, Hạ Nặc mới không nguyện ý bởi vì là bản thân mà dẫn xuất cái gì yêu cầu thân đầu, nói như vậy chẳng

những chậm trễ mình hành trình, sẽ còn cho nguyện ý chờ khách bản thân chi này thương đội mang đến phiền toái không nhỏ a.

Đảo mắt về tới gian phòng, Hạ Nặc đóng cửa lại, ở giường bên cạnh ngồi xuống, rút ra Zeff quyền kia hàng hải nhật ký, lại say sưa ngon lành đọc.

Trong mấy ngày này, cuộc sống của hắn nói thực ra trôi qua còn là rất nhàm chán, thuyền trên không có cái gì nơi thích hợp để hắn luyện một chút thân thủ, thời gian ở không trừ ăn cơm ra đi ngủ đánh Tiểu Lạc bên ngoài, cũng chỉ có nằm giường trên nhìn xem bản này nhật ký, mới có thể miễn cưỡng duy trì sinh hoạt bộ dạng này.

Không thể không nói, Zeff một đoàn người kinh lịch có thể nói là tràn đầy khó khăn trắc trở, Hạ Nặc tại vừa mới bắt đầu thô sơ giản lược lật ra một lần về sau, lại nhìn không được quay đầu chọn lấy chút chi tiết nhìn nhiều lần. Duy nhất khá là đáng tiếc là, từ đến Quần đảo Sabaody về sau, bản này nhật ký trên ghi chép như vậy kết thúc, cho nên đối với Zeff đến cùng có hay không đi qua tân thế giới, Hạ Nặc y nguyên hoàn toàn không biết gì cả.

"Nói đến, đội chút nữa liền muốn lật qua Reverse Mountain. . ."

Đọc hai ba trang về sau, Hạ Nặc bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, có chút nhũn mảy, ánh mắt rơi tại rộng mở cửa sổ trên, "Tiểu Lạc tên kia, có vẻ như buổi chiều liền ra đánh bắt cá ăn, này đều nhanh mặt trời lặn. . . Cũng nên trở lại đi?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Biến cố lan tràn!

Trời chiều dần dần ngã về tây.

Chảy xiết hải lưu tại Reverse Mountain trước hội tụ, mặt biển cũng không bình tĩnh, liền cách xa nhau chừng bảy tám dặm xa ba chiếc hải quân quân hạm, đều tại này cuộn cuộn sóng cả chi bên trong, không ngừng mà rất nhỏ lung lay.

Smoker đứng tại boong thuyền trên, yên lặng nghe Tashigi báo cáo. Sắc trời không lâu liền muốn đen, cho nên muốn muốn bóp lấy cái giờ này sớm chút thông qua Reverse Mountain đội thuyền cũng không hề ít, cứ như vậy không lâu sau, hải quân liền đã lại lục soát hai chi đội tàu.

"Ta nói, Smoker tiên sinh. . ."

Hồi báo xong về sau, Tashigi do dự trong chốc lát, vẫn là không nhìn được mở miệng nói: "Đội chút nữa liền là buổi tối, chúng ta muốn hay không sớm một chút về Loguetown nghỉ ngơi, hôm nay bận rộn cả ngày, vừa nhìn thấy thật nhiều binh sĩ, đều có chút đáng về oán giận. . ."

"Oán trách?"

Smoker hừ lạnh một tiếng, híp mắt nói: "Hừ, bọn hắn có cái gì tốt oán trách, bình thường huấn luyện cả đám đều ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, đến phiên công việc bên ngoài nhiệm vụ liền người đẩy ta đây, đến Đông Hải cũng có ba tháng, đám người kia cùng chúng ta bản bộ mang tới tình anh binh sĩ chỉ ở giữa chênh lệch, chẳng lẽ người còn không có nhìn ra sao?"

"Nhưng. . . Cái này cũng không thể chỉ trách bọn hắn?" Tashigi nhũ lên lông mày, "Dù sao nơi này chỉ là Đông Hải a, hoàn cảnh cùng tài nguyên cái gì, bản thân liền không có cách nào cùng Grand Line so sánh? Tổ chất thân thể cái gì có khác biệt, cũng là chuyện rất bình thường a."

"Tổ chất thân thể chỉ là một phương diện, càng quan trọng hơn là nghị lực cùng tín niệm." Smoker khẽ lắc đầu, thần nhiên nói: "Tashigi, người phải biết, lúc này mới là vì cái gì cả hai. . ."

Lệ!

Liền tại này lúc, một tiếng ung mình bỗng nhiên từ không trung chi bên trên truyền đến, ngắt lời hắn, Smoker nhũ nhũ mảy, hướng trời bên trên nhìn mắt, nhưng gặp một đạo hắc ảnh tại đó hồng sắc hỏa thiêu vân bên trong Nhất Thiêm mà qua.

"Màu đen liệt ung a. . ."

Smoker nao nao, mắt bên trong dị sắc lấp lóe, tựa hồ là đang nhớ lại cái gì, mà ngay sau đó, khi hắn nhìn thấy, cái kia bóng đen còn như ánh sáng từ phía chân trời lao xuống mà xuống, hướng về phương xa Drummond thương đội một chiếc thuyền trên rơi đi lúc, con người bỗng nhiên co rụt lại, gầm thét lên tiếng nói:

"Tashigi!"

"Tại, trưởng quan!"

Tashigi bị giật nảy mình, mặc dù có chút không rõ ràng cho lắm, nhưng còn là vội vàng nghiêm bộp một tiếng cúi chào nói.

"Mệnh lệnh đi, tất cả quân hạm,

Cho ta toàn bộ quay đầu, hết tốc độ tiến về phía trước!" Smoker quát lạnh nói, "Tại Drummond gia tộc thương đội bắt đầu lăn lộn Reverse Mountain trước đó, đem bọn hân chặn lại!"

"Vâng! Trưởng quan!" Tashigi trước là không chút do dự lớn tiếng đồng ý, nhưng chợt mặt trên liền dâng lên cảm thấy rất ngỡ vực, thấp giọng hỏi, "Nhưng là. . . Smoker tiên sinh, trước đó người không phải nói, chúng ta tốt nhất đừng quá trải qua tội loại này Đông Hải đại gia tộc à, làm sao hiện tại . . ."

"Lúc bình thường dưới, khẳng định là như thế, bất quá hiện tại lời nói, nhưng là khác rồi a. . ."

Smoker không có xem Tashigi, ánh mắt nhìn chăm chăm vào càng ngày càng xa thương đội, mắt bên trong đầy là vẻ lạnh lùng, "Chúng ta vị kia Đông Hải Kiếm Hào Hạ Nặc, nhưng là tại cái kia chút thương thuyền bên trong cất giấu. . ."

"Áy. . . Hạ Nặc?"

Tashigi giật mình, gương mặt thanh tú trên đầy là khó mà tin được chi sắc, do dự trong chốc lát, tựa hồ muốn hỏi lại cái gì, nhưng cuối cùng còn là không có lên tiếng, cẩn cẩn rằng, vội vàng quay người hướng phòng thuyền tin đi.

... . .

Đồng, đồng, đồng.

Tiếng gõ cửa nhẹ bỗng nhiên vang lên, đánh thức ở giường vừa nhìn hàng hải nhật ký xem có chút mê mẩn Hạ Nặc, hân không có suy nghĩ nhiều, vội vàng xuống giường mở cửa, xem xét thanh người trước mặt về sau, mặt trên liền lộ ra mỉm cười đến:

"Làm sao vậy, Vũ Thôn đại thúc, có chuyện gì không?"

Cửa đang là Vũ Thôn, nhiều ngày như vậy qua đó, hân chân trên thương thế đã cơ bản khôi phục, băng vải cũng hủy đi, giờ phút này mặt trên cười ha ha, âm ái nói:

"Không có việc gì, liền là một hồi sẽ qua, liền muốn bắt đầu lăn lộn Reverse Mountain, nếu như nhớ không lầm, Hạ Nặc đại nhân người là lần đầu tiên đi Grand Line đi, có cần phải tới boong thuyền trên nhìn xem?"

"A? Đã đến Reverse Mountain hạ sao?" Hạ Nặc có chút ngoài ý muốn, nghĩ nghĩ về sau, liền khẽ mỉm cười đáp ứng xuống, "Tốt, dù sao đợi chút nữa đoán chừng sóng gió rất lớn, ta tại trong khoang thuyền đội cũng ngồi không yên."

bên giường lấy qua Động Gia Hồ về sau, Hạ Nặc liền theo Vũ Thôn một đường đi xuống lầu, thật vừa đúng lúc, vừa ra cửa khoang, liền gặp được Tiểu Lạc ngâm một con cá lớn từ trên trời giáng xuống, rơi tại boong thuyền trên, sau đó mặt mũi tràn đầy mừng rỡ hướng về hân bu lại.

Hạ Nặc không để ý đến nó, cùng Vũ Thôn đến boong thuyền phía trước lan can trên, quả nhiên, chính như Vũ Thôn trước đó nói, giờ phút này thương đội đã hoàn toàn chôn tại nguy nga Reverse Mountain đang phía dưới, hai bên dòng nước càng phát ra chảy xiết, cuối cùng tại trước núi hội tụ, lời cuốn mà trên, tạo thành một đầu hướng lên phía trên đảo lưu kỳ lạ hải lưu.

Hướng về bốn phía nhìn đi, thương đội tất cả đội thuyền cánh buồm đều đã kéo căng, mà những người trên thuyền cũng cơ bản đều xuất hiện ở buồng nhỏ trên tàu bên ngoài, mỗi một người đều là bận rộn vội vã bộ dáng, là sắp lăn lộn Reverse Mountain, làm lấy chuẩn bị cuối cùng.

Nhưng mà, liền ở đây lúc.

Ầm ầm!

Liên tiếp nổ thật to thanh âm, bỗng dưng từ phía sau thuyền tới, những người trên thuyền ngậy ngậy cả người, nhao nhao hoang mang quay đầu nhìn đi.

Sau một khắc, tất cả mọi người là một mặt hoảng sợ nhìn thấy, mười mấy biến thành màu đen sắc pháo đạn không bên trong gào thét mà đến, âm vang đập vào thương đội phụ cận hải vực bên trong, nhắc lên tầng tầng khí lãng, làm cho mấy chiếc thương thuyền lại là một trận xóc nảy.

"Là hải quân, hải quân hướng chúng ta nã pháo!" Có nhân kinh hoàng hô lớn.

"Không! Không là nã pháo, là cảnh cáo!" Vũ Thôn đồng dạng là một mặt ngưng trọng, nhưng hân so với người bình thường phải tinh táo rất nhiều, rất nhanh phân biệt ra được thể cục, "Hải quân là cố ý hướng hai bên nã pháo, muốn bức bách chúng ta dừng lại!"

Hạ Nặc không nói gì, chỉ là chau mày nhìn qua nơi xa đuổi theo ba chiếc quân hạm, tâm bên trong dần dần dâng lên một tia không ổn đoán trước.

Quả nhiên, sau một khắc, bị loa phóng thanh phóng đại mấy lần thanh âm, bỗng nhiên tòng quân hạm bên kia nhẹ nhàng tới, cái kia là một người trung niên nam nhân giọng, thô kệch vô cùng, mỗi một chữ đều cực là Minh Mẫn:

"Đổi diện Drummond gia tộc thương đội, chúng ta là Đông Hải Loguetown hải quân, hiện đang phát ra lấy thông cáo, treo giải thưởng 8900 vạn Belly đại hải tặc, Yasuo Hạ Nặc, có cực lớn khả năng ẩn thân cho các người thương đội chi bên trong! Vì không cần thiết phong hiểm, mời lập tức ngừng thuyền, phối hợp hải quân, tiếp nhận kiểm tra!"

"Lập lại! Vì không cần thiết phong hiểm, mời lập tức ngừng thuyền, phối hợp tiếp nhận kiểm tra!"

....

Boong thuyền trên, nguyên bản ồn ào một mảnh tiếng ồn ào, tại thời khắc này, dần dần yên tĩnh trở lại.

Vô số đạo đây là ánh mắt khiếp sợ, hướng về boong thuyền trung ương hội tụ mà đi, cuối cùng tất cả đều tập trung vào Hạ Nặc thân trên.

Rầm

Một cái tuổi trẻ hộ vệ nuốt nước miếng thanh âm, phá vỡ thuyền trên yên tĩnh, hần kinh ngạc nhìn qua Hạ Nặc, khắp khuôn mặt là không dám tin thần sắc:

"Hạ. . . Hạ Nặc đại nhân. . . Là hải tặc?"

"Vớ lại là treo giải thưởng 8900 vạn Belly đại hải tặc?"

"Này. . . Tại sao có thể như vậy?"

"Hải quân là đang nói láo sao? Còn nói là, là Hạ Nặc đại nhân lừa gạt chúng ta? !"

Giờ khắc này, không riêng là hần, tất cả thuyền viên đều là nhin không được chất vấn lên tiếng, mà tại nhìn thấy Hạ Nặc một mực trầm mặc không có trả lời về sau, bọn hần hai mặt tư dò xét, mặt trên tất cả đều lộ ra vẻ kinh hoảng, vô ý thức liền hướng về bên ngoài trở ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Quay đầu liền là sóng!

"Yên tĩnh! Tất cả yên lặng cho ta!"

Rốt cục, khi nhìn đến thuyền viên đoàn phản ứng về sau, Vũ Thôn nhin không được đứng dậy, hần gầm thét một tiếng địa đạo: "Đều vội cái gì hoảng? Hải tặc thế nào? Chẳng lẽ vền vẹn là bởi vì là vấn đề thân phận, Hạ Nặc đại nhân liền sẽ tổn thương các người sao? Nói như vậy, lúc trước hần còn cứu các người làm gì? !"

"Một cái hai cái, đều không có đầu óc a? Điểm ấy phán đoán không phải là năng lực đều không có, đến cùng có cái gì tốt sợ hãi? !"

"Này. . ."

Đám người bỗng nhiên thì tiêu ngừng lại, liếc nhìn nhau về sau, mặt lên phần lớn lộ ra vẻ chần chờ, trước đó cái kia cái trẻ tuổi hộ vệ nhìn một chút Hạ Nặc, ấy ấy mở miệng nói: "Nhưng. . . Nhưng là. . ."

"Không có cái gì có thể là!"

Vũ Thôn trừng mắt liếc hần một cái, ngắt lời hần, sau đó chau mày chuyển qua đầu, đối bên cạnh Hạ Nặc nhỏ giọng hỏi: "Hạ Nặc đại nhân, hiện tại. . . Nên làm cái gì?"

Hần hỏi làm sao bây giờ, tự nhiên không là nên làm sao trấn an thuyền viên vấn đề, mà là nên như thế nào đối mặt đuổi sát không buông hải quân.

"Ngô. . . Hoàn toàn chính xác có hơi phiền toái. . ."

Đề Vũ Thôn dự kiến không đến là, đến lúc này, Hạ Nặc thể mà còn lộ ra vẻ mỉm cười, "Cái kia cái, mặc dù không biết hải quân vì cái gì đột nhiên lật lọng, nhưng này phiền phức đã là ta gây đi lên, đương nhiên liền nên ta một người đến gánh chịu rồi."

"Vũ Thôn đại thúc." Hạ Nặc mắt nhìn chủ thuyền phương hướng, "Các người tiếp tục đi tới đi, sắc trời đã đã khuya, lại kéo đi xuống, lẫn lộn Reverse Mountain độ khó sẽ phải bay lên không ít a."

"Ấy?" Vũ Thôn sững sờ, "Vậy người?"

"Không cần quan ta, yên tâm đi." Hạ Nặc khẽ lắc đầu, sau đó hít sâu một hơi, cười hướng chung quanh ngốc tại đó thuyền viên đoàn khoát tay áo, "Như vậy, tạm biệt, các vị!"

Ngay sau đó, liền gặp được một mực cuộn tròn phục ở bên cạnh không có lên tiếng Tiểu Lạc, bỗng nhiên vô cùng có ấn ý triển khai hai cánh, Hạ Nặc xoay người lên đi ngồi vững vàng, Tiểu Lạc bỗng nhiên thì đứng thẳng người, cao hơn ba mét thân thể xem lên đi có phần là hùng tráng, sắc bén ung mắt lại có lấy hàn quang lấp lóe, lực uy hiếp mười phần.

Vỗ mấy cánh về sau, Tiểu Lạc chở Hạ Nặc bỗng nhiên vừa bay mà lên, hướng về chỗ cao bay thẳng mà đi!

"Hạ Nặc đại nhân!"

Vũ Thôn thật vất vả lấy lại tinh thần, vội vàng hô to lên tiếng thời điểm, màu đen lưu quang đã là dần dần xa đi, nơi nào còn nghe thấy thương thuyền động tĩnh bên này, Vũ Thôn đành phải hạ thấp thanh âm, thì thào cầu khẩn:

"Nhất định. . . Phải cẩn thận a."

... ..

Lệ!

Bén nhọn ung mình thanh chấn phá Vân Tiêu, trong chớp lát càng quá dài không, rõ ràng truyền vào hải quân quân hạm trên, mỗi một sĩ binh tai bên trong.

"Smoker thượng tá! Mục tiêu thoát ly Drummond gia tộc thương đội, đang tại hướng bên ta bay tới!" Một cái cảm kính viễn vọng hải quân thượng úy sắc mặt chợt đại biến, quay đầu hô lớn nói.

"Drummond gia tộc? Bọn hắn không có dừng lại sao?" Smoker khẽ cau mày nói.

"Báo cáo, không có!"

Tên này hải quân thượng úy trước là giờ lên kính viễn vọng xác nhận một tý, sau đó mới lớn tiếng đáp lại nói: "Drummond thương đội tổng cộng chín chiếc thuyền, đều không có dừng lại ý đồ, chỉ có mục tiêu một người, cùng hắn cái kia liên lạc tại đường về!"

"Rất tốt, ta biết rồi."

Smoker nhẹ nhàng gật đầu, ngẩng đầu quan sát chân trời càng ngày càng gần màu đen lưu quang về sau, mặt không thay đổi đem phía sau màu trắng mười tay rút ra, "Tashigi, truyền lệnh đi, quân hạm đình chỉ tiến lên, tất cả binh sĩ nạp đạn lên nòng, chuẩn bị nghênh chiến!"

"Vâng! Từ ma

--0---0--- tiểu -- nói --- này là hoa lệ đường phân cách --

Bạn mời nhắc nhở: Thời gian dài đọc xin chú ý con mắt nghỉ ngơi. Tiểu thuyết đề cử đọc:

-0--0--- tiểu -- nói --- này là hoa lệ đường phân cách ---

Cách tiên sinh!"

... ..

"Ba chiếc quân hạm tất cả đều theo tới rồi a, nhân số cũng không ít. . ."

Rộng lớn ung lưng trên, Hạ Nặc có chút phục lấy thân thể, tại chạm mặt tới cương phong bên trong, hơi hít mắt lại phân biệt lấy nơi xa mặt biển lên tình cảnh, "Bất quá dù sao chỉ là Đông Hải hải quân mà thôi, giải quyết độ khó cũng không lớn. . ."

Bất quá. . .

Sau một khắc,

Khi hắn chú ý tới ở giữa chiếc quân hạm kia boong thuyền trên, còn như là bàn thạch lẳng lẳng đứng im lặng hồi lâu đứng ở đó hải quân giáo quan, là cái lấy thân trên tóc trắng nam về sau, biểu lộ bỗng nhiên thì liền cứng đờ.

"Năm . . Ngọa tào?"

Hạ Nặc hư lên mắt, mặt lên dần dần hiện ra một sợi nhừc cả trứng chỉ sắc đến, "Khỏi nam?"

Rõ ràng rời hải tặc nội dung cốt truyện bắt đầu còn có rờng rã sáu năm a, gia hỏa này. . . Thế mà đã tới Đông Hải? Với lại lần này còn bị bản thân đụng phải?

"Này hơi rắc rối rồi a. . ."

Đuôi lông mày có chút nhú lên, Hạ Nặc rất nhanh liền điều chỉnh tốt tâm tính, não bên trong suy nghĩ như điện, nhanh quay ngược trở lại mà qua.

Dựa theo hắn kế hoạch ban đầu, là chuẩn bị đơn độc trở lại triệt thoái phía sau, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết hết truy binh, để này ba chiếc quân hạm mất đi chiến lực, sau đó lại để Tiểu Lạc chở bản thân, dù sao hắn muốn đi Grand Line còn là mượn nhờ Drummond gia tộc thương thuyền tương đối bảo hiểm, lấy Reverse Mountain độ cao, còn vị thành niên Tiểu Lạc cũng không có bản sự kia bay thẳng qua đó.

Nhưng hiện tại lời nói, một đám cá ướp muối cấp bậc hải quân chỉ bên trong, đột nhiên nhiều hơn Smoker như thế một cái đối thủ khó dây dưa, độ khó không thể nghĩ ngờ là tăng lên mấy lần không ngừng, dù sao, Hạ Nặc mắt còn chưa nắm giữ Haki, muốn giải quyết hết Smoker, Bì Kiền rơi Buggy đều muốn khó nhiều. . .

Oanh!

Đang trầm ngâm ở giữa, bên tai lại là bỗng nhiên truyền đến phá không tiếng rít, Hạ Nặc giật mình, vội vàng hướng phía dưới xem đi, kết quả phát hiện bản thân giờ phút này đã không sai biệt lắm tiến nhập quân hạm tầm bắn phạm vi, ba chiếc hải quân quân hạm giờ phút này đang lấy góc ngắm chiều cao toàn lực khai hỏa, vô số pháo đạn đang hướng vị trí của hắn, trút xuống mà đến!

"Hù dọa ai này là. . ."

Hạ Nặc nhếch miệng, này nhưng là mấy trăm mét không trung, chỉ bằng hải tặc thế giới tại thuốc nổ phương diện khoa học kỹ thuật thụ, có thể đánh đạt được bản thân mới là lạ.

Bất quá, mặc dù này chút pháo đạn cũng không có cái gì uy hiếp, nhưng tâm lý còn là có chút nổi giận a. . .

"Đã không nói hai lời liền làm ra lớn như vậy chiến trận, như vậy. . ."

Không nhìn đỉnh tai nhừc óc hỏa lực âm thanh, Hạ Nặc nhìn qua nơi xa mặt biển lên quân hạm, mắt bên trong tránh qua một tia lãnh sắc.

Đổi liền đổi!

Mẹ trứng, chẳng phải là cái khỏi nam a, không có chiều người vậy không chọc giận người, đã người trước đuổi đến đầu của ta đi lên đi ị, chẳng lẽ ta mẹ nó còn có thể nhịn không thành? !

Thờ ra một hơi thật dài, Hạ Nặc nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Lạc đầu, Tiểu Lạc bỗng nhiên lúc lại ý, bỗng nhiên rung lên đôi cánh, phát ra một tiếng xuyên thấu bầu trời đích rít lên, sau đó liền hướng về mặt biển lao xuống thẳng!

Theo khoảng cách càng kéo càng gần, Hạ Nặc vậy dần dần tiến nhập hải quân pháo đạn tầm bắn chỉ bên trong, một người một ưng thân ảnh, ở phía dưới dần dần trở nên có thể thấy rõ ràng.

"Thật đúng là dám xuống tới a. . . Lá gan không tiểu mà. . ."

Boong thuyền trên, một mực có chút ngửa đầu nhìn lên bầu trời Smoker, đem một màn này thu hết vào mắt, hừ lạnh một tiếng về sau, bỗng nhiên bỗng nhiên đập mạnh boong thuyền, nửa người dưới cấp tốc hư hóa, Bạch Yên cuộn cuộn phía dưới, thân ảnh của hắn đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng về không trung chỉ lên Hạ Nặc đối diện xông đi!

"Vậy liền lưu cho ta xuống đi. . ."

"Treo giải thưởng 89 vạn Belly đại hải tặc, Yasuo Hạ Nặc!"

Chương 116: Đôi mắt Tật Phong! (thượng)

Xuy xuy!

Yên Vù quả thực toàn lực phát động phía dưới, Smoker tốc độ cơ hồ có thể cùng pháo đạn cùng so sánh, cơ hồ là trong nháy mắt, thân ảnh của hắn liền đã xuất hiện ở trăm thước cao không bên trong, màu trắng mười tay nắm chặt, hướng về lao xuống mà dưới Hạ Nặc một trăm mà đi!

"Tới thật đúng lúc!"

Ứng lưng trên, Hạ Nặc ánh mắt ngưng tụ, động tác trên tay nhưng không thấy mấy may chần chờ, Cự Hợp rút đao, còn như nước chảy mây trôi, duy gặp hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, Động Gia Hồ liền đã là lực bổ mà xuống, cùng mười tay âm vang đụng tại một chỗ!

Làm!

Một tiếng vang trầm, Hạ Nặc chỉ cảm thấy một cỗ cực là hung hãn Lực đạo lưỡi kiếm truyền đến, chấn hồ khẩu tê dại một hồi, liền dưới trướng Tiểu Lạc, đều tại cỗ này Lực đạo trùng kích chỉ tốc độ trệ chậm rất nhiều. .

"Thật sự không hổ là hải quân bản bộ đi ra tinh anh a. . ."

Hạ Nặc tâm bên trong có chút run lên, lần giao thủ này đến xem, Smoker gia hỏa này lực lượng hẳn là gần giống như hắn, tiếp tục ở trên không bên trong đây đưa đi rất khó trong khoảng thời gian ngắn thắng dưới, chẳng đi để dưới thuyền nộp lên chiến, dù sao so với lực lượng, hẳn am hiểu hơn còn là tốc độ.

Cấp tốc làm ra lựa chọn về sau, Hạ Nặc liền không chần chờ nữa, đôi mắt Smoker lại lần nữa đậm tới mười tay, hắn chỉ là hơi đón đỡ một tý, liền khu sử Tiểu Lạc đột nhiên xuyên qua Yên Vù, tiếp tục hướng cúi xuống xông mà đi.

"Ân?"

Smoker gặp trạng vội vàng nghiêng đầu lại, hai mắt khê híp một cái, hàn quang Nhất Thiểm mà qua: "Không muốn cùng ta ở trên không bên trong đánh a. . . Hừ, cũng là có chút tự mình hiểu lấy."

Thực tế trên, Smoker bản thân vậy đồng dạng không muốn ở trên không bên trong hao tổn đi, dù sao hắn hiện tại chỉ là mượn nhờ Yên Vù quả thực phun ra lực lượng tạm thì xông lên thiên không thôi, loại trạng thái này căn bản là không có cách duy trì bao lâu.

Mất thấy Hạ Nặc liền muốn vọt tới boong thuyền trên, Smoker liền không do dự nữa, trở lại đuổi sát qua đó.

Chính giữa quân hạm trên.

Nhìn qua cùng Smoker sát bên người mà qua, vội xông xuống màu đen lập ung, một tên dùng kính viễn vọng quan sát hải quân quân tào vội vàng quay đầu quát: "Mọi người chú ý, mục tiêu hướng ta đã tới cửa!"

Nghe nói như thế, quân hạm trên tất cả hải quân binh sĩ sắc mặt đều là khê biến, không khí khẩn trương cấp tốc lan tràn ra.

Nhưng lập tức liền có một tên hải quân trung tá đứng dậy, hắn là trừ Smoker bên ngoài, quân hạm trên chức vị cao nhất nhân, giờ phút này Smoker không tại, hắn trước tiên tiếp quản quyền chỉ huy, rút kiếm đối bầu trời, trầm giọng quát:

"Cũng không cần hoảng, tất cả binh sĩ, chuẩn bị xạ kích, chờ một lúc nghe ta khẩu lệnh, trước tiên tập kích, đem mục tiêu giải quyết hết!"

"Vâng! ! !"

Có mình xác chỉ lệnh, những hải quân này binh sĩ cấp tốc trấn định lại, bỗng nhiên lúc, trợn vện mấy trăm con họng súng cùng một chỗ nhắm ngay hướng boong thuyền màu đen lập ung, cũng tại tên kia hải quân trung tá một tiếng gào to phía dưới, cùng thì bóp lấy cò súng!

Phanh! Phanh! Phanh!

Một Setsuna, vô số tử đạn bắn một lượt mà ra, tiếng xé gió giống như gió táp mưa rào, khiến cho thanh thế có phần là kinh người.

Nhưng mà.

Đôi mắt như thế quy mô thế công, Hạ Nặc biểu lộ lại là không có biến hóa chút nào, chỉ gặp hắn dựng trên Động Gia Hồ tay phải bỗng nhiên nắm chặt, chọt đôi trước mắt tầng trời thấp, từ trái hướng phải, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể chém ra một kiếm!

Trong chốc lát!

Theo một kiếm này rơi dưới, tầng trời thấp bên trong khí lưu đều là vì đó trì trệ, chợt chỉ thấy một đạo vô hình kiếm khí từ kiếm tiêm hô rít gào mà lên, lấy không thể ngăn cản khí thể hoành ép mà xuống, mà một đường trên cùng kiếm khí đụng nhau tất cả tử đạn, cơ hồ liền nửa điểm trở ngại thời gian đều không có, liền nhao nhao nứt thành hai nửa, hướng về mặt biển thẳng rơi mà đi.

Hạ Nặc gặp hình, khẽ gật đầu, quay đầu nhìn một chút sắp đuổi theo tới Smoker về sau, nhẹ nhàng vỗ ung lưng, Tiểu Lạc bỗng nhiên thì tăng nhanh tốc độ, tiếp tục hướng ở giữa chiếc quần hạm kia bay đi.

Kết quả là, Hạ Nặc cứ như vậy tại ngọn nguồn xuống biển quần nhóm trọn mắt hốc mồm nhìn chăm chú bên trong, giống như ăn cơm uống nước, dễ như trở bàn tay xuyên qua mưa bom bão đạn, cuối cùng rơi tại boong thuyền chi trên.

Cơ hồ là rơi xuống đất một sát, Hạ Nặc liền ung lưng trên xoay người mà xuống, mà Tiểu Lạc thì là đã có ăn ý một lần nữa vỗ cánh, hướng về cùng Smoker đuổi theo tương phản phương hướng xông lên trời không, đảo mắt liền tiến vào vãn bên trong không thấy bóng dáng.

Mà vãn vẹn hai ba giây sau,

Đến chậm một bước Smoker đồng dạng là rơi xuống boong thuyền trên, cùng Hạ Nặc khác biệt, hắn vừa rơi xuống đất, sắc người Bạch Yên liền hướng về bốn phía lan tràn ra, làm cho bên cạnh hải quân binh sĩ từng đợt ho khan.

"Ngô, nhân còn là rất nhiều mà. . ."

Nhìn một chút Smoker, lại nhìn quanh bốn phía hải quân các binh sĩ, Hạ Nặc nắm Động Gia Hồ, trong ánh mắt có chút vẻ hưng phấn quang mang đang nhấp nháy.

Mẹ trứng, này đều là vàng óng ánh điểm kinh nghiệm a. . .

Muốn là thống thống khoái khoái giết trên một trận, trước đó bị hệ thống rèn đúc cột hổ rơi điểm kinh nghiệm, cũng kém không nhiều có thể lừa trở lại đi?

Nghĩ tới đây, Hạ Nặc không khỏi cười hắc hắc.

"Xem ra là vừa rồi giao thủ, cho người một điểm tự tin. . ."

Liền tại này lúc, Smoker thanh âm nhàn nhạt nhẹ nhàng tới, Hạ Nặc theo tiếng nhìn một cái, phát hiện đối phương đang chậm rãi phun ra một ngụm vòng khói, dùng một loại có phần là lãnh đạm ánh mắt đánh giá bản thân, "Chỉ bất quá tiếp nhận ta một chiêu mà thôi, liền như thế dương dương đắc ý a, quả nhiên còn là ta đánh giá quá cao người a. . ."

". . ."

Hạ Nặc hai mắt bỗng nhiên thì liền hư lên, nhìn xem Smoker, rất muốn nói cho này cái mì chưa lên men cơ quắp người nha hiểu lầm. . .

Bất quá. . .

Có thể động thủ liền trực tiếp động thủ, nói cái rắm a!

Khí cơ khóa chặt Smoker, Quét Kiếm trong nháy mắt phát động!

Trong nháy mắt, Hạ Nặc liền là hóa thành một đạo tàn ảnh, biến mất tại vạn chúng nhìn trừng trừng chỉ.

"A? Nhân?"

Một người sống sờ sờ cứ như vậy tại trước mặt không thấy, hải quân các binh sĩ tất cả đều ngây ngẩn cả người, nhin không được xung bắt đầu đánh giá.

Nửa ngày vậy không thấy Hạ Nặc, đang lúc bọn hắn hoài nghi tự mình có phải hay không hoa mắt gặp quỷ thời điểm, Smoker sau lưng không khí bên trong bỗng nhiên có một đạo hắc ảnh lấp lóe mà ra, trở tay một kiếm, liền là hướng về Smoker trái tim đâm đi!

Phốc phốc!

Cơ hồ không có bất kỳ cái gì trở ngại, chuôi kiếm này liền là nhẹ nhõm đâm vào Smoker thân thể chỉ bên trong, nhưng mà vậy vẹn vẹn liền là như thế, sau một khắc, bị đâm bên trong vị trí thân thể liền bắt đầu nhàn nhạt hư hóa, chẳng những không có nhận bất cứ thương tổn gì, ngược lại là bên trong tuôn ra đại lượng Yên Vực, hướng cầm kiếm cánh tay kia bao vây qua đó.

"Quả nhiên không hiệu quả gì a. . ."

Hạ Nặc gặp hình, không chút do dự bứt ra lui trở về, hắn một kích này lúc đầu cũng chỉ là đối Yên Vực quả thực có chút hiếu kỳ, thử chơi đùa mà thôi, căn bản liền không có cảm thấy sẽ đối với Smoker tạo thành cái gì thực tế ảnh hưởng.

Bất quá mà. . .

Mặc dù bởi vì là không có Haki, không cách nào dùng trăm kích trực tiếp tổn thương đến tự nhiên quả thực năng lực giả, nhưng hấn nhưng là kẻ lừa gạt. . . A Phi, Yasuo a. . .

Nếu như là cái khác tự nhiên quả thực còn chưa tính, hấn nói không chừng liền quay đầu cũng không biết, đã sớm chạy càng xa càng tốt, nhưng người nào để Smoker gia hòa này, thân thể là Yên Vụ hóa. . .

Chỉ cần có đầy đủ phong, có cái gì khói là thổi không tan?

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đôi mắt Tật Phong! (hạ)

"Tốc độ nhanh như vậy. . . Là Thế a. . ."

Một bên khác, tại không nhìn Hạ Nặc trăm kích về sau, Smoker hơi hít mắt lại, nhìn về phía Hạ Nặc ánh mắt bên trong, nhiều một tia bất thiện lãnh ý, "Quả nhiên, loại nguy hiểm này gia hòa, còn là mau chóng cầm tương đối tốt sao. . ."

Tâm niệm đến tận đây, Smoker liền không lưu tay nữa, xoạch một tý rút miệng khói, cánh tay trái chậm rãi giờ lên, nhắm ngay cách đó không xa Hạ Nặc, mắt không thay đổi quát khê lên tiếng:

"Bạch · Xà!"

Trong chốc lát, tiếng xèo xèo đại tác, cơ hồ là thời gian không tới một giây, Smoker này một cánh tay liền là cấp tốc hư hóa thành Yên Vụ, sau đó xoay quanh biến hình, giống như một đầu cự mãng, gào thét lên hướng Hạ Nặc tuôn qua đó!

Mà Hạ Nặc phản ứng tốc độ cũng rất nhanh, không chút do dự liền là ngang chém ra một kiếm, không tránh không né, chính diện cùng con rắn này trạng Yên Vụ âm vang tương đụng vào nhau!

"Vô dụng. . ."

Smoker ngậm xi gà, một mặt lạnh lùng nhìn qua Yên Vụ chỗ sâu nói, "Loại trình độ này công kích, tại năng lực của ta trước mặt, chỉ có buồn cười hai chữ có thể hình dung. . ."

"Cười người cái trứng a!"

Nhưng mà, quát to một tiếng, lại là đánh gãy hấn nửa câu nói sau, Smoker khẽ giật mình, theo tiếng xem đi lúc, lại là ngạc nhiên phát hiện bản thân cái kia hình như cự mãng Yên Vụ, lại là ngạnh sinh sinh bị đánh chém thành mấy đoạn, mà Hạ Nặc thân ảnh đã là cướp qua mười mấy thước khoảng cách, nổi giận gầm lên một tiếng, nhảy lên thật cao, hướng về ốt của hấn một bộ mà!

Phốc phốc!

Đôi mắt với này nhanh như Tật Phong bỏ tới lưỡi kiếm, Smoker hừ lạnh một tiếng, ngược lại toàn bộ thân thể liền toàn bộ hóa thành Yên Vụ, để Hạ Nặc này tự lực một kiếm, lại lần nữa vò hực.

"Hừ, lại là một bộ này. . ."

Một kiếm đâm vào Yên Vụ, loại kia mềm nhũn không làm được gì cảm giác để Hạ Nặc rất là khó chịu, hấn thu hồi Động Gia Hồ, đang chuẩn bị nhảy ra Yên Vụ bên ngoài tái phát động thể công thời điểm, bỗng nhiên chỉ cảm thấy một cổ ý lạnh sống lưng lưng vọt thẳng lên cái ốt, nguy hiểm dự cảm trong lòng dâng lên, bỗng nhiên thì không chút nghĩ ngợi, Cự Hợp rút đao, trong nháy mắt quay người hướng lên phía trên trăm đi!

Làm!

Một tiếng trầm muộn va chạm, theo sát phía sau là rợn người kim loại tiếng ma sát cùng tóe lên điểm điểm hỏa tinh, đôi mắt đột nhiên xuất hiện tại bản thân trước bộ ngực màu trắng mười tay, Hạ Nặc sầm mặt lại, trở tay liền là đem lưỡi kiếm mười tay quay người trượt đi đến cùng, Lực đạo đột ngột ra, đem hấn hung hăng chấn khai, chọt cổ tay Thượng Thiêu, một cái Bảo Kiếm đánh ra,

Mũi kiếm lúc này liền là Smoker hầu quân xuyên qua mà qua.

"Vô dụng, tiểu tử. . ."

Có chút cúi đầu nhìn một cái, bị lưỡi kiếm đâm bên trong vị trí, đang có lấy nhàn nhạt Yên Vụ lẫn lộn mà ra, Smoker khinh thường cười lạnh một tiếng, đang dùng mười tay đỡ lên một kiếm này cùng lúc, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, bỗng nhiên thường có lấy vô số mảnh như dây leo Bạch Yên, nửa người trên của hắn tách rời mà ra, hướng về gần trong gang tấc Hạ Nặc quần quanh qua đó.

"Nguyên bản ta đối với ngươi Kiếm Hào danh hào còn có chút lo lắng, bất quá hiện tại giao thủ xem ra, như ngươi loại này Đông Hải xuất thân tạp nư, quả nhiên căn bản vốn không biết Haki là vật gì a, cứ như vậy, ngươi là không thể nào có phần thắng, còn là sớm chút ngoan ngoãn thú thủ chịu trời đi. ."

"Nha, nguyên lai sự chú ý của ngươi điểm, một mực tại có hay không Haki loại chuyện nhỏ nhặt này thân lên a. . ."

Hạ Nặc rắn độc thuộc tính sớm đã điểm đầy, nghe vậy trực tiếp lật cái Byankugan, tức giận nói, "Khó trách ngươi cái tên này, cho dù là đạt được hệ Logia quả thực, tại Grand Line loại địa phương kia cũng còn là cá nạm một cái."

"Ân?" Smoker biểu lộ bối cảnh thì liền lạnh xuống, "Ngươi nói cái gì?"

"Xem ra là đâm bên trong thống điểm. . ."

Hạ Nặc nhếch miệng, thân thể phi tốc về phía sau thểm lược, đối mặt với cuốn tới trùng điệp dây leo, mặt của hắn trên không có bối rối chút nào, ngược lại là đôi mắt bên trong, ần ần có một tia kích động quang mang.

Bởi vì là.

Giờ này khắc này, Động Gia Hồ mũi kiếm chỉ trên.

Có gần như trong suốt khí lãng, tại có chút dập dờn.

Trở tay nắm chặt chuôi kiếm, Hạ Nặc bỗng nhiên đình chỉ lui lại bộ pháp, sau đó tại đối diện Smoker ánh mắt kinh ngạc bên trong, trong nháy mắt rút kiếm ra khỏi vỏ! Lạnh lẽo lưỡi kiếm trên nổi lên sáng chói bạch quang, lõi cuốn lấy oanh oanh quần quanh tại quanh mình phong ngâm, có chút giương lên, một kiếm chém ra!

Trong chốc lát, boong thuyền trên đột nhiên lẫn lộn ra trùng điệp khí lãng, hướng về hai bên quét sạch ra, thanh thế dọa người, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, hải quân các binh sĩ nhao nhao một cái lão đảo, có không ít người thậm chí trực tiếp té ngã trên đất. Mà khi bọn hắn ổn định thân hình, một lần nữa hướng về trong vòng vây xem đi lúc, toàn bộ người đều khó mà không chế lâm vào rung động chỉ bên trong!

Nguyên bản nhàn nhạt phong tiếng rên tại thời khắc này bỗng nhiên đứng im, một đạo chừng cao mười mét cự hình vòi rồng, tại thời khắc này tại boong thuyền trên đột nhiên thành hình, sau đó tại cuồng phong hét giận dữ chỉ bên trong, hướng về đồng dạng có chút dờ dẩn Smoker, dâng trào mà đi!

"Đổi mặt Tật Phong!"

Oanh!

Phong thanh xuyên thấu bức tường âm thanh, nổ vang tựa như kinh lôi, một đường trên, vô luận là bên ngoài hóa mà thành Yên Vụ dây leo, còn là Smoker bản thân thân thể, tại này khí thế hung mãnh vòi rồng bên trong, đều không có chút nào sức chống cự cấp tốc mỏng manh, sau đó tan thành mây khói!

"Vẫn chưa xong!"

Ánh mắt hướng về quét mắt nhìn bốn phía mà qua, Hạ Nặc nhếch miệng cười một tiếng, đem các vị trí cơ thể tuôn ra trên cảm giác một mỗi cường ép ép. Một kiếm này là đầu hấn một lần toàn lực xuất thủ, chém ra vòi rồng so trước đó bất kỳ lần nào còn lớn hơn ra mấy lần, cơ hồ tiêu hao hấn ba bốn thành thể lực, nhưng mà. . .

Này vền vẹn chỉ là mới bắt đầu thôi!

Xùy!

Sau một khắc, hàn quang lại lần nữa chợt hiện, vài đạo kiếm khí gần như không phân tuần tự tại này còn chưa tiêu tán kinh người khí lãng bên trong gào thét mà ra, lại là Hạ Nặc tại ngắn ngủi này mấy giây bên trong, hướng về phương hướng khác nhau, tiếp liền trăm ra vài kiếm bay lượn trăm kích!

Kiếm khí như huyễn như tuyết, hàn ý thấm người, giữa lẫn nhau thì tung hoành xen lẫn như lưới, có góc độ Thượng Thiêu, bay về phía quân hạm cột buồm, có thì là thẳng vào đám người, xuyên qua mà qua!

Nhưng bất luận là loại kia góc độ, kiếm khí lực phá hoại đều là không giữ lại chút nào đạt được hiển lộ rõ ràng, ần có hải quân màu lam tiêu chí màu trắng cánh buồm, tại thời khắc này ầm vang sụp đổ, mà cái kia chút giờ sủng chờ lệnh hải quân binh sĩ, thì là tại bị kiếm khí tác động đến về sau, không chết cũng bị thương!

Trong lúc nhất thời, tiếng oanh minh cùng tiếng kêu thảm thiết xen lẫn cùng một chỗ, mà vòi rồng vẫn như cũ đang gầm thét gầm thét, cả chiếc quân hạm đều tựa như một cái tu la đồ trắng, tại huyết sắc dần dần nhuộm dần lan tràn bên trong, chứng kiến vô số sinh cơ trôi qua!

"Thoải mái!"

Chế tạo cùng mất thấy đây hết thầy Hạ Nặc, giờ phút này mặt trên không có nửa điểm khó chịu, tại qua đó trong ba năm, hấn hóa thân Hắc Dạ Từ Thần, đồ thuyền giết người số lần thực tại quá nhiều, thậm chí dần dà đều trở nên có chút lãnh mạc.

Nhưng mặt lại rất khác nhau, mục tiêu thân phận thực lực trên diện rộng thăng cấp, cùng đối chiến khó khăn tăng trưởng, để hấn tuyến trên kích thích tổ tiêu thăng phía dưới, đã lâu chiến đấu bên trong cảm nhận được một tia làm cho người hưng phấn khoái ý!

Đồng Hải một cái Smoker liền có thể như thế, Grand Line trên như vẫn như rừng cường giả chân chính, lại nên như thế nào? Hạ Nặc liếm liếm khoe miệng, trong mắt quang mang càng phát ra nóng rực, này là tâm hấn bên trong lần đầu, đối sắp lẫn lộn Reverse Mountain bên kia thế giới, sinh ra to lớn như thế chờ mong!

Hít sâu một hơi, ánh mắt một lần nữa rơi tại tử thương thảm trọng đám hải quân thân trên, Hạ Nặc híp híp mắt, lại lần nữa nắm chặt Động Gia Hồ chuỗi kiếm.

Hải quân như thế nào, hải tặc lại như thế nào, bất kể là ai tìm tới cửa, hấn đều không có thả qua ý nghĩ. Nơi này, là hải tặc thế giới, mạnh được yếu thua mới là thiên lý pháp tắc! Cường giả sinh, kẻ yếu chết!

Chỉ có lập trường, không phân đúng sai!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Đồ sát!

"Như vậy. . . Bắt đầu đi."

Thừa dịp Smoker trạng thái còn không cách nào khôi phục, Hạ Nặc mắt bên trong lãnh sắc lướt qua, Quét Kiếm trong nháy mắt phát động, mũi chân có chút một điểm, tại chỗ lưu lại một liên tục tàn ảnh về sau, toàn bộ người liền lấy cực là tốc độ khủng khiếp sát nhập vào hải quân binh sĩ chi bên trong.

Kiểm quang lấp lóe, vô số máu tươi bắn tung tóe, tại nghiền ép tính thực lực phía dưới, binh lính bình thường cũng tốt, sĩ quan cấp úy quân tào cũng tốt, cơ hồ liền Hạ Nặc gương mặt đều không có thể thấy rõ, liền đã mệnh tang hoàng tuyền.

Duy nhất có thể ngăn cản được Hạ Nặc một kiếm này, là trước kia cái kia cái chỉ huy binh sĩ xạ kích trung tá, nhưng mà trăm sông đổ về một biển, vị này hải quân trung tá còn chưa kịp thở phào, liền hoảng sợ phát hiện lưỡi kiếm của chính mình tại vừa rồi chấn động dư ba chỉ trực tiếp đoạn là hai đoạn, mà sau đó theo sát đi lên một kiếm, dễ như trở bàn tay liền xé mở cổ của hấn.

"Này, gia hỏa này. . . Là quái vật sao?"

"Bên trong. . . Trường học tiên sinh, liền trung tá tiên sinh đều như thế bị miêu sát, chúng ta căn bản không có khả năng chiến thắng đó a!"

"Smoker thượng tá? Hấn vì cái gì còn không có xuất thủ ngăn cản? Chẳng lẽ đã chết tại vừa rồi vòi rồng bên trong sao?"

"Tuyệt đối là như thế này, mọi người chạy mau! Chúng ta còn có hai chiếc quân hạm, chỉ cần bơi qua đó, tên kia liền lấy chúng ta không có biện pháp! !"

... ..

Tại mắt thấy đồng liêu cùng trưởng quan thảm kịch về sau, quân hạm trên còn lại dưới hải quân binh sĩ đều lâm vào triệt để khủng hoảng chi bên trong. Liền hải quân sĩ quan, đều rất cuộc khổng chế không nổi sụp đổ cảm xúc, cùng bọn thuộc hạ một đạo, tranh nhau chen lẫn hướng lấy đuôi thuyền điên cuồng chạy trốn mà đi.

Nhưng mà. . .

Hạ Nặc lại sẽ không bởi vì bọn hắn làm đảo bình hạ thủ lưu tình, có chút hừ lạnh một tiếng về sau, nhắc lên Động Gia Hồ, một đường truy sát qua đó.

Kết quả tự nhiên không ngoài sở liệu, phần lớn hải quân binh sĩ căn bản liền lan can bên cạnh trên đều không chạy đến, liền chết tại sau lưng đánh tới kiếm khí bên trong.

Đến cuối cùng, vền vền chỉ có rải rác hơn mười người hải quân, có thể nhảy xuống mặt biển, tại chỗ xiết hải lưu chi bên trong, liều mạng hướng còn lại quân hạm bơi đi.

Ngẫu nhiên có người nghiêng đầu sang chỗ khác, muốn nhìn một chút Hạ Nặc có hay không đi theo đuổi theo, giờ này khắc này, mắt của bọn hắn bên trong, chỉ còn lại có tràn đầy sợ hãi.

Ác ma!

Đúng vậy, ác ma. . . Đến lúc này, Hạ Nặc tại này chút còn lại hải quân binh sĩ trong mắt, đã không là "Quái vật", "Đại hải tặc" xưng hô như vậy có thể hình dung,

Chỉ có lãnh huyết ác ma, mới có thể miêu tả Hạ Nặc tại bọn hắn tâm bên trong lưu dưới kinh khủng ấn tượng.

Nghĩ tới bản thân vừa rồi thể mà chủ động đi treu chọc kẻ như vậy, những binh lính này liền không nhịn được toàn thân run rẩy, tê cả da đầu, thậm chí có còn trong lòng bên trong sinh ra mấy phản đối Smoker oán hận. . .

Lan can bên cạnh.

Nhìn qua càng bơi càng xa còn sót lại hải quân, Hạ Nặc không có đuổi theo, mặt khác hai chiếc hải quân quân hạm mặc dù không biết là bởi vì cái gì duyên cớ, không có phải ra viện quân, nhưng lại đã sớm đem trọng pháo hòng pháo nhắm ngay bên này, một bộ yểm hộ những binh lính kia chạy trốn đáng về. Hắn mất hạ thể lực tiêu hao hơn phân nửa, không có nắm chắc có thể tại pháo mưa đạn bên trong truy sát qua đó còn có thể toàn thân trở ra.

Hướng chi, hiện tại, hắn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm. . .

Xoay người, ánh mắt rơi tại mười mấy dặm (m) có hơn boong thuyền trên, nơi đó phong thanh càng ngày càng nhỏ, mắt thấy là phải triệt để tiêu tán, mà Hạ Nặc lúc này tình trạng cơ thể, đã không cách nào lại chèo chống hắn sử xuất như thế quy mô vồ rỗng.

Bất quá. . . Dù vậy, Hạ Nặc mặt trên lại là không có chút nào lo lắng, ngược lại là thích ý thờ phào một cái, lấy một loại xách băng ghế đi xem trò vui thái độ, thành thói tự tại hướng lấy đầu thuyền đi đi.

... ..

Boong thuyền trên, sóng gió dần dần lắng lại.

Nguyên bản bị cuồng phong cuốn sạch lấy hướng bốn phía Yên Vực, vô thanh vô tức, một lần nữa hướng về ở giữa dăng trào qua đó, mà liền tại này chút Bạch Yên ngưng là nhân hình thời khắc, một đạo thanh âm đậm đặc truyền ra: "Thế mà có thể khống chế phong lực lượng a, khó trách sẽ bị gọi Yasuo. . ."

Yên Vực chi bên trong, Smoker gương mặt dần dần Minh Mẫn, hắn liếc mắt nơi xa thì thể đang nằm cảnh tượng, mắt bên trong tức giận dần dần hiển hiện, hắn một mặt mù mịt nhìn cách đó không xa vết máu khắp người Hạ Nặc: "Bất quá, không có Haki, coi như phong lực lượng lại cường đại, cũng là không làm gì được ta. . . Cho nên, Hạ Nặc, dừng ở đây rồi."

"A, thật sao?"

Hạ Nặc đang ở nơi đó một mặt thoải mái mà lau sạch lấy lưỡi kiếm trên huyết kẻ đầu, nghe vậy cũng không biết là nhớ ra cái gì đó, gương mặt nhìn một chút hắn, lộ ra mấy phần chế nhạo chi ý địa đạo, "Haki ta đích xác là không có. . . Bất quá nha, ta nói Smoker thượng tá, ngươi có phải hay không cũng mất đi thứ gì?"

"Ân?"

Smoker nao nao, bị kiểu nói này, hắn tựa hồ hoàn toàn chính xác cảm thấy nơi nào có điểm không thích ứng, mà khi hắn toàn bộ thân thể Yên Vực triệt để chuyển là thực thể về sau, Smoker rốt cục là ngạc nhiên phát hiện, nguyên bản bị bản thân nắm chặt nơi tay bên trong màu trắng mười tay, vậy mà không biết thì đã không thấy bóng dáng.

"Thập. . . Cái gì?"

Smoker trong nháy mắt biến sắc, thần sắc cũng không cách nào giữ vững trấn định nữa, hắn vừa định tìm kiếm một tý bản thân mười tay đến tận cùng rồi xuống đến nơi nào, khoe mắt liếc qua lại là ngạc nhiên phát hiện, rõ ràng vừa rồi Hạ Nặc còn tại vị trí, sớm đã là rỗng tuếch!

"Ta ở chỗ này, xem cái gì đó ngươi. . ."

Liền tại này lúc, sau tai bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười khê, Smoker con ngươi co rút lại, còn chưa kịp quay đầu, cũng chỉ cảm giác sau lưng mát lạnh, lưỡi dao nhập thể "Phốc phốc" âm thanh bỗng nhiên vang lên.

Ngay sau đó, thì là máu tươi chảy xuống, rơi trên mặt đất phát ra tí tách âm thanh. . .

"Người. . ."

Hồi lâu chưa từng có qua cảm giác đau đớn, nóng rực mà kịch liệt, vết thương một đường lan tràn ra, Smoker ngây dại, mặt mũi tràn đầy không dám tin cúi đầu xem đi, lại là vừa vặn nhìn thấy một thanh phong lợi màu trắng mùi tay, lồng ngực của mình xuyên qua mà qua. . .

Phốc!

Trong chốc lát, máu tươi giống như suối phun tiêu xạ mà ra, nhuộm đỏ chung quanh boong thuyền mặt đất, Smoker toàn thân vô lực quỵ xuống, cảm thụ được trái tim sinh cơ cấp tốc trôi qua, hân gian nan ngừng đầu, gạt ra mấy chữ:

"Người. . . Người là làm sao biết. . ."

Nhưng mà, sau một khắc, theo còn không có rút ra mùi tay, ở trong cơ thể hân bỗng nhiên một quấy, Smoker lời nói liền im bất mà dừng, thân thể cứng cứng chờ về sau, cao trắng thân thể cứ như vậy ảm vang ngã xuống đất, hai mắt trợn lên, thái dương gân xanh nổi lên, hiển nhiên đã là chết không thể chết lại.

"Là muốn hỏi ta, làm sao biết người mùi tay đỉnh, là hải lâu thạch làm đúng?"

Hạ Nặc rút ra mùi tay, nhìn qua trước mắt đã thành là một cỗ thi thể thợ săn trắng, hân nhếch miệng, một bên lưỡi biếng nói một mình lấy, một bên vặn eo bẻ cổ đứng lên.

"Ta cũng rất muốn nói cho người a, nhưng không có cách, ai bảo phản diện thường thường chết bởi nói nhiều a, người có thể là hải quân bản bộ tính anh a, nói không chừng đã học Lục Thức, không đem người chém chết, ta tốt như vậy yên tâm đi lẫn lộn Reverse Mountain a. . ."

"Lại nói, người bản thân liền là một cái tự nhiên quả thực năng lực giả, lại ngày ngày mang theo cái hải lâu thạch vũ khí đi tìm cái khác năng lực giả phiền phức, như thế ngược lại sẽ thành là nhược điểm bị người nhắm vào? Điều cá ướp muối thành dạng này, còn thanh sơ hờ lộ ra, người tâm lý liền không có điểm bức số mà?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Không cần tích góp phong?

Đậu đen rau muống xong về sau, Hạ Nặc nhìn quanh mắt bốn phía. Chỗ gần huyết kế khắp nơi trên đất, yên tĩnh im ắng, mà nơi xa, mặt khác hai chiếc quân hàm đã là kéo căng cánh buồm, vội vàng hấp tấp hướng lấy nơi xa trốn đi.

Hiển nhiên, khi nhìn đến bên này giống như tu La trận tình cảnh, cùng cao nhất trưởng quan Smoker bị thua về sau, này chút còn lại hải quân đã là không có bất luận cái gì đầu chí, hận không thể sớm một chút rời đi vùng biển này mới tốt.

Nhìn thấy cảnh này, Hạ Nặc lúc đầu còn đang do dự có muốn đuổi theo hay không, nhưng khi hân vừa quay đầu lại, phát hiện Drummond gia tộc thương thuyền đã lái vào Reverse Mountain ngược dòng về sau, lập tức bỏ đi cái chủ ý này, vội vàng đem Tiểu Lạc kêu xuống tới, sau đó xoay người vọt trên ung lưng, hướng về bên kia đuổi qua đó.

Ráng chiều xán lạn huy hoàng, hỏa thiêu vân xoay tròn dâng trào.

Không trung chi trên, lạnh thấu xương lạnh gió đập vào mặt, mới để cho người nhớ lại này đã là đầu mùa đông mùa.

"Tê. . . Vẫn còn chút lạnh đó a." Hạ Nặc nắm thật chặt trên người áo khoác, sau đó vừa chà lấy đông cứng hai tay, một bên hướng về tại chỗ rất xa nhìn đi, tại đánh giá một tí khoảng cách, xác định mình có thể đuổi trên thương thuyền thời điểm, hân có chút nhếch nhếch miệng, yên lòng.

"Nha, bởi như vậy, cuối cùng là có thể an an ổn ổn tiến về Grand Line a. . ."

Nói đến, Smoker lần này cũng là bản thân tìm đường chết, trêu chọc ai không tốt, nhất định phải chọc tới Hạ Nặc này cái xấu bụng gia hỏa.

Phải biết, không quân là tại Ann Derek đảo lúc, còn là trải qua qua hơn ba năm trưởng thành sau hiện tại, Hạ Nặc tính tình có thể một mực là không thay

đôi gì đó a, ngày thường xác thực là lười nhác xen vào việc của người khác, nhưng muốn là có người nào chủ động tìm tới cửa, vậy hẳn tuyệt đối là sẽ tại chỗ xù lông, đem đối phương đánh liền cha hẳn mẹ cũng không nhận ra.

Mẹ trướng, đều nhanh rồi đi Đông Hải, còn không phải đem lão tử cho cản lại, động một chút lại nã pháo xạ kích, thật cho là ta là tốt tính đúng không? Cũng không nhìn một chút lúc trước cả thuyền cả thuyền bị tàn sát không còn bằng hải tặc là cái gì hình dạng, có thể làm cho toàn bộ Đông Hải hải tặc nghe xong đến danh tự liền nghe tin đã sợ mất mật Tử Thần, chẳng lẽ là chỉ là hư danh không thành?

Hạ Nặc trong lòng bên trong đầu đen rau muống nói.

Nói trở lại, trong ba năm, chết ở trong tay hẳn nhân mạng, không có một ngàn cũng có tám trăm a. . .

Chỉ có thể trách hẳn trong ba năm này làm việc thái quá điều thấp, kết quả để Smoker này cái tự đại cuồng coi hẳn là trở thành cái gì quả hồng mềm, một đi lên liền muốn đem hẳn đưa vào chỗ chết, nha, cái kia Hạ Nặc cũng chỉ có thể biểu thị xin lỗi, lúc đầu lẫn nhau lập trường liền là đối lập, người nha lại là cái tiềm lực vô hạn tự nhiên quả thực năng lực già, đã có cơ hội, không đem người ngay tại chỗ giải quyết hết, chẳng lẽ còn giống Luffy cái kia cái thiên nhiên ngốc một dạng, một đường xem như túc địch lưu đến tận thế giới đi?

Bệnh tâm thần a, ta không cần mặt mũi a! Bị người đuổi giết còn muốn thả qua,

Cùng cá ướp muối có khác biệt gì a uy!

Quay đầu nhìn một cái, chiếc quân hàm kia vẫn như cũ là lẻ loi lơ lửng tại trời chiều phiêu bạt lầy, tổn hại cột buồm, lật úp Bạch Phàm, xem trên đi tương đương rách nát, Hạ Nặc nhếch miệng, xoay người qua.

Nói đến. . .

Ánh mắt tại tịch thu được chuỗi này mười tay trên quét qua, Hạ Nặc mắt bên trong khó được lộ ra vẻ mong đợi chi sắc.

Này có thể là khám nghiệm có hải lâu thạch vũ khí a, nếu là có thể tại rèn đúc cột bên trong hợp thành, đem hải lâu thạch đặc tính chuyển dời đến Động Gia Hồ lên. . . Emma, ánh sáng là muốn muốn liền đặc ý thật sao!

Thân là hành động phái, Hạ Nặc xưa nay nói làm liền làm, lúc này liền là mở ra giao diện thuộc tính, kết quả vừa mới mở ra, ánh mắt vô ý thức phụ thuộc tính liệt biểu quét qua mà qua lúc, hẳn lại bỗng nhiên ngây ngẩn cả người, sau đó giống là nhìn thấy cái gì đồ vật ghê gớm, vội vàng đem ánh mắt một lần nữa kéo về đi.

Bởi vì là, giờ này khắc này, đại biểu điểm kinh nghiệm thanh tiến độ, vậy mà là phía bên phải nhảy nhót trọn vẹn một đại đoạn, mà đã mấy tháng không có động tĩnh anh hùng đẳng cấp, cũng là thành công có biến hóa.

Tính danh: Hạ Nặc

Anh hùng đẳng cấp: 6 cấp (4025/ 6000)

Lực lượng: 70

Nhanh nhẹn: 86

Ngự Phong Kiếm Thuật (trung cấp): Độ thuần thực 12370/ 30000

Kỹ năng:

(Bảo Kiếm(3 cấp))

(Quét Kiếm(2 cấp))

(Quyết Tâm)

(Quyết Tâm) chưa lĩnh ngộ, yêu cầu Ngự Phong Kiếm Thuật cao cấp độ thuần thực

(Tường Gió) chưa lĩnh ngộ, yêu cầu Ngự Phong Kiếm Thuật cao cấp độ thuần thực

(Trần Trời) chưa lĩnh ngộ, yêu cầu Ngự Phong Kiếm Thuật Đại Sư cấp độ thuần thực

Danh vọng: Có chút danh tiếng

... . .

"Ấy? Kinh nghiệm thế mà trực tiếp tăng hơn bảy trăm?" Hạ Nặc nắm chặt lấy ngón tay tính toán một tý, cảm giác toàn bộ người đều kinh ngạc, "Ngọa tào, Smoker gia hỏa này điểm kinh nghiệm ban thưởng thế mà cao như vậy?"

Trước đó hẳn tại đức nóng Động Gia Hồ cùng Sương Hàn lúc, điểm kinh nghiệm là có 3800 nhiều bộ đáng, bị hổ cha rền đức cột hổ 500 về sau, liền chỉ còn lại có 3300 nhiều, mà vừa rồi giết nhiều như vậy hải quân binh sĩ, rồi đem này 500 kiếm về cũng còn kém trên không ít, kết quả. . . Cuối cùng vên vện là một cái Smoker, liền để hẳn đạt được trọn vẹn hơn ba trăm điểm kinh nghiệm, có thể thuận lợi thăng cấp!

"Không hổ là hải quân nổi tiếng Kakashi, đơn giản là hình người kinh nghiệm tự đi pháo a. . ."

Hạ Nặc cười hì hì rồi lại cười, chợt kịp phản ứng, vội vàng hướng về ba lô cột xem đi, hệ thống mặc dù bị hẳn tắt đi giọng nói nhắc nhở không có biết nói, nhưng này không ảnh hưởng ban thường cấp cho a!

Quả nhiên, không ra hẳn sở liệu, thời khắc này sáu ô chứa ba lô, đã bị chiếm được tràn đầy coong coong, ngoại trừ trước đó hẳn còn không có vút anh hùng trang bị bên ngoài, giờ phút này thỉnh linh nhiều hơn một cái Thanh Đồng bảo rương, mà tại ba lô cột bên cạnh, còn nổi lên một cái nhắc nhở khung, nói là trước mắt có một cái kỹ năng điểm có thể dùng.

Trước thử mở Thanh Đồng bảo rương. . . Ân, cũng không có có phản ứng gì.

Xem ra hệ thống vẫn như cũ còn là cái kia cái hệ thống, nước tiểu tính là tuyệt đối sẽ không tùy tiện cải biến, lần trước danh vọng thăng cấp tặng kèm chìa khoá, chỉ bất quá là khó được trường hợp đặc biệt thôi.

Về phần điểm kỹ năng lời nói. . .

Hạ Nặc nhìn về phía phía trên thanh kỹ năng, mắt hẳn kỹ năng chủ động cũng liền Quét Kiếm cùng Bảo Kiếm hai thứ này thôi, Quyết Tâm bị động như vậy không cách nào dùng tay thêm điểm, lần trước thăng cấp Quét Kiếm, hẳn không có cảm thấy có cái gì nhiều đại tác dụng, có vẻ như liền là đổi thể lực tiêu hao nhỏ một chút.

Ngược lại là Bảo Kiếm, tại lên tới cấp ba về sau, hẳn dùng hết toàn lực chém ra vòi rồng, trọn vẹn là trước kia uy lực gấp hai ba lần, cũng đang là dựa vào lấy này cái, vừa rồi tại quân hạm trên hẳn có thể miễn cưỡng tạm thì phá giải khỏi nam năng lực, từ đó đem đối phương hải lâu thạch vũ khí đoạt lại.

Bằng không, mặc cho chiến đấu tiếp tục đi, lại càng dễ lâm vào tử địa ngược lại là hẳn a. . .

Cho nên, đang do dự như vậy một lát sau, Hạ Nặc quyết định còn là trước thăng cấp Bảo Kiếm vi diệu.

Tại là, tại quang mang có chút Nhất Thiểm về sau, thanh kỹ năng bên trong, Bảo Kiếm hậu tố nói rõ lặng yên không một tiếng động do 3 biến thành 4, mà một nhóm mới tinh kỹ năng giới thiệu, cũng là tại Hạ Nặc kinh dị nhìn chăm chú dưới, hiện lên đi ra:

(Bảo Kiếm (4 cấp)): Hướng về phía trước xuất kiếm, kiếm khí bén nhọn sẽ cho người chém ra hết thấy trước mắt!

Tại mệnh bên trong lúc, Bảo Kiếm sẽ nhanh chóng tích tích góp Tật Phong kiếm ý, mà tại trả giá so phổ thông trăm kích giá cao hơn về sau, Bảo Kiếm sẽ hình thành một trận có thể đánh bay địch nhân gió lốc.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Tashigi ác mộng

"Áy?"

Hạ Nặc vừa đi vừa về đem hàng chữ này đọc nhiều lần về sau, mới có chút mộng bức đích xác nhận xuống tới, "Nói cách khác. . . Chỉ dùng trả giá càng nhiều tiêu hao liền có thể trực tiếp chém ra vòi rồng a?"

Tâm bên trong hơi động một chút, Hạ Nặc bỗng nhiên thì liền có chút muốn thử xem, kết quả vừa mới rút kiếm liền phát hiện tay của mình cổ tay đau nhức bất lực, thể lực tức thì bị vừa rồi cái kia một phát to lớn vòi rồng rút đi không ít, chờ một lúc liền muốn lăn lộn Reverse Mountain, vì lý do an toàn, hẳn trầm ngâm có trong một giây lát, còn là quyết định tạm thời thả dưới, để nói sau.

"Nha, được rồi, còn là trước đem vũ khí hợp thành rồi nói sau."

Hạ Nặc lực chú ý một lần nữa chuyển dời đến rền đức cột bên này, dù sao mườì trên tay hải lâu thạch thành phần, hẳn có thể là tương đương mong đợi, nếu có thể lấy hẳn tinh hoa, hoàn mỹ dung nhập Động Gia Hồ bên trong, đối thực lực không thể nghi ngờ là một loại cực lớn tăng cường.

Nhưng mà. . . Sự thật chứng minh, bình dân người chơi liền là bình dân người chơi, thủ khắc ưu đãi công việc tốt, là không thể nào nhiều lần xuất hiện.

"Một ngàn. . . Điểm kinh nghiệm?"

Nhìn qua giao diện thuộc tính bên trong nhảy ra khung chat, Hạ Nặc kém chút liền muốn một kiếm đem cái đồ chơi này bỏ cái nhào nhoẹt, "Lần trước đúc nóng đại khoái đao đều chỉ muốn năm trăm, lần này người lại để cho một ngàn? Đây đã không là cướp bóc được rồi, này là cướp sạch, trắng trợn cướp sạch a uy!"

Mẹ nó ta hiện tại tổng cộng liền bốn ngàn tích lũy kinh nghiệm, người nha thể mà liền trực tiếp muốn chém đứt một phần tư, vậy ta về sau còn chơi cái rắm a? !

Có chút nhức cả trứng hư thu hút, liếc nhìn kinh nghiệm của mình giá trị, Hạ Nặc rút kinh nghiệm xương máu, quyết định còn là trước đem mười tay thu lại, mặc dù một ngàn điểm kinh nghiệm thật sự là hấn cảm ra được, nhưng hiện tại hấn có thể là vừa thăng cấp a, đang thể tại bốn ngàn quan khẩu đầu, nếu như bị vô lương hệ thống chụp đi dẫn đến bản thân xuống cấp, chuyện này nhưng lớn lắm. . .

Ầm ầm!

Liền tại này lúc, bên tai bỗng nhiên truyền đến sóng dữ tiếng gầm gừ, như kinh lôi, đình tai nhức óc. Hạ Nặc giật mình, vội vàng ngẩng đầu nhìn đi, lúc này mới phát hiện Tiểu Lạc đã chở bản thân đi tới Reverse Mountain hạ, mà hướng trên nhìn ra xa, vừa vặn có thể nhìn thấy Drummond gia tộc cuối cùng một chiếc thương thuyền đuôi thuyền, đại khái cách hấn đều có hai ba trăm dặm (m) đáng về.

"Ngọa tào, dòng nước thể mà nhanh như vậy?"

Hạ Nặc không cần suy nghĩ, chiếu vào Tiểu Lạc đầu liền là một ba chương, tức giận nói: "Mẹ trứng, đàn chim còn không mau một chút? Lại như thể cá ướp muối bay đi, đợi chút nữa người công ta đi Grand Line a!"

Bị như thế vỗ, Tiểu Lạc trước là có chút ủy khuất, nhưng khi nó nghe rõ nửa câu sau lời nói lúc, vô ý thức liền ngẩng đầu hướng về đỉnh núi phương hướng xem đi. . .

Lường được độ cao,

Lại nghĩ tới lưng trên Hạ Nặc thể trọng về sau, nó không hiểu cảm thấy. . . Đây uy hiếp so không cho bản thân ăn cá ướp muối đồ hộp còn đáng sợ hơn. Bỗng nhiên thì liền hoảng đến không được, tại Hạ Nặc thúc giục bên trong, vội vàng bỗng nhiên một cái cánh, tăng thêm tốc độ hướng về phía trên xông đi.

... ..

Rách nát hải quân quân hàm chi trên, khắp nơi đều là thi thể cùng vết máu, cho dù đã qua mười mấy phút, vẫn như cũ có nồng đậm mùi huyết tính, tại buồng nhỏ trên tàu cùng boong thuyền ở giữa, chậm rãi phiêu đảng.

Ngẫu nhiên có gió nhẹ phật qua, lật úp tại mạn thuyền một bên Bạch Phàm liền phát ra tuôn rơi lay động, trừ cái đó ra, hoàn toàn yên tĩnh. . .

"Khục. . . Khụ khụ. . ."

Cũng không biết trải qua bao lâu, Bạch Phàm biên giới, bỗng nhiên bị người từ bên trong xóc ra, lộ ra một cái khuôn mặt thanh tú thiếu nữ tóc đen, tại đây đất tro bụi ho kịch liệt thấu lầy.

Mặt của nàng trên đây là tro bụi, khóe miệng có chưa khô cạn huyết kế, nhìn thâm trầm vô cùng, mà chân của nàng tựa hồ bị thương không nhẹ, bỏ ra nửa thiên lực tức giận, mới vô cùng gian nan trên đứng lên, khắp khiêng dòi đến Smoker bên cạnh thi thể.

Vẫn như cũ là quen thuộc dung nhan, chỉ là thân thể sớm đã lạnh buốt, hai mắt trợn lên, trừng mắt bầu trời, khắp khuôn mặt là vẻ không dám tin.

"Tư. . . Smoker tiên sinh. . ."

Thiếu nữ tóc đen nước mắt bỗng nhiên thì liền rút cuộc không khống chế nổi, ào ào chảy xuống dưới, nàng chăm chú nắm lấy Smoker cái kia lãnh đạm cứng ngắc tay phải, không chỗ ở xoa nắn, lâm lâm nói: "Đây không phải là thật. . . Đây không phải là thật, đúng hay không, Smoker tiên sinh, người. . . Nhất định là tại làm ta sợ, đúng không?"

Nhưng mà không có người trả lời nàng, boong thuyền trên vẫn là như vậy yên tĩnh, thi thể truyền vào lòng bàn tay nhiệt độ, cũng y nguyên hàn ý thấm người.

"Lăn lộn. . . Hồn đản!"

Mặc dù đã là lão tư cách hải quân sĩ quan, nhưng cuối cùng còn là cái mười sáu tuổi tiểu nữ hải, tại thật lâu yên lặng về sau, Tashigi rốt cục là tới gần bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, nàng khóc rút kiếm ra, hung hăng chặt tại bên cạnh lan can trên. Mảnh gỗ vụn bay tứ tung chi bên trong, Tashigi bị phần đan xen hướng lấy biển cả gầm thét lên tiếng: "Vì cái gì? Tại sao phải để cho ta nhìn thấy đây hết thảy a!"

"Chỉ là hải tặc mà thôi, lại dám cự tuyệt hải quân bắt, người coi là người là cái gì a? !"

"Làm hải tặc, lại không tiếp thụ chính nghĩa chế tài gia hòa, dựa vào cái gì xứng đáng trên Kiếm Hào danh hào? !"

...

Khàn cả giọng mà rống lên xong, tựa hồ là lại xúc động vết thương, Tashigi kêu lên một tiếng đau đớn, che ngực ho khan nửa ngày, sau đó vô lực ngồi xồm xuống.

Đem đầu chôn thật sâu nhập giữa hai đùi, nàng ngơ ngác nhìn trước mắt bị thương đạn tiêu yên nhuộm thành màu đen xám sần nhả, giống như nói mê tự nhủ: "Đều đã chết. . . Mọi người, đều đã chết. . ."

Não hải bên trong, từng cảnh tượng lúc này không ngừng mà tránh qua, nàng thống khổ nhắm mắt lại, mặt trên đầy là vẻ tuyệt vọng, tựa hồ còn là căn bản vốn không có thể tiếp nhận trước mắt hiện thực.

Trước đây không lâu, đối mặt với ung lưng trên nhảy xuống Hạ Nặc, Tashigi buông xuống cùng còn lại quân hạm liên lạc điện thoại trung, giống còn lại hải quân một dạng, trước tiên đem họng súng nhắm ngay qua đó, làm xong vòng thứ hai tập thể xạ kích chuẩn bị, mưu cầu lấy thoải mái nhất phương thức, tại chỗ đem đối phương giải quyết hết.

Nhưng mà, một màn kế tiếp, lại là hoàn toàn ra khỏi dự liệu của nàng.

Gào thét mà lên to lớn vời rỗng, không thể ngăn cản đạo đạo kiếm quang, tốc độ khủng khiếp cùng lực lượng, cơ hồ là trong nháy mắt, cả chiếc quân hạm hải quân liền đã bị đánh tan, mà Tashigi bản thân, thì là tại vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, bị lật úp xuống cột buồm cùng buồm đập ngay chính giữa, tại chỗ liền chết ngất qua đó.

Khi nàng mơ mơ màng màng tỉnh lại lúc, thuyền trên rách nát khắp chốn, hải quân đã là lâm vào triệt để chạy trốn chi bên trong, mà thật vừa đúng lúc, bị nàng lần đầu tiên nhìn thấy, đang là Hạ Nặc phân sát Smoker, sau đó thừa ung rời đi một màn!

Trong chốc lát, Tashigi trong mắt toàn bộ thế giới, đều vào thời khắc ấy sụp đổ.

Cho tới nay, Smoker tại nàng hình tượng trong lòng, đều là cực vì cường hãn cùng cao lớn, tự nhiên quả thực uy lực, càng làm cho đi theo Smoker đi vào Đông Hải đóng quân nàng nhận vì, bằng vào cố gắng của bọn hắn, Đông Hải hải tặc rất nhanh liền có thể quét sạch không còn, dù sao, nơi này đã có một cái đề vô số hải tặc nghe tin đã sợ mất mặt Kiếm Hào, tại qua đó ba năm ở giữa thay hải quân hoàn thành quá nhiều sự tình. . .

Kết quả?

Hết thấy, đều xong. . .

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: 3 nữ nhân

"Đạt. . . Tashigi trường quan."

Liền tại Tashigi thất hồn lạc phách thời khắc, một cái có chút thanh âm khiếp nhược, bỗng nhiên từ phía sau truyền ra. Tashigi đột nhiên giật mình, sau đó có chút không dám tin quay đầu nhìn đi, đã thấy một cái máu me đầy mặt hải quân binh sĩ, đang khó khăn thừ từ dưới đất bò dậy.

"Ferdinand?" Tashigi thân thể chấn động, mở to hai mắt nhìn, "Người. . . Người còn sống?"

Tên lính này rất trẻ trung, nhìn bất quá mười lăm mười sáu tuổi đáng vẻ, hình dạng rất phổ thông, nhưng bởi vì là Loguetown hải quân bên trong duy nhất so bản thân tuổi nhỏ hải quân, cho nên Tashigi đối với hắn ấn tượng rất sâu sắc, lúc này lần đầu tiên liền nhận ra được.

Vội vàng tiến lên, giúp tên này gọi là Ferdinand binh sĩ trên đỡ lên, Tashigi lúc này mới phát hiện, đối phương chân tư thế có chút là lạ, càng hắn là đùi phải, tựa hồ đã gãy xương đáng vẻ, nàng cuống quýt đứng người lên, dặn dò: "Người trước ở chỗ này chờ một hồi, ta đi phòng chứa đồ bên trong tìm xem xem có hay không băng vải cùng được phẩm cái gì, tới giúp người băng bó một tý."

"Không, không cần. . ."

Vượt quá Tashigi dự kiến là, tại nàng nói xong câu đó về sau, Ferdinand lại là vội vàng bắt lấy nàng chân, ngăn cản động tác của nàng, lập tức tại đây là ánh mắt nghi hoặc bên trong, lộ ra một tia vẻ xấu hổ: "Ta, ta kỳ thật không có chuyện gì."

Nói xong hắn liền bản thân đứng thẳng người, tựa hồ là không muốn để cho Tashigi hiểu lầm, còn cố ý lắc lắc chân, lấy đó bản thân không có thụ thương.

"Cái gì?" Tashigi ngần ngại, vô ý thức nói: "Vậy ngươi vừa rồi là. . ."

"Không có cách nào a, cái kia cái gọi là Hạ Nặc hải tặc thực tại là thật là đáng sợ." Ferdinand gãi đầu một cái, đây là ngưng ngừng nói: "Chúng ta căn bản bất hủ không có cách nào, từ đạn đều bị chặn lại, nhưng chúng ta còn không muốn chết a, đành phải trước ngã xuống đất giả chết."

Nói đến đây hắn lại bưng kín bộ ngực, đây là may mắn địa đạo: "Cũng may gia hỏa không có phát hiện, bằng không, nay trời coi như thật xong đời."

"Trang. . . Chết?"

Tashigi ánh mắt mờ dần như vậy một giây, chợt kịp phản ứng, một mặt tức giận nắm chặt Ferdinand cổ áo, dùng sức lay động, giận dữ hét: "Ngươi đang nói cái gì mê sảng! Vậy nhưng là tại cùng hải tặc giao chiến a, thân là hải quân, ngươi sao có thể làm ra loại chuyện này? ! Chẳng lẽ liền không cảm thấy xấu hổ sao?"

"Ta cũng không có cách nào a, trường quan. . ." Ferdinand bị sáng rõ một trận choáng đầu hoa mắt, nửa ngày sau mới miễn cưỡng lộ ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ, thàn nói: "Lại nói, lại không là ta một cái, làm gì cũng chỉ đối với ta như vậy?"

"Không ngừng ngươi một cái?"

Tashigi ngây ngẩn cả người,

Chợt giống là kịp phản ứng, vội vàng quay đầu nhìn đi.

Kết quả. . . Đập vào mắt chỗ, bên cạnh xoay cùng boong thuyền đang nằm thi thể ở giữa, thành linh có bảy tám cái hải quân binh sĩ đang lẫn nhau đỡ lấy ngòi xuống, mà khi nhìn đến Tashigi cái kia đây là ánh mắt khiếp sợ bên trong, những người này hai mắt nhìn nhau một cái, nhao nhao lộ ra một mặt lúng túng biểu lộ.

... ..

Nguy nga, hiểm trở, này là mỗi cái mới tới Reverse Mountain người, đều sẽ trong lòng bên trong sinh ra ấn tượng đầu tiên.

Mà giờ này khắc này, tại Reverse Mountain nửa bộ phận trên, nước chảy xiết bên trong, chín chiếc to lớn thương thuyền đang hiện lên một chữ trường xà hình, hướng về đỉnh núi xuất phát lấy.

Tất cả thuyền đều không có giương cả thuyền buồm, ngược lại là đem hấn thu nạp lên, dạng này có thể trình độ lớn nhất tránh cho sức gió cùng phương hướng nước chảy xung đột, mà bởi vì đội thuyền góc chếch độ vắn đề, thuyền viên đoàn cũng không dám giống trước đó như thế nghênh ngang đứng tại boong thuyền trên, phần lớn trở về buồng nhỏ trên tàu, chỉ để lại số ít người, giúp tài công duy trì hướng đi, để tránh gặp được ngoài ý muốn lúc không cách nào cùng lúc làm ra ứng đối.

Bất quá, mọi thứ luôn có ngoại lệ, tỉ như lúc này chủ thuyền trên, liền có hai cái đáng người yếu điệu nữ nhân lập tại buồng nhỏ trên tàu cửa, cầm đầu nữ nhân trẻ tuổi khí chất ung dung, tay phải giữa ngón tay kẹp lấy lấy dài nhỏ hương khói, khói mù lượn lơ lửng, nữ nhân trẻ tuổi ánh mắt vẫn thăm thẳm nhìn chăm chú lên trước thuyền hải lưu, tựa hồ có tâm sự gì đáng về.

Mà phía sau nữ nhân thì tuổi khá lớn một điểm, giống như một tôn như pho tượng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, rõ ràng có đầu đầy tiên điểm như lửa tóc đỏ, nhưng mặt trên lại là thần sắc lãnh đạm, nhìn không ra mấy may tính cảm.

Hai người này, tự nhiên là là Drummond gia tộc nữ chủ nhân Alvida, cùng nàng cận vệ Eve.

"Ngô. . . Lập tức liền muốn lật qua Reverse Mountain a. . ."

Nhìn qua càng ngày càng gần đỉnh núi, Alvida chậm rãi phun ra một ngụm Yên Vụ, mặt trên lộ ra một tia vẻ tưởng nhớ, nàng bỗng nhiên cười cười, chỉ vào mặt biển một chỗ nói: "Nơi đó. . . Eve, ngươi còn nhớ chứ? Vậy nhưng chính là chúng ta lần thứ nhất gặp mặt địa phương a."

". . ."

Eve nhìn qua cây kia thon dài non mại hướng ngón tay chỉ, trầm mặc một hồi, sau đó khẽ gật đầu.

"Liền biết ngươi sẽ là như thế một cái phản ứng"

Alvida nhếch miệng, nhưng cũng không có để ý, nàng cười trêu chọc nói: "Hai năm trước, ta ở chỗ này cứu ngươi thời điểm, ngươi còn không là như thế một tính tình a, ngược lại là cho ta làm hai năm hộ vệ về sau, càng ngày càng nặng lạng yên kiếm lời, theo ta thấy, ngươi nhất định có cái gì chỉ có tự mình biết bí mật?"

Eve lắc đầu, nói khẽ: "Không có gì."

"Tuy nói vừa rồi là nửa đùa nửa thật, nhưng ta cũng hoàn toàn chính xác là rất lo lắng ngươi a, lão là rầu rĩ không vui cũng không là công việc tốt."

Alvida phui phui Khói xám, sau đó quay đầu lại, ngắm nhìn Eve về sau, ngữ khí bỗng nhiên trở nên nghiêm túc: "Nếu không, chờ lần này Grand Line sau khi trở về, giữa chúng ta hiệp định như vậy kết thúc đi, ta đem ba năm trả thù lao sớm dự chi cho ngươi, từ nay về sau, ngươi cũng không cần một mực đi theo ta."

". . ." Eve vẫn như cũ nửa trời không nói chuyện, nhưng trong mắt lại là tránh qua một tia châm chọc quang mang, hiển nhiên là có chút động tâm bộ dáng, nhưng tại sau một hồi, nàng vẫn lắc đầu một cái.

"Lúc trước ngài trong biển đã cứu ta, ta đáp ứng lưu tại ngài bên người làm ba năm hộ vệ, thẳng đến Drummond gia tộc chân chính lớn mạnh mới thôi."

Eve thanh tịnh con ngươi cùng Alvida nhìn nhau, thanh âm bình tĩnh, "Mặc dù hiện tại Drummond gia tộc đã đi trên quỹ đạo chính, nhưng ước định loại vật này, là tuyệt đối không thể tùy tiện hủy bỏ, huống chi ta đi, an toàn của ngài liền không cách nào đạt được cam đoan, cho nên, còn xin ngài về sau không cần nói lời như vậy nữa."

"Ngươi a, ta liền biết."

Alvida có chút bất đắc dĩ thờ dài, đang muốn lại nói cái gì thì điểm, đằng sau bỗng nhiên truyền đến "Kẹt kẹt" một tiếng vang nhỏ, cửa gỗ bị người từ bên trong đẩy ra, một người có mái tóc ướt nhẹp, mặc rõ ràng là vừa đôi màu đen vệ áo thanh tú thiếu niên, bỗng nhiên xuất hiện ở cửa khoang thuyền niệng.

"Áy?"

Alvida bỗng nhiên lúc liền ngậy đại, nàng nhìn qua trước mặt thanh tú thiếu niên, có chút khó tin địa đạo: "Ngươi mới trở về không đến hai phút đồng hồ? Ta vừa mới không là để ngươi đi tắm rửa à, nhanh như vậy liền tốt?"

"Đúng vậy a, tốt a."

Thanh tú thiếu niên tự nhiên là Hạ Nặc, nghe vậy hấn một mặt không giải thích được nhìn xem Alvida: "Thế nào? Thật kỳ quái sao? Chẳng phải tắm rửa nha, hai phút đồng hồ ta đều ngâm lâu a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Reverse Mountain trên

"Ngươi vừa rồi có thể là mang theo một thân huyết kế trở về. . ."

Alvida vừa định phản bác, nhưng khi nàng nhẹ nhàng khẽ ngửi, không có từ trên thân Hạ Nặc nghe thấy được mùi gì khác về sau, cũng chỉ có không nói đỡ cái trán: "Được rồi, tùy ngươi vậy, quả nhiên, coi như là Hạ Nặc đại nhân, tại này một phương diện, cũng cùng cái kia chút tùy tính xú nam nhân không có gì khác biệt."

"Tại sao phải xoắn xuýt tắm rửa thời gian a, một cái độc thân nam nhân, muốn là tắm rửa thời gian quá dài, với lại đi ra lúc một mặt suy yếu, đó mới có vấn đề tốt a. . ."

Hạ Nặc hừ lên mắt, trong lòng bên trong đầu đen rau muống nói, sau đó hấn một bên lấy tay trên khăn mặt sát tóc còn ướt, một bên khước mắt liếc qua mạng theo tò mò đánh giá bên cạnh Eve, vừa rồi đối thoại phần sau đoạn hấn cũng mơ hồ nghe được một điểm, tựa hồ vị này cũng không là phổ thông hộ vệ, nguyên bản liền có lai lịch bộ dáng a. . .

Cũng đúng, dựa theo Alvida trước đó nâng lên, này cái thành ngày gương mặt lạnh lùng nữ nhân, có thể là độc lập giải quyết hết treo giải thưởng tám triệu hải tặc, tại Đông Hải phạm vi tới nói, đã là có tên tuổi cường giả, nếu không có cái gì đặc thù nguyên nhân, nơi nào sẽ dễ dàng như vậy liền bị một cái thương nghiệp gia tộc thuê đến.

Đương nhiên, hiếu kỳ thì hiếu kỳ, này dù sao này là người ta việc tư, Hạ Nặc cũng không có ý định mở miệng, cái là đem xoay chuyển ánh mắt, ngừng đầu nhìn về phía chỗ cao, dòng nước xiết mãnh liệt, Reverse Mountain đỉnh núi đã xa xa có thể thấy được, hấn không khỏi quay đầu nhìn về phía Alvida: "Đến đỉnh núi còn muốn bao lâu thời gian?"

"Nhanh."

Alvida cười cười, "Nói như vậy, chúng ta Đông Hải bên này, lên núi yêu cầu sáu phút tả hữu, xuống núi lời nói thì hơi đoạn, đại khái là bốn phút nhiều một chút đáng về, dựa theo chúng ta hiện tại độ cao, nhiều lắm là một phút nữa, liền có thể lăn lộn đỉnh núi."

"Ấy? Như thế cụ thể mà." Hạ Nặc hơi kinh ngạc, nhìn không được hỏi, "Xem ra, người tựa hồ cũng không phải lần đầu tiên đi Grand Line?"

"Àn, năm ngoài mùa thu thời điểm, liền đi qua một lần."

Alvida trước là nhẹ gật đầu, sau đó tựa hồ là đang nhớ lại cái gì, thần sắc trở nên có chút trở nên nặng nề, "Bất quá một lần kia, gia tộc bọn ta kinh nghiệm còn là chưa đủ, lựa chọn thời cơ không đúng, bị một cái cá voi đụng thẳng, toàn bộ thương đội bảy chiếc thuyền, cuối cùng đến mũi Song Tử, chỉ còn lại có ba chiếc. . ."

"Cá voi?" Hạ Nặc ngăn người, vô ý thức hỏi: "Là Laboon sao?"

"Àn, là nó. Người cũng nghe nói qua sao?"

Alvida có chút ngoài ý muốn nhìn một chút Hạ Nặc, sau đó bóp tắt trong tay nữ sĩ hương khói, thờ dài nói, "Tên kia. . . Nghe nói là thế giới trên lớn nhất hòn đảo cá voi đi, cũng không biết là lên con điên gì, năm mười năm đến một mực đang dùng đầu đụng chạm lấy đất nung đại lục,

Không biết có bao nhiêu đến từ Tứ Hải đội tàu, chôn vùi tại thân thể của nó. . ."

". . ."

Hạ Nặc nghe vậy trầm mặc, Alvida không rõ ràng, nhưng hẳn là biết Laboon cùng năm mười năm trước băng hải tặc Rumbur ràng buộc, mấy chục năm qua, Laboon sở dĩ không ngừng dùng đầu đụng phải vịnh viễn cũng đụng không nát đất nung đại lục, đem bản thân làm cho vết thương chồng chất, đồng phát ra bị thương tê mình, liền chỉ là muốn nhìn thấy chủ nhân của mình trở về, nhưng mà nó cũng không biết, ngoại trừ dùng hoàng tuyến quả thực phục sinh Brook bên ngoài, băng hải tặc Rumbur tất cả mọi người, đều sớm đã hóa thành biển bên trong xương khô, căn bản không có khả năng lại cùng nó gặp gỡ. . .

Này là một cái bị thương cố sự, bao quát nguyên tác bên trong Luffy bọn hắn ở bên trong, rất nhiều người nghe xong cố sự này sau đều là Laboon cảm thấy đau lòng, nhưng Hạ Nặc cũng biết, này chút đối Alvida tới nói cũng không có cái gì trùng trùng, lập trường nhiều khi so tình cảm muốn trọng yếu hơn, tại là hắn chỉ là như vậy hỏi: "Vậy lần này? Chúng ta không có cùng Laboon đụng trên nguy hiểm không?"

Alvida khẽ lắc đầu, "Sẽ không, hiện tại tất cả mọi người có kinh nghiệm, cái kia gọi là Laboon cá voi mặc dù suốt ngày đều tại va chạm Reverse Mountain, nhưng mỗi khi nó đụng một mồi, là sẽ nghỉ ngơi một hồi, mà tiếng kêu của nó sẽ truyền đến Reverse Mountain bên này, tại là khi tiến vào Reverse Mountain cửa vào trước đó, kinh nghiệm phong phú đội tàu đều sẽ lựa chọn trước dừng lại, chờ nó tiếng kêu ré kết thúc mới tranh thủ thời gian lên đường, mà trong khoảng thời gian này, là hoàn toàn đầy đủ để Tứ Hải đội thuyền đến mũi Song Tử .

Nói đến đây, Alvida thần sắc dần dần khôi phục bình thường sắc, nàng mắt nhìn Hạ Nặc, khẽ cười cười nói, "Nói đến. Chúng ta vận khí cũng coi như rất khá, khi tiến vào Reverse Mountain ngược dòng trước, bên kia truyền đến tiếng kêu ré vừa vận kết thúc, Reverse Mountain cũng không có lại rung động, làm lúc Hạ Nặc đại nhân người cũng hẳn là nghe được đi?"

"Nguyên lai là như thế này."

Hạ Nặc có chút giật mình, lần này hẳn thật là là trường tư thế, nhớ ngày đó hắn xem nguyên tác manga thời điểm, Luffy bọn hắn căn bản là không có hỏi thăm qua Reverse Mountain tình huống cụ thể, lỗ mắng liền trên đi, kết quả xuống núi lúc cùng Laboon đuổi đến vừa vận, nếu không là dựa vào lấy một phát pháo đạn phản tác dụng lực tránh qua, tránh né Laboon, hải tặc vương liền là mặt khác một cái chuyện xưa. . .

Bất quá, dùng một viên thuyền nhỏ trên bắn ra pháo đạn đến tránh đi Laboon cái gì, cái này cũng hoàn toàn chính xác là Luffy dạng này nhân vật chính bất hack mới có thể hưởng thụ đãi ngộ, phải biết khi đó băng hải tặc Mũ Rơm, dùng còn là nhỏ nhỏ tàu Merry a, thuyền trên hỏa lực nào có như thế không hợp thói thường?

Cho nên khi lúc Hạ Nặc liền suy nghĩ, muốn là người bình thường qua Grand Line hẳn là như thế nào mới có thể tránh đi Laboon, thẳng đến nay ngày, hắn mới Alvida nơi này, nghe được một hợp lý phương án giải quyết.

"A, đúng."

Liền tại này lúc, Alvida bỗng nhiên lộ ra một tia do dự, sau đó có chút á náy hướng lấy Hạ Nặc mở miệng nói: "Nói đến, làm lúc ngài về đi đối phó truy sát tới hải quân lúc, ta là muốn mệnh lệnh chủ thuyền dừng lại chờ người, nhưng khi lúc chúng ta đã tiến nhập Reverse Mountain lối vào, ngược dòng chảy xiết, muốn là trước mặt đội thuyền đột nhiên ngừng dưới, thương đội tất cả thuyền đều sẽ phản thân tới cút, làm Vi Đức Ramon gia tộc chủ nhân, ta nhất định phải đối nhiều như vậy thủ hạ phụ trách, cho nên. . . Còn xin Hạ Nặc đại nhân có thể tha thứ. . ."

"Này, ta còn lấy cho người muốn nói gì."

Hạ Nặc vội vàng lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Không có quan hệ a, ta này không là đi lên a, yên tâm, ta chim rất mạnh, nói không chừng chờ nó sau khi thành niên, có thể chở khách ta bay thẳng qua Reverse Mountain. Thật nếu nói, hẳn là là ta phiền toái các người mới đúng. . ."

"Không phiền phức."

Alvida tựa hồ là nhìn ra hấn lo lắng, giải thích nói: "Hạ Nặc đại nhân là muốn nói, sợ hải quân tìm chúng ta gây phiền phức? Thật không cần lo lắng, giống hiện tại Drummond dạng này thương nghiệp đại tộc, hàng năm đều sẽ hướng chính phủ giao nạp đại lượng tiền thuế, trừ phi là có cùng đại hải tặc cấu kết chứng cứ, hải quân mới có thể đối với chúng ta động thủ, giống là vừa rồi loại tình huống kia, dù là bị hải quân tìm tới cửa chất vấn, gia tộc hoàn toàn có thể dùng không biết rõ tình hình lý do thoái thác, căn bản là liên lụy không đến chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Tiến vào Grand Line!

"Vây là tốt rồi."

Hạ Nặc bỗng nhiên lúc nhẹ nhàng thở ra, hấn bản thân là không có gì đáng ngại, dù sao đều đã là treo giải thưởng gần ức hải tặc, nhưng muốn là tự dung liên lụy đến nhiều người như vậy, coi như thật là không nói được.

Nên nói cũng đều nói không sai biệt lắm, Hạ Nặc cũng liền tạm lúc ngừng cùng Alvida câu chuyện, ánh mắt hướng về thuyền bên ngoài nhìn đi. Lúc này dòng nước tốc độ, so với bọn hấn vừa lên núi lúc sau đã chậm trên không ít, đứng tại boong thuyền trên xóc nảy trình độ cũng nhỏ không ít, nhưng mỗi một con thuyền, đầu thuyền tài công nhóm, đều không có lộ ra nửa điểm buồn lòng biểu lộ.

Hạ Nặc biết, này là bởi vì là chờ đợi sẽ vượt qua đỉnh núi, do ngược dòng biển là xuôi dòng lúc, kinh khủng lao xuống tốc độ đối tất cả đội thuyền khung cùng tài công kinh nghiệm đều là một cái cự đại suy tính, trình độ hung hiểm cơ hồ so lối vào còn phải càng lớn, hiện tại hành trình còn chưa hơn phân nửa, vẫn như cũ vẫn phải nhắc lên mười hai phần cẩn thận.

Xoay chuyển ánh mắt, hướng về hậu phương nhìn đi, theo độ cao kéo lên, tầm mắt của hấn cũng là càng lúc càng lớn, thậm chí có thể xa xa trông thấy trước đó cái kia hai chiếc đảo tầu quân hạm, mà khi hấn hướng về phía nam nhìn đi, trông thấy trong bóng chiều trời nên mê ly mộng lung đường chân trời lúc, bỗng nhiên liền nhớ lại đến, lại một mực đi về phía nam bên cạnh đi, liền là không gió mang theo, muốn là trực tiếp xuyên qua đó, đồng dạng có thể trực tiếp đến Grand Line.

Bất quá, không gió mang đối với mắt dưới hấn mà nói, so Reverse Mountain cần phải nguy hiểm nhiều lắm, nơi đó có thể là có vô số hung mãnh hung hấn to lớn Hải Vương Loại, đừng nói Tứ Hải, dù là là Grand Line cường giả như vậy tụ tập địa phương, cũng không có nhiều người dám làm ra đi ngang qua không gió mang hành động vĩ đại đó a.

Đương nhiên, chờ Tiểu Lạc trưởng thành, có lẽ cũng có thể thử một chút từ bên trên bay qua cảm giác. Về phần hiện tại. . . Coi như xong, Hạ Nặc hoài nghi, liền Tiểu Lạc cái kia nhiều nhất bốn năm trăm mê (m) phi hành độ cao, có thể hay không liền người mang ung cùng một chỗ bị con nào đó biển đột nhiên thoát ra Hải Vương Loại làm điểm tâm. . .

Chớ nói chi là, lấy tự mình cái này sủa điều thể lực tới nói, cũng căn bản không làm được a, trước đó mang người Phở Lạc Tư đảo bay đến Baratie đều một bộ muốn chết muốn sống đáng vẽ, không gió mang cái gì, quả nhiên nhất định là biết bay không đến một nửa liền đến rơi xuống!

"Hi vọng không bao lâu nữa, ta liền có thể bằng vào thực lực của mình, tại không gió mang trên tới lui tự nhiên. . ." Hạ Nặc mắt bên trong có một tia kỳ vọng.

Liền nghĩ như vậy thời điểm, thuyền trên trọng lực bỗng nhiên biến hướng, Hạ Nặc một cái vội vàng không kịp chuẩn bị, hiểm chút té ngã trên đất, chờ hấn đỡ bên cạnh cột buồm, ngẩng đầu nhìn lên, lại là phát hiện giờ phút này bọn hấn đã lật qua đỉnh núi, vô cùng là tán mãnh tốc độ, hướng về núi bão táp mà đi!

"Ngọa tào, sáng khoái!"

Cuồng phong lôi cuốn lấy bọt nước, đối diện gào thét mà đến, đánh tại mặt trên, lạnh suru suru, Hạ Nặc hai gò má trên cơ bắp căng thẳng, đâm ở sau lưng mái tóc đen dài đều sắp bay lên, làm cho cổ của hấn bên trong một trận ngứa, dù vậy, hấn nhìn phía xa núi hoàng hôn bên trong biển cả, vẫn là không nhịn được ha ha phá lên cười.

Bởi vì là,

Hấn giờ phút này, đã là chân chính thân ở tại Grand Line chi bên trong a!

Bầu trời chỉ trên, hỏa thiêu vẫn chói lọi, mà ở dưới biển cả tại ánh nắng chiều phía dưới, giống như hắt lên một tầng kim sa, mê ly chói lọi. Loáng thoáng, còn có thể tại này hoàng hôn bên trong, trông thấy một tòa cao ngất hải đăng.

"Vậy liền là mũi Song Tử !" !

Alvida tại sóng gió bên trong vẫn như cũ đứng rất ổn, cũng không biết đúng hay không là ác ma quả thực năng lực bố trí, nàng coi là Hạ Nặc không biết, chỉ vào nơi đó cười nói: "Đến từ Tử Hải đội thuyền, đều sẽ bị cái kia tòa nhà hải đăng dẫn dắt đạo, tại mũi Song Tử hội tụ, sau đó mới có thể căn cứ từ mình yêu cầu, tiến về Grand Line bảy đầu đường biển mở đầu hòn đảo!"

"A, ta cũng nhìn thấy."

Hạ Nặc nhẹ gật đầu, nhưng hẳn chú ý điểm không có thả tại hải đăng trên, mà là tại núi dưới mặt biển không ngừng dùng con mắt tìm kiếm lấy, muốn tìm ra Laboon tung tích, hẳn có thể là nhớ kỹ, tại Laboon bụng trong bụng, còn ở một vị nhân vật ghê gớm!

Kho Lạc thề tự! Mặc dù nhìn cái là cái thích mặc áo somi hoa phổ thông lão đầu, nhưng kỳ thật là lúc trước hải tặc vương Roger thuyền trên thuyền y, mặc dù Hạ Nặc trước đó tại Đông Hải đã gặp qua cùng là băng hải tặc thành viên Buggy, nhưng hai người cũng không đồng dạng a, một cái là tự mình bị lúc còn trẻ Roger tự mình mời lên thuyền lão thuyền viên, một cái khác cái thì cái là về sau mới gia nhập thực tập làm việc lật vật mà thôi, vô luận là thân phận còn là tư lịch trên, đều là không thể đánh đồng!

"Buggy tên kia không cùng lấy Roger đi Rough Tale, nhưng kho Lạc thề tự khẳng định là đi qua." Hạ Nặc đột nhiên liền nhớ lại một kiện một mực để hẳn có chút hoang mang sự tình đến, "Nói đến, lão nhân này vì cái gì còn có thể an an ổn ổn tại mũi Song Tử làm mấy chục năm hải đăng nhân viên quản lý a. . ."

Đối với này chút đã từng tại hải tặc thế giới công thành danh toại đại nhân vật, Hạ Nặc kỳ thật còn là rất hiếu kỳ. Đáng tiếc. . . Một đường đỉnh núi thuận mảnh liệt hải lưu vọt tới chân núi, Hạ Nặc cũng không thể thấy Laboon thân ảnh, chỉ có thể có chút tiếc nuối thờ dài.

Vừa đến chân núi, dòng nước tốc độ liền nhanh chóng hạ xuống chậm lại, Alvida lúc này liền hạ xuống phân phó, để chủ thuyền đem buồm kéo lên, tránh ra chân núi chỗ lối ra, mà phía sau thương thuyền cũng đều tương đương có kinh nghiệm, không chút do dự đi theo kéo căng cánh buồm, dựa theo Đông Hải lúc đội hình tuần tự lái ra lối ra, tại mặt biển trên xếp thành một hàng.

Một lát sau, đằng sau tất cả thuyền thống kê báo cáo nộp tới, Alvida vền vẹn là vừa đi vừa về nhìn lướt qua, liền nhẹ nhàng thở ra, khép lại bản báo cáo, đối Hạ Nặc cười nói: "Cám ơn trời đất, lần này chúng ta thật là là đủ may mắn, chẳng những không có một chiếc thuyền trên Reverse Mountain hao tổn, liền thuyền trên thủy thủ cùng hộ vệ, cũng chỉ có như vậy năm sáu người xảy ra ngoài ý muốn, tính là rất lạc quan tồn thất tỷ lệ."

"Vẫn là có người xảy ra chuyện sao?"

Hạ Nặc nghe được liền là sửng sốt, sau này nhìn một chút, cũng thế, chín chiếc thuyền đầu, toàn bộ thương đội cộng lại ít nhất phải có ba, bốn trăm người, Reverse Mountain trên sóng gió lại lớn như vậy, không là mỗi người đều có thể giống như hẳn ngược đứng tại boong thuyền trên còn có thể bình chân như vại, không cần thận bị cuốn vào biển cả cũng là bình thường.

Tâm lý thoáng là những thuyền này viên mặc niệm dưới, bất quá xem Alvida thể mà một bộ rất vui mừng bộ dáng, Hạ Nặc liền biết, tình huống bình thường dưới, đội tàu thông qua Reverse Mountain thương vong tỉ lệ khẳng định là so này phải lớn nhiều, nói không chừng vận khí kém toàn quân bị diệt cũng không phải là không được. . .

Chính đón trong chốc lát về sau, đội tàu liền lại lần nữa xuất phát, Hạ Nặc vốn đang coi là Alvida sẽ để cho thương đội tại mũi Song Tử qua đêm đầu, kết quả bị nàng giải thích một phen mới hiểu được, phổ thông đội tàu tại Reverse Mountain chân loại địa phương này qua đêm là rất nguy hiểm, dù sao nơi này có thể là Tử Hải hải lưu điểm tụ a, muộn trên còn có cái khác đội thuyền Reverse Mountain bên trên xuống tới đầu, ngư long hỗn tạp, xảy ra ngoài ý muốn tỷ lệ thực tại là quá cao, thương đội có thể không đủ sức.

Bởi vậy, tại càng ngày càng mờ sắc trời bên trong, đội tàu nhanh chóng cách rời mũi Song Tử, hướng về mục đích đổ lỗ đảo mà đi, này là Grand Line bảy đầu đường biển bên trong, nhất phía Tây điểm xuất phát hòn đảo, cũng là lúc trước Zeff đầu bếp băng hải tặc lựa chọn đường biển, dựa theo Alvida thuyết pháp, bọn hải loại này thương đội không có thực lực xâm nhập Grand Line chỗ sâu, cái gọi là vừa đi vừa về mạo hiểm, kỳ thật trạm cuối cùng liền là này chút mở đầu hòn đảo.

Đối với Hạ Nặc mà nói, kỳ thật lựa chọn đầu nào đường biển đều là không quan trọng sự tình, đã mất Drummond gia tộc muốn đi đổ lỗ đảo, vậy hẳn dứt khoát liền lựa chọn nhất phía Tây đầu này đường hàng hải cũng được, thực tại không được, cùng lắm thì chờ đến đổ lỗ đảo, hẳn cùng thương đội dùng qua đi, bản thân một người, lại sửa đổi đường biển cũng được.

Hắc Dạ dần dần giáng lâm, bầu trời đêm bên trong chỉ chọn xuyết lấy mấy khóa sơ lãng âm đạm sao trời, không có nguyệt quang bao phủ, biển trên tầm nhìn thấp xuống không ít, mà cũng đang là này cái nguyên nhân, bất luận là Hạ Nặc, còn là cuối cùng một chiếc thuyền trên các thủy thủ, đều không có chú ý tới, có một chiếc treo màu đen hải tặc cờ tàu nhanh, không biết bắt đầu, xa xa đi theo thương đội hậu phương. . .

Chương 124: Green Bit băng hải tặc

Nói đến, cùng phổ thông thương thuyền so sánh, rất nhiều thuyền hải tặc đều có một cái đặc điểm, liền là dài rộng tỉ lệ muốn hơi cao trên, thuyền hình càng là hẹp dài, dạng này thường thường tốc độ muốn so công kênh thương thuyền mau ra rất nhiều, thuận tiện hải tặc nhóm tiếp mạn thuyền cướp bóc.

Mà chiếc này xa xa xâu tại Drummond gia tộc thương đội phía sau thuyền hải tặc, không thể nghi ngờ là đem điểm này phát huy đến cực hạn. Bất quá, tại độ nhảy biến cao cùng lúc, đội thuyền mang người lượng không thể nghi ngờ sẽ vì thế cắt giảm không ít. Ti như giờ phút này, rõ ràng ngoài khoang thuyền hải tặc cộng lại cũng liền hai ba mươi người bộ dáng, nhưng mà boong thuyền trên cũng đã cơ bản là đứng tràn đầy coong coong. . .

"Green Bit thuyền trưởng! Trước mặt thương đội bắt đầu giảm tốc độ, làm sao bây giờ, chúng ta muốn hay không cũng thả chậm tốc độ?"

Tháp quan sát trên, một cái bao lấy màu lam khăn trùm đầu cao gầy cái tại nhìn ra xa phía trước một hồi về sau, hướng ngọn nguồn boong thuyền trên hồ hào hỏi.

"Nói nhảm, đương nhiên muốn giảm tốc độ, không phải muốn là sớm bị phát hiện làm sao bây giờ? !" Đáp lời là một cái vóc người hung hãn gã đại hán đầu trọc, bên hông cái lấy chuỗi cự phù, mặt bên trên có một đạo tử đạn lưu dưới vết sẹo, hình dạng dị thường hung hoành, giờ phút này hấn ngừng đầu, rống giận nói: "Ngươi có phải hay không đầu óc heo, chuyện đơn giản như vậy cũng muốn đến hỏi lão tử?"

"A, thật xin lỗi, thuyền trưởng!" Cao gầy cái dọa đến vội vàng xin lỗi, đem cổ rút về đi.

Gã đại hán đầu trọc lúc này mới hừ lạnh một tiếng thu hồi ánh mắt, hấn nhìn qua phía trước xa xa đội tàu, hấn hấn nói: "Mẹ nó, tốt xấu lão tử Green Bit lúc trước cũng là Nam Hải tiếng tăm lừng lẫy đại hải tặc, nếu không là năm nay đi vận rủi, đối phó thương đội, cái nào cần phải phiền toái như vậy!"

Bên cạnh bộ nghe vậy đều là hai mặt tư dò xét, không dám tùy tiện mở miệng, chỉ có đứng tại gần nhất chỗ một cái mạng theo đơn phiên kính mắt Tiểu Hồ Tử, do dự như vậy một tý về sau, còn là bắt đắc dĩ khuyên lon: "Green Bit Lão đại, này không phải cũng là không có chuyện gì a, ai bảo cái kia hai tiểu tử quá biến thái, cầm đầu tên kia càng là cái quái vật, chúng ta đánh bắt quá cũng là bình thường a."

"Ân?" Nghe đến đó, đầu trọc sắc mặt của đại hán lại là càng khó coi hơn, hấn híp mắt nhìn chăm chú về phía Tiểu Hồ Tử, cơ hồ là gần từng chữ nói: "Ngươi nói là. . . Ta là bởi vì là đánh bắt quá cái kia hai tiểu tử, cho nên mới chạy trốn tới Grand Line tới a. . ."

"Không, không là, Green Bit Lão đại, ngươi hiểu lầm!"

Gã đại hán đầu trọc ánh mắt rét lạnh đáng sợ, Tiểu Hồ Tử kếm chút không có đem quần dọa nước tiểu, cuống quít khoát khoát tay nói: "Ta không là ý tứ kia, này không là địch tới ta sáng a, đối phương liền hai người, mà chúng ta nguyên lai có thể là có năm chiếc thuyền đại hạm đội a, này không là một mực bị bọn hấn đánh lén, tổn thất nặng nề a. . . Cái kia cái, cái từ kia, nói thế nào. . ."

Tại âm lãnh nhìn chăm chú dưới, Tiểu Hồ Tử vò đầu bứt tai suy nghĩ nửa ngày, mới bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, một chùy lòng bàn tay nói: "Đúng, là chiến lược chuyển đi a!"

". . ."

Gã đại hán đầu trọc lại lạnh lùng nhìn chăm chăm hấn một hồi,

Mới lộ ra một bộ tính ngơ ngác thời biểu lộ, bất quá dù vậy, hấn còn là phát giác được thuyền trên bầu không khí có chút xấu hổ, thậm chí hấn còn luôn cảm thấy, này mấy ngày sức kéo, các bộ hạ nhìn về phía mình ánh mắt, tựa hồ bên trong bao hàm vẻ kính sợ đều so trước đó ít đi rất nhiều.

Mà hết thấy này, vẫn phải mấy tháng trước nói lên.

Tên là Green Bit gã đại hán đầu trọc, tên hiệu "Huyết Phù", là Nam Hải số ít tiền truy nã quá chục triệu đại hải tặc, suất lĩnh Green Bit băng hải tặc càng là có năm chiếc thuyền, cộng lại chừng sáu, bảy trăm người, tại thường hoạt động cái kia phiến hải vực có thể nói là tuyệt đối bá chủ.

Liền tại nửa năm trước, Green Bit suất bộ cướp bóc một cái trên đảo tiểu trấn về sau, theo thường lệ tiến hành huyết tẩy đồ sát chi lúc, lại là không cần thận, để hai cái tránh trong rừng rậm tiểu thí hải cho đảo thoát rơi mất, bởi vì cái kia hai cái tiểu gia hỏa nhìn xem chỉ có mười bốn mười lăm tuổi đáng về, cho nên hấn cùng các bộ hạ đều không đem này coi ra gì.

Nhưng mà, hai tháng sau, làm Green Bit đều nhanh đem chuyện này quên thời điểm, một trận tràn ngập mùi huyết tinh hành động trả thù, lại là như là ác mộng giáng lâm. . .

Trước là phái hấn đi cướp bóc thương thuyền một chiếc thuyền bị tập kích, cả thuyền bộ hơn một trăm người chết sạch sẽ, sau đó cái kia cái chạy lục địa trên đi uống rượu tìm thú vui phó thuyền trưởng, lại bị người chặt trở thành mấy đoạn, mà tại Green Bit kinh hoàng phía dưới đem tất cả bộ tụ tập lại một

chỗ lúc, đối phương trực tiếp không sợ hãi chút nào tìm tới cửa, hẳn lúc này mới phát hiện, trước đó tối bên trong tập kích, đang là trước kia cái kia hai cái đảo tẩu thiếu niên.

Cừu nhân thấy một lần hết sức đỏ mắt, Green Bit lúc này liền rống giận hạ lệnh để bộ tiếp theo ủng mà trên, mưu cầu lấy tốc độ nhanh nhất xử lý này hai cái tiểu hồn đản, là bị giết chết bộ báo thù.

Kết quả. . . Chiến cuộc đi hướng lại là để Green Bit kinh điệu tròn mắt, hẳn tuyệt đối không nghĩ tới, cái kia cái cầm đầu tiểu tử, không biết đi thì sao vận khí cắt chó, thể mà thành vì một tên ác ma quả thực năng lực giả, với lại là tương đương cường đại năng lực, có thể nhẹ nhõm đem Green Bit băng hải tặc vũ khí hút lũng qua đó, trở quay đầu lại đối phó bọn hắn.

Bởi như vậy, Green Bit băng hải tặc cơ hồ là dễ dàng sụp đổ, không bao lâu liền tử thương hơn phân nửa, Green Bit kém chút không có dọa nước tiểu, liền soái hạm của mình đều không để ý tới, mang theo một nhóm bộ tâm thường ngồi ca nô liền chạy chạy ra ngoài, về sau đông tránh tây trốn, bị buộc không có cách nào, chỗ cùng rút giấu lựa chọn lẫn lộn Reverse Mountain, lúc này mới thiên tâm vạn khổ đào thoát truy sát.

Nguy hiểm là không có, bất quá băng hải tặc nhân số cũng là kịch liệt rút lại, thêm hơn mấy cái cán bộ cùng một chỗ cũng mới chừng ba mươi người, tại là Green Bit liền bị ai phát hiện, bản thân giống như trở thành từ trước tới nay tiến vào Grand Line băng hải tặc bên trong, nhất cá nạm. . . Dù là tại tài phú tổn thất hầu như không còn, muốn cướp bóc cái thương đội tiếp tế dưới, đều muốn ước lượng nửa ngày. . .

Cũng tỷ như hiện tại bọn hắn đi theo chỉ này đi, so với bọn hắn trước Reverse Mountain thủy đạo trên sớm xuống tới vài phút, đã ở vào sỏi đối trạng thái Green Bit lúc này liền chậm chậm lên. Bất quá, chỉ lấy quy mô đến xem, đối phương hộ vệ nhân số tuyệt đối không hề ít, thêm trên lộ ra lộ ở bên ngoài từng dãy hoa pháo, mặc dù rất mất mặt, nhưng Green Bit còn lại hạ trước theo đuôi, sau đó chờ đối phương phân tán lại tùy thời hạ thủ mệnh lệnh.

"Chờ xem, chỉ là một cái thương đội mà thôi. . ."

Tại boong thuyền trên tất cả mọi người nhìn chăm chú bên trong, gã đại hán đầu trọc liếm liếm khóe miệng, nheo lại hai mắt bên trong hiện ra một xóa sạch dữ tợn chi ý, "Chỉ cần nhân số không có lớn như vậy ưu thế, ta sẽ để cho các ngươi biết, thì sao mới gọi là tuyệt vọng. . ."

...

Cùng Đông Hải so sánh, Grand Line khí hậu đơn giản có thể dùng biến ảo khó lường để hình dung, trên một giây còn là tình không vạn lý, sau một khắc liền có thể biến thành mưa rào xối xả, có đôi khi vừa là tung bay dưới điểm điểm trong suốt tuyết trắng mà vui vẻ đuổi ra lòng bàn tay đến đâu, kết quả ba giây sau liền phải bùng nổ lấy bị Cầu Tuyết nện sưng lên cánh tay đau đến nhảy.

Không ít thể chất nhược điểm thuyền viên, tại loại trình độ này gãy vỡ phía dưới nhiễm lên chứng bệnh, liền Hạ Nặc loại này lão lái xe đều hiếm chút lật ra xe, nói đến đại khái liền là Băng Văn tại lâu hai ngôi xóm nhà vệ sinh lúc, bởi vì hơi trầm xuống lạc hướng biển nhật ký ngôi xóm hai chân run lên, sau đó bị đột nhiên phá cửa sổ mà vào cuồng phong mưa rào, kém chút liền thôi cầm trong hồ đi. . .

Không thích ứng tự nhiên là có, nhưng biển trên thời gian cuối cùng là trôi qua như vậy lặng yên không một tiếng động, để cho người khó mà phát giác. Liền tại Hạ Nặc đầy đủ lý giải, vì cái gì có nhiều như vậy đến từ Tứ Hải người chết tại Grand Line khí hậu phía dưới lúc, đảo mắt liền đi qua bốn ngày, mà tại sáng sớm ánh rạng đông phía dưới, thương đội mục đích bảy đầu đường biển điểm xuất phát hòn đảo thứ nhất đồ lỗ đảo, rốt cục là xa xa tại đường chân trời trên hiện ra hình dáng.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Cự tiền thù lao cùng Log Pose

Đồ lỗ đảo, là một cái địa thể tương đương hiểm trở hòn đảo, bắc bộ có cao mấy trăm thước nguy nga son phong, mà nam bộ thì có chút hướng vào phía trong lõm, tạo thành một cái cực là rộng lớn tự nhiên bên cạnh.

"Thật lớn. . ."

Này là Hạ Nặc tại nhìn thấy đồ lỗ đảo về sau, nảo bên trong lóe lên ấn tượng đầu tiên, đập vào mi mắt đường ven biển, vậy mà chừng hơn trăm dặm rộng, cùng lúc trước hẳn tại Đông Hải đi qua mấy cái hòn đảo diện tích căn bản không thể đánh đồng, đơn giản giống như một tôn phủ phục tại mặt biển chỉ trên Cự Thú.

"Bất quá. . ."

Ánh mắt ở phía xa chỉ có mấy chục con thuyền bỏ neo, lộ ra có chút vắng vẻ tự nhiên bên cảng trên quét qua mà qua, Hạ Nặc gãi đầu một cái, có chút hoang mang địa đạo, "Thấy thế nào trên đi, cặp bến tại cảng khẩu đội thuyền cũng không tính nhiều bộ đáng?"

Thân là Grand Line bảy cái mở đầu hòn đảo thứ nhất, vừa có như thế tốt đẹp cảng tránh gió, theo lý thuyết lui tới các lộ đội thuyền hẳn là nối liền không đứt mới đúng vậy a?

"Hoàn toàn chính xác có chút kỳ quái."

Phía sau, tại nhìn ra xa cảng khẩu Alvida đồng dạng là nhần nhần lông mày, "Không nên a, ta năm ngoài tới đây thời điểm, tối thiểu so này muốn nao nhiệt gấp mười lần, lúc này mới không tới một năm, làm sao lại trở nên quanh què như vậy?"

"Đội chút nữa lên đảo về sau, tìm dân bản xứ hỏi một tý xem một chút đi."

Hạ Nặc kỳ thật cũng liền là thuận miệng nhắc lên, không có quá để trong lòng trên, hẳn quay đầu mắt nhìn Alvida, cười nói: "Ta nghe nói, này cái đồ lỗ đảo, là Grand Line bên trên có tên loài cá thiên đường, gần biển có rất nhiều cá lớn, trên đảo cư dân cũng phần lớn là bắt cá cao thủ đúng không?"

"Áy, Hạ Nặc đại nhân liền loại sự tình này đều biết sao?"

Alvida sừng sốt như vậy một tý, có chút ngoài ý muốn nói, "Đúng vậy a, dù sao là nhất phía Tây đường biển đâu, rồi không gió mang không xa, thêm trên hải lưu khí hậu chờ nhân tố, đồ lỗ đảo bên cạnh hải vực đều là giàu dinh dưỡng tầng, loài cá thực tại là nhiều lắm, với lại phẩm loại phong phú, cái này cũng dẫn đến toàn bộ đảo đều chậm rãi trở nên lấy cá là phát lên, cư dân bản địa không chỉ có bắt cá, còn tại đảo trên thành lập các loại gia công nhà xưởng, thu nhập liền dựa vào ra bên ngoài biển tiêu thụ này chút đặc sắc cá chế phẩm."

Nói xong nàng chỉ chỉ đằng sau tự mình đội tàu, hé miệng cười một tiếng địa đạo, "Nói đến, chúng ta lần này tới đồ lỗ đảo, một là vì đem mang tới hàng hóa bán đi, thứ hai, chính là vì tiền mua cá chế phẩm, về Đông Hải tăng giá bán ra, Grand Line mới có loài cá, tại Đông Hải quý tộc nơi đó có thể là quý hiếm."

"Quả nhiên là như thế này a. . ."

Hạ Nặc trước đó là Zeff hàng hải nhật ký trên thấy được liên quan tới đảo này giản lược giới thiệu mà thôi,

Lúc này nghe được càng giải thích cặn kẽ, lòng hiếu kỳ bỗng nhiên lúc đây thật nhiều, "Bắt cá cái gì, còn thật là khiến người ta hoài niệm. . ."

Lúc trước tại Ann Derek đảo, không ai chiều cô hẳn, coi như là bằng bản thân ngày ngày bắt cá, mới miễn cưỡng duy trì sinh hoạt.

Suy nghĩ vừa đến chỗ này, Hương Chanh Trần cái kia mấy năm thời gian liền tại não hải bên trong một tung bay qua, Hạ Nặc bỗng nhiên hơi nhớ nhưng bắt nguồn từ mình cái kia ba cái tiêu theo đuôi đến, thành ngày chỉ có biết ăn thôi ăn một chút tiêu bản đồn La Y, tính cách xấu hổ tàn nhang tiêu tử so người, cùng trường trần đại thúc gia cái kia cái trường thành sớm kính mắt nhi Anderson. . . Đảo mất đều qua đó hơn ba năm, biến hóa của bọn hắn hẳn là cũng rất lớn đi?

Cũng không biết khi nhìn đến bản thân tám kia treo giải thưởng 8900 vạn Belly treo giải thưởng đơn lúc, này mấy tiêu tử kia sẽ là thế nào một phen phản ứng. . .

Tâm bên trong một trận bật cười, đang nghĩ như vậy thời điểm, đội tàu trong bắt tri bắt giác, đã là lái vào đồ lỗ đảo bên cảng, Hạ Nặc hướng bên bờ xem xét, lại phát hiện bên tàu trên, tựa hồ có không ít người tại chờ bọn hắn.

"Cái kia chút đều là trên đảo thương gia!"

Tựa hồ nhìn ra Hạ Nặc nghi hoặc, Alvida cười giải thích nói, "Hắn bên trong có một nhà đại gia công nhà xưởng chủ nhân, là cùng chúng ta Drummond gia tộc một mực có thương nghiệp trên liên hệ, lần này cũng là chúng ta sớm dùng điện thoại thông tri bọn hắn, để dự định tới giao dịch thương nhân đều tập trung vào bến cảng bên này, thuận tiện chúng ta giao dịch!"

"Dạng này a."

Hạ Nặc khẽ vuốt cằm, bất quá này chút cùng hắn cũng không có nhiều quan hệ, cho nên thương đội tại bến cảng bỏ neo xuống tới, đến các thủy thủ gỡ hoàn thành, hẳn đều không nói lời gì nữa, thẳng đến nhìn thấy số ba hạm bên kia Vũ Thôn tới về sau, hắn mới hai mắt tỏa sáng, vội vàng qua đó xin nhờ hắn đem bản thân thuyền nhỏ tung ra ngoài, sau đó liền định cùng này chút một đường đồng hành nửa tháng các bằng hữu cáo biệt.

Mặc dù có chút không bỏ, nhưng Alvida cũng không là lễ mễ chậm chạp nữ nhân, không có mở miệng khuyên hắn lưu thêm mấy ngày cái gì, trực tiếp thông khoái đáp ứng, sau đó còn tại Hạ Nặc một mặt mộng bức biểu lộ bên trong, ném cho hắn một cái cự đại bao khóa.

"Ngọa tào, thật nặng!"

Hạ Nặc không có phòng bị phía dưới, kém chút cổ tay trật khớp, sau đó vừa mở ra bao khóa, bỗng nhiên lúc bị bên trong một mảnh xanh xanh đỏ đỏ cho lóe mù mắt, thì ra như vậy này nguyên một túi thể mà đều là tiền, hắn trong nháy mắt liền không bình tĩnh, có chút nhúc nhích cả tròng địa đạo: "Uy uy uy, ta nói, êm đẹp, cho ta nhiều tiền như vậy làm gì?"

"Thù lao a, làm sao, người quên?"

Khó được nhìn thấy Hạ Nặc dáng vẻ quần bách, Alvida cười đến kém chút gập cả người, "Ha ha, Hạ Nặc đại nhân, ngài có thể là bị gia tộc bọn ta thuê hộ vệ a, hiện tại nhiệm vụ kết thúc, chẳng lẽ liền thù lao tiền cũng không cần?"

"Vây cũng mới 200 ngàn Belly tốt a? !" Hạ Nặc vừa nhắm mắt bao khóa, cảm giác toàn bộ người đều không xong, "Này mẹ nó là có bao nhiêu a, tôi thiếu nhất cũng phải một hai trăm vạn Belly?"

"Chính xác tôi nói, là ba triệu a."

Alvida hướng hấn đưa ra một cái ba ngón tay, cười mím địa đạo: "Đừng quên, thuyền trên hộ vệ đều theo thực lực ra giá, trước đó ngài là không có bại lộ thân phận, mới chỉ có cái giá tiền kia, hiện tại lời nói, cho Đông Hải tiền truy nã cao nhất hải tặc như thế một cái giá tiền, không quá phận?"

". . ."

Hạ Nặc hư lên mắt, không thể không thừa nhận đối phương nói rất có lý, mặc dù hấn không thiếu tiền, nhưng giá trị bản thân còn tại đó, lại từ chối lời nói hoàn toàn chính xác là có chút già mồm. . . Kết quả là, ở bên cạnh Tiểu Lạc đầy vẻ khinh bỉ biểu lộ bên trong, hấn thở hắt hắt hắt hắt hắt đem bao khóa cho khiêng tiến vào phòng chứa đồ.

Sau đó, mặt không thay đổi trở lại boong thuyền, nhìn cũng chưa từng nhìn liền đâm nghiêng bên trong một cước đem xem náo nhiệt dần chìm rơi vào trong biển.

"A, đúng, còn có này cái." Alvida đem đây hết thấy nhìn ở trong mắt, kém chút lại không đành chỉ cười, nằng từ phía sau Eve nơi đó, lấy tới một cái hộp gỗ nhỏ, sau đó đưa cho Hạ Nặc, thần thần bí bí địa đạo: "Này là ta vừa để Eve vị kia hộp tác đại thương nhân nơi đó muốn tới, trên Grand Line xông xáo, không có này cái sao có thể được a."

"Áy?"

Bị kiểu nói này, Hạ Nặc tâm bên trong liền có chút suy đoán, mà khi hấn để lộ hộp gỗ, nhìn thấy bên trong nằm trong suốt viên thủy tinh về sau, suy đoán càng là được chứng minh, hấn nhận không được lấy ra pha lê cầu, sau đó thả tại lòng bàn tay, ánh mắt đánh giá đến cầu bên trong kim loại kim đồng hồ đến.

"Quả nhiên là Log Pose a, trước đó một mực đi theo thương đội, kém chút liền quên a. . ."

Vì đại đường biển đảo cùng đảo ở giữa có từ tức giận liên tưởng liền, cái gọi là bảy đầu tuyến đường, kỳ thật ngầm liền là bảy đầu từ lực liên, phổ thông la bàn ở chỗ này phải không lên bất luận cái gì công dụng, mà vô luận là khí hậu, còn là đám mây cùng hướng gió, cũng không thể lại làm là phán đoán hướng đi căn cứ, có khả năng dựa vào, chỉ có Log Pose.

Bất quá, muốn để Log Pose chỉ rõ phương hướng, còn cần để hấn ghi chép trước mắt hòn đảo vị trí, mà mỗi cái đảo từ lực đều không giống nhau, Log Pose cần dùng khác biệt thời gian đến trừ đầy từ lực, về sau mới có thể chỉ hướng tiếp theo cái đảo, để Hạ Nặc tương đương ngạc nhiên là, này viên kim đồng hồ rõ ràng là có ý chuẩn bị, thế mà đã trừ đầy đồ lỗ trên đảo từ lực.

Nói cách khác, Hạ Nặc căn bản vốn không dùng chuyên môn là hấn tại hòn đảo này bên trên chờ đợi đi, mà là tùy thời tùy chỗ đều có thể lựa chọn ra khơi. Hiển nhiên, vừa ý dưới hấn tới nói, này viên Log Pose muốn so cái kia năm triệu Belly trân quý quá nhiều.

"Thực tại là rất cảm tạ!"

Thành tâm thành ý mà tỏ vẻ một phen lòng biết ơn về sau, Hạ Nặc thu hồi kim đồng hồ, giải khai dây thừng, kéo cánh buồm, tại ám áp gió biển bên trong, hướng phía càng rời càng xa Alvida cười phát phát tay: "Như vậy, tạm biệt!"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Bản bộ hải quân

Bởi vì vừa vặn là thuận gió nguyên nhân, Hạ Nặc rời đi tốc độ còn là rất nhanh, vền vẹn cái qua bốn năm phần chuông, cái kia chiếc thuyền nhỏ liền đã hóa thành xa xa một cái chấm đen nhỏ, mà thẳng đến thân ảnh của hấn hoàn toàn biến mất tại ánh mắt bên trong, Alvida mới khẽ mím cười lắc đầu, xoay người lại.

Đối với nàng mà nói, kỳ thật trong lòng bên trong một mực là rất tôn kính Hạ Nặc, cũng nguyện ý coi hắn là làm một cái có thể thâm giao bằng hữu, bằng không thì cũng sẽ không chuyên môn chuẩn bị một cái đã trừ đầy từ lực Log Pose.

Hướng về bến tàu trên nhìn lướt qua, thuyền trên hàng hóa đã cơ bản hoàn thành kiểm kê giao tiếp trình tự, còn lại dưới liền là yêu cầu bản thân đi trong thành, cùng đồ lỗ đảo trên vị kia gia tộc trọng yếu hợp tác thương thuyết đàm, thương lượng sau này định giá vấn đề.

Tiếp nhận gia tộc sinh ý đến nay, Alvida đối loại sự tình này sớm đã xe nhẹ đường quen, cho nên, đối mặt bên cạnh thân Eve quăng tới ánh mắt hỏi thăm, nàng cái là nhẹ giọng nói một câu "Đi thôi", liền không nhanh không chậm cất bước, hướng về thuyền đi đi.

Liền tại này giờ khước mắt của nàng dư quang, bỗng nhiên chú ý tới bên cảng ngoài cùng bên phải nhất mặt biển, bỗng nhiên nổi lên từng tầng từng tầng gọn sóng, mà thấu qua lẫn tẩn ba quang, tựa hồ còn loáng thoáng xem đến bắn ra tại hắn trên bóng đen.

"Cái kia là. . ."

Alvida nao nao, quay đầu nhìn một cái. Khi nàng thấy rõ cảnh tượng trước mắt về sau, bỗng nhiên lúc liền là sắc mặt đại biến:

"Hải quân? !"

Đúng vậy, giờ này khắc này, xuất hiện tại mặt biển, thỉnh linh lại là ba chiếc thuần bạch sắc cự hình quân hạm, Bạch Phàm chi lên, hải quân cái kia ngâm lầy Tenbin màu lam hải âu tiêu chí, tại tia nắng ban mai hào quang bên trong càng là dễ thấy vô cùng.

"Sao. . . Làm sao lại?"

Trong nháy mắt, Alvida liền là liên tưởng đến trước đó Đông Hải mấy chiếc kia truy sát Hạ Nặc quân hạm đến, nàng thất thanh nói: "Những hải quân kia không phải là bị Hạ Nặc hấn giải quyết hết a? Làm sao còn lẫn lộn Reverse Mountain, theo tới chỗ này đến?"

Nàng bản thân cái là thương nhân mà thôi, đương nhiên sẽ không sợ hãi hải quân cái gì, nhưng mấu chốt là, mới vừa cùng bản thân cáo biệt ân nhân cứu mạng, thân làm cao tiền thường phạm Hạ Nặc, liền là tại mười mấy phút trước, vừa theo này cái bến cảng ra ngoài a!

"Tiểu thư, trấn định một chút."

Phía sau, Eve nhìn ra nàng thất thố, lòng này có chút nhẩn lại, tại nàng bên tai nhẹ nhàng nói:

"Hải quân có quy định nghiêm chỉnh, mỗi một cái chi bộ đều có bản thân phụ trách cố định hải vực, nơi này đều là Grand Line, cho nên cũng không là Đông Hải hải quân, nói đến. . . Ta nhớ được hải quân G- 17 chi bộ cách nơi này cũng không tính xa, cũng có khả năng rất lớn, là chi bộ hải quân ở chỗ này tuần tra mà thôi. . ."

"Cũng đúng. . ."

Bị kiểu nói này,

Alvida nhìn kỹ một chút, phát hiện xa xa quân hạm hoàn toàn chính xác cùng trước đó tại Đông Hải gặp không giống nhau lắm, rõ ràng hình thể muốn to lớn hơn một, tâm bừa sau lúc liền là nhẹ nhàng thờ ra.

Nhưng mà này giờ một trận tiếng ồn ào bỗng nhiên theo bên cạnh trên thuyền tới, đem lực chú ý của nàng hấp dẫn quá khứ, quay đầu nhìn lại, lại là lần này muốn giao dịch mấy cái đại hợp làm thương, đang đứng chung một chỗ, cười cười nói nói, đối xa xa hạm đội chỉ tỏ nghị luận:

"Ta nói, cầu đặc biệt tiên sinh, cái kia cái, liền là bản bộ phái tới hạm đội sao?"

"A, không sai đâu, giống như là trước ngày muộn trên mới tới đây, liền mới ra hải quy (*du học về) tới á địch tiên sinh người đều nghe nói sao?"

"Ha ha ha, đương nhiên, ta tới hôm qua vừa về đến, trong tiệm tiểu nhị liền từng đề cập với ta, nghe nói dẫn đầu còn là một vị tuổi trẻ cấp tướng đâu, hấn cái tại bến tàu lộ một lần mặt, liền thanh đảo trên tất cả hải tặc đều hù chạy, cũng may mà hấn a, này mấy trời a, có thể cuối cùng không có người tới quấy rối!"

"Ấy? Lợi hại như vậy sao? Không hổ là bản bộ hải quân a, nói đến, chi bộ những người kia, căn bản cũng không có thể lấy ra đánh đồng a. . . A, đúng, đã người biết đến cận kề như vậy, vậy có hay không nghe ngóng đến bọn hắn là tới làm gì?"

"Này cái, nguyên nhân làm hôm qua ngày trùng hợp có mấy cái hải quân binh sĩ đến tiệm chúng ta bên trong dùng com nguyên nhân, ta còn thật sự biết một chút, có vẻ như bọn hắn là đi Đông Hải chấp hành cái gì nhiệm vụ đặc thù tới, kết quả dẫn đầu vị kia bản bộ cấp tướng, không biết là đạt được tin tức gì, nửa đường đột nhiên chuyển hướng, trực tiếp xuyên qua không gió mang lại đến Grand Line đi lên."

"Nghe ngài nói như vậy, tựa hồ những hải quân này là nhận được nhiệm vụ trọng yếu hơn a?"

"Vây ta cũng không rõ ràng, chỉ nghe những binh lính kia phản nản nói, này hai ngày bọn hắn một mực tại phụ cận hải vực quanh đi quẩn lại, giống như là nguyên nhân làm phía trên cấp tướng, ý kiến xảy ra điều gì khác nhau. . ."

Hai người nói chuyện với nhau càng ngày càng hòa hợp, bến tàu trên bầu không khí cũng bởi vậy náo nhiệt rất nhiều.

Nhưng mà, bọn hán không có chú ý tới, còn tại chủ thuyền boong thuyền trên không có xuống Alvida, giờ phút này lại là giống như nghe được cái gì sấm sét giữa trời quang tìn tức, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ ngốc tại nơi đó. . .

...

Bến cảng phát sinh hết thấy, Hạ Nặc tự nhiên không theo biết được, thực tế lên, bởi vì một loại nào đó trùng hợp, hán là theo bến cảng sườn đông xuất cảng, mà mấy chiếc kia hải quân bản bộ quân hạm thì là tại sau mười mấy phút do phía Tây nhập cảng, cho nên cả hai cứ như vậy hoàn mỹ sai qua.

Hán giờ phút này, cũng sớm đã rời đi đồ lỗ đảo, tại mệnh mông bát ngát biển cả lên, ngược. . . Cá nướng.

Đúng vậy, cá nướng.

Một đường gió êm sóng lặng, thẳng đến mở ra hai ba mươi trong biển, Hạ Nặc mới nhớ tới bản thân sớm trên còn không có ăn.

Lại nhớ lại trước đó tại bến cảng, Alvida đối đồ lỗ đảo phụ cận hải vực giới thiệu, hán quả quyết cời hết áo liền hương trong biển nhảy một cái, kết quả. . . Thật đúng là mẹ nó khiến cho hán tay không tác sát vớt đi lên hai đầu dài hai mươi, ba mươi cen-ti-mét cá trắm đen.

Thật là rất nhẹ nhàng a, vùng biển này cá thực tại là nhiều lắm, Hạ Nặc cảm thấy chỉ cần luyện một đoạn thời gian, là cá nhân đều có thể dựa vào này chút cá sống đi, cá một đời áo com không lo, khó trách đồ lỗ đảo sẽ bị gọi loài cá thiên đường.

Thuyền trên phòng chứa đồ bên trong, muối ăn a cây thì là a các loại đồ gia vị cũng không thiếu, cảng thần kỳ là lúc trước Baratie nhà hàng các đầu bếp còn chuẩn bị cho hán sát ký, tại là hán dứt khoát liền nhắc lên vì nướng, dùng cực làm thành thạo thủ pháp đem thịt cá xuyên trên nướng chín, sau đó lại mở một bình thanh rượu.

Cứ như vậy, hán một bên gió biển thổi, một bên lột ra xuyên uống rượu, đơn giản là hải lòng không được.

Về phần Tiểu Lạc lời nói. . . Gia hòa này vẫn như cũ còn là cái kia cái tật xấu, không thích ăn thịt chín, Hạ Nặc cũng không có cưỡng cầu nó ném thử thủ nghệ của mình, liền theo phòng chứa đồ bên trong kéo hong khô qua thịt muối mất đi quá khứ. Một người một ung, đều là ăn say sưa ngon lành.

"Thoải mái a. . ."

Một ngum thanh còn lại dưới nửa bình rượu buồn bực xong, Hạ Nặc thư thư phục phục thở phào một cái. Loại rượu này số độ không cao, vừa uống vào yết hầu thời điểm bình thân như nước, chỉ có có chút mùi gạo tại giữa răng môi vờn quanh, nhưng hậu kinh cũng rất đủ, lúc này liền dần dần thể hiện đi ra, một cổ men say theo lồng ngực dâng lên, hương não hải xông đi, khiến cho gương mặt của hán, cũng bắt đầu dần dần nổi lên một tia đỏ ửng.

Bất quá, đầu óc của hán vẫn như cũ còn là rất thanh tỉnh, bởi vậy tại cần xé cá nướng cùng giờ ý hán niệm hơi động một chút, đem giao diện thuộc tính kêu gọi ra, sau đó một vừa quan sát phía trên số liệu, vừa bắt đầu suy nghĩ lên ngày sau dự định đến.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Tao ngộ đồng hành

Đầu tiên, trọng yếu nhất, là hán tại hải tặc thế giới mục tiêu.

Từ năm đó tại Hương Chanh Trần luyện tập cơ sở kiếm pháp bắt đầu, Hạ Nặc mục tiêu liền không có thay đổi qua, vậy liền là siêu việt tất cả kiếm sĩ, thành làm đệ nhất thế giới đại Kiếm Hào.

Cái mục tiêu này mặc dù tạm lúc xem ra còn tương đương xa xôi, nhưng đã hứa hạ lời hứa, lấy Hạ Nặc tính cách, hán liền tuyệt đối sẽ không nửa đường từ bỏ, vô luận như thế nào đều sẽ vì đó dốc hết toàn lực.

Mà bất luận là hán mình muốn mà luyện thực lực, còn là căn cứ hệ thống nước tiểu tính, muốn đạt thành này một mục tiêu, đều không thể thiếu cường độ cao chiến đấu cùng luận bàn, dù sao, tại anh hùng kinh nghiệm cùng kiếm thuật độ thuần thực đẳng cấp sau khi tăng lên, tích lũy xuống ban thưởng đều là khá kinh người.

"Vô tận chiến đấu a. . ."

Cũng không biết là nghĩ đến cái gì, Hạ Nặc nhìn qua xanh thắm biển cả, bỗng nhiên buông xuống chai rượu trong tay, nhếch miệng cười cười.

Trước đó hẳn còn là Baratie đầu bếp trưởng thời điểm, nguyên nhân làm vấn đề thân phận có rất nhiều cố kỵ, chỉ có thể lợi dụng Thụ Động Từ Ốc, cách một đoạn thời gian đối hải tặc xuất thủ một lần, nhưng ra biển về sau, tình huống liền rất khác nhau, khôi phục lúc trước hải tặc thân phận hẳn, bây giờ một thân một mình, tự do dễ chịu, không chỉ có không cần giống lúc trước như thế nửa đêm xuất động thận trọng, hơn nữa còn nhiều hơn không ít có thể thu hoạch kinh nghiệm nơi phát ra.

So với Đông Hải, Grand Line vô luận là hải quân còn là hải tặc, thực lực đều căn bản vốn không là một cái lần lượng cấp độ a, hiện tại hải quân muốn bắt hẳn, hải tặc bên trong căn bản lại cuối cùng là chủ động hướng kiếm của hẳn đụng lên, Hạ Nặc cảm thấy, nếu không là hẳn còn không có thành lập băng hải tặc, cái là điều thấp một cá nhân đáp lấy chiếc này thuyền nhỏ tại biển trên phiêu đảng, đoán chừng đã sớm có vô số đếm không hết phiền phức tìm tới cửa.

Tiếp theo, liền là đường biển vấn đề, lúc đầu Hạ Nặc tại cùng thương đội phân biệt trước đó, còn đang do dự đến cùng lựa chọn cái nào một đầu đường biển tương đối tốt, nhưng hiện tại đã đạt được trữ đầy đồ lỗ đảo từ lực Log Pose, vậy cũng liền không có gì đáng nói, Hạ Nặc hiện tại, liền đã là dọc theo nhất phía Tây đầu này đường biển, tại hướng xuống một cái hòn đảo xuất phát.

"Gia niên hoa thành, Sanfalude a. . ."

Nhớ tới trước đó Zeff hàng hải nhật ký bên trong ghi chép, Hạ Nặc trong lòng bên trong đại khái đánh giá dưới, muốn là dọc theo đầu này đường biển một đường đi, sẽ lần lượt đến mỹ thực thành cùng xuân thiên nữ vương chi thành, cuối cùng sẽ dừng trên ma huyền tam giác khu vực, cái chỗ kia, có thể là có không ít tương đối nguy hiểm gia hỏa, đáng giá tràn ngập tinh thần mạo hiểm người đi thăm dò.

Bất quá, hẳn cũng có lựa chọn khác, gia niên hoa thành nơi đó, có đã khai thông mấy năm biển trên nhanh đoàn tàu, vận doanh thành thực, có thể trực tiếp đến Water Seven, cái kia hẳn là là Grand Line xinh đẹp nhất thành thị thứ nhất, đã đi tới hải tặc thế giới, Hạ Nặc còn là rất muốn đi xem

Lại là trùng điệp cắn một miếng lớn thịt cá, nồng đậm nhiều chất lỏng hương khí bỗng nhiên lúc khiến cho hẳn miệng đầy nước miếng, nhin không được cảm thán nói: "Nơi này cá, hương vị thật là cấp một đẳng a, muốn là một đường trên đều có thể có loại vật này ăn, đều không cần lại dùng tiền đi dự trữ đồ ăn đi?"

Mặt biển mênh mông, trong tầm mắt trống rỗng một mảnh, Hạ Nặc kỳ thật câu nói này kỳ thật nói cách khác cho bản thân nghe mà thôi, nhưng mà khiến cho hẳn tuyệt đối không nghĩ tới là, liền tại này giờ một đạo tràn ngập trên tức chi ý thô cuồng thanh âm, bỗng nhiên từ phía sau lưng truyền tới:

"Nha, tiểu tử, này có thể là chính ngươi nói a, đã ngươi trù nghệ tốt như vậy, đều không cần tiền, như vậy ngoan ngoãn đem ngươi trong tay Belly, đều giao cho bản đại gia, như thế nào a?"

"A?"

Hạ Nặc trong nháy mắt liền ngây dại, hẳn nghiêng đầu qua, lúc này mới phát hiện, phía sau mình vền vẹn mười mấy thước địa phương, không biết lúc nhiều hơn một chiếc thuyền nhỏ, thoạt nhìn cũng chỉ so bản thân chiếc này đại xuất cái gấp ba bốn lần mà thôi, còn rách rưới. Mà một đám nhìn liền đại hán hung thần ác sát, đang vây tụ tại boong thuyền trước lan can, mặt mũi tràn đầy hèn mọn mà nhìn chăm chăm vào bản thân.

Về phần vừa rồi mở miệng, là ở giữa một người đầu trọc, gia hỏa này một cái chân đỡ ở đầu thuyền, khoe miệng ôm lấy cười lạnh, biểu hiện cũng thực sự là so người bên cạnh tốt một chút. . . Bất quá đầu kia thực tại là quá bóng loáng đi, với lại thể mà không có lông mày, đơn giản cùng cái trứng gà giống như, trong nháy mắt liền để Hạ Nặc liên tưởng tới nào đó cá nhân, sinh ra một loại này rất mạnh ảo giác. . .

"Ngọa tào, này mẹ nó là chỗ nào xuất hiện một đám tên ăn mày. . ."

Chính thể mà nói ấn tượng đầu tiên còn là rất kém cỏi,

Bất quá sau đó Hạ Nặc liền kịp phản ứng, biển trên tên ăn mày loại này Chức Nghiệp là không còn tại, tại là liền thuận cột buồm hướng trên nghiêng mắt nhìn đi, kết quả ngạc nhiên phát hiện, phía trên treo, vậy mà là một mặt màu đen hải tặc cờ. . .

"e mm mm. . ."

Hạ Nặc bỗng nhiên lúc liền hư lên mắt, lộ ra một bộ cùng hai a rất giống biểu lộ, lại nhìn nhìn cái kia thuyền hồng trên vụn vặt lẻ tẻ hai ba mươi người, cảm giác bản thân toàn bộ người đều có chút không xong, "Cái này là Grand Line trên hải tặc? Kia cái gì. . . Thật không là ta không cần thận điểm về hồ sơ, lại về tới tân thù thôn a. . ."

"Ha ha ha ha, xem tiểu tử ngốc này, ngốc đi à nha, hiện tại rốt cục là nhận ra thân phận của chúng ta rồi sao? Ân?"

Boong thuyền lên, nhìn thấy Hạ Nặc ngẩng đầu nhìn chăm chăm hải tặc cờ không nói chuyện, gã đại hán đầu trọc bỗng nhiên lúc liền không nhin được âm mặt nở nụ cười, "Thật là đủ ngây thơ đó a, tại mảnh này hải tặc tàn phá bữa bãi biển cả lên, lại dám đại ý như vậy, uy, tiểu tử! Đừng hay không là đã sợ choáng váng?"

Sau đó chỉ thấy hẳn bỗng nhiên hướng về Hạ Nặc giơ tay lên bên trong cự phủ, một mặt dữ tợn địa đạo: "Lão tử có thể là Nam Hải bá chủ, treo giải thưởng 15 triệu Belly Huyết Phủ Green Bit a! Tiểu bạch kiếm! Nhìn thấy bản đại gia, còn không ngoan ngoãn đem ngươi theo nữ nhân kia chỗ ấy lấy được tiền cho lão tử!"

Hải tặc cò tung bay, truyền đến tiếng gió phàn phật.

Thời gian giống như đột nhiên đọng lại, Hạ Nặc một mặt mộng bức mà nhìn trước mắt tên đầu trọc này, lúc này mới nhớ tới ban đầu hắn câu nói kia đến, bỗng nhiên lúc liền có chút mất trợn tròn: "A? Người làm sao liền này cái đều biết?"

"Đương nhiên biết, người coi là lão tử cùng các người phía sau cái mông ba ngày ba đêm sắc mặt. . ."

Đầu trọc Green Bit lật cái Byankugan, bất quá nói được nửa câu, hắn đột nhiên ý thức được nói như vậy thực tại là có chút hạ giá, bỗng nhiên lúc đổi lấy hỏi, hung tợn nói: "Bớt nói nhảm, nhanh lên đem tiền kêu đi ra, như vậy một túi lớn, tối thiểu cũng phải có mấy chục triệu Belly mới đúng chứ?"

Nói đến đây, gã đại hán đầu trọc bỗng nhiên liền có chút lòng chua xót, mẹ trứng, không dễ dàng a, một đường cùng lâu như vậy, đơn giản đều nhanh thành lúc trước để dành được hung danh đều nhanh vụt sạch tốt a. . .

Trước là nguyên nhân làm người số cùng hòa lực trên chênh lệch, hắn thế mà ngay trước đông đảo thủ hạ đối mặt một cái thương đội sợ, sau đó cùng tung này mấy ngày, nguyên nhân làm không thích ứng Grand Line quỹ dị hỗn loạn khí hậu, kém chút mất dấu không nói, còn có hai cái đứng đuôi thuyền xuyt xuyt hải tặc bị phong bạo cuốn đi, rốt cuộc không có trở về qua. . .

Cuối cùng, thật vất vả gặp cái kia thương đội cập bờ gờ, coi là rốt cục là có tới gần cơ hội đi, đột nhiên xuất hiện tại cảng khẩu hải quân hạm đội, lại là trong nháy mắt bắt hắn cho hù chạy, mặc dù những hải quân kia không biết chuyện gì xảy ra cũng không có đuổi theo, nhưng hắn tâm, cũng đã là bị thương thật lạnh thật lạnh. . .

Tốt tại, trời không tuyệt đường người a. . . Đầu trọc Green Bit nhìn chằm chằm trước mắt ngốc ở nơi đó Hạ Nặc, liếm liếm khóe miệng, trước đó hải quân còn không có xuất hiện giờ bọn hắn có thể là thông quá đổi xa kính xa xa nhìn thấy, cái kia cái rõ ràng là thương đội chủ nhân mỹ nữ, cho này một số tiền lớn đâu, khi lúc bọn hắn lực chú ý đều tại thương thuyền bên kia, trước là không có để ý, khiến cho tiểu tử này rời đi trước bên cảng, nhưng hiện tại lời nói, đã thịt cái ăn không được, trở quay đầu lại thanh này cái ngon miệng Tiểu Điem ăn chút gì rồi, tựa hồ cũng là cái lựa chọn tốt a.

Về phần kẻ trước mắt này thân phận nha, hừ, một cái thanh thanh tú tú tiểu nam sinh, lại vừa nhận một số tiền lớn theo thương thuyền bên trên xuống tới, Green Bit dám lấy tính mạng của hắn đảm bảo, hỗn đản này, tuyệt đối là bị cái kia cái phú bà bao dưỡng tiểu bạch kiểm!

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Gió lốc phá hủy bãi đỗ xe

Cao tốc văn tự thủ phát

Điện thoại di động đồng bộ xem

"Mấy triệu Berries. . ."

Nghe được đại hán đầu trọc lời nói, Hạ Nặc theo bản năng hướng trong khoang thuyền nhìn sang, bỗng nhiên cũng có chút đau đầu.

Hắn hiện tại mới phản ứng được, bản thân dường như là bị Alvida gạt bẫy a, Hải tặc thế giới nhưng là có vạn nguyên sao, mà tự cảm đến lại tất cả đều là trăm nguyên diện gạch, bên trong cũng không thiếu tiền xu kia mà. . .

Mụ đản, đây là muốn thấy mình chê cười a, kết quả đâu, hiện tại tại chính mình bị Hải tặc trở thành mục tiêu theo dõi a, nói đùa cũng không thể lái như vậy a uy!

"Thật là không có biện pháp a. . . Quên đi, chờ một hồi ăn nữa a !, ngược lại rất nhanh, cũng sẽ không lạnh."

Hạ Nặc tràn đầy tức nuối để tay xuống bên trong cá nướng, sau đó chậm rãi đứng lên, khẽ ngẩng đầu, nhìn về trên boong thuyền về mặt nhe răng cười đại hán đầu trọc.

"Nói, lột cái xuyên đều có kinh nghiệm đưa tới cửa, kỳ thực ngẫm lại, còn là rất không sai a. . ."

Trong lòng nghĩ như vậy thời điểm, Hạ Nặc tay phải đã là khoác lên động gia hồ trên chuôi kiếm, sau đó, ở hóp rút kiếm, ở chốt gào thét mà lên gió ngâm bên trong, hướng về cách đó không xa chiếc thuyền này chém tới!

"hasaki!"

Đại khái là bởi vì uống có chút hơi say duyên có, trong ngày thường kêu không ra bên trong hai lời kịch, lúc này liền từ Hạ Nặc trong miệng đột nhiên xông ra, hơn nữa còn là quát chói tai, thoạt nhìn tương đối có khí thế.

Rượu giả hại nhân a. . .

Theo một kiếm này chém ra, hai chiếc thuyền giữa trên mặt biển, bỗng nhiên xuất hiện một cái cao bốn, năm mét loại nhỏ gió lốc, lấy tương đương tốc độ khủng khiếp, xông lên thuyền, ở trên boong thuyền cuộn sạch ra!

"Ngô, uy lực cùng kích thước xác thực muốn nhỏ hơn một ít đâu. . . Thế lực cũng tiêu hao càng nhiều, xem ra sau này gặp phải cường địch, vẫn phải là toàn gió a."

Đây là Hạ Nặc lúc này trong lòng nổi lên ý tưởng, hẳn xem chừng gió lốc quỷ tích, Vivi trầm ngâm.

Bởi trước mới vừa lên tới lực cấp thời điểm, thế lực hữu hạn không có lập tức thử xem, đây là lần đầu tiên không toàn gió dùng trực tiếp bỏ ra gió lốc tới, hiệu quả xác thực chỉ có thể dùng tạm được để hình dung.

Lại nói tiếp, ở lâu như vậy khắc khổ rèn đúc, đem ngự phong kiếm thuật đề thăng tới trung cấp tiêu chuẩn sau, hẳn mỗi một lần trăm thép chọt hiện, kỳ thực đều là ở tích góp từng tí một tập phong kiếm ý, như vậy mới có thể ở lần thứ ba tương đối buông lỏng địa chém ra gió lốc, cũng không chỉ là hệ thống đối với kỹ năng hạn chế nguyên nhân.

"Thập. . . Cái gì? !"

Bên kia,

Đầu trục cách Lâm lúc đầu còn suy nghĩ, các loại bắt được tiền sau là tiện tay đem tiểu tử này làm thịt, còn là đem hẳn lưu ở trên thuyền thưởng cho cuối cùng dưới đôi khát các huynh đệ đâu, kết quả sau một khắc, hẳn liền phát hiện mình đã bị gió lốc thổi lên giữa không trung, mà thình thoảng, còn có thể cùng đồng dạng bị quát trời cao các bộ hạ đụng vào nhau!

"Làm sao có thể!"

Ở làm người ta không mở mắt nổi trong cuồng phong, đại hán đầu trục hướng mặt trước chiếc kia trên thuyền nhỏ nhìn thoáng qua, kết quả phát hiện cái kia bị tự xem thành là tiểu bạch kiếm tiêu tử, lại cúp lấy về mặt ghê tởm nụ cười, thích ý thưởng thức bọn họ ở trên trời bay loạn.

"Ghê tởm a. . . Người này, cư nhiên. . . Cũng là một người có năng lực của trái Ác Quỷ sao! ?"

Dù sao không phải là kẻ ngu si, đến lúc này, chính mắt thấy đây hoàn toàn không khoa học một kiếm, đầu trục cách Lâm cũng rốt cục tỉnh ngộ lại, đây chính là Đại hải trình a, chính mình mới từ nam hải qua đây, lại còn không có đem suy nghĩ chuyển biến qua đây, một cái dám mở thuyền nhỏ, liền trên Đại hải trình một mình bồng bềnh tên, làm sao có thể sẽ là người yếu!

Nếu có thể một kiếm là có thể bỏ ra gió lốc, thấy thế nào cũng là người có năng lực của trái Ác Quỷ a !? Hơn nữa còn là rất mạnh cái loại này, chính mình. . . Thật sự là sợ suất quá!

Trong lúc nhất thời, cách Lâm ruột đều nhanh hồi hận thanh, hẳn mình ngược lại là không có gì, ở nơi này trong bão chỉ là bị chút bị thương ngoài da, nhưng mình bộ phận dưới có thể không giống với a, quang hiện tại nhìn một cái, từ thương nhân số chỉ sợ cũng đã sắp đến một nửa!

Đơn giản là hết sức tệ hại! Bây giờ cách Lâm đoàn hải tặc không thể so với người quá khứ a, tàn lưu lại người đếm không tới một thành, đều là thực lực khá mạnh mới có thể sống sót tinh anh, mỗi chết một người đối với hiện tại hẳn mà nói đều là rất khó tiếp nhận, nếu không... Đối phía trước hẳn, mấy ngày hôm trước bị bộ phận dưới chạt vắn thời điểm, sớm con mợ nó liền một bữa vỗ tới rồi, nơi nào sẽ tha thứ như vậy!

Hiện tại khen ngược rồi, chính mình quả là nhanh muốn biến thành một cái quang can tư lệnh a!

Nhưng mà, hiện thực thường thường so với dự tính tàn khốc hơn, rất nhanh, cách Lâm liền ý thức được, tồn thất vài cái bộ phận dưới gì đó cũng không phải là bất bất nhất, bởi vì đang ở gió lốc gió thổi nhỏ dần, chỉ lát nữa là phải một lần nữa trở xuống trên boong thời điểm, tám vắn gỗ gậy lia xoạt xoạt tiếng, đột nhiên liền từ cuối cùng dưới truyền tới. . .

Cách Lâm đoàn hải tặc chiếc thuyền này, vốn là chỉ là thì ra trên soái hạm phụ đài tiêu ca nô mà thôi, chất lượng thông thường, lại đang mấy ngày nay bị Đại hải trình quý đi khí hậu khiến cho rách rưới, kết quả là, ngay cả Hạ Nặc cũng không có dự liệu đến một màn cứ như vậy xảy ra, ở gió lốc tàn sát bữa bãi trong, cả con thuyền cư nhiên vền vện chỉ chống đỡ một lát, mà bắt đầu chia lìa giải thể!

Giải thể tốc độ là thật nhanh, làm gió lốc hoàn toàn biến mất thời điểm, ngoài khơi đã không thấy được đội thuyền rồi, chỉ thật nhiều tám vắn gỗ ở nơi nào nổi lơ lửng, cho nên. . . Những thứ này mới vừa từ không trung rơi xuống Hải tặc nhóm, nhất thời tựa như dưới bánh chèo thông thường, trực tiếp tiến vào trong nước.

Phù phù! Phù phù!

Ngoài khơi bọt nước văng khắp nơi, ngoại trừ số ít vài cái đã chết rồi, còn lại Hải tặc đều là uống một hớp lớn nước biển, kỹ năng bơi tốt một chút còn

có thể trên biển ra sức giãy dụa một dưới, dù sao bên cạnh còn có một chút tán lác tấm ván gỗ, có thể coi làm rom rã cứu mạng, này kỹ năng bơi thông thường lại thu thương liên tương đối thâm, ở cô lỗ lỗ bọt khí trong, thân hình dần dần không vào biển bên trong.

"Còn là Global gia tộc tạo nên thuyền đáng tin cậy a. . ."

Mất thấy những thứ này Hải tặc nhóm hoảng loạn luống cuống bộ dáng chật vật, lại nhìn một chút ở trên biển phiêu linh tấm ván gỗ cùng cột buồm, Hạ Nặc hư suy nghĩ yên lặng nhỏ nước bọt một cái câu, sau đó tay cổ tay khẽ rung lên, mũi kiếm nghiêng về trước, vừa rồi chỉ là thử xem gió lốc hiệu quả mà thôi, cái gọi là đưa tới cửa kinh nghiệm ăn chùa thì ngu sao mà không ăn, hắn cũng không có buông tha những thứ này Hải tặc ý tưởng.

Nhưng mà, đúng lúc này, Hạ Nặc khỏe mắt liếc qua đột nhiên chú ý tới, vừa rồi tên này Hải tặc đuổi tới phương hướng, bỗng nhiên lại xuất hiện một con thuyền thuyền nhỏ, tuy là cách đến rất xa, nhưng vẫn là có thể nhìn ra, chiếc thuyền này hầu như so với hắc chiếc kia còn nhỏ hơn tới một ít, trên boong thuyền còn có thể loáng thoáng địa thấy hai bóng người.

"Chỉ có hai người, là phụ cận ngư dân sao. . ."

Chân mày hơi nhíu lại, Hạ Nặc suy nghĩ một chút sau, vẫn là quyết định xuất thủ trước lại nói, nơi này cách đảo lỗ đảo rất gần, nếu như xuất hiện cả thuyền cũng không kì lạ, vì để tránh cho chọc cái gì phiền toái không cần thiết, nhanh chóng xuất thủ giải quyết hết những thứ này Hải tặc, sau đó rời đi nơi đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Hắn là muốn như vậy, trong tay tự nhiên cũng là làm như thế. Vì vậy, ở liên tục mấy đạo tung hoành mà qua kiếm khí sau, vô luận những Hải tặc kia phiêu ở nơi nào, cũng không luận bọn họ là thân phận gì, đều ở đây giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị không chút lưu tình đoạt đi sinh mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Treo lên đánh Kid tiểu bằng hữu

"63 điểm kinh nghiệm"

Mũi kiếm trở vào bao, Hạ Nặc liếc mắt bằng skills, có chút ưu thương thờ dài.

Những thứ này Hải tặc nói như thế nào cũng có gần ba mươi người, tổng cộng cộng lại cư nhiên chỉ có như thế điểm kinh nghiệm, hơn nữa trong đó hơn phân nửa, đều là do cái kia tự xưng treo giải thưởng gì hơn mười triệu Berries đầu trọc mang tới, nói cách khác, còn lại Hải tặc chia đều xuống tới, đại khái liền một người một chút đáng về.

Quả thực rồi, Đại hải trình Hải tặc từ lúc nào tổ chất thấp xuống đến trình độ này, lại tạp ngư cũng không nên là cái dạng này a !?

Thờ dài, Hạ Nặc có chút ưu thương địa một lần nữa ngồi về vĩ nướng trước, nhặt lên vừa rồi này chuối chưa ăn xong cá nướng, liền hưởng trong miệng đưa đi.

Cá nướng không chỉ có không có lạnh, thậm chí vẫn như cũ còn có chút nóng miệng, cắn một cái đi tới miệng đầy sinh tân, Hạ Nặc lại một lần nữa từ lật xuyên bên trong cảm nhận được tràn đầy cảm giác hạnh phúc, nhất thời tâm tình lại bắt đầu từng bước chuyển biến tốt.

"Uy, trước mặt hỗn đản, đứng lại cho ta!"

Nhưng mà, sau một khắc, giữa lúc hắc đang do dự, có muốn hay không mở lại lên một bình rượu uống một chút thời điểm, phía sau chợt truyền đến gầm lên giận dữ, cả kinh hắc nhất thời cổ tay chính là run lên, suýt chút nữa đem thiết ký cầm chính mình trong lỗ mũi đi.

"Cái gì đó, không dứt rồi đúng vậy. . ."

Hạ Nặc về mặt sinh không thể yêu địa buông xuống cá nướng, quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện vừa rồi xa xa chiếc kia thuyền nhỏ, cư nhiên liều mạng giống nhau hướng hắc bên này vọt tới, khoảng cách càng ngày càng gần, mà trước bị hắc cho rằng ngư dân hai đạo nhân ảnh, lúc này tướng mạo cũng dần dần rõ ràng.

Cầm đầu là một thoát nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, Tóc Đỏ, con nhím đầu, trên đầu còn mang cái kiếng an toàn, đang đứng ở đầu thuyền đứng góc trên, khí cấp bại phôi hướng về phía bên này gầm to.

Mà hắc người phía sau đồng dạng là một tuổi không lớn lắm thiếu niên, một đầu tạp nhạp tóc vàng, che ở nửa bên mặt bằng, lúc này đang đang vui đầu

nỗ lực hoa chào gõ, để đèn bù sức gió không đủ.

"Ngô. . . Chi là lưỡng tên tiểu quỷ đầu mà thôi sao."

Lâm bẩm nói ra câu nói này Hạ Nặc, hoàn toàn đã quên mất mình còn có mấy tháng chỉ có đầy mười bảy tuổi sự thực, hắn trông coi hai cái này ra sức hướng cạnh mình chạy tới thiếu niên, suy nghĩ một chút sau, đứng dậy đi tới cột buồm bên cạnh, đem buồm thu vào.

Thuyền bè tốc độ nhất thời cũng chậm hơn phân nửa, rất nhanh, đối diện chiếc kia thuyền nhỏ liền đã tới trước mặt, đụng góc trên cái kia Tóc Đỏ con nhím đầu thiếu niên lập tức nhảy tới trên boong thuyền, về mặt đều là hung sư vẫn tội biểu tình. Chỉ thấy hắn lên dưới quan sát một phen Hạ Nặc, sau đó đang ở nào đó ăn cá quần chúng mờ mịt trong ánh mắt, tức giận rít gào lên nói:

"Người hỗn đản này, chính là người, vừa rồi giết cách Lâm đoàn hải tặc nhóm người kia đúng không? !"

"A. . . Đúng vậy."

Hạ Nặc thật vất vả mới tránh thoát đập vào mặt nước bọt, sau khi nghe được nửa câu sau, đầu tiên là vô ý thức gật gật đầu, sau đó cảm giác càng thêm mờ mịt, hắn nhìn trước mắt cái này hai tiểu tử kia, luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng, mở miệng hỏi: "Làm sao, hỏi loại sự tình này để làm chi, lẽ nào hai người các người cũng là cái gì cách Lâm bộ phận dưới?"

"Ân?"

Nghe nói như thế, lưỡng người thiếu niên lẫn nhau liếc nhau một cái, sau đó cái kia Tóc Đỏ con nhím đầu thiếu niên liền nở nụ cười, cười đến là tương đương hài lòng, như là nghe được cái gì chuyện tiểu lâm tức cười nhất tựa như, tiền phủ hậu ngưỡng, đều nhanh gấp cả người rồi: "Ha ha ha, người thẳng ngu này, lại dám đem bốn đại gia nói thành là cách Lâm tên rác rưởi kia bộ phận dưới. . ."

Nói tới đây, hắn nở cười trên mặt chợt vừa thu lại, ánh mắt âm trầm địa nhìn chăm chăm Hạ Nặc lạnh lùng nói, "Đừng nói giỡn, hỗn đản, người coi ta là người nào, lão tử nhưng là nhất định tìm được onepiece Eustass · Kid đại nhân a!"

"Killer." Phía sau cái kia liên tục trầm mặc thiếu niên tóc vàng cũng theo nói một câu.

Nhưng mà lúc này nhưng không ai để ý đến hắn, Tóc Đỏ con nhím đầu thiếu niên chỉ lo tại nơi mở làm ra một bộ hung tợn biểu tình, mà Hạ Nặc lời nói, cái này lúc sau đã hoàn toàn biến thành mắt cá chết hình thái, khóe miệng Vivi co quắp, lộ ra khuôn mặt trướng đau vẻ.

Khe nằm! Lại là cái này hai anh em!

Hạ Nặc cảm giác cả người đều có điểm không xong, kỳ thực vừa rồi hắn xem cái này ăn mặc của hai người, đã cảm thấy có chút quen mắt, bất quá nhất thời nửa khác chính là nghĩ không ra, nhưng bây giờ vừa nghe đến tên, hắn trong nháy mắt liền đem đối phương cùng tranh chấp biếm bên trong hình tượng bị đối mặt hảo. . .

Ở trong nguyên tác cùng Luffy đám người cùng nhau danh liệt siêu tân tinh mười một người, cũng

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Không trung nhị làm sao làm hải tặc vương?

Phốc xuy!

Hạ Nặc nghe thế nhĩ, trực tiếp liền nhịn không được, cười ra tiếng.

Nguyên lai là chuyện như thế!

Không thấy đâm ở trước người trường đao, Hạ Nặc xem xét nhãn sắc mặt lãnh khốc Kid, lại nhìn một chút phía sau trầm mặc không nói Killer, nghĩ tới cái gì đó cách Lâm đoàn hải tặc tại chính mình phía sau treo chừng mấy ngày, mà hai thằng nhóc này lại đang cách Lâm phía sau đuôi vài ngày, Hạ Nặc trong lòng bỗng nhiên liền nổi lên một cái từ.

Thiên bất lấy hoàng tước, Kha`Zix ở phía sau. . .

Ân, không tệ xấu. Bất quá bây giờ yếu nhất thiên không có, Kha`Zix rầm rì vui vẻ địa chạy đến tìm hoàng tước phiền phức coi là là chuyện gì xảy ra. . .

Ánh mắt chuyển mà rơi vào trên trường đào, Hạ Nặc suy nghĩ một chút, bỗng nhiên đưa tay phải ra, sau đó như là khi còn đi học cầm ngòi cùng bàn như da giống nhau, ung dung tự nhiên bả đào cầm tới, phóng nhãn trước quét mấy lần, lại đưa ra một ngón tay phui một cái, chỉ có gật đầu một cái nói: "Ân, đã lường khoái đào phẩm chất, là con đào tốt."

"Tốt người một cái quý a!"

Vội vàng không kịp chuẩn bị bị quất ra đi trường đào Kid, đầu tiên là ngăn người ra đó, thẳng đến Hạ Nặc bả đào sờ soạng lại sờ, cái này mới phản ứng được, cả người đều Sparta rồi, giận dữ hét: "Người có phải hay không nghe không hiểu tiếng người a! Lão tử là để cho người làm xong thừa nhận giá cao giác ngộ, yên lành cướp ta đào là muốn làm gì a hỗn đản!"

"Bên trong nhị khí hơi thở quả thực nhộn nhịp a. . ."

Chút nào không biết mình mới vừa mới làm ra một phen làm người ta trí tất thao tác Hạ Nặc, nghe vậy nhất thời có chút trứng đau, hần vừa định bả đào trả lại, chỉ thấy đối diện Kid đột nhiên mở nắm đấm, rống lên một tiếng:

"Trả đào lại cho ta!"

Trong sát na, một cỗ cự lực chọt từ trên tay vọt tới, Hạ Nặc sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy trường đào trong tay chọt tránh thoát ra, sau đó chuỗi đào về phía trước, tự hành hướng về đối diện bay đi, bị Kid vững vàng nắm ở trong tay.

"Ồi chào? Có loại 'Kiếm tới' đã coi cảm giác đâu. . ."

Hạ Nặc trước mắt nhất thời chính là sáng ngời, thì ra tiểu tử này hiện tại đã là ăn từ lực trái cây, có ý tứ a.

Đối với quả Ác Ma, hần kỳ thực liên tục rất hiếu kỳ, muốn kiến thức dưới này trước đây trong truyện tranh đã gặp quả thực năng lực, ở trước mắt rành rành địa thi triển ra là thế nào một bộ tràng cảnh.

Nhưng mà, đáng tiếc là, Hạ Nặc tới Hải tặc thế giới cũng có hơn sáu năm, lại chưa bao giờ từng thấy quả Ác Ma, đừng phải năng lực giả cũng là chỉ có vền vền mấy người, Buggy cùng Smoker đều ở đây đầu võ trước bị hần thử qua một lần, lúc này đừng phải từ lực quả thực, Vì vậy, hần bên trong hai thuộc tính sẽ thấy độ phát tác. . .

Ba! Ba! Ba!

Vội vàng dùng sức vỗ tay, sau đó đem trên vĩ nường thiết ký đưa tới, Hạ Nặc hít một hơi thật sâu, về mặt thành khẩn nói: "Làm ơn tắt lại biểu diễn một lần!"

". . . Hắc?"

Kid mới vừa cây trường đào nắm chặt, nghe được câu này trong nháy mắt liền ngây dại: "Người nói cái gì?"

"Ta là nói, người tái phát động tới người quả thực năng lực thử một dưới." Hạ Nặc giờ cừ trong tay thiết ký, "Thật ngại quá, vừa rồi động tác của người quá nhanh ta không thấy rõ, có thể hay không lại để cho ta cảm thụ một dưới."

"Thần kinh a !. . ."

Ba chữ thiếu chút nữa thì thốt ra, nhưng Kid rất nhanh thì từ nơi này một lớp hàng trí đã kích bên trong tránh thoát ra, hần nhìn chăm chăm Hạ Nặc, trong mắt lạnh khốc về một lần nữa hiện lên, "Người cái tên này, nếu biết ta là người có năng lực của trái Ác Quỷ, còn dám bày ra loại thái độ này sao, thực sự là quá tự đại đâu. . ."

"Như vậy. . ."

Trầm ổn cước bộ,

Cây trường đào giờ lên thật cao, sau đó ở trong mắt tàn khốc lóe lên trong, vung lên về hàn quang, hướng về gần ngay trước mắt Hạ Nặc, nghiêm khắc một đào phách dưới!

"Tên ghê tởm, bị bốn đại gia giác ngộ a !!"

Mà cùng lúc đó, sau lưng Kid liên tục không có làm sao mở miệng Killer, không biết từ trên cổ tay nơi nào móc ra hai thanh thoáng cong hắc sắc liềm đao, sau đó từ một hướng khác, cực kỳ ăn ý cùng nhau công lên.

"Di, cái này là giận thật a. . ."

Nhìn đâm đầu vào hai thằng nhóc, Hạ Nặc bĩu môi, hần không có né tránh, chỉ là sắc mặt biến được nghiêm chỉnh, tay phải chẳng biết lúc nào, đã là khoác lên động gia hồ trên chuỗi kiếm.

Sau đó.

Lấy mắt thường khó có thể thấy rõ tốc độ kinh khủng, rút kiếm, ra khỏi vỏ.

Oanh!

Kinh người khí lăng trong sát na cuộn trào mãnh liệt ra, Kid chỉ cảm thấy cả người liền

Như là đụng đầu rồi núi Reverse, cả người đều giống như bị kinh đào hải lăng bao vây.

Sau một khắc, hấn liền hoảng sợ phát hiện, trường đao trong tay của chính mình, dĩ nhiên từ mũi kiếm bắt đầu, xuất hiện một vết nứt, chợt nhanh chóng lan tràn, chỉ là qua hai ba cái hô hấp công phu, liền triệt để nứt toác ra!

"Sao. . . Làm sao có thể?"

Kid theo bản năng thì thảo lên tiếng, nhưng mà hấn lại đã quên, giống như mình là thân ở đạo này kinh người khí lăng trùng kích trong phạm vi, kết quả là, chỉ là sưng sốt như vậy một giây, hấn liền không hề sức chống cự, bị thừa ra chưa từng tháo hết lực đạo, trực tiếp vén vào trong nước!

"Ho khan. . . Khái khái!"

Bởi ăn quả Ác Ma, đã biến thành một cái vịt lên cạn Kid, nhất thời liền uống tốt mấy ngụm nước, toàn thân một hồi xụi lơ vô lực, mắt thấy sẽ hướng ngoài khơi trầm xuống đi.

Nhưng mà, đúng lúc này, một tay đột nhiên duỗi tới, cùng sử dụng lực đem hấn đi lên nhắc tới, kéo đến rồi trên boong thuyền.

Mất đi bị nước biển vây quanh hít thở không thông cảm giác, Kid một hồi kịch liệt thở dốc sau, chỉ có cảm giác khá hơn nhiều.

Lau mặt lên thủy tí, hấn cũng không quay đầu lại khoát tay áo, "Cảm tạ a, Killer."

Cái này vừa mới dứt lời, Kid liền ngây ngẩn cả người, bởi vì hấn phát hiện, của chính mình đệ đệ Killer, lúc này đồng dạng toàn thân ướt nhẹp, hiển nhiên cũng là mới từ hải lý đi lên, mà trong tay hấn.

phía sau mình chính là?

Có chút mộng bức địa xoay đầu lại, quả không ngoài kỳ nhiên, đập vào mi mắt, rõ ràng là trước cái kia ghê tởm thiếu niên tóc đen, lúc này hấn một bộ bộ đáng cười mị mị, "Thế nào, náo đủ chưa?"

Câu này theo Kid tương đối xú thí, nhưng hấn lệch lệch không có cách nào, mới vừa một kiếm kia coi như là làm cho tiểu tử này đã nhìn ra, người trước mắt này là không chọc nổi, huynh đệ mình hai người cộng lại, cũng là bị đối phương treo lên đánh mệnh, không thể làm gì khác hơn là đập lạp khuôn mặt, buồn buồn ừ một tiếng.

"Náo được rồi a, vậy thì không thể tốt hơn nữa. . . Ta nhưng là ghét nhất bên trong hai hùng hải tử a."

Đã đem mình vừa rồi đột nhiên bên trong hai biểu hiện quên Chư sau ót Hạ Nặc chẳng biết xấu hổ địa dùng đại nhân huấn hải tử khẩu khí nói một câu như vậy, sau đó nhìn một chút toàn thân ướt nhẹp hai huynh đệ, chỉ chỉ phía sau vĩ nướng, tức giận nói: "Đều ngồi xuống a !."

Sau đó lại từ phía trên cầm mấy xuyến cá nướng, bị cái này hai thiếu niên thấy qua, "Ăn."

Thanh âm ngắn ngủi mạnh mẽ, mang theo một ít kiêu ra lệnh giọng. Kid vô ý thức liền nổi lên lòng phản nghịch, chuẩn bị mở cửa cự tuyệt. Kết quả, tiếp theo sát đột nhiên thềm thì kêu cái bụng cũng là bán đứng hấn. . .

"Ghê tởm a. . ."

Liếc nhìn phía sau len lén nuốt nước miếng Killer, Kid lúc này mới nhớ tới, tiến nhập Đại hải trình mấy ngày qua, bởi vì chuẩn bị không đủ, bọn họ vẫn là gặm lương khô miễn cưỡng sống qua ngày kia mà, sáng nay càng là còn không ăn một chút vật, lúc này đã sớm đói bụng đến phải trước cái bụng thiếp sau cái bụng nhĩ rồi.

Vì vậy, đang giãy giụa như vậy một hồi sau, hấn vẫn buông xuống da mặt. Vội vã sau khi nói tiếng cảm ơn, hai huynh đệ cũng không lo nóng miệng, trực tiếp cầm lên cá nướng liền hưởng trong miệng đưa đi, điên cuồng mà ăn ngấu nghiến.

Chương 131: Mập hồ hằng ngày

Đào mắt chính là nửa giờ trôi qua.

Tiểu Lạc đại khái là có chút mệt mỏi rồi, phủ phục ở trên boong thuyền, câu được câu không địa lên ngù gật.

Hạ Nặc hai cánh tay gối sau ót, cứ như vậy nửa nằm tựa ở tiểu Lạc trên người, trông coi vẫn còn ở đại cật đại hát hai huynh đệ, biểu tình trên mặt có chút cổ quái. . .

Vì ứng phó cái này hai tiểu tử kia, tiểu Lạc ngay từ đầu nhưng là đi đội cái chùng dài mười cen-ti-mét cá lớn, mà Hạ Nặc cũng thẳng thắn không có lộng cái gì thiết ký xuyên rồi, đơn giản xử lý sau đó trực tiếp đem toàn bộ ngư nướng đã bung lên.

Kết quả, ăn xong ngư sau, cái này hai anh em lại còn không có no, lộ ra một bộ ý do vị tần biểu tình, làm cho Hạ Nặc lại không thể không từ từ tàng thất ngộ rồi chút lương khô đi ra mới tính xong việc.

Phải biết, toàn bộ ngư cộng lại nhưng là có chùng nặng hơn ba mươi cân a, nếu như Hạ Nặc lời của mình, ước đoán ăn hai ba ngày cũng chưa chắc có thể ăn xong, vậy mà lúc này cũng đã là chỉ còn lại có một cái bộ xương to lớn. . .

Mụ đàn, hiện tại Hạ Nặc xem như là đã biết, Hải tặc bên trong lớn dạ dày vương đồ là thế nào luyện thành rồi, đây vẫn chỉ là cái Kid mà thôi, nếu như Luffy lời nói, sợ không phải một bữa là có thể đem hán ăn của cái nghèo xuyên.

Một lát sau.

"A. Rốt cục no rồi đâu!"

Thả tay xuống trong trống rỗng bánh bích quy hộp, Kid thỏa mãn vỗ vỗ của chính mình cái bụng, sau đó ợ một cái, nhìn về phía Hạ Nặc, cười hi hi nói, "Lại nói tiếp, ngưoi cá nướng mùi vị là thật là khá a, thật sự là quá cảm kích!"

"Hanh, cảm tạ liền miễn, đừng lại không sự tình lấy đao tới chém ta là tốt rồi."

Hạ Nặc bữu môi, tức giận khoát khoát tay sau, ánh mắt chuyển đến Killer trên người, tiểu gia hỏa này niên ki cùng Sanji không sai biệt lắm, khẩu vị cũng là có chút điểm đặc biệt, đối với Hạ Nặc lấy ra bánh bích quy bánh mì nướng mảnh nhỏ gì gì đó một chút hứng thú cũng không có, nhưng thật ra nhìn trúng đóng gói bịt kín cái, tự cầm thủy nấu, dùng chiếc đũa từng ngón từng ngón ăn, thường thường còn bẹp miệng đến, nhìn ra được ăn là thật hương.

Tựa hồ là đã nhận ra Hạ Nặc ánh mắt, Killer khẽ ngẩng đầu lên, nhìn hán một cái, lại nhìn một chút bên cạnh bị ăn sạch vĩ đại ngư cái, gương mặt cư nhiên Vivi một đỏ, thả dưới bát tới, thấp giọng nói rằng: "Thật sự là thật ngại quá, cho ngài thêm phiền toái."

"Này! Không có chuyện gì, ngưoi ăn ngưoi."

Hạ Nặc biết tiểu tử này hiểu lầm, liền vội vàng cười phát phát tay nói, " ăn nhiều một chút, ta cũng không phải là ý đó, ngưoi không thấy ngưoi ca ăn nhiều như vậy còn cười đến như vậy cần ăn đòn, ta đều không thu thập hán nha."

"Ấn." Killer trầm mặc gật đầu, lại tiếp tục vui đầu miệng lớn hấp bắt đầu diện điều tới.

"Uy uy uy, ngưoi cái tên này, cái gì gọi là cười đến cần ăn đòn a! Có tin hay không bổn đại gia ——" Kid ở bên kia khó chịu kêu lên, kết quả làm Hạ Nặc lạnh lùng quét mắt nhìn hán một cái sau, hán chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người từ lưng chọt vọt chui lên cái ót, nhất thời tự yên lặng xuống phía dưới, yên lặng đem nửa câu sau sau nuốt vào cái bụng.

Tên hán đàn này, thật sự là không thể trâu vào a. . .

"Ah, được rồi, tiểu tử."

Hạ Nặc nhìn Kid, trầm ngâm trong chốc lát sau, hơi có chút tò mò nói: "Ngưoi mới vừa nói là bởi vì truy sát tên.. đó là cách Lâm gia hỏa, chỉ có một đường từ nam hải truy đến nơi này, có thể nói cụ thể một chút không?"

Đối với vấn đề này, Kid đầu tiên là sững sốt, sau đó đang do dự này sao một hồi sau, còn là châm chọc đem chân tướng đại thể nói một lần.

" lại là bị tàn sát trong trấn nhỏ, may mắn tránh được một kiếp ngưoi sống sót sao. . ."

Sau khi nghe xong,

Hạ Nặc nhất thời có chút chột, thảo nào hai thằng nhóc này, dám vượt qua núi Reverse một đường đuổi kịp Đại hải trình, như vậy ngập trời huyết cừ, đổi thành lời của hán, coi như đối phương chạy tới tận thế giới, hán cũng nhất định sẽ đuổi giết tới cùng a. . .

Nhìn như vậy tới, lúc này hẳn là nằm ở Kid Killer hai huynh đệ chuyển biến kỳ, đầu tiên là bị cổ hương trần nhỏ chết hết kích rồi trong lòng ngực lệ khí, chột đang đối với cách Lâm đoàn hải tặc quá trình đuổi giết bên trong từng điểm từng điểm phóng đại, cuối cùng tạo thành động một chút là tính khí, thích hành hạ đến chết dân chúng vô tội tàn bạo tính cách.

Tới ở hiện tại, hai huynh đệ tuy là một cái kiêu ngạo một cái trầm mặc lãnh tĩnh, cá tính đã tương đương rõ ràng dứt khoát, nhưng tổng thể mà nói vẫn chỉ là trong đó Nhị thiếu năm mà thôi, cùng vài năm sau so sánh với vẫn có rất lớn khác biệt.

Ngô, nghĩ như vậy muốn, chính mình vừa rồi một kiếm bị diệt cách Lâm đoàn hải tặc, dường như đích xác có chút xin lỗi tâm tâm khổ khổ chạy lâu như vậy cái này hai anh em a. . .

Nghĩ vậy, Hạ Nặc từ nhỏ Lạc ôn

Ấm áp trong lòng tư ngồi thẳng người, hỏi: "Hiện tại cách Lâm đã chết, hai người các ngươi có tính toán gì không?"

"Ồi chào?" Kid ngây ngẩn cả người, sau đó dùng ngón tay gãi cằm nghĩ tới, "Tính toán nói, chắc là chuẩn bị trở về nam hải rồi, bên kia hai huynh đệ chúng ta còn có một chút phiền toái nhỏ phải giải quyết, các loại từ lúc nào thành nam hải lớn nhất Hải tặc, chúng ta lại về tới đây, chinh phục Đại hải trình!"

"Trở về nam hải?"

Hạ Nặc không ngờ tới chính mình sẽ nghe được một cái như vậy trả lời, hiện tại đã nuốt quả Ác Ma Kid, tuy là bởi vì mở độ hữu hạn, ở trước mặt hẳn không có gì sức chống cự, nhưng thả nam hải lời nói, cơ bản đã là có thể xưng bá nhất phương, loại tình huống này dưới, ở nơi nào đợi tiếp. . . Cơ bản không có ý nghĩa gì a !?

Hải từ này làm sao một điểm truy cầu cũng không có. . .

Cá mện thành như vậy, còn có thể cứu sao?

Bất quá. . . Sau đó Hạ Nặc liền đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhìn về phía Kid nói, "Trở về cũng không có gì, bất quá, các ngươi có ghi chép kim đồng hồ sao?"

"ghi chép kim đồng hồ?" Cái này dưới không riêng gì Kid, ngay cả chính ở chỗ này vui đầu ăn mì Killer đều là ngây dại, Kid nhìn không được về mặt tò mò nói, "đó là cái gì?"

"hắc?" Hạ Nặc cũng sùng sốt, "các ngươi ngay cả ghi chép kim đồng hồ cũng không biết, bỏ chạy Đại hải trình đi lên? là làm sao chạy đến chỗ này tới?"

"theo cách Lâm đoàn hải tặc tới a. "

Kid gãi đầu một cái, sau đó về mặt cảm khái nói, "Mặc dù không biết ngươi nói ghi chép kim đồng hồ là vật gì, bất quá Đại hải trình thực sự không hổ là Đại hải trình a, ta nhiều lần đều bị gió lốc khiến cho rơi đi trong biển, hoàn hảo có Killer ở, nếu không, thật đúng là đủ nguy hiểm đâu."

. . . Ngươi đặc biệt sao đây không phải là lời nói nhảm sao!

Hạ Nặc nhìn lên trước mắt bên trong hai con nhím đầu thiếu niên, có chút nhớ nhỏ nước bọt, nhưng lại cảm thấy cái rãnh điểm nhiều lắm không thể nào thò bắt đầu, không thể làm gì khác hơn là thờ dài, đem Đại hải trình tính đặc thù cùng với ghi chép kim đồng hồ tác dụng cùng hẳn hoàn toàn chính chính nói một lần.

Sau khi nghe xong, Kid quả nhiên mộng ép, ". . . Vậy bây giờ ta làm sao bây giờ? Có phải hay không hẳn là đi mua một cái?"

"Mua? Vừa rồi ở đó lỗ đảo ngươi làm sao không biết mua? Hiện tại Đại Hải mịt mờ, đi đâu nhi lộng đi?" Hạ Nặc tức giận trừng mắt liếc hẳn một cái, "hơn nữa, coi như có thể mua được, ngươi có tiền sao?"

"không có."

Kid vô cùng quang còn lắc đầu, sau đó cười hắc hắc: "Bất quá, không mua được nói, ta có thể đoạt a, đừng quên, ta hiện tại nhưng là Hải tặc a!"

"Đoạt cái đầu ngươi a!"

Cái này dưới Hạ Nặc không có khách khí, trực tiếp thưởng Kid một cái xào hạt dẻ, đầu hẳn ôm đầu oa oa kêu to lên, "Bao lớn chút tiểu hải tử xấu xa, liền mở miệng một tiếng cướp! Còn Hải tặc đâu, một cái liền treo giải thưởng kim cũng không có tên, cũng không cảm thấy ngại tự xưng Hải tặc?"

.

Chương 132: Khách không mời mà đến

"Ai nói ta đã không có?!"

Mắt thấy Hạ Nặc lại muốn tới một cái xào hạt dẻ, Kid đầu tiên là sợ đến lui về phía sau bỏ hai bước, sau đó tức giận từ trong túi rút ra hai tờ Ám hoàng sắc treo giải thưởng đơn tời, "Ba" một tiếng ngã ở trên boong thuyền, "Người tự nhìn xem đây là cái gì!"

"Yêu, thật là có a?"

Hạ Nặc tấm tắc rồi hai tiếng, nhặt lên treo giải thưởng đơn, ánh mắt đi lên nhìn sang, "Một cái 12 triệu, một cái ba triệu, rất tốt nha? Các người đã làm gì chuyện này?"

"Cát, hiện tại biết lợi hại chưa?" Kid lúc này liền run lên, được nước địa đạo: "đây vẫn chỉ là tuần lễ trước, chúng ta giết cái kia cách Lâm đoàn hải tặc phó thuyền trưởng sau, này Hải Quân cho ra treo giải thưởng kim, hiện tại cách Lâm mình cũng chết, chờ xem, chúng ta tiền thưởng còn có thể tăng vọt một lần, nói không chừng ta trực tiếp đột phá hai chục triệu cũng là có khả năng đâu!"

". . . A, thật là khiến người lười biếng cảm giác kiêu ngạo đâu. . ."

Hạ Nặc hữu khí vô lực nhỏ nước bọt một cái câu, "Bất quá dù vậy, đánh cướp gì gì đó cũng không còn gì đáng giá kiêu ngạo a!? Giấc mộng của người không phải đi tìm được one piee sao, đừng làm nhiều lắm rồi chậm lại cách điệu sự con a. . ."

"Mặt khác." Hạ Nặc chỉ chỉ phía sau một cái hướng khác, đó là vừa rồi cách Lâm đoàn hải tặc thuyền hủy người mất địa phương, bất quá bây giờ sớm đã xa không thể nhận ra, "Các người đừng quên, tuy là Hải Quân rất có thể đem bút trưởng này coi là ở các người trên đầu, nhưng cách Lâm nhưng là ta giết a. . ."

"Lời nói nhảm, nếu không... Chúng ta tìm tới người làm gì thế. . ." Kid lật rồi cái Byankugan, sau đó có chút không cam lòng nói: "Nếu không phải là đánh không lại người, ta đã sớm đem người đập hải lý làm mồi cho cá rồi, một mực nơi đó huân tới huân đi, người cho rằng người là ai?"

Nói tới đây, Kid bỗng nhiên nhớ tới, ăn no cũng trò chuyện được rồi, chính mình cư nhiên còn không biết người trước mắt này là làm gì, liền trước ăn cá nướng lúc trời chầy hỏi dưới tên mà thôi, nhất thời ngắc đầu hỏi:

"Uy, hiện tại chúng ta ngay cả mình treo giải thưởng kim tất cả nói, người còn không có đề cập qua chính mình là thân phận gì a!? Nhìn người cũng không giống cái loại này thông thường tên, chẳng lẽ là làm thợ săn tiền thưởng chuyển đi này?"

"Ta à? Phía trước thật là làm qua thợ săn đâu. . ."

Hạ Nặc một lần nữa ở tiểu Lạc mềm mại phản búng nằm xuống, gối cái đầu, ánh mắt lo lắng nhìn xa xa ngoài khơi, "Bất quá bây giờ nói, phải cùng các người là đồng hành, từ góc độ nào đó mà nói, còn là tiền bối a !. . ."

"Ồi chào? Người cũng là Hải tặc sao? Xưng hào tên gì? Ta trước nhưng cũng là mua qua thật nhiều báo a, làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua người?"

Kid đầu tiên là ngần người, sau đó sẽ không biết nghĩ tới điều gì, nhếch miệng nở nụ cười, "Ha ha ha, sẽ không phải là treo giải thưởng kim so với ta thiếu, cho nên không có không biết xấu hổ nói đi? Yên tâm, lớn mật nói đi, ta cũng sẽ không trào phúng người!"

Hạ Nặc không thêm đề ý hấn, vẫn ở chỗ cũ ngắm nhìn trước mắt cảnh biển. Nhưng thật ra lúc này, Killer thần tình bỗng nhiên trở nên hơi nhỏ bé có chút bất an, hấn đề tay xuống bên trong điện điều, chọc chọc phía trước cười đến đang vui về Kid.

"Đề làm chi?"

Tiếng cười chợt bị đánh gãy, Kid rất bất mãn trừng đề đề mình liếc mắt.

Killer không nói chuyện, chỉ là yên lặng quay người sang, bọn họ chiếc thuyền kia lúc này dùng cứng lên lớn dây thừng cùng Hạ Nặc đuôi thuyền nói liền với nhau, vì vậy nhẹ nhàng nhảy là có thể nhảy boong trên, Killer cứ như vậy rất nhanh vào buồng nhỏ trên tàu, sau đó từ bên trong lấy ra một cái màu đen đậm ba lô tời.

Trở lại Hạ Nặc trên thuyền, Killer mở ra ba lô, sau đó ở bên trong lục lọi lên.

"Đi? Túi này. . . Không là trước kia người dùng để chờ sưu tập được gần nhất hết thấy bị treo giải thưởng Hải tặc lệnh truy nã sao, còn mang theo

đâu?"Kid có chút kỳ quái nhìn hấn một cái, " lại nói tiếp, từ rồi bên sau khi, ta đích xác là rất lâu không có chú ý cái này. . . Bất quá, ngươi bây giờ móc ra để làm chi?"

"Không có gì, Kid."

Killer giọng của vẫn là rất bình tĩnh, nhưng Kid chú ý tới, hấn thái dương cư nhiên mơ hồ có một ít mồ hôi hột chảy ra. Sau đó chỉ thấy hấn từ bên trong lật tìm ra một tấm xem như là tương đối mới treo giải thưởng đơn, đưa cho Kid, "Chỉ bất quá, ngươi đẹp mắt nhất dưới cái này."

Kid nhú nhú mày, tiếp đi tới nhìn một chút, phát hiện phía trên ảnh chụp ở giữa, rõ ràng là từng bước từng bước hắc y tóc đen thanh tú thiếu niên, thiếu niên cầm ngang một thanh tuyết màu trắng Kiếm Dài, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, mà ở trên trời, một viên thủy tinh không rõ khuôn mặt đầu người đang bay lên thật cao. . .

Rất tuần tú.

Kid tâm

Bên trong ý nghĩ đầu tiên chính là cái này, tấm hình này vô luận là góc độ hay là thời cơ, đều bốp tương đối khá, một khí xơ xác tiêu điều đập vào mặt nhĩ tới, so với đại đa số Hải tặc cổ ý vũ hung ác xấu xí ảnh chụp phải tốt hơn nhiều.

Sau đó liếc nhìn tiền thưởng, cầm cỏ, 89 triệu, đến gần vô hạn 100 triệu Berries, cái này là tuyệt đối cường giả a, loại này tiền thưởng đặt ở nam hải, căn bản là không cách nào tưởng tượng a !? Dù sao hiện tại nam hải treo giải thưởng cao nhất Hải tặc, cũng liền hơn ba nghìn vạn Berries bộ dạng.

Chỉ bất quá. . .

Cái này trong hình giả hóa, làm sao càng xem lại càng nhìn quen mắt đâu. . .

Kid trong miệng bỗng nhiên có chút phát khô, hấn nhìn một chút bên cạnh ở hơi híp mắt lại gió biển thổi Hạ Nặc, vừa cẩn thận so sánh trong tay lệnh truy nã ảnh chụp, nhất thời mồ hôi lạnh rơi xuống.

Hấn néo néo trong tay treo giải thưởng đơn, ngẩng đầu nhìn Killer, khó khăn mở miệng nói: "Ta. . . Ta sẽ không bị hấn đánh chết a !?"

"Rất khó nói."

Killer tựa hồ rất vui lòng nhìn thấy Kid kinh ngạc, giang tay ra bình tĩnh nói, "Bất quá ta cảm thấy, treo giải thưởng cao như vậy Hải tặc, nếu như đổi thành người khác, bị ngươi như thế trào phúng khiêu khích, nhất định sẽ không để cho ngươi sống quá tối nay."

Ngụ ý, là cho rằng Hạ Nặc sẽ không như thế làm.

"Hắc, hắc."

Kid trên mặt miễn cưỡng bài trừ một tia nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, vừa muốn nói gì cường chống đỡ một hạ tràng mặt, bỗng nhiên dư quang chú ý tới nằm Ưng trên lưng Hạ Nặc chợt đứng lên, nhất thời chính là run run một cái, vội vã cuống cuống địa đạo: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta dường như phạm một cái sai. . ."

Hạ Nặc không có để ý hấn này toái toái niệm, chỉ là móc ra ghi chép kim đồng hồ nhìn thoáng qua, nhú mày địa đạo, "Vừa rồi cho các ngươi cá nướng thời điểm, gió hướng xảy ra một ít biến hóa rất nhỏ, ta không có chú ý, bây giờ nói, tựa hồ đường hàng không xảy ra một điểm độ lệch. . ."

"A?"

Kid ngây dại, bên cạnh hấn Killer cũng là vào lúc này mở miệng nói: "Chắc là không cần gấp gấp a !? Lúc này mới qua rồi một giờ mà thôi, nếu như đứng lúc thay đổi phương hướng nói, nhiều lắm chính là đi vòng thêm đi một tí đường mà thôi."

"Là chuyện như thế, bất quá bây giờ nói, phiền phức cũng không phải là cái này. . ."

Làm cho hai huynh đệ không nghĩ tới chính là, thời khắc này Hạ Nặc, chẳng những không có bất luận cái gì buông lỏng đáng về, ngược lại thì sắc mặt dần dần âm trầm xuống, cũng đem tay phải, chậm rãi khoắc lên bên hông trên chuỗi kiếm. . .

Giữa lúc Kid một hồi hoảng loạn, tưởng rút cuộc phải thu thập mình thời điểm, một khí thể kinh người bỗng nhiên ở trên boong thuyền tán mát ra, chợt chỉ thấy Hạ Nặc nhỏ kiếm xuất vô, nghiêm ngặt quát một tiếng, hướng về bên phải phía trước xa năm, sáu mét ngoài khơi dưới, chém một cái đi.

"Người nào ở nơi nào quý quý túy túy, lăn ra đây cho ta!"

Chương 133: Không nên có gặp nhau!

Xuy!

Kiểm khí lạnh thấu xương, trong nháy mắt liền thẳng vào trong biển, kích khởi bọt sóng nhiều đóa, mà xuyên thấu qua trong suốt xanh biếc nước biển, loáng thoáng gian, dĩ nhiên có thể chứng kiến có một tia máu tươi từ cuối cùng dưới hiện lên, cũng nhanh chóng nhiễm đỏ một vùng biển.

Tiếp theo sát, một tiếng gào thống khổ bỗng nhiên vang lên, mặt nước nổ tung một đạo sóng lớn, một cái chùng cao đến ba thước thân ảnh khổng lồ, bỗng nhiên xuất hiện ở Hạ Nặc mấy người trước mặt.

"Di, cái này, đây là. . ."

Kid cùng Killer hai người khi nhìn đến thật sự có người mai phục tại dưới nước thời điểm, đầu tiên là ngăn người, mà khi bọn hắn thấy rõ trước mắt thân ảnh bề ngoài sau, cũng không nhận được kinh hô thành tiếng:

"Ngư người? !"

Màu xám nhạt da thịt, vô cùng bạo tạc lực cường tráng bắp thịt, cùng sắc nhọn không gì sánh được, lóe ra dày đặc lãnh quang hàm răng, không khỏi ở chùng hiện lấy thân phận của người đến, lại thỉnh thoảng lại là một gã cá tuế ngư người!

Cái này ngư người ghim hai tận trời pháo đầu, ngực phải lồng ngực rộng mở, thoáng chéch lên vị trí, có một vết kiếm hằn sâu, đang đang hướng ra bên ngoài rò rỉ chảy tiên huyết, hiển nhiên, đây là bị Hạ Nặc vừa rồi đạo kiếm khí kia gây thương tích.

"Ti tiện chủng tộc, chúng quy chỉ là ti tiện chủng tộc a. . ."

Bưng vết thương, ngư người đánh giá trên boong ba người, về mặt âm trầm nói: " lại dám làm ra đánh lén loại sự tình này. . . Đã như vậy, ba người các ngươi, ngày hôm nay liền ở lại chỗ này được rồi. . ."

"Thối lắm, rõ ràng là ngưi hỗn đản này trốn đây nước dưới chuẩn bị đánh lén được rồi?"

Kid tính tình táo bạo, không nói hai lời, liền trực tiếp mắng lên, "Còn cái gì ti tiện chủng tộc đâu, ta nhỏ vào, ngưi cũng không tát ngậm nước phát niệu nhìn chính mình đức hạnh gì, xấu thành như vậy, ngưi cũng không cảm thấy ngại đứng ra dọa người?"

Cái này Miss.Double Finger quái kỹ xảo quả thực mãnh phân, ngư người lúc đầu lực chú ý chủ yếu là thả ở chính giữa Hạ Nặc trên người, hiện tại Kid cừu hận giá trị chà xát địa đi lên điên cuồng tăng lên, hẳn thông suốt địa quay đầu nhìn sang, về mặt rét lạnh nói: "Tiểu tử tóc hồng, dám đứng cao quý chính là ngư nhân tộc mở lời kiêu ngạo, ngưi là tại tìm chết sao?"

"Thích, theo ta thấy, là ngưi tại tìm chết mới đúng chứ?"

Kid không yếu thế chút nào trừng mắt nhìn trở về, đang muốn tiếp tục mắng nhau, lại bị bên cạnh đưa tới một tay ngăn cản, hẳn có chút ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, đã thấy thời khắc này Hạ Nặc đang khẽ nhủ mày, trông coi thuyền bên ngoài cái này cá tuế ngư người.

"Người này, có chút quen mắt a. . ."

Hạ Nặc ánh mắt ở trước mắt ngư người trên ngực một cái thái dương tiêu ký lên đảo qua, sau đó lại nhìn một chút bên hông hẳn hệ một cái hắc sắc đai lưng, suy nghĩ một hồi thật lâu nhi sau, hẳn rốt cục từ ký ức chỗ sâu nơi hẻo lánh, đem một cái hình tượng và người trước mắt này đối mặt hảo.

Arlong đoàn hải tặc cán bộ, Hắc Đái!

Đúng vậy, không sai, chính là tên kia, dựa theo nguyên tác thời gian đường, đã từng làm Arlong đoàn hải tặc tam đại ngư người khô bộ phận một trong, theo Arlong tại họa Đông Hải, cuối cùng cùng Luffy đám người đánh lên lúc, bị Sanji đánh bại cá tuế ngư người!

Mà ở trong thế giới hiện thực, hai năm rưỡi trước, Hạ Nặc trên báo chí đã từng thấy qua thái dương đoàn hải tặc giải tán, Arlong cùng Jimbei mỗi người đi một ngã tin tức, lúc đầu cho rằng Arlong một người sẽ rất mau ra hiện tại Sicily á Thôn, kết quả đảo mất lâu như vậy đi qua, Hạ Nặc dám không có ở Đông Hải nhìn thấy qua bọn người kia. . .

Mà bây giờ, cái này ngư người tại sao lại xuất hiện ở nơi đây. . .

Nghi ngờ trong lòng hiện lên, Hạ Nặc đang nhỏ bé hơi trầm xuống ngậm thời điểm, đối diện Hắc Đái lại tựa hồ như là không thể chịu đựng được đến từ Kid trào phúng, vào giờ khắc này rốt cục động.

Chỉ thấy hần chột một bước sóng biển, cả người liền là nhảy lên thật cao, sau đó hai cánh tay sau khuất, sắp tới đem rơi ở trên thuyền lúc, mang theo lấy chung quanh khí áp, ầm ầm một chương hướng về Kid mặt phách dưới!

"Ngư người không thủ đạo thẳng chết đường hàng hải!"

Trong tiếng quát chói tai, bàn tay to lớn rơi xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, mắt thấy bởi vì phản ứng không kịp nữa, mà gần người tại đó Kid, Hắc Đái khoe miệng hơi nhếch lên, lộ ra bén nhọn hàm răng, diện mục dữ tợn, "Đi chết đi, loại kém chủng tộc!"

Nhưng mà, sau một khắc, một cỗ khí lăng mãnh liệt chột xông tới mặt, Hắc Đái chỉ cảm thấy chính mình như là đụng phải một bức tường thông thường, thân hình chột bị kiềm hãm, còn chưa kịp phản ứng, liền vừa kinh vừa sợ phát hiện, một cái thon dài có lực bàn tay to, chẳng biết lúc nào dĩ nhiên vèn vện giữ lại cổ của mình, cũng đang chậm rãi buộc chặt.

"Ho khan. . . Khái khái. . ."

Làm người ta hít thở không thông cảm giác áp bách từ hầu quần chỗ truyền tới, Hắc Đái trên mặt của nhất thời chính là căng một hồi đỏ bừng, huyết

Tức giận lên trào chi dưới, ngay cả con mắt cũng dần dần hiện đầy tơ máu, hần giùng giằng nghiêng đầu qua chỗ khác, thuận cổ tay nhìn lại, đã thấy một gã thanh tú thiếu niên tóc đen, đang mặt không thay đổi tại nơi đầu đang nhìn mình.

"Xuống tới."

Thanh âm nhàn nhạt truyền vào bên tai, tiếp theo sát, Hắc Đái chỉ cảm thấy một không thể chống cự cự lực đem chính mình hướng tiếp theo kéo, "Thình thịch" một tiếng, cũng trọng trọng ngã ở trên boong thuyền.

"Ngươi!"

Nặng nề địa thờ một hồi, Hắc Đái bỗng nhiên ngẩng đầu tới, mới vừa muốn nói gì, đã bị một đạo mang theo thẩm người hàn mang tuyết bạch sắc Kiếm Dài dọa cho nuốt xuống.

"Ngư người. . ."

Sử dụng kiếm tiêm đồ lấy Hắc Đái hầu, Hạ Nặc nhỏ bé nhỏ bé cúi đầu xuống, nhìn chăm chăm ánh mắt của hần, nhẹ giọng nói: "Ngươi vừa rồi đi theo phía sau của chúng ta,... ít nhất ... Có ngũ sáu phút đi, nếu không phải là chính ngươi nổi lên, vẫn là rất khó mà phát hiện đâu. . . Cho nên, có thể hay không nói cho ta biết, ngươi muốn làm gì?"

Cùng đối lập nhau hòa bình tứ hải bất đồng, Đại hải trình Hải tặc hoành hành, còn có các loại địa dưới hắc thế lực ngầm, ở chỗ này, mỗi ngày đều sẽ có vô số giết chóc phát sinh, đối với một cái âm thầm rình lâu như vậy tên, vô luận có chưa có xác định đối phương là địch nhân, nghĩ đến đại đa số người đều sẽ không khách khí.

"Cát, thiếu đắc ý vênh vào!"

Chứng kiến Hạ Nặc này tâm không có coi mình rất quan trọng bộ dạng, Hắc Đái chỉ cảm thấy không khỏi khó chịu, trong lòng con tức dâng lên, hần cười lạnh nói: "Bất quá là may mắn để cho ngươi trước giờ phát hiện mà thôi. . . Loại kém chủng tộc chính là loại kém chủng tộc, còn trông cậy vào làm cho bản đại gia tới cùng ngươi giải thích sao?"

Hạ Nặc phát ra một tiếng thật dài "Ah", sau đó như có điều suy nghĩ trông coi cái này về mặt về khinh thường ngư người, "Hào hảo câu hỏi chính là không trả lời, xem ra. . . Vẫn là không có đánh đủ a."

Sau năm phút.

"Đau. . . Đau, đau! Đừng đánh, đừng đánh! Ta nói, ta nói còn không được sao?!"

Vẫn như cũ cái kia boong tàu, chỉ bất quá nguyên bản về mặt ngao khí đứng ở nơi đó ngư người Hắc Đái, cái này lúc sau đã biến thành trên đất một bãi bùn nhão, toàn thân lên dưới quả thực tìm không được một khối thịt ngon, mặc dù liều mạng lấy tay che chở đầu, cũng không che giấu được từ bên trong truyền tới thể thẩm tru lên, bên cạnh Kid cùng Killer nhìn là một hồi hết hồn.

"Hoàn hảo vừa rồi không có thực sự đắc tội hần. . ."

Cẩn thận mắt liếc phía trước đưa lưng về mình Hạ Nặc, hai huynh đệ liếc nhau sau, đều từ đối phương trong con ngươi tìm được một luồng vẻ may mắn.

"Làm sao, bây giờ biết hảo hảo đáp lời?"

Hạ Nặc cười lạnh một tiếng, chỉ chỉ bên cạnh còn đốt lửa than vĩ nướng, "Hiện tại ta hỏi lần nữa, ngươi lên lên theo ta là muốn làm gì, nếu không, vừa lúc trên thuyền hiện tại thiếu thịt đâu, hôm nay com trưa, nhưng chỉ có muối tiêu cá tuế rồi a."

Lời này rơi vào Hắc Đái trong tai, nhất thời chính là một cái giật mình, hần miễn cưỡng ngẩng đầu, dùng sung lên thật cao mắt nhìn Hạ Nặc, gian nan mở miệng nói: "Nơi đây, không phải là các người nhân loại nên tới địa phương. . . Ta chỉ là, đang thi hành lão đại mệnh lệnh, ngăn cản nhân loại tiếp cận mà

thôi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Arlong đoàn hải tặc!

"Lão đại?"

Hạ Nặc hơi nheo mắt, "Là Arlong đúng không?"

"Người. . . Làm sao người biết?" Hắc Đái nhất thời chính là một hồi ngạc nhiên.

"Trước đừng động cái này."

Hạ Nặc lười giải thích thêm, móc ra ghi chép kim đồng hồ nhìn một chút, bây giờ đường hàng không đã hướng đông bắc chếch đi càng ngày càng nhiều, hẳn khẽ nhủ vậy, quét mắt phía trước hải vực, sau đó cúi đầu lạnh lùng nói, "Người mới vừa nói, nơi đây không phải chúng ta nên tới địa phương, rốt cuộc là ý gì?"

"Rất đơn giản, nếu như là nhân loại bình thường làm vào vùng này, sớm đã bị chúng ta thuyền chìm vớt xác, nhân loại loại này hèn mọn chủng tộc, cũng không có leo lên 'Cái kia đảo' tư cách. . ."

"Nói cách khác, người vừa rồi đột nhiên nổi lên, là chuẩn bị trực tiếp ở chỗ này giải quyết hết chúng ta là a !?" Hạ Nặc không thấy trong lời nói có chút dùng từ, liếc hân liếc mắt, "Người dù nói thế nào chắc cũng là cái cán bộ a !? Loại chuyện nhỏ này, trả thế nào đến phiền người tới tự mình giải quyết rồi?"

"Đây là mỗi cái thành viên theo thông lệ nhiệm vụ mà thôi, cán bộ cũng không thể ngoại lệ, huống chi có mấy nhân loại, cũng không phải thông thường đồng tộc có thể giải quyết, chúng ta tự nhiên là muốn làm thay một hai."

Mặc dù là bị đánh thành đầu heo, Hắc Đái giọng của bên trong, như trước tràn đầy ý giễu cợt, "Hanh, nói lên cái này, ta khuyên người vội vàng lạc hướng tương đối khá, đi lên trước nữa đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ muốn đi vào phạm vi cảnh giới, tuy là không phải không thừa nhận người xác nhận rất mạnh, chỉ ít so với ta phải mạnh hơn một điểm, nhưng nếu như tùy tiện xông vào đảo nhỏ chung quanh nói, ta cam đoan. . . Người sẽ chết rất thê thảm. . ."

"Ah, phải không thực sự là làm phiền nhắc nhở."

Hạ Nặc nhún vai, tựa hồ cũng không thèm để ý những lời này, sau đó chỉ thấy hân ở tiểu Lạc thân thể bên cạnh một lần nữa dựa vào nằm xuống, dùng cánh tay gối chắp sau ót, hướng phía bên kia Kid lười biếng ra dấu tay, "Cái kia người nào, Giữ chặt bánh lái, kéo căng buồm, tiếp tục đi phía trước, đừng có ngừng a ~"

"Được rồi, không thành vấn đề!"

Kid cơ hồ là theo bản năng liền đồng ý, mãi cho đến hân đi tới cột buồm dưới, bắt đầu lôi kéo sợi giây thời điểm, chỉ có chợt phản ứng kịp. . . Đường như có chỗ nào không đúng.

Khe nằm? ! Ta đây là thế nào, vì sao muốn nghe tên kia?

"Quên đi."

Mất liếc chính mình viên cổ cổ cái bụng, Kid chân chờ như vậy một lát sau, thờ dãi, còn tiếp tục dựa theo Hạ Nặc phân phó làm xuống phía dưới.

Coi như là đối với ăn dưới nhiều như vậy cá nướng báo đáp a !, ngược lại mấy ngày nữa bắt được ghi chép kim đồng hồ sau, mình và Killer liền sẽ rời đi chiếc thuyền này, còn như theo Hạ Nặc gì gì đó. . .

Ân, Kid cảm thấy hân cũng không có cùng một cái nhìn như là thanh tú thiếu niên, kì thực là bạo lực điên cuồng biến thái đội ở chung với nhau hứng thú.

"Cắt. . . Không nghe khuyên cáo phải không?"

Boong tàu sát biên giới, bởi vì toàn thân đau nhức mà khó có thể giằng co Hắc Đái cười lạnh một tiếng, thấy Hạ Nặc đã không hề phản ứng chính mình, hân hời rũ xuống đầu, tốt lắm đêm trong mắt lóe lên sát ý Ấn dấu đi.

"Nói chuyện cũng tốt, nhiều lắm chính là trở về bị Hachi a thu bọn họ cười nhạo một chút mà thôi, nhưng nếu có thể thu hoạch vài cái phẩm chất cao như vậy thương phẩm, Arlong hẳn, chắc cũng sẽ rất hài lòng a !. . ."

... ..

... ..

Khi thời gian đầu mùa đông, tình không vạn lý, ẩm áp hải gió đập vào mặt, đuổi đi nguyên bản vòn quanh ở chung quanh thân thể hàn ý.

Ba chiếc trắng phao khổng lồ quân hạm,

Đang treo cao buồm trắng, theo gió vượt sóng, ở mảnh này xanh thăm hải vực lên hành sử.

Boong tàu lồi vào, mười mấy tên Hải Quân binh sĩ lấy vô cùng là tiêu chuẩn Hải Quân quân tư, ở thuyền trắc gác tay đứng thành hai hàng, mỗi người vóc người đều tương đương hùng tráng, bắp thịt cũng cực kỳ phát triển, nhưng mà bất luận là người nào, đều là một mực yên lặng mặc nhìn thẳng phía trước, ở thời gian lâu như vậy trong cũng không có phát sinh nửa điểm động tĩnh, trên boong thuyền, chỉ có gió thổi trên biển phát qua chế phục biên giác phần phật tiếng, liếc nhìn lại có chút chấn động.

Hiển nhiên, đây là một nhóm tổ chất cực cao, nghiêm chỉnh huấn luyện Hải Quân tinh anh, cùng Hạ Nặc trước ở Đông Hải đã gặp này suốt ngày không lý tưởng Hải Quân, hoàn toàn không thể đánh đồng.

Đát, đát, đát.

Tiếng bước chân trầm ổn bỗng nhiên từ buồng nhỏ trên tàu từ xa đến gần truyền đến, sau đó, lưỡng đạo người khoác bạch sắc áo khoác cao lớn thân ảnh, bỗng nhiên xuất hiện ở trên boong thuyền, mại không nhanh không chậm tiến độ, hướng về đầu thuyền đi tới.

Dọc theo đường đi, hai bên Hải Quân như trước vẫn duy trì tiêu chuẩn quân tư, nhưng

Nhưng ánh mắt mọi người đều là tập trung tới, trong những ánh mắt này tràn đầy kính nể cùng tôn trọng, liên tục theo lưỡng đạo thân ảnh cao lớn đến rồi tới tiền đoàn, hành một hoàn chỉnh chú mục lễ sau, chỉ có đồng thời thu hồi.

"Đã tốc độ cao nhất hành sử hai giờ rồi sao? Xem ra. Cũng sắp đến rồi a. . ."

Hai bóng người đồng thời ở trước lan can chậm rãi đình dưới tiến độ, xa xa nhìn tiền phương hải vực, thân vị hơi lệch trước người bỗng nhiên mở miệng, dùng một loại ít mang chút nào tình cảm giọng nói, nhàn nhạt nói một câu.

Hắn mặc quần áo màu xanh đậm tây trang, mang tiêu chuẩn chế tạo Hải Quân nón lính, hạm dưới giữ lại chỉnh tề rậm rạp hắc sắc râu dài, mà đại khái là sợ chiều dài vượt qua xa người bình thường duyên cớ, dung mạo nhìn qua có chút thanh kỳ.

"Đúng vậy, Strawberry tiên sinh. Dựa theo ngài trước cho ra tọa độ, tôi đã còn có một cái giờ là có thể đến nơi."

Bên cạnh cao lớn thân ảnh gật đầu, hồi đáp. Cùng người trước mặt so sánh với, hắn bề ngoài liền bình thường rất nhiều, thậm chí nếu không phải là bởi vì cầm cùng ngực đều có "x" tiêu ký, cùng hơi lộ ra không khỏe mũi ung, phá hủy toàn thân mỹ cảm, đều hoàn toàn có thể dùng anh tuấn cái từ này để hình dung.

Mà nếu như Hạ Nặc ở chỗ này, chính mắt thấy tướng mạo này lời nói, sợ rằng sẽ nhịn không được kinh hô thành tiếng. Nguyên do bởi vì cái này mũi ung nam tử, bất ngờ chính là nguyên tác thời gian đường trong, sáu năm sau với hương sóng địa đảo đăng ký lớn Hải tặc, treo giải thưởng cao tới 220 triệu Berries x đặt mìn khác!

Bất quá bây giờ nói, hắn vẫn bản bộ Hải quân Đề đốc, cũng là Hải Quân tinh anh trong trại huấn luyện, năm gần đây chiến tích thực lực đều số một tân tinh, cùng Hải tặc cái thân phận này, còn căn bản kéo không hơn bên.

"Ngô, vậy là tốt rồi. . ."

Strawberry mặt không thay đổi khẽ vuốt cằm, chợt quay đầu liếc nhìn sau lưng Drake, thấy hắn một bộ do dự bộ dạng, nhất thời híp mắt một cái, thân nhiên nói: "Drake thiếu tướng, muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi, đều là bản bộ đồng僚, không cần như vậy cố kỵ."

"Ta minh bạch, Strawberry tiên sinh."

Drake cau mày, trầm ngâm trong chốc lát sau, còn là mang theo nghi hoặc mở miệng hỏi: "Nếu như ta nhớ không lầm, ngài ngày hôm qua còn hạ lệnh, để cho chúng ta ngày hôm nay trước tiên ở chỗ đảo nghỉ ngơi và hồi phục một đoạn thời gian, sau đó đi trước núi Reverse trước, lấy rượu whisky ngon núi làm trung tâm kiểm tra phụ cận mấy cái đường hàng không, ngày hôm nay vì sao lại đột nhiên thay đổi, muốn dẫn chúng ta đi trước 26 hào hải vực?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Nhiều mặt hội tụ

"Rất đơn giản, bởi vì căn cứ ta nhận được tình báo biểu hiện, tên gọi Hạ Nặc Đông Hải Hải tặc, là ẩn thân với một cái trong thương đội, mà ở lúc rạng sáng, cái kia thương đội đã tới Trudeau đảo. "

"Cho nên ngài trước ở cảng khẩu bỏ neo lúc đã từng tiêu thất trong chốc lát, phải đi này cái thương đội?" Drake phản ứng rất nhanh, trước tiên liền hiểu quá a trong.

"Không sai, lấy Đại hải trình rộng trình độ, muốn truy tra một cái treo giải thưởng phạm độ khó thực sự quá lớn, nhất là ở đối phương liên tục tương đối điều thấp tình huống dưới. Từ cái kia Đông hải thương đội vào tay, dĩ nhiên là thành biện pháp tốt nhất."

Strawberry từ đằng xa ngoài khơi thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Drake, trên mặt vẫn không có chút nào biểu tình, "tuy là cái kia thương đội nữ chủ nhân tên khẩu nói sáo, phủ nhận của nó cùng mục tiêu liên quan, nhưng may mắn chính là, ở có chút lợi nhuận mê hoặc dưới, trên thuyền những người còn lại cũng không thể toàn bộ bảo trì nguyên bản thái độ, mà chúng ta, cũng nhận được một ít đối lập nhau tình báo hữu dụng."

Nghe đến đó, Drake khoe mắt hiện ra một tia vẻ trào phúng.

Bất quá hẳn che giấu tốt, đối diện Strawberry cũng không có phát hiện, tiếp tục giọng nói bình tĩnh nói: "Đang ở bốn giờ trước, mục tiêu đã ly khai Trudeau đảo, dọc theo nhất phía tây này đường hàng không đi tới, điều này có ý vị gì, người hẳn biết chứ?"

"Phổ thông thuyền hải tặc tốc độ xa kém xa cùng quân hạm so sánh với, ý nghĩa chỉ cần dọc theo này đường hàng không đi tới, sẽ cùng phụ cận chi bộ Hải Quân liên lạc, bắt đến đối phương tỷ lệ là tương đối lớn."

Drake gật đầu, chợt liền lại trừu khỏi lòng mi, "Đã như vậy lời nói, như vậy ngài vì sao lại hạ lệnh muốn chệch đi đường hàng không, đi trước 26 hào hải vực? Trực tiếp chạy tới đầu pháp đức lỗ không phải tốt hơn sao?"

Strawberry nhìn hẳn một cái, không có giải thích cái gì, chỉ là từ trong lòng lấy ra một phần gấp qua văn kiện đưa tới, thân nhiên nói: "nhìn xong cái này, người liền hiểu."

Drake nhận lấy báo chí, chỉ là nhìn lướt qua, sắc mặt của hắn liền phải biến đổi, mà khi nhìn xong phía trên hết thấy nội dung sau, trên mặt của hắn đã là một mảnh tái nhợt.

"Đám người này, thật đúng là thích khiến người ta thêm phiền phức a. . ." Strawberry thấy Drake phản ứng, khẽ thờ dài một cái, "Hiện tại người mình bạch, vì sao ở người chấp hành hộ tổng nhiệm vụ cuối cùng vài ngày, Geya Vương quốc bên kia thái độ đột nhiên đại biến đi?"

"A, đại khái là rõ ràng. . ."

Chậm rãi đem văn kiện một lần nữa chiết điệp cắt xong, Drake hít một hơi thật sâu, ngẩng đầu lên, sắc mặt khó coi địa đạo: "Thậm chí ngay cả thế giới chính phủ gia nhập liên bang vương thất công chúa cũng dám bắt cóc giao dịch, đám kia ngu xuẩn, chẳng lẽ không biết cho mình trên chộc nhiều phiền toái lớn sao?"

Một năm này, là Hải Viên trải qua 1514 năm.

Bốn năm một lần thế giới hội nghị, đúng thời hạn ở thánh địa MariJoa tổ chức. Tới tự các nơi trên thế giới, tổng cộng hơn năm mươi quốc gia gia nhập liên bang đều sẽ phái ra vương thất đến đây tham dự i, thảo luận liên quan tới thế giới trong phạm vi an toàn cùng trật tự đề tài thảo luận.

Mà một năm này thế giới hội nghị, so với năm gần đây hết thấy hội nghị kéo dài thời gian đều phải trường, bởi vì ở đề tài thảo luận trong, xưa nay chưa từng có địa xuất hiện một cái làm cho tuyệt đại đa số quốc gia đều cực kỳ lo lắng cùng đề ý vấn đề:

Quân cách mạng.

Một năm này, lấy nhà cách mạng Monkey d Dragon cầm đầu quân cách mạng, ở trong phạm vi toàn thế giới phát triển địa hừng hực khí thế, ngăn ngừa mấy tháng gian lại liên tục đẩy ngã cân nhắc quốc gia thống trị, trở thành thế giới chính phủ trong mắt nhất đại uy hiếp.

Cũng chính bởi vì vậy, từ đầu tháng chín mà bắt đầu tiến hành hội nghị tiến trình,

Khẽ kéo lại kéo, liên tục kéo dài đến trước đây không lâu cuối tháng mười chỉ có khó khăn lắm kết thúc, các đại gia nhập liên bang vương thất chỉ có lực

tục bắt đầu từ MariJoa phản hồi lãnh địa của mình.

Vì vậy, đang ở bản bộ trong căn cứ điều nghi Drake, liền nhận được một con như vậy nhiệm vụ, suất lĩnh hạm đội, hộ tống Geya Vương quốc vương thất, đi ngang qua Calm Belt, đi trước Đông Hải.

Dọc theo đường đi rất thuận lợi, Calm Belt tự không cần phải nói, tình hình chung dưới, nơi đó chỉ có dưới đáy vây quanh hải lâu thạch Hải Quân quân hạm mới có thể thông qua, mà tiến vào Đông Hải sau, ba chiếc Hải Quân bản bộ quân hạm, càng là đủ để dọa lui đại bộ phận Hải tặc, mà cho dù có vài không có mắt lại gần, cũng bị Drake vị này bản bộ thiếu tướng dễ dàng liền giải quyết hết.

Kết quả, đang ở quân hạm thuận lợi đến nơi, vương thất mừng rỡ chỉ dưới chuẩn bị cho Hải Quân mở vui vẻ đưa tiễn yến hội thời điểm, một phong từ thủ đô khẩn cấp gửi tới nhanh tin, cũng là làm cho Geya Vương quốc cái vị kia quốc vương trực tiếp đổi sắc mặt, đã không có hướng hấn

Nói rõ tình huống, cũng không còn làm bất luận cái gì giữ lại, liền không khách khí chút nào đem bản bộ những thứ này Hải Quân toàn bộ đuổi đi.

Điều này làm cho Drake trở về trình thời điểm, tâm tình liên tục không lớn thư sướng, trúng liền đường nhận được Strawberry điện thoại của, khẩn cấp chạy tới Đại hải trình cùng với sẽ cùng sau, cũng còn canh cánh trong lòng.

Nhưng hấn cũng không có biện pháp gì, tuy là Hải Quân bản bộ thiếu tướng ở dân chúng bình thường trong mắt đích xác là một không được thân phận, nhưng này chút gia nhập liên bang vương thất thật vẫn không có đem loại này để vào mắt, chớ nói chi là Geya Vương quốc loại này so với còn lại quốc gia, cũng bị thế giới quý tộc Thiên Long người coi trọng một chút vương thất.

Cho tới bây giờ, đáp án rốt cục tra ra manh mối. . .

"Một ít người, luôn là nhận thức là chủng tộc của mình thân phận có thể che chở tất cả."

Strawberry bình thần thanh âm từ phía trước truyền đến, nhưng rơi vào Drake trong tai, hấn cũng là mơ hồ từ đó đã nhận ra một hơi khí lạnh, "Đáng tiếc là, éch ngồi đáy giếng đúng là vẫn còn éch ngồi đáy giếng, bọn họ cũng không biết, làm xúc phạm đến đáy đường lúc, vô luận là trước ban cho một điểm đặc quyền, còn là cùng bọn chúng tiến hành giao dịch tân thế giới một vị kia, đều không thể lại hình thành bất luận cái gì hữu hiệu lưới bảo vệ, mà chánh nghĩa pháo khẩu, cuối cùng rồi sẽ nổ nát tất cả."

Drake trông coi vị này về mặt chính khí thủ trưởng, vốn là tràn đầy đồng cảm, nhưng khi hấn nhớ tới gần mười năm trước Strawberry liên lụy đến có chút chủng tộc ân oán lúc, khóe miệng liền có chút nhếch lên một cái độ cung, toát ra vài phần vẻ xem thường tới.

... ..

"Sắp tới."

Rộng rãi lưng chim ung lên, nửa nằm Hạ Nặc chợt mà ngồi thẳng người, nhìn tiền phương hải vực, nhắc nhở một tiếng nói.

Bên cạnh, Kid cùng Killer tinh thần đồng thời rung lên, dời mắt nhìn lại, quả nhiên, ở ngay phía trước thoáng lách đồng vị trí, thỉnh linh xuất hiện một hình trắng lười lười đảo nhỏ, chỉ bất quá trên đảo bị một lớp sương khói mỏng manh bao phủ, khiến người ta thấy không rõ trên đảo tình huống cụ thể.

"Tốt địa phương kỳ quái a. . ."

Ngắm nhìn một phen sau, Kid nhìn không được nắm tóc, quay đầu về Hạ Nặc nói: "Uy, ta nói, coi như cái này người xấu xí ngư nhân tập kích chúng ta, trực tiếp giết hấn không lâu sau được rồi nha, vì sao cần phải đi cái kia đảo? Luôn cảm giác rất nguy hiểm a!"

"Ngươi sợ?" Hạ Nặc liếc hấn liếc mắt.

"Nói vậy, người nào sợ? !" Kid nhất thời liền tức giận xù lông, hướng Hạ Nặc quát: "Ta chỉ là muốn hỏi một chút ngươi nguyên nhân a được rồi? Đừng quên, bốn đại gia nhưng là treo giải thưởng 12 triệu lớn Hải tặc đâu!"

"Dạ dạ dạ, không thể trâu vào, không thể trâu vào."

Hạ Nặc bữu môi, chậm rãi đứng lên, ánh mắt rơi ở trên mặt đất than thành bùn nhão Hắc Đái trên người, trầm ngâm trong chốc lát sau, cười cười nói: "Thật muốn nói, đại khái là nào đó tinh thần mạo hiểm khu động, ân. . . So với thường quy đường hàng không, khắp nơi đi dạo một chút, có lẽ sẽ càng có ý a !?"

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Hắc Thị giao dịch

"Ồi chào? Thật vậy chăng?"

Kid liền nhẹ nổi lên nhân, "Tại sao ta cảm giác ngươi là đang lừa dối ta đâu. . ."

"Lời nói nhảm!"

Hạ Nặc trừng mắt liếc hẩn một cái, không nói hai lời chính là một cái bạo lật đi qua, đầu Kid lần nữa ôm đầu oa oa loạn kêu lên.

Mụ đàn, nói nhất định phải nói như vậy a, ta cũng không thể nói thẳng mình nhưng thật ra là để kinh nghiệm đi a !!

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Đại khái sau mười mấy phút, thuyền nhỏ dần dần tiếp cận đảo nhỏ, ánh mắt cũng từng bước rõ ràng.

Nhàn nhạt trong sương mù, mơ hồ có thể chứng kiến chỗ ngồi này hình trăng lưỡi liềm đảo nhỏ lõm xuống đi vào bộ phận, tạo thành một cái thiên nhiên loại nhỏ cảng khẩu, bên cạnh cập bến mấy chiếc thuyền, bất quá nhìn qua đều tương đương cũ nát, như là bị vứt bỏ thật lâu thuyền đánh cá thông thường.

"Ta nói, từ cái kia cảng khẩu đi lên nói, sẽ phải dễ dàng bị đối phương phát hiện a !?" Kid đỉnh đầu xách tay vẫn còn ở mạo hiểm khói trắng, nhưng hẩn đã minh tư khổ tương địa ra nổi lên chủ ý, "Nếu không, chúng ta đổi một phương hướng, từ địa phương vắng vẻ lên đất liền?"

"Cái này đảo cũng không tính lớn, không có gì hay đâu."

Hạ Nặc khẽ lắc đầu, liếc mắt trên boong thuyền nằm Hắc Đái, đạo: "Đừng quên, đối phương nhưng là ngư nhân a, tuy là chúng ta đoạn đường này tới tra coi là bình tĩnh, nhưng nói không chừng sớm đã có nằm vùng ở dưới đáy ngư nhân phát hiện, cho nên từ phương hướng nào lên đảo, căn bản là không quan trọng sự tình."

"Cũng đúng nha."

Kid nắm tóc, sau đó bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó thông thường, xoay người lại đi tới Hắc Đái trước mặt cửa, đi tới chính là một cú đập nặng nề đá vào bụng của hẩn, sau đó hung tợn đạo: "Uy, người quái dị! Thành thật khai báo, trên đảo có bao nhiêu người của các ngươi? Tụ tập cùng một chỗ, lại ngăn cản nhân loại tới gần, là muốn chơi hoa dạng gì đâu?"

Đối với tướng mạo xấu xí ngư nhân, phần lớn người loại nhưng thật ra là không có hảo cảm gì, càng chưa nói suýt chút nữa bị đánh lên được như ý Kid, vì vậy một cước này lực Đạo tướng đương chi trọng, Hắc Đái tại chỗ chính là kêu đau một tiếng, thống khổ bụng bít bụng của mình.

Bất quá dù vậy, hẩn cũng không nói lời gì nữa, chỉ là không cam lòng tỏ ra yếu kém trừng mắt nhìn trở về, bộ kia biểu tình hung ác làm cho Kid nhất thời lại là một hồi nổi giận, lại giơ chân lên chuẩn bị đập cho đi.

"Bỏ bớt khí lực a !, tiểu tử."

Hạ Nặc nhìn một hồi buồn cười, lưỡi biếng mở khẩu đạo: "Có thể hỏi cũng không kém đều hỏi được rồi, ngư nhân cái chủng tộc này tuy là ngu xuẩn rất nhiều, nhưng xuất kỳ đoàn kết nhất trí, phản bội gì gì đó cơ bản rất khó nhìn thấy, ngươi còn trông cậy vào có thể từ trong miệng hẩn móc cái gì cụ thể tình báo không được?"

"Cái này. . ." Kid giật mình.

"Hanh, biết rõ là tốt rồi, chúng ta ngư nhân cũng không giống như các ngươi, sẽ làm ra bán đứng đồng loại loại này đê hèn sự tình."

Nghe được câu này, Hắc Đái thông suốt ngẩng đầu, thần sắc âm ngoan đạo: "Bất quá. . . Coi như cùng các ngươi nói thì có thể làm gì, ta vẫn là câu nói kia, các ngươi loại này đê tiện chủng tộc tên. . . Sớm muộn, sẽ vì tới gần lãnh địa của chúng ta mà hối hận!"

"Lãnh địa của các ngươi?"

Hạ Nặc cười lạnh xuống, lưỡi nói thêm cái gì, cảng khẩu vừa mới sượt qua người mấy chiếc kia cũ nát thuyền đánh cá cũng đã rất có thể nói rõ cái gì, nhìn một chút cảng ngày càng gần đường ven biển, hẩn mấy bước tiến lên, mang theo Hắc Đái cổ trực tiếp đem kéo tới đầu thuyền, "Thực độc cơ a ngươi, có thể hay không đổi một từ, ngư nhân tộc trình độ văn hóa liền thấp như vậy sao? Uy hiếp tới uy hiếp đi, toà đảo này rốt cuộc là có phải hay không lãnh địa của các ngươi, trong lòng mình còn không có điểm số sao?"

Một tiếng vang nhỏ,

Đầu thuyền đã là va chạm vào bên bờ mềm mại trên bùn đất, mà sau một khắc, Hạ Nặc đã là bước ra một bước, bước lên đảo nhỏ.

"Arlong đoàn hải tặc sao. . ."

Thân ở mỏng trong sương mù, ngẩng lên trước mắt sum xuê rừng rậm nguyên thủy, Hạ Nặc trước là có chút nhớ lại, nhưng sau đó liền có chút nhếch miệng, nở nụ cười.

Hơn 2 năm trước ở Pearl để nhà hàng, hắn vẫn một cái Hải tặc thợ săn thời điểm, muốn chủ động tìm những thứ này căn phiền phức, nhưng vẫn không có thể đợi được, không nghĩ tới bây giờ mấy năm thoáng cái đã qua, mình cũng là bị ketch xù treo giải thưởng Hải tặc, ngược lại trong lúc lơ đãng ở Đại hải trình đụng thẳng.

Duyên, tuyệt không thể tả a. . .

Ân, mặc dù không biết rõ đối phương bởi vì sao vận mệnh xuất hiện cái biến, không có đi trước Đông Hải, nhưng bây giờ nói, Hạ Nặc vẫn là ôm chủ động tìm phiền toái tâm tính tới, giống như quả không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đám này ngư nhân trong bại hoại, đại khái vẫn sẽ cùng ban đầu kế hoạch một

Dạng, đi hướng cùng một cái đường về a !. . .

Kinh nghiệm a kinh nghiệm, ta tới!

Vì vậy, sau một khắc.

Rõ ràng thanh âm trong lúc bắt chợt từ phía trước phiêu đi qua, truyền vào còn gần người tại đó Kid Killer trong tai:

"Nhanh lên một chút đuôi kíp, lên bờ!"

... ..

Đây là một gian tương đương phòng rộng rãi, lắp đặt thiết bị cũng có chút xa hoa, duy nhất không được hoàn mỹ chính là, ngoài cửa sổ bị tươi tốt rừng rậm bao vây, cao lớn cây cối che lại ánh mặt trời, làm cho ánh sáng bên trong phòng hơi lờ lờ không đủ, có vẻ hơi có chút âm lãnh.

Mà ở giữa phòng, thì để một cái to lớn bàn tròn.

Hơn mười đạo thân ảnh ngồi ở bàn tròn bên cạnh, không có người nói chuyện, trong phòng hoàn toàn yên tĩnh. Mà kỳ lạ địa phương ở chỗ, những thứ này thân ảnh bên trong đại bộ phận đều là ngư nhân, chỉ có dựa vào cửa chỗ ngồi lấy, là bốn cái người mặc áo đen loại.

Thật lâu yên lặng sau khi.

Một người mặc lam sắc lưng, mang xương Kiba gãy chuyễn ngư nhân đem trên bàn một cái xám lạnh vali xách tay mở ra, liếc một cái sau, dùng một loại tương đương lười biếng khẩu khí mở khẩu đạo: "Uy uy, hai vị, ta nhớ được trước nhưng là ở trò chuyện trong nhắc nhở qua các người a ! Xuyết, 240 triệu Berries, thiếu một phần đều không được, phương diện này chỉ có không đến hai ức Berries a !, cầm chút tiền như vậy qua đây, thì không muốn giao dịch sao? Xuyết ~ "

So với tại chỗ còn lại ngư nhân, cái này ngư nhân miệng có vẻ càng nổi bật, câu mọn cũng là ưa thích mang theo một tên kỳ quái âm cuối, vì vậy ngữ điệu có vẻ tương đương quái dị.

Bất quá vài tên nam tử áo đen thần tình vẫn rất bình tĩnh, một người trong đó ngâm xi gà râu mép nam chậm rãi phun ra một điều thuốc quay vòng, nhàn nhạt đạo: "Đích xác không có hai ức, trong rương tiền tổng cộng 160 triệu, bất quá, chúng ta bên này nhất trí cho rằng, cái giá tiền này đã là hoàn toàn vậy là đủ rồi."

"Cái gì?"

Miệng dài ngư nhân thần tình nhất thời chính là biến đổi, sau đó cười lạnh một tiếng, âm u địa mở khẩu đạo: "Ta nói, đừng quên, ở nơi này một nhóm hàng 'Ồ giữa, nhưng là có thứ thiệt công chúa a xuyết, cùng trước chúng ta giao dịch quá cái chủng loại kia đảo nhỏ cái gọi là công chúa có thể không giống với, giá trị của nàng. . . Các người chắc cũng là rất rõ ràng a !? Đem giá áp thấp như vậy, các người quất không khỏi cũng quá nhiều một chút a !?"

"Nhiều không? Ta còn cảm thấy quá có chút thiếu. Trước liền đã cảnh cáo các người, một thứ gì đó có thể không đụng cũng không cần đụng, quá coi thường Hải Quân bên kia mạng lưới tình báo lời nói, nhưng là gặp nhiều thua thiệt."

Râu mép nam ánh mắt rơi vào trên người của hắn, giọng nói bình tĩnh đạo: "Mặc dù nói gia tộc bọn ta làm người trung gian, gánh chịu điểm ấy phiêu lưu còn là không có vấn đề gì, nhưng kim chủ bên kia có thể chưa chắc gặp bắt đầu, hơn nữa đến tiếp sau đối với nên thương phẩm đóng gói vận chuyển cùng với tuyên truyền, cũng là tổn hao một khoản không nhỏ, cho nên phương diện giá tiền, một cái đại quốc công chúa, thật đúng là chưa chắc giống như các người nghĩ như vậy đáng giá."

Chương 137: Nô lệ

"Người!"

Miệng dài ngư người nhất thời chính là con tức dâng lên, chuẩn bị phát tác, nhưng vừa lúc đó, một hồi cười ha ha bỗng nhiên chủ tọa nơi đó truyền tới, đem bên cạnh bản sự chú ý của mọi người hấp dẫn.

"Cát ha ha ha ha! Cát hắc —— ha ha ha ~ "

Lên tiếng là một cái màu tím nhạt da thịt răng cưa cá mập người, tiếng cười của hắn rất đặc biệt, còn hai chân tréo nguẩy, khiến người ta một loại tương đương phách lối cảm giác, mà khi thấy tất cả mọi người nhìn sang sau, hắn nghiêng đầu trông coi miệng dài ngư nhân, nhếch miệng đạo:

"A thu! Không muốn như vậy từ để tâm vào chuyện vụn vặt nha, Donquixote gia tộc hai vị này lần này ra giá cả, tuy là hoàn toàn chính xác thấp một chút, nhưng kỳ thật cũng còn là miễn cưỡng có thể tiếp nhận a, 160 triệu Berries, cũng đủ chúng ta tiêu dao rất lâu rồi!"

"Nhưng là, Arlong đại ca. . ."

Bị gọi a thu miệng dài ngư trên mặt người hiển lộ ra vẻ khổ sở, vừa muốn nói gì, đã bị Arlong chợt vung tay lên địa cắt đứt trở về: "Không có gì đáng nói, dù sao nhân gia cũng không dễ dàng nha, chúng ta về sau muốn đem sinh ý kiểu ngạo, còn muốn trông cậy vào nhân gia đâu, lần này ưu đãi một điểm, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt, đúng không, Yate tiên sinh?"

Sau một câu nói cũng là xong cái kia ngâm xi gà hắc y nam đi, hắc y nam khẽ gật đầu, nhân nhạt mở miệng đạo: "Còn là Arlong các hạ nhìn thoáng được, chỉ cần các người có thể tiếp tục ổn định cung cấp nguồn cung cấp, bằng vào chúng ta phòng đấu giá quy cách, về sau coi như làm cho Berries chất đầy hòn đảo nhỏ này cũng không phải việc khó, hà tất vô cùng tính toán trước mắt điểm ấy đáng đầu tiêu lợi?"

"Tốt, nếu giá đã thỏa đàm, như vậy kế tiếp, liền nói chuyện nô lệ giao tiếp cụ thể công việc a !."

Arlong buông xuống chân bắt chéo, chuẩn bị bắt đầu chính thức hội đàm hạng mục, nhưng mà đúng vào lúc này, gian phòng đại môn cũng là "Thình thịch" một tiếng, bị người từ bên ngoài chợt đẩy ra, làm cho tất cả mọi người đều ngạc nhiên địa quay đầu nhìn lại.

Một cái màu xanh nhạt cao lớn ngư nhân xuất hiện ở môn miệng, thần sắc hơi có chút bối rối, hắn nhìn quét bàn tròn một vòng sau, liền vội vã đi tới Arlong phía sau, khom lưng đưa lỗ tai nói nhỏ mấy câu gì.

"Ân?"

Lời không nghe xong, Arlong mắt chính là híp lại, hắn ngẩng lên trước mắt về mặt bất an cao lớn ngư nhân, suy tư trong chốc lát sau, thần sắc âm trầm đạo: "Được rồi, ta biết rồi, người đi xuống trước đi, ta bên này giúp xong liền đi qua, trên đảo vừa có phát hiện, liền lập tức gọi tín hiệu đạn thông tri."

"Là."

Cao lớn ngư nhân không dám nói thêm cái gì, vội vàng lên tiếng, tiểu tâm dục dục hướng ngoài cửa thối lui.

Đội đến phòng đại môn một lần nữa đóng cửa sau, cái kia ngâm xi gà hắc y nam ngẩng nhìn ngoài cửa sổ, thông thả đạo: "Làm sao? Arlong các hạ, các người ngư nhân lần này là gặp phải phiền toái gì?"

"Cát ha ha ha ~, mấy con tiểu trùng tử mà thôi, chút chuyện nhỏ này, còn không lao Yate tiên sinh hao tâm."

Arlong khỏe mắt có một tia che lấp vẻ chợt lóe lên, nhưng chợt đã bị ép xuống, tay phải hắn khoát lên trên cái bàn tròn, xương ngón tay nhẹ nhàng đập mặt bàn, cười ha ha lấy đạo, "So với cái này, chúng ta còn là mau sớm đem lần giao dịch này kết thúc rồi hãy nói, một số tiền lớn đặt ở trước mặt lại không thuộc về mình cảm giác, nhưng là rất khó chịu đâu!"

...

Hình trăng lưỡi liềm đảo nhỏ, ngoại trừ cảng miệng cùng vị trí chính giữa tương đối trống trải bên ngoài, còn lại địa phương đại thể đều là rừng rậm.

Từng cái bởi vì lâu dài trùng tên mà thành hình đường nhỏ xen kẽ ở giữa, đem trên đảo đại bộ phận địa vực đều liên hợp lại, mà đại khái là ngày hôm qua mới vừa xuống một trận mưa lớn nguyên nhân,

Trong rừng số lượng cành lá đại đồ ướt nhẹp, đường nhỏ cũng có vẻ hơi lầy lội.

Giờ này khắc này.

Đang đến gần ở giữa đất trống rừng rậm sát biên giới, ba đạo nhân ảnh đang giấu ở cao lớn lùm cây phía sau, quan sát đến nhân tình hình trước mắt, mà ở phía sau bọn họ trên mặt đất, bị đánh gần chết Hắc Đái tứ chi trôi thành thành thật thật, không nói nhúc nhích, ngay cả miệng đều bị cùng loại tất thối không rõ vài vốc cho tắc lại, ngay cả lời đều không nói được.

"Quả nhiên, còn là tương tự lối kiến trúc a. . ."

Hạ Nặc đứng ở trước mặt nhất, hần nhân lực cao hơn nhiều người thường, cho nên mặc dù có lấy cây cối che, như trước có thể thấy rõ ràng đảo nhỏ trung ương cụ thể tình hình, nhẹ giọng lầm bầm đạo: "Arlong tên kia, thành lập ngư nhân đế quốc chấp niệm cư nhiên mãnh liệt như vậy sao. . ."

Trước mắt cách đó không xa, rõ ràng là một mảng lớn khu nhà, phong cách cực kỳ hoa lệ, ao nước Lâm Mộc thấp thoáng ở giữa, ở giữa nhất Trảng cằng là có thêm cao mười mấy mét,

Nguy nga đứng vững, uyển giống như nhiệt đới quốc gia cung điện thông thường.

Mảnh này kiến trúc Hạ Nặc nhìn rất quen mắt, bên trong nguyên tác Arlong một người ở Khả Khả Tây Á Thôn thiết lập căn cứ, cùng nơi này trảng cảnh không kém nhiều, ngoại trừ có hay không tòa kia cửa sắt lớn cùng tường vây bên ngoài, thậm chí có thể nói là giống nhau như đúc.

Đương nhiên, tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc lời nói, Hạ Nặc nhớ kỹ Hachi đã từng đối Luffy bọn họ giới thiệu qua, loại này phong cách thiết kế phỏng theo chính là quần đảo Sabaody lên sân chơi, Arlong một người khi còn bé, đã từng đứng xã hội loài người từng có ước mơ, vì vậy chỉ có đang kiến thiết Arlong đế quốc lúc, đem đại bản doanh tạo tương tự như vậy.

"Ta nói, còn ở nơi này ma ma thặng thặng làm cái gì?"

Một lát sau, Kid rốt cục hơi không kiên nhẫn đứng lên, hừ một tiếng địa đạo: "Người vừa rồi không trả lời, muốn trực tiếp vào xem những người cá này rốt cuộc là đang làm gì sao? Cái này đều đi qua mấy phút, còn muốn chúng ta chờ bao lâu a?"

Nói, tiểu tử này chính là gỡ ra trước người lùm cây, chuẩn bị vọt thẳng đi ra ngoài.

Nhưng mà, Hạ Nặc bên này còn không động tác đâu, bên cạnh Killer cũng là tự tay đem hần kéo lại, giọng nói tỉnh táo dị thường địa đạo: "Các loại, Kid! Người xem một chút ao nước đông, hướng ba giờ nơi đó là cái gì."

Kid ngẩn người, quay đầu theo Killer nói phương hướng nhìn lại.

Bởi vì là thân ở ngư nhân chỗ vui chơi vòng ngoài duyên cớ, bên này cách ao nước cánh đông còn cách mấy Trảng kiến trúc, hần chính là mặt nửa ngày khí lực, mới tìm đúng góc độ, từ trung gian khe hở trong, thấy được ao nước cánh đông.

Kết quả, khi nhìn rõ tình huống trước mắt thời điểm, hần trong nháy mắt liền mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy ở bên kia, thành lĩnh có một cái hình vòm đại môn, bên trong đen như mực, cái gì cũng không nhìn thấy, hơn nữa cao độ rất thấp, xem ra giống như là đi thông phòng ngầm dưới đất nhập khẩu.

Mà ở cạnh cửa, 4 5 cái thân hình cao lớn ngư nhân đang xua đuổi một nhóm nhân loại, đem bọn họ hướng trong cổng vòm mặt đuổi, có chút chậm một chút tiến lên liền đập, động tác tương đương thô bạo.

Mà người nhân loại này nhìn một cái, thì đại thể đều là trẻ tuổi xinh đẹp nữ tính, thần tình tiêu tụy, cổ tay cổ chân đều mang trọng xiềng xích, ở những người cá này quyền đảm cước đá chỉ xuống, mặc dù lớn đều lộ ra căm giận vẻ, nhưng căn bản không có chút nào sức phản kháng, chỉ có thể yên lặng hướng về cổng vòm bên kia di chuyển.

"Cái này. . . Đây là đang để làm chi?" Kid nhìn một hồi, đột nhiên liền phần nộ rồi đứng lên, "Đám này ngư nhân, lần phụ nhân loại chúng ta tiểu cô nương có gì tài ba? Có loại hướng ta tới a? !"

Bên trong hai thiếu niên a. . .

Hạ Nặc liếc Kid liếc mắt, quả nhiên bây giờ Kid còn quá trẻ, Abomination tương đương rõ ràng. Bất quá nói đi nói lại. . . Tại loại này đồng tộc bị lấn ép tình huống xuống, nhân loại vô ý thức đều sẽ đáy lòng sinh ra đúng dị tộc chán ghét a !, cho dù là thay đổi nguyên tác vài năm sau cái tính cách tàn bạo Kid thuyền trưởng tới, ước đoán đồng dạng sẽ xem những người cá kia khó chịu. . .

"Rất rõ ràng."

Hạ nghĩ trước đề ở một bên, Hạ Nặc ánh mắt yếu ớt nhìn cổng vòm bên kia, nhẹ giọng đạo: "Nếu như ta không có đoán sai, đám này ngư nhân, chắc là chiếm cứ chỗ ngồi này vốn nên là làng chài đảo nhỏ, giết chết trong thôn ngư dân, sau đó đem nơi đây, cho rằng giao dịch nô lệ trung chuyển trung tâm."

: Vong

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Khiếp sợ tin tức 【 trên 】

"Ồi chào, cái gì?"

Kid đầu tiên là ngần ngại, sau đó cả người đều xù lông, nộ khí trùng thiên địa đạo: "Tàn sát Thôn? Còn đem nữ nhân làm nô đãi buôn bán? Đám này người quái dị, thật đúng là không đem nhân loại để vào mắt à!"

Hắn mình chính là bởi vì bị lớn đoàn hải tặc tàn sát Thôn, mới không thể không trốn tới, nếu không phải là sau lại may mắn ăn tương đối mạnh lực quả Ác Ma, ước đoán cả đời cũng không cách nào trả thù lại.

"Không được, ta phải trước đem nữ hải từ đó cứu ra, tái hảo hảo giáo huấn một tý đám khốn kiếp kia!" "

Nói xong hắn liền vừa chuẩn bị nhảy ra từ cây, lúc này là Hạ Nặc hôn từ bắt hắn cho bái kéo xuống, Kid suýt chút nữa quăng ngã như chó gặm bùn, tức giận xoay người lại rống đạo: "Ngăn ta xong rồi nha?"

"Người quá chậm, để cho ta đi."

Mà Hạ Nặc chỉ là nhẹ nhẹ vỗ vai hắn một cái bâng, như thế đáp lại một câu.

Sau đó, ở Kid còn chưa kịp phản ứng thời điểm, thân thể hắn đã là giống như một chỉ khỏe mạnh liệt báo thông thường, chọt cây cối bên trong lóe lên ra, sau đó ở bùn sinh trên đường nhỏ, lưu xuống vô số tàn ảnh, trong nháy mắt, cũng đã là vượt qua tốt mấy Trảng kiến trúc, hướng về công vòm bên kia đi!

"Hảo hảo nhanh "

Kid cả người đều khiếp sợ ở nơi đó, hắn cùng Hạ Nặc tiếp xúc còn không lâu, trước tại nơi chưa nói tới giao thủ trong lúc giao thủ, Hạ Nặc mang đến cho hắn một cảm giác chính là kiếm thuật cao siêu, sau đó lực lượng cũng lớn đến đáng sợ, ngư nhân Tộc vẫn lấy làm hào so với người bình thường loại cao gấp mười lần cây mạnh, ở người kia trước mặt căn bản không coi vào đâu.

Kết quả hiện tại hắn mới phát hiện, chính mình sai rồi, Hạ Nặc am hiểu nhất, nhưng thật ra là tốc độ!

Lại bình tĩnh lại lúc, Kid trong tầm mắt đã không có Hạ Nặc, trong lòng hắn có chút rung mình, vội vàng quay đầu nhìn lại, cuối cùng thành công ở cái kia ao nước lớn một góc vắng vẻ, phát hiện Hạ Nặc thân ảnh.

Lúc này, loáng thoáng có thể chứng kiến, Hạ Nặc đã đem tay khoắc lên bên hông trên chuôi kiếm, cũng theo khoảng cách càng Ra càng gần, dần dần đem rút ra

Tiến lên trước trăm! Trăm thép chọt hiện!

Khi khoảng cách gần hơn đến mười thước tả hữu thời điểm, Kid suýt chút nữa cho là mình hoa mắt, nhìn không được nhu liễu nhu hai mắt của mình, bởi vì ... này nhất khắc, Hạ Nặc thân ảnh là trực tiếp tiêu thất ở nơi đó, cũng ở tiếp theo sát liền thuận di đến này bốn cái vóc người khôi ngô ngư nhân ở giữa

Đúng vậy, thuận di, Kid hơn nữa ngày chỉ có xác định đó đích xác là thuận di, nhất thời tâm xuống chính là một hồi hoảng sợ. Sau đó, hắn rất xa chỉ thấy một đạo hình cung hàn mang lóe lên rồi biến mất, bốn cái ngư nhân gốc rễ cũng không thấy địch nhân là người nào, trên một sát còn cất giữ đánh một chút mẫn mẫn tư thế, sau một khắc cũng đã mới ngã xuống trong bụi đất.

"Thật mạnh "

Bên tai truyền đến thì thảo tiếng, Kid quay đầu nhìn lại, đã thấy Killer đang đứng ngơ ngác ở nơi nào, tuy là khuôn mặt bị tạp mao che khuất thấy không rõ biểu tình, nhưng có thể chứng kiến hắn hai cái tay đều đang khẽ run lẩy, "Đây chính là treo giải thưởng kim hơn 80 triệu cấp bậc Hải tặc thực lực sao "

"Thích, còn thật là khó khăn phải xem thấy người lộ ra loại dáng vẻ này đâu."

Kid bĩu môi, liếc nhìn xa xa, tựa hồ bởi vì góc độ vấn đề, khác ngư nhân không có phát hiện bên kia dị thường, mà này bị áp giải nhân loại nô lệ tựa hồ là bị dọa, từng cái đứng ở đó không dám nhúc nhích.

Tốt vào lúc này, Hạ Nặc đã là thanh kiếm thu hồi vô kiếm, ở nơi nào thoải mái bắt đầu những người đó tới, cũng không biết là nói gì đó, Kid mơ hồ có

thể chứng kiến, nhân loại nô lệ tâm tình đang đang dần dần trấn định, trên mặt vẻ hoảng sợ chậm rãi biến mất đi.

"Đi thôi,

Đi thôi, chúng ta cũng nhanh lên một chút đi!"

Trông coi Hạ Nặc ở nơi nào, nhất là đang cùng mình niên kỷ không lớn bao nhiêu cô gái tuổi thanh xuân trước mặt đại xuất danh tiếng, Kid bỗng nhiên liền có chút khó chịu, lời xuống Killer, liền hướng công vòm bên kia chạy đi.

Lần này rốt cục không ai ngăn cản, nhẹ nhàng nhảy sau, hắn liền vượt qua lùm cây, sau đó ba bước làm hai bước, đảo mắt liền vượt qua phía ngoài nhất kiến trúc.

"Các loại xuống! Người này làm sao bây giờ?"

Killer có thể chưa quên nằm trên đất Hắc Đái đầu, thấy Kid tự mình chạy xa, nhất thời cũng có chút phát sầu, suy nghĩ một chút sau, hắn một cái sống bàn tay đánh ra, đưa cái này cao lớn ngư nhân cho đập hôn mê bất tỉnh, sau đó kéo lên đuổi theo.

Thông thường ngư nhân Tộc sẽ phải so với nhân loại nặng hơn nhiều, cao đến ba thước Hắc Đái càng là ước đoán có thể có một 400 tới cân, Killer chưa từng ăn qua quả Ác Ma, chỉ là kiểm thuật cùng thể thuật có một chút nội tình mà thôi, cho nên lúc này mang theo như thể một đại trời buộc, liền có vẻ phá lệ cật lực

, một đường xuống tới, ước chừng tìm hơn hai phút đồng hồ, mới từ vòng ngoài trong rừng rậm, đi tới công vòm trước.

Mặt tê liệt quán Killer, bình thường liên tục có thể giữ được tỉnh táo, không trước mặt người ở bên ngoài hiển lộ quá đa tình tự, cho nên lúc này thấy được Hạ Nặc cùng Kid, coi như trong lòng hắn có chút nhớ oán giận, nhưng đến rồi bên miệng cũng chỉ biến thành nhàn nhạt một câu: "Người này bị ta đánh ngất xỉu, tiếp theo nên làm gì?"

Đang ở bên kia cùng một gã lam phát thiếu nữ giao nói những gì Hạ Nặc, ở nghe được câu này sau, đứng dậy liếc nhìn trên mặt đất bất tỉnh nhân sự ngư nhân, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, đã đi tới.

Sau đó, rút ra Kiếm Dài, trực tiếp đem Hắc Đái cho đâm chết

Chết

"Làm lông a!"

Cái này xuống ngay cả Killer đều không thể đảm bảo trì bình tĩnh, tâm tính bạo tạc chi xuống, hắn đột nhiên trở nên có điểm giống Kid, giọng chân rống đạo: "Đây chính là ta thật vất vả chỉ có kéo tới được a! Trước người không phải nói giữ lại hữu dụng không, hiện tại tại sao lại trực tiếp giết chết?!"

"Ngô rất đơn giản a "

Hạ Nặc không giải thích được nhìn Killer liếc mắt, hắn cũng không biết đạo Killer mới vừa trong lòng biến hóa, chỉ cảm thấy tiểu gia hỏa này cũng có chút bên trong hai, "Lúc đầu giữ lại người này, là muốn đem cái này tình huống bên trong hỏi rõ ràng, kết quả nha hắn không chịu cặn kẽ trả lời, hiện tại tại lại biết đến không sai biệt lắm, đương nhiên liền giải quyết hết tương đối khá a "

" "

Killer hít một hơi thật sâu, biết rõ đây không phải là nói xấu thời điểm, trực tiếp hỏi đạo: "Được rồi, không nói sự phát hiện này ở chúng ta phải nên làm như thế nào?"

"Đương nhiên là tiếp tục cứu người."

Hạ Nặc liếc nhìn bên cạnh mình lam phát thiếu nữ, vừa rồi hắn cứu xuống những người này sau, chỉ có cái này nhìn qua bất quá mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ không có lộ ra vẻ kinh hoàng, ngược lại ở sau khi rất bình tĩnh địa trả lời chính mình vài cái vấn đề mấu chốt, hắn thoáng hồi tưởng xuống nội dung, quay đầu cùng Kid giới thiệu đạo:

"Bây giờ đại khái tình huống, cùng ta phía trước phỏng đoán cơ bản nhất trí, những thứ này đều là bị ngư nhân Tộc cướp tới được nô lệ, chuẩn bị cùng Đại hải trình một chỗ nhà dưới Tộc làm giao dịch, gia tộc kia đại biểu hiện nay liền ở trên đảo, Arlong ăn, chính là đám kia ngư nhân thủ lĩnh, đang mang theo các cán bộ ở phía tây tòa kia căn phòng lớn trong cùng bọn họ hội đàm, mà trừ cái đó ra, trên đảo ngư nhân còn có ba bốn mươi muốn toàn bộ đánh bại lời, với ta mà nói phải coi như đơn giản."

Chương 139: Khiếp sợ tin tức 【 dưới 】

Một giây nhớ kỹ 【 】, cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem

"Bất quá trước đó, hay là trước đem bọn họ đều cứu ra lại nói, để tránh khỏi xảy ra điều gì bất ngờ."

Một bên rút kiếm chém đứt bên người một cô thiếu nữ xiềng xích, Hạ Nặc một bên hướng phía đen như mực công vòm nội bộ chỉ chỉ, "Bên trong còn có thật nhiều người đâu, các người cũng đều tới trợ giúp, tốc độ nhanh một chút."

Kid cùng Killer gật đầu, cùng nhau tiến lên, rút kiếm của mình ra nhận, đến giúp đỡ chém đứt những thứ này bị sung mãn làm nô lệ nhân loại trên người xiềng xích.

Tuy là bởi vì làm vũ khí không so sánh được trên động gia hồ phẩm chất, mà sử dụng cho bọn họ cật lực rất nhiều, nhưng ba người cùng nhau, cuối cùng là so với Hạ Nặc một người phải nhanh một chút, đại khái hai phút sau, tất cả mọi người công tay xiềng chân liền đều đoạn làm hai đoạn.

"Được rồi, chúng ta đi vào trước đi!"

Nhìn trước mắt mười mấy mùng đến chảy nước mắt, không ngừng hướng cùng với chính mình ba người nói lời cảm tạ thiếu nữ, Hạ Nặc an ủi hai câu, dặn các nàng ngốc tại chỗ này không cần loạn đi chuyển sau, liền bắt chuyện nổi lên Kid, mình thì dẫn đầu tiến lên, chặt đứt trên cửa khóa sắt, sau đó chợt vừa dùng lực, ở hơi lộ ra tiếng cọt xát chói tai bên trong, đẩy ra cái này phiến dùng sắt thép đúc thành công vòm.

Sáng ánh sau khi nhập môn, một cái đầy rêu xanh ám đạo lộ ra, Hạ Nặc nhẹ nhàng cầm chuôi kiếm, đi nhanh đạp tiến vào, mà Kid ở sau khi phản ứng, cũng liền vội vàng chặt đi theo sát.

Còn như Killer lời nói, còn lại là bị lưu tại môn miệng, dùng cho chăm sóc những thứ này mới từ hồ miệng chạy trốn thiếu nữ, cũng đề phòng tình huống chung quanh. Tuy là vùng này thuộc về ngư nhân chỗ vui chơi phía đông nhất nơi vắng vẻ, hơn nữa mấy người lính gác đều bị Hạ Nặc vô thanh vô tức giải quyết hết, nhưng trên đường vẫn có bị đi ngang qua nơi này ngư nhân phát hiện nguy hiểm.

"Ân, đây là chìa khóa!"

Tiến nhập ám Đạo chi sau, Hạ Nặc đem bên hông chuỗi dài chìa khoá hái xuống, phân phân nửa ném cho Kid, "Cầm cái này, chúng ta chờ một hồi phân công nhau đi di chuyển, tận lực lấy tốc độ nhanh nhất, đem người đều cứu ra!"

Đây là hấn trước tại nơi bốn cái ngư nhân thủ vệ thân trên móc ra, tuy là Hạ Nặc không có cách nào khác người chết trong miệng câu hỏi, nhưng hấn ước đoán, cái này tám phần mười chính là chỗ này cuối cùng xuống đất lao dùng để nhốt nô lệ phòng chìa khóa cửa.

"Được rồi!"

Cũng không biết có phải hay không là vừa rồi các cô gái nói lời cảm tạ kích thích, Kid tiểu tử này bây giờ nhìn lại so với từ lúc nào đều tinh thần, căn bản cũng không cần Hạ Nặc thúc giục, hấn thật hưng phấn nhận lấy chìa khoá, sau đó tăng thêm tốc độ hướng ám đạo ở chỗ sâu trong phóng đi.

Như thế vọt một cái, hấn nhưng thật ra rất nhanh thì vượt qua Hạ Nặc cả người vị, hơn nữa khoảng cách vẫn còn ở càng Ra càng lớn.

"Người này. . ."

Hạ Nặc thấy thế,

Có chút bất đắc dĩ thờ dài, chỉ phải cũng tăng nhanh tiến độ.

Kỳ thực lại nói tiếp, mới vừa đăng lên đảo Đảo lúc, dựa theo bản ý của hấn, là chuẩn bị vọt thẳng vào Arlong vị trí hiện thời, đánh như từ đám người kia ngư, sau đó đưa cái này sân chơi một dạng chó má Arlong để quốc đập cho nát bét.

Bất quá nếu phát hiện giam giữ nô lệ địa phương, Hạ Nặc ở suy nghĩ một chút sau vẫn là quyết định đem các nô lệ cứu ra lại nói, hấn ngược lại không phải là sợ Arlong gì gì đó, chỉ là có chút lo lắng đám kia ngư nhân chó cùng rút gậy, thừa dịp cùng với chính mình không chú ý trước đem dưới đất nhà giam cho giết, một phần vạn thật thành lời nói, Hạ Nặc không khỏi sẽ có chút lương tâm bất an.

Nghĩ như vậy thời điểm, hấn đã là theo Kid, chút bất tri bất giác quẹo qua một ngã rẽ, đi tới một cái hành lang trước.

Cùng trước kia âm u chật hẹp thông đạo bất đồng, này hành lang còn rộng rãi hơn rất nhiều, tường trên thường cách một đoạn đường liền lửa đốt đem, tia sáng vẫn là rất sáng ngời, nhìn một cái, hai bên cộng lại có ít nhất mười mấy nhà giam, ảnh ảnh xước xước có thể chứng kiến không ít nô lệ ở bên trong.

Đại khái là Kid tiếng bước chân của thực sự quá lớn, làm hai người xuất hiện ở hành lang thời điểm, hết thấy nô lệ rõ ràng đều đã nhận ra này cổ động tình, có vài người đứng dậy đi tới hàng rào bên nhìn sang, bất quá tuyệt đại bộ phận cũng chỉ là giương mắt nhìn một chút, liền lại tiếp tục cúi đầu.

Nhìn thấy một màn này, Hạ Nặc chính có chút kỳ quái đâu, liền nghe được một cái nặng nề to ách thanh âm vang lên: "Là nhân loại. . . Không phải ngư nhân Tộc, thì ra hôm nay chính là giao dịch cuộc sống sao. . ."

Thanh âm này âm lượng cực đại, quả thực dường như phá la bồn chồn thông thường, chấn đắc màng tai một hồi làm đau, Hạ Nặc quay đầu nhìn sang, đã thấy đến lên tiếng người một mình ở lại tại tay trái bên một cái rất lớn trong phòng giam, mặc dù là ngồi, nhưng... ít nhất ... Cũng có cao bảy tám thước bộ dạng.

"Cự nhân tộc?"

Hạ Nặc có chút kinh ngạc, hẳn vốn đang cho rằng, cái này dưới đây nô lệ sẽ cùng phía ngoài giống nhau, đều là chút tuổi còn trẻ thiếu nữ xinh đẹp đâu, kết quả hiện tại hẳn mới phát hiện, trong những người này không chỉ có rất nhiều là tuổi còn trẻ thể trắng nam nhân, lại còn có còn lại chủng tộc tồn tại.

Bất quá lúc này, Hạ Nặc cũng kịp phản ứng, thảo nào xem thấy mình cùng Kid xuất hiện ở nơi này, đám người này không có chút nào kích di chuyển, nguyên lai là đem mình làm tới đón tay kiểm hàng thể lực dưới đất, nhất thời cũng có chút dở khóc dở cười đạo: "Giao dịch gì a, chúng ta là tới cứu các người, tất cả đi ra a !!"

Nói hẳn liền đi trước đến rồi người khổng lồ này nhà tù trước, ở chòm chìa khóa trong chọn mấy sau đó, tìm được đối ứng đem, nhanh chóng vạch ra lỗ chìa khóa, sau đó một đem kéo ra thiết áp môn.

"..."

Trong tù Cự nhân tộc trầm mặc, một đôi to bằng chậu rửa mặt ánh mắt, thẳng tắp nhìn chăm chăm Hạ Nặc một lát, chỉ có buồn bực vẫn đạo: "Các người. . . Thật là tới cứu chúng ta đi ra?"

"Lời nói nhảm!"

Hạ Nặc không có công phu cùng cái này người cao to nói chuyện tào lao nhạt, vừa lúc vừa nghiêng đầu thấy Kid tiểu tử kia đều liên tiếp mở tốt mấy đạo cửa lao, hẳn liền trực tiếp tiến lên một kiếm đem người khổng lồ này tộc xiềng xích cho chém thành hai khúc, nhưng sau đó xoay người cũng hướng cái này một bên còn lại nhà tù chạy đi, chỉ ném câu tiếp theo đạo: "Hoặc là mau chạy ra đây hỗ trợ, hoặc là liền chính mình tiếp tục ngây người trong tù biệt di chuyển, thiếu kỹ kỷ oai oai!"

Kế tiếp trong phòng giam giam giữ xin chỉ bảo thường nhiều, là hai cái gậy yếu lão đầu, chính suy yếu nằm góc nhà, Hạ Nặc cũng không còn hiểu loại người này bị bắt tới làm nô đãi có gì bán ra giá trị, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng hẳn lấy rất nhanh tốc độ mở ra cửa lao, sau đó tiếp tục hướng hành lang ở chỗ sâu trong chạy đi.

Dư quang hướng về phía trước ngấm nhìn, người khổng lồ kia Tộc lúc này rốt cục đi ra cửa lao, bất quá bởi vì hình thể thật sự là quá to lớn, còn khom người ở trong hành lang tiểu tâm dục dục gạt ra đâu, Hạ Nặc cũng không còn trông cậy vào người này có thể lập tức giúp một tay, lúc này liền thu hồi ánh mắt, đi tới người thứ ba nhà tù trước.

Lúc này đây, còn không có tới gần đâu, thì có một tanh tươi xông vào mũi, bên trong xen lẫn máu tanh và mùi vị cái này lờng chừng khí tức, chợt vừa nghe, suýt chút nữa không có khiến Hạ Nặc đem sớm trên ăn cá nướng đều phun ra, hẳn vội vàng bưng bít mũi, một bên chọn lựa ra chìa khoá đâm môn, một bên hướng bên trong đang đóng nô lệ nhìn thoáng qua.

Kết quả chính là cái nhìn này, khiến Hạ Nặc cả người động tác trong nháy mắt liền cứng ở nơi đó. Hẳn nhìn bên trong cái kia co rúc ở góc tường đại hẳn trung niên, sừng sốt một hồi thật lâu nhi, chỉ có đây là không dám tin tưởng liễu trương chủ, dùng thanh âm hơi run đạo:

"Bích. . . Peaký Đại Thúc? ! !"

Điện thoại di động người sử dụng mời xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Tin dữ

Một giây nhớ kỹ 【】, cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng nghe đến mấy chữ này chỉ sau, nguyên bản thân tình chết lặng đại hán trung niên thân thể rõ ràng chấn động, nhưng sau chỉ thấy hắn chậm rãi đổi qua đầu, đối diện nhìn sang, lộ ra một gương tràn đầy vết máu lồi thối khuôn mặt.

Mà nhất xúc mục kinh tâm, là mắt phải của hắn, có chút nổi lên, nhan sắc thì trôi qua bày biện ra nửa vàng hơi bạc khàn khàn trắng, lộ vẻ nhưng đã mờ rất lâu rồi. . .

Vừa thấy được này tâm thâm trọng, Hạ Nặc nhất thời trong lòng chính là lộp bộp một tý, hắn vội vàng nhanh hơn trong tốc độ trên tay, nhưng sau vọt vào.

Vừa đến bên cạnh, vẻ này nguyên bản là tương đương gay mũi mũi hơi thổi nhất thời lại nồng nặc gấp mấy lần, hầu như có thể khiến người ta trực tiếp bị hun đã bất tỉnh, nhưng đang xác định thân phận của đối phương sau, Hạ Nặc đã vô hạ cổ cập loại chuyện nhỏ này, hắn ngồi xổm người xuống, vươn tay liền chuẩn bị đem đại hán trung niên đỡ dậy, ai biết còn không có kẻ đến đối phương y phục, liền bị đột nhiên đưa tới bản tay đánh cho tới một cái bên.

"Người. . . Người là ai?"

Cẩn thận từng li từng tý hướng sau xô dịch một điểm, đại hán trung niên về mặt cảnh giác nhìn Hạ Nặc, tê khàn cổ họng thấp giọng uy hiếp đạo: "Đừng. . . Đừng tới đây, rời ta xa một chút!"

Hạ Nặc ngây dại, chợt hắn liền phản ứng kịp, đây cũng không phải là năm đó, trải qua ba năm trưởng thành, chính mình vô luận là hình thể bề ngoài hay là khí chất, đều có thay đổi cực lớn, đối phương không có thể nhận ra cũng là bình thường, bất quá dù vậy, hắn thấy đối phương này tâm cẩn thận dè dặt đáng đáp, trong lúc nhất thời trong lòng vẫn còn có chút chua xót.

Đây là làm sơ cái kia Peaky Đại Thúc sao? Làm sơ cái kia Tháp Đa đoàn hải tặc một phen đội đội trưởng, tay trì đại đao ở Hải tặc bên trong quay lại tự nhiên "Trọng kiếm" Peaky? Cái kia rầm rầm liên tục giết chết năm sáu thùng lớn rượu sau còn có thể cười vì mình trắng được hào sáng đại hán?

"Peaky Đại Thúc. . ." Hạ Nặc rất sợ dọa hắn, hết sức nhu hòa đạo: "Ta là Hạ Nặc a, ba năm trước đây ở Đông Hải, đi theo Hồng chân lão đầu phía sau Hạ Nặc a. . . Người, không nhớ sao?"

"Hạ. . . Hạ Nặc. . ."

Đại hán trung niên mờ mịt nhìn hắn, bắt đầu tiên tựa hồ đầu óc còn có chút không có quay lại, nhưng theo hắn không ngừng lặp lại lần hai chữ này, cái kia vô thần hai tròng mắt trống rỗng, bỗng nhiên chính là sáng ngời!

"Nhớ kỹ, đương nhiên nhớ kỹ!"

Có chút nói năng lộn xộn lặp lại nhiều lần, Peaky làm sao ở Hạ Nặc an ủi trong ánh mắt dần dần khôi phục trấn định, hắn bắt lại Hạ Nặc hai vai, khó nén kích động đạo: "Quả nhiên là người tên tiểu quý này đầu, người, người tại sao lại ở chỗ này? Đây chính là Đại hải trình a! Zeff lão đại đâu? Hắn có ở nhà hay không? Còn có tiểu Sanji, bọn họ người đâu?"

"Chậm một chút nói chậm một chút nói,

Người đừng kích di chuyển, cẩn thận liên lụy đến vết thương."

Hạ Nặc bị bóp hai vai một hồi đau nhức, không khỏi bất đắc dĩ thở dài, nhưng thấy đến Peaky đột nhiên khôi phục sinh khí, hắn vẫn rất vui mừng, một bên cẩn thận đẩy ra Peaky bàn tay to, một bên giải thích đạo: "Chỉ có một mình ta ở chỗ này, không có khác, Zeff lão đầu và Sanji bọn họ đều còn ở Đông Hải đâu."

"Đều ở tại Đông Hải?"

Peaky gạt mình. Vừa muốn nói gì, cũng là chợt sắc mặt trắng nhợt, nhưng sau thống khổ khom người xuống, lấy tay bưng bít phần bụng, thái dương không ngừng có mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống, biểu tình cũng từng bước trở nên vận vận.

"Làm sao vậy?"

Hạ Nặc vội vàng cũng cúi xuống đầu, theo Peaky bưng địa phương nhìn lại, kết quả chính là cái nhìn này, con người của hắn chính là trong nháy mắt co rụt lại.

Chỉ thấy ở Peaky bụng, xuyên thấu qua rách rưới y phục, có thể thấy rõ một cái hầu như quán xuyên cả người lỗ máu, cái này lỗ máu đủ to chừng miệng chén, liền mở ở trái tim bên cạnh, bốn phía huyết nhục đã nằm ở nửa thối rữa trạng thái, nếu không phải là Peaky thân thể tổ chất viễn siêu thường nhân, ước đoán sớm đã không có mệnh.

"Những thứ này đều là ai làm?"

Nhìn mà một con mắt còn mình đầy thương tích Peaky, Hạ Nặc lần đầu cảm giác được cái gì gọi chân chính phần nộ, đó là một cái từ nội tâm tới tay chân, không một chỗ không muốn giết戮 bùng nổ hướng di chuyển, hắn hết đo khắc chế lý trí, cắn răng vẫn đạo: "Là Arlong tên khốn kia sao?"

Peaky như trước che hung của đau nói không ra lời, nhưng Hạ Nặc cũng là nhận thấy được, đang nghe tên Arlong sau, Peaky môi rõ ràng hấp động lưỡng xuống.

"Quả nhiên là tên khốn kiếp này. . ."

Hạ Nặc hít sâu một hơi, đỡ lấy Peaky, cho hắn dựa vào bên cạnh mình, hết đo lấy một cái tương đối buông lỏng nhưng sau hướng ngoài cửa rống lên một câu: "Kid! Lăn tới đây cho ta!"

"Tới, tới!"

Một hồi tiếng bước chân dồn dập từ xa đến gần vang lên, khoảng khắc sau, ôm một đại cái chìa khóa Kid xuất hiện ở môn cửa, hắn nắm tóc, hiểu kỳ nhìn thoáng qua bị Hạ Nặc diu Peaky, "Làm gì ah?"

Hạ Nặc lười dong dài, trực tiếp đem trong tay còn dư lại chìa khoá quăng tới: "Đây là còn lại phòng giam chìa khoá, nhanh lên một chút đi giữ cửa đều mở ra, cho những nô lệ kia tất cả đi ra, chỉ cần còn có thể thở dốc, đều cho ta đến môn cửa đi, ta lập tức tới!"

"Gi? Đây không phải là người phụ trách sao, vì sao muốn ta tới?"

Kid mộng ép như vậy một giây, nhưng thấy Hạ Nặc bộ kia không thể nào dễ nhìn sắc mặt sau, lập tức tự giác đem câu nói kế tiếp nuốt xuống, nắm lên chìa khoá xoay người chạy ra khỏi phòng.

"Ho khan. . . Khái khái. . ."

Đúng lúc này, một hồi tiếng ho khan từ trong lồng ngực truyền ra, Hạ Nặc vội vã thấp đầu tìm kiếm, đã thấy lúc này Peaky sắc mặt tuy là vẫn tái nhợt như cũ vô huyết, nhưng đã mở mắt, Hạ Nặc do dự trong chốc lát sau, vẫn cẩn thận vấn đạo: "Peaky Đại Thúc, trên thuyền những người khác đâu? Vì sao người bị bắt lâu như vậy, Tháp Đa đại thúc bọn họ còn không có tới cứu người?"

"Trụ. . . Tháp Đa thuyền trưởng. . ."

Nghe được câu này câu hỏi sau, Peaky khó khăn nâng lên đầu, suy yếu đạo: "Đã. . . Chết. . ."

"Cái gì?!"

Hạ Nặc trong sát na chỉ cảm thấy ngũ lõi oanh, Tháp Đa đại thúc, đây chính là ba năm trước đây đã bị treo giải thưởng vượt lên trước 100 triệu đại Hải tặc! Bản thân càng là ăn tự nhiên hệ quả Ác Ma cường giả siêu cấp, coi như là gặp bản bộ trung tướng, cũng có sức đánh một trận a!

Coi như ban đầu ở Global đảo cảng cửa, lần đầu tiên nhìn thấy Tháp Đa sử dụng ra ao đầm quả thực năng lực lúc, Hạ Nặc nghĩ tới tóc ướt trong thê bố trí, cũng ước đoán Tháp Đa khả năng không sống tới nguyên tác kịch tình bắt đầu lưỡng năm sau.

Nhưng hẳn lúc đó càng nhiều ý nghĩa trên, là cho rằng Tháp Đa lớn tuổi, sẽ nhân tuổi già sức yếu mà tự nhiên từ vong, mà bây giờ, mới là Hải Viên trải qua 1514 năm a, rồi kịch tình bắt đầu cũng còn có trọn sáu năm đâu, làm sao sẽ. . .

Hắn ngây ra như phỗng, nửa ngày không có thể hoàn quá thần lại, chỉ nghe được Peaky ở bên tai của hắn đứt quãng đạo: "Ra kho chết, đầu bếp nữ tiểu Ly thê cũng đã chết. . . Tất cả mọi người chết. . . Chỉ có ta và mở Ra người cùng nhau trốn thoát. . . Bất quá sau lại hai chúng ta cũng phân tán. . ."

"Về sau nữa. . . Ta gặp bão táp, lúc tỉnh lại, đã bị quan ở nơi này. . . Đã, trọn hơn một tuần lễ. . ." Điện thoại di động người sử dụng mời xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Ta. . . Đường như nhật được bảo

Một giây nhớ kỹ **[!]**, cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem

Bên tai thanh âm càng ngày càng Kiệt Sức, càng ngày càng nhỏ, mà sau đột nhiên liền chặt đứt, Hạ Nặc sững sốt, thấp đầu vừa nhìn, phát hiện thời khắc này Peaky đã nhắm hai mắt lại, trong lòng nhất thời chính là cả kinh, gấp gấp vội vuron tay ra khoác lên mũi hắn xuống.

"Hoàn hảo, hơi thở còn rất ổn định. . ."

Đại khái cảm thụ xuống sau, Hạ Nặc khẽ thở phào nhẹ nhõm, hiển nhiên trong ngực Peaky chỉ là quá hư nhược rồi, mới vừa làm sao chột kích đi chuyển lại chạm đến tổn thương cửa, sinh mệnh tạm thời không lừa bịp.

Bất quá cũng không thể mang xuống, lúc này Hạ Nặc nâng dậy Peaky, chậm rãi đem hắn trong tù lấy đi ra.

Kết quả, đến lao bên ngoài vừa nhìn, Hạ Nặc mới phát hiện những đầy tớ kia đều bị giải cứu không sai biệt lắm, trong hành lang đã đứng đầy người, đem trung gian Kid vây chặt đến không lọt một giọt nước, tất cả mọi người khuôn mặt trên đều tràn đầy cảm kích, không ngừng mà hướng phía Kid biểu đạt lòng biết ơn, khiến cho Kid lúng túng ở nơi nào đứng cũng không được, ngồi cũng không xong, chỉ có thể liên tục về mặt đau khổ nắm tóc.

May vào lúc này, khỏe mắt của hắn dư quang chú ý tới mới vừa đi ra cửa phòng Hạ Nặc, nhất thời con mắt chính là sáng ngời, chỉ vào Hạ Nặc hô to đạo: "Là hắn! Hắn mới là cứu các người đi ra ân nhân, ta cũng là đi theo hắn tới, muốn cảm ơn thì cảm ơn hắn, đừng quên quít lấy ta!"

"Hắc?"

Hạ Nặc mộng ép, mà sau một khắc, hắn liền thấy hết thấy nô lệ đều đồng loạt xoay người lại, nhìn từ trên xuống dưới hắn. . .

Bị nhiều người như vậy đồng thời nhìn chăm chú vào cảm giác là rất không ổn, nhất là. . . Bị nhiều như vậy nam nhân chăm chú nhìn.

Đúng vậy, cùng mới vừa mới khác nhau, đầy xuống trong địa lao hết thấy nô lệ, xuống đến hơn hai mươi tuổi thanh niên, lên tới tóc bạc hoa râu lão đầu, đều không ngoại lệ toàn bộ là nam tính, một cái tiểu tử tỷ cũng không có, cũng khó trách Kid mới vừa làm sao trên mặt đất muốn cướp cứu người, hiện tại lúc này lại gặp đem những này người từ chối tới rồi. . .

Hạ Nặc đang bị nhìn chăm chú có chút sợ hãi lúc, bỗng nhiên liền có một lạc tai hồ đại hán phác thông một tiếng hướng hắn quỳ xuống, mà sau giống như là kích phát hiệu ứng domino thông thường, đầu tiên là một hai, nhưng sau năm sáu cái, nhất sau chỉ là như vậy một thất thần công phu, bốn phía đã đồng loạt quỳ xuống một cái mảnh nhỏ.

"Tạ ơn. . . Cảm tạ!"

Đại hán râu quai nón thoát nhìn ngũ đại tam thô, nhưng bây giờ khóc là tương đương động tình, đầu chôn thật sâu tại mặt đất trên, liên thanh âm đều nghẹn ngào, "Thật sự là rất cảm tạ, ba tháng. . . Ta đều ở chỗ này ba tháng, rốt cục có người tới cứu ta. . ."

Hắn cái này một khóc, tại chỗ các nô lệ rất nhiều đều giống như bị câu động chuyện thương tâm, không ít người cũng là trực tiếp chảy hạ nước mắt, tuy là đều là đại lão gia, lại một cái khóc so với một cái thương tâm,

Khiến cho bên ngoài lúc đầu đang cười trên nỗi đau của người khác đứng xem Kid đều trầm mặc.

"Cái này. . . Đây là để làm chi?"

Hạ Nặc ngần ngừ, mà sau rất nhanh phản ứng kịp, liền vội vàng tiến lên, kéo lại ban đầu quỳ xuống chính là cái kia người, một bên đem hắn hướng trên túm, một bên hướng phía bốn phía kêu đạo: "Đều đừng như vậy! Đây chỉ là một cái nhấc tay mà thôi, nhanh lên một chút, bên ngoài còn có một chút phiền phức phải giải quyết đâu!"

Râu quai nón bắt đầu tiên còn không muốn đứng lên, nhưng hắn nghe phía sau một câu thời điểm, sắc mặt nhất thời chính là trắng nhợt, gật một cái đầu, vội vàng đứng lên, nhưng sau đó xoay người hướng về phía tất cả nhân rống đạo: "Tất cả mọi người đứng lên trước đi, đừng cho ân nhân thêm phiền phức! Bên ngoài còn có địch nhân, tiên giải quyết bọn họ quan trọng hơn!"

"Ân nhân?"

Hạ Nặc khẽ nhíu mày một cái, cái từ này hắn làm sao nghe làm sao không được tự nhiên, bất quá xem tất cả mọi người rất biết lý lẽ đứng lên, cũng sẽ không dễ làm tròng sữa đúng cái gì, lúc này râu quai nón lại kêu đạo: "Phía trên ngư quá nhiều người, chỉ dựa vào ân nhân một người khẳng định rất nguy hiểm, các vị còn có người nào sức chiến đấu, đứng đến phía trước tới, như thế này chúng ta cùng nhau trên, giết chết đám kia Vương bát đản!"

Cái này vừa nói, Hạ Nặc lúc đầu cho rằng không có người nào tương ngộ ứng với, kết quả chỉ là một giây sau, đã có người không chút do dự giơ tay lên: "Ta! Ta còn có sức lực, có thể giúp ân nhân một đem!"

"Còn có ta!" Một cái quang đầu, nhưng nào sau đám cái bím tóc trẻ tuổi người cũng theo nhấc tay kêu đạo.

"Ta cũng là!"

"Ta cũng có thể!"

"Mang ta một cái!"

... . .

Trong lúc nhất thời, tình cảm quần chúng cuộn trào mãnh liệt, từng con từng con tay liên miên không dứt giơ lên, đến nhất sau, Hạ Nặc ngạc nhiên phát

hiện, ngoại trừ nhìn đích xác thương thể thăm trọng hư nhược không được nỗ lực, thừa lại xuống tuyệt đại bộ phận đều giờ tay lên, ngay cả trước hấn cứu ra hai cái tóc bạc hoa râm lão già đều là như thế, thô sơ giản lược đảo qua, đoán chừng phải có hơn ba bốn mươi người.

"Đừng làm rộn, ta một người là đủ rồi. . ."

Hạ Nặc cũng không đem Arlong gì gì đó thật coi ra gì, nhìn những thứ này về mặt xanh xao nỗ lực, nhất thời rung đầu cự tuyệt đạo: "Hon nữa, ngư nhân tộc lực lượng viễn siêu người thường, các người lên quá nguy hiểm, chờ một hồi hay là đang địa lao môn cửa đợi tốt, ta sẽ nhường người bảo hộ các người, còn dư lại, chờ ta trên đi giải quyết này gia hòa lại nói."

"Ân nhân, đừng coi thường chúng ta a!"

Hấn lời còn chưa nói hết, cái kia đại hấn râu quai nón liền nóng nảy, hấn chỉ chỉ chân mình trên mới vừa bị Kid chém ra xiềng xích, hận hận đạo: "Muốn không phải chúng ta trước ngày ngày bị đòn hiểm bị đối, còn mang đồ chơi này bị giam ở trong thiết lao, đám kia ngư nhân còn chưa nhất định là đối thủ của chúng ta đâu!"

"Ân?" Hạ Nặc giật mình, hấn cái này mới nhìn ra, cái này lạc tai hồ toàn thân đều là khỏe mạnh bắp thịt, hon nữa tại loại này thăm cảnh xuống còn có thể có nhiều khí lực như vậy cũng đích xác là người thường không làm được, nhất thời theo bản năng vẫn đạo, "Trước người là?"

"Nguyên nhị bảo thủy quân, thủy thủ trưởng, Donald!" Đại hấn râu quai nón ưỡn ngực lớn tiếng đáp lại đạo: "Tên hiệu 'Chiến chùy', treo giải thưởng kim 17 triệu Berries!"

"Nhị bảo thủy quân?"

Hạ Nặc bắt đầu tiên còn chưa kịp phản ứng, nhưng theo sau một đạo tin tức đột nhiên ký ức ở chỗ sâu trong nổi lên, cho hấn trong nháy mắt liền hồi tưởng lại, đây không phải là cùng nguyên tác thời gian đường trong, gia nhập vào Luffy mũ rom thuyền lớn đoàn bát bảo thủy quân giống nhau, đồng chúc với hoa quốc gia tám đại đoàn hải tặc một trong sao?

Đây chính là ở tân thế giới trà trộn đoàn hải tặc a, làm sao sẽ luân lạc tới loại này tình cảnh, hon nữa người này treo giải thưởng kim cũng đã là rất cao a. . . Nghĩ tới đây, Hạ Nặc nhìn thoáng qua bên cạnh Kid, quả nhiên, tiểu tử này khuôn mặt đã tái rồi, từng hai mắt nhắm người tại đó, tựa hồ rất khó tiếp thu cái này một cái thực tế bộ dạng.

Bất quá, càng khiến người ngoài ý còn ở phía sau. . . Ở đại hấn râu quai nón cho thấy thân phận chi sau, những người còn lại cũng là lục tục lên tiếng, mà bọn họ trong miệng đi ra lời, cũng là cho Hạ Nặc càng ngày càng kinh ngạc.

Ngoại trừ nhị bảo thủy quân cái này chiến chùy Donald ở ngoài, trong những người này tiền thưởng qua triệu Hải tặc còn có ba cái, trừ cái đó ra, tiền thưởng ở mấy triệu cũng còn có mười mấy, mà cái kia rõ ràng là quang đầu lại ở phía sau ghim cái bím tóc thanh niên, là da nhũ đặc biệt, thì lại là một gã xuất thân tây hải Hải tặc thợ săn, theo lối nói của hấn, còn đã từng là tây hải mạnh nhất vài cái thợ săn tiền thưởng một trong.

Nhất sau mở miệng chính là người khổng lồ kia, nhà này hỏa bởi vì trong tù cao độ dung nạp không xuống, một mực chỗ nửa ngời rất, lúc này thấy mọi người đều nói không sai biệt lắm, hấn làm sao dùng rầm một tý nuốt nước miếng một cái, buồn bực mở cửa đạo:

"Lớn Binh đoàn hải tặc, xương Ngư, treo giải thưởng lời nói có điểm xa xôi, nếu như ta nhớ không lầm, phải. . . Là 40 triệu Berries a !." Điện thoại đi động người sử dụng mời xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Đối chiến Arlong!

Một giây nhớ kỹ [], cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem

Một phen trả lời xuống tới, Hạ Nặc là thật bị chấn kinh động!

Lúc đầu hấn khi nhìn đến trước này gầy yếu thiếu nữ chi sau, còn tưởng rằng dưới đáy cũng không kém, kết quả, trong địa lao những thứ này bị sung mãn làm nỗ lực mua bán người, cư nhiên không có một là bình hoa! Hải tặc đến thợ săn tiền thưởng, rồi đến còn lại chức nghiệp, hầu như mỗi người đều có điểm sở trường, cả kia hai cái tóc bạc hoa râm gầy yếu lão đầu, đều đến từ chính bảy Thủy chi đều, là ở đâu tương đương có danh tiếng thợ đóng thuyền.

"Quả nhiên, không phải là người nào đều có bị đem ra làm giao dịch nô lệ giả trị a. . ."

Cái này suy nghĩ ở Hạ Nặc trong lòng vừa mới lên, bỗng nhiên thì có một hồi rối loạn hành lang góc bên ngoài ám đạo bên kia truyền ra, thanh âm rất lớn, tất cả mọi người nghe được thanh thanh sở sở, Kid nhất thời liền phản ứng lại, hướng Hạ Nặc kêu đạo: "Là Killer! Chắc là hắn đang cùng những người cá kia giao thủ!"

"A, ta biết rõ."

Hạ Nặc đại khái cũng đoán được, xoay đầu nhìn một chút chính mình lưng trên hôn mê bất tỉnh Peaky, cẩn thận từng li từng tý thả hắn xuống tới, đối với Kid phân phó đạo: "Cái này là bằng hữu ta, giúp ta chăm sóc một tý, ta đi lên trước, người đợi sẽ mang bọn họ cùng nhau tới đây đi!"

"Tốt!"

Kid mới vừa đáp lại một câu, cũng chỉ thấy một đạo gió đột ngột bên người chợt lóe lên, cả kinh hắn vội vàng quay đầu nhìn lại, phát hiện Hạ Nặc thân ảnh, đã là biến mất ở khúc quanh.

"Nhanh như vậy. . . Hanh, cũng không sợ đụng lên tường."

Bầu môi, Kid xoay người nhìn phía về mặt nhao nhao muốn thử các nô lệ, liếm khước miệng một cái, cười hắc hắc một tý, lớn tiếng đạo: "Uy, các huynh đệ! Nếu tất cả mọi người muốn báo thù, vậy hãy cùng chặt ta, cùng nhau đi tới xé nát đám hỗn trướng ngư nhân a !!"

"Oh oh oh oh oh oh! ! !"

Tiếng đáp lại còn giống như sơn hô hải khiếu, ngoại trừ này thực sự quá hư nhược, hầu như hết thấy nô lệ đều là rống kêu thành tiếng, trong bầu không khí tràn đầy chiến ý, hiển nhiên, bị ngư nhân môn quan ở trong tù lâu như vậy, là một người đều sẽ có tràn đầy oán khí, mà giờ này khắc này, chính là trả thù lúc trở về!

... ..

Ám đạo cửa.

Theo chân xuống tốc độ không ngừng nhanh hơn, cũng ngoài cửa sáng cũng là càng ngày càng gần, Hạ Nặc có chút neho lại nhãn, trong ánh mắt tràn đầy lãnh ý.

Mới vừa làm sao Peaky xúc mục kinh tâm thảm trạng, còn bảo tồn ở đầu óc của hắn chưa biến mất, tuy là bởi vì Peaky giữa đường hôn mê,

Hắn còn không biết đạo Tháp Đa đoàn hải tặc rốt cuộc là ở Đại hải trình gặp cái gì mà chịu khổ đoàn diệt, nhưng trước mắt bút trường này, là tuyệt đối có thể coi là ở Arlong trên đầu.

Nếu như nói trước bị Hắc Đái đánh lén thời điểm, Hạ Nặc chỉ là nổi lên lòng hiếu kỳ nghĩ đến đảo nhìn lên xem đám này ngư nhân đến cùng đang đùa giỡn đó lời, như vậy hiện tại, đối với Arlong, trong lòng của hắn, cũng chỉ còn lại có triệt triệt để để sát ý. . .

Arlong, phải chết!

Chút bất tri bất giác, trước mắt tia sáng đột nhiên chói mắt đứng lên, cũng là hắn đã tới môn cửa, Hạ Nặc thu hồi tâm tư, bước dài ra công vòm, ánh mắt nhỏ bé di chuyển, hướng về ngoại giới quét tới.

Chỉ thấy lúc này, cùng bên cạnh cửa, này trước bị giải cứu ra các thiếu nữ chính lạnh run ôm cùng một chỗ không dám nhúc nhích, mà Killer tay thuận cầm liêm đao, hơi có chút thở hồng hèn che ở trước mặt các nàng, tựa hồ mới vừa làm sao đã đã giao thủ.

Lại nhìn ra phía ngoài, thì là một đám thân hình cao lớn, tướng mạo hung ác ngư nhân, đem địa lao nơi đây vây chặt đến không lọt một giọt nước, cảm đầu là một đầu đội nón ni răng cưa cá mập người, ngay mặt sắc âm trầm đứng ở nơi đó, đánh giá nằm trên đất mấy cỗ thi thể.

"Arlong. . ."

Chỉ là đối mặt cái nhìn này, Hạ Nặc liền nhận ra người này thân phận, mà ánh mắt trên đất thi thể người cá đảo qua sau, không khỏi hơi ngần ra, bởi vì cân nhắc đo lại có bảy bộ nhiều, mà trước thêm trên Hắc Đái ở bên trong hắn cũng chỉ là giết năm ngư nhân mà thôi, nói cách khác, ở mới vừa làm sao trong thời gian thật ngắn, lại có hai cái ngư nhân, chết ở Killer đao xuống.

"Tiểu tử này, vẫn có chút thực lực a. . ."

Liếc nhìn Killer, quả nhiên, liêm đao trên còn có vết máu chậm rãi chảy xuống, Hạ Nặc trong lòng nhất thời có suy đoán, đoán chừng là Arlong mang theo thủ hạ qua đây sau, chứng kiến chỉ có Killer một người thủ tại chỗ này, khinh địch chỉ xuống thì tùy phách ra hai cái tiểu lâu la, kết quả là thành bộ dáng này. . .

"Hạ Nặc đại ca. . ."

Lúc này Killer cũng là chú ý tới xuất hiện ở cửa Hạ Nặc, hắn đầu tiên là theo bản năng kêu một tiếng, mà sau tựa hồ có hơi không thích ứng, ngừng lại

một chút sau, làm sao đạo: "Làm sao chỉ một mình ngươi a, Kid người đâu?"

"Bọn họ ở phía sau, một hồi cũng đã lên tới." Hạ Nặc vỗ vai hấn một cái bằg, nhưng sau lạnh lùng quay đầu nhìn trước mặt Arlong, "Ngươi trước hết để cho mờ a !, bảo vệ tốt nữ hài tử đó, còn dư lại, liền để ta làm a !. ."

"Ân."

Cùng không chịu thua bên trong Nhị thiếu năm Kid bất đồng, đối với Hạ Nặc thực lực, Killer tựa hồ là tương đương tín nhiệm, làm xuống chính là gạt một cái đầu, thu hồi liên đao thối lui đến phía sau.

"Làm sao, rốt cục có người từ bên trong đi ra sao. . ."

Lúc này, âm thầm thanh âm đột nhiên vang lên, Arlong thi thể trên đất thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Hạ Nặc, khóe miệng có chút liệ, lộ ra một cái đáng sợ nụ cười: "Cát ha ha ha ~, ta còn tưởng rằng, các ngươi đám này tiểu quý, là muốn liên tục tránh ở bên trong làm con rùa đen rút đầu đây. . ."

"Chẳng qua là mở ngắn ngủi hội nghị, mặc cho các ngươi những thứ này tiểu con rệp nhảy trên mấy xuống mà thôi. . ."

Ánh mắt âm lạnh trên đất thi thể người cá, cùng này co ro không dám nhúc nhích các thiếu nữ thân đi lên trở về đảo qua, Arlong mải mải răng nanh, cười lạnh đem một cánh tay giơ lên, nhắm ngay xa xa Hạ Nặc:

"Nhân loại hèn mọn, lại dám đối với cao quý chính là ngư nhân Tộc động thủ, tuyệt đối không có thể tha thứ!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, Arlong Mạnh mẽ đưa tay cánh tay giương lên, tay phải biến hóa quyền là chưởng, ở bạo liệt mở ra không khí nổ vang bên trong, hướng phía phía trước không khí đột nhiên vùng mà xuống!

"Vỗ lên mặt nước!"

Tiếp theo sát, tiếng xé gió chợt vang lên, chợt chỉ thấy một đạo đủ có lớn chừng quả đấm to lớn thủy nhỏ, chợt cổ tay của hấn thoát ly ra, lấy tương đương tốc độ khủng khiếp, hướng về Hạ Nặc kích bắn đi!

Thấy cái này một màn kinh người, ở bên cạnh chống đỡ các cô gái Killer nhất thời chính là con ngươi co rút lại, bởi vì hấn ở nơi này đạo thủy nhỏ vọng lại một sát, liền nhanh chóng có phán đoán, nếu như đối phương là dùng một chiêu này công kích lời của mình, hấn tuyệt đối là tránh không thoát, mà đánh ra không khí nổ vang một kích, quang dựa vào chính mình hai thanh liên đao, muốn đỡ được cũng cực kỳ trắc trở!

Nói cách khác, chỉ là một kích này, chính mình liền sẽ bị thương nặng!

"Nhà này hóa, cùng mới vừa làm sao hai cái thông thường ngư nhân hoàn toàn khác nhau. . ." Killer hít sâu một hơi, nắm chắc nắm đấm, "Thật mạnh. . ."

Bất quá, đây chỉ là chính mình mà thôi, nếu như là Hạ Nặc lời nói, chắc là có thể ứng phó a !?

Trong lòng chợt hiện lên một cái như vậy ý tưởng, Killer hướng phía Hạ Nặc vị trí hiện thời nhìn thoáng qua, kết quả chính là cái nhìn này, hấn trong nháy mắt liền ngây dại.

Bởi vì, lúc này cái hướng kia, thì đã là rỗng tuếch, nơi nào còn có thể gặp được Hạ Nặc thân ảnh? ! Điện thoại di động người sử dụng mời xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Chân chính uy hiếp!

Một giây nhớ kỹ 【】, cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem

"Tiếp xúc, cư nhiên tránh ra sao. . ."

Ở nhìn thấy mình "Vỗ lên mặt nước" thất bại chi sau, Arlong hai mắt khẽ híp một cái, ánh mắt phát lạnh về phía hai bên quét tới, muốn tìm ra Hạ Nặc tung tích.

Nhưng vào lúc này, một thắm vào xương cốt lãnh ý, bỗng nhiên lưng truyện sau tới, trong nháy mắt chính là cho hắn một cái giạt mình, trong đầu phảng phất có một thanh âm đang điên cuồng báo động trước, hắn cơ hồ là vô ý thức liền hướng bên cạnh lóe lên.

Phốc xuy!

Một đạo hàn quang hiện lên, Arlong chỉ cảm thấy da đầu mát lạnh, dường như có vật gì thoát ly khỏi đi, hắn sờ sờ đỉnh đầu, phát hiện mình đầu trên trần trường, mà vài mét ở ngoài, bị chém thành hai nửa mũ mềm chính ở đằng kia bay bổng hướng trên rơi, mà ở mặt khác, cái kia ghê tởm tóc đen tiểu tử chính đem một thanh tuyết màu trắng Kiếm Dài thu hồi bên hông, hơi có chút ngoài ý muốn đánh giá hắn, hiển nhiên, mới vừa một kiếm chính là từ nơi này nhi tới.

"Nhân loại đề tiện tiểu tử, lại dám đánh lên ta!"

Arlong trong mắt lộ hung quang, nếu không phải là hắn có vài chục năm chém giết kinh nghiệm, đối với nguy hiểm có đi một tí dự cảm tức thời tránh thoát lui, chỉ sợ sớm đã ở một kiếm này chi xuống bị bị thương nặng, kinh sợ giao thêm nữa xuống, hắn không chút do dự từ bên hông móc ra vũ khí của mình, đó là một đem chừng dài hai thước răng cưa trắng trường đao, thoát nhìn sắc bén đáng sợ, nắm chặt chi sau, gầm nhẹ một tiếng liền hướng Hạ Nặc đánh tới.

"Không kém a, nhà này hỏa. . ."

Đối với Arlong có thể né tránh chính mình đánh bất ngờ tới tiến lên trước trăm, Hạ Nặc là có chút hết ý, lúc đầu hắn cho rằng dựa theo nguyên tác thời gian đường trong người này hai chục triệu tiền thưởng, nhiều lắm cũng chính là so với trăm tính toán khác Lạc loại này cường trên một ít mà thôi, một kiếm bỏ ra liền sự tình, kết quả hiện tại, đối phương tựa hồ so với hắn theo dự liệu mạnh hơn không ít.

Bất quá cái này cũng không cái gì, nếu có cái gì là một kiếm không có thể giải quyết, vậy lưỡng kiếm được rồi.

Nhìn thấy Arlong lần người thẳng vào, hắn không có chút nào đón đỡ ý tứ, chỉ là cổ tay có chút run lên, lấy nhanh hơn Arlong trên vài lần tốc độ, nhanh chóng ở hợp rút kiếm, bổ ngang ra!

Ồ hợp · hoành một vãn tự!

Nhìn thấy Hạ Nặc kiếm so với đao của mình nhanh hơn, Arlong cau mày, chần chờ như vậy một sát sau, vẫn là lạnh rên một tiếng, liền mạng tiếp tục một đao trăm xuống. Ở trong tư tưởng của hắn, bọn họ ngư nhân Tộc, da dày thịt béo, chỉ cần không phải bộ vị yếu hại, bị loài người chém trên một kiếm cũng không có gì, nhưng nếu tiểu tử trước mắt này không né tránh không đón đỡ, chính mình một đao rơi xuống, đối phương liền tuyệt đối là chết chắc!

Nhưng mà, sự tiến triển của tình hình rất nhanh thì nói cho hắn, hiện thực cùng dự liệu. . . Luôn là sẽ có chút sai lệch.

Sau một khắc, địa phương cửa lao cửa, cổng Peaky Kid tân tân khổ khổ rốt cục đã xong ám đạo, mới vừa lộ ra cái đầu lúc tới, chính là chứng kiến huynh đệ nhà mình Killer chính nhất khuôn mặt mòng bức ở cạnh cửa nhìn lên thiên. . . Mà theo ánh mắt của hắn nhìn lại, vừa lúc có thể nhìn thấy một đạo chừng cao đến ba thước bóng người to lớn thật cao quảng dựng lên, nhưng sau ầm ầm một tiếng, đụng vào phía sau một cái nhà tầng ba lầu các trên, trực tiếp đem thật dày tường, đập ra một cái khe hở giăng đầy hổ to.

Nhưng sau. . .

Toàn bộ phòng ở liền trực tiếp ồm ào một tý, toàn bộ sụp.

". . ."

Nhìn thấy một màn này, Kid trầm mặc một lúc lâu, nhưng sau nhìn xa xa đều xem choáng váng ngư nhân nhóm, cùng bụi khói trong, chậm rãi hướng về sụp đổ phòng ốc đi tới đạo thân ảnh kia, cười khan hai tiếng, xoay đầu vẫn đạo: "Cái này. . . Xem như là đã kết thúc?"

"A. . . Đại khái là vậy."

Killer không có nhìn hắn, chỉ là nhìn chăm chăm vào ngã vào cục đá vụn bên trong liều mạng giùng giàng muốn ngồi dậy Arlong, giọng nói có chút cổ quái, "Người biết không, Kid. . . Ta hiện tại đột nhiên cảm thấy, có thể tiếp xuống Hạ Nặc đại ca lưỡng kiếm còn chưa có chết, đã là cường giả. . ."

"Vậy cũng được."

Kid không phát hiện qua Arlong xuất thủ, nghe thấy lời nhất thời nhớ lại đại sớm trên, chính mình bởi vì khó chịu Hạ Nặc đoạt người đầu đi tới tìm phiền toái nhưng sau thành ướt sũng một màn, gạt một cái đầu đao, "Tên kia kiếm thuật, đích thật là rất khủng bố, nếu không.. Hải Quân cũng sẽ không đang truy nã lệnh trên, ngay cả kiếm hào xưng hô đều đem ra hết. . ."

"Di, không đúng?"

Nói phân nửa, Kid đột nhiên tỉnh ngộ lại, có chút nổi giận dề dề nhìn Killer đạo: "Uy! Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, khi còn bé đến bây giờ, cũng không thấy người kêu ta một tiếng ca a!? Sao bây giờ còn kêu lên nhà kia hỏa là đại ca?"

". . ." Killer lần này rốt cục xoay đầu lại, bất quá bởi vì tạp mao che, như trước khiến người ta thấy không rõ hắn biểu tình trên mặt, ở Kid cảm tức chi xuống, ánh mắt của hắn chuyển hướng về phía công vòm sau đen như mực ám đạo: "Làm sao lại hai người, dưới đây nó lộ đầu?"

"Đều giải cứu ra a, chỉ bất quá bên trong có một người cao to quá cao, từ bên này nhí ra không được, tất cả mọi người đang giúp tìm một khối mềm điểm địa phương, trực tiếp chui từ dưới đất lên đi ra." Kid hai cánh tay vẫy quanh ở trước ngực, lười biếng đạo:

"Chính mình đi ra đều phiền toái như vậy, cũng không biết đạo đám kia ngư nhân ban đầu là làm sao đem hấn nhét vào. . . Di, đi ra? !"

Nói đến phần sau, hấn chợt hưng phấn lên, ánh mắt trực câu câu nhìn Killer phía sau tường, mà thành công dời đi trọng tâm câu chuyện Killer, cũng liền thuận thế nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy ao nước phía nam rồi cổng vòm có một bảy tám mét khoảng cách mặt đất, bùn đất không ngừng hướng về hai bên cuộn cuộn đi, lộ ra động cửa cũng là càng lúc càng lớn.

Theo sau chỉ thấy một cái bản thiêu bàn tay to từ bên trong bái ở cửa động sát biên giới, một cái thân thể cao lớn khó khăn từ bên trong bò ra, một bên đứng dậy, một bên vỗ y phục trên bùn đất, mà khi hấn đứng thẳng thời điểm, hầu như đem địa lao bên này ánh mặt trời tất cả đều che ở.

"Vĩ đại Erbafe chi thần a, người đứng là vẫn còn không hề từ bỏ con dân của người!"

Đại khái là ở trong tù buồn bức được lâu, vừa ra tới người được không khí mới mẻ, cái này râu mép Ra mảnh vụn lớn tình cảm ý nghĩ trở nên tương đương kích di chuyển, nhin không được nâng cao hai cánh tay hướng bầu trời hô to hoan hô đạo: "Đi ra! Cảm tạ chiến tranh chi thần, cảm tạ ngài phái tới ân nhân! Ta rốt cục đi ra!"

Cự nhân giọng vĩnh viễn cùng thân hình của bọn hấn lớn bằng, thanh âm này vừa ra tới, nhất thời như là cuộn cuộn tiếng sấm giống nhau, hướng về bốn phía chấn động ra tới, đang ở chân xuống cách đó không xa Kid cùng Killer đều là theo bản năng bịt kín lỗ tai.

"Nhà này hòa, ý vào cùng với chính mình cao rất giỏi đúng vậy!"

Tha là như thế, màng tai vẫn bị chấn một hồi làm đau, Kid bất mãn oán giận đạo: "Thực sự là âm ỉ chết người đi được, ta đều muốn nhảy dựng lên, dùng băng dính đem miệng của người này ba cho hấn phong ấn trên!"

"Người nhảy dựng lên, tôi đã cũng liền đựng tới đầu gối của hấn."

Một bên Killer mặt không thay đổi Roi Lười một cái câu, một bộ không chút nào cho nhà mình ca ca lưu mặt mũi đáng vẻ.

Kid giận tím mặt, vừa định đem trước có quan hệ xưng hô sổ sách cho tiểu tử này cùng tính một lượt, liền nghe được một đạo hồ hững thanh âm, bỗng nhiên ở mảnh này Arlong chỗ vui chơi bầu trời vang lên:

"Lam Cước."

Bình tĩnh thêm lạnh như băng hai chữ, nghe tựa hồ rất là bình thường, nhưng tiếp theo sát, Kid chính là khiếp sợ không gì sánh nổi chứng kiến, một đạo Nguyệt Nha hình bạch sắc khí lăng đột nhiên ở phía xa hiện lên, mà sau lấy cực kỳ tốc độ khủng khiếp, đâm rách trời cao, hướng của bọn hấn bên này bạo cướp mà đến! Điện thoại di động người sử dụng mới xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thử nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144:

Một giây nhớ kỹ [], cung cấp cho ngài tiểu thuyết đặc sắc xem.

Oanh!

Ở Kid hai người tràn đầy rung động nhìn kỹ bên trong, đạo lộ ra có chút lam quang bạch sắc khí lăng, cuối cùng cũng là bất thiên bất ý rơi ở giữa trong ao, văng lên một đạo chừng cao bảy tám thước kinh người bọt sóng, hoa lạp lạp tiên đầy đất không nói, thậm chí ngay cả ao nước phân đầy gạch đều vỡ nát tan tành ra, tiếp nhị liền tam phát sinh từng tiếng nổ đùng, thanh thế to lớn, trong nháy mắt đem sự chú ý của mọi người đều hấp dẫn tới.

"Người nào? !"

Nhất tiên bếp chính là này tụ tập ở chung với nhau ngư nhân nhà mình thủ lĩnh Arlong thăm trạng, bọn họ cũng đã bắt đầu bất an, lúc này càng lộ ra hoảng loạn. Mà trung gian miệng dài cá khô bộ phận a thu đánh đầu chung quanh nhìn hồi lâu, dám không có có thể tìm tới mới vừa tài văn chương lăng khởi nguồn, kinh sợ giao thêm nữa xuống, nhất thời rống giận lên tiếng, "Người nào ở nơi nào đánh lên chúng ta? Trốn trốn tránh tránh có gì tài ba, cút ra đây

cho lão tử!"

Bên kia, mới vừa mới vừa đi tới nóc nhà kia sụp đổ chỗ Hạ Nặc, lúc này cũng đưa mắt từ phía trước cách đó không xa yễm yễm nhất tức Arlong nơi đó thu hồi lại, cái này ngược lại không phải là bởi vì hắn quên rồi bỏ đao hải lòng thói quen, mà là bởi vì tình cảnh vừa này cùng sớm hơn trước vang lên hai chữ kia, thật sự là quá quen thuộc. . .

Lam Cước!

Hải Quân Lục thức một trong, lợi dụng không khí tới ném lợi hại trăm kích một loại đủ kỹ năng, đây là Hải Quân bản bộ tinh anh lực lượng, cùng với một ít thế giới chính phủ ngành đặc biệt đích người mới có tư cách đi học tập cường đại thể thuật kỹ xảo, cũng là một cái thích mặc tử sắc tây trang người điển ở trong game kỳ là số không nhiều không trung kỹ năng công kích. . .

Chỉ là, loại chiêu thức này, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở đây cái tự do ở phía tây đường hàng không ra hẻm lạnh tiểu đảo trên?

Tâm xuống khẽ hơi trầm xuống một cái, Hạ Nặc cơ hồ là trong nháy mắt liền dâng lên một cái không ổn suy nghĩ, hữu chương của hắn chợt khoắc lên động gia hồ chuỗi kiếm chi trên, sắc mặt cũng từng bước ngưng trọng.

Mà sau một khắc, hắn phỏng đoán, trong nháy mắt liền được chứng minh.

"Đánh lên. . . Hanh, cái này chính là các ngươi ngư nhân tộc suy nghĩ ẩn khấp sao? Rõ ràng là dùng uy hiếp cùng cảnh cáo loại này từ để hình dung, càng tốt hơn một chút a !?"

đạo giọng nói lãnh đạm thanh âm đáng sợ, lần thứ hai ở Arlong chỗ vui chơi bên trong vang lên, mà kèm theo, còn có một đoạn liên miên bất tuyệt tiếng xé gió, một vệt màu trắng cao lớn thân ảnh chợt ở cánh đồng ranh giới của rừng rậm hiện ra thân hình, bước ra một bước, chậm rãi rơi vào mặt đất chỉ trên.

Chỉ hai thước năm tả hữu cao lớn thân thể, hầu như có thể cùng ngư nhân Tộc so sánh với, nhìn qua có chút nguy nga, bạch sắc áo khoác ở gió thổi trên biển hiu hiu bên trong bay phất phới, phía trên chính nghĩa hai chữ to, cùng đỉnh tiêu chuẩn Hải Quân chế thức nón lính giống nhau làm người khác chú ý, mà khi tới ánh mắt của người nhận nhặt quét tới lúc, bất kể là ngư nhân, còn là mới vừa trong địa lao chạy trốn các nô lệ,

Đều cảm giác lưng sau có chút lạnh suru suru, tựa hồ bị cái gì cực kỳ thứ nguy hiểm theo dõi giống nhau.

Cùng lúc đó, một hồi nhỏ vụn tiếng bước chân của, chỗ rừng sâu truyền ra, trong lúc mơ hồ, xuyên thấu qua rừng rậm nhìn lại, có thể chứng kiến rất nhiều thân ảnh màu trắng, đang đến gần.

"Là Hải Quân? ! !"

"Thật là Hải Quân!"

"Vì sao, tại sao phải có Hải Quân xuất hiện ở nơi này? ! Donquixote gia tộc hứa hẹn đâu? Bọn họ không phải nói không có Hải Quân lên bờ kiểm tra sao?"

Arlong một người là một mảnh hoang mang, không ít người biểu tình còn mang theo một loại bị lừa dối phẫn nộ, tựa hồ là trước có người nào, hướng bọn họ hứa hẹn qua nơi này giao dịch nô lệ sẽ không bị Hải Quân quản khống giống nhau.

Mà các nô lệ bên này cũng không giống nhau, ở sừng sốt như vậy một sát sau, nhanh chóng lộ ra lưỡng chủng cực đoan hóa phản ứng. Phần lớn người đều là nhìn không được lui về sau hai bước, lộ ra vẻ khiếp sợ, mà này sớm nhất bị giải cứu ra thiếu nữ, cũng là ôm cùng một chỗ mừng đến chảy nước mắt.

"Được cứu! Được cứu!" Những thiếu nữ này khóc cười, hơn nửa ngày mới thở lại được, lẫn nhau hưng phấn mà lớn tiếng kêu đạo, "Hải Quân đều tới, chúng ta rốt cục có thể an toàn đi trở về!"

Những lời này nghe được còn lại nô lệ nhất thời chính là hàng loạt cau mày, bất quá cũng không ai nói cái gì, dù sao nhân chi thường tình mà thôi, những thiếu nữ này mỗi một người đều là xinh đẹp như hoa, thân kiều thể yếu, bị coi thành nô lệ bán đi sau phải đi làm cái gì, dùng chân chỉ đầu đoán đều có thể đoán được, cái này xuống nếu như có thể cải biến vận mạng lời, lộ ra bộ dáng này cũng không kì lạ.

Có thể thao đàn là, bọn họ không giống với a!

Những thứ này sau lại mới bị Hạ Nặc cùng Kid trong địa lao cứu ra nô lệ, cơ bản đều là cùng Hải Quân đi ở mặt đối lập Hải tặc, nhìn thấy hải quân phản ứng đầu tiên cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào, nhất là trước mắt nhà này hòa, còn không có lên sân khấu liền tới trước lên một đạo lực phá hoại kinh người như vậy công kích tầm xa, thấy thế nào cũng không giống là yếu gốc bộ dạng. . .

"Khe nằm! Nhà này hòa là Hải Quân trung tướng a!"

Kid mất sắc, quan sát vài lần sau, rốt cục từ đối phương quân hàm trên nhận ra đại khái thân phận, nhất thời mồ hôi lạnh liền nhô ra, chết tinh thần cầm lấy tóc thì thảo đạo, "Xong đời, xong đời, lại có trung tướng tới đảo lên, nhất định là biết rõ bên này Hải tặc tụ tập, qua đây tận diệt, chúng ta xong đời. . ."

"Ta lại cảm thấy. . . Đối phương chắc là hướng về phía đám kia ngư người đến. . ."

So với còn là một bên trong hai thiếu niên Kid, Killer thần tình quả nhiên muốn tỉnh táo một chút, bắt quá sắc mặt ước đoán cũng đẹp mắt không đi nơi nào, "Chính là không biết rõ đối phương là chi bộ trung tướng, vẫn là bản bộ Trung tướng. . . Nếu như người trước, chúng ta còn có hi vọng từ nơi này chạy mất. . ."

"Rầm! Dù nói thế nào đều là trung tướng a, chi bộ vẫn là bản bộ, đối với chúng ta mà nói có phân biệt sao? !"

Kid càng thêm kích động, nhìn không được chỉ vào phía sau các nô lệ lớn tiếng phản bác đạo, "Người không thấy được đại gia hiện tại cũng rất Kiệt Sức sao, coi như nhà kia hòa là tiên đi giải quyết ngư nhân, nhưng chúng ta lại lấy cái gì tới chống lại? Người Hạ Nặc đại ca sao?"

Lời này thật là không giả, tuy là mới vừa làm sao ở đáy xuống, các nô lệ đều là một bộ lòng đầy căm phẫn chuẩn bị báo thù đáng vẽ, nhưng đây chính là hướng về phía cừu nhân Arlong một người đi, trạng huống thân thể của bọn hắn như trước không cần lạc quan, cho như vậy một đám người đi cùng một gã Hải Quân trung tướng cứng rắn giang, cho dù là có một lớn đến dọa người người không lồ, thấy thế nào cũng đều chỉ có bị miểu sát mệnh.

". . ."

Killer bị nghi ngờ một hồi ách cửa không lời, hắn mới vừa thật là trước tiên nhớ lại chủ kiến Hạ Nặc, cũng sinh ra một tia ý lại ý tưởng, nhưng rất nhanh thì bị hắn hơi tự giễu phủ định rồi.

Cũng phải a, coi như Hạ Nặc thực lực dưới cái nhìn của bọn họ mạnh có chút khó tin, có thể ung dung nháy mắt giết nghìn vạn lần cấp bậc Hải tặc, nhưng loại thật lực này, cùng Hải Quân trung tướng. . . Vẫn là không có cái gì khả năng so sánh a !?

Bất quá.

Killer hít một hơi thật sâu, liếc nhìn xa xa ở sụp đổ phòng ốc phế tích trước trầm mặc mà đứng Hạ Nặc, trong mắt lóe lên một chút ánh sáng.

Chính mình rời bến tới, nhận đồng người cũng không nhiều, e rằng, hắn, là có thể mang đến một ít kỳ tích đâu?

et★ điện thoại di động người sử dụng mời xem lướt qua xem, càng chất lượng tốt xem thể nghiệm

Bạn đang đọc truyện *Hải Tặc Chi Yasuo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.